मिनी बायबल

विहंगावलोकन

ही प्राचीन ग्रीक ग्रंथांची काळजीपूर्वक निवडलेली संकलन आहे जी येशूच्या शिकवणी आणि त्यांनी शिकवलेल्या, संदर्भित केलेल्या आणि पूर्ण केलेल्या लेखनांना उत्तम रीतीने मांडण्याच्या उद्देशाने तयार करण्यात आली आहे. आमचे ध्येय तुम्हाला मूळ ग्रीक भाषेचे शक्य तितके अचूक प्रतिनिधित्व आधुनिक, वाचनीय स्वरूपात प्रदान करणे आहे.

अस्वीकरण

हा अनुवाद मूळ ग्रीक सेप्टुआजिंट आणि बायझँटाईन मजकुरांपासून मोठ्या भाषा मॉडेल्सच्या मदतीने तयार करण्यात आला आहे. या कारणास्तव यात मूळ भाषेच्या संस्कृती आणि व्याकरणाच्या अनेक वैशिष्ट्ये आहेत, परंतु त्यात त्रुटी देखील असू शकतात. जर काही विचित्र वाटत असेल तर कृपया मूळ ग्रीक तपासा. जर तुम्हाला त्रुटी आढळली तर कृपया ती jesusislord@joshuabible.com वर ईमेल करा.

परवाना

तुम्हाला हे भाषांतर अंशतः किंवा संपूर्णपणे पुनरुत्पादित आणि वितरित करण्याची परवानगी आहे. तुम्हाला त्यात बदल करण्याची किंवा विकण्याची परवानगी नाही. जर तुम्हाला एखादी त्रुटी आढळली, तर कृपया jesusislord@joshuabible.com वर ईमेल पाठवा जेणेकरून आम्ही ती दुरुस्त करू शकू आणि तुम्हाला अद्ययावत आवृत्ती प्रदान करू शकू.

उत्पत्ति

१ | २ | ३ | ४ | ५ | ६ | ७ | ८ | ९ | १० | ११ | १२ | १३ | १४ | १५ | १६ | १७ | १८ | १९ | २० | २१ | २२ | २३ | २४ | २५ | २६ | २७ | २८ | २९ | ३० | ३१ | ३२ | ३३ | ३४ | ३५ | ३६ | ३७ | ३८ | ३९ | ४० | ४१ | ४२ | ४३ | ४४ | ४५ | ४६ | ४७ | ४८ | ४९ | ५०

मत्तय प्रमाणे सुवार्ता

१ | २ | ३ | ४ | ५ | ६ | ७ | ८ | ९ | १० | ११ | १२ | १३ | १४ | १५ | १६ | १७ | १८ | १९ | २० | २१ | २२ | २३ | २४ | २५ | २६ | २७ | २८

निर्गम

१ | २ | ३ | ४ | ५ | ६ | ७ | ८ | ९ | १० | ११ | १२ | १३ | १४ | १५ | १६ | १७ | १८ | १९ | २० | २१ | २२ | २३ | २४ | २५ | २६ | २७ | २८ | २९ | ३० | ३१ | ३२ | ३३ | ३४ | ३५ | ३६ | ३७ | ३८ | ३९ | ४०

मार्क प्रमाणे सुवार्ता

१ | २ | ३ | ४ | ५ | ६ | ७ | ८ | ९ | १० | ११ | १२ | १३ | १४ | १५ | १६

गणना

१ | २ | ३ | ४ | ५ | ६ | ७ | ८ | ९ | १० | ११ | १२ | १३ | १४ | १५ | १६ | १७ | १८ | १९ | २० | २१ | २२ | २३ | २४ | २५ | २६ | २७ | २८ | २९ | ३० | ३१ | ३२ | ३३ | ३४ | ३५ | ३६

योहान प्रमाणे सुवार्ता

१ | २ | ३ | ४ | ५ | ६ | ७ | ८ | ९ | १० | ११ | १२ | १३ | १४ | १५ | १६ | १७ | १८ | १९ | २० | २१

अनुवाद

१ | २ | ३ | ४ | ५ | ६ | ७ | ८ | ९ | १० | ११ | १२ | १३ | १४ | १५ | १६ | १७ | १८ | १९ | २० | २१ | २२ | २३ | २४ | २५ | २६ | २७ | २८ | २९ | ३० | ३१ | ३२ | ३३ | ३४

योहानाचे पत्र

१ | २ | ३ | ४ | ५

यहोशवा

१ | २ | ३ | ४ | ५ | ६ | ७ | ८ | ९ | १० | ११ | १२ | १३ | १४ | १५ | १६ | १७ | १८ | १९ | २० | २१ | २२ | २३ | २४

उत्पत्ति

१

सुरुवातीला देवाने आकाश आणि पृथ्वी निर्माण केली. पण पृथ्वी अदृश्य आणि अस्वरूप होती, आणि अगाधावर अंधार होता, आणि देवाचा आत्मा पाण्यावर वाहत होता. आणि देव म्हणाला, प्रकाश होवो, आणि प्रकाश झाला. आणि देवाने प्रकाश पाहिला, की तो चांगला आहे, आणि देवाने प्रकाश आणि अंधार यांच्यामध्ये फरक केला. आणि देवाने प्रकाशाला दिवस म्हटले, आणि अंधाराला रात्र म्हटले. आणि संध्याकाळ झाली, आणि सकाळ झाली, पहिला दिवस.

आणि देव म्हणाला, पाण्याच्या मध्यभागी घुमट असो, आणि तो पाणी व पाणी यांच्यामध्ये विभाजन करणारा असो, आणि तसे झाले. आणि देवाने घुमट निर्माण केला, आणि देवाने घुमटाच्या खाली असलेल्या पाण्यामध्ये आणि घुमटाच्या वरील पाण्यामध्ये विभाजन केले. आणि देवाने त्या घुमटाला आकाश म्हटले, आणि देवाने पाहिले की ते चांगले आहे, आणि संध्याकाळ झाली, आणि सकाळ झाली, दुसरा दिवस.

आणि देव म्हणाला, आकाशाच्या खाली असलेले पाणी एका ठिकाणी एकत्र केले जावो, आणि कोरडी जमीन दिसावी, आणि तसे झाले, आणि आकाशाच्या खाली असलेले पाणी त्यांच्या

ठिकाणी एकत्र केले गेले, आणि कोरडी जमीन दिसली. आणि देवाने कोरड्या जमिनीला पृथ्वी म्हटले, आणि पाण्याच्या संग्रहांना त्याने समुद्र म्हटले, आणि देवाने पाहिले की ते चांगले आहे. आणि देव म्हणाला, पृथ्वीने वनस्पती उगवू द्या, गवताची वनस्पती जी जातीप्रमाणे आणि साम्यप्रमाणे बीज पेरते, आणि फलदायी झाडे जी फळ करतात, ज्यांचे बीज त्यांच्यामध्ये असते, जातीप्रमाणे पृथ्वीवर. आणि तसे झाले. आणि भूमीने गवताचे तृण बाहेर आणले, जाती आणि साम्य प्रमाणे बीज पेरणारे, आणि फलदायी झाड फळ उत्पन्न करणारे, ज्याचे बीज त्याच्यामध्ये जाती प्रमाणे भूमीवर आहे, आणि देवाने पाहिले की ते चांगले आहे. आणि संध्याकाळ झाली आणि सकाळ झाली, तिसरा दिवस.

आणि देव म्हणाला, आकाशाच्या घुमटात प्रकाशक होऊ द्या, पृथ्वीवर प्रकाश देण्यासाठी, दिवस आणि रात्र यांच्यात विभाजन करण्यासाठी, आणि ते चिन्हे, काळ, दिवस आणि वर्षे यांसाठी असू द्या. आणि ते आकाशमंडळात प्रकाश म्हणून असोत, जेणेकरून पृथ्वीवर प्रकाश पडो, आणि तसे झाले. आणि देवाने दोन मोठे प्रकाश केले, मोठा प्रकाश दिवसाच्या अधिकारासाठी, आणि लहान प्रकाश रात्रीच्या अधिकारासाठी, आणि तारे. आणि देवाने त्यांना आकाशाच्या घुमटात ठेवले, जेणेकरून ते पृथ्वीवर प्रकाश देतील, आणि दिवसावर आणि रात्रीवर राज्य करणे, आणि प्रकाश आणि अंधार यांच्यामध्ये विभाजन करणे, आणि देवाने पाहिले की ते चांगले आहे. आणि संध्याकाळ झाली आणि सकाळ झाली, चौथा दिवस.

आणि देव म्हणाला, पाणी जिवंत प्राण्यांना बाहेर आणू दे, आणि पक्षी पृथ्वीवर आकाशाच्या अंतराळात उडू दे, आणि असे झाले. आणि देवाने मोठे समुद्री प्राणी केले, आणि रेंगाळणाऱ्या प्राण्यांचे सर्व आत्मे, जे पाण्यांनी त्यांच्या प्रकारांप्रमाणे बाहेर काढले, आणि प्रत्येक पंख असलेला पक्षी त्याच्या प्रकाराप्रमाणे, आणि देवाने पाहिले की ते चांगले आहे. आणि देवाने त्यांना आशीर्वाद दिला आणि म्हणाला, वाढा आणि गुणाकार व्हा, आणि समुद्रातील पाणी भरा, आणि पक्षी पृथ्वीवर गुणाकार होवोत. आणि संध्याकाळ झाली आणि सकाळ झाली, पाचवा दिवस.

आणि देव म्हणाला, पृथ्वीने जिवंत आत्मा आपल्या जातीप्रमाणे बाहेर आणावा, चौपाये प्राणी, आणि रेंगणारे प्राणी, आणि पृथ्वीचे हिंस्र प्राणी आपल्या जातीप्रमाणे, आणि तसे झाले. आणि देवाने पृथ्वीवरील वन्य प्राण्यांना त्यांच्या जातीप्रमाणे केले, आणि गुरेढोरे त्यांच्या जातीप्रमाणे केली, आणि पृथ्वीवरील सर्व रेंगाळणारे प्राणी त्यांच्या जातीप्रमाणे केले, आणि देवाने पाहिले की ते चांगले होते.

आणि देव म्हणाला, आपण आमच्या प्रतिमेप्रमाणे आणि सादृश्याप्रमाणे माणूस करूया, आणि त्यांनी समुद्रातील माशांवर, आकाशातील पक्ष्यांवर, गुरेढोरांवर, सर्व पृथ्वीवर आणि पृथ्वीवर रांगणाऱ्या सर्व रांगणाऱ्या प्राण्यांवर राज्य करावे. आणि देवाने मनुष्याला निर्माण केले, देवाच्या प्रतिमेप्रमाणे त्याला निर्माण केले, नर आणि मादी त्यांना निर्माण केले. आणि देवाने त्यांना आशीर्वाद दिला, म्हणत, वाढा आणि संख्येने बहुगुणित व्हा, आणि पृथ्वी भरून टाका, आणि तिच्यावर अधिकार गाजवा, आणि समुद्रातील माशांवर, आकाशातील पक्ष्यांवर, सर्व गुरेढोरांवर, सर्व पृथ्वीवर, आणि पृथ्वीवर रेंगणाऱ्या सर्व प्राण्यांवर राज्य करा. आणि देव म्हणाला, पाहा, मी तुम्हाला सर्व बीज पेरणारे गवत दिले आहे, जे संपूर्ण पृथ्वीवर आहे, आणि प्रत्येक झाड, ज्यामध्ये स्वतःच्या आत बीज देणारे फळ आहे, ते तुम्हाला अन्नासाठी असेल. आणि पृथ्वीवरील सर्व पशूंना, आणि आकाशातील सर्व पक्ष्यांना, आणि पृथ्वीवर रांगणाऱ्या प्रत्येक रांगणाऱ्या प्राण्याला, ज्याच्या आत जीवनाचा आत्मा आहे, आणि सर्व हिरवे गवत अन्नासाठी दिले, आणि असेच झाले. आणि देवाने जे सर्व केले होते ते पाहिले, आणि पाहा, ते अत्यंत चांगले होते, आणि संध्याकाळ झाली आणि सकाळ झाली, सहावा दिवस.

२

आणि स्वर्ग आणि पृथ्वी आणि त्यांचे संपूर्ण जग पूर्ण झाले.

आणि देवाने सहाव्या दिवशी आपली कामे पूर्ण केली जी त्याने केली होती, आणि सातव्या दिवशी त्याने आपल्या सर्व कामांपासून विश्रांती घेतली जी त्याने केली होती. आणि देवाने सातव्या दिवसाला आशीर्वाद दिला आणि त्याला पवित्र केले, कारण त्या दिवशी देवाने आपल्या सर्व कामांपासून विश्रांती घेतली, जी त्याने करण्यास सुरुवात केली होती.

हे स्वर्ग आणि पृथ्वीच्या उत्पत्तीचे पुस्तक आहे, जेव्हा ते झाले, ज्या दिवशी प्रभु देवाने स्वर्ग आणि पृथ्वी निर्माण केली. आणि शेतातील प्रत्येक हिरवळ पृथ्वीवर येण्यापूर्वी, आणि शेतातील सर्व गवत उगवण्यापूर्वी, कारण देवाने पृथ्वीवर पाऊस पडला नव्हता, आणि तिची मशागत करण्यासाठी माणूस नव्हता. पण पृथ्वीतून एक झरा वर येत होता आणि तो पृथ्वीच्या संपूर्ण पृष्ठभागाला पाणी देत होता. आणि देवाने मनुष्याला पृथ्वीच्या धूळीपासून घडवले, आणि त्याच्या चेहऱ्यात जीवनाचा श्वास फुंकला, आणि तो मनुष्य जिवंत आत्मा झाला.

आणि देवाने पूर्वेकडे एदेनमध्ये स्वर्ग लावले, आणि तेथे त्या माणसाला ठेवले, ज्याला त्याने घडवले होते. आणि देवाने पृथ्वीतून अजून प्रत्येक वृक्ष उगवला जो दृष्टीला सुंदर होता आणि अन्नासाठी चांगला होता, आणि स्वर्गाच्या मध्यभागी जीवनाचे वृक्ष, आणि चांगल्या व वाईटाचे ज्ञान देणारे वृक्ष. पण एदेनमधून एक नदी स्वर्गाला पाणी देण्यासाठी बाहेर जाते, आणि तेथून ती चार शाखांमध्ये विभागली जाते. एकाचे नाव फिशोन आहे, जो संपूर्ण हविलाह भूमीला वेढतो, तेथे जेथे सोने आहे. त्या भूमीचे सोने उत्तम आहे, आणि तेथे मणी आहे आणि हिरवा दगड आहे. आणि दुसऱ्या नदीचे नाव गीहोन, ही इथिओपियाच्या सर्व भूमीला वेढणारी आहे. आणि तिसरी नदी टायग्रिस आहे, ही अश्शूरांच्या समोरून वाहणारी आहे, आणि चौथी नदी युफ्रेटीस आहे. आणि प्रभु देवाने त्या माणसाला घेतले ज्याला त्याने घडवले होते, आणि त्याला सुखाच्या स्वर्गात ठेवले, त्याची काळजी घेण्यासाठी आणि त्याचे रक्षण करण्यासाठी. आणि प्रभु देवाने ॲडम ला आज्ञा केली म्हणत, स्वर्गातील सर्व झाडांपासून खाण्याने तू खाशील. पण ज्ञान देणाऱ्या चांगल्या आणि वाईटाच्या झाडापासून तुम्ही खाणार नाही, कारण ज्या दिवशी तुम्ही त्यातून खाल, त्या दिवशी तुम्ही अवश्य मराल.

आणि प्रभु देव म्हणाला, माणसाने एकट्याने असणे चांगले नाही, त्याच्यासाठी त्याच्यानुसार साहाय्यकार करूया. आणि देवाने अजून पृथ्वीतून शेताचे सर्व हिंस्र प्राणी आणि आकाशाचे सर्व पक्षी घडवले, आणि त्यांना आदामाकडे आणले, हे पाहण्यासाठी की तो त्यांना काय म्हणेल, आणि आदामाने ज्या प्रत्येक जिवंत आत्म्याला जे काही म्हटले, तेच त्याचे नाव झाले. आणि ॲडमने सर्व गुरांना, आणि आकाशातील सर्व पक्ष्यांना, आणि शेतातील सर्व हिंस्र प्राण्यांना नावे दिली, पण ॲडमला त्याच्यासारखा साहाय्यकर्ता सापडला नाही. आणि देवाने आदामावर समाधी घातली आणि त्याला झोपवले, आणि त्याच्या बाजूंपैकी एक घेतली, आणि तिच्या ऐवजी मांस भरले. आणि देवाने ॲडमपासून घेतलेली बाजू स्त्रीमध्ये बांधली आणि तिला ॲडमकडे आणले. आणि ॲडम म्हणाला, हे आता माझ्या हाडांतील हाड आणि माझ्या मांसातील मांस आहे. हिला स्त्री म्हटले जाईल, कारण ही तिच्या पुरुषापासून घेतली गेली. या कारणासाठी माणूस आपल्या बापाला आणि आईला सोडेल, आणि आपल्या बायकोशी जोडला जाईल, आणि ते दोघे एक शरीर होतील. आणि ते दोघे नग्न होते, आदाम आणि त्याची पत्नी, आणि त्यांना लाज वाटत नव्हती.

३

आणि सर्प सर्व पशूंपैकी जे पृथ्वीवर होते, ज्यांना प्रभू देवाने निर्माण केले होते, त्यांच्यापेक्षा सर्वात शहाणा होता, आणि सर्पाने स्त्रीला म्हटले, काय म्हणून देवाने असे म्हटले की, तुम्ही स्वर्गातील कोणत्याही झाडापासून खाऊ नये? आणि ती स्त्री सर्पाला म्हणाली, स्वर्गातील झाडाच्या फळापासून आम्ही खाऊ, परंतु स्वर्गाच्या मध्यभागी असलेल्या झाडाच्या फळापासून, देवाने सांगितले, तुम्ही त्यातून खाऊ नका, आणि त्याला स्पर्शही करू नका, यासाठी की तुम्ही मरणार नाही. आणि सर्पाने स्त्रीला सांगितले, तुम्ही मृत्यू पावणार नाही. कारण देव जाणत होता की ज्या दिवशी तुम्ही त्यातून खाल, त्या दिवशी तुमचे डोळे उघडले जातील आणि तुम्ही देवांसारखे व्हाल, चांगले आणि वाईट जाणणारे. आणि त्या स्त्रीने पाहिले की ते झाड अन्नासाठी

चांगले आहे, आणि डोळ्यांना पाहण्यास आनंददायक आहे, आणि समजण्यासाठी सुंदर आहे, आणि तिने त्याचे फळ घेऊन खाल्ले, आणि तिने तिच्या सोबत असलेल्या तिच्या पुरुषाला दिले, आणि त्यांनी खाल्ले. आणि त्या दोघांचे डोळे उघडले गेले, आणि त्यांना कळले की ते नागडे होते, आणि त्यांनी अंजिराच्या झाडाची पाने शिवली, आणि त्यांनी स्वतःसाठी कमरपट्टे केले. आणि त्यांनी संध्याकाळी स्वर्गात चालणाऱ्या प्रभू देवाच्या आवाजाचा आवाज ऐकला, आणि आदाम व त्याची पत्नी स्वर्गातील झाडाच्या मध्यभागी प्रभू देवाच्या समोरून लपले. आणि प्रभु देवाने आदामाला बोलावले आणि त्याला म्हणाला, आदाम, तू कुठे आहेस? आणि त्याला म्हणाला, तू स्वर्गात चालत असताना तुझा आवाज मी ऐकला, आणि मी घाबरलो कारण मी नागडा आहे, आणि मी लपलो. आणि देव त्याला म्हणाला, तुला कोणी सांगितले की तू नागडा आहेस? जर नाही, तर त्या झाडापासून, ज्याच्याबद्दल मी तुला आज्ञा दिली होती की फक्त यापासून खाऊ नकोस, त्यापासून तू खाल्लेस का? आणि आदाम बोलला, ही स्त्री, जी तू माझ्यासोबत दिलीस, तिने मला त्या वृक्षापासून दिले, आणि मी खाल्ले. आणि प्रभु देव स्त्रीला म्हणाला, हे तू काय केलेस? आणि स्त्री म्हणाली, सर्पाने मला फसवले आणि मी खाल्ले.

आणि प्रभु देव सर्पाला म्हणाला, कारण तू हे केलेस, तू सर्व गुरांपेक्षा आणि पृथ्वीवरील सर्व हिंस्र पशूंपेक्षा शापित आहेस, तू तुझ्या छातीवर आणि पोटावर चालशील, आणि तुझ्या आयुष्याचे सर्व दिवस तू माती खाशील. आणि मी तुझ्या आणि स्त्रीच्या दरम्यान, तुझ्या बीजाच्या आणि तिच्या बीजाच्या दरम्यान वैर ठेवीन; तो तुझे डोके राखील, आणि तू त्याची टाच राखशील. आणि त्या स्त्रीला म्हणाला, मी तुझ्या वेदना वाढवत वाढवीन, आणि तुझा विलाप, वेदनांमध्ये तू मुलांना जन्म देशील, आणि तुझ्या पुरुषाकडे तुझे वळणे असेल, आणि तो तुझ्यावर राज्य करील. तर अदामला म्हणाला, कारण तू तुझ्या बायकोचा आवाज ऐकलास आणि ज्या झाडापासून खाऊ नकोस असे मी तुला आज्ञा केली होती त्यापासून तू खाल्लेस, म्हणून तुझ्या कामांमुळे जमीन शापित आहे. तू आयुष्यभर दुःखांत ती खाशील. काटे आणि काटेरी झुडपे तुझ्यासाठी उगवतील, आणि तू शेतातील गवत खाशील. तुझ्या तोंडाच्या घामाने तू तुझी भाकर खाशील, जोपर्यंत तू त्या जमिनीत परत जाणार नाहीस ज्यातून तुला घेतले होते, कारण तू माती आहेस आणि मातीत तू

परत जाशील. आणि अदामाने आपल्या पत्नीचे नाव जीवन ठेवले, कारण ती सर्व जिवंतांची आई आहे. आणि प्रभु देवाने आदामाला आणि त्याच्या पत्नीला कातडीचे अंगरखे केले आणि त्यांना ते घातले.

आणि देव म्हणाला, पाहा, ॲडम आमच्यापैकी एकासारखा झाला आहे, चांगले आणि वाईट जाणण्यासाठी, आणि आता असे न होवो की तो आपला हात पुढे करून जीवनाच्या झाडापासून घेऊन खाईल आणि सदासर्वकाळ जगेल. आणि प्रभु देवाने त्याला सुखाच्या स्वर्गातून बाहेर पाठवले, ती जमीन मशागत करण्यासाठी ज्यातून तो घेतला गेला होता. आणि त्याने अदामाला बाहेर काढले, आणि त्याला सुखाच्या स्वर्गासमोर वसवले, आणि करूबांना नेमले, आणि फिरणारी ज्वलंत तलवार जीवनाच्या झाडाचा मार्ग रक्षण करण्यासाठी ठेवली.

४

अदामाने आपली पत्नी इव्हला जाणले, आणि ती गर्भवती झाली व तिने कैनला जन्म दिला, आणि ती म्हणाली, मी देवाच्या द्वारे एक माणूस मिळवला आहे. आणि तिने त्याचा भाऊ हाबेल याला जन्म दिला, आणि हाबेल मेंढरांचा मेंढपाळ झाला, पण काईन जमिनीवर काम करणारा होता. आणि काही दिवसांनंतर असे झाले की काइनने पृथ्वीच्या फळांपासून प्रभूला यज्ञ आणला. आणि आबेलने स्वतः त्याच्या मेंढ्यांच्या प्रथमजातांपैकी आणि त्यांच्या चरबीच्या भागांपैकी आणले, आणि देवाने आबेलाकडे आणि त्याच्या भेटींकडे पाहिले. पण कैनवर आणि त्याच्या बलिदानांवर त्याने लक्ष दिले नाही, आणि कैन फार दुःखी झाला, आणि त्याचा चेहरा खाली पडला. आणि प्रभु देव कैनला म्हणाला, तू इतका दुःखी का झालास, आणि तुझा चेहरा का खाली पडला आहे? जर तू योग्यरित्या अर्पण केलेस, परंतु योग्यरित्या विभाजन केले नाहीस, तर तू पाप केले नाहीस का? शांत राहा, त्याचे वळणे तुझ्याकडे आहे, आणि तू त्याच्यावर राज्य कराल.

आणि कयीनने आपला भाऊ आबेल याला म्हटले, चला मैदानात जाऊ, आणि असे झाले की ते मैदानात असताना, कयीन आपला भाऊ आबेल याच्यावर उठला आणि त्याने त्याला मारले. आणि प्रभु देव कैनला म्हणाला, तुझा भाऊ हाबेल कुठे आहे? आणि तो म्हणाला, मला माहीत नाही, मी माझ्या भावाचा रक्षक आहे काय? आणि प्रभु म्हणाला, तू काय केले आहेस? तुझ्या भावाच्या रक्ताचा आवाज पृथ्वीतून माझ्याकडे ओरडत आहे. आणि आता तू त्या पृथ्वीपासून शापित आहेस, जिने तुझ्या हातातून तुझ्या भावाचे रक्त स्वीकारण्यासाठी आपले तोंड उघडले. जेव्हा तू जमीन मशागत करशील, आणि ती तिची शक्ती तुला देण्यास जोडणार नाही, कण्हत आणि थरथरत तू पृथ्वीवर असशील. आणि कैनाने प्रभु देवाला म्हटले, माझा अपराध क्षमा होण्यापेक्षा मोठा आहे. जर तू मला आज पृथ्वीच्या चेहऱ्यापासून बाहेर टाकशील, तर तुझ्या चेहऱ्यापासून मी लपला जाईन, आणि मी पृथ्वीवर कण्हत आणि थरथरत असेन, आणि जो कोणी मला शोधेल तो मला मारेल. आणि प्रभु देव त्याला म्हणाला, असे नाही, जो कोणी काईनला मारील, त्याचा सातपट सूड घेतला जाईल. आणि प्रभु देवाने काईनवर एक चिन्ह ठेवले, यासाठी की जो कोणी त्याला शोधून काढील तो त्याला मारू नये. काईन देवाच्या समक्षतेपासून बाहेर गेला आणि एदेमच्या समोरील नाईद भूमीत राहिला.

आणि कयीनने आपल्या बायकोला जाणले, आणि ती गर्भवती झाली व तिने एनोखला जन्म दिला. आणि तो एक शहर बांधत होता, आणि त्याने त्या शहराला आपल्या मुलाच्या नावावर एनोख असे नाव दिले. पण एनोखला गाईदाद झाला, आणि गाईदादाने मालेलेएलला जन्म दिला, आणि मालेलेएलाने मथुसालाला जन्म दिला, आणि मथुसालाने लामेखला जन्म दिला.

आणि लामेखाने स्वतःसाठी दोन बायका घेतल्या, एकाचे नाव आदा आणि दुसऱ्याचे नाव सेल्ला. आणि अदाने योबेलला जन्म दिला, हा तंबूत राहणाऱ्या पशुपालकांचा पिता होता. आणि त्याच्या भावाचे नाव जुबाल होते, हा तो होता ज्याने सतारी आणि वीणा यांचा शोध लावला. झिल्लाने देखील थोबेलला जन्म दिला, आणि तो कांस्य आणि लोहाचा हातोडा मारणारा लोहार होता. थोबेलची बहीण नोएमा होती. लामेखाने आपल्या बायकांना, अदा आणि सेल्ला यांना म्हटले,

माझा आवाज ऐका, लामेखाच्या बायकांनो, माझे शब्द कान द्या, कारण मी एका मनुष्याला मारले आहे ज्याने मला जखमी केले, आणि एका तरुणाला ज्याने मला मारले. कारण कैनाचा सात वेळा सूड घेतला गेला आहे, पण लामेखाचा सत्तर वेळा सात.

ॲडमने आपली पत्नी इव्हला जाणले, आणि तिने गर्भधारणा करून एक मुलाला जन्म दिला, आणि त्याचे नाव सेथ ठेवले व म्हणाली, कारण देवाने माझ्यासाठी हाबेलच्या ऐवजी दुसरे संतती दिले आहे, ज्याला कयीनने मारले. आणि शेथला एक पुत्र झाला, त्याने त्याचे नाव एनोस ठेवले, याने प्रभू देवाचे नाव पुकारण्याची आशा धरली.

५

हे माणसांच्या उत्पत्तीचे पुस्तक आहे, ज्या दिवशी देवाने आदामाला निर्माण केले, देवाच्या प्रतिमेप्रमाणे त्याने त्याला निर्माण केले. पुरुष आणि स्त्री त्याने त्यांना बनवले, आणि त्यांना आशीर्वाद दिला, आणि त्याचे नाव आदाम ठेवले, ज्या दिवशी त्याने त्यांना बनवले. आदाम तीसशे वर्षे जगला, आणि त्याने आपल्या स्वरूपाप्रमाणे आणि आपल्या प्रतिमेप्रमाणे मुलाला जन्म दिला, आणि त्याचे नाव सेथ ठेवले. अदामाने सेथला जन्म दिल्यानंतर जे दिवस जगला ते सातशे वर्षे झाली, आणि त्याने मुलगे आणि मुली जन्माला घातल्या. आणि आदामाचे सर्व दिवस, जे तो जगला, नऊशे तीस वर्षे झाले, आणि तो मेला. सेथ दोनशे पाच वर्षे जगला आणि त्याने एनोसला जन्म दिला. आणि शेथ एनोसला जन्म दिल्यानंतर सातशे सात वर्षे जगला, आणि त्याने मुलांना आणि मुलींना जन्म दिला. आणि सेठचे सर्व दिवस नऊशे बारा वर्षे झाले, आणि तो मेला. आणि एनोस एकशे नव्वद वर्षे जगला, आणि त्याने केनानला जन्म दिला. आणि एनोस कैनानला जन्म दिल्यानंतर सातशे पंधरा वर्षे जगला, आणि त्याने मुलगे आणि मुली जन्माला घातल्या. आणि एनोसचे सर्व दिवस पाचशे नऊ वर्षे झाले, आणि तो मरण पावला. आणि कैनान सत्तर आणि शंभर वर्षे जगला, आणि त्याने महललेलला जन्म दिला. आणि कैनान महललेलला जन्म

दिल्यानंतर सातशे चाळीस वर्षे जगला, आणि त्याने मुले आणि मुली जन्माला घातल्या. आणि कैनानचे सर्व दिवस नऊशे दहा वर्षे झाले, आणि तो मरण पावला.

आणि महललेल पाचशेपासष्ट वर्षे जगला आणि त्याने जारेदला जन्म दिला. आणि महललेलने यारेदला जन्म दिल्यानंतर सातशे तीस वर्षे जगला, आणि त्याने मुलगे आणि मुली जन्माला घातल्या. आणि महललेलचे सर्व दिवस आठशे पंच्याण्णव वर्षे झाले, आणि तो मरण पावला. आणि यारेद एकशे बासष्ट वर्षे जगला आणि त्याने हनोखाला जन्म दिला. आणि यारेदने एनोखला जन्म दिल्यानंतर आठशे वर्षे जगला आणि त्याने मुलगे व मुली जन्माला घातल्या. आणि यारेदचे सर्व दिवस नऊशे बासष्ट वर्षे झाले, आणि तो मेला. आणि हनोख एकशे पासष्ट वर्षे जगला, आणि त्याने मथुशलहला जन्म दिला. हनोखाने मथुशलहला जन्म दिल्यानंतर दोनशे वर्षे देवाला प्रसन्न केले आणि त्याने मुलांना व मुलींना जन्म दिला. आणि एनोखचे सर्व दिवस पाचशेपासष्ट वर्षे झाले. आणि हनोखाने देवाला प्रसन्न केले, आणि तो सापडला नाही, कारण देवाने त्याला उचलून नेले. आणि मथुशलह एकशे सदुसष्ट वर्षे जगला आणि त्याने लामेखला जन्म दिला. आणि मथुशलहाने लामेखला जन्म दिल्यानंतर आठशे दोन वर्षे जगला आणि त्याला मुलगे व मुली झाल्या. आणि मथुशालाचे सर्व दिवस जे त्याने जगला, नऊशे एकसष्ठ वर्षे झाले, आणि तो मरण पावला. आणि लामेख एकशे ऐंशी आठ वर्षे जगला आणि त्याने एका पुत्राला जन्म दिला. आणि त्याने त्याचे नाव नोहा असे ठेवले, म्हणत, हा आम्हाला आमच्या कामांपासून, आणि आमच्या हातांच्या वेदनांपासून, आणि त्या पृथ्वीपासून विश्रांती देईल, जिला प्रभु देवाने शाप दिला. आणि लामेखाने नोहाला जन्म दिल्यानंतर पाचशे पासष्ट वर्षे जगला आणि त्याने मुलगे व मुली जन्माला घातल्या. आणि लामेखाचे सर्व दिवस सातशे त्रेपन्न वर्षे झाले, आणि तो मेला. आणि नोहा पाचशे वर्षांचा होता, आणि त्याने तीन मुलांना जन्म दिला: शेम, हाम, याफेथ.

६

आणि असे झाले की जेव्हा लोक पृथ्वीवर अनेक होऊ लागले, आणि त्यांना मुली जन्माला आल्या. देवाच्या मुलांनी माणसांच्या मुली पाहिल्या की त्या सुंदर आहेत, आणि त्यांनी सर्वांमधून ज्या निवडल्या त्यांना स्वतःसाठी बायका म्हणून घेतले. आणि प्रभु देव म्हणाला, माझा आत्मा या मनुष्यांमध्ये सर्वकाळ राहणार नाही, कारण ते मांस आहेत, आणि त्यांचे दिवस शंभर वीस वर्षे असतील. पण राक्षस त्या दिवसांत पृथ्वीवर होते, आणि त्यानंतर, जेव्हा देवाचे पुत्र मनुष्यांच्या मुलींकडे जात होते, आणि त्यांना त्यांच्यापासून जन्म झाला, ते राक्षस होते जे प्राचीन काळापासून होते, ते प्रसिद्ध लोक होते.

प्रभु देवाने पाहिले की, पृथ्वीवर मनुष्यांचे दुष्टपण वाढले होते, आणि प्रत्येकजण आपल्या हृदयात सर्व दिवस काळजीपूर्वक वाईटाचा विचार करतो, आणि देवाने विचार केला की त्याने माणसाला पृथ्वीवर निर्माण केले, आणि त्याने मनात विचार केला. आणि देव म्हणाला, मी माणसाला, ज्याला मी निर्माण केले, पृथ्वीच्या चेहऱ्यावरून पुसून टाकीन, माणसापासून ते पशूंपर्यंत, आणि रेंगणाऱ्या प्राण्यांपासून ते आकाशातील पक्ष्यांपर्यंत, कारण मला खेद वाटतो की मी त्यांना निर्माण केले.

नोहाला मात्र प्रभू देवाच्या समोर कृपा मिळाली. ह्या नोहाच्या पिढ्या आहेत. नोहा नीतिमान मनुष्य होता, आपल्या पिढीत परिपूर्ण होता, नोहाने देवाला संतुष्ट केले. नोहाने तीन पुत्रांना जन्म दिला: शेम, हाम आणि याफेथ. पण पृथ्वी देवासमोर नष्ट झाली होती, आणि पृथ्वी अन्यायाने भरली गेली होती. आणि प्रभु देवाने पृथ्वी पाहिली, आणि ती नाश पावलेली होती, कारण सर्व प्राण्यांनी पृथ्वीवर आपला मार्ग भ्रष्ट केला होता. आणि प्रभु देव नोहाला म्हणाला, सर्व माणसांचा वेळ माझ्यासमोर आला आहे, कारण पृथ्वी त्यांच्या अन्यायाने भरली आहे, आणि पाहा, मी त्यांना आणि पृथ्वीचा नाश करीन.

म्हणून स्वतःसाठी चौरस लाकडापासून एक कोश बनव, कोशात खोल्या करशील, आणि त्याला आतून व बाहेरून डांबाने लेप करशील. आणि अशा प्रकारे तू कोश बनवशील, तीनशे हात

कोशाची लांबी, आणि पन्नास हात रुंदी, आणि तीस हात तिची उंची. एकत्र करत तू कोश बनवशील, आणि एका हातामध्ये तू ते वरून पूर्ण करशील, पण कोशाचा दरवाजा तू बाजूला बनवशील, खालचे, दुसरे आणि तिसरे मजले तू ते बनवशील. मी पण पाहा, पृथ्वीवर जलप्रलय आणतो, पाणी आणतो, आकाशाखाली जीवनाचा श्वास असलेल्या सर्व देहाचा नाश करण्यासाठी, आणि पृथ्वीवर जे काही असेल ते सर्व मरेल.

आणि मी माझा करार तुझ्याबरोबर स्थापित करीन, आणि तू तारवात प्रवेश करशील, तू आणि तुझी मुले आणि तुझी पत्नी आणि तुझ्या मुलांच्या पत्नी तुझ्याबरोबर. आणि सर्व गुरांपैकी, आणि सर्व रेंगणाऱ्या प्राण्यांपैकी, आणि सर्व हिंस्र प्राण्यांपैकी, आणि सर्व देहांपैकी, प्रत्येकापैकी दोन-दोन तू तारवात आणशील, जेणेकरून तू त्यांना तुझ्याबरोबर जिवंत ठेवशील; ते नर आणि मादी असतील. सर्व पक्ष्यांपैकी त्यांच्या जातीप्रमाणे, आणि सर्व गुरांपैकी त्यांच्या जातीप्रमाणे, आणि पृथ्वीवर रेंगाळणाऱ्या सर्व रेंगणाऱ्या प्राण्यांपैकी त्यांच्या जातीप्रमाणे, सर्वांपैकी दोन-दोन तुझ्याकडे तुझ्याबरोबर पोषण होण्यासाठी प्रवेश करतील, नर आणि मादी. तू पण तुझ्यासाठी सर्व अन्नपदार्थांपैकी जे तुम्ही खाल ते घेशील, आणि तू ते आपल्याकडे गोळा करशील, आणि ते तुला आणि त्यांना खाण्यासाठी असेल. आणि नोहाने सर्व काही केले जितके प्रभु देवाने त्याला आज्ञा केली होती, असेच त्याने केले.

७

आणि प्रभु देवाने नोहाला म्हटले, तू आणि तुझे सर्व घराणे कोशात प्रवेश करा, कारण या पिढीत मी तुला माझ्यासमोर न्यायी पाहिले आहे. पण शुद्ध गुरांढोरांपैकी तुझ्याकडे सात सात नर आणि मादी आण, आणि जी गुरांढोरे शुद्ध नाहीत त्यांपैकी दोन दोन नर आणि मादी आण. आणि आकाशातील शुद्ध पक्ष्यांपैकी सात सात नर आणि मादी, आणि सर्व अशुद्ध पक्ष्यांपैकी दोन दोन नर आणि मादी, सर्व पृथ्वीवर बीज टिकवून ठेवण्यासाठी. अजून सात दिवसांनी मी पृथ्वीवर

पाऊस आणीन, चाळीस दिवस आणि चाळीस रात्री, आणि मी सर्व पृथ्वीच्या तोंडावरून मी निर्माण केलेले प्रत्येक अस्तित्व पुसून टाकीन. आणि नोहाने सर्व केले, जितके प्रभू देवाने त्याला आज्ञा केली होती. नोहा सहाशे वर्षांचा होता, आणि पृथ्वीवर पाण्याचा पूर आला. नोहा आणि त्याचे पुत्र, आणि त्याची पत्नी, आणि त्याच्या पुत्रांच्या पत्नी त्याच्यासोबत तारूमध्ये प्रवेश केला, पुराच्या पाण्यामुळे. आणि शुद्ध पक्ष्यांपासून, आणि अशुद्ध पक्ष्यांपासून, आणि शुद्ध गुरांपासून, आणि अशुद्ध गुरांपासून, आणि पृथ्वीवर रेंगाळणाऱ्या सर्व प्राण्यांपासून, दोन दोन नोहाकडे जहाजात प्रवेश केले, नर आणि मादी, जसे देवाने नोहाला आज्ञा केली होती. आणि सात दिवसांनंतर असे झाले की, पुराचे पाणी पृथ्वीवर आले. नोहाच्या आयुष्याच्या सहाशेव्या वर्षी, दुसऱ्या महिन्याच्या सातव्या आणि विसाव्या दिवशी, त्या दिवशी अथांगाचे सर्व झरे फुटले आणि स्वर्गाचे पूरद्वार उघडले गेले. आणि पृथ्वीवर चाळीस दिवस आणि चाळीस रात्री पाऊस पडला. या दिवशी नोहा, शेम, हाम, याफेथ (नोहाचे पुत्र), आणि नोहाची पत्नी, आणि त्याच्या पुत्रांच्या तीन पत्नी त्याच्यासोबत कोशात प्रवेश केले. आणि सर्व हिंस्र प्राणी त्यांच्या वंशाप्रमाणे, आणि सर्व गुरेढोरे त्यांच्या वंशाप्रमाणे, आणि पृथ्वीवर रेंगणारी प्रत्येक हलणारी गोष्ट त्यांच्या वंशाप्रमाणे, आणि प्रत्येक पक्षी त्याच्या वंशाप्रमाणे, ते नोहाकडे तारवात प्रविष्ट झाले, दोन दोन नर आणि मादी सर्व देहांपासून, ज्यांच्यात जीवनाचा आत्मा आहे. आणि जे प्रवेश करणारे होते, नर आणि मादी, सर्व प्राण्यांपैकी, ते प्रवेश केले, जसे देवाने नोहाला आज्ञा केली होती, आणि प्रभू देवाने कोश बाहेरून बंद केले.

आणि पृथ्वीवर चाळीस दिवस आणि चाळीस रात्री पूर आला, आणि पाणी वाढले, आणि त्याने नौका उचलली, आणि ती पृथ्वीपासून वर उचलली गेली. आणि पाणी प्रबल होते आणि पृथ्वीवर अत्यंत वाढत होते, आणि तारू पाण्यावर वाहून नेली जात होती. पण पाणी पृथ्वीवर अत्यंत प्रबल झाले, आणि आकाशाखाली असलेले सर्व उच्च पर्वत झाकले. पंधरा हात वर पाणी उंचावले आणि त्याने सर्व उंच पर्वत झाकले. आणि पृथ्वीवर हलणारा सर्व देह मेला, पक्ष्यांचा, गुरांचा, हिंस्र प्राण्यांचा, आणि पृथ्वीवर रांगणारा प्रत्येक प्राणी, आणि प्रत्येक मनुष्य. आणि सर्व ज्यांच्याजवळ जीवनाचा श्वास होता, आणि जे सर्व कोरड्या जमिनीवर होते, ते मेले. आणि पृथ्वीच्या तळावरील

प्रत्येक जिवंत प्राणी पुसून टाकला गेला, मनुष्यापासून पशूपर्यंत, आणि रेंगणारे प्राणी आणि आकाशातील पक्षी, आणि ते पृथ्वीवरून पुसून टाकले गेले, आणि फक्त नोहा आणि जे त्याच्यासोबत तारवात होते ते शिल्लक राहिले. आणि पाणी पृथ्वीवर शंभर पन्नास दिवस उंचावले गेले.

८

आणि देवाने नोहाचे, आणि सर्व रानटी प्राण्यांचे, आणि सर्व गुरेढोरांचे, आणि सर्व पक्ष्यांचे, आणि सर्व रेंगाळणाऱ्या प्राण्यांचे जे त्याच्याबरोबर तारवात होते त्यांचे स्मरण केले, आणि देवाने पृथ्वीवर वारा आणला, आणि पाणी थांबले. आणि अथांग खोलीचे झरे झाकले गेले, आणि आकाशाचे पूरद्वार बंद झाले, आणि आकाशातून पाऊस रोखला गेला. आणि पाणी पृथ्वीवरून जात असताना कमी होत होते, आणि पन्नास आणि शंभर दिवसांनंतर पाणी कमी झाले होते. आणि तो जहाज सातव्या महिन्यात, त्या महिन्याच्या सातव्या आणि विसाव्या दिवशी, अरारात डोंगरांवर बसला. पण पाणी दहाव्या महिन्यापर्यंत कमी होत होते. आणि दहाव्या महिन्यात, महिन्याच्या पहिल्या दिवशी, डोंगरांचे शिखर दिसले. आणि चाळीस दिवसांनंतर असे झाले की नोहाने कोशाची खिडकी उघडली, जी त्याने केली होती. आणि त्याने कावळा पाठवला, आणि तो बाहेर गेला, परंतु पृथ्वीवरील पाणी सुकेपर्यंत तो परत आला नाही. आणि त्याने कबूतर पाठवले, हे पाहण्यासाठी की पृथ्वीवरून पाणी कमी झाले आहे का. आणि कबूतराला तिच्या पायांना विश्रांती न मिळाल्यामुळे ती त्याच्याकडे नौकेत परत आली, कारण पृथ्वीच्या सर्व चेहऱ्यावर पाणी होते, आणि हात पसरून त्याने तिला घेतले आणि तिला स्वतःकडे नौकेत आणले. आणि आणखी सात दिवस थांबून, त्याने पुन्हा कबूतर कोशातून बाहेर पाठवले. आणि ती कबूतर संध्याकाळच्या वेळी त्याच्याकडे परत आली, आणि तिच्या तोंडात जैतूनाच्या पानाचा तुकडा होता, आणि नोहाला कळले की पृथ्वीवरून पाणी कमी झाले होते. आणि आणखी सात दिवस थांबून, त्याने पुन्हा कबूतर पाठवले, आणि ते त्याच्याकडे परत येण्यासाठी पुढे आले नाही. आणि असे झाले की

नोहाच्या आयुष्याच्या सहाशे एकाव्या वर्षी, पहिल्या महिन्याच्या पहिल्या दिवशी, पृथ्वीवरून पाणी संपले. आणि नोहाने तारवाचे छप्पर उघडले जे त्याने केले होते, आणि त्याने पाहिले की पृथ्वीच्या पृष्ठभागावरून पाणी संपले होते. आणि दुसऱ्या महिन्यात, महिन्याच्या सत्ताविसाव्या दिवशी जमीन सुकली.

आणि प्रभु देवाने नोहाला म्हटले, जहाजातून बाहेर जा तू, आणि तुझी पत्नी, आणि तुझी मुले, आणि तुझ्या मुलांच्या पत्नी तुझ्याबरोबर, आणि सर्व हिंस्र प्राणी जितके तुझ्या सोबत आहेत, आणि सर्व देह पक्ष्यांपासून गुरेढोरांपर्यंत, आणि पृथ्वीवर हालणारी प्रत्येक रेंगणारी गोष्ट, तुझ्या स्वतःसोबत बाहेर काढ. आणि वाढा आणि पृथ्वीवर बहुगुणित व्हा. आणि नोहा बाहेर गेला, आणि त्याची पत्नी, आणि त्याची मुले, आणि त्याच्या मुलांच्या पत्नी त्याच्यासोबत. आणि सर्व रानटी प्राणी, सर्व गुरेढोरे, प्रत्येक पक्षी आणि पृथ्वीवर रेंगाळणारा प्रत्येक प्राणी त्यांच्या जातीप्रमाणे तारवातून बाहेर आले.

आणि नोहाने प्रभूसाठी वेदी बांधली, आणि सर्व शुद्ध गुरेढोरांपैकी आणि सर्व शुद्ध पक्ष्यांपैकी घेतले, आणि वेदीवर होमार्पण केले. आणि प्रभू देवाने सुगंधाचा वास घेतला. आणि प्रभू देवाने विचार करून म्हटले, मी आता मनुष्यांच्या कामांमुळे भूमीला शाप देण्यास जोडणार नाही, कारण मनुष्याचे मन त्याच्या तारुण्यापासून वाईटावर काळजीपूर्वक लागलेले आहे. म्हणून मी आता सर्व जिवंत देहांना मारण्यास जोडणार नाही, जसे मी केले. पृथ्वीचे सर्व दिवस, बीज आणि कापणी, थंडी आणि उष्णता, उन्हाळा आणि वसंत, दिवस आणि रात्र, थांबणार नाहीत.

९

आणि देवाने नोहाला व त्याच्या मुलांना आशीर्वाद दिला आणि त्यांना म्हणाला, वाढा आणि गुणाकार करा आणि पृथ्वी भरा आणि तिच्यावर अधिकार गाजवा. आणि तुमची थरथरणे व

भीती पृथ्वीवरील सर्व रानट्या प्राण्यांवर, आकाशातील सर्व पक्ष्यांवर, पृथ्वीवर हालणाऱ्या सर्व प्राण्यांवर आणि समुद्रातील सर्व माशांवर असेल; मी त्यांना तुमच्या हाती दिले आहेत. आणि प्रत्येक रेंगणारी गोष्ट जी जिवंत आहे, ती तुम्हाला अन्नासाठी असेल, जसे गवताची भाज्या मी तुम्हाला सर्व दिली आहेत. परंतु जीवाचे रक्त असलेले मांस तुम्ही खाणार नाही. आणि कारण तुमचे आत्म्यांचे तुमचे रक्त सर्व हिंस्र पशूंच्या हातातून मी ते मागेन, आणि माणसाच्या भावाच्या हातातून मी माणसाचा आत्मा मागेन. जो माणसाचे रक्त सांडतो, त्याच्या रक्ताच्या बदल्यात त्याचे रक्त सांडले जाईल, कारण देवाच्या प्रतिमेत मी माणसाला निर्माण केले. तुम्ही वाढा आणि गुणाकार करा आणि पृथ्वी भरा आणि तिच्यावर वश करा.

आणि देव नोहाला आणि त्याच्या मुलांना, त्याच्यासोबत म्हणाला आणि पहा, मी माझा करार तुमच्याशी आणि तुमच्यानंतर तुमच्या वंशजांशी स्थापित करतो. आणि सर्व जिवंत प्राण्यांसोबत जे तुमच्याबरोबर आहेत, पक्ष्यांपासून, गुरेढोरांपासून आणि पृथ्वीवरील सर्व वन्य प्राण्यांसोबत, जितके तुमच्याबरोबर आहेत, ते सर्व जे तारवातून बाहेर आले आहेत. आणि मी माझा करार तुमच्याशी स्थापित करीन, आणि पुराच्या पाण्यापासून सर्व देह यापुढे मरणार नाही, आणि सर्व पृथ्वीचा नाश करण्यासाठी पाण्याचा पूर यापुढे होणार नाही. आणि प्रभु देव नोहाला म्हणाला, हे कराराचे चिन्ह आहे, जे मी माझ्या आणि तुमच्या दरम्यान, आणि तुमच्याबरोबर असलेल्या सर्व जिवंत जीवांच्या दरम्यान, शाश्वत पिढ्यांसाठी देतो. माझे धनुष्य मी ढगात ठेवतो, आणि ते माझ्या आणि पृथ्वीच्या दरम्यान कराराचे चिन्ह असेल. आणि असे होईल की जेव्हा मी पृथ्वीवर ढग गोळा करीन, तेव्हा ढगात धनुष्य दिसेल. आणि मी माझ्या कराराचे स्मरण करीन, जो माझ्या आणि तुमच्या मध्ये आहे, आणि सर्व शरीरातील सर्व जिवंत प्राणांच्या मध्ये आहे, आणि आता पाणी प्रलयासाठी होणार नाही, जेणेकरून सर्व शरीर नष्ट होईल. आणि माझे धनुष्य ढगात असेल, आणि मी माझ्या आणि पृथ्वीच्या दरम्यानचा शाश्वत करार आठवण्यासाठी पाहीन, आणि पृथ्वीवर असलेल्या सर्व शरीरातील जिवंत आत्म्याच्या दरम्यानचा. आणि देव नोहाला म्हणाला, हे त्या कराराचे चिन्ह आहे, जो मी माझ्या आणि पृथ्वीवरील सर्व प्राण्यांच्या दरम्यान स्थापन केला आहे.

नोहाचे पुत्र, जे कोशातून बाहेर आले होते, ते शेम, हाम आणि याफेथ होते. आणि हाम कनानाचा पिता होता. हे तीन नोहाचे मुलगे आहेत, यांच्यापासून सर्व पृथ्वीवर विखुरले गेले. आणि नोहा, जो पृथ्वीचा शेतकरी माणूस होता, त्याने सुरुवात केली आणि द्राक्षमळा लावला. आणि त्याने द्राक्षरसातून पिले, आणि मद्यधुंद झाला, आणि तो आपल्या घरात नग्न झाला. आणि हाम, जो कनानाचा बाप होता, त्याने आपल्या बापाचा नग्नपणा पाहिला, आणि बाहेर जाऊन त्याने आपल्या दोन भावांना बाहेर सांगितले. आणि शेम आणि याफेथ यांनी वस्त्र घेऊन ते आपल्या दोन्ही खांद्यांवर ठेवले, आणि ते मागे चालत गेले, आणि त्यांनी आपल्या वडिलांची नग्नता झाकली, आणि त्यांचे चेहरे मागे होते, आणि त्यांनी आपल्या वडिलांची नग्नता पाहिली नाही. नोहा दारूतून जागा झाला, आणि त्याच्या धाकट्या मुलाने त्याच्याशी काय केले होते हे त्याला कळले. आणि तो म्हणाला, कनान शापित असो; तो आपल्या भावांचा दास होईल. आणि तो म्हणाला, धन्य असो प्रभु, शेमचा देव, आणि कनान त्याचा सेवक होईल. देव याफेथला विस्तार देवो, आणि तो शेमच्या घरांत राहो, आणि कनान त्याचा सेवक होवो.

नोहा पुरानंतर तीनशे पन्नास वर्षे जगला. आणि नोहाचे सर्व दिवस नऊशे पन्नास वर्षे झाले, आणि तो मरण पावला.

१०

हे नोहाच्या मुलांच्या पिढ्या आहेत - शेम, हाम, याफेथ, आणि जलप्रलयानंतर त्यांना मुले झाली.

याफेथचे मुले: गामेर, मागोग, मादोई, योवान, एलिसा, तोबेल, मोसोख आणि थेइरास. आणि गोमेरचे पुत्र अश्केनाझ, रिफाथ आणि तोगर्मा. आणि योवानाचे पुत्र: एलीशा, आणि थार्सेस, कित्तीम, रोदानीम. यांच्यापासून राष्ट्रांची बेटे त्यांच्या भूमीत वेगळी करण्यात आली, प्रत्येक आपल्या भाषेप्रमाणे त्यांच्या वंशांमध्ये आणि त्यांच्या राष्ट्रांमध्ये.

हामाचे पुत्र: कूश, मिस्राईम, फूद आणि कनान. धूळचे पुत्र: शबा, हवीला, साबाथा, रेगमा आणि साबाथाका; आणि रेगमाचे पुत्र: शबा आणि ददान. कूशाने निम्रोदला जन्म दिला, आणि त्याने पृथ्वीवर राक्षस होण्याची सुरुवात केली. हा प्रभू देवासमोर एक महान शिकारी होता, म्हणून ते म्हणतील, निम्रोदासारखा प्रभूसमोर महान शिकारी. आणि त्याच्या राज्याची सुरुवात बॅबिलोन, ओरेख, आर्खाद आणि खलान्ने या शिनार देशात झाली. त्या पृथ्वीतून अश्शूर बाहेर गेला, आणि त्याने निनवे, रहोबोथ शहर आणि कालह बांधले. आणि दासाह निनवे आणि कालाह यांच्या मध्ये; हे मोठे शहर आहे. आणि मेसराईमने लुदीम, नफथालेईम, एनेमेतीईम आणि लाबीईम यांना जन्म दिला. आणि पथ्रुसीम, आणि कास्लुहीम, जेथून फिलिस्तीम निघाले, आणि काफ्तोरीम. कनानाने मात्र सीदोनाला, आपल्या प्रथमजाताला, आणि हित्त्याला जन्म दिला आणि यबूसी, अमोरी आणि गिर्गाशी यांना, आणि हिवाईट, आणि अरौकाईओन, आणि असेन्नाईओन आणि अरादियन, आणि सामरी, आणि अमाथी. आणि यानंतर कनान्यांचे वंश विखुरले गेले. आणि कनानी लोकांच्या सीमा सीदोनापासून गरार आणि गाझा येथे येईपर्यंत, सदोम आणि गमोरा, अदमा आणि सबोईम होऊन लाशापर्यंत होत्या. हे हामाचे पुत्र होते, त्यांच्या वंशांमध्ये, त्यांच्या भाषांप्रमाणे, त्यांच्या प्रदेशांमध्ये आणि त्यांच्या राष्ट्रांमध्ये.

आणि शेमला जन्म झाला, जो सर्व एबेरच्या मुलांचा पिता होता, मोठ्या भावा याफेथचा भाऊ. शेमचे पुत्र: एलाम, अश्शूर, अर्फक्षद, लूद, अराम आणि कैनान. आणि अरामाचे पुत्र ऊज, ऊल, गातेर आणि मेशेख. आणि अर्फक्षदाने कैनानाला जन्म दिला, आणि कैनानाने सालाला जन्म दिला, आणि सालाने एबेराला जन्म दिला. आणि एबरला दोन पुत्र झाले, एकाचे नाव फालेग होते, कारण त्याच्या दिवसात पृथ्वीची विभागणी झाली, आणि त्याच्या भावाचे नाव योक्तान होते. योक्तानने एल्मोदाद, सालेथ, सार्मोथ आणि येरख यांना जन्म दिला. आणि हदोराम, आणि अबीमाएल, आणि दिक्ला, आणि ओबाल, आणि अबीमाएल आणि शबा, आणि ओफीर, आणि युइला आणि योबाब, हे सर्व योक्तानाचे पुत्र होते. आणि त्यांची वस्ती मस्से पासून साफेरा या पूर्वेकडील पर्वतापर्यंत येण्यापर्यंत होती. हे शेमचे पुत्र आहेत, त्यांच्या वंशांमध्ये, त्यांच्या भाषांप्रमाणे, त्यांच्या प्रदेशांमध्ये आणि त्यांच्या राष्ट्रांमध्ये. हे नोहाच्या पुत्रांचे वंश त्यांच्या

पिढ्यांप्रमाणे आणि त्यांच्या राष्ट्रांप्रमाणे होते; यांच्यापासून जलप्रलयानंतर पृथ्वीवर राष्ट्रांची बेटे विखुरली गेली.

११

आणि सर्व पृथ्वीवर एकच भाषा होती, आणि सर्वांना एकच बोली होती. आणि असे झाले की त्यांनी पूर्वेकडून स्थलांतर केले तेव्हा त्यांना शेनार देशात एक मैदान सापडले, आणि त्यांनी तेथे वस्ती केली. आणि एका माणसाने आपल्या शेजाऱ्याला म्हटले, या, आपण विटा करूया आणि त्यांना आगीत भाजूया, आणि त्यांना विटा दगडासारख्या झाल्या, आणि डांबर त्यांना चिखलासारखा होता. आणि त्यांनी म्हटले, या, आपल्यासाठी एक शहर आणि एक बुरुज बांधूया, ज्याचे शीर्ष आकाशापर्यंत पोहोचेल, आणि आपल्यासाठी नाव करूया, यापूर्वी की आम्ही सर्व पृथ्वीच्या पाठीवर विखुरले जाऊ. आणि प्रभु शहर आणि बुरुज पाहण्यासाठी खाली आला, जो माणसांच्या मुलांनी बांधला होता. आणि प्रभु म्हणाला, पाहा, एक जाति आणि सर्वांची एक भाषा आहे, आणि त्यांनी हे करायला सुरुवात केली आहे, आणि आता जे काही ते करण्याचा प्रयत्न करतील ते त्यांच्यापासून अपयशी होणार नाही. या, आणि खाली उतरून आपण तेथे त्यांची भाषा गोंधळात टाकूया, जेणेकरून प्रत्येकाला आपल्या शेजाऱ्याचा आवाज ऐकू येणार नाही. आणि प्रभूने त्यांना तेथून सर्व पृथ्वीच्या पाठीवर विखुरले, आणि ते शहर आणि बुरुज बांधणे थांबवले. यामुळे तिचे नाव गोंधळ असे ठेवण्यात आले, कारण तेथे प्रभूने सर्व पृथ्वीच्या ओठांना गोंधळून टाकले, आणि तेथून प्रभूने त्यांना सर्व पृथ्वीच्या चेहऱ्यावर विखुरले.

आणि या शेमच्या वंशावळ्या आहेत, आणि शेम शंभर वर्षांचा होता, जेव्हा त्याने अर्फक्षदला जन्म दिला, जलप्रलयानंतर दुसऱ्या वर्षी. आणि शेमने अर्फक्षदला जन्म दिल्यानंतर पाचशे वर्षे जगला, आणि त्याने मुलांना व मुलींना जन्म दिला, आणि तो मेला. आणि अर्फक्षद शंभर पस्तीस वर्षे जगला आणि त्याने कैनानला जन्म दिला. आणि अर्फक्षद केनानला जन्म दिल्यानंतर चारशे वर्षे

जगला, आणि त्याने मुलांना आणि मुलींना जन्म दिला, आणि मेला. आणि केनान शंभर तीस वर्षे जगला, आणि त्याने शालाला जन्म दिला, आणि केनान शालाला जन्म दिल्यानंतर तीनशे तीस वर्षे जगला, आणि त्याने मुलांना आणि मुलींना जन्म दिला, आणि मेला. आणि साला शंभर तीस वर्षे जगला आणि त्याने एबरला जन्म दिला. आणि शाला एबेरला जन्म दिल्यानंतर तीनशे तीस वर्षे जगला, आणि त्याने मुलांना आणि मुलींना जन्म दिला, आणि मेला. आणि एबेर शंभर चौतीस वर्षे जगला, आणि त्याने फालेगला जन्म दिला. आणि एबेर फालेगला जन्म दिल्यानंतर दोनशे सत्तर वर्षे जगला, आणि त्याने मुलांना आणि मुलींना जन्म दिला, आणि मेला. आणि फालेग तीस आणि शंभर वर्षे जगला, आणि त्याने रागाऊला जन्म दिला. आणि फालेग रागाऊला जन्म दिल्यानंतर नऊशे वर्षे जगला, आणि त्याने मुलांना आणि मुलींना जन्म दिला, आणि मेला. आणि रागाऊ एकशे बत्तीस वर्षे जगला आणि त्याने सेरूखला जन्म दिला. आणि रागाऊ सेरूखला जन्म दिल्यानंतर दोनशे सात वर्षे जगला, आणि त्याने मुलांना आणि मुलींना जन्म दिला, आणि मेला. आणि सेरुख शंभर तीस वर्षे जगला, आणि त्याने नाहोरला जन्म दिला. आणि सेरुख नाहोरला जन्म दिल्यानंतर दोनशे वर्षे जगला, आणि त्याने मुलांना व मुलींना जन्म दिला, आणि मेला. आणि नाहोर शंभर एकोणऐंशी वर्षे जगला, आणि त्याने तेरहला जन्म दिला. आणि नाहोरने थाराला जन्म दिल्यानंतर शंभर पंचवीस वर्षे जगला, आणि त्याने मुलगे आणि मुली जन्माला घातल्या, आणि तो मेला. आणि थारा सत्तर वर्षे जगला, आणि त्याने अब्राम, नाखोर आणि हारान यांना जन्म दिला.

ह्या तेरहाच्या पिढ्या आहेत, तेरहाने अब्राम, नाहोर आणि हारान यांना जन्म दिला, आणि हारानाने लोटला जन्म दिला. आणि अर्रान मरण पावला त्याचा वडील थारा यांच्या समोर त्या भूमीत जिथे तो जन्मला होता, खल्द्यांच्या प्रदेशात. आणि अब्राम व नाखोर यांनी स्वतःसाठी बायका घेतल्या, अब्रामच्या बायकोचे नाव सारा, आणि नाखोरच्या बायकोचे नाव मेल्खा, अर्रानची मुलगी, आणि मेल्खाचा बाप, आणि इस्खाचा बाप. आणि सारा वांझ होती, आणि ती मुलांना जन्म देत नव्हती. आणि तेरहाने आपला मुलगा अब्राम, आणि लोट जो हारानचा मुलगा म्हणजे त्याच्या नातू, आणि साराय त्याची सून म्हणजे अब्राम त्याच्या मुलाची बायको, यांना घेतले, आणि त्यांना खास्द्यांच्या

देशातून बाहेर काढले कनान देशात जाण्यासाठी, आणि ते हारान येथे पोहोचले आणि तेथे राहिले. आणि तेरहचे सर्व दिवस हारान भूमीत दोनशे पाच वर्षे झाले, आणि तेरह हारान येथे मरण पावला.

१२

आणि प्रभूने अब्रामला म्हटले, तुझ्या भूमीतून, तुझ्या नातेसंबंधातून आणि तुझ्या वडिलांच्या घरातून बाहेर जा आणि त्या भूमीत ये जी मी तुला दाखवीन. आणि मी तुला एका महान राष्ट्रात करीन, आणि मी तुला आशीर्वाद देईन, आणि मी तुझे नाव मोठे करीन, आणि तू आशीर्वादित होशील. आणि मी तुला आशीर्वाद देणाऱ्यांना आशीर्वाद देईन, आणि तुला शाप देणाऱ्यांना मी शाप देईन, आणि तुझ्यामध्ये पृथ्वीची सर्व कुळे आशीर्वादित होतील. आणि अब्राम गेला, जसा प्रभूने त्याला सांगितले होते, आणि लोट त्याच्या सोबत गेला. अब्राम पंच्याहत्तर वर्षांचा होता, जेव्हा तो हारान सोडून निघाला. आणि अब्रामाने आपली पत्नी साराई, आपल्या भावाचा मुलगा लोट, त्यांची सर्व मालमत्ता जितकी त्यांनी मिळवली होती, आणि सर्व आत्मे जे त्यांनी हारानात मिळवले होते, घेतले, आणि ते कनान भूमीत जाण्यासाठी निघाले. आणि अब्रामने ती भूमी तिच्या लांबीपर्यंत शखेम या ठिकाणापर्यंत, उंच ओकापर्यंत प्रवास केला, आणि कनानी लोक तेव्हा त्या भूमीत राहत होते. आणि प्रभु अब्रामला दिसला, आणि त्याला म्हणाला, तुझ्या संततीला मी ही भूमी देईन, आणि अब्रामने तेथे त्याला दिसलेल्या प्रभूसाठी वेदी बांधली. आणि तो तेथून बेथेलच्या पूर्वेकडील पर्वतावर निघून गेला, आणि त्याने तेथे आपला तंबू उभारला, बेथेल पश्चिमेस आणि अंगाई पूर्वेस, आणि त्याने तेथे प्रभूसाठी एक वेदी बांधली, आणि प्रभूच्या नावाने प्रार्थना केली. आणि अब्राम निघून गेला, आणि तो गेला व त्याने वाळवंटात तळ ठोकला.

आणि पृथ्वीवर दुष्काळ पडला, आणि अब्राम इजिप्तमध्ये तेथे वास करण्यासाठी गेला, कारण पृथ्वीवर दुष्काळ बळकट झाला होता. असे झाले की जेव्हा अब्राम इजिप्तमध्ये प्रवेश

करण्यासाठी जवळ आला, तेव्हा अब्राम आपली बायको साराय हिला म्हणाला, मी जाणतो की तू सुंदर चेहऱ्याची बायको आहेस. असे होईल की जेव्हा मिसरी लोक तुला पाहतील, तेव्हा ते म्हणतील की ही त्याची बायको आहे, आणि ते मला मारतील, परंतु तुला ते वाचवतील. मी म्हणून म्हणालो की मी त्याची बहीण आहे, जेणेकरून तुझ्यामुळे माझे चांगले होईल, आणि तुझ्यामुळे माझा जीव वाचेल. असे झाले की, जेव्हा अब्राम इजिप्तमध्ये गेला, तेव्हा इजिप्शियन लोकांनी त्याची पत्नी पाहिली आणि ती अत्यंत सुंदर होती. आणि फारोच्या अधिकाऱ्यांनी तिला पाहिले, आणि फारोजवळ तिची स्तुती केली, आणि तिला फारोच्या घरात आणले. आणि अब्रामला तिच्यामुळे चांगले वागवले, आणि त्याला मेंढ्या, वासरे, गाढवे, सेवक, दासी, खेचरे आणि उंट झाले. आणि देवाने फारोला आणि त्याच्या घराला अब्रामाच्या बायको साराईच्या विषयी मोठ्या आणि दुष्ट पीडा दिल्या. फारोने अब्रामला बोलावून म्हटले, हे तू माझ्याशी काय केलेस, कारण तू मला सांगितले नाहीस की ती तुझी बायको आहे? तू असे का म्हणालास की ती माझी बहीण आहे? आणि मी तिला माझ्यासाठी बायको म्हणून घेतले, आणि आता पाहा, तुझी बायको तुझ्यासमोर आहे, तिला घेऊन निघून जा. आणि फारोने माणसांना अब्रामाविषयी आज्ञा दिली की त्याला, त्याची बायको आणि त्याच्याजवळ जे काही होते ते सर्व घेऊन त्याला पाठवून द्यावे.

१३

पण अब्राम इजिप्तमधून वर गेला, तो स्वतः आणि त्याची पत्नी आणि त्याचे सर्व काही आणि लोट त्याच्यासोबत, वाळवंटात. अब्राम अत्यंत श्रीमंत होता, गुरे, चांदी आणि सोन्याने. आणि तो जेथून आला होता तेथून रानात गेला, बेथेलापर्यंत, त्या ठिकाणापर्यंत जेथे त्याचा तंबू पूर्वी होता, बेथेल आणि अंगाई यांच्या मध्ये वेदीच्या त्या जागेत, जिथे त्याने सुरुवातीला बांधली होती, आणि तेथे अब्रामाने प्रभूच्या नावाचा धावा केला. आणि लोटाला, जो अब्रामासोबत प्रवास करत होता, त्याच्याकडे मेंढ्या, बैल आणि तंबू होते. आणि ती जमीन त्यांना एकत्र राहण्यासाठी पुरेशी नव्हती, कारण त्यांच्या मालमत्ता पुष्कळ होत्या, आणि ती जमीन त्यांना एकत्र राहण्यासाठी

पुरेशी नव्हती. आणि अब्रामाच्या गुरांच्या मेंढपाळांमध्ये आणि लोटाच्या गुरांच्या मेंढपाळांमध्ये भांडण झाले, पण कनानी आणि परिज्जी तेव्हा त्या जमिनीत राहत होते. अब्रामने लोटला म्हटले, माझ्या आणि तुझ्यामध्ये, माझ्या मेंढपाळांमध्ये आणि तुझ्या मेंढपाळांमध्ये लढाई होऊ देऊ नकोस, कारण आम्ही भाऊ आहोत. नाही, पाहा, सर्व भूमी तुझ्या समोर आहे का? माझ्यापासून वेगळा हो. जर तू डावीकडे जाशील, तर मी उजवीकडे जाईन; आणि जर तू उजवीकडे जाशील, तर मी डावीकडे जाईन. आणि लोटने आपले डोळे वर करून यार्देनचा सर्व प्रदेश पाहिला, कारण देवाने सदोम आणि गमोरा यांचा नाश करण्यापूर्वी तो सर्व पाणीयुक्त होता, देवाच्या स्वर्गासारखा आणि इजिप्तच्या भूमीसारखा, सोगरपर्यंत येईपर्यंत. आणि लोटने स्वतःसाठी यार्डनचा सर्व आसपासचा प्रदेश निवडला, आणि लोट पूर्वेकडून निघाला, आणि प्रत्येकजण आपल्या भावापासून विभक्त झाला. अब्राम कनान भूमीत राहिला, पण लोट आसपासच्या प्रदेशाच्या शहरात राहिला आणि सदोममध्ये तंबू ठोकला. पण सदोम मधील लोक देवासमोर अत्यंत दुष्ट आणि पापी होते. पण देवाने अब्रामला लोटापासून विभक्त झाल्यानंतर म्हटले, तुझे डोळे वर करून पहा, आणि ज्या ठिकाणी तू आता आहेस तेथून उत्तर आणि दक्षिण आणि पूर्व आणि समुद्राकडे पहा, कारण सर्व ही भूमी जी तू पाहतोस, ती मी तुला आणि तुझ्या वंशाला युगापर्यंत देईन. आणि मी तुझे वंशज पृथ्वीच्या वाळूसारखे करीन, जर कोणी पृथ्वीच्या वाळूला मोजू शकत असेल, तर तुझे वंशजही मोजले जातील. उठ आणि त्या भूमीची लांबी व रुंदी पार कर, कारण मी ती तुला आणि तुझ्या वंशजांना सदासर्वकाळ देईन. आणि तंबू हलवून अब्राम आला आणि मम्रे येथील एका एलोनाच्या झाडाजवळ राहिला, जो खेब्रोनमध्ये होता, आणि त्याने तेथे प्रभूसाठी एक वेदी बांधली.

१४

अमारफाल शिनारचा राजा, अरियोख एल्लासारचा राजा, खोदोल्लोगोमोर एलामचा राजा आणि थारगाल राष्ट्रांचा राजा यांच्या राज्यकाळात असे झाले की, त्यांनी सदोमाचा राजा बल्ला,

गमोऱ्हाचा राजा बर्सा, अदामाचा राजा सेन्नार, सेबोईमचा राजा सुमोबोर आणि बालाक राजा यांच्याशी युद्ध केले; हा सेगोर आहे. सर्व हे खाऱ्या दरीवर एकमत झाले, हाच मीठाचा समुद्र आहे. बारा वर्षे त्यांनी खेदोर्लाओमेरची सेवा केली, पण तेराव्या वर्षी ते फिरले. पण चौदाव्या वर्षी खेदोर्लाओमेर आणि त्याच्यासोबतचे राजे आले, आणि त्यांनी अष्टारोथ आणि कर्नाईम मधील राक्षसांना कापून टाकले, आणि त्यांच्यासोबतच्या बलवान राष्ट्रांना, आणि साऊए शहरातील ओम्माई लोकांना. आणि सेईर पर्वतांमध्ये राहणाऱ्या खोऱ्हाई लोकांना, फारानच्या तेरेबिंथापर्यंत, जो वाळवंटात आहे. आणि परत आल्यावर ते न्यायाच्या झऱ्याजवळ आले, हाच कादेश आहे, आणि त्यांनी अमालेकच्या सर्व शासकांना आणि हसासोनथामार येथे राहणाऱ्या अमोऱ्यांना मारले. सदोमाचा राजा, गमोराचा राजा, अदमाचा राजा, सबोईमचा राजा आणि बालाकचा राजा, म्हणजेच सगोर, हे बाहेर गेले आणि त्यांनी मिठाच्या खोऱ्यात त्यांच्याविरुद्ध युद्धासाठी रचना केली. केदोर्लाओमेर एलामचा राजा, आणि थिदाल राष्ट्रांचा राजा, आणि अम्राफेल शिनारचा राजा, आणि अर्योख एल्लासारचा राजा, हे चार राजे त्या पाचांविरुद्ध. ती मिठाची दरी डांबराच्या विहिरींनी भरलेली होती. सदोमाचा राजा आणि गमोराचा राजा पळाले आणि तेथे पडले, परंतु जे राहिले ते डोंगराळ प्रदेशात पळून गेले. त्यांनी सदोम आणि गमोरा यांचे सर्व घोडे आणि त्यांचे सर्व अन्न घेतले आणि निघून गेले. त्यांनी लोताला, अब्रामाच्या भावाचा पुत्र, आणि त्याचे सामान घेतले आणि ते निघून गेले, कारण तो सदोममध्ये राहत होता.

आल्यावर वाचवलेल्यांपैकी कोणीतरी अब्राम हिब्रू याला कळवले, तो मम्रे अमोरी याच्या बांधाच्या झाडाजवळ राहत होता, जो एश्कोलचा भाऊ आणि ओनानचा भाऊ होता, जे अब्रामाचे मित्र होते. अब्रामाने ऐकले की त्याचा भाऊ लोट पकडला गेला आहे, तेव्हा त्याने आपल्या घरातील प्रशिक्षित तीनशे अठरा लोकांना मोजले आणि त्यांच्या मागे दान पर्यंत पाठलाग केला. आणि त्याने आणि त्याच्या सेवकांनी रात्री त्यांच्यावर हल्ला केला, आणि त्यांना मारले, आणि खोबा पर्यंत त्यांचा पाठलागला केला, जो दमास्कूच्या डाव्या बाजूला आहे. आणि त्याने सदोमाचे सर्व घोडे परत वळवले, आणि त्याचा भाचा लोट याला परत वळवले, आणि त्याची सर्व मालमत्ता, आणि स्त्रिया, आणि लोक यांना परत वळवले. सदोमाचा राजा त्याला भेटण्यासाठी बाहेर गेला,

खदोर्लाओमेर आणि त्याच्या सोबतच्या राजांना पराभूत करून तो परत आल्यानंतर, शावेच्या दरीत, जे राजांचे मैदान होते.

आणि मेल्खिसेदेक, सालेमचा राजा, भाकरी आणि द्राक्षारस बाहेर आणला, आणि तो सर्वोच्च देवाचा याजक होता. आणि त्याने अब्रामला आशीर्वाद दिला आणि म्हणाला, सर्वोच्च देवाला धन्य असो अब्राम, ज्याने स्वर्ग आणि पृथ्वी निर्माण केली. आणि सर्वोच्च देव धन्य आहे, ज्याने तुझ्या शत्रूंना तुझ्या अधीन केले, आणि अब्रामाने त्याला सर्वांपैकी दहावा भाग दिला. सदोमाच्या राजाने अब्रामला सांगितले, पुरुषांना मला दे, पण घोडे तू स्वतःसाठी घे. अब्रामाने सदोमाच्या राजाला म्हटले, मी माझा हात प्रभु देवाकडे, जो सर्वोच्च आहे, ज्याने स्वर्ग आणि पृथ्वी निर्माण केली, पसरीन, जर दोरीपासून सॅन्डलच्या पट्ट्यापर्यंत मी तुझ्या सर्व वस्तूंपैकी काही घेईन, यासाठी की तू असे म्हणू नयेस की मी अब्रामला श्रीमंत केले. त्याशिवाय जे तरुण पुरुषांनी खाल्ले, आणि ज्या पुरुषांचा वाटा जे माझ्यासोबत गेले होते - एश्कोल, औनान, मम्रे - हे त्यांचा वाटा घेतील.

१५

या शब्दांनंतर प्रभूचे शब्द अब्रामाकडे दृष्टांतात आले, म्हणत, अब्राम, भीऊ नकोस, मी तुझी ढाल आहे, तुझे बक्षीस फार मोठे असेल. अब्राम म्हणाला, स्वामी प्रभू, तू मला काय देशील? मी निःसंतान जात आहे, आणि माझ्या घराण्यातला मासेकचा पुत्र, हा दमास्कस एलिएझर आहे. आणि अब्राम म्हणाला, कारण तू मला संतती दिली नाहीस, माझ्या घरात जन्मलेला माझा वारसदार होईल. आणि लगेच प्रभूचा आवाज त्याच्याकडे आला, म्हणत, हा तुला वारसा मिळवणार नाही, पण जो तुझ्यातून बाहेर येईल, हाच तुला वारसा मिळवील. त्याने त्याला बाहेर नेले आणि त्याला म्हणाला, खरोखर आकाशाकडे वर पाहा आणि तारे मोज, जर तू त्यांना मोजण्यास सक्षम होशील, आणि म्हणाला, असेच तुझे बीज असेल. आणि अब्रामाने देवावर विश्वास ठेवला, आणि ते त्याच्यासाठी नीतिमत्त्व म्हणून गणले गेले. त्याने त्याला म्हटले, मी तो

देव आहे ज्याने तुला खाल्दी लोकांच्या देशातून बाहेर काढले, जेणेकरून तुला ही भूमी वारसा म्हणून द्यावी. त्याने म्हटले, स्वामी प्रभू, मला कसे कळेल की मी तिचा वारसा मिळवीन? त्याने त्याला म्हटले, माझ्यासाठी तीन वर्षांची गाय, तीन वर्षांची बकरी, तीन वर्षांचा मेंढा, एक होला आणि एक कबूतर घे. त्याने हे सर्व घेतले आणि त्यांना मधून विभागले, आणि त्यांना एकमेकांसमोर ठेवले, पण पक्षी त्याने विभागले नाहीत. पक्षी त्या शरीरांवर, त्यांच्या दोन भागांवर खाली आले, आणि अब्राम त्यांच्याजवळ बसला. सूर्यास्ताच्या वेळी अब्रामावर समाधी पडली, आणि पाहा, एक गडद मोठी भीती त्याच्यावर पडली. आणि अब्रामाला सांगितले गेले, तू हे जाणून घेशील की तुझे वंशज परक्या भूमीत परदेशी असतील, आणि ते त्यांना गुलाम करतील, आणि त्यांना त्रास देतील, आणि त्यांना नम्र करतील, चारशे वर्षे. पण ज्या राष्ट्राची ते सेवा करतील, त्याचा न्याय मी करीन, आणि त्यानंतर ते येथे भरपूर सामानासह बाहेर येतील. तू मात्र तुझ्या वडिलांकडे शांतीत जाशील, चांगल्या वृद्धापकाळात पोसलेला असून. चौथ्या पिढीला ते येथे परत येतील, कारण अमोऱ्यांची पापे अजून आतापर्यंत भरलेली नाहीत. जेव्हा सूर्य अस्ताला गेला, तेव्हा ज्योत निर्माण झाली, आणि पाहा, धूर देणारी भट्टी आणि अग्नीच्या मशाली, ज्या या विभागित तुकड्यांच्या मधून गेल्या. त्या दिवशी प्रभूने अब्रामाशी करार केला आणि म्हटले, तुझ्या संततीला मी ही भूमी देईन, इजिप्तच्या नदीपासून ते महान युफ्रेटिस नदीपर्यंत. केनी लोक, केनिज्जी लोक आणि कदमोनी लोक, आणि हित्ताइट्स, आणि पेरिझाइट्स आणि रेफाइम. आणि अमोऱ्हाई, आणि खानानाई, आणि एउआई, आणि गेर्गेसाई, आणि इएबौसाई.

१६

साराय, अब्रामची बायको, त्याला मूल देऊ शकली नाही, पण तिच्याकडे एक इजिप्शियन दासी होती, जिचे नाव हागार होते. सारा अब्रामाला म्हणाली, पाहा, प्रभूने मला मूल जन्माला घालण्यापासून रोखले आहे. म्हणून माझ्या दासीकडे जा, जेणेकरून मला तिच्यापासून मुले मिळतील. अब्रामाने साराचा आवाज ऐकला. आणि अब्रामाची पत्नी सारा हिने आपली मिसरी

दासी हागार हिला घेऊन, अब्राम कनान देशात राहून दहा वर्षे झाल्यानंतर, तिला आपला पती अब्राम याला पत्नी म्हणून दिले. आणि त्याने हागारकडे प्रवेश केला, आणि तिने गर्भधारणा केली, आणि तिने पाहिले की ती गर्भवती आहे, आणि तिच्या समोर मालकीण अपमानित झाली. साराय अब्रामला म्हणाली, तुझ्यामुळे माझ्यावर अन्याय झाला आहे. मी माझी दासी तुझ्या छातीत दिली, पण तिला गर्भ आहे हे पाहून तिने माझा अपमान केला आहे. देव माझ्यामध्ये आणि तुझ्यामध्ये न्याय करो. अब्रामाने साराईला म्हटले, पाहा, तुझी दासी तुझ्या हातात आहे, तुला जसे आवडेल तसे तिच्याशी वागव. आणि साराने तिला छळले, आणि ती तिच्या समोरून पळून गेली.

प्रभूच्या देवदूताने तिला वाळवंटातील पाण्याच्या झऱ्याजवळ, शूरच्या मार्गावरील झऱ्याजवळ शोधून काढले. आणि प्रभूच्या दूताने तिला म्हटले, हागार, साराईची दासी, तू कोठून येत आहेस? आणि कुठे जात आहेस? आणि ती म्हणाली, मी माझ्या मालकीण साराईच्या तोंडापासून पळत आहे. प्रभूच्या दूताने तिला म्हटले, तुझ्या मालकिणीकडे परत जा आणि तिच्या हातांखाली नम्र हो. आणि प्रभूच्या दूताने तिला म्हटले, मी तुझ्या संततीला अत्यंत वाढवीन, आणि ती विपुलतेमुळे मोजली जाणार नाही. आणि प्रभूच्या दूताने तिला म्हटले, पाहा, तू गर्भवती आहेस, आणि तू मुलाला जन्म देशील, आणि त्याचे नाव इश्माएल ठेवशील, कारण प्रभूने तुझ्या अपमानाला ऐकले आहे. हा एक रानटी माणूस असेल, त्याचे हात सर्वांवर असतील, आणि सर्वांचे हात त्याच्यावर असतील, आणि तो आपल्या सर्व भावांच्या समोर राहील. आणि तिने तिच्याशी बोलणाऱ्या प्रभूचे नाव ठेवले, तू देव आहेस जो मला पाहतो, कारण ती म्हणाली, खरोखर मी येथे त्याला पाहिले जो मला दिसला. या कारणासाठी त्याने त्या विहिरीला असे नाव दिले, विहीर जी समोर दिसली, पाहा, ती कादेश आणि बाराद यांच्या मध्ये आहे. आणि हागारने अब्रामला मुलगा जन्म दिला, आणि अब्रामने आपल्या मुलाचे नाव ठेवले इश्माएल, ज्याला हागारने त्याला जन्म दिला. अब्राम शहाऐंशी वर्षांचा होता, जेव्हा हागारने अब्रामला इश्माएल जन्म दिला.

१७

असे झाले की अब्राम नव्व्याण्णव वर्षांचा होता. आणि प्रभु अब्रामाला दिसला, आणि त्याला म्हणाला, मी तुझा देव आहे, माझ्यासमोर आवडता राहा, आणि निर्दोष हो. आणि मी माझा करार माझ्या आणि तुझ्या मध्ये ठेवीन, आणि मी तुला अत्यंत वाढवीन. आणि अब्राम त्याच्या चेहऱ्यावर पडला. आणि देवाने त्याला म्हणत बोलला, आणि मी, पाहा, माझा करार तुझ्यासोबत आहे, आणि तू अनेक राष्ट्रांचा पिता होशील. आणि यापुढे तुझे नाव अब्राम बोलावले जाणार नाही, परंतु तुझे नाव अब्राहाम असेल, कारण मी तुला अनेक राष्ट्रांचा पिता नेमले आहे. आणि मी तुला अत्यंत वाढवीन, आणि मी तुला राष्ट्रे करीन, आणि राजे तुझ्यापासून निघतील. आणि मी माझा करार तुझ्यामध्ये आणि तुझ्यानंतर तुझ्या वंशामध्ये त्यांच्या पिढ्यांपर्यंत स्थापित करीन, सनातन करार म्हणून, तुझा देव आणि तुझ्यानंतर तुझ्या वंशाचा देव होण्यासाठी. आणि मी तुला आणि तुझ्यानंतर तुझ्या वंशाला ती भूमी देईन, ज्यामध्ये तू वास करतोस, सर्व कनान भूमी, शाश्वत ताब्यासाठी, आणि मी त्यांचा देव होईन. आणि देव अब्राहामाला म्हणाला, तू माझा करार पाळशील, तू आणि तुझ्यानंतर तुझा वंश त्यांच्या पिढ्यांमध्ये. आणि हा करार, जो तू पाळशील माझ्या आणि तुमच्यामध्ये, आणि तुझ्या बीजामध्ये तुझ्यानंतर त्यांच्या पिढ्यांपर्यंत, तुमच्या प्रत्येक पुरुषाची सुंता केली जाईल. आणि तुम्ही तुमच्या पुढच्या कातडीच्या मांसाची सुंता कराल, आणि ते माझ्या आणि तुमच्या दरम्यान कराराचे चिन्ह असेल. आणि आठ दिवसांचा मुलगा तुम्हाला सुंता केला जाईल, तुमच्या पिढ्यांमधील प्रत्येक पुरुष, आणि घरात जन्मलेला आणि चांदीने विकत घेतलेला प्रत्येक परक्या मुलापासून, जो तुझ्या बीजापासून नाही. तुझ्या घरात जन्मलेला आणि चांदीने विकत घेतलेला यांची सुंता केली जाईल, आणि माझा करार तुमच्या शरीरावर शाश्वत कराराच्या रूपात असेल. आणि ज्या सुंता न झालेल्या पुरुषाची आठव्या दिवशी त्याच्या अग्रत्वचेच्या मांसाची सुंता होणार नाही, तो आत्मा आपल्या वंशातून नष्ट होईल, कारण त्याने माझा करार मोडला आहे. आणि देव अब्राहामाला म्हणाला, साराय तुझी पत्नी, तिचे नाव साराय बोलावले जाणार नाही; सारा असेल तिचे नाव. मी तिला आशीर्वाद देईन आणि तिच्यातून तुला मूल देईन, आणि मी त्याला आशीर्वाद देईन, आणि ती राष्ट्रे होईल, आणि त्याच्यातून राष्ट्रांचे राजे होतील. आणि अब्राहाम आपल्या चेहऱ्यावर पडला, आणि हसला, आणि आपल्या मनात म्हणाला, जर शंभर वर्षाच्या माणसाला मुलगा होईल? आणि जर सारा नव्वद वर्षांची असून जन्म

देईल? अब्राहामाने देवाला म्हटले, हा इश्माएल तुझ्यासमोर जगो. देवाने अब्राहामाला म्हटले, होय, पाहा, तुझी पत्नी सारा तुला मुलगा जन्म देईल, आणि तू त्याचे नाव इसहाक ठेवशील, आणि मी त्याच्याशी माझा करार स्थापन करीन, शाश्वत करार म्हणून, त्याला आणि त्याच्या संततीला देव होण्यासाठी. इस्माएलबद्दल, पाहा, मी तुझे ऐकले आहे, आणि पाहा, मी त्याला आशीर्वाद दिला आहे, आणि मी त्याला वाढवीन, आणि मी त्याला अत्यंत गुणाकार करीन. तो बारा राष्ट्रे निर्माण करील, आणि मी त्याला एक मोठे राष्ट्र बनवीन. पण माझा करार मी इसहाकाशी स्थापित करीन, ज्याला सारा तुला या वेळी, दुसऱ्या वर्षात जन्म देईल. त्याच्याशी बोलणे पूर्ण केले आणि देव अब्राहामापासून वर गेला.

आणि अब्राहामाने आपला पुत्र इश्माएल, आणि त्याचे सर्व घरातील सदस्य, आणि चांदीने विकत घेतलेले सर्व, आणि अब्राहामाच्या घरातील पुरुषांपैकी प्रत्येक पुरुष यांना घेतले, आणि त्या दिवसाच्या वेळी त्यांच्या कातड्यांची सुंता केली, जसे देव त्याच्याशी बोलला होता. अब्राहाम पण नव्व्याण्णव वर्षांचा होता, जेव्हा त्याच्या पुढच्या कातडीच्या मांसाची सुंता झाली. इश्माएल, त्याचा मुलगा, तेरा वर्षांचा होता जेव्हा त्याच्या पुढच्या कातडीच्या मांसाची सुंता करण्यात आली. त्या दिवसाच्या वेळी अब्राहामाची सुंता झाली, आणि त्याचा मुलगा इश्माएल यांचीही सुंता झाली. आणि त्याच्या घरातील सर्व पुरुष, आणि त्याचे घरात जन्मलेले, आणि परदेशी राष्ट्रांतून चांदीने विकत घेतलेले.

१८

देव त्याला मांब्रेच्या एला झाडाजवळ दिसला, जेव्हा तो मध्यान्हाच्या वेळी आपल्या तंबूच्या दरवाजाशी बसलेला होता. त्याने वर पाहिले आणि त्याच्या डोळ्यांनी पाहिले, आणि पाहा, तीन पुरुष त्याच्या समोर उभे होते, आणि त्यांना पाहून, तो आपल्या तंबूच्या दरवाजापासून त्यांना भेटण्यासाठी धावला, आणि जमिनीवर नमन केले. आणि तो म्हणाला, प्रभु, जर मला

तुझ्यासमोर कृपा मिळाली असेल, तर तुझ्या सेवकाला टाळून जाऊ नकोस. खरोखर पाणी घेतले जावो, आणि ते तुमचे पाय धुवोत, आणि त्या झाडाखाली स्वतःला थंड करा. आणि मी भाकर घेईन, आणि तुम्ही खाल. आणि यानंतर तुम्ही तुमच्या मार्गावर जाल, ज्या कारणामुळे तुम्ही तुमच्या सेवकाकडे वळलात. आणि तो म्हणाला, असे कर जसे तू बोललास. आणि अब्राहामाने तंबूकडे साराकडे घाई केली आणि तिला म्हणाला, घाई कर आणि तीन मापे मैदा मळ आणि भाकरी कर. आणि अब्राहाम गुरांकडे धावला, आणि त्याने एक कोमल आणि सुंदर वासरू घेतले, आणि सेवकाला दिले, आणि ते तयार करण्यासाठी घाई केली. त्याने लोणी, दूध आणि जे वासरू त्याने तयार केले होते ते घेतले आणि त्यांच्यासमोर ठेवले, आणि त्यांनी खाल्ले, तर तो स्वतः झाडाखाली त्यांच्याजवळ उभा राहिला.

त्याला म्हणाला, तुझी पत्नी सारा कुठे आहे? त्याने उत्तर देऊन म्हणाला, पहा, तंबूत आहे. तो म्हणाला, मी परत येईन तुझ्याकडे या वेळेनुसार या ऋतूंमध्ये, आणि तुझी पत्नी सारा हिला पुत्र असेल. सारा तंबूच्या दरवाजाजवळ त्याच्या मागे असून हे ऐकत होती. अब्राहम आणि सारा वयोवृद्ध होते, वयात प्रगत झालेले होते, आणि साराला स्त्रीय गोष्टी होणे बंद झाले होते. सारा स्वतःशीच हसली आणि म्हणाली, हे अजून माझ्यासाठी आतापर्यंत घडलेले नाही, आणि माझा स्वामी वयस्कर आहे. आणि प्रभूने अब्राहामाला म्हटले, सारा स्वतःशीच हसली आणि म्हणाली, खरोखर मी जन्म देईन का? मी तर म्हातारी झाले आहे, हे का? देवाकडे काहीही अशक्य नाही. या वेळी मी तुझ्याकडे परत येईन योग्य ऋतूत, आणि साराला मुलगा असेल. साराने नाकारले, म्हणत, मी हसले नाही, कारण ती भिऊन होती. आणि त्याने तिला म्हटले, नाही, पण तू हसलीस.

तेथून उठून पुरुषांनी सदोम आणि गमोरा यांच्याकडे खाली पाहिले. अब्राहाम त्यांच्यासोबत प्रवास करत होता आणि त्यांना पाठवत होता. पण प्रभू म्हणाला, मी माझ्या सेवक अब्राहामापासून जे मी करतो ते लपवणार नाही. अब्राहम होऊन एक महान आणि समृद्ध राष्ट्र होईल, आणि त्याच्यामध्ये पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रे आशीर्वादित होतील. मला माहीत होते कारण तो आपल्या मुलांना आणि आपल्या घराला आपल्यानंतर आज्ञा करील, आणि ते प्रभूचे मार्ग पाळतील,

न्यायीपणा आणि न्याय करण्यासाठी, जेणेकरून प्रभू अब्राहामावर सर्व काही आणेल जे त्याने त्याच्याशी बोलले होते. प्रभु म्हणाला, सदोम आणि गमोऱ्याची रडणे माझ्यापर्यंत वाढली आहे, आणि त्यांची पापे अत्यंत मोठी आहेत. खाली उतरून मी पाहीन की त्यांचे रडणे जे माझ्याकडे येत आहे त्याप्रमाणे ते पूर्ण होत आहेत की नाही, यासाठी की मला कळावे. आणि ती माणसे तेथून मागे वळून सदोमाला आली, पण अब्राहाम अजूनही प्रभूसमोर उभा होता. आणि अब्राहाम जवळ येऊन म्हणाला, नीतिमानाचा दुष्टासोबत नाश करू नका, आणि नीतिमान दुष्टासारखा होईल का? जर त्या शहरात पन्नास नीतिमान असतील, तर तुम्ही त्यांना नाश कराल का? त्या पन्नास नीतिमानांच्या कारणासाठी तुम्ही संपूर्ण ठिकाण सोडणार नाही का, जर ते त्यात असतील? कधीही नाही, तू असे हे शब्द करणार नाहीस, की न्यायी व्यक्तीला अधर्मी सोबत मारावे, आणि न्यायी अधर्मी सारखा होईल, कधीही नाही! जो सर्व पृथ्वीचा न्याय करतो, तो न्याय करणार नाही काय? प्रभु म्हणाला, जर सदोममध्ये त्या शहरात पन्नास नीतिमान असतील, तर मी त्यांच्यामुळे संपूर्ण शहर आणि सर्व ठिकाण सोडीन. आणि अब्राहामाने उत्तर देत म्हटले, आता मी माझ्या प्रभूशी बोलायला सुरुवात केली आहे, पण मी जमीन आणि राख आहे. जर पन्नास नीतिमान पंचेचाळीसांपर्यंत कमी पडले, तर पाच कमी झाल्यामुळे तू संपूर्ण शहराचा नाश करशील का? आणि त्याने म्हटले, नाही, मी नाश करणार नाही, जर मला तेथे पंचेचाळीस सापडले. आणि त्याने त्याच्याशी अजून बोलणे चालू ठेवले आणि म्हणाला, जर तेथे चाळीस आढळले तर? आणि त्याने म्हटले, मी त्या चाळीसांच्या कारणाने नष्ट करणार नाही. आणि तो म्हणाला, हे प्रभु, मी बोललो तर काही हरकत नाही ना? जर तेथे तीस सापडले तर? आणि तो म्हणाला, त्या तीसांच्या कारणास्तव मी नष्ट करणार नाही. आणि तो म्हणाला, कारण मला प्रभूशी बोलायचे आहे, जर तेथे वीस आढळले तर? आणि तो म्हणाला, नाही, मी नष्ट करणार नाही, जर मला तेथे वीस सापडले तर. आणि तो म्हणाला, प्रभु, मी अजून एकदा बोललो तर काही हरकत नाही ना? जर तेथे दहा आढळले तर? आणि तो म्हणाला, त्या दहाजणांच्या कारणाने मी नष्ट करणार नाही. प्रभु निघून गेला, जेव्हा तो अब्राहामाशी बोलणे थांबवला, आणि अब्राहाम आपल्या ठिकाणी परत गेला.

१९

दोन दूत संध्याकाळी सदोम येथे आले. लोट सदोमाच्या वेशीजवळ बसला होता. लोटाने त्यांना पाहिले, तेव्हा तो त्यांना भेटण्यासाठी उठला आणि त्याने जमिनीवर चेहरा ठेवून नमन केले. आणि तो म्हणाला, पाहा, स्वामींनो, तुमच्या सेवकाच्या घरात वळा आणि राहा, आणि तुमचे पाय धुवा, आणि लवकर उठून तुम्ही तुमच्या मार्गावर जाल. आणि ते म्हणाले, नाही, परंतु आम्ही रस्त्यात राहू. आणि त्याने त्यांना आग्रह केला, आणि ते त्याच्याकडे वळले, आणि ते त्याच्या घरात शिरले, आणि त्याने त्यांच्यासाठी पेय केले, आणि त्याने त्यांच्यासाठी बेखमीर भाकरी भाजली, आणि त्यांनी खाल्ले. झोपण्यापूर्वी, शहरातील पुरुष, सदोमी लोकांनी घराला वेढा घातला, तरुणापासून वृद्धापर्यंत, सर्व लोक एकत्र. आणि त्यांनी लोटला बाहेर बोलावले आणि त्याच्याशी म्हणाले, कुठे आहेत ते पुरुष जे तुझ्याकडे रात्री आत आले? त्यांना आमच्याकडे बाहेर काढ, जेणेकरून आम्ही त्यांच्याशी संबंध ठेवू. लोट त्यांच्याकडे उंबरठ्यावर बाहेर गेला, आणि त्याने आपल्या मागे दरवाजा बंद केला. त्याने त्यांना म्हटले, भाऊंनो, कोणत्याही प्रकारे वाईट करू नका. माझ्याकडे दोन मुली आहेत, ज्यांनी पुरुषाला ओळखले नाही. मी त्यांना तुमच्याकडे बाहेर आणणार आहे, आणि तुम्हाला जसे आवडेल तसे त्यांचा वापर करा. फक्त या पुरुषांशी अन्याय करू नका, कारण ते माझ्या छताच्या आश्रयाखाली आले आहेत. त्यांनी त्याला म्हटले, तेथून दूर उभा राहा! तू येथे वास्तव्यासाठी आलास, आणि आता न्याय करण्याचा प्रयत्न करतोस का? आता आम्ही तुला त्यांच्यापेक्षा अधिक वाईट वागवू. आणि ते लोट या माणसाला अत्यंत जबरदस्तीने दाबू लागले, आणि दरवाजा फोडण्यासाठी जवळ आले. पण त्या पुरुषांनी हात पसरवून लोताला आपल्याकडे घरात ओढले आणि घराचे दार बंद केले. परंतु घराच्या दाराजवळ असलेल्या पुरुषांना, लहानापासून मोठ्यापर्यंत, त्यांनी आंधळेपणाने मारले, आणि ते दार शोधता शोधता गोंधळून गेले. पण ते पुरुष लोटला म्हणाले, तुला येथे जावई आहेत का, किंवा मुलगे, किंवा मुली? किंवा शहरात तुला दुसरा कोणी आहे का, त्यांना या ठिकाणाहून बाहेर काढ, कारण आम्ही हे ठिकाण नष्ट करत आहोत, कारण त्यांचा आक्रोश प्रभूसमोर उंच केला गेला, आणि

प्रभूने आम्हाला ते नष्ट करण्यासाठी पाठवले. लोट बाहेर गेला आणि त्याच्या जावयांशी, ज्यांनी त्याच्या मुली घेतल्या होत्या, त्यांच्याशी बोलला आणि म्हणाला, उठा आणि या ठिकाणातून बाहेर निघा, कारण प्रभु शहर नष्ट करतो. पण त्याच्या जावयांसमोर हे विनोद करणे असे वाटले. जेव्हा पहाट झाली, तेव्हा दूत लोताला उत्सुकतेने म्हणाले, उठ आणि तुझी बायको व तुझ्या दोन मुली, ज्या तुझ्याजवळ आहेत, त्यांना घेऊन निघ, यासाठी की तू देखील शहराच्या अधर्मासोबत नाश पावू नयेस. आणि ते घाबरले, आणि दूतांनी त्याचा हात, त्याच्या पत्नीचा हात आणि त्याच्या दोन मुलींचे हात धरले, कारण प्रभूने त्याला वाचवले.

आणि असे झाले की जेव्हा त्यांनी त्यांना बाहेर काढले, तेव्हा ते म्हणाले, वाचवत वाचव तुझा स्वतःचा आत्मा, मागे पाहू नकोस, आणि सर्व आसपासच्या प्रदेशात उभा राहू नकोस, डोंगराकडे स्वतःला वाचव, कधी वाहून नेले जाशील असे होऊ देऊ नकोस. लोटाने त्यांना म्हटले, मी विनंती करतो प्रभु, कारण तुझ्या सेवकाला तुझ्यासमोर दया सापडली, आणि तूने तुझा न्याय मोठा केलास जो तू माझ्यावर करतोस माझ्या आत्म्याला जगवण्याचे, पण मी पर्वताकडे वाचवले जाणे सक्षम होणार नाही, कधी वाईट गोष्टी मला पकडतील आणि मी मरेन. पाहा, हे शहर माझ्या पळून जाण्यासाठी जवळ आहे, जे लहान आहे, आणि तेथे मी वाचवला जाईन. ते लहान आहे ना? आणि तुझ्यामुळे माझा जीव वाचेल. आणि त्याला म्हणाला, पाहा, मी तुझ्या चेहऱ्याने आश्चर्यचकित झालो आहे आणि या शब्दाबद्दल, ज्या शहराबद्दल तू बोललास ते नाश न करण्याबद्दल. म्हणून तेथे वाचवले जाण्यासाठी घाई कर, कारण तू तेथे येईपर्यंत मी काहीही करू शकणार नाही. यामुळे त्याने त्या शहराचे नाव सोगर असे ठेवले. सूर्य जमिनीवर उगवला, आणि लोट सोगोरमध्ये शिरला. आणि प्रभूने सदोम आणि गमोरा यांच्यावर गंधक आणि अग्नी पाऊस पाडला, प्रभूकडून स्वर्गातून. आणि त्याने ही शहरे, आणि सर्व आसपासचा प्रदेश, आणि शहरांमध्ये राहणारे सर्व लोक, आणि पृथ्वीतून उगवणाऱ्या सर्व गोष्टी उलथून टाकल्या. आणि त्याची बायको मागे पाहिली आणि ती मीठाचा खांब झाली. अब्राहाम पहाटे उठला आणि त्या ठिकाणी गेला, जेथे तो प्रभूसमोर उभा होता. आणि त्याने सदोम आणि गमोरा यांच्या दिशेकडे पाहिले, आणि त्या प्रदेशाच्या दिशेकडे पाहिले, आणि त्याने पाहिले, आणि पाहा, पृथ्वीतून ज्योत

वर जात होती, भट्टीच्या वाफेसारखी. आणि असे झाले की जेव्हा देवाने आसपासच्या प्रदेशाची सर्व शहरे नष्ट केली, तेव्हा देवाने अब्राहामाला आठवले, आणि प्रभूने ज्या शहरांचा नाश केला त्यांच्यामध्ये लोट राहत होता, त्या विनाशातून लोटाला बाहेर पाठवले.

लोट झोअर सोडून डोंगरावर गेला आणि तो आपल्या दोन मुलींसह तेथे राहिला, कारण तो झोअर मध्ये राहायला घाबरला होता, आणि तो आपल्या दोन मुलींसह एका गुहेत राहिला. मोठी बहीण लहान बहिणीला म्हणाली, आमचे वडील म्हातारे आहेत, आणि पृथ्वीवर कोणीही नाही जो आमच्याकडे येईल, जसे सर्व पृथ्वीवर योग्य आहे. येथे ये आणि आपल्या पित्याला द्राक्षरस पाजू आणि त्याच्याबरोबर झोपू आणि आपल्या पित्यापासून संतती निर्माण करू. त्यांनी त्या रात्री त्यांच्या वडिलांना द्राक्षरस पाजला, आणि मोठी मुलगी आत गेली आणि त्या रात्री तिच्या वडिलांसोबत झोपली, आणि त्याला झोपताना आणि उठताना काही कळले नाही. दुसऱ्या दिवशी असे झाले की, मोठी बहीण लहान बहिणीला म्हणाली, पाहा, मी काल आमच्या वडिलांसोबत झोपले. आज रात्री आपण त्यांना पुन्हा द्राक्षरस पाजू, आणि तू आत जाऊन त्यांच्यासोबत झोप, आणि आपण आमच्या वडिलांपासून संतती निर्माण करू. त्यांनी त्या रात्री त्यांच्या वडिलांना दारू प्यायला दिली, आणि धाकटी आत गेली आणि तिच्या वडिलांबरोबर झोपली, आणि त्याला त्याच्या झोपण्यात आणि उठण्यात काही कळले नाही. आणि लोटाच्या दोन मुली त्यांच्या पित्यापासून गर्भवती झाल्या. आणि वडील मुलीने मुलाला जन्म दिला, आणि तिने त्याचे नाव मवाब ठेवले, म्हणत, माझ्या वडिलांपासून, हा मवाबी लोकांचा पूर्वज आहे आजच्या दिवसापर्यंत. धाकट्या मुलीने देखील मुलगा जन्माला घातला, आणि तिने त्याचे नाव अम्मान ठेवले, म्हणत, माझ्या वंशाचा मुलगा, हा अम्मोनी लोकांचा पिता आजच्या दिवसापर्यंत.

२०

आणि अब्राहामाने तेथून दक्षिणेकडील भूमीत प्रवास केला आणि कादेश व शूर यांच्या मध्ये

राहिला आणि गरारा येथे वास्तव्य केले. अब्राहामाने आपल्या पत्नी साराबद्दल म्हटले की ती माझी बहीण आहे, कारण तो म्हणण्यास घाबरला की ती माझी पत्नी आहे, असे नाही की शहरातील पुरुष तिच्यामुळे त्याला मारतील, आणि गरारचा राजा अबीमेलेखाने पाठवून साराला घेतले. आणि देव रात्री झोपेत अबीमेलेखकडे आला, आणि म्हणाला, पाहा, तू मरशील त्या स्त्रीच्या विषयी जिला तू घेतलेस, ती पण एका पुरुषासोबत राहिलेली आहे. अबीमेलेखने मात्र तिला स्पर्श केला नव्हता, आणि तो म्हणाला, प्रभु, अनभिज्ञ आणि न्यायी राष्ट्राचा तू नाश करशील का? त्याने स्वतः मला सांगितले नाही का, ती माझी बहीण आहे? आणि तिनेही मला सांगितले, तो माझा भाऊ आहे? मी हे शुद्ध हृदयाने आणि हातांच्या न्यायीपणाने केले. देवाने त्याला झोपेत म्हटले, आणि मला माहीत आहे की तू हे शुद्ध हृदयाने केलेस, आणि मी तुला माझ्याविरुद्ध पाप करण्यापासून वाचवले, या कारणास्तव मी तुला तिला स्पर्श करू दिला नाही. आता त्या माणसाला त्याची बायको परत दे, कारण तो संदेष्टा आहे, आणि तो तुझ्यासाठी प्रार्थना करेल, आणि तू जगशील. पण जर तू परत देत नाहीस, तर जाण की तू आणि तुझे सर्व मरतील. आणि अबीमेलेख सकाळी लवकर उठला, आणि त्याने त्याचे सर्व नोकर बोलावले, आणि त्यांच्या कानात हे सर्व शब्द बोलला, पण सर्व लोक फार घाबरले. आणि अबीमेलेखने अब्राहामला बोलावले आणि त्याला म्हणाला, हे तू आम्हाला काय केलेस? आम्ही तुझ्याविरुद्ध पाप केले नाही ना, कारण तू माझ्यावर आणि माझ्या राज्यावर मोठे पाप आणलेस? जे काम कोणीही करणार नाही, ते तू मला केलेस. अबीमेलेखाने अब्राहामाला म्हटले, काय पाहून तू हे केलेस? अब्राहामाने म्हटले, कारण मी म्हणालो, तर या ठिकाणी देवभक्ती नाही, आणि माझ्या पत्नीमुळे ते मला मारतील. आणि खरोखर ती माझ्या वडिलांची मुलगी आहे, परंतु माझ्या आईची नाही, आणि ती माझी बायको झाली. असे झाले की जेव्हा देवाने मला माझ्या वडिलांच्या घरातून बाहेर नेले, तेव्हा मी तिला म्हणालो, तू माझ्यासाठी हा न्याय करशील, प्रत्येक ठिकाणी जिथे आपण प्रवेश करू, तेथे माझ्याबद्दल सांग की माझा भाऊ आहे. आणि अबीमेलेखने हजार दिद्राख्मा, मेंढ्या, वासरे, सेवक आणि दासी घेतल्या आणि अब्राहामला दिल्या, आणि त्याला त्याची पत्नी सारा परत दिली. आणि अबीमेलेख अब्राहामाला म्हणाला, पाहा, माझी भूमी तुझ्यासमोर आहे, जेथे तुला आवडेल तेथे राहा. पण साराला तो म्हणाला, पाहा, मी तुझ्या भावाला हजार दिद्राख्मा दिले

आहेत, हे तुझ्या चेहऱ्याच्या सन्मानासाठी तुला असतील, आणि तुझ्या सोबत असलेल्या सर्वांसाठी, आणि सर्व सत्य बोल. अब्राहामाने देवाकडे प्रार्थना केली, आणि देवाने अबीमेलेख, त्याची पत्नी आणि त्याच्या दासी यांना बरे केले, आणि त्यांनी जन्म दिला. कारण प्रभूने अबीमलेखाच्या घरातील प्रत्येक गर्भाशय बाहेरून पूर्णपणे बंद केले होते, अब्राहामाची पत्नी सारा यांच्यामुळे.

२१

आणि प्रभूने साराला भेट दिली, जसे त्याने सांगितले होते, आणि प्रभूने साराशी तसे केले, जसे त्याने बोलले होते. आणि गर्भधारणा करून तिने अब्राहामाला मुलगा जन्म दिला वृद्धापकाळात, त्या वेळी जशा प्रभूने त्याला सांगितले होते. आणि अब्राहामाने आपल्या पुत्राचे नाव इसहाक ठेवले, जो त्याला झाला होता, ज्याला साराने त्याला जन्म दिला. अब्राहामाने इसहाकाची आठव्या दिवशी सुंता केली, जसे देवाने त्याला आज्ञा केली होती. आणि अब्राहाम शंभर वर्षांचा होता, जेव्हा त्याला त्याचा मुलगा इसहाक झाला. सारा बोलली, प्रभूने मला हसवले आहे, कारण जो कोणी ऐकेल तो माझ्याबरोबर आनंद करेल. आणि ती म्हणाली, अब्राहामाला कोण सांगणार की सारा बालकाला स्तनपान करवते? कारण मी माझ्या वृद्धावस्थेत मुलाला जन्म दिला. आणि ते मूल वाढले आणि दूध सोडविले गेले, आणि अब्राहामाने मोठी मेजवानी केली, ज्या दिवशी त्याचा मुलगा इसहाक दूध सोडविला गेला. पण सारेने पाहिले की हागार मिसरी हिचा मुलगा, जो अब्राहामाला झाला होता, तो तिच्या मुलाबरोबर इसहाकाबरोबर खेळत होता. आणि तिने अब्राहामाला म्हटले, या दासीला आणि तिच्या मुलाला बाहेर काढ, कारण या दासीचा मुलगा माझ्या मुलाबरोबर, इसहाकाबरोबर, वारसा मिळवणार नाही. पण हे वचन अब्राहामासमोर त्याच्या पुत्राविषयी अत्यंत कठोर वाटले. देवाने अब्राहामला म्हटले, मुलाविषयी आणि दासीविषयी तुझ्यासमोर हे कठीण होऊ नये. सारा तुला जे काही सांगेल ते सर्व ऐक, तिचा आवाज मान, कारण इसहाकामध्ये तुझे वंशज म्हणून ओळखले जातील. आणि या दासीच्या पुत्राला पण मी

एक महान राष्ट्र करीन, कारण तो तुझे बीज आहे. अब्राहाम सकाळी उठला आणि त्याने भाकरी व पाण्याची बुधली घेतली व हागारला दिली आणि मूल तिच्या खांद्यावर ठेवले आणि तिला पाठवले. ती निघून गेल्यावर शपथाच्या विहिरीजवळच्या वाळवंटात भटकली. चामड्याच्या पिशवीतील पाणी संपले, आणि तिने मुलाला एका देवदाराच्या झाडाखाली टाकले निघून गेल्यावर ती त्याच्या समोर लांबून बसली, धनुष्याच्या बाणाच्या फेकीइतक्या अंतरावर, कारण ती म्हणाली, मी माझ्या मुलाचा मृत्यू पाहणार नाही. आणि ती त्याच्या समोर बसली, आणि मूल ओरडून रडले. पण देवाने मुलाचा आवाज ऐकला त्या जागेतून जेथे तो होता, आणि देवाच्या दूताने हागारला स्वर्गातून हाक मारली, आणि तिला म्हणाला, काय झाले हागार? भिऊ नकोस, कारण देवाने मुलाचा आवाज ऐकला आहे त्या जागेतून जेथे तो आहे. उठ आणि मुलाला घे, आणि त्याला तुझ्या हातात धर, कारण मी त्याला एक महान राष्ट्र करीन. आणि देवाने तिचे डोळे उघडले, आणि तिने जिवंत पाण्याची विहीर पाहिली, आणि ती गेली, आणि तिने बुधली पाण्याने भरली, आणि तिने मुलाला पाजले. आणि देव त्या मुलाबरोबर होता, आणि तो वाढला, आणि तो वाळवंटात राहिला, आणि तो धनुर्धारी झाला. आणि त्याने रानात वस्ती केली, आणि त्याच्या आईने त्याला इजिप्तच्या फारान येथून बायको आणून दिली.

त्या वेळी असे झाले की, अबीमेलेख आणि त्याचा सल्लागार ओखोझाथ आणि त्याच्या सैन्याचा सरसेनापती फिखोल यांनी अब्राहामाला म्हटले, तू जे काही करतोस त्या सर्वात देव तुझ्याबरोबर आहे. आता म्हणून देवाची शपथ घे की तू मला, माझ्या संततीला किंवा माझ्या नावाला अन्याय करणार नाहीस, परंतु मी तुझ्याबरोबर जो न्याय केला त्याप्रमाणे तू माझ्याबरोबर आणि ज्या भूमीत तू राहिलास तिच्याबरोबर वागशील. आणि अब्राहाम म्हणाला, मी शपथ घेईन. आणि अब्राहामने अबीमलेखला पाण्याच्या विहिरींबद्दल फटकारले, ज्या अबीमलेखच्या सेवकांनी घेतल्या होत्या. आणि अबीमेलेख त्याला म्हणाला, मला माहित नाही कोणी तुला ही गोष्ट केली, तू मला सांगितले नाहीस, आणि मी ऐकले नाही, फक्त आज. आणि अब्राहामाने मेंढ्या आणि वासरे घेतली, आणि अबीमलेखाला दिली, आणि दोघांनी करार केला. आणि अब्राहामने सात मादी कोकरे एकटी उभी केली. आणि अबीमेलेख अब्राहामला म्हणाला, या मेंढरांच्या या सात

मेंढ्या काय आहेत, ज्या तू एकट्या उभ्या केल्या आहेस? आणि अब्राहाम म्हणाला, तू माझ्याकडून या सात मेंढ्या घेशील, जेणेकरून त्या माझ्यासाठी साक्ष असतील की मीच ही विहीर खणली आहे. यामुळे त्याने त्या ठिकाणाचे नाव शपथाची विहीर असे ठेवले, कारण तेथे त्या दोघांनी शपथ घेतली. आणि त्यांनी शपथाच्या विहिरीत करार केला, आणि अबीमेलेख, त्याचा सल्लागार ओखोझाथ, आणि त्याच्या सैन्याचा सरसेनापती फीखोल हे उठले, आणि ते पलिष्ट्यांच्या भूमीत परतले. आणि अब्राहामाने शपथेच्या विहिरीवर शेत लावले, आणि तेथे प्रभूचे नाव घेतले, शाश्वत देव. अब्राहाम पलिष्ट्यांच्या भूमीत अनेक दिवस राहिला.

२२

आणि या शब्दांनंतर असे झाले की, देवाने अब्राहामाची परीक्षा घेतली, आणि त्याला म्हणाला, अब्राहाम, अब्राहाम, आणि तो म्हणाला, पाहा, मी येथे आहे. आणि तो म्हणाला, तुझा प्रिय मुलगा, ज्याच्यावर तू प्रेम केलेस, तो इसहाक याला घेऊन त्या उंच भूमीत जा, आणि मी तुला सांगेन त्या पर्वतांपैकी एकावर त्याला होमार्पण म्हणून अर्पण कर. उठून अब्राहामाने सकाळी आपल्या गाढवाला खोगीर घातले, आणि आपल्या सोबत दोन सेवक आणि आपला मुलगा इसहाक यांना घेतले, आणि होमार्पणासाठी लाकूड फोडून, उठून गेला, आणि तिसऱ्या दिवशी देवाने त्याला सांगितलेल्या जागेवर आला. आणि अब्राहामाने आपले डोळे वर करून पाहिले, तेव्हा त्याने ती जागा दूरून पाहिली. आणि अब्राहामाने त्याच्या सेवकांना म्हटले, तुम्ही येथे गाढवासोबत बसा, मी आणि हा मुलगा येथपर्यंत जाऊ, आणि उपासना केल्यावर तुमच्याकडे परत येऊ. अब्राहामाने होमार्पणाचे लाकूड घेतले आणि ते आपला मुलगा इसहाक याच्यावर ठेवले, आणि हातात अग्नी आणि तलवार घेतली, आणि ते दोघे एकत्र गेले. इसहाक आपला बाबा अब्राहामाला म्हणाला, बाबा, आणि त्याने म्हटले, काय आहे, मुला? तो म्हणाला, पाहा, आग आणि लाकूड आहे, पण होमार्पणासाठी मेंढी कुठे आहे? अब्राहामने म्हटले, देव स्वतःसाठी होमबलीसाठी मेंढी पाहील, माझ्या मुला. आणि ते दोघे एकत्र गेले, ते त्या ठिकाणी आले, ज्याबद्दल देवाने त्याला

सांगितले होते, आणि अब्राहामाने तेथे वेदी बांधली, आणि लाकूड ठेवले, आणि आपला मुलगा इसहाकाला बांधून, त्याला वेदीवर लाकडाच्या वर ठेवले. आणि अब्राहामाने आपला मुलगा कापण्यासाठी तलवार घेण्यासाठी आपला हात पसरवला. आणि प्रभूच्या दूताने त्याला आकाशातून हाक मारली आणि म्हणाला, अब्राहाम, अब्राहाम, तर तो म्हणाला, पाहा, मी येथे आहे. आणि तो म्हणाला, तुझा हात मुलावर ठेवू नकोस, आणि त्याला काहीही करू नकोस, कारण आता मी जाणलो की तू देवाची भीत धरतोस, आणि तू तुझ्या प्रिय मुलाला माझ्यासाठी वाचवला नाहीस. आणि अब्राहामाने वर पाहिले आणि त्याच्या डोळ्यांनी पाहिले, तर एक मेंढा शिंगांनी साबेक झुडपात अडकलेला होता. मग अब्राहाम गेला आणि त्याने तो मेंढा घेतला आणि त्याला आपल्या मुलगा इसहाकाच्या ऐवजी होमबली म्हणून अर्पण केले.

आणि अब्राहामाने त्या ठिकाणाचे नाव प्रभूने पाहिले असे ठेवले, जेणेकरून आज ते म्हणतील, डोंगरावर प्रभू दिसला. आणि प्रभूच्या दूताने अब्राहामला स्वर्गातून दुसऱ्यांदा हाक मारली. म्हणत, माझ्यावर मी शपथ घेतली, प्रभु म्हणतो, कारण तू हे वचन केलेस, आणि तू तुझ्या प्रिय मुलाला माझ्यासाठी वाचवले नाहीस, खरोखर मी तुला आशीर्वाद देऊन आशीर्वाद देईन, आणि तुझ्या संततीला गुणाकार करून गुणाकार करीन, स्वर्गातील ताऱ्यांसारखी आणि समुद्राच्या किनाऱ्यावरील वाळूसारखी, आणि तुझी संतती शत्रूंच्या शहरांचा वारसा घेईल. आणि तुझ्या बीजामध्ये पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रे आशीर्वादित होतील, कारण तू माझ्या आवाजाचे आज्ञापालन केलेस. अब्राहाम आपल्या सेवकांकडे वळला, आणि ते उठून एकत्र शपथाच्या विहिरीवर गेले. आणि अब्राहाम शपथाच्या विहिरीवर राहिला.

या गोष्टींनंतर असे झाले की, अब्राहामाला कळविण्यात आले, म्हणाले, पाहा, मिल्काने तुझा भाऊ नाहोर याला मुले दिली आहेत, ऊझ जो प्रथमजन्मलेला होता, आणि बूझ जो त्याचा भाऊ होता, आणि कामुएल जो सीरियन लोकांचा पिता होता, आणि हजाद, आणि अजाऊ, आणि फाल्देस, आणि येल्दाफ, आणि बथुएल. बथुएलने रिबेकाला जन्म दिला. हे आठ पुत्र होते, ज्यांना मिल्काने अब्राहामाचा भाऊ नाहोर याला जन्म दिला. आणि त्याची उपपत्नी, जिचे नाव

रऊमा होते, तिनेही तेबह, गाहाम, तहश आणि माका यांना जन्म दिला.

२३

साराचे आयुष्य शंभर सत्तावीस वर्षे झाले. आणि सारा अर्बोक शहरात मेली, जे खोऱ्यात आहे, हेच हेब्रोन आहे कनान भूमीत. आणि अब्राहाम सारासाठी शोक करण्यासाठी आणि विलाप करण्यासाठी आला. आणि अब्राहाम आपल्या मृतापासून उठला, आणि अब्राहामाने हेथच्या मुलांना म्हटले, म्हणत, मी तुमच्यामध्ये प्रवासी आणि परदेशी आहे, म्हणून मला तुमच्यामध्ये कबरेचा ताबा द्या, आणि मी माझ्या मृताला माझ्यापासून पुरेन. हेथाच्या पुत्रांनी अब्राहामाला उत्तर देत म्हटले, नाही, स्वामी. आमचे ऐक, पण तू आमच्यामध्ये देवाकडून राजा आहेस, आमच्या निवडलेल्या कबरींमध्ये तुझ्या मृताला पुरून टाक, कारण आमच्यापैकी कोणीही तुझ्या मृताला तेथे पुरण्यासाठी त्याची कबर तुझ्यापासून अडवणार नाही. उठून अब्राहामाने पृथ्वीच्या लोकांना, हेथच्या मुलांना नमन केले. आणि अब्राहाम त्यांच्याशी बोलला म्हणाला, जर तुमच्या मनात असेल की माझ्या मृताला माझ्या समोरून पुरावे, तर माझे ऐका आणि माझ्यासाठी सोहाराच्या एफ्रोनाशी बोला. आणि त्याने मला दुहेरी गुहा द्यावी, जी त्याच्याकडे आहे, जी त्याच्या शेताच्या भागात आहे, योग्य चांदीच्या किंमतीने ती मला तुमच्यामध्ये द्या, थडग्याच्या मालकीसाठी. एफ्रोन मात्र खेतच्या मुलांच्या मध्ये बसला होता, आणि एफ्रोन हित्ती याने अब्राहामाला उत्तर दिले, खेतच्या मुलांनी ऐकत असताना, आणि शहरात प्रवेश करणाऱ्या सर्वांनी ऐकत असताना, म्हणत, माझ्याजवळ या, स्वामी, आणि माझे ऐका. ते शेत आणि त्यातील गुहा मी तुम्हाला देतो. माझ्या सर्व नागरिकांसमोर मी ते तुम्हाला दिले आहे. तुमच्या मृताला पुरून टाका. आणि अब्राहामाने त्या देशाच्या लोकांसमोर नमन केले. आणि त्याने एफ्रोनला पृथ्वीच्या लोकांसमोर कानात म्हटले, कारण तू माझ्याकडे आहेस, माझे ऐक, शेताची चांदी माझ्याकडून घे, आणि मी माझ्या मृताला तेथे पुरेन. एफ्रोनने अब्राहामाला उत्तर देत म्हटले नाही स्वामी, मी ऐकले आहे की ही जमीन चारशे चांदीच्या दिद्राख्मांची आहे, परंतु माझ्या आणि तुझ्यामध्ये हे काय आहे? तू तुझ्या मृताला पुरून

टाक. आणि अब्राहामाने एफ्रोनाचे ऐकले, आणि अब्राहामाने एफ्रोनाला ती चांदी परत दिली, जी त्याने हेथाच्या मुलांच्या कानांमध्ये बोलली होती, चारशे दिद्राख्मा शुद्ध चांदी व्यापाऱ्यांमध्ये चालणारी. आणि एफ्रोनाचे शेत उभे राहिले, जे दुहेरी गुहेत होते, जे मम्रेच्या समोर आहे, ते शेत आणि ती गुहा जी त्यात होती, आणि प्रत्येक झाड जे त्या शेतात होते, आणि प्रत्येक गोष्ट जी त्याच्या सीमांत सभोवती आहे. अब्राहामाला ताब्यात, हेथाच्या पुत्रांसमोर आणि शहरात प्रवेश करणाऱ्या सर्वांसमोर. या गोष्टींनंतर अब्राहामाने आपली पत्नी सारा हिला दुहेरी शेताच्या गुहेत पुरले, जी मम्रेच्या समोर आहे, हेच हेब्रोन कनान देशात आहे. आणि शेत आणि गुहा जी त्यात होती ती अब्राहामाला कबरेच्या मालकीसाठी हेथाच्या मुलांकडून पुष्टी करण्यात आली.

२४

आणि अब्राहाम वयस्कर होता, वयात पुढे गेलेला होता, आणि प्रभूने अब्राहामला सर्व गोष्टींमध्ये आशीर्वाद दिला.

आणि अब्राहामाने त्याच्या घरातील सर्वांचा शासक असलेल्या त्याच्या वडील सेवकाला म्हटले, तुझा हात माझ्या मांडीखाली ठेव. आणि मी तुला स्वर्गाचा प्रभु देव आणि पृथ्वीचा देव याची शपथ देतो की, तू माझ्या मुला इसहाकला कनानी लोकांच्या मुलींपैकी बायको घेऊ नकोस, ज्यांच्यामध्ये मी राहतो. पण तू माझ्या भूमीत, जिथे मी जन्मलो होतो, जाशील आणि माझ्या वंशात जाशील आणि तिथून माझ्या मुला इसहाकासाठी बायको घेऊन येशील. सेवकाने त्याला म्हटले, जर ती स्त्री माझ्या सोबत या भूमीत येण्यास इच्छा करणार नाही, तर मी तुझ्या मुलाला त्या भूमीत परत नेऊ का जिथून तू आलास? अब्राहामाने त्याला म्हटले, स्वतःसाठी लक्ष दे की माझ्या मुलाला तेथे परत वळवू नकोस. प्रभु, स्वर्गाचा देव आणि पृथ्वीचा देव, ज्याने मला माझ्या वडिलांच्या घरातून घेतले आणि ज्या भूमीत मी जन्मलो तेथून घेतले, ज्याने माझ्याशी बोलले आणि ज्याने मला शपथ घेतली म्हणत, तुला मी ही भूमी देईन आणि तुझ्या वंशाला, तोच आपला

दूत तुझ्यापुढे पाठवील आणि तू तेथून माझ्या मुलासाठी पत्नी घेशील. जर ती स्त्री तुझ्यासोबत या भूमीत जाण्यास इच्छुक नसेल, तर तू माझ्या शपथेपासून मुक्त होशील, फक्त माझ्या पुत्राला तेथे परत नेऊ नकोस. आणि सेवकाने आपला हात अब्राहाम त्याच्या स्वामीच्या मांडीखाली ठेवला, आणि त्याने त्याला या गोष्टीविषयी शपथ घेतली. आणि सेवकाने त्याच्या स्वामीच्या उंटांपैकी दहा उंट घेतले, आणि त्याच्या स्वामीच्या सर्व चांगल्या गोष्टी स्वतःसोबत घेतल्या, आणि उठून मेसोपोटेमियामध्ये नाहोर शहरात गेला. आणि त्याने उटांना शहराच्या बाहेर पाण्याच्या विहिरीजवळ संध्याकाळच्या वेळी झोपवले, जेव्हा पाणी भरणाऱ्या स्त्रिया बाहेर येतात.

आणि तो म्हणाला, हे प्रभु, माझ्या स्वामी अब्राहामाच्या देवा, आज माझ्यासमोर मला यश दे आणि माझ्या स्वामी अब्राहामावर दया कर. पाहा, मी पाण्याच्या झऱ्यावर उभा आहे, आणि शहरात राहणाऱ्यांच्या मुली पाणी काढायला बाहेर येतात. आणि जी कुमारी तिला मी म्हणेन, तुझा पाण्याचा घडा वाकव जेणेकरून मी पिऊ, आणि ती मला म्हणेल, तू पी, आणि मी तुझे उंटही पाजेन जोपर्यंत ते पीणे थांबवत नाहीत, तिला तू तुझ्या सेवक इसहाकासाठी तयार केलेस, आणि यावरून मी जाणेन की तू माझ्या स्वामी अब्राहामावर दया केलीस.

आणि असे घडले की त्याने आपल्या मनात बोलणे पूर्ण करण्यापूर्वीच, पाहा, रिबेका बाहेर येत होती, जी बथुएलाची मुलगी होती, बथुएल हा नाहोरच्या बायकोच्या मिल्काचा मुलगा होता, आणि नाहोर अब्राहामाचा भाऊ होता, आणि तिने आपल्या खांद्यावर पाण्याचे भांडे धारण केले होते. ती कुमारी दिसायला अत्यंत सुंदर होती, ती कुमारी होती, कोणत्याही पुरुषाने तिला ओळखले नव्हते, ती झऱ्याकडे खाली उतरली, तिने तिचा पाण्याचा घडा भरला, आणि वर चढली. पण सेवक तिच्या भेटीसाठी धावला, आणि म्हणाला, मला तुझ्या घागरीतून थोडे पाणी पाजे. ती म्हणाली, पिऊन घ्या, स्वामी, आणि तिने घाई केली आणि आपल्या हातावरील पाण्याचे भांडे खाली आणले आणि त्याला पाजले, तो पीत थांबेपर्यंत. आणि ती म्हणाली, आणि तुझ्या उंटांनाही मी पाणी देईन, जोपर्यंत ते सर्व पिऊन झाले नाहीत. आणि तिने घाई केली आणि आपले पाण्याचे भांडे कुंडात रिकामे केले, आणि पुन्हा पाणी काढण्यासाठी विहिरीकडे धावली, आणि

सर्व उंटांसाठी पाणी काढले. तो माणूस तिला बारकाईने पाहत होता आणि हे जाणून घेण्यासाठी गप्प बसला होता की प्रभूने त्याचा मार्ग यशस्वी केला आहे की नाही. असे झाले की जेव्हा सर्व उंट पिणे थांबले, तेव्हा त्या माणसाने एक द्राख्मा वजनाच्या सोन्याच्या कर्णाभूषणे आणि तिच्या हातांवर दहा सोन्याचे वजनाच्या दोन बांगड्या घेतल्या. आणि त्याने तिला विचारले आणि म्हणाला, तू कोणाची मुलगी आहेस? मला सांग, तुझ्या वडिलांच्या घरी आम्हाला राहण्यासाठी जागा आहे का? ती पण त्याला म्हणाली, मी बथुएलची मुलगी आहे, ज्याला मिल्खाने नाहोरला जन्म दिला. आणि ती त्याला म्हणाली, आमच्याकडे पुष्कळ पेंढा आणि चारा आहे, आणि राहण्यासाठी जागा आहे. आणि प्रसन्न झालेला तो माणूस प्रभूला नमन केला. आणि तो म्हणाला, धन्य आहे प्रभु, माझ्या स्वामी अब्राहामाचा देव, ज्याने आपला न्यायीपणा आणि सत्य माझ्या स्वामीपासून सोडले नाही, आणि प्रभूने मला माझ्या स्वामीच्या भावाच्या घरी समृद्ध केले. आणि ती दासी धावत गेली आणि तिच्या आईच्या घरात या शब्दांप्रमाणे कळवले. रेबेक्काला एक भाऊ होता, ज्याचे नाव लाबान होते, आणि लाबान बाहेर झऱ्याजवळ त्या माणसाकडे धावला. आणि असे घडले की जेव्हा त्याने कानातले आणि त्याच्या बहिणीच्या हातातील बांगड्या पाहिल्या, आणि जेव्हा त्याने आपल्या बहिणी रिबेक्काचे शब्द ऐकले, ती म्हणत होती, तो माणूस मला असे बोलला आहे, तेव्हा तो त्या माणसाकडे आला, जो झऱ्याजवळ उंटांवर उभा होता. आणि त्याने त्याला म्हटले, ये, आत ये, प्रभूच्या धन्य! तू बाहेर का उभा आहेस? मी घर तयार केले आहे आणि उंटांसाठी जागा. तो माणूस घरात शिरला आणि त्याने उंट उतरवले, आणि उंटांना गवत व चारा दिला, आणि त्याचे पाय आणि त्याच्या सोबतच्या माणसांचे पाय धुण्यासाठी पाणी दिले. आणि त्याने त्यांच्यासमोर भाकरी खाण्यासाठी ठेवल्या, आणि तो म्हणाला, मी माझे शब्द बोलेपर्यंत मी खाणार नाही. आणि तो म्हणाला, बोला.

आणि तो म्हणाला, मी अब्राहामाचा सेवक आहे. प्रभूने माझ्या स्वामीला अत्यंत आशीर्वाद दिला, आणि ते उंचावले गेले, आणि त्यांना मेंढरे, वासरे, चांदी, सोने, सेवक, दासी, उंट आणि गाढवे दिले. आणि माझ्या स्वामीची पत्नी सारा हिने माझ्या स्वामीला एक पुत्र जन्माला घातला, त्यांचे वृद्धत्व झाल्यानंतर, आणि त्यांच्याजवळ जे काही होते ते सर्व त्याला दिले. आणि माझ्या स्वामीने

मला शपथ घातली म्हणत, तू माझ्या पुत्रासाठी कनान्यांच्या मुलींपैकी स्त्री घेणार नाहीस, ज्यांच्या भूमीत मी परदेशी म्हणून राहतो. पण तू माझ्या वडिलांच्या घरी जाशील आणि माझ्या वंशात जाशील आणि तेथून माझ्या मुलासाठी बायको घेशील. मी माझ्या स्वामीला म्हणालो, कदाचित ती स्त्री माझ्यासोबत जाणार नाही. आणि त्याने मला म्हटले, प्रभु देव ज्याच्या समोर मी आनंदित झालो, तो आपला दूत तुझ्याबरोबर पाठवील, आणि तुझा मार्ग समृद्ध करील, आणि तू माझ्या मुलासाठी माझ्या वंशातून आणि माझ्या वडिलांच्या घरातून बायको घेशील. तेव्हा तू माझ्या शापापासून निर्दोष असशील, कारण जेव्हा तू माझ्या वंशात येशील आणि ते तुला देणार नाहीत, तेव्हा तू माझ्या शपथेपासून निर्दोष असशील. आणि आज झऱ्यावर आल्यावर मी म्हणालो, हे प्रभु, माझ्या धनी अब्राहामाच्या देवा, जर तू माझ्या मार्गाला यशस्वी करत असशील, ज्यामध्ये मी आता जात आहे, पाहा, मी पाण्याच्या झऱ्यावर उभा आहे, आणि शहरातील माणसांच्या मुली पाणी काढायला बाहेर येतात, आणि ती कुमारी असेल, तिला मी म्हणेन, तुझ्या घड्यातून मला थोडे पाणी पाजे, आणि ती मला म्हणेल, तू पण पी, आणि मी तुझ्या उंटांना पाणी काढून देईन, ही तीच स्त्री आहे जी प्रभूने आपल्या सेवक इसहाकासाठी तयार केली आहे, आणि यावरून मला कळेल की तू माझ्या स्वामी अब्राहामावर दया केली आहेस. आणि असे झाले की माझ्या मनात बोलणे पूर्ण होण्याआधी, लगेच रिबेका खांद्यावर पाण्याचे भांडे घेऊन बाहेर आली, आणि झऱ्याकडे खाली गेली, आणि पाणी काढले, तेव्हा मी तिला म्हणालो, मला पाजे. आणि घाई करून तिने आपल्या हातावरून पाण्याचे भांडे खाली केले आणि म्हणाली, तू पी, आणि मी तुझ्या उंटांना पाणी पाजीन, आणि त्याने प्यायले आणि तिने उंटांना पाणी पाजले. आणि मी तिला विचारले, आणि मी म्हणालो, तू कोणाची मुलगी आहेस, मला सांग, ती म्हणाली, मी बथुएलची मुलगी आहे, नाखोरच्या मुलाची, ज्याला मेल्खाने जन्म दिला, आणि मी तिला कानातले घातले, आणि तिच्या हातांना बांगड्या घातल्या. आणि प्रसन्न होऊन मी प्रभूला वंदन केले, आणि मी माझ्या प्रभू अब्राहामाच्या देवाला, प्रभूला आशीर्वाद दिला, ज्याने मला सत्याच्या मार्गात समृद्ध केले, माझ्या प्रभूच्या भावाची मुलगी त्याच्या मुलासाठी घेण्यासाठी. जर तुम्ही माझ्या स्वामीप्रती दया आणि न्याय करता, तर ठीक आहे; परंतु जर नाही, तर मला कळवा, जेणेकरून मी उजवीकडे किंवा डावीकडे जाईन.

उत्तर देत लाबान आणि बथुएल म्हणाले, हे प्रकरण प्रभूपासून आले आहे, आम्ही तुला वाईट किंवा चांगले विरुद्ध बोलू शकणार नाही. पाहा, रिबेका तुझ्यासमोर आहे; तिला घेऊन निघून जा, आणि ती तुझ्या स्वामीच्या मुलाची पत्नी होवो, जसे प्रभूने सांगितले आहे. आणि असे झाले की अब्राहामाच्या सेवकाने त्यांचे शब्द ऐकल्यावर त्याने जमिनीवर प्रभूला नमन केले. आणि नोकराने चांदीची आणि सोन्याची भांडी आणि कपडे बाहेर आणून रिबेकाला दिले, आणि तिच्या भावाला आणि तिच्या आईला भेटवस्तू दिल्या. आणि त्यांनी खाल्ले व प्याले, तो आणि त्याच्या सोबत असलेली माणसे, आणि ते झोपले. सकाळी उठून तो म्हणाला, मला पाठवा, म्हणजे मी माझ्या स्वामीकडे जाऊ शकेन. तिचे भाऊ आणि आई म्हणाले, कुमारी आमच्या सोबत दहा दिवसांसारखे राहू द्या, आणि त्यानंतर ती निघून जाईल. पण त्याने त्यांना म्हटले, मला थांबवू नका, आणि प्रभूने माझा मार्ग समृद्ध केला आहे, मला रवाना करा, यासाठी की मी माझ्या स्वामीकडे जाऊ. ते पण म्हणाले, आपण मुलीला बोलावू आणि तिच्या तोंडाला विचारू. आणि त्यांनी रेबेकाला बोलावले आणि तिला म्हणाले, तू या माणसाबरोबर जाशील का? ती म्हणाली, मी जाईन. आणि त्यांनी आपली बहीण रिबेका आणि तिची मालमत्ता आणि अब्राहामाचा सेवक आणि त्याच्यासोबतचे यांना पाठवले. आणि त्यांनी रिबेकाला आशीर्वाद दिला आणि तिला म्हणाले, आमच्या बहिणी, तू हजारो दहा हजारांमध्ये हो, आणि तुझ्या संततीला शत्रूंची शहरे वारसा मिळो. उठून रिबेका आणि तिच्या दासी, त्यांनी त्या उंटांवर चढले, आणि त्या त्या माणसाबरोबर गेल्या, आणि त्या सेवकाने रिबेकाला घेऊन निघून गेला.

इसहाक वाळवंटातून दृष्टीच्या विहिरीजवळून प्रवास करत होता, आणि तो दक्षिणेकडील प्रदेशात राहत होता. आणि इसहाक संध्याकाळी मैदानात संभाषण करायला बाहेर गेला, आणि त्याने आपले डोळे वर करून येत असलेले उंट पाहिले. आणि रिबेकाने वर पाहून डोळ्यांनी इसहाकला पाहिले, आणि ती उंटावरून खाली उडी मारली. आणि तिने सेवकाला विचारले, तो कोण माणूस आहे जो मैदानात आमच्या भेटीसाठी येत आहे? आणि सेवकाने सांगितले, हा माझा स्वामी आहे, आणि तिने आवरण घेऊन स्वतःला झाकले. आणि सेवकाने इसहाकला सर्व शब्द सांगितले जे त्याने केले होते. इसहाक आपल्या आईच्या घरात गेला आणि त्याने रिबेकाला घेतले, आणि ती

त्याची पत्नी झाली, आणि त्याने तिच्यावर प्रेम केले, आणि इसहाकाला आपल्या आई साराबद्दल सांत्वन मिळाले.

२५

जोडून घेतल्यानंतर अब्राहामाने एक पत्नी घेतली, जिचे नाव केतुरा होते. तिने त्याला झोम्ब्रान, इएझान, मादाल, मादियाम, इएस्बोक आणि सोइए यांना जन्म दिला. इझानने शबा आणि ददान यांना जन्म दिला, आणि ददानचे पुत्र अश्शुरीम, लतूशीम आणि लऊमीम होते. मिद्यानाची मुले गेफर आणि अफेर आणि एनोख आणि अबेदा आणि एल्दाग, हे सर्व कतुराची मुले होती. अब्राहामाने आपली सर्व मालमत्ता आपला मुलगा इसहाक याला दिली. आणि त्याच्या उपपत्नींच्या मुलांना अब्राहामाने भेटवस्तू दिल्या, आणि तो स्वतः जिवंत असतानाच त्यांना आपला मुलगा इसहाक याच्यापासून दूर पूर्वेकडे, पूर्वेच्या प्रदेशात पाठवले. अब्राहामाच्या आयुष्याची वर्षे म्हणजे दिवसांची ती वर्षे जितकी तो जगला, शंभर पंच्याहत्तर वर्षे. आणि अब्राहाम चांगल्या वृद्धावस्थेत, वृद्ध माणूस म्हणून, दिवसांनी भरलेला असताना, अपयशी होत मरण पावला, आणि त्याच्या लोकांकडे जोडला गेला. आणि त्याला त्याचे पुत्र इसहाक आणि इश्माएल यांनी दुहेरी गुहेत पुरले, एफ्रोन हित्ती, जो सोहरचा मुलगा होता, याच्या शेतात, जे मम्रेसमोर आहे. शेत आणि गुहा, जी अब्राहामाने हेथाच्या मुलांकडून मिळवली होती, तेथे त्यांनी अब्राहामाला आणि त्याची बायको साराला पुरले. असे झाले की अब्राहामाच्या मरणानंतर, देवाने त्याचा मुलगा इसहाक याला आशीर्वाद दिला, आणि इसहाक दृष्टीच्या विहिरीजवळ राहिला. या इश्माएलच्या पिढ्या आहेत, जो अब्राहामाचा पुत्र होता, ज्याला हागार या इजिप्शियन स्त्रीने जन्म दिला, जी साराची दासी होती, अब्राहामासाठी. आणि ही इश्माएलाच्या पुत्रांची नावे आहेत, त्यांच्या पिढ्यांच्या नावांप्रमाणे: इश्माएलाचा प्रथमजात नबायोथ, आणि केदार, आणि नब्देएल, आणि मस्साम, आणि मासमा, आणि दूमा आणि मास्से, आणि खोद्दान, आणि थैमान, आणि इएतूर, आणि नाफेस, आणि केदमा. हे इश्माएलाचे पुत्र आहेत, आणि त्यांच्या तंबूंमध्ये आणि

त्यांच्या छावण्यांमध्ये ही त्यांची नावे आहेत, त्यांच्या राष्ट्रांप्रमाणे बारा अधिकारी. आणि इश्माएलाच्या आयुष्याची वर्षे शंभर सदतीस वर्षे होती, आणि तो नाश पावत मेला, आणि त्याच्या वंशाकडे जोडला गेला. तो हवीला पासून शूर पर्यंत राहिला, जो मिसरच्या समोर आहे, अश्शूरकडे जाईपर्यंत, त्याच्या सर्व भावांच्या समोर तो राहिला.

आणि ह्या अब्राहामाच्या पुत्र इसहाकाच्या पिढ्या आहेत, अब्राहामाने इसहाकाला जन्म दिला. इसहाक चाळीस वर्षांचा होता जेव्हा त्याने रिबेका हिला, जी बथुएल सीरियन याची मुलगी आणि लाबान सीरियन याची बहीण होती, मेसोपोटेमिया सीरिया येथून स्वतःसाठी पत्नी म्हणून घेतले. इसहाकाने आपल्या पत्नी रिबेकाविषयी प्रभूला विनवणी केली, कारण ती वांझ होती, आणि देवाने त्याचे ऐकले, आणि त्याची पत्नी रिबेका गर्भवती झाली. ती मुले तिच्या गर्भात उडी मारत होती, पण ती म्हणाली, जर माझ्याबरोबर असे घडणार असेल, तर मला हे का? मग ती प्रभूकडे विचारपूस करण्यासाठी गेली. आणि प्रभु तिला म्हणाला, तुझ्या गर्भात दोन राष्ट्रे आहेत, आणि तुझ्या उदरातून दोन लोक विभक्त होतील, आणि एक लोक दुसऱ्या लोकांपेक्षा मागे टाकेल, आणि मोठा लहानाची सेवा करेल. आणि तिला जन्म देण्याचे दिवस पूर्ण झाले, आणि तिच्या पोटात जुळी मुले होती. प्रथमजन्मलेला बाहेर आला, तो लालसर होता, संपूर्ण केसाळ कातड्यासारखा होता, आणि त्याने त्याचे नाव एसाव ठेवले. आणि यानंतर त्याचा भाऊ बाहेर आला, आणि त्याचा हात एसावच्या टाचेला पकडलेला होता, आणि त्याने त्याचे नाव याकोब ठेवले. आणि जेव्हा रिबेकाने त्यांना जन्म दिला तेव्हा इसहाक साठ वर्षांचा होता. ते तरुण पुरुष वाढले, आणि एसाव शिकार करणे जाणणारा ग्रामीण माणूस होता, पण याकोब घरात राहणारा साधा माणूस होता. इसहाकाने एसावावर प्रेम केले, कारण त्याची शिकार त्याला अन्न होती, पण रिबेकाने याकोबावर प्रेम केले.

याकोबाने मांसरस्सा शिजवला, आणि एसाव मैदानातून थकलेला आला. आणि एसावाने याकोबाला म्हटले, मला या लाल रंगाच्या शिजवलेल्या अन्नातून खाऊ घाल, कारण मी अशक्त आहे. यामुळे त्याचे नाव अदोम ठेवण्यात आले. याकोबाने एसावला म्हटले, आज तुझा

ज्येष्ठपणाचा हक्क मला विक्री कर. आणि एसाव म्हणाला, पाहा, मी मरणार आहे, तर मला या ज्येष्ठत्वाच्या अधिकाराचे काय उपयोग? आणि याकोबाने त्याला म्हटले, आज मला शपथ घे, आणि त्याने त्याला शपथ घेतली, पण एसावाने जेष्ठत्वाचा हक्क याकोबाला विकला. याकोबाने एसावला भाकरी आणि मसूराचे शिजवलेले दिले, आणि त्याने खाल्ले आणि प्याले, आणि उठून तो गेला, आणि एसावाने ज्येष्ठाधिकाराला तुच्छ मानले.

२६

पृथ्वीवर दुष्काळ पडला, अब्राहामाच्या काळातील पूर्वीच्या दुष्काळाशिवाय दुसरा दुष्काळ, आणि इसहाक पलिष्ट्यांचा राजा अबीमलेख याच्याकडे गरार येथे गेला. प्रभू त्याला दिसला आणि म्हणाला, मिसरमध्ये जाऊ नकोस, परंतु ज्या भूमीविषयी मी तुला सांगेन त्यामध्ये राहा. आणि या भूमीत वास कर, आणि मी तुझ्या सोबत असेन, आणि मी तुला आशीर्वाद देईन, कारण तुला आणि तुझ्या बीजाला मी ही सर्व भूमी देईन, आणि माझी शपथ स्थापित करीन, जी मी तुझ्या वडील अब्राहामाला दिली होती. आणि मी तुझे बीज आकाशातील ताऱ्यांसारखे वाढवीन, आणि मी तुझ्या बीजाला ही सर्व भूमी देईन, आणि तुझ्या बीजामध्ये पृथ्वीची सर्व राष्ट्रे आशीर्वादित होतील. त्याच्या ऐवजी की तुझा पिता अब्राहाम याने माझ्या आवाजाचे पालन केले आणि माझे आदेश, माझ्या आज्ञा, माझे विधी आणि माझे नियम यांचे रक्षण केले. इसहाक गरारा येथे राहिला. त्या ठिकाणाच्या पुरुषांनी त्याच्या पत्नी रिबेकाविषयी विचारले, आणि तो म्हणाला, ती माझी बहीण आहे, कारण तो म्हणण्यास घाबरला की ती माझी पत्नी आहे, असे नाही की त्या ठिकाणाचे पुरुष रिबेकामुळे त्याला कधी ठार करतील, कारण ती रूपाने सुंदर होती. तेथे बराच काळ राहिल्यानंतर असे झाले की, गरारचा राजा अबीमेलेख याने खिडकीतून खाली वाकून पाहिले तेव्हा त्याला इसहाक आपली बायको रिबेका हिच्याबरोबर खेळताना दिसला.
अबीमेलेखाने इसाकला बोलावले आणि त्याला म्हणाला, ती खरोखर तुझी बायको आहे का? काय म्हणून तू म्हणालास, ती माझी बहीण आहे? इसाकाने त्याला म्हणाला, कारण मी म्हणालो,

तिच्यामुळे मी कधी मरू नये. अबीमेलेख त्याला म्हणाला, तू आम्हाला हे काय केलेस? माझ्या वंशातील कोणी तुझ्या स्त्रीसोबत जवळजवळ झोपला असता, आणि तू आमच्यावर अज्ञान आणले असतास. पण अबीमेलेखाने आपल्या सर्व लोकांना आज्ञा करून म्हटले, जो कोणी या माणसाला किंवा त्याच्या बायकोला स्पर्श करील, तो मृत्युदंडास पात्र ठरेल. इसहाकाने त्या भूमीत पेरणी केली आणि त्या वर्षी त्याला शंभरपट जवाचे उत्पन्न मिळाले, आणि प्रभूने त्याला आशीर्वाद दिला. आणि तो माणूस उंचावला गेला, आणि पुढे जात मोठा होत गेला, जोपर्यंत तो फार मोठा झाला. त्याला मेंढरांचे कळप, गुरांचे कळप आणि विपुल शेती प्राप्त झाली. पलिष्ट्यांनी त्याचा हेवा केला. आणि सर्व विहिरी, ज्या त्याच्या पित्याच्या सेवकांनी त्याच्या पित्याच्या काळात खणल्या होत्या, त्या पलिष्ट्यांनी अडवल्या आणि त्या मातीने भरल्या. अबीमेलेखाने इसहाकाला म्हटले, आमच्यापासून निघून जा, कारण तू आमच्यापेक्षा फारच अधिक बलवान झाला आहेस. आणि इसहाक तेथून निघून गेला, आणि त्याने गरारच्या खोऱ्यात मुक्काम केला, आणि तेथे राहिला.

आणि पुन्हा इसहाकाने त्या पाण्याच्या विहिरी खोदल्या, ज्या त्याचे वडील अब्राहामाच्या सेवकांनी खोदल्या होत्या, आणि अब्राहाम त्याचे वडील मरण पावल्यानंतर पलिष्ट्यांनी त्या बंद केल्या होत्या, आणि त्याने त्यांना त्या नावांप्रमाणे नावे दिली, जी नावे त्याच्या वडिलांनी दिली होती. आणि इसहाकाच्या नोकरांनी गरारच्या दरीत खोदले, आणि तेथे त्यांना जिवंत पाण्याची विहीर सापडली. आणि गेरारचे मेंढपाळ इसहाकाच्या मेंढपाळांशी लढले, असे म्हणत की ते पाणी त्यांचे आहे, आणि त्यांनी त्या विहिरीचे नाव अन्याय ठेवले, कारण त्यांनी त्याच्यावर अन्याय केला. तेथून निघून गेल्यावर त्याने दुसरी विहीर खणली, पण त्या विषयीही ते भांडले, आणि त्याने तिचे नाव शत्रुत्व असे ठेवले. तेथून निघून गेल्यावर त्याने दुसरी विहीर खणली, आणि तिच्याविषयी त्यांनी भांडण केले नाही, आणि त्याने तिचे नाव विस्तीर्ण जागा असे ठेवले, म्हणत, कारण आता प्रभूने आम्हाला विस्तीर्ण केले आहे, आणि पृथ्वीवर आम्हाला वाढवले आहे.

आणि तेथून तो शपथाच्या विहिरीकडे गेला. आणि त्या रात्री त्याला प्रभु दिसला, आणि म्हणाला,

मी तुझा वडील अब्राहाम याचा देव आहे, भिऊ नकोस, कारण मी तुझ्यासोबत आहे, आणि मी तुला आशीर्वाद देईन, आणि तुझा वडील अब्राहाम याच्यामुळे तुझे वंश वाढवीन. आणि त्याने तेथे वेदी बांधली आणि त्याने प्रभूच्या नावाचा धावा केला आणि त्याने तेथे आपला तंबू उभारला, तर इसहाकाच्या सेवकांनी तेथे गेरारच्या दरीत विहीर खणली. आणि अबीमेलेख त्याच्याकडे गेरारहून गेला, आणि त्याचा सल्लागार ओखोझाथ आणि त्याच्या सैन्याचा सरसेनापती फिखोल. आणि इसहाकाने त्यांना म्हटले, तुम्ही माझ्याकडे का आलात? तुम्ही तर माझा द्वेष केलात आणि मला तुमच्यापासून दूर पाठवून दिलेत. त्यांनी म्हटले, आम्ही पाहून ओळखले आहे की प्रभु तुझ्या सोबत होता, आणि आम्ही म्हणालो, आमच्या मध्ये आणि तुझ्या मध्ये करार असू द्या, आणि आम्ही तुझ्याबरोबर करार करू. आमच्या सोबत वाईट करू नका, कारण आम्ही तुझ्याशी घृणास्पदपणे वागलो नाही, आणि ज्या रीतीने आम्ही तुझ्याशी चांगल्या प्रकारे वागलो, आणि आम्ही तुला शांतीने पाठवले, आणि आता तू प्रभूने धन्य आहेस. आणि त्याने त्यांना मेजवानी केली, आणि त्यांनी खाल्ले आणि प्याले. आणि सकाळी उठून प्रत्येकाने आपल्या शेजाऱ्याला शपथ घेतली, आणि इसहाकाने त्यांना पाठवले, आणि ते त्याच्यापासून तारणासह निघून गेले. त्या दिवशी असे झाले की, इसहाकाचे सेवक आले आणि त्यांनी खणलेल्या विहिरीविषयी त्याला कळवले, आणि ते म्हणाले, आम्हाला पाणी सापडले नाही. आणि त्याने त्याला शपथ असे नाव दिले, म्हणून त्याने त्या शहराला शपथाची विहीर असे नाव दिले, आजच्या दिवसापर्यंत.

एसाव चाळीस वर्षांचा होता आणि त्याने हित्ती बेओरची मुलगी यहूदीथ आणि हित्ती एलोनची मुलगी बासमथ या बायका घेतल्या. आणि त्या इसाक आणि रिबेका यांच्याशी भांडत होत्या.

२७

इसहाक म्हातारा झाल्यानंतर असे झाले की त्याचे डोळे अंधुक झाले आणि त्याला दिसेना, आणि त्याने आपला मोठा मुलगा एसाव याला बोलावले आणि त्याला म्हणाला, माझ्या मुला, आणि तो

म्हणाला, पाहा, मी येथे आहे. आणि तो म्हणाला, पाहा, मी म्हातारा झालो आहे आणि माझ्या मृत्यूचा दिवस मला माहीत नाही. आता म्हणून तुझी शस्त्रे घे, बाणांचा कप्पा आणि धनुष्य, आणि मैदानात जा आणि माझ्यासाठी शिकार कर. आणि माझ्यासाठी पदार्थ तयार करा, जसे मला आवडतात, आणि माझ्यासाठी आणा, जेणेकरून मी खाईन, यासाठी की माझा आत्मा तुला आशीर्वाद देईल मी मरण्यापूर्वी. रिबेकाने इसहाक त्याचा मुलगा एसावशी बोलताना ऐकले, आणि एसाव आपल्या वडिलांसाठी शिकार करायला मैदानात गेला. रिबेका पण तिच्या लहान मुलाला याकोबला म्हणाली, पहा, मी तुझ्या वडिलांना तुझा भाऊ एसाव याच्याशी बोलताना ऐकले, म्हणताना, माझ्यासाठी शिकार आण, आणि माझ्यासाठी पदार्थ तयार कर, जेणेकरून खाल्यानंतर मी तुला प्रभूसमोर आशीर्वाद देईन, माझ्या मरण्याआधी. आता म्हणून, माझ्या मुला, माझे ऐक, जसे मी तुला आज्ञा करतो. आणि मेंढ्यांकडे जाऊन, तेथून माझ्यासाठी दोन कोमल आणि चांगली करडी आण, आणि मी त्यांचे तुझ्या वडिलांसाठी पदार्थ करीन, जसे त्यांना आवडतात. आणि तू तुझ्या वडिलांकडे आणशील, आणि ते खातील, जेणेकरून तुझे वडील तुला आशीर्वाद देतील त्यांच्या मरण्यापूर्वी. याकोबाने आपल्या आई रिबेक्काला म्हटले, माझा भाऊ एसाव केसाळ माणूस आहे, पण मी गुळगुळीत माणूस आहे. वडील मला कधी स्पर्श करतील आणि मी त्यांच्या समोर तुच्छ लेखणाऱ्यासारखा असेन, आणि मी स्वतःवर शाप आणेन आणि आशीर्वाद नाही. पण आई त्याला म्हणाली, माझ्या मुला, तुझा शाप माझ्यावर येवो, फक्त माझा आवाज ऐक, आणि जाऊन मला आण. तो गेला आणि त्याने घेतले, आणि आपल्या आईकडे आणले, आणि त्याच्या आईने पदार्थ केले, जसे त्याच्या वडिलांना आवडत होते.

आणि रिबेकाने तिच्या मोठ्या मुलगा एसावचे सुंदर वस्त्र घेतले, जे तिच्याजवळ घरात होते, आणि ते तिच्या धाकट्या मुलगा याकोबला घातले. आणि तिने शेळ्यांच्या कातड्या त्याच्या हातांवर आणि त्याच्या मानेच्या उघड्या भागावर लावल्या. आणि तिने पदार्थ आणि भाकरी ज्या तिने केल्या होत्या, तिच्या मुलगा याकोबाच्या हातात दिल्या. आणि त्याने आपल्या वडिलांकडे आणले, आणि म्हणाला, वडिलांनो, आणि त्यांनी म्हटले, पाहा, मी येथे आहे, तू कोण आहेस, माझ्या मुला? आणि याकोबने आपल्या वडिलांना म्हटले, मी एसाव तुझा प्रथम जन्मलेला मुलगा

आहे. मी तुम्ही मला सांगितल्याप्रमाणे केले आहे. उठा, बसा आणि माझ्या शिकारीतून खा, जेणेकरून तुमचा आत्मा मला आशीर्वाद देईल. इसहाक आपल्या मुलाला म्हणाला, हे मुला, तू इतक्या लवकर कसे सापडलेस? तो म्हणाला, तुझा देव प्रभूने माझ्यासमोर दिले. इसहाकाने याकोबाला म्हटले, माझ्याजवळ ये आणि मी तुला स्पर्श करेन, मुला, तू माझा मुलगा एसाव आहेस की नाही हे पाहण्यासाठी. याकोब आपला पिता इसहाक याच्याजवळ गेला, आणि त्याने त्याला स्पर्श केला, आणि तो म्हणाला, आवाज तर याकोबाचा आवाज आहे, पण हात एसावाचे हात आहेत. आणि त्याने त्याला ओळखले नाही, कारण त्याचे हात त्याचा भाऊ एसावाचे हात यांच्यासारखे केसाळ होते, आणि त्याने त्याला आशीर्वाद दिला. आणि तो म्हणाला, तू माझा पुत्र एसाव आहेस का? तर तो म्हणाला, मी आहे. आणि तो म्हणाला, माझ्याकडे आण, मुला, आणि मी तुझ्या शिकारीतून खाईन, जेणेकरून माझा आत्मा तुला आशीर्वाद देईल. आणि त्याने त्याच्याकडे आणले, आणि त्याने खाल्ले, आणि त्याने त्याच्याकडे द्राक्षारस आणला, आणि त्याने प्याला. आणि त्याला त्याचा पिता इसहाक म्हणाला, माझ्याजवळ ये आणि मला चुंबन दे, माझ्या मुला. आणि जवळ येऊन त्याने त्याचे चुंबन घेतले, आणि त्याच्या कपड्यांचा वास सुंघला, आणि त्याला आशीर्वाद दिला, आणि म्हणाला, पाहा, माझ्या मुलाचा वास भरलेल्या शेताच्या वासासारखा आहे, ज्याला प्रभूने आशीर्वाद दिला आहे. आणि देव तुला स्वर्गाचे दव, पृथ्वीची समृद्धी, आणि धान्य व द्राक्षरस यांची विपुलता देवो. आणि राष्ट्रे तुला सेवा करोत, आणि अधिकारी तुला नमन करोत, आणि तू तुझ्या भावाचा स्वामी हो, आणि तुझ्या पित्याचे पुत्र तुला नमन करतील, तुला शाप देणारा शापित, पण तुला आशीर्वाद देणारा आशीर्वादित.

आणि असे झाले की इसहाकाने आपला मुलगा याकोबला आशीर्वाद देणे थांबवल्यानंतर, आणि असे झाले की, याकोब आपला पिता इसहाकाच्या समोरून बाहेर गेला तसा, त्याचा भाऊ एसाव शिकारीवरून आला. आणि त्याने स्वतः पदार्थ केले, आणि आपल्या वडिलांना आणले, आणि वडिलांना म्हणाला, माझे वडील उठोत, आणि आपल्या मुलाच्या शिकारीतून खावोत, जेणेकरून तुझा आत्मा मला आशीर्वाद देईल. आणि त्याला त्याचा वडील इसहाक म्हणाला, तू कोण आहेस? तो म्हणाला, मी तुझा थोरला मुलगा एसाव आहे. इसहाक अत्यंत आश्चर्यचकित झाला

आणि म्हणाला, मग कोण होता ज्याने माझ्यासाठी शिकार करून आणला आणि तू येण्यापूर्वी मी सर्व खाल्ले? मी त्याला आशीर्वाद दिला आहे आणि तो आशीर्वादित राहील. आणि असे झाले की जेव्हा एसावने त्याच्या वडील इसाकाचे शब्द ऐकले, तेव्हा तो अत्यंत कडू आवाजात मोठ्याने ओरडला, आणि म्हणाला, वडिलांनो, खरोखर मला पण आशीर्वाद द्या. त्याने त्याला सांगितले, तुझा भाऊ कपटाने आला आणि तुझा आशीर्वाद घेऊन गेला. आणि तो म्हणाला, न्याय्यपणे त्याचे नाव याकोब ठेवले गेले, कारण त्याने मला पाहा दुसऱ्यांदा फसवले आहे, त्याने माझा जेष्ठत्वाचा अधिकार घेतला आहे, आणि आता त्याने माझा आशीर्वाद घेतला आहे, आणि एसाव आपल्या वडिलांना म्हणाला, वडिला, तुम्ही माझ्यासाठी आशीर्वाद ठेवला नाही काय? उत्तर देत इसहाक एसावला म्हणाला, जर मी त्याला तुझा प्रभु केले आहे, आणि त्याचे सर्व भाऊ मी त्याचे सेवक केले आहे, धान्य आणि द्राक्षरसाने मी त्याला टिकवले आहे, तर आता तुझ्यासाठी मी काय करू, मुला? एसाव आपल्या वडिलांना म्हणाला, बाबा, तुमच्याकडे फक्त एकच आशीर्वाद आहे का? बाबा, मला सुद्धा आशीर्वाद द्या. इसहाक मनापासून व्यथित झाला, आणि एसाव मोठ्याने ओरडला व रडला. उत्तर देत इसहाकाने, त्याच्या पित्याने, त्याला म्हटले, पाहा, पृथ्वीच्या समृद्धीपासून तुझे निवासस्थान असेल, आणि वरून स्वर्गाच्या दवापासून. आणि तू आपल्या तलवारीवर जगशील, आणि तू आपल्या भावाची सेवा करशील, पण असे होईल की जेव्हा तू त्याचे जू तोडून टाकशील आणि तुझ्या मानेवरून काढून टाकशील.

आणि एसावाने याकोबावर राग बाळगला त्या आशीर्वादाविषयी ज्याने त्याच्या पित्याने त्याला आशीर्वाद दिला, पण एसाव आपल्या मनात म्हणाला, माझ्या पित्याच्या शोकाचे दिवस जवळ येवोत, यासाठी की मी माझा भाऊ याकोबाला मारू. रिबेकाला तिच्या मोठ्या मुलाच्या एसावच्या शब्दांची बातमी देण्यात आली, आणि तिने पाठवून तिच्या धाकट्या मुलाला याकोबाला बोलावले, आणि त्याला म्हणाली, पाहा, तुझा भाऊ एसाव तुला मारण्याची धमकी देत आहे. आता म्हणून मुला, माझा आवाज ऐक, आणि उठून मेसोपोटामियाला माझा भाऊ लाबान याच्याकडे हारानला पळून जा. आणि त्याच्यासोबत काही दिवस वास कर, त्याचा क्रोध शांत होईपर्यंत. आणि तुझ्या भावाचा क्रोध तुझ्यापासून निघून जाईल, आणि तू त्याच्याशी जे केलेस ते

तो विसरेल, आणि मग मी माणूस पाठवून तुला तेथून बोलावीन, यासाठी की मी एका दिवसात तुम्हा दोघांपासून वंचित होऊ नये. रिबेका इसहाकाला म्हणाली, हेथाच्या मुलांच्या मुलींमुळे मी माझ्या जीवनाला कंटाळले आहे. जर याकोबाने या भूमीच्या मुलींपैकी एखादी बायको घेतली, तर माझ्यासाठी जगण्याचा काय अर्थ?

२८

इसहाकाने याकोबाला बोलावून घेतले आणि त्याला आशीर्वाद दिला, आणि त्याला आज्ञा करून म्हणाला, तू कनानी लोकांच्या मुलींपैकी बायको घेणार नाहीस. उठ आणि मेसोपोटामियाला पळून जा, तुझ्या आईचा बाप बथुएल याच्या घरी, आणि तेथून तुझ्या आईचा भाऊ लाबान याच्या मुलींमधून तुझ्यासाठी बायको घे. माझा देव तुला आशीर्वाद देईल, तुला वाढवील आणि तुला बहुगुणित करील, आणि तू राष्ट्रांच्या मंडळी होशील. आणि तो तुला माझ्या पित्या अब्राहामाचा आशीर्वाद देवो, तुला आणि तुझ्या नंतर तुझ्या संततीला, तुझ्या वास्तव्याची जमीन वारसा म्हणून मिळवण्यासाठी, जी देवाने अब्राहामाला दिली होती. आणि इसहाकाने याकोबाला पाठवले, आणि तो मेसोपोटेमियात लाबानाकडे गेला, जो बथुएलाचा मुलगा, सीरियाचा, याकोब आणि एसावच्या आई रिबेकाचा भाऊ होता.

एसावने पाहिले की इसहाकाने याकोबला आशीर्वाद दिला आणि त्याला मेसोपोटामिया सीरियामध्ये पाठवले, तेथून स्वतःसाठी बायको घेण्यासाठी, त्याला आशीर्वाद देताना, आणि त्याला आज्ञा केली म्हणत, तू कनानी लोकांच्या मुलींपैकी बायको घेणार नाहीस. आणि याकोबाने आपल्या वडिलांचे आणि आईचे ऐकले, आणि तो सीरियाच्या मेसोपोटामियाला गेला. आणि एसावने पाहिले की कनानच्या मुली त्याचे वडील इसहाक यांच्या समोर वाईट आहेत एसाव इश्माएलकडे गेला, आणि त्याने माएलेथ, जी इश्माएलची मुलगी, अब्राहामाचा मुलगा, नबायोथची बहीण होती, तिला आपल्या बायकांसोबत बायको म्हणून घेतले.

आणि याकोब शपथेच्या विहिरीतून बाहेर गेला आणि तो हारानला गेला. आणि तो एका जागी पोहोचला, आणि तेथे झोपला, कारण सूर्य मावळला होता, आणि त्याने त्या जागेच्या दगडांपैकी घेतले, आणि आपल्या डोक्याजवळ ठेवले, आणि त्या जागी झोपला. आणि त्याने स्वप्न पाहिले, आणि पाहा, एक शिडी भूमीवर उभी केलेली होती, ज्याचे शीर्ष स्वर्गापर्यंत पोहोचले होते, आणि देवाचे संदेशवाहक तिच्यावर चढत होते आणि उतरत होते. पण प्रभु तिच्यावर उभे होते, आणि म्हणाले, मी तुझ्या वडिलांचा देव अब्राहाम आणि इसहाकाचा देव आहे, भिऊ नकोस, ज्या भूमीवर तू झोपला आहेस ती मी तुला आणि तुझ्या वंशाला देईन. आणि तुझे बीज पृथ्वीच्या वाळूसारखे असेल, आणि ते समुद्र, दक्षिण, उत्तर आणि पूर्वेकडे पसरेल, आणि पृथ्वीच्या सर्व वंशांना तुझ्यामध्ये आणि तुझ्या बीजामध्ये आशीर्वाद मिळेल. आणि पाहा, मी तुझ्या सोबत आहे, सर्व मार्गात तुझे रक्षण करीत, जेथे कोठे तू जाशील, आणि मी तुला या भूमीत परत आणीन, कारण मी तुला सोडणार नाही, जोपर्यंत मी तुला जे काही सांगितले ते सर्व पूर्ण करीन. आणि याकोब त्याच्या झोपेतून जागा झाला, आणि म्हणाला, खरोखर प्रभु या ठिकाणी आहे, आणि मला माहीत नव्हते. आणि तो घाबरला आणि म्हणाला, ही जागा किती भयंकर आहे! हे देवाचे घर आणि स्वर्गाचे द्वार याशिवाय दुसरे काहीच नाही. आणि याकोब सकाळी उठला, आणि त्याने तो दगड घेतला जो त्याने तेथे आपल्या डोक्याकडे ठेवला होता, आणि त्याने त्याला खांब म्हणून उभा केला, आणि त्याच्या टोकावर तेल ओतले. आणि त्याने त्या ठिकाणाचे नाव देवाचे घर ठेवले, आणि त्या शहराचे नाव पूर्वी ओउलामलूझ होते. आणि याकोबाने शपथ घेऊन प्रार्थना केली, म्हणाला, जर प्रभु देव माझ्यासोबत असेल, आणि या मार्गावर ज्यावर मी जात आहे त्यावर माझे रक्षण करील, आणि मला खाण्यासाठी भाकर आणि घालण्यासाठी वस्त्र देईल, आणि तो मला तारणासह माझ्या वडिलांच्या घरात परत आणेल, आणि प्रभु माझा देव होईल. आणि हा दगड, जो मी स्तंभ म्हणून उभारला आहे, तो माझ्यासाठी देवाचे घर असेल, आणि जे काही तू मला देशील त्या सर्वांचा दहावा भाग मी तुला देईन.

२९

आणि याकोबाने पाय उचलून पूर्वेकडील भूमीत गेला, लाबान बथुएल सीरियाच्या पुत्राकडे, जो रिबेकाचा भाऊ होता, याकोब आणि एसावची आई. आणि तो पाहतो, आणि पाहा, मैदानात एक विहीर होती, आणि तेथे मेंढरांचे तीन कळप त्यावर विश्रांती घेत होते, कारण त्या विहिरीतून ते कळप पाणी पाजत होते, आणि विहिरीच्या तोंडावर एक मोठा दगड होता. आणि तेथे सर्व कळप एकत्र केले जात होते, आणि ते विहिरीच्या तोंडावरून दगड लोटत होते, आणि मेंढरांना पाणी पाजत होते, आणि दगड परत विहिरीच्या तोंडावर त्याच्या जागी ठेवत होते. याकोबने त्यांना म्हटले, भाऊ, तुम्ही कोठून आहात? आणि त्यांनी म्हटले, आम्ही हारानचे आहोत. त्याने त्यांना विचारले, तुम्ही नाहोरचा पुत्र लाबान याला ओळखता का? त्यांनी उत्तर दिले, आम्ही ओळखतो. त्याने त्यांना विचारले, तो बरा आहे का? त्यांनी उत्तर दिले, तो बरा आहे, आणि पाहा, राहेल त्याची मुलगी मेंढरांसह येत आहे. आणि याकोबाने म्हटले, अजून दिवस खूप आहे, गुरेढोरे एकत्र करण्याची वेळ अद्याप आलेली नाही. मेंढरांना पाणी पाजून, जाऊन चारा. पण त्यांनी म्हटले, आम्ही सक्षम होणार नाही, जोपर्यंत सर्व मेंढपाळ एकत्र जमत नाहीत, आणि ते विहिरीच्या तोंडावरून दगड लोटून काढतील, आणि आम्ही मेंढरांना पाणी पाजू. तो त्यांच्याशी बोलत असतानाच, पाहा, लाबानाची मुलगी राहेल तिच्या वडिलांच्या मेंढ्यांसह येत होती, कारण ती तिच्या वडिलांच्या मेंढ्या चरवत असे. असे झाले की, जेव्हा याकोबाने राहेलला, लाबानाची मुलगी, जो त्याच्या आईचा भाऊ होता, आणि लाबानाची मेंढरे, जो त्याच्या आईचा भाऊ होता, पाहिले, तेव्हा याकोब जवळ गेला आणि त्याने विहिरीच्या तोंडावरून दगड लोटला आणि लाबानाच्या मेंढरांना, जो त्याच्या आईचा भाऊ होता, पाणी पाजले. आणि याकोबाने राहेलचे चुंबन घेतले, आणि मोठ्याने ओरडून तो रडला. आणि त्याने राहेलला कळवले की तो तिच्या वडिलांचा भाऊ आहे, आणि की तो रिबेकाचा मुलगा आहे, आणि धावत जाऊन तिने आपल्या वडिलांना या शब्दांप्रमाणे कळवले. असे झाले की जसे लाबानने आपल्या बहिणीच्या पुत्र याकोबाचे नाव ऐकले, तो त्याला भेटण्यासाठी धावला, आणि त्याला मिठी मारून त्याचे चुंबन घेतले, आणि त्याला आपल्या घरात आणले, आणि याकोबाने लाबानला हे सर्व शब्द सांगितले. आणि लाबान त्याला म्हणाला, तू माझ्या हाडांपासून आणि माझ्या मांसापासून आहेस, आणि तो त्याच्याबरोबर एक महिना राहिला.

लाबान याकोबाला म्हणाला, कारण तू माझा भाऊ आहेस, तू माझी सेवा मोफत करणार नाहीस. मला सांग तुझे वेतन काय आहे? लाबानाला दोन मुली होत्या, मोठ्याचे नाव लेआ आणि धाकट्याचे नाव राहेल. लेआचे डोळे अशक्त होते, पण राहेल रूपाने सुंदर होती, आणि दिसायला अत्यंत सुंदर होती. याकोबाने राहेलवर प्रेम केले, आणि तो म्हणाला, मी तुझ्या धाकट्या मुलीसाठी, राहेलसाठी, तुझी सात वर्षे सेवा करीन. लाबान त्याला म्हणाला, तिला तुला देणे माझ्यासाठी चांगले आहे किंवा तिला दुसऱ्या पुरुषाला देणे, माझ्यासोबत राहा. आणि याकोबाने राहेलसाठी सात वर्षे सेवा केली, आणि ती त्याच्या समोर थोड्या दिवसांसारखी होती, कारण तो तिच्यावर प्रेम करत होता. याकोबने लाबानला सांगितले, माझी बायको मला दे, कारण दिवस पूर्ण झाले आहेत जेणेकरून मी तिच्याकडे जाऊ शकेन. लाबानाने त्या ठिकाणाच्या सर्व माणसांना एकत्र केले आणि लग्नाचा सोहळा केला. आणि संध्याकाळ झाली, आणि त्याने आपली मुलगी लेआ ला घेऊन याकोब जवळ आणले, आणि याकोब तिच्याजवळ गेला. आणि लाबानाने आपली मुलगी लेआ हिला आपली दासी जिल्फा, तिला दासी म्हणून दिली. असे झाले की सकाळ झाली, आणि पाहा ती लेआ होती, आणि याकोबने लाबानला म्हटले, हे तू मला काय केलेस? मी तुझ्याकडे राहेलसाठी सेवा केली नाही का? आणि तू मला का फसवलेस? लाबानाने उत्तर दिले, आमच्या ठिकाणी अशी प्रथा नाही की मोठ्यापूर्वी धाकट्याला द्यावे. म्हणून याचा सातवा आठवडा पूर्ण कर, आणि मी तुला हिलाही देईन त्या कामाच्या बदल्यात, जे तू माझ्यासाठी अजून सात वर्षे करशील. याकोबाने तसे केले, आणि तिचा सप्तक पूर्ण केला, आणि लाबानाने त्याला आपली मुलगी राहेल त्याला बायको म्हणून दिली. लाबानाने आपल्या मुलीला आपली दासी बिल्हा हिला दासी म्हणून दिली. आणि त्याने राहेलकडे प्रवेश केला, आणि त्याने राहेलवर लेआपेक्षा अधिक प्रेम केले, आणि त्याने त्याची आणखी सात वर्षे सेवा केली.

परंतु प्रभु देवाने पाहिले की लेआचा द्वेष केला जात होता, तेव्हा त्याने तिचे गर्भाशय उघडले, पण राहेल वांझ होती. आणि लेआ गर्भवती झाली, आणि तिने याकोबाला मुलगा जन्म दिला, पण तिने त्याचे नाव रऊबेन ठेवले, म्हणत, कारण प्रभूने माझा अपमान पाहिला, आणि मला मुलगा दिला, आता म्हणून माझा पती माझ्यावर प्रेम करेल. आणि ती पुन्हा गर्भवती झाली, आणि तिने

याकोबाला दुसरा मुलगा जन्माला घातला, आणि ती म्हणाली, कारण प्रभूने ऐकले की माझा द्वेष केला जातो, आणि त्याने मला हा देखील दिला, आणि तिने त्याचे नाव शिमोन ठेवले. आणि तिने पुन्हा गर्भधारणा केली, आणि एका मुलाला जन्म दिला, आणि ती म्हणाली, आता या वेळी माझा पती माझ्याशी जोडला जाईल, कारण मी त्याला तीन मुले दिली आहेत, म्हणून तिने त्याचे नाव लेवी ठेवले. आणि पुन्हा गर्भधारणा करून तिने मुलगा जन्माला घातला, आणि ती म्हणाली, आता यासाठी मी प्रभूचे उपकार मानेन, म्हणून तिने त्याचे नाव यहूदा ठेवले, आणि तिचे मूल होणे थांबले.

३०

राहेलने पाहिले की तिने याकोबाला मूल दिले नव्हते, आणि राहेलला तिच्या बहिणीचा हेवा वाटला, आणि ती याकोबाला म्हणाली, मला मुले दे, नाहीतर मी मरेन. रागावलेला याकोब राहेलला म्हणाला, मी देवाच्या जागी नाही आहे का, ज्याने तुला गर्भाशयाचे फळ वंचित केले आहे? राहेलने याकोबाला म्हटले, पाहा, माझी दासी बिल्हा, तिच्याकडे जा, आणि ती माझ्या गुडघ्यांवर जन्म देईल, आणि मी तिच्यामुळे संतती प्राप्त करीन. आणि तिने त्याला आपली दासी बिल्हा त्याला बायको म्हणून दिली, आणि याकोब तिच्याजवळ गेला. आणि राहेलची दासी बिल्हा गर्भवती झाली, आणि तिने याकोबाला मुलगा जन्म दिला. आणि राहेल म्हणाली, देवाने माझा न्याय केला आहे, आणि माझा आवाज ऐकला आहे, आणि मला मुलगा दिला आहे; यामुळे तिने त्याचे नाव दान ठेवले. आणि राहेलची दासी बिल्हा पुन्हा गर्भवती झाली, आणि तिने याकोबाला दुसरा मुलगा जन्म दिला. आणि राहेल म्हणाली, माझ्या देवाने माझ्यासाठी लढा दिला आहे, आणि मी माझ्या बहिणीशी कुस्ती केली आहे, आणि मी विजयी झाले आहे, आणि तिने त्याचे नाव नफताली ठेवले. लेआने पाहिले की ती मुले जन्माला घालणे थांबली होती, आणि तिने आपली दासी झेल्फा घेतली, आणि तिला याकोबाला बायको म्हणून दिले, आणि तो तिच्याकडे गेला. आणि लेआची दासी झिल्पा गर्भवती झाली, आणि तिने याकोबाला मुलगा जन्म दिला.

आणि लेआ म्हणाली, नशिबाने! आणि तिने त्याचे नाव गाद ठेवले. आणि लेआची दासी झेल्फा पुन्हा गर्भवती झाली, आणि तिने याकोबाला दुसरा मुलगा जन्म दिला. आणि लेआ म्हणाली, मी धन्य आहे, कारण स्त्रिया मला धन्य म्हणणार आहेत, आणि तिने त्याचे नाव आशेर ठेवले. रऊबेन गव्हाच्या कापणीच्या दिवसात गेला, आणि त्याला शेतात मँड्रेक्सची फळे सापडली, आणि ती त्याने आपली आई लेआ हिच्याकडे आणली. राहेल तिची बहीण लेआला म्हणाली, तुझ्या मुलाची मँड्रेक्स मला दे. लेआ म्हणाली, तुला पुरेसे नाही का की तू माझा पुरुष घेतलास? माझ्या पुत्राचे मंद्रागोरे पण घेशील का? आणि राहेल म्हणाली, नाही, तुझ्या पुत्राच्या मंद्रागोरांच्या बदल्यात तो आज रात्री तुझ्यासोबत झोपो. याकोब संध्याकाळी शेतातून परत आला, आणि लेआ त्याला भेटण्यासाठी बाहेर गेली, आणि म्हणाली, आज तू माझ्याकडे येशील, कारण मी तुला माझ्या मुलाच्या मांद्रागोराच्या बदल्यात भाड्याने घेतले आहे, आणि त्या रात्री तो तिच्यासोबत झोपला. आणि देवाने लेआचे ऐकले, आणि गर्भधारणा करून तिने याकोबाला पाचवा मुलगा जन्म दिला. आणि लेआ म्हणाली, देवाने मला माझे बक्षीस दिले आहे, कारण मी माझी दासी माझ्या पतीला दिली. आणि तिने त्याचे नाव इस्साखार ठेवले, ज्याचा अर्थ बक्षीस आहे. आणि लेआने पुन्हा गर्भधारणा केली आणि याकोबाला सहावा मुलगा जन्म दिला. आणि लेआ म्हणाली, देवाने मला या वेळी चांगली भेट दिली आहे. आता माझा पती मला निवडेल, कारण मी त्याला सहा मुले दिली आहेत. आणि तिने त्याचे नाव जबुलून ठेवले. आणि यानंतर तिने एक मुलगी जन्माला घातली आणि त्याने तिचे नाव दीना ठेवले. देवाने राहेलला स्मरण केले, आणि देवाने तिचे ऐकले, आणि तिची कोख उघडली. आणि गर्भधारणा केल्यावर तिने याकोबाला मुलगा जन्म दिला, आणि राहेलने म्हटले, देवाने माझी निंदा दूर केली आहे. आणि तिने त्याचे नाव योसेफ ठेवले आणि म्हणाली, देव मला आणखी एक पुत्र देवो.

आणि असे झाले की जेव्हा राहेलने योसेफाला जन्म दिला, तेव्हा याकोबाने लाबानाला म्हटले, मला पाठव, जेणेकरून मी माझ्या ठिकाणी आणि माझ्या भूमीत जाऊ. माझ्या बायका आणि माझी मुले परत दे, ज्यांच्यासाठी मी तुझी सेवा केली आहे, जेणेकरून मी निघून जाऊ शकेन, कारण तू जाणतोस ती गुलामगिरी, जी मी तुझी केली आहे. लाबान त्याला म्हणाला, जर मला

तुझ्या समोर कृपा मिळाली असेल, मी भाकित केले आहे, कारण देवाने तुझ्या येण्यामुळे मला आशीर्वाद दिला आहे. तुझे वेतन माझ्यासमोर सांग, आणि मी ते देईन. याकोबाने म्हटले, तू जाणतोस की मी तुझी कशी सेवा केली आहे, आणि तुझी गुरेढोरे माझ्यासोबत किती होती. कारण माझ्या येण्यापूर्वी तुझ्याकडे जे होते ते थोडे होते, आणि ते बहुतायतीत वाढले, आणि प्रभु देवाने माझ्या पायावर तुला आशीर्वाद दिला, आता म्हणून मी स्वतःसाठी घर कधी करू? आणि लाबान त्याला म्हणाला, मी तुला काय देऊ? आणि याकोब त्याला म्हणाला, तू मला काहीही देणार नाहीस, जर तू मला हे वचन पाळशील, तर मी पुन्हा तुझ्या मेंढ्या चारीन आणि त्यांचे रक्षण करीन. आज तुझ्या सर्व मेंढ्या जाऊ दे, आणि तेथून कोकरांमधील प्रत्येक गडद मेंढी, आणि शेळ्यांमधील प्रत्येक पट्टेदार आणि ठिपकेदार मेंढी वेगळी कर, ती माझे बक्षीस असेल. आणि माझा न्यायीपणा उद्या माझ्यासाठी साक्ष देईल, कारण तुझ्यासमोर माझे मोबदला आहे, सर्व जे बकऱ्यांमध्ये ठिपकेदार आणि पांढरे पट्टेदार नाही, आणि कोकरांमध्ये काळसर नाही, ते माझ्याजवळ चोरलेले असेल. लाबान त्याला म्हणाला, तुझ्या शब्दाप्रमाणे असू दे. आणि त्याने त्या दिवशी ठिपके आणि पांढरे बकरे, आणि सर्व ठिपके आणि पांढरे शेळ्या, आणि कोकरांमध्ये जे काही तपकिरी होते, आणि त्यांच्यामध्ये जे काही पांढरे होते ते वेगळे केले, आणि आपल्या मुलांच्या हाती दिले. आणि त्याने तीन दिवसांचा मार्ग त्यांच्या आणि याकोबाच्या दरम्यान ठेवला, आणि याकोब लाबानाची उरलेली मेंढरे चरवीत होता. याकोबाने स्वतःसाठी स्टोरॅक्सची, अक्रोडाची आणि चिनार झाडाची ताज्या काठ्या घेतल्या, आणि याकोबाने त्यांना पांढरे पट्टे सोलले, आणि हिरवा भाग खरवडत असताना, काठ्यांवर पांढरा भाग दिसला, जो त्याने सोलला होता, रंगीबेरंगी. आणि त्याने ज्या काठ्या सोलल्या होत्या त्या पाण्याच्या पिण्याच्या कुंडांमध्ये ठेवल्या, यासाठी की जेव्हा मेंढ्या पिण्यासाठी येतील तेव्हा त्या काठ्यांसमोर, त्यांच्या पिण्यासाठी आल्यावर, त्या मेंढ्या त्या काठ्यांकडे पाहून गर्भधारणा करतील. आणि मेंढ्या काठ्यांजवळ गर्भधारणा करत होत्या आणि मेंढ्यांनी पांढरी पट्टे असलेली, रंगीबेरंगी आणि राखाडी ठिपके असलेली पाडसे दिली. पण याकोबाने कोकरे वेगळी केली, आणि मेंढ्यांसमोर पांढरा पट्टेदार मेंढा स्थापित केला, आणि कोकरांमधील प्रत्येक रंगीबेरंगी, आणि स्वतःसाठी स्वतंत्र कळप वेगळे केले, आणि त्यांना लाबानाच्या मेंढ्यांमध्ये मिसळले नाही. असे झाले की

ज्या वेळी मेंढ्या गर्भधारणा करत होत्या, त्या वेळी याकोबाने काठ्या मेंढ्यांच्या समोर कुंडांमध्ये ठेवल्या, जेणेकरून त्या काठ्यांनुसार गर्भधारणा करतील. जेव्हा मेंढ्या पाडत होत्या, तेव्हा तो काठ्या ठेवत नव्हता, त्यामुळे खूणविरहित मेंढ्या लाबानाच्या झाल्या आणि खूणयुक्त मेंढ्या याकोबाच्या झाल्या. आणि तो माणूस अत्यंत श्रीमंत झाला, आणि त्याला पुष्कळ गुरेढोरे, बैल, सेवक, दासी, उंट आणि गाढवे झाली.

३१

याकोबने लाबानच्या पुत्रांचे शब्द ऐकले, जे म्हणत होते, याकोबने आमच्या वडिलांचे सर्व काही घेतले आहे, आणि आमच्या वडिलांच्या मालमत्तेतून त्याने हे सर्व वैभव मिळवले आहे. आणि याकोबाने लाबानाचा चेहरा पाहिला, आणि पाहा, तो त्याच्याकडे कालच्या आणि तिसऱ्या दिवसासारखा नव्हता. प्रभूने याकोबाला म्हटले, तुझ्या वडिलांच्या भूमीकडे आणि तुझ्या पिढीकडे परत जा, आणि मी तुझ्यासोबत असेन. याकोबाने पाठवून लेआला आणि राहेलला त्या मैदानात बोलावले, जेथे कळप होते. आणि त्यांना म्हणाला, मी तुमच्या वडिलांचा चेहरा पाहतो, की तो माझ्याकडे काल आणि परवा जसा होता तसा नाही आहे, पण माझ्या वडिलांचा देव माझ्याबरोबर होता. आणि तुम्हाला हे माहीत आहे की मी माझ्या सर्व शक्तीने तुमच्या वडिलांची सेवा केली आहे. तुमच्या बापाने मला फसवले आणि माझे वेतन दहा वेळा बदलले, पण देवाने त्याला मला हानी करू दिले नाही. जर तो असे म्हणेल की, रंगीबेरंगी मेंढ्या तुझे वेतन असतील, तर सर्व मेंढ्या रंगीबेरंगी पिल्लांना जन्म देतील, आणि जर तो म्हणेल की, पांढऱ्या मेंढ्या तुझे वेतन असतील, तर सर्व मेंढ्या पांढऱ्या पिल्लांना जन्म देतील. आणि देवाने तुमच्या वडिलांची सर्व जनावरे घेऊन ती मला दिली. आणि असे झाले की जेव्हा मेंढ्या गर्भधारणा करत होत्या, तेव्हा मी माझ्या झोपेत डोळ्यांनी पाहिले, आणि पाहा, बकरे आणि मेंढे मेंढ्यांवर आणि शेळ्यांवर चढत होते, ते पांढरे आणि ठिपकेदार आणि राखाडी रंगाचे चिवटदार होते. आणि देवाच्या दूताने स्वप्नात मला म्हटले, याकोब, आणि मी म्हणालो, काय आहे? आणि तो म्हणाला, तुझ्या डोळ्यांनी वर

पाहा आणि पहा की बकरे आणि मेंढे मेंढ्यांवर आणि शेळ्यांवर चढत आहेत, जे ठिपकेदार, रंगीबेरंगी आणि राखाडी रंगाचे ठिपकेदार आहेत, कारण लाबान तुझ्याशी जे काही करतो ते मी पाहिले आहे. मी तो देव आहे जो तुला देवाच्या जागेत दिसला, जेथे तू माझ्यासाठी स्तंभाचा अभिषेक केलास आणि मला नवस केलास, आता म्हणून उठ आणि या भूमीतून बाहेर जा, आणि तुझ्या जन्मभूमीत परत जा, आणि मी तुझ्याबरोबर असेन. आणि राहेल आणि लेआ यांनी उत्तर देऊन त्याला म्हटले, आमच्या वडिलांच्या घरात आम्हाला अजून काही वाटा किंवा वारसा नाही का? नाही का परक्या स्त्रियांसारख्या आम्ही त्याच्यासाठी गणल्या गेल्या आहोत? कारण त्याने आम्हाला विकले आहे, आणि आमचे चांदी खाऊन टाकले आहे. सर्व संपत्ती आणि गौरव, जो आमच्या पित्याचा देवाने घेतला, तो आमचा आणि आमच्या मुलांचा असेल. आता म्हणून देवाने तुला जे काही सांगितले आहे, ते कर. उठल्यावर याकोबाने आपल्या बायका आणि आपल्या मुलांना उंटांवर बसवले, आणि त्याने आपली सर्व मालमत्ता आणि आपले सर्व सामान, जे त्याने मेसोपोटामियामध्ये मिळवले होते, आणि आपले सर्व काही घेऊन, आपला बाप इसहाक याच्याकडे कनान देशात जाण्यासाठी निघाला. लाबान आपली मेंढरे कातरायला गेला, आणि राहेलने तिच्या वडिलांच्या मूर्ती चोरल्या. याकोबाने सीरियन लाबानपासून लपवले, त्याला सांगितले नाही की तो पळून जात आहे. आणि तो पळून गेला, आणि त्याचे सर्व काही घेऊन, आणि त्याने नदी ओलांडली, आणि गिलाद पर्वताकडे निघाला. पण तिसऱ्या दिवशी सीरियन लाबानला जाहीर झाले की याकोब पळून गेला. आणि त्याने आपल्या भावांना आपल्याबरोबर घेऊन, त्याचा सात दिवसांच्या मार्गाने पाठलाग केला, आणि त्याला गिलाद डोंगरावर पकडले. पण देव रात्री स्वप्नात सीरियन लाबानाकडे आला आणि त्याला म्हणाला, स्वतःचे रक्षण कर, याकोबाशी कधीही वाईट बोलू नकोस. आणि लाबानाने याकोबाला पकडले, याकोबाने आपला तंबू डोंगरावर ठोकला होता, आणि लाबानाने आपल्या भावांना गिलाद डोंगरावर उभे केले. लाबानाने याकोबाला म्हटले, तू हे काय केलेस? का गुप्तपणे पळून गेलास, आणि मला लुटलेस, आणि माझ्या मुलींना तलवारीने घेतलेल्या बंदिवानांसारखे नेलेस? आणि जर तू मला सांगितले असतेस, तर मी तुला आनंदाने, संगीतकारांसह, ढोलांसह आणि वीणेसह पाठवले असते. आणि मला माझ्या मुलांचे व माझ्या मुलींचे चुंबन घेण्यास योग्य मानले गेले नाही, आणि आता तू

मूर्खपणाने वागला आहेस. आणि आता माझा हात तुला हानी करण्यास बलवान आहे, पण तुझ्या वडिलांच्या देवाने काल मला म्हणत बोलला, स्वतःचे रक्षण कर, याकोबाबरोबर कधीही वाईट बोलू नकोस. आता म्हणून तू गेला आहेस, कारण तू इच्छेने तुझ्या बापाच्या घरी जाण्याची इच्छा केलीस, पण का तू माझे देव चोरले? उत्तर देत याकोबाने लाबानाला म्हटले, मी घाबरलो होतो, कारण मी म्हणालो, कदाचित तू तुझ्या मुली माझ्यापासून काढून घेशील आणि माझे सर्व काही घेशील. आणि याकोबने म्हटले, ज्याच्याजवळ तुला तुझे देव सापडतील, तो आमच्या भावांसमोर जगणार नाही. माझ्याजवळ तुझ्या वस्तूंपैकी काय आहे ते ओळख आणि घे. आणि त्याच्याजवळ त्याला काहीही सापडले नाही. पण याकोबला माहीत नव्हते की त्याची पत्नी राहेलने त्यांना चोरले होते. आत प्रवेश केल्यावर लाबानाने लेआच्या घरात शोधले, आणि सापडले नाही, आणि लेआच्या घरातून बाहेर गेला, आणि याकोबाच्या घरात शोधले, आणि दोन दासींच्या घरात, आणि सापडले नाही, मग त्याने राहेलच्या घरातही प्रवेश केला. राहेलने मूर्ती घेतल्या, आणि त्या उंटाच्या खोगीरात टाकल्या, आणि त्यांच्यावर बसली. आणि ती आपल्या वडिलांना म्हणाली, स्वामी, वाईट मानू नका, मी तुमच्यासमोर उठू शकत नाही, कारण माझ्यावर स्त्रियांची प्रथा आहे. लाबानाने संपूर्ण घरात शोध घेतला, आणि मूर्ती सापडल्या नाहीत. याकोब रागावला आणि त्याने लाबानाशी भांडण केले. उत्तर देऊन याकोब लाबानाला म्हणाला, माझे अन्याय काय आहे? आणि माझे पाप काय आहे, की तू माझा पाठलाग केलास? आणि तू माझ्या घरातील सर्व भांडी शोधलीस; तुझ्या घरातील सर्व भांड्यांपैकी तुला काय सापडले? ते येथे तुझ्या भाऊंसमोर आणि माझ्या भाऊंसमोर ठेव, आणि त्यांना आम्हा दोघांमध्ये न्याय करू दे. या गोष्टी मला वीस वर्षे मी तुझ्या सोबत आहे, तुझ्या मेंढ्या आणि तुझ्या शेळ्या निःसंतान झाल्या नाहीत, तुझ्या मेंढ्यांचे मेंढे मी खाल्ले नाहीत. जंगली प्राण्यांनी फाडलेले मी तुला आणले नाही, मी माझ्या स्वतःच्या खिशातून दिवसाच्या चोऱ्या आणि रात्रीच्या चोऱ्या परत करत होतो. मी दिवसा उष्णतेने जळत राहिलो, आणि रात्री दंवाने, आणि माझी झोप माझ्या डोळ्यांपासून निघून गेली. ही वीस वर्षे मी तुझ्या घरात आहे, मी तुला तुझ्या दोन मुलींसाठी चौदा वर्षे सेवा केली, आणि तुझ्या मेंढ्यांमध्ये सहा वर्षे, आणि तू माझे वेतन दहा वेळा बदलले. जर माझ्या वडील अब्राहामाचा देव आणि इसहाकाची भीती माझ्यासोबत नसती, तर आता तू मला रिकाम्या हाताने पाठवले असतेस.

माझा अपमान आणि माझ्या हातांचे श्रम देवाने पाहिले, आणि काल त्याने तुला फटकारले.

उत्तर देत लाबान याकोबाला म्हणाला, या मुली माझ्या मुली आहेत, आणि मुले माझी मुले आहेत, आणि जनावरे माझी जनावरे आहेत, आणि जे सर्व तू पाहतोस ते माझे आहे, आणि माझ्या मुलींचे, त्यांना आज मी काय करू किंवा त्यांच्या मुलांना, ज्यांना त्यांनी जन्म दिला? आता म्हणून ये, मी आणि तू करार करूया, आणि तो माझ्या आणि तुझ्यामध्ये साक्ष असेल. त्याने त्याला म्हटले, पाहा, आमच्यासोबत कोणीही नाही. पहा, देव माझ्या आणि तुझ्यामध्ये साक्षी आहे. पण याकोबने दगड घेतला आणि त्याला स्तंभ म्हणून उभा केला. याकोबाने त्याच्या भावांना म्हटले, दगड गोळा करा, आणि त्यांनी दगड गोळा केले, आणि त्यांनी ढीग केला, आणि त्यांनी तेथे त्या ढिगावर खाल्ले, आणि लाबानाने त्याला म्हटले, हा ढीग आज माझ्या आणि तुझ्या दरम्यान साक्ष देतो. आणि लाबानाने त्याला साक्षीचा ढीग असे म्हटले, पण याकोबाने त्याला साक्षीदार ढीग असे म्हटले. लाबानाने याकोबाला म्हटले, पाहा, हा ढीग आणि हा स्तंभ जो मी माझ्या आणि तुझ्या दरम्यान उभारला, हा ढीग साक्ष देतो आणि हा स्तंभ साक्ष देतो, म्हणून त्याचे नाव ढीग साक्ष देतो असे ठेवले गेले. आणि ती दृष्टी, जी त्याने सांगितली, देव पाहो माझ्या आणि तुझ्या दरम्यान, कारण आपण एकमेकांपासून वेगळे होऊ. जर तू माझ्या मुलींना अपमानित करशील, जर तू माझ्या मुलींसोबत बायका घेशील, पाहा, कोणीही आमच्यासोबत पाहणारा नाही, देव साक्षी आहे माझ्यामध्ये आणि तुझ्यामध्ये. जर मी तुझ्याकडे पार जाणार नाही, तर तूही माझ्याकडे या टेकडीच्या आणि या स्तंभाच्या पलीकडे दुष्टपणासाठी जाणार नाहीस. अब्राहामाचा देव आणि नाहोराचा देव आमच्यामध्ये न्याय करो, आणि याकोबाने आपला बाप इसहाकाच्या भीतीची शपथ घेतली. आणि त्याने डोंगरावर यज्ञ केला, आणि त्याने आपल्या भावांना बोलावले, आणि त्यांनी खाल्ले आणि प्याले, आणि ते डोंगरावर झोपले.

३२

उठून लाबानाने सकाळी आपल्या मुलांना आणि मुलींना चुंबन घेतले आणि त्यांना आशीर्वाद दिला, आणि मागे वळून लाबान आपल्या ठिकाणी गेला.

आणि याकोब आपल्या मार्गाने निघून गेला, आणि वर पाहून त्याने देवाची छावणी तळ ठोकलेली पाहिली, आणि देवाचे दूत त्याला भेटले. याकोबाने म्हटले, जेव्हा त्याने त्यांना पाहिले, ही देवाची छावणी आहे, आणि त्याने त्या ठिकाणाचे नाव छावण्या ठेवले.

याकोबाने आपल्या आधी दूत पाठवले आपला भाऊ एसाव याच्याकडे, सेईर भूमीत, अदोम प्रदेशात. आणि त्यांना आज्ञा केली म्हणत, अशा प्रकारे माझा स्वामी एसाव याला बोलाल, तुझा सेवक याकोब असे म्हणतो, मी लाबान सोबत राहिलो आणि आतापर्यंत उशीर केला. आणि माझ्याकडे गुरे, गाढवे, मेंढ्या, सेवक आणि दासी झाल्या, आणि मी माझ्या धन्या एसावला कळवण्यासाठी पाठवले, यासाठी की तुझा सेवक तुझ्यासमोर कृपा मिळवेल. आणि ते दूत याकोबाकडे परत आले आणि म्हणाले, आम्ही तुझा भाऊ एसाव याच्याकडे गेलो होतो, आणि पाहा, तो तुला भेटण्यासाठी येत आहे आणि त्याच्याबरोबर चारशे पुरुष आहेत. याकोब अत्यंत भयभीत झाला आणि व्यथित झाला, आणि त्याने आपल्या सोबतचे लोक, बैल, उंट आणि मेंढरे यांचे दोन छावण्यांमध्ये विभाजन केले. आणि याकोबाने म्हटले, जर एसाव एका छावणीत येऊन तिला मारील, तर दुसरी छावणी वाचवली जाईल. याकोबाने म्हटले, माझ्या वडिलांचा देव अब्राहाम आणि माझ्या वडिलांचा देव इसहाक, हे प्रभु, तू मला म्हणालास, तुझ्या जन्मभूमीत परत जा, आणि मी तुझे चांगले करीन,' मला तुझ्या दासासाठी केलेल्या सर्व न्यायीपणापासून आणि सर्व सत्यापासून पुरे होवो, कारण या माझ्या काठीने मी हा यार्डन ओलांडला, पण आता मी दोन छावण्यांमध्ये झालो आहे. माझ्या भावाच्या हातातून, एसावच्या हातातून मला सोडव, कारण मी त्याला घाबरतो, कदाचित तो येऊन मला आणि मुलांसह आईला मारील. तू पण म्हणालास, मी तुझे चांगले करीन, आणि तुझे बीज समुद्राच्या वाळूसारखे करीन, जे संख्येमुळे मोजले जाणार नाही. आणि तो त्या रात्री तेथे झोपला, आणि त्याने जे भेटवस्तू आणल्या होत्या त्या घेतल्या, आणि त्याने त्याचा भाऊ एसाव याला पाठवल्या. शेळ्या दोनशे, नर शेळे वीस,

मेंढ्या दोनशे, मेंढे वीस, दूध पाजणाऱ्या उंट आणि त्यांची तीस पिल्ले, चाळीस गाई, दहा बैल, वीस गाढवे आणि दहा शिंगरे. आणि त्याने ते त्याच्या सेवकांना दिले, प्रत्येक कळप स्वतंत्रपणे, पण त्याने त्याच्या सेवकांना सांगितले, माझ्या आधी जा, आणि प्रत्येक कळपामध्ये अंतर ठेवा. आणि त्याने पहिल्याला आज्ञा केली म्हणत, जर तुला माझा भाऊ एसाव भेटला आणि तुला विचारत म्हणाला, तू कोणाचा आहेस? आणि तू कोठे जातोस? आणि तुझ्यापुढे जाणाऱ्या या गोष्टी कोणाच्या आहेत? तू म्हणशील, तुझ्या सेवक याकोबाने माझ्या स्वामी एसावला भेटवस्तू पाठवल्या आहेत, आणि पाहा, तो स्वतः आमच्या मागे येत आहे. आणि त्याने पहिल्याला, दुसऱ्याला, तिसऱ्याला आणि या कळपांच्या मागे पुढे जाणाऱ्या सर्वांना आज्ञा केली, म्हणत, जेव्हा एसाव तुम्हाला भेटेल तेव्हा हे शब्द त्याला बोला, आणि तुम्ही म्हणाल, पाहा तुमचा सेवक याकोब आमच्या मागे येतो, कारण त्याने म्हटले, मी त्याच्या पुढे जाणाऱ्या भेटवस्तूंनी त्याचा चेहरा शांत करीन, आणि यानंतर मी त्याचा चेहरा पाहीन, कारण कदाचित तो माझा चेहरा स्वीकारेल. आणि भेटवस्तू त्याच्या पुढे गेल्या, पण तो त्या रात्री छावणीत झोपला. त्या रात्री उठून त्याने दोन बायका, दोन दासी आणि त्याची अकरा मुले घेतली आणि याब्बोक नदीचा उतारा ओलांडला. आणि त्याने त्यांना घेतले आणि त्याने प्रवाह ओलांडला आणि त्याने त्याचे सर्व पार आणले.

पण याकोब एकटाच राहिला, आणि एका माणसाने त्याच्याबरोबर सकाळपर्यंत कुस्ती केली. त्याने पाहिले की तो त्याच्याविरुद्ध सक्षम नाही, आणि त्याने त्याच्या मांडीच्या सांध्याला स्पर्श केला, आणि याकोबाच्या मांडीचा सांधा सुन्न झाला त्याच्याशी कुस्ती करताना. आणि त्याने त्याला म्हटले, मला जाऊ दे, कारण पहाट झाली आहे. पण तो म्हणाला, मी तुला जाऊ देणार नाही, जर तू मला आशीर्वाद देणार नाहीस. त्याने त्याला विचारले, तुझे नाव काय आहे? तो म्हणाला, याकोब. आणि त्याला म्हणाला, यापुढे तुझे नाव याकोब बोलावले जाणार नाही, परंतु तुझे नाव इस्राएल असेल, कारण तू देवासोबत बळकट झाला आहेस, आणि मनुष्यांसोबत सामर्थ्यवान असशील. याकोबाने विचारले आणि म्हणाला, मला तुझे नाव सांग, आणि तो म्हणाला, तू माझे नाव का विचारतोस? आणि त्याने त्याला तेथे आशीर्वाद दिला. आणि याकोबाने

त्या ठिकाणाचे नाव देवाचे रूप ठेवले, कारण मी देवाला समोरासमोर पाहिले, आणि माझा जीव वाचवला गेला. त्याला सूर्य उगवला जेव्हा देवाचे रूप निघून गेले, पण तो त्याच्या मांडीवर लंगडत होता. या कारणास्तव इस्राएलाचे पुत्र ती स्नायू खाणार नाहीत, जी बधिर झाली, जी मांडीच्या पोकळीवर आहे, आजच्या दिवसापर्यंत, कारण त्याने याकोबाच्या मांडीच्या पोकळीला, त्या स्नायूला जी बधिर झाली, स्पर्श केला.

३३

वर चाहून याकोबने आपल्या डोळ्यांनी पाहिले, आणि पाहा, त्याचा भाऊ एसाव येत होता, आणि त्याच्यासोबत चारशे पुरुष होते, आणि याकोबने मुलांना लेआ, राहेल आणि दोन दासींवर विभागले. आणि त्याने दोन दासी आणि त्यांची मुले पहिल्या ठेवली, आणि लेआ आणि तिची मुले मागे, आणि राहेल आणि योसेफ शेवटी. तो स्वतः त्यांच्या समोर पुढे गेला, आणि त्याने जमिनीवर सात वेळा नमन केले, जोपर्यंत तो त्याच्या भावाजवळ आला नाही. आणि एसाव त्याला भेटण्यासाठी धावला, आणि त्याला मिठी मारून त्याच्या मानेवर पडला, आणि त्याचे चुंबन घेतले, आणि ते दोघेही रडले. आणि वर पाहून एसावने त्या बायका आणि त्या मुले पाहिली, आणि त्याने म्हटले, या तुला काय आहेत? पण त्याने म्हटले, त्या मुले ज्यांना देवाने तुझ्या सेवकावर कृपा केली. आणि त्या दासी आणि त्यांची मुले जवळ आली, आणि त्यांनी नमन केले. आणि लेआ व तिची मुले जवळ आली आणि त्यांनी नमन केले, आणि त्यानंतर राहेल व योसेफ जवळ आले आणि त्यांनी नमन केले. आणि त्याने म्हणाला, या सर्व छावण्या काय आहेत ज्या मला भेटल्या? तो म्हणाला, जेणेकरून तुझा सेवक तुझ्या समोर कृपा मिळवो, स्वामी. एसावाने म्हटले, माझ्याकडे पुष्कळ आहे, भाऊ, तुझे तुझ्याकडे राहू दे. याकोबने म्हटले, जर मला तुझ्यासमोर कृपा मिळाली असेल, तर माझ्या हातून या भेटवस्तू स्वीकार कर, कारण मी तुझा चेहरा पाहिला आहे, जसे कोणी देवाचा चेहरा पाहतो, आणि तू माझ्यावर प्रसन्न झाला आहेस. माझे आशीर्वाद घे जे मी तुझ्यासाठी आणले आहेत, कारण देवाने माझ्यावर दया केली आहे

आणि माझ्याकडे सर्वकाही आहे, आणि त्याने त्याला आग्रह केला आणि त्याने घेतले. आणि तो म्हणाला, निघून जाऊ या सरळ मार्गाने. त्याला म्हणाला, माझा स्वामी जाणतो की मुले कोमल आहेत, आणि मेंढ्या व गाई माझ्यावर दूध पाजत आहेत. म्हणून जर मी त्यांना एक दिवस जोराने हाकलले, तर सर्व गुरेढोरे मरतील. माझा स्वामी त्याच्या सेवकाच्या आधी पुढे जावो, मी मात्र माझ्या समोरच्या प्रवासाच्या आरामानुसार मार्गात पुढे जाईन, आणि तरुण सेवकांच्या पायानुसार, माझा स्वामी सेईर येथे मी येईपर्यंत. एसावने म्हटले, मी माझ्याबरोबर असलेल्या लोकांपैकी काही तुझ्याबरोबर सोडतो. पण त्याने म्हटले, हे का? पुरेसे आहे, कारण मला तुझ्यासमोर कृपा मिळाली आहे, स्वामी. पण एसावाने त्या दिवशी आपल्या मार्गाने सेईरला परत वळले. आणि याकोब तंबूंकडे निघाला, आणि त्याने स्वतःसाठी तेथे घरे बांधली, आणि त्याच्या गुरांसाठी तंबू केले, यामुळे त्याने त्या ठिकाणाचे नाव तंबू ठेवले.

आणि याकोब शालेम शहरात आला, जो शखेमचे शहर आहे, जे कनान भूमीत आहे, जेव्हा तो मेसोपोटामिया सीरियातून परतला, आणि त्याने शहराच्या समोर तळ दिला. आणि त्याने शेताचा तो भाग शंभर आम्नोनला शखेमाचा वडील एम्मोर याच्याकडून विकत घेतला, जेथे त्याने आपला तंबू उभारला होता. आणि त्याने तेथे वेदी उभारली आणि इस्राएलाच्या देवाला हाक मारली.

३४

दीना, लेआची मुलगी, जिला तिने याकोबाला जन्म दिला होता, ती त्या प्रदेशातील मुलींना भेटण्यासाठी बाहेर गेली. आणि शखेम याने तिला पाहिले, जो एम्मोर हिव्वी याचा मुलगा होता, जो त्या भूमीचा अधिपती होता, आणि त्याने तिला घेऊन तिच्यासोबत झोपला आणि तिला नम्र केले. आणि त्याने याकोबाच्या मुलीच्या, दीनाच्या, आत्म्याकडे लक्ष दिले, आणि त्याने त्या कुमारीवर प्रेम केले, आणि त्याने त्या कुमारीच्या मनाप्रमाणे तिच्याशी बोलला. Shechem said to his father Emmor, saying, Take this girl for me as a wife.

याकोबाने ऐकले की एम्मोरच्या मुलाने त्याची मुलगी दीनाला अपवित्र केले, पण त्याचे मुलगे त्याच्या गुरांबरोबर मैदानात होते, म्हणून याकोब ते येईपर्यंत गप्प राहिला. आणि शखेमाचा पिता एम्मोर जाकोबाकडे त्याच्याशी बोलण्यासाठी बाहेर गेला. याकोबाचे पुत्र शेतातून आले, आणि जेव्हा त्यांनी ऐकले, तेव्हा ती माणसे फार दुःखी झाली, आणि त्यांना अत्यंत वेदना झाली, कारण त्याने इस्राएलमध्ये लाजिरवाणी गोष्ट केली होती, याकोबाच्या मुलीशी संबंध ठेवून, आणि असे होणार नाही. आणि एम्मोरने त्यांना म्हणत बोलला, शखेम हा माझा मुलगा त्याच्या जीवाने तुमची मुलगी निवडली आहे, म्हणून ती त्याला बायको म्हणून द्या. आणि आमच्याशी विवाहसंबंध करा, तुमच्या मुली आम्हाला द्या, आणि आमच्या मुली तुमच्या मुलांसाठी घ्या. आणि आमच्यामध्ये राहा, आणि पाहा, ही भूमी तुमच्यासमोर विस्तीर्ण आहे; राहा, आणि तिच्यावर व्यापार करा, आणि तिच्यामध्ये संपत्ती मिळवा. शखेमने तिच्या वडिलांना आणि तिच्या भावांना म्हटले, मला तुमच्या समोर कृपा मिळो, आणि तुम्ही जे काही म्हणाल ते आम्ही देऊ. हुंडा अत्यंत वाढवा, आणि तुम्ही मला जे सांगाल ते मी देईन, आणि मला ही मुलगी पत्नी म्हणून द्या.

याकोबाच्या पुत्रांनी शखेम आणि त्याचा पिता एम्मोर यांना कपटाने उत्तर दिले आणि त्यांच्याशी बोलले, कारण त्यांनी त्यांची बहीण दीना हिला अपवित्र केले होते. आणि शिमोन व लेवी, दीनाचे भाऊ, त्यांना म्हणाले, आम्ही हे करू शकणार नाही, आमच्या बहिणीला अशा माणसाला देणे जो बेसुंती आहे, कारण ते आमच्यासाठी निंदनीय आहे. केवळ यामध्येच आम्ही तुमच्यासारखे होऊ आणि तुमच्यामध्ये राहू, जर तुम्ही आमच्यासारखे व्हाल आणि तुमचे सर्व पुरुष सुंता करून घेतील. आणि आम्ही आमच्या मुली तुम्हाला देऊ, आणि तुमच्या मुलींपैकी आम्ही आम्हाला बायका घेऊ, आणि आम्ही तुमच्याजवळ राहू, आणि आम्ही एक वंश म्हणून असू. जर तुम्ही आमचे ऐकणार नाही आणि सुंता होणार नाही, तर आमची मुलगी घेऊन आम्ही निघून जाऊ. आणि ते शब्द एम्मोर समोर आणि एम्मोरचा मुलगा शखेम याच्या समोर आवडले. आणि त्या तरुण पुरुषाने हे वचन पूर्ण करण्यास विलंब केला नाही, कारण तो याकोबाच्या मुलीवर मोहित झाला होता, आणि तो त्याच्या वडिलांच्या घरातील सर्वांपेक्षा सर्वात प्रतिष्ठित होता. पण एम्मोर आणि त्याचा मुलगा शखेम त्यांच्या शहराच्या दरवाज्याकडे आले, आणि त्यांच्या शहरातील

माणसांशी बोलले, म्हणत, हे लोक शांतिप्रिय आहेत, त्यांना आमच्या सोबत पृथ्वीवर राहू द्या, आणि त्यांना व्यापार करू द्या, पण पाहा, पृथ्वी त्यांच्या समोर विस्तृत आहे, आम्ही त्यांच्या मुली आम्हाला बायका म्हणून घेऊ, आणि आमच्या मुली त्यांना देऊ. या एका गोष्टीत फक्त ते लोक आमच्यासारखे होतील, आमच्याबरोबर राहण्यासाठी, म्हणजे एक लोक असण्यासाठी, आमच्या प्रत्येक पुरुषाची सुंता करण्यात, जसे ते स्वतः सुंता झाले आहेत. आणि त्यांची गुरेढोरे, आणि त्यांचे चौपाये, आणि त्यांची मालमत्ता, आमची होणार नाही काय? फक्त यामध्ये आपण त्यांच्यासारखे होऊ या, आणि ते आमच्याबरोबर राहतील. आणि एम्मोर आणि त्याचा मुलगा शखेम यांचे ऐकले, त्यांच्या शहराच्या वेशीत व्यापार करणारे सर्व लोक, आणि प्रत्येक पुरुषाने त्यांच्या कलमाचे मांस सुंता केली.

असे घडले की तिसऱ्या दिवशी, जेव्हा ते वेदनेत होते, तेव्हा याकोबाचे दोन मुले शिमोन आणि लेवी, दीनाचे भाऊ, प्रत्येकाने आपली तलवार घेतली आणि सुरक्षितपणे शहरात प्रवेश करून सर्व पुरुषांना मारले. त्यांनी एम्मोर आणि त्याचा मुलगा शखेम यांना तलवारीच्या धारेने मारले, आणि दीनाला शखेमच्या घरातून घेऊन बाहेर गेले. याकोबाचे पुत्र जखमी लोकांवर शिरले आणि त्यांनी त्या शहराची लूट केली ज्यामध्ये त्यांनी त्यांची बहीण दीना हिला भ्रष्ट केले होते. आणि त्यांची मेंढरे, त्यांचे बैल आणि त्यांची गाढवे, जितकी शहरात होती आणि जितकी मैदानात होती, ती त्यांनी घेतली. आणि त्यांनी त्यांची सर्व शरीरे, आणि त्यांचे सर्व सामान, आणि त्यांच्या स्त्रिया कैद केल्या, आणि शहरात जे काही होते आणि घरांत जे काही होते ते सर्व लुटले. याकोबने शिमोन आणि लेवी यांना म्हटले, तुम्ही मला द्वेषयुक्त केले आहे, जेणेकरून या भूमीवर राहणाऱ्या सर्वांसाठी, कनानी आणि परिज्जी यांच्यामध्ये, मी वाईट असावे, आणि मी संख्येने थोडे आहे, आणि ते माझ्यावर एकत्र जमून मला कापून टाकतील, आणि मी आणि माझे घर नष्ट होऊ. पण ते म्हणाले, आमच्या बहिणीला वेश्येसारखे वागवतील का?

३५

देवाने याकोबाला म्हटले, उठ आणि बेथेल या ठिकाणी जा, आणि तेथे राहा, आणि तेथे त्या देवासाठी वेदी बांध जो तुला प्रकट झाला होता, जेव्हा तू तुझा भाऊ एसाव याच्या समोरून पळत होतास. याकोबने आपल्या घरातील लोकांना आणि त्याच्यासोबत असलेल्या सर्वांना म्हटले, तुमच्यामध्ये असलेल्या परक्या देवांना तुमच्यामधून काढून टाका, आणि शुद्ध व्हा, आणि तुमची वस्त्रे बदला. आणि उठून आपण बेथेलला जाऊ, आणि तेथे त्या देवाला वेदी बांधू, ज्याने माझ्या संकटाच्या दिवसात माझे ऐकले, जो माझ्या सोबत होता, आणि ज्या मार्गाने मी गेलो त्यामध्ये त्याने मला वाचवले. आणि त्यांनी याकोबाला परके देव दिले जे त्यांच्या हातात होते, आणि त्यांच्या कानातील कानातले, आणि याकोबाने त्यांना शखेममधील तेरेबिंथच्या खाली लपवले, आणि त्यांना आजच्या दिवसापर्यंत नष्ट केले. आणि इस्राएलाने शखेमातून प्रस्थान केले, आणि त्यांच्या सभोवतीच्या शहरांवर देवाचे भय पडले, आणि त्यांनी इस्राएलाच्या मुलांचा पाठलाग केला नाही. याकोब लूझामध्ये आला, जो कनान देशात आहे, जो बेथेल आहे, तो स्वतः आणि सर्व लोक जो त्याच्यासोबत होता. आणि त्याने तेथे एक वेदी बांधली, आणि त्या ठिकाणाचे नाव बेथेल असे ठेवले, कारण तेथे त्याच्या भावा एसावाच्या चेहऱ्यापासून पळून जात असताना देव त्याला प्रकट झाला होता.

देबोरा, जी रिबेकाची दाई होती, ती मरण पावली आणि बेथेलच्या खाली बलूत वृक्षाजवळ पुरली गेली, आणि याकोबाने तिचे नाव शोकाचे बलूत वृक्ष असे ठेवले. देव याकोबाला लूझमध्ये दिसला, जेव्हा तो मेसोपोटेमिया सीरियातून आला होता, आणि देवाने त्याला आशीर्वाद दिला. आणि देवाने त्याला म्हटले, तुझे नाव यापुढे याकोब म्हणून बोलावले जाणार नाही, परंतु तुझे नाव इस्राएल असेल, आणि त्याने त्याचे नाव इस्राएल ठेवले. देवाने त्याला म्हटले, मी तुझा देव आहे, वाढ आणि गुणाकार कर. राष्ट्रे आणि राष्ट्रांच्या मंडळ्या तुझ्यापासून होतील, आणि राजे तुझ्या कंबरेतून निघतील. आणि जी भूमी मी अब्राहाम आणि इसहाक यांना दिली होती, ती मी तुला दिली आहे, ती तुझी असेल, आणि तुझ्यानंतर तुझ्या वंशाला मी ही भूमी देईन. देव त्याच्यापासून त्या जागेतून वर गेला, जिथे तो त्याच्याशी बोलला होता. आणि याकोबाने त्या ठिकाणी एक दगडी स्तंभ उभारला, जिथे देव त्याच्याशी बोलला होता, आणि त्यावर त्याने अर्पण ओतले आणि

त्यावर तेल ओतले. आणि याकोबाने त्या जागेचे नाव बेथेल ठेवले, जेथे देव त्याच्याशी बोलला होता. बेथेल सोडून निघाल्यावर याकोबाने आपला तंबू गादेर बुरुजाच्या पलीकडे ठोकला, आणि असे झाले की जेव्हा तो एफ्राथाला जाण्यासाठी खब्राथाजवळ आला, तेव्हा राहेलने जन्म दिला आणि प्रसवात तिला खूप त्रास झाला. असे झाले की तिला कठीण प्रसूती होत असताना, सुईण तिला म्हणाली, धैर्य धर, कारण हा देखील तुला मुलगा आहे. आणि असे झाले की तिचा आत्मा सोडताना, कारण ती मरत होती, तिने त्याचे नाव माझ्या वेदनेचा मुलगा असे ठेवले, पण वडिलांनी त्याचे नाव बन्यामीन असे ठेवले. राहेल मेली आणि तिला एफ्राथाच्या घोडदौड मैदानाच्या मार्गावर पुरण्यात आले, हे बेथलेहेम आहे. आणि याकोबाने तिच्या समाधीवर एक स्तंभ उभारला, हा तो स्तंभ आहे जो राहेलच्या समाधीवर आजच्या दिवसापर्यंत आहे. असे झाले की जेव्हा इस्राएल त्या भूमीत राहिला, तेव्हा रऊबेन गेला आणि त्याने आपल्या वडिलांच्या उपपत्नी बिल्हा हिच्याशी शयन केले, आणि इस्राएलने हे ऐकले, आणि त्याच्या दृष्टीने हे वाईट दिसले. याकोबाचे बारा पुत्र होते.

लेआची मुले, याकोबाचा प्रथमजात रऊबेन, शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साखार, जबुलून. राहेलचे पुत्र योसेफ आणि बन्यामीन. मुले पण बिल्हा दासी राहेलची दान आणि नफताली. पण जिल्पाची मुले, लेआची दासी, गाद आणि आशेर; ही याकोबाची मुले होती जी त्याला सीरियातील मेसोपोटामियामध्ये झाली. याकोब आपल्या वडील इसहाकाकडे मम्रे येथे आला, मैदानाच्या शहरात, हे हेब्रोन आहे कनान देशात, जेथे अब्राहाम आणि इसहाक राहिले होते. इसहाक ज्या दिवस जगला ते शंभर ऐंशी वर्षे झाली. आणि इसहाक अपयशी होत मरण पावला, आणि तो आपल्या वंशाकडे जोडला गेला, वृद्ध आणि दिवसांनी भरलेला, आणि त्याचे पुत्र एसाव आणि याकोब यांनी त्याला पुरले.

३६

या एसावच्या पिढ्या आहेत, तो स्वतः अदोम आहे. एसावने कनानी लोकांच्या मुलींपैकी स्वतःसाठी बायका घेतल्या, ती अदा, ऐलोम हित्ती याची मुलगी, आणि ती ओलिबेमा, अना याची मुलगी, जो सेबेगोन हिव्वी याचा मुलगा होता. आणि बासेमाथ, इश्माएलची मुलगी, नबायोथची बहीण. अदाने त्याला एलीफाज जन्म दिला, आणि बासमथने रागुएल जन्म दिला. आणि ओलिबेमाने इयूस, इयेग्लोम आणि कोरे यांना जन्म दिला, हे एसावचे पुत्र होते जे त्याला कनान देशात झाले. एसावाने आपल्या बायका, आपली मुले, आपल्या मुली, आपल्या घरातील सर्व लोक, आपली सर्व मालमत्ता, सर्व गुरेढोरे, आणि कनान भूमीत मिळवलेली व संपादन केलेली सर्व संपत्ती घेतली, आणि एसाव आपला भाऊ याकोब याच्यापासून दूर जाण्यासाठी कनान भूमीतून निघून गेला. त्यांची मालमत्ता अनेक होती, एकत्र राहण्यासाठी, आणि त्यांच्या वास्तव्याची जमीन त्यांच्या मालमत्तांच्या विपुलतेमुळे त्यांना सामावून घेऊ शकत नव्हती. एसाव सेईर पर्वतावर राहिला, एसाव तोच अदोम आहे. या एसावाच्या पिढ्या आहेत, जो अदोमाचा पिता होता, सेईर डोंगरावर. आणि ही एसावच्या मुलांची नावे: अलीफज, एसावची पत्नी अदा याचा मुलगा, आणि रगुएल, एसावची पत्नी बासमथ याचा मुलगा. एलिफाझचे पुत्र झाले, थैमान, ओमार, सोफार, गोथोम आणि केनाझ. तम्ना ही एसावच्या पुत्र एलिफासची उपपत्नी होती, आणि तिने एलिफासला अमालेक याला जन्म दिला, हे एसावच्या पत्नी अदाचे पुत्र होते. हे रागुएलचे पुत्र होते: नाहोथ, झारे, सोमे आणि मोझे; हे एसावच्या पत्नी बासेमाथचे पुत्र होते. ही ओलिबेमासची मुले होती, जी अनाची मुलगी होती, जो सेबेगोनचा मुलगा होता, एसावची बायको, आणि तिने एसावला इओउस, इएग्लोम आणि कोरे यांना जन्म दिला. हे एसावाचे पुत्रांचे नेते होते, एसावाचा प्रथमजात एलिफासचे पुत्र, नेता थैमान, नेता ओमार, नेता सोफार, नेता केनेज. नेता कोरह, नेता गोथोम, नेता अमालेक, हे एलीफाजचे नेते इदुमियाच्या भूमीत, हे अदासचे पुत्र. आणि हे रागुएलाचे पुत्र, जो एसावाचा पुत्र होता: नेता नाखोथ, नेता जारे, नेता सोमे, नेता मोझे; हे रागुएलाचे नेते एदोम देशात होते, हे एसावाच्या पत्नी बासेमाथचे पुत्र होते. हे एसावच्या बायको ओलिबेमासचे मुलगे: नेता इयूस, नेता इयेग्लोम, नेता कोरे; हे अनाच्या मुलगी ओलिबेमास, एसावच्या बायकोचे नेते. हे एसावाचे पुत्र, आणि हे त्यांचे नेते, हे अदोमाचे पुत्र आहेत. हे सेईर खोऱ्हाईयाचे पुत्र होते, जो त्या भूमीत राहणारा होता: लोटान, शोबाल, सेबेगोन, अना. आणि

दिशोन, आणि असार, आणि रिसोन, हे होराईट नेते होते, सेईरच्या मुलाचे एदोमच्या भूमीत. लोतानचे पुत्र खोर्री आणि हेमान झाले, आणि लोतानची बहीण थाम्ना होती. हे शोबालचे पुत्र: गोलाम, मनाहथ, गाइबेल, सोफार आणि ओमार. आणि हे सेबेगोनचे पुत्र, अय्ये आणि अना, हाच तो अना आहे, ज्याने यामीन रानात सापडवले, जेव्हा त्याने आपल्या वडील सेबेगोनची जनावरे चारली. हे अनाचे पुत्र होते, दिशोन आणि ओलिबेमा जी अनाची मुलगी होती. हे दिशोनचे पुत्र: अमादा, अस्बान, इथ्रान आणि हारान. हे असारचे पुत्र: बलाम, झूकाम आणि इउकाम. हे रिसोनचे पुत्र, ओस आणि अरान. हे खोर्रीचे नेते होते: नेता लोतान, नेता शोबाल, नेता सेबेगोन, नेता अना, नेता दिशोन, नेता असार, नेता रिसोन, हे खोर्रीचे नेते त्यांच्या नेतृत्वांमध्ये अदोमच्या भूमीत होते.

आणि हे राजे अदोममध्ये राज्य करणारे होते, इस्राएलमध्ये राजा राज्य करण्यापूर्वी. आणि एदोममध्ये बौराचा पुत्र बालाक याने राज्य केले, आणि त्याच्या शहराचे नाव देन्नाबा होते. बालाक मेला, आणि त्याच्या ऐवजी बोसोर्रास येथील जाराचा मुलगा योबाब याने राज्य केले. योबाब मेला आणि त्याच्या ऐवजी थैमान देशातील असोम याने राज्य केले. असोम मेला, आणि त्याच्या ऐवजी बरादचा मुलगा अदाद याने राज्य केले, ज्याने मवाबच्या मैदानात मिद्यानला ठार मारले, आणि त्याच्या शहराचे नाव गेथाईम होते. हदाद मरण पावला आणि त्याच्या ऐवजी मासरेकाहचा सामला राज्य करू लागला. समदा मरण पावला, आणि त्याच्या ऐवजी नदीजवळच्या रहोबोथ येथील शौलने राज्य केले. शौल मरण पावला आणि त्याच्या ऐवजी अखोबोरचा मुलगा बल्लेनोन राज्य करू लागला. अखोबोराचा पुत्र बल्लेनोन मरण पावला, आणि त्याच्या ऐवजी बरादाचा पुत्र अराद याने राज्य केले, आणि त्याच्या शहराचे नाव फोगोर होते, आणि त्याच्या पत्नीचे नाव मेतेबेएल होते, ती मत्रैथची मुलगी, मैझोओबाचा नातू. ह्या एसावाच्या नेत्यांची नावे, त्यांच्या वंशांमध्ये, त्यांच्या ठिकाणाप्रमाणे, त्यांच्या प्रदेशांमध्ये, आणि त्यांच्या राष्ट्रांमध्ये: नेता थाम्ना, नेता गोला, नेता येथेर, नेता ओहोलिबामाह, नेता हेलास, नेता फिनोन, नेता केनेझ, नेता थैमान, नेता माझार, नेता मागेदिएल, नेता झाफोइन, हे अदोमचे नेते होते, त्यांच्या ताब्यातील भूमीवर बांधलेल्या ठिकाणी, हा एसाव अदोमचा पिता होता.

३७

याकोब त्या भूमीत राहिला, जिथे त्याचा पिता कनान भूमीत परदेशी म्हणून राहिला होता, आणि या याकोबाच्या पिढ्या आहेत. योसेफ सतरा वर्षांचा होता आणि तो आपल्या वडिलांच्या मेंढरे आपल्या भावांसोबत चारीत होता, तरुण असताना, बिल्हाच्या मुलांसोबत आणि जिल्पाच्या मुलांसोबत, जे त्याच्या वडिलांच्या बायका होत्या. योसेफने त्यांच्या वडील इस्राएलकडे त्यांची वाईट निंदा आणली. याकोबाने योसेफावर त्याच्या सर्व पुत्रांपेक्षा अधिक प्रेम केले, कारण तो त्याच्या वृद्धापकाळाचा पुत्र होता, आणि त्याने त्याच्यासाठी एक विविधरंगी अंगरखा केला. त्याचे भाऊ हे पाहून की वडील त्याच्या सर्व पुत्रांपैकी त्याच्यावर प्रेम करतात, त्यांनी त्याचा द्वेष केला आणि ते त्याच्याशी काहीही शांततापूर्ण बोलू शकत नव्हते. योसेफाने स्वप्न पाहिले आणि ते त्याच्या भावांना सांगितले. आणि त्याने त्यांना सांगितले, या स्वप्नाचे ऐका, जे मी पाहिले आहे. मला वाटले की तुम्ही मैदानाच्या मध्यभागी पेंढ्या बांधत आहात, आणि माझा पेंढा उठला व उभा राहिला, परंतु तुमच्या पेंढ्या वळून माझ्या पेंढ्याला नमन करू लागल्या. त्याचे भाऊ त्याला म्हणाले, काय तू खरोखरच आमच्यावर राज्य करशील, किंवा खरोखरच आमच्यावर अधिकार चालवशील? आणि त्याच्या स्वप्नांमुळे आणि त्याच्या शब्दांमुळे त्यांनी त्याचा आणखी द्वेष केला. त्याने दुसरे स्वप्न पाहिले आणि ते त्याच्या वडिलांना व भावांना सांगितले आणि म्हणाला, पाहा, मी दुसरे स्वप्न पाहिले, ज्यामध्ये सूर्य, चंद्र आणि अकरा तारे मला नमन करीत होते. आणि त्याच्या वडिलांनी त्याला फटकारले आणि त्याला म्हणाले, हे काय स्वप्न आहे जे तू पाहिलेस? तर खरोखर मी आणि तुझी आई आणि तुझे भाऊ येऊन तुला जमिनीवर नमन करू का? त्याचे भाऊ त्याचा हेवा करीत होते, पण त्याच्या वडिलांनी ते वचन जपून ठेवले. त्याचे भाऊ त्यांच्या बापाच्या मेंढरांना चरवायला शखेम येथे गेले. आणि इस्राएलने योसेफाला म्हटले, तुझे भाऊ शखेममध्ये मेंढपाळी करीत नाहीत का? ये, मी तुला त्यांच्याकडे पाठवीन. तो त्याला म्हणाला, पाहा, मी येथे आहे. इस्राएलने त्याला म्हटले, जाऊन पाहा की तुझे भाऊ आणि मेंढरे बरी आहेत का, आणि मला सांग, आणि त्याने त्याला हेब्रोनाच्या खोऱ्यातून पाठवले, आणि तो शखेममध्ये आला. आणि

एका माणसाने त्याला मैदानात भटकताना सापडले, आणि त्या माणसाने त्याला विचारले, तू काय शोधत आहेस? तो पण म्हणाला, मी माझे भाऊ शोधत आहे, मला सांग ते कुठे चरवीत आहेत. त्या माणसाने त्याला म्हटले, ते येथून निघून गेले आहेत, कारण मी त्यांना बोलताना ऐकले, आपण दोथाईमला जाऊ या, आणि योसेफ आपल्या भावांच्या मागे गेला, आणि त्याने त्यांना दोथाईमला सापडले.

त्यांनी त्याला दूरून आधीच पाहिले, त्याच्या त्यांच्याजवळ येण्यापूर्वी, आणि त्यांनी त्याला मारण्याचा वाईट कट रचला. प्रत्येकजण आपल्या भावाला म्हणाला, पाहा, तो स्वप्न पाहणारा येतो. आता म्हणून या, आपण त्याला मारूया आणि त्याला एका खड्ड्यात टाकूया, आणि म्हणूया की एका वाईट हिंस्र प्राण्याने त्याला खाल्ले, आणि पाहूया की त्याची स्वप्ने काय होतील. रऊबेनने ऐकून त्याला त्यांच्या हातातून सोडवले, आणि म्हणाला, आपण त्याला आत्म्यात मारू नये. रऊबेनने त्यांना म्हटले, रक्त सांडू नका, त्याला वाळवंटातील या खड्ड्यांपैकी एका खड्ड्यात टाका, पण त्याच्यावर हात लावू नका, जेणेकरून तो त्याला त्यांच्या हातातून सोडवेल आणि त्याला त्याच्या वडिलांना परत देईल. असे झाले की जेव्हा योसेफ त्याच्या भावांकडे आला, तेव्हा त्यांनी योसेफचा विविध रंगाचा अंगरखा जो त्याच्यावर होता तो काढून टाकला. आणि त्याला घेऊन त्यांनी खड्ड्यात फेकले, तो खड्डा रिकामा होता, त्यात पाणी नव्हते. ते भाकर खाण्यासाठी बसले, आणि त्यांनी डोळे वर करून पाहिले, तर पाहा, इश्माएली प्रवासी गिलादमधून येत होते, आणि त्यांचे उंट धूप, राळ आणि गंधरसाने भरलेले होते. ते इजिप्तला जाण्यासाठी निघाले होते.

यहूदाने आपल्या भावांना म्हटले, आपण आपल्या भावाला मारून त्याचे रक्त लपवले तर त्यात काय उपयोग? या, चला आपण त्याला या इश्माएली लोकांना विकू, आणि आपले हात त्याच्यावर नसावेत, कारण तो आपला भाऊ आहे आणि आपलेच रक्तमांस आहे. आणि त्याच्या भावांनी ऐकले. आणि मिद्यानी व्यापारी लोक जात होते, आणि त्यांनी योसेफाला खड्ड्यातून ओढून वर काढले, आणि योसेफाला इश्माएल्यांना वीस सोन्याच्या नाण्यांना विकले. आणि त्यांनी योसेफाला मिसरमध्ये आणले. रऊबेन खड्ड्याकडे परत आला, पण त्याने योसेफला

खड्ड्यात पाहिले नाही, आणि त्याने आपले कपडे फाडले. आणि तो आपल्या भावांकडे परतला, आणि म्हणाला, मुलगा नाही आहे; मी आता कुठे जाऊ? योसेफाचा अंगरखा घेऊन त्यांनी बकऱ्यांचे एक करडू कापले आणि अंगरखा रक्ताने माखला. आणि त्यांनी तो रंगीबेरंगी अंगरखा पाठवला आणि त्यांच्या वडिलांकडे आणला, आणि म्हणाले, हा आम्हाला सापडला, ओळखा की तुमच्या मुलाचा अंगरखा आहे की नाही. आणि त्याने त्याला ओळखले आणि म्हणाला, हा माझ्या मुलाचा अंगरखा आहे, दुष्ट हिंस्र प्राण्याने त्याला खाऊन टाकले आहे, हिंस्र प्राण्याने योसेफाला हिसकावून नेले आहे. याकोबाने आपली वस्त्रे फाडली, आणि आपल्या कंबरेवर गोणताट घातले, आणि आपल्या मुलासाठी अनेक दिवस शोक केला. त्याचे सर्व पुत्र आणि मुली एकत्र जमल्या आणि त्याला सांत्वन देण्यासाठी आल्या, पण त्याने सांत्वन पावण्याची इच्छा केली नाही, असे म्हणत की, मी शोक करत माझ्या पुत्राकडे अधोलोकात उतरेन, आणि त्याचा पिता त्याच्यासाठी रडला. मिद्यानी लोकांनी योसेफाला मिसरमध्ये फारोच्या खोजा मुख्य स्वयंपाकी पोटीफराला विकले.

३८

त्या वेळी असे झाले की, यहूदा आपल्या भावांपासून निघून खाली गेला आणि हिरा नावाच्या एका अदुल्लामी माणसाकडे पोहोचला. आणि तेथे यहूदाने एका कनानी माणसाची मुलगी पाहिली, जिचे नाव शूवा होते, आणि त्याने तिला घेतले आणि तो तिच्याकडे गेला. आणि गर्भधारणा केल्यावर तिने एक मुलगा जन्माला घातला, आणि त्याने त्याचे नाव एर ठेवले. आणि गर्भधारणा करून तिने आणखी एक मुलगा जन्माला घातला, आणि त्याने त्याचे नाव ओनान ठेवले. आणि तिने आणखी एक पुत्र जन्माला घातला, आणि त्याचे नाव शिलोह ठेवले, ही खासबी येथे होती, जेव्हा तिने त्यांना जन्माला घातले. आणि यहूदाने आपल्या पहिल्या मुलाला एरला बायको आणली, तिचे नाव तामार होते. एर हा यहूदाचा प्रथमजन्मलेला होता, पण तो परमेश्वरासमोर दुष्ट होता, आणि देवाने त्याला मारले. यहूदाने ओनानला म्हटले, तुझ्या भावाच्या पत्नीकडे जा आणि

तिच्याशी विवाह कर, आणि तुझ्या भावासाठी वंश निर्माण कर. ओनानला हे माहीत होते की ते बीज त्याचे नसेल, म्हणून असे झाले की जेव्हा तो आपल्या भावाच्या बायकोकडे जात असे, तेव्हा तो जमिनीवर ओतत असे, यासाठी की आपल्या भावाला संतती देऊ नये. देवासमोर हे वाईट दिसले, कारण त्याने हे केले, आणि त्याने याला ठार मारले.

यहूदाने आपल्या सून तामारला म्हटले, तुझ्या वडिलांच्या घरी विधवा म्हणून राहा, जोपर्यंत माझा मुलगा शिलोह मोठा होत नाही, कारण त्याने म्हटले, कदाचित हाही त्याच्या भावांप्रमाणे मरेल. मग तामार गेली आणि तिच्या वडिलांच्या घरी राहिली. दिवस गुणाकारले गेले, आणि यहूदाची पत्नी शुआ मेली, आणि सांत्वन पावल्यावर यहूदा आपल्या मेंढरांचे लोकर कातरणाऱ्यांकडे गेला, तो आणि त्याचा मेंढपाळ हिरा अदुल्लामी तिम्ना येथे गेले. आणि त्यांनी तामार, त्याच्या सुनेला, सांगितले की, पाहा, तुझा सासरा थाम्ना येथे आपली मेंढरे कातरण्यासाठी जात आहे. आणि विधवापणाची वस्त्रे स्वतःपासून काढून घेतल्यावर, तिने उन्हाळी वस्त्र घातले, आणि स्वतःला सुशोभित केले, आणि ती ऐनानच्या वेशींजवळ बसली, जी थम्नाच्या रस्त्यावर आहे, कारण तिने पाहिले की शेलोम मोठा झाला आहे, पण त्याने तिला त्याला पत्नी म्हणून दिले नाही. आणि तिला पाहून यहूदाला ती वेश्या आहे असे वाटले, कारण तिने आपला चेहरा झाकला होता आणि त्याने तिला ओळखले नाही. तो मार्गावरून तिच्याकडे वळला आणि तिला म्हणाला, मला तुझ्याकडे येऊ दे, कारण ती त्याची सून आहे हे त्याला माहीत नव्हते. पण ती म्हणाली, जर तू माझ्याकडे आलास तर तू मला काय देशील? पण तो म्हणाला, मी तुला माझ्या मेंढ्यांतून बकरीचे करडू पाठवतो. पण ती म्हणाली, जर तू मला तारण देशील, तू पाठवेपर्यंत. पण तो म्हणाला, कोणते तारण मी तुला देऊ? ती म्हणाली, तुझी अंगठी, आणि तुझा हार, आणि तुझ्या हातातील काठी. आणि त्याने तिला दिले, आणि तो तिच्याकडे गेला, आणि तिने त्याच्यापासून गर्भ धारण केला. आणि उठून ती निघून गेली, आणि तिने आपले उन्हाळी वस्त्र काढले, आणि तिने आपल्या विधवेपणाची वस्त्रे घातली. यहूदाने आपल्या अदुल्लामी मेंढपाळाच्या हाती बकरीचे करडू पाठवले, त्या बायकोकडून गहाण परत घ्यावे, आणि त्याला ती सापडली नाही. त्याने त्या ठिकाणाच्या माणसांना विचारले, एनान येथे रस्त्यावर जी वेश्या होती ती कुठे आहे? आणि त्यांनी

सांगितले, येथे कोणतीही वेश्या नव्हती. आणि तो यहूदाकडे वळला आणि म्हणाला, मी तिला सापडली नाही, आणि त्या ठिकाणच्या लोकांनी सांगितले की येथे कोणतीही वेश्या नाही. यहूदा म्हणाला, तिला त्या ठेवू द्या, पण आपण कधीही हसले जाऊ नये. मी खरोखर हे करडू पाठवले आहे, पण तू ती सापडली नाहीस. तीन महिन्यांनंतर असे झाले की यहूदाला कळवण्यात आले, तुझी सून तामार हिने व्यभिचार केला आहे, आणि पाहा, ती व्यभिचारामुळे गर्भवती आहे. तेव्हा यहूदा म्हणाला, तिला बाहेर काढा आणि तिला जाळून टाकावे. ही नेली जात असताना तिने आपल्या सासऱ्याकडे निरोप पाठवला म्हणत, ज्या माणसाच्या या वस्तू आहेत, त्याच्यापासून मी गर्भवती आहे, आणि म्हणाली, ओळख ही अंगठी, हार आणि काठी कोणाची आहे. यहूदाने ओळखले, आणि म्हणाला, तामार मला पेक्षा अधिक न्याय्य आहे, कारण मी तिला माझा मुलगा शिलोह याला दिले नाही. आणि त्याने पुन्हा तिला जाणले नाही. असे झाले की जेव्हा ती बाळंतपणाला होती, तेव्हा तिच्या गर्भात जुळी मुले होती. असे झाले की तिला जन्म देताना, एकाने आपला हात पुढे काढला, आणि सुईणबाईने त्याच्या हातावर लाल दोरा बांधला आणि म्हणाली, हा पहिला बाहेर येईल. जसा त्याने हात मागे घेतला, आणि लगेच त्याचा भाऊ बाहेर आला, ती म्हणाली, तुझ्यामुळे कुंपण कसे फाटले? आणि त्याने त्याचे नाव फारेस ठेवले. आणि यानंतर त्याचा भाऊ बाहेर आला, ज्याच्या हातावर किरमिजी दोरा होता, आणि त्याने त्याचे नाव झारा ठेवले.

३९

योसेफला इजिप्तमध्ये आणण्यात आले, आणि फारोचा खोजा, मुख्य स्वयंपाकी, पोतीफर या इजिप्ती पुरुषाने त्याला इश्माएल्यांच्या हातातून विकत घेतले, ज्यांनी त्याला तेथे आणले होते. आणि प्रभु योसेफाबरोबर होता, आणि तो यशस्वी होणारा पुरुष होता, आणि तो त्याच्या इजिप्शियन धन्याच्या घरात राहिला. त्याच्या स्वामीला माहीत होते की प्रभु त्याच्या सोबत होता, आणि तो जे काही करतो ते प्रभु त्याच्या हातात यशस्वी करतो. आणि योसेफाला त्याच्या

स्वामीसमोर कृपा मिळाली, आणि त्याने त्याला संतुष्ट केले. आणि त्याने त्याला आपल्या घरावर नेमले, आणि जे सर्व त्याच्याकडे होते, ते त्याने योसेफाच्या हाती दिले. असे झाले की त्याला त्याच्या घरावर आणि त्याच्याकडे जे काही होते त्या सर्वावर नेमल्यानंतर, प्रभूने योसेफामुळे मिसरच्या माणसाच्या घराला आशीर्वाद दिला, आणि प्रभूचा आशीर्वाद त्याच्या घरातील आणि त्याच्या शेतातील सर्व मालमत्तेत होता. आणि त्याने योसेफाच्या हातात आपल्याजवळ जे काही होते ते सर्व सोपवले, आणि तो स्वतः जी भाकर खात असे तिच्याशिवाय आपल्या विषयी काहीही जाणत नव्हता. आणि योसेफ रूपाने सुंदर आणि दिसण्याने आणि या शब्दांनंतर असे घडले की, त्याच्या स्वामीच्या स्त्रीने तिचे डोळे योसेफावर टाकले, आणि म्हणाली, माझ्यासोबत झोप. तो इच्छित नव्हता, पण त्याने आपल्या स्वामीच्या स्त्रीला म्हटले, जर माझा स्वामी त्याच्या घरात माझ्यामुळे काहीही जाणत नाही, आणि त्याच्याकडे जे सर्व आहे ते त्याने माझ्या हातात दिले आहे, आणि या घरात माझ्यापेक्षा काहीही श्रेष्ठ नाही, आणि माझ्यापासून काहीही रोखले गेले नाही, तुझ्या वगळता, कारण तू त्याची बायको आहेस, आणि मी हे वाईट कृत्य कसे करू, आणि देवासमोर पाप करू? जेव्हा ती योसेफाला रोज बोलत होती, आणि तो तिचे ऐकत नव्हता की तिच्याबरोबर झोपावे किंवा तिच्याशी संभोग करावा. असा एक दिवस झाला, आणि योसेफ आपली कामे करण्यासाठी घरात शिरला, आणि घरात आत कोणीही नव्हते. आणि तिने त्याला वस्त्रांनी पकडले, म्हणत, माझ्याबरोबर झोप, आणि त्याची वस्त्रे तिच्या हातात सोडून तो पळाला आणि बाहेर गेला. आणि असे झाले की तिने पाहिले की त्याने आपली वस्त्रे तिच्या हातात सोडून तो पळाला आणि बाहेर गेला. आणि तिने घरात असलेल्यांना बोलावले, आणि त्यांना म्हणाली, पहा, त्याने आम्हाला एक हिब्रू सेवक आणला आहे आमची थट्टा करण्यासाठी. तो माझ्याजवळ आला आणि म्हणाला, माझ्यासोबत झोप, आणि मी मोठ्या आवाजात ओरडले. पण जेव्हा त्याने ऐकले की मी माझा आवाज उंचावला आणि ओरडले, तेव्हा त्याने आपले कपडे माझ्याजवळ सोडून पळून गेला आणि बाहेर गेला. आणि ती वस्त्रे आपल्याजवळ ठेवते, जोपर्यंत स्वामी त्याच्या घरी आला. आणि तिने त्याला ही शब्दे म्हणत बोलले, माझ्याकडे तो हिब्रू सेवक शिरला, ज्याला तू आमच्याकडे आणलेस, माझी थट्टा करण्यासाठी, आणि तो मला म्हणाला, मी तुझ्यासोबत झोपेन. जसे त्याने ऐकले की मी माझा आवाज उंच केला आणि मी ओरडले, तसे

त्याने आपली वस्त्रे माझ्याजवळ सोडून तो पळाला आणि बाहेर गेला. पण असे झाले की, जेव्हा धन्याने त्याच्या पत्नीचे शब्द ऐकले, जे तिने त्याला सांगितले, म्हणाली, तुझ्या सेवकाने माझ्याशी असे केले, तेव्हा तो रागाने रागावला.

आणि स्वामीने योसेफला घेऊन त्याला किल्ल्यात टाकले, त्या जागेत जेथे राजाचे कैदी तेथे किल्ल्यात धरले जातात. आणि प्रभु योसेफाबरोबर होता, आणि त्याच्यावर दया ओतली, आणि त्याला मुख्य तुरुंगाधिकाऱ्याच्या समोर कृपा दिली. आणि मुख्य तुरुंगरक्षकाने तुरुंग योसेफाच्या हाती दिले, आणि सर्व कैदी जे तुरुंगात होते, आणि तेथे जे काही करतात ते सर्व तोच करत होता. तुरुंगाचा मुख्य रक्षक त्याच्याद्वारे काहीही जाणत नव्हता, कारण सर्व काही योसेफाच्या हातून होत होते, कारण प्रभु त्याच्याबरोबर होता, आणि तो जे काही करीत होता ते प्रभु त्याच्या हातात समृद्ध करीत होता.

४०

या शब्दांनंतर असे झाले की, मिसरच्या राजाच्या मुख्य प्यालेवाल्याने आणि मुख्य भाकरवाल्याने त्यांच्या स्वामी मिसरच्या राजाविरुद्ध पाप केले. आणि फारो त्याच्या दोन खोजांवर रागावला, मुख्य प्यालेदारावर आणि मुख्य भाकरीवाल्यावर, आणि त्यांना त्या तुरुंगात ठेवले, त्या जागी जेथे योसेफ बंदिस्त होता. आणि मुख्य तुरुंगाधिकाऱ्याने त्यांना योसेफाकडे सोपवले, आणि तो त्यांच्याजवळ उभा राहिला, आणि ते तुरुंगात काही दिवस होते. आणि दोघांनीही एका रात्री स्वप्न पाहिले, आणि मुख्य प्यालेबरदार आणि मुख्य भाकरीवाला, जे इजिप्तच्या राजाचे होते आणि तुरुंगात होते, त्यांच्या स्वप्नाची दृष्टी ही होती. योसेफाने सकाळी त्यांच्याकडे प्रवेश केला, आणि त्याने त्यांना पाहिले, आणि ते व्यथित होते. आणि त्याने फारोच्या खोजांना विचारले, जे त्याच्या स्वामीच्या तुरुंगात त्याच्याबरोबर होते, काय झाले की तुमचे चेहरे आज उदास आहेत? ते पण त्याला म्हणाले, आम्ही स्वप्न पाहिले, आणि त्याचा अर्थ सांगणारा कोणी नाही. पण योसेफ त्यांना

म्हणाला, देवाकडून त्यांचा स्पष्टीकरण होत नाही का? म्हणून मला सांगा. आणि मुख्य द्राक्षारसवाहकाने आपले स्वप्न योसेफाला सांगितले, आणि म्हणाला, माझ्या झोपेत माझ्या समोर एक द्राक्षवेल होती. द्राक्षवेलीत तीन फांद्या होत्या, आणि ती भरभराट होत होती, कोंब फुटल्या होत्या, द्राक्षांचे घड पिकलेले होते. आणि फारोचा चषक माझ्या हातात होता, आणि मी द्राक्षे घेतली, आणि ती चषकात पिळली, आणि तो चषक फारोच्या हातात दिला. आणि योसेफ त्याला म्हणाला, हा त्याचा अर्थ आहे: त्या तीन फांद्या म्हणजे तीन दिवस आहेत. अजून तीन दिवस, आणि फारो तुझ्या पदाची आठवण करेल, आणि तुला तुझ्या मुख्य प्यालेदाराच्या पदावर पुनर्स्थापित करेल, आणि तू फारोचा प्याला त्याच्या हातात देशील, तुझ्या पूर्वीच्या पदाप्रमाणे, जसा तू प्यालेदार होतास. पण तुझ्यासाठी जेव्हा चांगले होईल तेव्हा माझी आठवण ठेव, आणि माझ्यावर दया कर, आणि फारोकडे माझा उल्लेख करशील, आणि मला या तुरुंगातून बाहेर काढशील. कारण मी हिब्रू लोकांच्या भूमीतून चोरीने चोरला गेलो, आणि येथे मी काहीही केले नाही, परंतु त्यांनी मला या खड्ड्यात टाकले. आणि मुख्य भाकरी बनवणाऱ्याने पाहिले की त्याने योग्यरित्या अर्थ लावला, आणि तो योसेफाला म्हणाला, मी देखील स्वप्न पाहिले, आणि मला वाटले की मी माझ्या डोक्यावर बारीक भाकरीच्या तीन टोपल्या उचलत आहे. माझ्या डोक्यावरच्या टोपलीत सर्व प्रकारच्या वस्तू होत्या ज्या फारो खातो, भाकरवाल्याचे काम, आणि आकाशातील पक्षी त्यांना माझ्या डोक्यावरच्या टोपलीतून खात होते. उत्तर देत योसेफ त्याला म्हणाला, हा त्याचा अर्थ आहे: ती तीन टोपल्या म्हणजे तीन दिवस आहेत. अजून तीन दिवसांत, फारो तुझे डोके तुझ्यापासून काढून घेईल, आणि तुला झाडावर लटकवील, आणि आकाशातील पक्षी तुझे मांस तुझ्यापासून खातील. असे झाले की तिसऱ्या दिवशी, जो फारोच्या जन्माचा दिवस होता, त्याने आपल्या सर्व सेवकांसाठी मेजवानी केली, आणि त्याने आपल्या सेवकांमध्ये प्यालेबरदाराच्या पदाची आणि भाकरवाल्याच्या पदाची आठवण केली. आणि त्याने मुख्य प्यालेदाराला त्याच्या पदावर पुनर्स्थापित केले, आणि फारोच्या हातात प्याला दिला. पण मुख्य भाकरी बनवणाऱ्याला त्याने फाशी दिली, जसे योसेफाने त्यांना सांगितले होते. आणि मुख्य प्यालेबरदाराने योसेफाला लक्षात ठेवले नाही, परंतु तो त्याला विसरला.

४१

असे झाले की दोन वर्षांच्या दिवसांनंतर, फारोने एक स्वप्न पाहिले, त्याने विचार केला की तो नदीवर उभा आहे. आणि पाहा, नदीतून सात गाई वर येत होत्या, त्या रूपाने सुंदर आणि मांसाने धष्टपुष्ट होत्या, आणि त्या आखेईमध्ये चरत होत्या. इतर सात गाई त्यांच्या नंतर नदीतून वर येत होत्या, रूपाने कुरूप आणि मांसाने पातळ, आणि त्या नदीच्या काठावर गायींजवळ चरत होत्या. आणि त्या सात कुरूप आणि दुबळ्या गायींनी त्या सात सुंदर आणि निवडक गायींना खाऊन टाकले, आणि फारो उठला. आणि त्याने दुसरे स्वप्न पाहिले, आणि पाहा, एका देठावर सात निवडलेली आणि चांगली कणसे वर येत होती. आणि पाहा, सात पातळ आणि वाऱ्याने नष्ट झालेली कणसे त्यांच्या सोबत उगवत होती. आणि सात पातळ व वाऱ्याने नाश केलेल्या कणशांनी सात निवडक व भरलेल्या कणशांना गिळून टाकले, पण फारो उठला, आणि ते स्वप्न होते. सकाळ झाली आणि त्याचा आत्मा व्यथित झाला, आणि त्याने माणसे पाठवून मिसरच्या सर्व व्याख्याकारांना आणि तिच्या सर्व शहाण्यांना बोलावले, आणि फारोने त्यांना आपले स्वप्न सांगितले, आणि फारोला ते सांगणारा कोणीही नव्हता. आणि मुख्य प्यालेवाहक फारोला म्हणाला, आज मला माझे पाप आठवते. फारो त्याच्या सेवकांवर रागावला, आणि त्याने आम्हाला मुख्य स्वयंपाक्याच्या घरात कारागृहात ठेवले, मला आणि मुख्य भाकरवाल्याला. आणि आम्ही दोघांनी एकाच रात्री स्वप्न पाहिले, मी आणि तो, प्रत्येकाने आपापल्या स्वप्नाप्रमाणे पाहिले. तेथे आमच्या सोबत एक तरुण हिब्रू सेवक मुख्य स्वयंपाकी चा होता, आणि आम्ही त्याला सांगितले, आणि त्याने आम्हाला अर्थ लावला. असे घडले की, जसा त्याने आम्हाला अर्थ सांगितला तसेच घडले, मला माझ्या पदावर पुनर्स्थापित करण्यात आले आणि त्याला फाशी देण्यात आली. पाठवून फारोने योसेफाला बोलावले, आणि त्यांनी त्याला तुरुंगातून बाहेर काढले, आणि त्यांनी त्याचे मुंडन केले, आणि त्यांनी त्याचा झगा बदलला, आणि तो फारोकडे आला. फारोने योसेफाला म्हटले, मी एक स्वप्न पाहिले आहे, आणि त्याचा अर्थ सांगणारा कोणी नाही. मी तुझ्याबद्दल ऐकले आहे की तू स्वप्ने ऐकून त्यांचा अर्थ लावतोस. उत्तर देताना योसेफ फारोला

म्हणाला, देवाशिवाय फारोच्या तारणाचे उत्तर दिले जाणार नाही. फारोने योसेफाला म्हणत बोलला, माझ्या निद्रेत मी विचार केला की नदीच्या काठाजवळ उभा आहे. आणि जसे नदीतून सात गाई वर येत होत्या, त्या रूपाने सुंदर आणि मांसाने निवडक होत्या, आणि त्या आखेईमध्ये चरत होत्या. आणि पाहा, त्यांच्या मागून नदीतून सात इतर गायी वर येत होत्या, वाईट आणि स्वरूपाने कुरूप, आणि मांसाने पातळ, ज्यासारख्या अधिक कुरूप मी संपूर्ण मिसर देशात कधी पाहिल्या नव्हत्या. आणि त्या सात कुरूप आणि बारीक गायींनी त्या पहिल्या सात सुंदर आणि निवडक गायींना खाऊन टाकले. आणि ते त्यांच्या पोटात गेले, आणि ते स्पष्ट झाले नाहीत, कारण ते त्यांच्या पोटात गेले होते, आणि त्यांचे स्वरूप कुरूप होते, जसे सुरुवातीला होते, पण जागे झाल्यावर मी झोपलो. आणि मी पुन्हा माझ्या स्वप्नात पाहिले, आणि जसे सात कणसे एका देठात वर येत होते, भरलेले आणि सुंदर, इतर सात पातळ आणि वाऱ्याने नष्ट झालेल्या कणसे त्यांच्या शेजारी उगवत होत्या. आणि सात पातळ व वाऱ्याने नाश केलेल्या कणसांनी सात चांगल्या व भरलेल्या कणसांना गिळून टाकले, म्हणून मी व्याख्याकारांना सांगितले, आणि मला ते स्पष्ट करणारा कोणीही नव्हता.

आणि योसेफ फारोला म्हणाला, फारोचे स्वप्न एक आहे; देव जे करणार आहे ते त्याने फारोला दाखवले आहे. त्या सात सुंदर गाई सात वर्षे आहेत, आणि ती सात सुंदर कणसे सात वर्षे आहेत; फारोचे स्वप्न एकच आहे. आणि त्या सात बारीक गाई, ज्या त्यांच्या मागून चढत होत्या, त्या सात वर्षे आहेत, आणि त्या सात बारीक व वाऱ्याने नष्ट झालेल्या कणसे, त्या सात वर्षे आहेत; सात वर्षे दुष्काळाची असतील. पण जे शब्द मी फारोला सांगितले आहेत, देव जे काही करणार आहे ते त्याने फारोला दाखवले आहे. पहा, इजिप्तच्या सर्व भूमीत खूप समृद्धीची सात वर्षे येत आहेत. यानंतर सात वर्षांचा दुष्काळ येईल, आणि संपूर्ण इजिप्तमध्ये होणारी ती भरपूरी विसरली जाईल, आणि तो दुष्काळ भूमीचा नाश करेल. आणि ती समृद्धी पृथ्वीवर ओळखली जाणार नाही त्या दुष्काळामुळे जो यानंतर येणार आहे, कारण तो अत्यंत भयंकर असेल. फारोचे स्वप्न दोनदा पुनरावृत्त झाल्याविषयी, कारण देवाकडून आलेले वचन खरे असेल, आणि देव ते पूर्ण करण्यास घाई करेल. आता म्हणून एका शहाण्या आणि हुशार माणसाचा विचार करा, आणि त्याला

इजिप्तच्या भूमीवर नेमा. आणि फारो हे करू द्या आणि त्याने पृथ्वीवर अधिकारी नेमू द्यात, आणि त्यांनी समृद्धीच्या सात वर्षांच्या इजिप्तच्या पृथ्वीचे सर्व उत्पन्न गोळा करू द्यावे. आणि त्यांनी या येणाऱ्या चांगल्या सात वर्षांचे सर्व अन्न गोळा करावे, आणि फारोच्या हाताखाली धान्य गोळा करून शहरांमध्ये अन्न साठवले जावे. आणि जे अन्न जमिनीसाठी साठवलेले असेल ते दुष्काळाच्या सात वर्षांसाठी असेल, जे इजिप्तच्या जमिनीत असतील, आणि दुष्काळात जमीन नष्ट होणार नाही. हे शब्द फारोला आणि त्याच्या सर्व सेवकांना आवडले.

आणि फारो त्याच्या सर्व सेवकांना म्हणाला, आपण असा माणूस शोधू का, ज्याच्यात देवाचा आत्मा आहे? फारोने योसेफाला म्हटले, कारण देवाने तुला या सर्व गोष्टी दाखवल्या आहेत, तुझ्यापेक्षा शहाणा आणि हुशार माणूस नाही. तू माझ्या घरावर असशील, आणि तुझ्या तोंडाचे माझे सर्व लोक पालन करतील, फक्त सिंहासनात मी तुझ्यापेक्षा मोठा असेन. फारोने योसेफाला म्हटले, पाहा, मी आज तुला संपूर्ण इजिप्त देशावर नेमतो. आणि फारोने आपल्या हातातून अंगठी काढून ती योसेफाच्या हातावर ठेवली, आणि त्याला तागाचे वस्त्र घातले, आणि त्याच्या गळ्यात सोन्याचा हार घातला. आणि त्याने त्याला त्याच्या दुसऱ्या रथावर बसवले, आणि त्याच्या समोर घोषकाने घोषणा केली, आणि त्याला संपूर्ण इजिप्त देशावर नेमले. फारो योसेफाला म्हणाला, मी फारो आहे, तुझ्याशिवाय कोणीही इजिप्तच्या सर्व भूमीवर आपला हात उचलणार नाही. आणि फारोने योसेफाला सोन्थोम्फानेख हे नाव दिले, आणि त्याला हेलिओपोलिसच्या याजक पेतेफ्रेची मुलगी आसेनेथ पत्नी म्हणून दिली. योसेफ तीस वर्षांचा होता, जेव्हा तो मिसरचा राजा फारो याच्यासमोर उभा राहिला, आणि योसेफ फारोच्या समोरून निघून गेला, आणि मिसरच्या सर्व भूमीतून फिरला. आणि समृद्धीच्या सात वर्षांत भूमीने पेंढ्या केल्या. आणि त्याने इजिप्तच्या भूमीत ज्या सात वर्षांमध्ये समृद्धी होती त्या वर्षांचे सर्व अन्न एकत्र केले, आणि शहरांमध्ये अन्न ठेवले; प्रत्येक शहराच्या सभोवतीच्या मैदानांचे अन्न त्या शहरामध्ये ठेवले. आणि योसेफाने समुद्राच्या वाळूसारखे अत्यंत पुष्कळ धान्य जमा केले, इतके की ते मोजले जाणे शक्य नव्हते, कारण त्याची संख्या नव्हती.

योसेफाला दुष्काळाची सात वर्षे येण्यापूर्वी दोन मुलगे झाले, ज्यांना हेलिओपोलिसच्या याजक पेतेफ्रे याची मुलगी आसनेथ हिने त्याला जन्म दिला. योसेफाने आपल्या प्रथमजन्मालाचे नाव मनश्शे ठेवले, कारण देवाने मला माझ्या सर्व कष्टांचे आणि माझ्या वडिलांच्या घराण्यातील सर्वांचे विसरण्यास प्रवृत्त केले. पण दुसऱ्याचे नाव त्याने एफ्राईम ठेवले, कारण देवाने मला माझ्या अपमानाच्या भूमीत वाढवले. गेली ती सात समृद्धीची वर्षे, जी मिसरच्या भूमीत झाली होती. आणि दुष्काळाची सात वर्षे सुरू झाली, जसे योसेफने सांगितले होते, आणि सर्व भूमीत दुष्काळ पडला, पण इजिप्तच्या सर्व भूमीत भाकरी होत्या. आणि संपूर्ण इजिप्त देश भुकेला झाला, आणि लोक फारोकडे भाकरीसाठी ओरडले, आणि फारोने सर्व इजिप्तच्या लोकांना सांगितले, योसेफकडे जा, आणि तो तुम्हाला जे सांगेल ते करा. आणि दुष्काळ सर्व पृथ्वीच्या चेहऱ्यावर होता, पण योसेफाने सर्व धान्याची कोठारे उघडली आणि सर्व इजिप्शियनांना विकले. आणि सर्व प्रदेशांतून लोक इजिप्तमध्ये योसेफाकडे धान्य विकत घेण्यासाठी आले, कारण सर्व भूमीवर दुष्काळ पडला होता.

४२

याकोबाने पाहिले की इजिप्तमध्ये धान्याची विक्री आहे, तेव्हा तो आपल्या मुलांना म्हणाला, तुम्ही का आळशी दिसता? पाहा, मी ऐकले आहे की इजिप्तमध्ये धान्य आहे; तेथे खाली जा आणि आमच्यासाठी थोडे अन्न विकत घ्या, जेणेकरून आम्ही जगू आणि मरणार नाही.

योसेफाचे दहा भाऊ इजिप्तमधून धान्य विकत घेण्यासाठी खाली गेले. पण बन्यामीन, योसेफाचा भाऊ, त्याने त्याच्या भावांबरोबर पाठवला नाही, कारण तो म्हणाला, कदाचित त्याला काही अपाय होऊ नये. इस्राएलाचे पुत्र येणाऱ्यांसोबत खरेदी करण्यासाठी आले, कारण कनान देशात दुष्काळ होता. योसेफ पृथ्वीचा शासक होता, हाच सर्व पृथ्वीच्या लोकांना विकत होता, आणि योसेफचे भाऊ आल्यावर त्यांनी त्याला पृथ्वीवर चेहरा ठेवून नमन केले. योसेफने त्याचे भाऊ

पाहिले आणि ओळखले, आणि त्यांच्यापासून स्वतःला परका केले, आणि त्यांच्याशी कठोरपणे बोलला, आणि त्यांना म्हणाला, तुम्ही कोठून आलात? ते म्हणाले, कनान भूमीतून अन्न खरेदी करण्यासाठी. जोसेफने त्याच्या भावांना ओळखले, पण त्यांनी त्याला ओळखले नाही. आणि योसेफाला त्याची स्वप्ने आठवली जी त्याने पाहिली होती, आणि तो त्यांना म्हणाला, तुम्ही हेर आहात, देशाच्या खुणा समजून घेण्यासाठी तुम्ही आला आहात. पण त्यांनी सांगितले, नाही, स्वामी, तुमचे सेवक आम्ही अन्न खरेदी करण्यासाठी आलो आहोत. आम्ही सर्व एकाच माणसाचे मुले आहोत, आम्ही शांतिप्रिय आहोत, तुझे सेवक हेर नाहीत. त्याने त्यांना म्हटले, नाही, पण तुम्ही पृथ्वीच्या पायवाटा पाहण्यासाठी आलात. पण त्यांनी सांगितले, आम्ही बारा भाऊ आहोत, तुझे सेवक, कनान भूमीत, आणि पाहा, धाकटा आज आमच्या वडिलांसोबत आहे, पण दुसरा अस्तित्वात नाही. योसेफ त्यांना म्हणाला, हेच आहे जे मी तुम्हाला सांगितले होते, म्हणून की तुम्ही हेर आहात. यामध्ये तुम्ही सिद्ध व्हाल, फारोच्या आरोग्याची शपथ, तुम्ही येथून बाहेर जाणार नाही, जर तुमचा धाकटा भाऊ येथे आला नाही. तुमच्यातून एकाला पाठवा आणि तुमच्या भावाला घेऊन या, तुम्ही मात्र कैदेत ठेवले जाल जोपर्यंत तुमचे शब्द खरे आहेत की नाही हे स्पष्ट होत नाही, जर तुम्ही सत्य बोलत असाल तर ठीक, नाहीतर फारोच्या आरोग्याची शपथ, तुम्ही नक्कीच हेर आहात. आणि त्याने त्यांना तीन दिवस तुरुंगात ठेवले. तिसऱ्या दिवशी त्यांना म्हणाला, हे करा आणि तुम्ही जगाल, कारण मी देवाला भीत आहे. जर तुम्ही शांतिप्रिय आहात, तर तुमचा एक भाऊ कारागृहात ठेवला जावो, पण तुम्ही स्वतः जा आणि तुमच्या धान्यपुरवठ्याची खरेदी आणा. आणि तुमच्या धाकट्या भावाला माझ्याकडे आणा, आणि तुमच्या शब्दांवर विश्वास ठेवला जाईल, पण जर नाही तर तुम्ही मराल. त्यांनी तसे केले. आणि प्रत्येकाने आपल्या भावाला म्हटले, होय, आम्ही आमच्या भावाच्या विषयी पापात आहोत, कारण जेव्हा तो आम्हाला विनवणी करीत होता तेव्हा आम्ही त्याच्या आत्म्याच्या क्लेशाकडे दुर्लक्ष केले आणि आम्ही त्याचे ऐकले नाही, आणि याच कारणामुळे हा क्लेश आम्हावर आला आहे. उत्तर देत रऊबेन त्यांना म्हणाला, मी तुम्हाला म्हणालो नव्हतो का की, मुलाला इजा करू नका, पण तुम्ही माझे ऐकले नाही? आणि पाहा, त्याच्या रक्ताचा हिशोब मागितला जातो. ते पण जाणत नव्हते की योसेफ ऐकत होता, कारण त्यांच्यामध्ये दुभाषिया होता, मागे वळून त्यांच्यापासून योसेफ

रडला, आणि पुन्हा तो त्यांच्याकडे आला, आणि त्यांना बोलला, आणि त्यांच्यामधून शिमोनला घेतले, आणि त्यांच्यासमोर त्याला बांधले.

योसेफाने आज्ञा दिली की त्यांची पात्रे धान्याने भरावीत, आणि प्रत्येकाची चांदी त्याच्या गोणपाटात परत द्यावी, आणि त्यांना प्रवासासाठी तरतूद द्यावी, आणि त्यांच्यासाठी असेच झाले. आणि त्यांनी आपल्या गाढवांवर धान्य लादून तेथून निघून गेले. एकाने आपली पोती सोडली आणि जेथे ते मुक्कामाला थांबले होते तेथे आपल्या गाढवांना चारा देण्यासाठी, त्याने आपल्या चांदीची गठ्ठी पाहिली आणि ती पोतीच्या तोंडावर होती. आणि तो त्याच्या भावांना म्हणाला, माझी चांदी मला परत दिली गेली आहे, आणि पाहा, ती माझ्या पिशवीत आहे, आणि त्यांचे हृदय चकित झाले, आणि ते एकमेकांकडे पाहून घाबरले व म्हणाले, देवाने आम्हाला हे काय केले आहे? ते त्यांचे वडील याकोब यांच्याकडे कनान देशात आले, आणि त्यांना घडलेल्या सर्व गोष्टी त्यांना सांगत म्हणाले, पृथ्वीचा स्वामी तो माणूस आमच्याशी कठोरपणे बोलला आहे, आणि त्याने आम्हाला कारागारात ठेवले, जणू आम्ही देशाची हेरगिरी करणारे आहोत. आम्ही त्याला म्हणालो, आम्ही शांतिप्रिय आहोत, आम्ही हेर नाही आहोत. आम्ही बारा भाऊ आहोत, आमच्या वडिलांचे मुले; एक अस्तित्वात नाही, आणि सर्वात लहान आज आमच्या वडिलांसोबत कनान देशात आहे. त्या पृथ्वीच्या स्वामी माणसाने आम्हाला म्हटले, यावरून मी जाणेन की तुम्ही शांतिप्रिय आहात, एक भाऊ माझ्याकडे येथे सोडा, आणि तुमच्या घरासाठी धान्यपुरवठ्याची खरेदी घेऊन जा. आणि तुमच्या धाकट्या भावाला माझ्याकडे आणा, आणि मला कळेल की तुम्ही हेर नाहीत, पण शांतिप्रिय आहात, आणि तुमचा भाऊ मी तुम्हाला परत देईन, आणि तुम्ही या भूमीत व्यापार कराल. असे झाले की जेव्हा ते त्यांच्या गोण्या रिकाम्या करीत होते, तेव्हा प्रत्येकाची चांदीची पोटी त्याच्या गोणीत होती, आणि त्यांनी आणि त्यांच्या बापाने त्यांच्या चांदीच्या पोट्या पाहिल्या, आणि ते घाबरले. त्यांचा बाप याकोब त्यांना म्हणाला, तुम्ही मला निःसंतान केले आहे, योसेफ नाही, शिमोन नाही, आणि बन्यामीनला घेऊन जाल; हे सर्व माझ्यावर आले आहे. रऊबेन त्यांच्या वडिलांना म्हणाला, जर मी त्याला तुझ्याकडे परत आणले नाही, तर माझ्या दोन मुलांना मार. त्याला माझ्या हाती सोप, आणि मी त्याला तुझ्याकडे परत

आणीन. पण त्याने म्हटले, माझा मुलगा तुमच्याबरोबर खाली जाणार नाही, कारण त्याचा भाऊ मरण पावला आहे, आणि तो एकटाच राहिला आहे, आणि ज्या मार्गाने तुम्ही जाल त्यामध्ये त्याला काही होईल आणि तुम्ही माझे वृद्धत्व दुःखासह अधोलोकात नेऊन टाकाल.

४३

पण तो दुष्काळ पृथ्वीवर बळकट झाला. असे झाले की जेव्हा त्यांनी मिसरमधून आणलेले धान्य खाऊन संपवले, तेव्हा त्यांचे वडील त्यांना म्हणाले, पुन्हा जाऊन आमच्यासाठी थोडे अन्न विकत घ्या. यहूदा त्याला म्हणाला, त्या पृथ्वीच्या स्वामीने आम्हाला गंभीरपणे साक्ष दिली आहे की, तुमचा धाकटा भाऊ तुमच्यासोबत असल्याशिवाय तुम्ही माझा चेहरा पाहणार नाही. जर तू खरोखर आमच्या भावाला आमच्या सोबत पाठवशील, तर आम्ही खाली जाऊ आणि तुझ्यासाठी अन्न विकत घेऊ. जर तू आमच्या भावाला आमच्याबरोबर पाठवणार नाहीस, तर आम्ही जाणार नाही, कारण तो माणूस आम्हाला म्हणाला, तुम्ही माझा चेहरा पाहणार नाही, जर तुमचा धाकटा भाऊ तुमच्याबरोबर नसेल. इस्राएलने म्हटले, तुम्ही त्या माणसाला सांगून की तुम्हाला भाऊ आहे, माझे काय नुकसान केले? त्यांनी म्हटले, तो माणूस आम्हाला आणि आमच्या पिढीला विचारत विचारत होता, म्हणत, तुमचा बाप अजून जिवंत आहे का, आणि तुम्हाला भाऊ आहे का? आणि आम्ही त्याला या प्रश्नाप्रमाणे कळवले. आम्हाला कसे कळणार होते की तो आम्हाला म्हणेल, तुमच्या भावाला आणा? यहूदाने आपल्या पित्याला इस्राएलला म्हटले, त्या मुलाला माझ्यासोबत पाठव, आणि आम्ही उठून जाऊ, जेणेकरून आम्ही जगू आणि मरू नये, आम्ही आणि तू आणि आमचे सामान. मी त्याची वाट पाहतो, माझ्या हातातून त्याला शोध; जर मी त्याला तुझ्याकडे आणले नाही आणि तुझ्यासमोर उभे केले नाही, तर मी सर्व दिवस तुझ्याविरुद्ध पाप केलेला असेन. जर आम्ही विलंब केला नसता, तर आम्ही आधीच दोनदा परत आलो असतो. त्यांच्या पिता इस्राएलने त्यांना म्हटले, जर असे आहे, तर हे करा: पृथ्वीच्या फळांपैकी तुमच्या भांड्यांमध्ये घ्या, आणि त्या माणसाला भेटवस्तू म्हणून राळ, मध, धूप, गंधरस, तारपीन आणि

अक्रोड खाली न्या. आणि दुप्पट चांदी तुमच्या हातात घ्या, जी चांदी तुमच्या पिशव्यांत परत ठेवली होती ती तुमच्याबरोबर परत न्या, कदाचित ती चूक असेल. आणि तुमच्या भावाला घेऊन उठा आणि त्या माणसाकडे खाली जा. माझा देव तुम्हाला त्या माणसासमोर कृपा देवो आणि तुमचा एक भाऊ व बन्यामीन यांना परत पाठवो; मी तर जसा मुलांपासून वंचित झालो आहे, तसाच वंचित झालो आहे.

त्या पुरुषांनी ह्या भेटवस्तू आणि दुप्पट चांदी घेतली, त्यांच्या हातात घेतली आणि बन्यामीनला घेतले, आणि उठून ते इजिप्तला खाली गेले, आणि योसेफसमोर उभे राहिले. योसेफाने त्यांना आणि त्याचा सख्खा भाऊ बन्यामीन याला पाहिले, आणि त्याने आपल्या घराच्या कारभाऱ्याला म्हटले, या माणसांना घरात आण, आणि बलिदाने कापून तयार कर, कारण मध्यान्हाच्या वेळी ही माणसे माझ्याबरोबर भाकरी खातील. त्या माणसाने योसेफाने सांगितल्याप्रमाणे केले, आणि त्या माणसांना योसेफाच्या घरात आणले. पण ते पुरुष पाहून की ते योसेफाच्या घरात नेले गेले होते, म्हणाले, सुरुवातीला आमच्या पिशव्यांमध्ये परत केलेल्या चांदीमुळे आम्हाला आत आणले जात आहे, आमच्यावर खोटा आरोप करण्यासाठी आणि आमच्यावर हल्ला करण्यासाठी, आम्हाला दास म्हणून घेण्यासाठी आणि आमची गाढवे घेण्यासाठी. जवळ येऊन त्या माणसाकडे जो योसेफाच्या घरावर होता, त्यांनी त्याच्याशी घराच्या वेशीत बोलले. स्वामी, आम्हाला गरज आहे, सुरुवातीला अन्न खरेदी करण्यासाठी खाली आला होता, असे म्हणत होते. असे झाले की जेव्हा आम्ही विसाव्याच्या ठिकाणी आलो, आणि आम्ही आमच्या गोण्या उघडल्या, तेव्हा प्रत्येकाची चांदी त्याच्या गोणीत होती, आमची चांदी पूर्ण वजनाने होती, ती आम्ही आता आमच्या हातात परत आणली आहे. आणि आम्ही स्वतःसोबत दुसरी चांदी आणली आहे अन्न खरेदी करण्यासाठी. आम्हाला माहित नाही की आमच्या पिशव्यांमध्ये चांदी कोणी टाकली. त्याने त्यांना म्हटले, तुमच्यावर कृपा असो, भीती बाळगू नका, तुमचा देव आणि तुमच्या वडिलांचा देव याने तुमच्या पिशव्यांमध्ये खजिना दिला आहे, आणि तुमची चांदी मला मान्य स्वरूपात मिळाली आहे, आणि त्याने शिमोनला त्यांच्याकडे बाहेर आणले. आणि त्याने त्यांचे पाय धुण्यासाठी पाणी आणले, आणि त्यांच्या गाढवांना चारा दिला. त्यांनी भेटवस्तू तयार केल्या, योसेफ मध्यान्ही येईपर्यंत,

कारण त्यांनी ऐकले होते की तो तेथे जेवणार आहे. योसेफ घरात शिरला, आणि त्यांनी त्याला भेटवस्तू आणल्या ज्या त्यांच्या हातात होत्या, आणि त्यांनी त्याला जमिनीवर चेहरा ठेवून नमन केले. त्याने त्यांना विचारले, तुम्ही कसे आहात? आणि त्यांना म्हणाला, तुमचा म्हातारा बाप, ज्याच्याबद्दल तुम्ही सांगितलेत, तो बरा आहे का? तो अजून जिवंत आहे का? पण त्यांनी म्हटले, तुमचा सेवक आमचा पिता बरा आहे, अजून जिवंत आहे. आणि त्याने म्हटले, तो माणूस देवाला धन्य असो, आणि नमन करून त्यांनी त्याला वंदन केले. वर आपल्या डोळ्यांनी पाहून योसेफाने बन्यामीनाला, त्याचा सख्खा भाऊ, पाहिला आणि म्हणाला, हा तुमचा धाकटा भाऊ आहे का, ज्याला तुम्ही माझ्याकडे आणाल असे म्हणाला होता? आणि म्हणाला, देव तुझ्यावर दया करो, मुला. योसेफ अस्वस्थ झाला, कारण त्याचे अंतर्भाग त्याच्या भावावर ढवळले होते आणि तो रडू इच्छित होता, परंतु खोलीत शिरल्यावर तो तेथे रडला.

आणि चेहरा धुऊन बाहेर गेल्यावर त्याने स्वतःला आवरले आणि म्हणाला, भाकरी ठेवा. आणि त्यांनी त्याला एकट्याला जेवण वाढले, आणि त्यांना स्वतंत्रपणे, आणि मिसरी लोकांना जे त्याच्याबरोबर जेवत होते त्यांनाही स्वतंत्रपणे, कारण मिसरी लोक इब्री लोकांबरोबर भाकर खाऊ शकत नव्हते, कारण ते मिसरी लोकांना घृणास्पद आहे. ते त्याच्या समोर बसले, ज्येष्ठ आपल्या ज्येष्ठत्वाप्रमाणे आणि कनिष्ठ आपल्या तारुण्याप्रमाणे, आणि ते लोक प्रत्येकजण आपल्या भावाकडे पाहून चकित झाले. त्यांनी त्याच्याकडून आपल्यासाठी वाटे घेतले, आणि बन्यामीनचा वाटा सर्वांच्या वाट्यांपेक्षा पाचपट मोठा केला गेला, आणि त्यांनी त्याच्याबरोबर पिऊन मजा केली.

४४

आणि योसेफाने त्याच्या घरावर असणाऱ्याला आज्ञा दिली, म्हणत, माणसांच्या गोण्या अन्नाने भरा, जितके ते उचलू शकतील, आणि प्रत्येकाचे चांदी गोणीच्या तोंडावर टाका. आणि माझा

चांदीचा चषक धाकट्याच्या पिशवीत टाका, आणि त्याच्या धान्याची किंमत, आणि योसेफाच्या शब्दाप्रमाणे झाले, जसे तो बोलला.

सकाळ उजाडली, आणि लोकांना पाठवून दिले गेले, ते स्वतः आणि त्यांची गाढवे. ते शहरातून बाहेर गेल्यावर, ते फार दूर गेले नव्हते, आणि योसेफाने त्याच्या घराच्या कारभाऱ्याला म्हटले, उठ आणि त्या माणसांचा पाठलाग कर, आणि तू त्यांना पकडशील, आणि त्यांना म्हणशील, तुम्ही चांगल्याच्या बदल्यात वाईट का परत केले? तुम्ही माझा चांदीचा चषक का चोरलात? हाच तो नाही का, ज्यातून माझा स्वामी पितो? आणि तो त्याच्याद्वारे शकुनविद्या करतो. तुम्ही जे केलेत ते वाईट आहे. त्यांना शोधून काढल्यावर, त्याने त्यांना या शब्दांप्रमाणे सांगितले. पण त्यांनी त्याला म्हटले, स्वामी या शब्दांप्रमाणे का बोलतो? तुझ्या सेवकांनी या शब्दाप्रमाणे करणे असे होऊ नये. जर आम्हाला आमच्या पिशव्यांमध्ये सापडलेली चांदी आम्ही कनान देशातून तुझ्याकडे परत आणली, तर तुझ्या स्वामीच्या घरातून आम्ही चांदी किंवा सोने कसे चोरू शकतो? ज्याच्याकडे तू तो चषक तुझ्या सेवकांपैकी शोधशील, तो मरो, आणि आम्ही पण आमच्या स्वामीचे सेवक होऊ. तो म्हणाला, आणि आता, जसे तुम्ही म्हणता, तसेच होईल. ज्याच्याजवळ तो प्याला सापडेल, तो माझा सेवक होईल, पण तुम्ही निर्दोष असाल. आणि त्यांनी घाई केली आणि प्रत्येकाने आपली गोणी जमिनीवर खाली ठेवली आणि प्रत्येकाने आपली गोणी उघडली. त्याने वडिलांपासून सुरुवात करून धाक्यापर्यंत शोध घेतला आणि बन्यामीनच्या पिशवीत प्याला सापडला आणि त्यांनी आपले कपडे फाडले, आणि प्रत्येकाने आपली गोणी आपल्या गाढवावर ठेवली, आणि ते शहरात परतले.

यहूदा आणि त्याचे भाऊ योसेफाकडे आत आले, तो अजून तेथे होता, आणि ते त्याच्यासमोर जमिनीवर पडले. योसेफ त्यांना म्हणाला, ही कोणती गोष्ट तुम्ही केली आहे? तुम्हाला माहीत नाही का की माझ्यासारखा माणूस शकुनविचाराने भविष्य पाहू शकतो? यहूदा म्हणाला, आम्ही स्वामीला उत्तरात काय म्हणू, किंवा आम्ही काय बोलू, किंवा आम्ही न्याय्य कसे ठरू? देवाने तुझ्या सेवकांचा अन्याय शोधला आहे. पाहा, आम्ही आमच्या स्वामीचे सेवक आहोत, आम्ही

आणि ज्याच्याजवळ प्याला सापडला. योसेफ म्हणाला, माझ्यासाठी हे करणे शक्य नाही. ज्या माणसाजवळ प्याला सापडला, तो माझा सेवक असेल. तुम्ही सुखरूपपणे तुमच्या बापाकडे परत जा. जवळ येऊन यहूदा त्याला म्हणाला, मी विनंती करतो, स्वामी, तुमचा सेवक तुमच्यासमोर शब्द बोलू द्या, आणि तुमच्या सेवकावर रागावू नका, कारण तुम्ही फारोबरोबर आहात. प्रभु, तू तुझ्या सेवकांना विचारलेस, म्हणत, तुम्हाला वडील किंवा भाऊ आहे का? आणि आम्ही स्वामीला म्हणालो, आमचे वयस्कर वडील आहेत, आणि त्यांना वृद्धापणात झालेले एक लहान मूल आहे, आणि त्याचा भाऊ मेला, पण तो एकटाच आपल्या आईला राहिला, आणि वडील त्याच्यावर प्रेम करतात. पण तू तुझ्या सेवकांना म्हणालास, त्याला माझ्याकडे खाली आणा, आणि मी त्याची काळजी घेईन. आणि आम्ही स्वामीला सांगितले, मूल आपल्या वडिलांना सोडून जाण्यास सक्षम होणार नाही, परंतु जर त्याने वडिलांना सोडून दिले तर तो मरेल. तू पण तुझ्या सेवकांना म्हणालास, जर तुमचा धाकटा भाऊ तुमच्या सोबत खाली येणार नाही, तर तुम्ही माझा चेहरा पुन्हा पाहणार नाही. आणि असे झाले की जेव्हा आम्ही आमच्या बापाकडे, तुझ्या सेवकाकडे वर गेलो, तेव्हा आम्ही त्याला आमच्या स्वामीचे शब्द कळवले. आमच्या वडिलांनी म्हटले, पुन्हा जा आणि आमच्यासाठी थोडे अन्न विकत घ्या. आम्ही पण म्हणालो, आम्ही खाली जाण्यास सक्षम होणार नाही, पण जर आमचा लहान भाऊ आमच्या सोबत खाली येतो, तर आम्ही खाली जाऊ, कारण आमचा लहान भाऊ आमच्या सोबत नसताना आम्ही त्या माणसाचा चेहरा पाहण्यास सक्षम होणार नाही. तुझ्या सेवकाच्या वडिलाने आम्हाला म्हटले, तुम्हाला माहीत आहे की त्या स्त्रीने मला दोन मुले दिली. आणि तो एक माझ्यापासून निघून गेला, आणि तुम्ही म्हणालात की त्याला रानटी जनावरांनी खाऊन टाकले आहे, आणि मी त्याला आजपर्यंत पाहिले नाही. जर म्हणून तुम्ही याला माझ्या समोरून घेऊन गेलात आणि वाटेत त्याला काही अपाय झाला, तर तुम्ही माझे वृद्धापकाळ दुःखासह अधोलोकात नेऊन टाकाल. आता म्हणून जर मी तुझ्या सेवकाकडे, आमच्या पित्याकडे जातो, आणि ते मूल आमच्या सोबत नसेल, तर त्याचा जीव याच्या जीवावर अवलंबून आहे, आणि असे होईल की त्याला मूल आमच्यासोबत नसलेले पाहताच, तो मरेल, आणि तुझे सेवक तुझ्या सेवकाचा, आमच्या पित्याचा, वृद्धापकाळ दुःखासह अधोलोकात खाली आणणतील. कारण तुझ्या सेवकाने वडिलांकडून मुलाला स्वीकारले आहे,

म्हणत, जर मी त्याला तुझ्याकडे आणले नाही आणि त्याला तुझ्यासमोर उभे केले नाही, तर मी वडिलांविरुद्ध सर्व दिवस पापी असेन. आता म्हणून मी मुलाच्या ऐवजी तुझा सेवक, स्वामीचा घरातील सेवक राहीन, पण मूल त्याच्या भावांसोबत वर जावो. मी माझ्या वडिलांकडे कसे जाऊ, जेव्हा मूल आमच्यासोबत नसेल? यासाठी की मी त्या वाईट गोष्टी पाहू नयेत, ज्या माझ्या वडिलांना शोधतील.

४५

आणि योसेफ त्याच्याजवळ उभे असलेल्या सर्वांना सहन करू शकला नाही, परंतु तो म्हणाला, सर्वांना माझ्यापासून दूर पाठवा, आणि जेव्हा योसेफ त्याच्या भावांना स्वतःची ओळख करून देत होता तेव्हा त्याच्याजवळ कोणीही उभा नव्हता. आणि त्याने रडत आवाज सोडला, आणि सर्व इजिप्शियनांनी ऐकले, आणि ते फारोच्या घरात ऐकू गेले. योसेफ आपल्या भावांना म्हणाला, मी योसेफ आहे, माझा बाप अजून जिवंत आहे का? आणि त्याचे भाऊ त्याला उत्तर देऊ शकले नाहीत, कारण ते व्याकूळ झाले होते. योसेफ आपल्या भावांना म्हणाला, माझ्याजवळ या, आणि ते जवळ आले, आणि तो म्हणाला, मी योसेफ आहे, तुमचा भाऊ, ज्याला तुम्ही इजिप्तमध्ये विकले होते. आता म्हणून दुःखी होऊ नका, आणि तुम्ही मला येथे विकले म्हणून ते तुम्हाला कठीण वाटू देऊ नका, कारण देवाने मला तुमच्या आधी जीवनासाठी पाठवले आहे. हे दुष्काळाचे दुसरे वर्ष आहे, आणि अजून पाच वर्षे उरली आहेत, ज्यामध्ये नांगरणी किंवा कापणी होणार नाही. देवाने मला तुमच्या आधी पाठवले, कारण पृथ्वीवर तुमचा अवशेष राहावा, आणि तुमचा मोठा शेष वाढवावा. आता म्हणून तुम्ही मला येथे पाठवले नाही, परंतु देवाने पाठवले, आणि त्याने मला फारोचा पिता, त्याच्या संपूर्ण घराचा स्वामी आणि संपूर्ण इजिप्त देशाचा शासक असे केले आहे. घाई करून माझ्या बापाकडे वर जा, आणि त्याला सांगा, तुझा मुलगा योसेफ या गोष्टी बोलतो: देवाने मला संपूर्ण इजिप्त देशाचा स्वामी केले आहे, म्हणून माझ्याकडे खाली ये आणि राहू नकोस. आणि तू अरबस्तानातील गेसेम भूमीत राहशील, आणि तू माझ्या जवळ असशील, तू

आणि तुझे पुत्र आणि तुझ्या पुत्रांचे पुत्र, तुझी मेंढरे आणि तुझी गुरे आणि जे काही तुला आहे. आणि मी तुला तेथे पोसीन, कारण अजून पाच वर्षे दुष्काळ आहे, जेणेकरून तू, तुझी मुले आणि तुझी सर्व संपत्ती नष्ट होणार नाही. पाहा, तुमचे डोळे पाहत आहेत आणि माझा भाऊ बन्यामीनचे डोळे देखील, कारण माझेच तोंड तुमच्याशी बोलत आहे. म्हणून माझ्या वडिलांना माझे सर्व वैभव जे इजिप्तमध्ये आहे ते सांगा, आणि तुम्ही जे काही पाहिले ते सांगा, आणि घाई करून माझ्या वडिलांना येथे आणा. आणि त्याच्या भावाच्या बन्यामीनच्या मानेवर पडून, त्याच्यावर रडला, आणि बन्यामीन त्याच्या मानेवर रडला. आणि त्याने आपल्या सर्व भावांचे चुंबन घेतल्यावर त्यांच्यावर रडला, आणि त्यानंतर त्याचे भाव त्याच्याशी बोलले.

आणि फारोच्या घरात ही बातमी पसरली की योसेफाचे भाऊ आले आहेत, आणि फारो व त्याचे सेवक आनंदित झाले. फारोने योसेफाला सांगितले, तुझ्या भावांना सांग, हे करा: तुमच्या गोण्या भरा आणि कनान देशात जा. आणि तुमच्या पित्याला आणि तुमच्या मालमत्ता घेऊन तुम्ही माझ्याकडे या, आणि मी तुम्हाला इजिप्तच्या सर्व चांगल्या गोष्टी देईन, आणि तुम्ही जमिनीची मज्जा खाल. तू आज्ञा कर या गोष्टी, त्यांना इजिप्तच्या भूमीपासून तुमच्या मुलांसाठी आणि तुमच्या बायकांसाठी गाड्या घेणे, आणि तुमच्या वडिलांना घेऊन या. आणि तुमच्या वस्तूंच्या बाबतीत दया करू नका, कारण इजिप्तच्या सर्व चांगल्या गोष्टी तुमच्या असतील. इस्राएलाच्या पुत्रांनी अशा प्रकारे केले, आणि योसेफाने त्यांना फारो राजाने बोलल्याप्रमाणे गाड्या दिल्या, आणि त्यांना प्रवासासाठी तरतूद दिली. आणि सर्वांना त्याने दुहेरी वस्त्रे दिली, परंतु बन्यामीनला त्याने तीनशे सोन्याची नाणी आणि पाच बदलाचे वस्त्रे दिले. आणि त्याने आपल्या बापाला त्याच प्रमाणे पाठवले, आणि दहा गाढवे जी इजिप्तच्या सर्व चांगल्या वस्तू घेऊन जात होती, आणि दहा खेचरे जी त्याच्या बापासाठी वाटेसाठी भाकरी घेऊन जात होती. त्याने आपल्या भावांना पाठवून दिले आणि ते निघाले, आणि त्याने त्यांना सांगितले, वाटेत रागावू नका. आणि ते इजिप्तमधून वर गेले, आणि कनान देशात त्यांचा पिता याकोब याच्याकडे आले. आणि त्यांनी त्याला सांगितले, तुझा मुलगा योसेफ जिवंत आहे, आणि तो संपूर्ण मिसर देशावर राज्य करतो. याकोब मनाने चकित झाला, कारण त्याने त्यांच्यावर विश्वास ठेवला नाही. त्यांनी त्याला योसेफाने सांगितलेल्या

सर्व गोष्टी सांगितल्या, जितक्या त्याने त्यांना सांगितल्या होत्या. योसेफाने त्याला घेऊन जाण्यासाठी पाठवलेल्या गाड्या पाहून, त्यांचा वडील याकोबाचा आत्मा पुनरुज्जीवित झाला. इस्राएलाने म्हटले, हे माझ्यासाठी मोठे आहे, जर माझा पुत्र योसेफ अजून जिवंत आहे; मी जाऊन त्याला माझ्या मरण्यापूर्वी पाहीन.

४६

इस्राएल निघून गेला, तो आणि त्याचे सर्व, आणि शपथाच्या विहिरीवर आला, आणि त्याने त्याचे वडील इसहाक यांच्या देवाला यज्ञ केला. देवाने इस्राएलला रात्रीच्या दृष्टांतात म्हटले, याकोबा, याकोबा, आणि त्याने म्हटले, काय आहे? तो त्याला म्हणतो, मी तुझ्या पूर्वजांचा देव आहे, इजिप्तमध्ये जाण्यास भिऊ नकोस, कारण तेथे मी तुला एक महान राष्ट्र करीन. आणि मी तुझ्यासोबत मिसरमध्ये जाईन, आणि मी तुला शेवटी वर आणीन, आणि योसेफ तुझ्या डोळ्यांवर हात ठेवील. याकोब शपथाच्या विहिरीपासून उठला, आणि इस्राएलाच्या मुलांनी त्यांचे वडील, आणि सामान, आणि त्यांच्या बायका, त्या गाड्यांवर घेतल्या ज्या योसेफाने त्याला उचलण्यासाठी पाठवल्या होत्या. आणि त्यांची मालमत्ता घेऊन, आणि सर्व संपत्ती जी त्यांनी कनान भूमीतून मिळवली होती, याकोब आणि त्याचा सर्व वंश त्याच्यासोबत इजिप्तमध्ये प्रवेश केला. मुलगे आणि त्याच्या मुलांचे मुलगे त्याच्यासोबत, मुली आणि त्याच्या मुलींच्या मुली, आणि त्याचे सर्व वंशज त्याने इजिप्तमध्ये आणले. या इस्राएलच्या मुलांची नावे आहेत ज्यांनी त्यांच्या वडील याकोबासोबत एकत्र इजिप्तमध्ये प्रवेश केला. याकोब आणि त्याचे मुले, याकोबाचा प्रथमजात रऊबेन. रऊबेनचे पुत्र हनोख, फल्लू, हेस्रोन आणि खर्मी. शिमोनचे पुत्र: येमुएल, यामीन, एहूद, याखीन, सोहर आणि शौल जो कनानी स्त्रीचा पुत्र होता. लेवीचे पुत्र: गेर्शोन, काथ आणि मरारी. यहूदाचे पुत्र एर, ओनान, शीलोह, फारेस आणि जारा, पण एर आणि ओनान कनान भूमीत मरण पावले, आणि फारेसचे पुत्र हेस्रोन आणि यमुएल झाले. इस्साखारचे पुत्र: तोला, फुआ, हाशूम आणि शिम्रोन. झेबुलूनचे पुत्र: सेरेद, इतर आणि अखोएल. हे लेआचे

पुत्र होते, ज्यांना तिने याकोबाला सीरियाच्या मेसोपोटामियामध्ये जन्म दिला, आणि दीना ही त्याची मुलगी; सर्व व्यक्ती, पुत्र आणि मुली, तेहतीस. गादचे पुत्र: सफोन, अंगिस, सन्निस, थासोबान, आएदेइस, अरोएदेइस आणि अरेएलेइस. आशेरचे पुत्र: इएम्ना, इएस्सुआ, इएऊल आणि बारिआ, आणि त्यांची बहीण सारा. बारिआचे पुत्र: खोबोर आणि मेल्खिइल. हे झिल्पाचे पुत्र होते, जी लाबानाने आपली मुलगी लेआला दिली होती, आणि तिने याकोबाला ही सोळा व्यक्ती जन्म दिली. राहेल याकोबाची बायको हिची मुले योसेफ आणि बन्यामीन. योसेफाला मिसर देशात मुलगे झाले, ज्यांना असनथ हिने जन्म दिला, जी हेलिओपोलिसचा याजक पोतीफरा याची मुलगी होती, म्हणजे मनश्शे आणि एफ्राईम. आणि मनश्शेला मुलगे झाले, ज्यांना त्याच्या सीरियन उपपत्नीने जन्म दिला, म्हणजे माखीर, आणि माखीरने गिलादला जन्म दिला. आणि एफ्राईमाचे, जो मनश्शेचा भाऊ होता, मुलगे होते सुथलह आणि ताहान. आणि सुथलहचे मुलगे होते एदोम. बिन्यामीनाचे पुत्र बाला, बोखोर आणि अस्बेल होते. बालाचे पुत्र गेरा, नोएमान, अंखीस, रोस आणि मामफीम होते. गेराने अरादला जन्म दिला. हे राहेलचे पुत्र, ज्यांना तिने याकोबाला जन्म दिला, सर्व आत्मे अठरा. दानाचा पुत्र असोम. आणि नफथालीचे पुत्र: असिएल, गोनी, इस्सार आणि सोल्लेम. हे बल्लासचे पुत्र होते, जिला लाबानाने आपली मुलगी राहेलला दिले होते, तिने याकोबला या मुलांना जन्म दिला, सर्व आत्मे सात होते. सर्व आत्मे ज्या याकोबासोबत मिसरमध्ये प्रविष्ट झाल्या, ते त्याच्या मांड्यांतून बाहेर गेलेले, याकोबाच्या मुलांच्या स्त्रियांशिवाय, सर्व आत्मे, सहासष्ट. योसेफाचे पुत्र जे त्याला मिसर देशात झाले, ते नऊ व्यक्ती होते. याकोबाच्या घराण्यातील सर्व व्यक्ती ज्या याकोबासोबत मिसरमध्ये गेल्या, त्या पंच्याहत्तर व्यक्ती होत्या.

त्याने यहूदाला आपल्या आधी योसेफाकडे पाठवले, त्याला भेटण्यासाठी, वीरांच्या शहराकडे, रामसेसच्या प्रदेशात. योसेफाने आपले रथ जोडून घेतले आणि आपला पिता इस्राएल याला भेटण्यासाठी वीरांच्या शहराला गेला, आणि त्याला दिसल्यावर त्याच्या मानेवर पडला आणि मोठ्याने रडला. आणि इस्राएलने योसेफला म्हटले, आता मी मरेन, कारण मी तुझा चेहरा पाहिला आहे, अजून तू जिवंत आहेस. योसेफ आपल्या भावांना म्हणाला, मी फारोकडे जाऊन त्याला

सांगेन की, माझे भाऊ आणि माझ्या वडिलांचे घराणे, जे कनान भूमीत होते, ते माझ्याकडे आले आहेत. पण ती माणसे मेंढपाळ आहेत, कारण ती माणसे पशुपालक होती, आणि त्यांनी गुरेढोरे, बैल आणि त्यांचे सर्व काही आणले आहे. जर म्हणून फारो तुम्हाला बोलावतो, आणि तुम्हाला म्हणतो, तुमचे काम काय आहे? तुम्ही म्हणाल, आम्ही पुरुष पशुपालक आहोत, तुझे सेवक बालपणापासून आतापर्यंत, आणि आम्ही, आणि आमचे बाप, यासाठी की तुम्ही अरबस्तानाच्या गेसेम भूमीत राहाल, कारण प्रत्येक मेंढरांचा मेंढपाळ मिसरच्या लोकांना घृणास्पद आहे.

४७

योसेफ फारोकडे येऊन म्हणाला, माझे वडील आणि माझे भाऊ आणि त्यांची जनावरे आणि त्यांचे बैल आणि त्यांचे सर्व काही कनान देशातून आले आहेत, आणि पाहा, ते गोशेन प्रदेशात आहेत. पण त्याच्या भावांपैकी त्याने पाच पुरुष घेतले आणि त्यांना फारोसमोर उभे केले. आणि फारोने योसेफाच्या भावांना म्हटले, तुमचे काम काय आहे? त्यांनी फारोला म्हटले, तुझे सेवक मेंढरांचे मेंढपाळ आहेत, आणि आम्ही आणि आमचे वडील. त्यांनी फारोला म्हटले, आम्ही या भूमीत तात्पुरते राहण्यासाठी आलो आहोत, कारण तुझ्या सेवकांच्या जनावरांसाठी गवत नाही, कारण कनान भूमीत दुष्काळ बळकट झाला आहे. आता म्हणून आम्ही गेसेम भूमीत राहू. फारोने योसेफाला म्हटले, ते गेसेम भूमीत राहू द्या. जर तू जाणतोस की त्यांच्यात सामर्थ्यवान पुरुष आहेत, तर त्यांना माझ्या जनावरांचे अधिकारी नेमून ठेव. याकोब आणि त्याचे पुत्र इजिप्तमध्ये योसेफाकडे आले, आणि इजिप्तच्या राजा फारोने ऐकले. आणि फारोने योसेफाला म्हटले, तुझा बाप आणि तुझे भाऊ तुझ्याकडे आले आहेत. पाहा, इजिप्तची भूमी तुझ्यासमोर आहे; सर्वोत्तम भूमीत तुझ्या पित्याला आणि तुझ्या भावांना वसव. आणि योसेफाने आपला पिता याकोबाला आत आणले, आणि त्याला फारोसमोर उभे केले, आणि याकोबाने फारोला आशीर्वाद दिला. फारो याकोबाला म्हणाला, तुझ्या आयुष्याची वर्षे किती आहेत? आणि याकोबाने फारोला म्हटले, माझ्या जीवनाच्या वर्षांचे दिवस, ज्यात मी परदेशी म्हणून राहतो, शंभर तीस वर्षे आहेत; माझ्या

जीवनाच्या वर्षांचे दिवस थोडे आणि वाईट झाले आहेत; ते माझ्या वडिलांच्या जीवनाच्या वर्षांच्या दिवसांपर्यंत पोहोचले नाहीत, ज्या दिवसात ते परदेशी म्हणून राहिले. आणि याकोबाने फारोला आशीर्वाद दिल्यावर, तो त्याच्याकडून निघून गेला.

आणि योसेफाने आपल्या बापाला आणि आपल्या भावांना वसवले, आणि त्यांना मिसर देशात, सर्वोत्तम भूमीत, रामसेस प्रदेशात ताबा दिला, जसे फारोने आज्ञा केली होती. आणि योसेफ आपल्या वडिलांना, भावांना आणि आपल्या वडिलांच्या घरातील प्रत्येकाला शरीराप्रमाणे धान्य मोजून देत होता.

धान्य सर्व भूमीत नव्हते, कारण दुष्काळ अत्यंत बळकट झाला होता, आणि इजिप्तची भूमी व कनानची भूमी दुष्काळामुळे नाश पावली होती. योसेफाने मिसर देशात आणि कनान देशात सापडलेली सर्व चांदी गोळा केली, ज्या धान्याची ते खरेदी करीत होते त्याची, आणि त्यांना मोजून देत होता, आणि योसेफाने सर्व चांदी फारोच्या घरात आणली. आणि इजिप्तच्या देशातून व कनानच्या देशातून सर्व चांदी संपली, आणि सर्व इजिप्शियन लोक योसेफाकडे आले व म्हणाले, आम्हाला भाकरी दे, आणि आम्ही तुझ्यासमोर का मरावे? कारण आमची चांदी संपली आहे. योसेफ त्यांना म्हणाला, तुमची गुरेढोरे आणा, आणि मी तुम्हाला तुमच्या गुरेढोरांच्या बदल्यात भाकरी देईन, जर तुमची चांदी संपली असेल. त्यांनी आपली जनावरे योसेफाकडे आणली, आणि योसेफाने त्यांना घोड्यांच्या ऐवजी, मेंढ्यांच्या ऐवजी, बैलांच्या ऐवजी आणि गाढवांच्या ऐवजी भाकरी दिली, आणि त्या वर्षात त्यांच्या सर्व जनावरांच्या ऐवजी भाकरीने त्यांना पोसले. ते वर्ष संपले आणि दुसऱ्या वर्षी ते त्याच्याकडे आले आणि त्याला म्हणाले, आम्ही आमच्या स्वामीपासून नष्ट होऊ नये; कारण आमचे चांदी संपले आहे, आणि मालमत्ता आणि गुरेढोरे तुझ्याकडे स्वामीकडे आहेत, आणि आमच्या स्वामीसमोर आमच्याकडे काहीही शिल्लक नाही, परंतु फक्त आमचे स्वतःचे शरीर आणि आमची जमीन. म्हणून आम्ही तुझ्या समोर मरू नये आणि जमीन ओसाड होऊ नये, आम्हाला आणि आमची जमीन भाकरीच्या बदल्यात विकत घे, आणि आम्ही आणि आमची जमीन फारोचे दास होऊ. बी दे, म्हणून आम्ही पेरू आणि जगू आणि मरू

नये, आणि जमीन ओसाड होणार नाही. आणि योसेफाने सर्व मिसरच्या लोकांची भूमी फारोसाठी प्राप्त केली, कारण मिसरच्या लोकांनी त्यांची भूमी फारोला विकली, कारण त्यांच्यावर दुष्काळ प्रबल झाला होता, आणि ती भूमी फारोची झाली. आणि त्याने लोकांना गुलाम केले त्याच्यासाठी सेवक म्हणून, इजिप्तच्या सीमेच्या एका टोकापासून दुसऱ्या टोकापर्यंत. फक्त पुजाऱ्यांची जमीन वगळता, योसेफाने ती संपादित केली नाही, कारण फारोने पुजाऱ्यांना भेट म्हणून देणगी दिली होती, आणि ते ती भेट खात होते जी फारोने त्यांना दिली होती, यामुळे त्यांनी त्यांची जमीन विकली नाही. योसेफ सर्व इजिप्शियनांना म्हणाला, पहा, मी आज तुम्हाला आणि तुमची जमीन फारोसाठी संपादित केली आहे. स्वतःसाठी बीज घ्या आणि जमीन पेरा. आणि तिची उपज असेल, आणि तुम्ही पाचवा भाg फारोला द्याल, पण चार भाग तुम्हाला जमिनीसाठी बीज म्हणून असतील, आणि तुम्हाला अन्नासाठी, आणि तुमच्या घरांमधील सर्वांसाठी. आणि त्यांनी सांगितले, तू आम्हाला वाचवले आहेस, आम्हाला आमच्या स्वामीच्या समोर कृपा मिळाली आहे, आणि आम्ही फारोचे सेवक होऊ. आणि योसेफने त्यांना आजच्या दिवसापर्यंत इजिप्तच्या भूमीवर फारोला द्यावयाची आज्ञा ठेवली, फक्त याजकांची भूमी वगळता, ती फारोची नव्हती.

इस्राएल मिसर देशात गोशेन प्रदेशात वसला, आणि त्यांनी तेथे वतन मिळवले, आणि ते वाढले आणि फार संख्येने बहुगुणित झाले. याकोब इजिप्तच्या भूमीत सतरा वर्षे जगला, आणि याकोबच्या आयुष्याची वर्षे शंभर सत्तेचाळीस वर्षे झाली. इस्राएलचे मरणाचे दिवस जवळ आले, आणि त्याने आपला मुलगा योसेफ याला बोलावले आणि त्याला म्हणाला, जर मला तुझ्यासमोर कृपा मिळाली असेल, तर तुझा हात माझ्या मांडीखाली ठेव आणि माझ्यावर दया व सत्य कर, की मला इजिप्तमध्ये पुरू नकोस. पण मी माझ्या वडिलांसोबत झोपेन, आणि तू मला इजिप्तमधून बाहेर काढशील, आणि तू मला त्यांच्या समाधीत पुरशील, पण त्याने म्हटले, मी तुझ्या शब्दाप्रमाणे करीन. त्याने म्हटले, मला शपथ घे, आणि त्याने त्याला शपथ घेतली, आणि इस्राएलने त्याच्या काठीच्या टोकावर नमन केले.

४८

या शब्दांनंतर असे झाले की, योसेफाला कळवण्यात आले की तुझा बाप आजारी आहे, आणि त्याने आपली दोन मुले मनश्शे आणि एफ्राईम यांना घेऊन याकोबाकडे गेला. याकोबाला कळवण्यात आले, पाहा, तुझा मुलगा योसेफ तुझ्याकडे येत आहे, आणि इस्राएलने स्वतःला बळकट करून पलंगावर बसला. आणि याकोबाने योसेफाला सांगितले, माझा देव मला कनान देशातील लूज येथे दिसला आणि त्याने मला आशीर्वाद दिला, आणि त्याने मला म्हटले, पाहा, मी तुला वाढवीन आणि तुझी संख्या वाढवीन, आणि तुला राष्ट्रांच्या मंडळ्या करीन, आणि तुला ही भूमी देईन, आणि तुझ्यानंतर तुझ्या वंशाला, शाश्वत ताब्यासाठी. आता म्हणून तुझे दोन पुत्र, जे तुला मिसर देशात मी तुझ्याकडे मिसरात येण्यापूर्वी झाले, ते माझे आहेत, एफ्राईम आणि मनश्शे, रऊबेन आणि शिमोन यांच्याप्रमाणे माझे असतील. पण जी संतती तू यानंतर जन्म देशील, ती त्यांच्या भावांच्या नावावर असेल आणि त्यांच्या वतनांवर बोलावली जातील. पण मी जेव्हा मेसोपोटामियाच्या सीरियातून येत होतो, तेव्हा तुझी आई राहेल कनान भूमीत मरण पावली, मी खब्राथा हिप्पोड्रोमाच्या जवळ होतो, एफ्राथाला जाण्यासाठी, आणि मी तिला हिप्पोड्रोमाच्या मार्गावर पुरले, हे बेथलेहेम आहे.

इस्राएलने योसेफाच्या मुलांना पाहून म्हटले, तुला हे कोण आहेत? योसेफ आपल्या वडिलांना म्हणाला, हे माझे पुत्र आहेत, ज्यांना देवाने मला येथे दिले. आणि याकोब म्हणाला, त्यांना माझ्याकडे आण, जेणेकरून मी त्यांना आशीर्वाद देईन. इस्राएलचे डोळे वृद्धत्वामुळे मंद झाले होते, आणि तो पाहू शकत नव्हता, आणि त्याने त्यांना आपल्याजवळ आणले, आणि त्यांचे चुंबन घेतले, आणि त्यांना मिठी मारली. आणि इस्राएलने जोसेफला म्हटले, पाहा, तुझा चेहरा पाहण्यापासून मी वंचित राहिलो नाही, आणि पाहा, देवाने मला तुझे संतती देखील दाखवले. आणि योसेफाने त्यांना त्याच्या गुडघ्यांपासून बाहेर नेले, आणि त्यांनी त्याला जमिनीवर चेहरा ठेवून नमन केले. योसेफाने आपल्या दोन मुलांना घेतले, एफ्राईमला उजव्या हातात, इस्राएलच्या

डाव्या बाजूने, आणि मनश्शेला डाव्या हातात, इस्राएलच्या उजव्या बाजूने, आणि त्यांना त्याच्याजवळ आणले. पण इस्राएलने उजवा हात ताणून एफ्राइमच्या डोक्यावर ठेवला, हा पण धाकटा होता, आणि डावा हात मनश्शेच्या डोक्यावर ठेवला, हात वळसे केले.

आणि त्यांना आशीर्वाद दिला आणि म्हणाला, देव, ज्याला माझे वडील अब्राहाम आणि इसहाक त्याच्या समोर संतुष्ट झाले, देव जो माझ्या तारुण्यापासून या दिवसापर्यंत मला पोषण करतो, तो दूत जो मला सर्व वाईट गोष्टींपासून सोडवतो, या मुलांना आशीर्वाद देवो, आणि त्यांच्यामध्ये माझे नाव बोलावले जाईल, आणि माझ्या वडिलांचे नाव अब्राहाम आणि इसहाक, आणि ते पृथ्वीवर मोठ्या संख्येने वाढोत. योसेफाने पाहिले की त्याच्या वडिलांनी आपला उजवा हात एफ्राईमच्या डोक्यावर ठेवला आहे, हे त्याला जड वाटले, आणि योसेफाने आपल्या वडिलांचा हात धरला, तो एफ्राईमच्या डोक्यावरून काढून मनश्शेच्या डोक्यावर ठेवण्यासाठी. योसेफाने आपल्या वडिलांना म्हटले, असे नाही, वडील, कारण हा पहिलोरा आहे. तुमचा उजवा हात त्याच्या डोक्यावर ठेवा. आणि त्याला इच्छा नव्हती, परंतु तो म्हणाला, मला माहीत आहे, मुला, मला माहीत आहे, आणि हा लोकांमध्ये होईल, आणि हा उंचावला जाईल, परंतु त्याचा धाकटा भाऊ त्याच्यापेक्षा मोठा होईल, आणि त्याचे बीज राष्ट्रांच्या समुदायात होईल. आणि त्या दिवशी त्यांना आशीर्वाद देऊन म्हणाला, तुमच्यामध्ये इस्राएल आशीर्वादित होईल, असे म्हणत, देव तुला एफ्राईम आणि मनश्शे यांच्यासारखे करो, आणि त्याने एफ्राईमला मनश्शेच्या आधी ठेवले. इस्राएलने योसेफला म्हटले, पाहा, मी मरत आहे, आणि देव तुमच्या सोबत असेल, आणि तो तुम्हाला तुमच्या वडिलांच्या भूमीत परत वळवील. मी तुला शखेम देतो, जे तुझ्या भावांपेक्षा अपवादात्मक आहे, जे मी अमोऱ्यांच्या हातातून माझ्या तलवारीने आणि धनुष्याने घेतले.

४९

याकोबाने आपल्या मुलांना बोलावले, आणि त्यांना म्हणाला, जमा व्हा, जेणेकरून मी तुम्हाला

सांगेन की शेवटच्या दिवसांत तुम्हाला काय घडेल. एकत्र व्हा आणि माझे ऐका, याकोबाच्या मुलांनो, इस्राएला ऐका, तुमच्या वडिलांचे ऐका. रऊबेन माझा ज्येष्ठ पुत्र, तू माझे सामर्थ्य आणि माझ्या मुलांची सुरुवात, सहन करणे कठीण आणि कठोर हट्टी. तू पाण्यासारखा उद्धटपणे वागलास, उकळून वाहू नकोस, कारण तू आपल्या वडिलांच्या बिछान्यावर गेलास, तेव्हा तू ती गादी अपवित्र केलीस, जिथे तू गेलास. शिमोन आणि लेवी भाऊ यांनी त्यांच्या निवडीचा अन्याय पूर्ण केला. त्यांच्या सभेत माझा आत्मा येऊ नये, आणि त्यांच्या रचनेवर माझे यकृत भांडू नये, कारण त्यांनी आपल्या क्रोधात माणसे मारली, आणि त्यांनी आपल्या इच्छेत बैल पंगू केला. शापित असो त्यांचा क्रोध, कारण तो हट्टी आहे, आणि त्यांचा रोष, कारण तो कठोर झाला आहे; मी त्यांना याकोबामध्ये विभाजित करीन, आणि त्यांना इस्राएलामध्ये विखुरीन. यहूदा, तुझ्या भावांनी तुझी स्तुती केली, तुझे हात तुझ्या शत्रूंच्या पाठीवर आहेत, तुझ्या वडिलांचे पुत्र तुला नमन करतील. यहूदा सिंहाचा शावक आहे, माझ्या मुला, तू अंकुरातून वर गेलास, तू झोपून पडलास आणि सिंहाप्रमाणे व शावकाप्रमाणे झोपलास, त्याला कोण उठवील? यहूदातून राज्यकर्ता नाहीसा होणार नाही, आणि त्याच्या कंबरेतून नेता, जोपर्यंत त्याच्यासाठी राखून ठेवलेल्या गोष्टी येत नाहीत, आणि तो स्वतः राष्ट्रांची अपेक्षा आहे. तो आपला शिंगरू द्राक्षवेलीला बांधतो, आणि आपल्या गाढवाचा शिंगरू वेलीच्या फांदीला बांधतो, तो आपला झगा द्राक्षारसात धुवील, आणि आपले आवरण द्राक्षाच्या रक्तात धुवील. त्याचे डोळे द्राक्षरसापेक्षा चमकदार आहेत, आणि त्याचे दात दुधापेक्षा पांढरे आहेत. झेबुलून समुद्रकिनाऱ्यावर राहील आणि तो जहाजांच्या बंदराजवळ असेल, आणि सिदोनपर्यंत विस्तारित होईल. इस्साखाराने चांगल्या गोष्टीची इच्छा केली, वाट्यांच्या मध्ये विश्रांती घेत असताना. आणि विश्रांती चांगली आहे हे पाहून, आणि जमीन सुपीक आहे हे पाहून, त्याने आपला खांदा कष्ट करण्यासाठी खाली घातला, आणि तो शेतकरी माणूस झाला. दान आपल्या लोकांचा न्याय करेल, जसा इस्राएलमधील एक वंश. आणि दान मार्गावर साप होवो, वाटेवर बसलेला, घोड्याची टाच चावणारा, आणि घोडेस्वार मागे पडेल. प्रभूच्या तारणाची वाट पाहत. गाद, लुटारू तुकडी त्याच्यावर हल्ला करेल, पण तो त्यांच्या पाठीमागून त्यांच्यावर हल्ला करेल. आशेर, त्याची भाकर समृद्ध आहे, आणि तो राज्यकर्त्यांना वैभव देईल. नफ्ताली मोकळे पसरणारे खोड आहे, जो संततीमध्ये सौंदर्य देतो.

वाढलेला पुत्र योसेफ, माझा वाढलेला प्रिय पुत्र, माझा सर्वात धाकटा पुत्र, माझ्याकडे परत ये. ज्याच्याविषयी विचारविनिमय करीत ते त्याला शिव्या देत होते, आणि बाणांचे स्वामी त्याच्याविरुद्ध राग बाळगीत होते. आणि त्यांची धनुष्ये सामर्थ्याने चुरगळली गेली, आणि त्यांच्या हाताच्या बाहूंच्या स्नायू शिथिल झाल्या, याकोबाच्या शासकाच्या हाताद्वारे, तेथून तो इस्राएलाचा बलवान, तुझ्या पित्याच्या देवापासून. आणि माझ्या देवाने तुला मदत केली, आणि त्याने तुला वरून स्वर्गाचा आशीर्वाद दिला, आणि सर्व काही धारण करणाऱ्या पृथ्वीचा आशीर्वाद दिला, स्तनांच्या आणि गर्भाशयाच्या आशीर्वादामुळे, तुझ्या वडिलांचे आणि तुझ्या आईचे आशीर्वाद, कायमच्या पर्वतांच्या आशीर्वादांपेक्षा मागे टाकले, आणि सदासर्वकाळच्या टेकड्यांच्या आशीर्वादांवर, ते योसेफाच्या डोक्यावर असतील, आणि त्याच्या शिखरावर ज्याला भावांमध्ये मानले गेले. बेंजामिन लुबाडणारा लांडगा आहे; सकाळी तो अजून खाईल आणि संध्याकाळी तो पोषण देतो. हे सर्व याकोबाचे बारा पुत्र होते, आणि त्यांच्या वडिलांनी त्यांना या गोष्टी सांगितल्या, आणि त्यांना आशीर्वाद दिला, प्रत्येकाला त्याच्या आशीर्वादाप्रमाणे आशीर्वाद दिला. आणि त्यांना म्हणाला, मी माझ्या लोकांकडे जोडला जात आहे, मला माझ्या वडिलांसोबत त्या गुहेत पुरा, जी एफ्रोन हित्ती च्या शेतात आहे, दुहेरी गुहेत, जी मामरेच्या समोर आहे, कनान भूमीत, जी गुहा अब्राहामाने एफ्रोन हित्ती याच्याकडून समाधीच्या मालकीसाठी संपादन केली. तेथे त्यांनी अब्राहामला आणि त्याची पत्नी साराला पुरले, तेथे त्यांनी इसहाकला आणि त्याची पत्नी रिबेकाला पुरले, तेथे त्यांनी लेआला पुरले, शेताच्या आणि त्यात असलेल्या गुहेच्या मालकीत, हेथच्या पुत्रांकडून. आणि याकोबाने आपल्या मुलांना आज्ञा देणे थांबवले, आणि आपले पाय अंथरुणावर उचलून, तो संपला, आणि आपल्या लोकांमध्ये सामील झाला.

५०

आणि योसेफ आपल्या वडिलांच्या चेहऱ्यावर पडला, त्याच्यासाठी रडला आणि त्याचे चुंबन घेतले. आणि योसेफाने त्याच्या सेवकांना, त्या दफन करणाऱ्यांना, त्याच्या वडिलांना दफन

करण्याची आज्ञा केली, आणि त्या दफन करणाऱ्यांनी इस्राएलला दफन केले. आणि त्यांनी त्याचे चाळीस दिवस पूर्ण केले, कारण अशाप्रकारे दफनाचे दिवस मोजले जातात, आणि इजिप्तने त्याच्यासाठी सत्तर दिवस शोक केला. कारण शोकाचे दिवस गेले, योसेफ फारोच्या अधिकाऱ्यांशी बोलला, म्हणाला, जर मला तुमच्या समोर कृपा मिळाली असेल, तर माझ्या विषयी फारोच्या कानी बोला, म्हणा, माझ्या वडिलांनी मला शपथ घातली, म्हणाले, ज्या समाधीत मी कनान भूमीत स्वतःसाठी खोदले आहे, तेथे तू मला पुरशील. आता म्हणून, मी जाऊन माझ्या वडिलांना पुरेन आणि परत येईन. आणि फारोने योसेफला म्हटले, वर जा, तुझ्या पित्याला पुरा, ज्याप्रमाणे त्याने तुला शपथ घातली. आणि योसेफ आपल्या पित्याला पुरण्यासाठी वर गेला, आणि त्याच्याबरोबर फारोचे सर्व सेवक, आणि त्याच्या घराचे वडील, आणि इजिप्त भूमीचे सर्व वडील एकत्र वर गेले. आणि योसेफाचा संपूर्ण घराणा, आणि त्याचे भाऊ, आणि त्याचे संपूर्ण पैतृक घर, आणि त्याचे नातेवाईक, आणि मेंढरे, आणि बैल यांना त्यांनी गोशेन भूमीत मागे सोडले. आणि त्याच्यासोबत रथ आणि घोडेस्वार वर गेले, आणि छावणी अत्यंत मोठी झाली. आणि ते यार्देन नदीच्या पलीकडे असलेल्या अताद या खळ्यावर आले, आणि त्यांनी त्याच्यासाठी अत्यंत मोठा आणि तीव्र शोक केला, आणि त्याने आपल्या वडिलांसाठी सात दिवस शोक पाळला. आणि कनान देशाच्या रहिवाशांनी अताद च्या खळ्यावर शोक पाहिला, आणि ते म्हणाले, हा इजिप्शियनांचा मोठा शोक आहे. यामुळे त्याने त्या ठिकाणाचे नाव इजिप्तचा शोक असे ठेवले, जे यार्डन नदीच्या पलीकडे आहे. आणि त्याच्या मुलांनी त्याला अशाप्रकारे केले. आणि त्याचे मुलगे त्याला कनान भूमीत घेऊन गेले, आणि त्यांनी त्याला त्या दुहेरी गुहेत पुरले, जी गुहा अब्राहामाने कबरीच्या मालकीत एफ्रोन हित्ती याच्याकडून मम्रेसमोर विकत घेतली होती. आणि योसेफ इजिप्तमध्ये परतला, तो आणि त्याचे भाऊ, आणि जे त्याच्या बापाला पुरण्यासाठी त्याच्याबरोबर गेले होते.

योसेफाच्या भावांनी पाहिले की त्यांचा बाप मरण पावला आहे, म्हणून ते म्हणाले, कदाचित योसेफ आमच्यावर राग धरेल आणि आम्ही त्याच्याशी केलेल्या सर्व वाईट गोष्टींची परतफेड करेल. आणि योसेफाकडे आल्यावर त्यांनी सांगितले, तुझ्या वडिलांनी मरण्यापूर्वी शपथ घातली

होती, असे म्हणत, अशा प्रकारे योसेफला सांगा, त्यांना त्यांचा अन्याय आणि त्यांचे पाप क्षमा कर, कारण त्यांनी तुला वाईट दाखवले, आणि आता तुझ्या वडिलांच्या देवाच्या सेवकांचा अन्याय स्वीकार कर, आणि ते त्याच्याशी बोलत असताना योसेफ रडला. आणि त्याच्याकडे आल्यावर त्यांनी सांगितले, आम्ही तुझे सेवक आहोत हे जाणतो. आणि योसेफ त्यांना म्हणाला, भीती बाळगू नका, कारण मी देवाचा आहे. तुम्ही माझ्या विरुद्ध वाईट योजना आखली, पण देवाने माझ्याबद्दल चांगल्या गोष्टींची योजना आखली, जेणेकरून आजच्या दिवसाप्रमाणे घडेल आणि बरेच लोक पोसले जातील. आणि त्यांना म्हणाला, भीती बाळगू नका, मी तुम्हाला आणि तुमच्या घरांना पोसीन, आणि त्याने त्यांना सांत्वन केले आणि त्यांच्या हृदयाशी बोलला. आणि योसेफ इजिप्तमध्ये वस्ती करून राहिला, तो स्वतः आणि त्याचे भाऊ आणि त्याच्या वडिलांचे संपूर्ण घराणे, आणि योसेफ शंभर दहा वर्षे जगला. आणि योसेफाने एफ्राइमाची मुले तिसऱ्या पिढीपर्यंत पाहिली, आणि मनश्शेचा मुलगा माखीर याची मुले योसेफाच्या मांड्यांवर जन्मली. आणि योसेफ आपल्या भावांना म्हणाला, मी मरत आहे, पण देव तुमची भेट घेईल आणि तुम्हाला या भूमीतून त्या भूमीत नेईल, ज्याची शपथ देवाने आमच्या पूर्वजांना, अब्राहाम, इसहाक आणि याकोब यांना घेतली होती. आणि योसेफाने इस्राएलाच्या मुलांना शपथ घातली, म्हणत, ज्या तपासणीत देव तुमची भेट घेईल, त्यावेळी तुम्ही माझी हाडे येथून तुमच्या सोबत वर नेऊन जाल. आणि योसेफ शंभर दहा वर्षांचा असताना मरण पावला, आणि त्यांनी त्याला पुरले आणि इजिप्तमध्ये शवपेटीत ठेवले.

मत्तय प्रमाणे सुवार्ता

१

येशू ख्रिस्ताचे वंशावळीचे पुस्तक, जो दावीदाचा पुत्र, अब्राहामाचा पुत्र. अब्राहामाने इसहाकाला जन्म दिला, आणि इसहाकाने याकोबाला जन्म दिला, आणि याकोबाने यहूदा आणि त्याच्या भावांना जन्म दिला, यहूदाने तामारपासून फारेस आणि जारा यांना जन्म दिला, फारेसने हेस्रोनला जन्म दिला, हेस्रोनने अरामला जन्म दिला, अरामाने अमीनादाबाला जन्म दिला, अमीनादाबाने नहशोनाला जन्म दिला, नहशोनाने सलमोनाला जन्म दिला, सॅल्मनने राहाबपासून बोअजला जन्म दिला, बोअजने रूथपासून ओबेदला जन्म दिला, ओबेदने जेसीला जन्म दिला, जेसीने दावीद राजाला जन्म दिला. आणि दावीद राजाने शलमोनला उरीयाच्या बायकोपासून जन्म दिला. शलमोनाने रहबामाला जन्म दिला, रहबामाने अबीयाला जन्म दिला, अबीयाने आसाला जन्म दिला, आसाने योशाफातला जन्म दिला, योशाफातने योरामला जन्म दिला, योरामने उज्जियाला जन्म दिला, उज्जीयाने योथामला जन्म दिला, योथामने आहाजला जन्म दिला, आहाजने हिज्कीयाला जन्म दिला. हिजकीयाने मनश्शेला जन्म दिला, मनश्शेने आमोनला जन्म दिला, आमोनने योशीयाला जन्म दिला. योशीयाने यखन्याला आणि त्याच्या भावांना बाबेलच्या निर्वासनाच्या वेळी जन्म दिला.

पण बॅबिलोनच्या निर्वासनानंतर येखोनियासने शालतिएलला जन्म दिला, आणि शालतिएलने झरुब्बाबेलला जन्म दिला, झोरोबाबेलाने अबियूदला जन्म दिला, अबियूदने एलियाकीमला जन्म दिला, एलियाकीमने अजोरला जन्म दिला, अझोरने सादोकला जन्म दिला, सादोकने अखीमला जन्म दिला, अखीमने एलीऊदला जन्म दिला, एलियुदाने एलाजारला जन्म दिला, एलाजाराने मत्थानला जन्म दिला, मत्थानाने याकोबला जन्म दिला, याकोबाने योसेफाला जन्म दिला, जो मरीयेचा पती होता, ज्यापासून येशू जन्माला आला, ज्याला ख्रिस्त म्हणतात. म्हणून अब्राहामापासून दावीदापर्यंत सर्व पिढ्या चौदा, आणि दावीदापासून बॅबिलोनच्या हद्दपारीपर्यंत पिढ्या चौदा, आणि बॅबिलोनच्या हद्दपारीपासून ख्रिस्तापर्यंत पिढ्या चौदा.

येशू ख्रिस्ताचा जन्म अशा प्रकारे होता: त्याची आई मरीया योसेफाशी वाग्दत्त झाली होती, परंतु त्यांचे एकत्र येणे होण्यापूर्वी ती पवित्र आत्म्यापासून गर्भवती असल्याचे आढळले. योसेफ, जो तिचा पती होता, नीतिमान असल्यामुळे आणि तिला सार्वजनिकपणे लाजवू इच्छित नसल्यामुळे, तिला गुप्तपणे सोडून देण्याचा विचार केला. या गोष्टींचा त्याने विचार केला असता, पाहा, प्रभूचा दूत स्वप्नात त्याला दिसला आणि म्हणाला, योसेफ, दावीदाच्या मुला, तुझी पत्नी मरीयम हिला घेण्यास भिऊ नकोस, कारण तिच्यात जे जन्मलेले आहे ते पवित्र आत्म्यापासून आहे. ती पुत्राला जन्म देईल आणि तू त्याचे नाव येशू ठेवशील, कारण तो आपल्या लोकांना त्यांच्या पापांपासून वाचवील. हे सर्व घडले यासाठी की, प्रभूने संदेष्ट्याद्वारे जे बोलले होते ते पूर्ण व्हावे पहा, कुमारी गर्भवती होईल आणि पुत्राला जन्म देईल, आणि ते त्याचे नाव इम्मानुएल ठेवतील, ज्याचा अनुवाद आहे आमच्या सोबत देव.

झोपेतून जागृत झाल्यावर योसेफाने प्रभूच्या दूताने त्याला आज्ञा केल्याप्रमाणे केले आणि त्याने आपली बायको घेतली. आणि तिने तिच्या पहिल्या मुलाला जन्म देईपर्यंत त्याने तिला ओळखले नाही, आणि त्याने त्याचे नाव येशू ठेवले.

२

येशू बेथलेहेम यहूदिया येथे हेरोद राजाच्या दिवसांत जन्मला होता, तेव्हा पहा, पूर्वेकडून जादूगार यरुशलेमला आले म्हणत, यहूद्यांचा जन्मलेला राजा कुठे आहे? कारण आम्ही त्याचा तारा पूर्वेला पाहिला आणि त्याला नमन करायला आलो आहोत. हेरोद राजाने हे ऐकल्यावर तो अस्वस्थ झाला आणि त्याच्यासोबत संपूर्ण जेरुसलेम. आणि त्याने सर्व मुख्य याजक आणि लोकांचे शास्त्री यांना एकत्र बोलावून त्यांच्याकडून विचारपूस केली की ख्रिस्त कुठे जन्मला आहे. पण त्यांनी त्याला म्हटले, यहूदियाच्या बेथलेहेममध्ये, कारण संदेष्ट्याद्वारे असे लिहिले आहे, आणि तू बेथलेहेम, यहूदाच्या भूमीत, यहूदाच्या नेत्यांमध्ये कोणत्याही प्रकारे सर्वात लहान नाहीस, कारण तुझ्यातून एक नेता बाहेर येईल, जो माझ्या लोकांचा, इस्राएलचा, मेंढपाळ करील.

तेव्हा हेरोदने गुप्तपणे ज्योतिष्यांना बोलावून त्यांच्याकडून दिसणाऱ्या ताऱ्याचा वेळ नक्की जाणून घेतला. आणि त्यांना बेथलेहेमला पाठवून त्याने म्हटले, जाऊन त्या मुलाविषयी अचूकपणे चौकशी करा, आणि जेव्हा तुम्ही शोधाल, तेव्हा मला कळवा, जेणेकरून मी देखील येऊन त्याला वंदन करीन. ते राजाचे ऐकून गेले, आणि पाहा, जो तारा त्यांनी पूर्वेला पाहिला होता तो त्यांना पुढे नेत होता, आणि जेथे बालक होते त्याच्या वर येऊन तो थांबला. पण तो तारा पाहून ते अत्यंत मोठ्या आनंदाने आनंदित झाले आणि घरात आल्यावर त्यांनी बालकाला त्याची आई मरीया सोबत पाहिले, आणि त्यांनी खाली पडून त्याला नमन केले, आणि आपले खजिने उघडून त्यांनी त्याला भेटवस्तू अर्पण केल्या—सोने, लोबान आणि गंधरस. आणि स्वप्नात चेतावणी मिळाल्यानंतर हेरोदकडे परत न जाता, ते दुसऱ्या मार्गाने आपल्या देशाकडे निघून गेले.

त्यांनी माघार घेतल्यानंतर, पाहा, प्रभूचा दूत योसेफाला स्वप्नात दिसला आणि म्हणाला, उठ आणि त्या बाळाला व त्याच्या आईला घेऊन इजिप्तला पळून जा, आणि मी तुला सांगेपर्यंत तेथे रहा, कारण हेरोद त्या बाळाला नष्ट करण्यासाठी शोधणार आहे. तो उठला आणि त्याने रात्रीच्या

वेळी मूल आणि त्याची आई घेतली आणि इजिप्तला निघून गेला. आणि तो तेथे हेरोदाच्या मृत्यूपर्यंत होता, जेणेकरून प्रभूने संदेष्ट्याद्वारे बोललेले ते पूर्ण व्हावे, जो म्हणत होता, मी माझ्या पुत्राला इजिप्तमधून बोलावले.

तेव्हा हेरोद हे पाहून की तो ज्योतिष्यांनी फसवला गेला होता, अत्यंत रागावला, आणि त्याने पाठवून बेथलेहेममध्ये आणि तिच्या सर्व सीमांमध्ये असलेल्या सर्व मुलांना, दोन वर्षांच्या आणि त्याहून कमी वयाच्या, मारले, ज्योतिष्यांकडून त्याने नक्की केलेल्या वेळेप्रमाणे. तेव्हा यिर्मया संदेष्ट्याने बोललेले ते पूर्ण झाले, रामा मध्ये एक आवाज ऐकला गेला, विलाप आणि रडणे आणि मोठा शोक, राहेल तिच्या मुलांसाठी रडत होती, आणि तिला सांत्वन पावायची इच्छा नव्हती, कारण ती नाहीत.

हेरोदाचा मृत्यू झाल्यावर, पाहा, प्रभूचा दूत स्वप्नात योसेफाला इजिप्तमध्ये प्रकट झाला. म्हणत, उठून त्या मुलाला आणि त्याच्या आईला घेऊन इस्राएल भूमीत जा, कारण जे त्या मुलाच्या आत्म्याचा शोध करीत होते ते मरण पावले आहेत. तो उठला आणि त्याने मूल व त्याची आई यांना घेतले आणि इस्राएल भूमीत आला.

पण हे ऐकून की आर्केलाउस आपल्या वडील हेरोदाच्या ऐवजी यहूदियावर राज्य करतो, तो तेथे जाण्यास घाबरला, पण स्वप्नात सावध केल्यावर तो गलीलच्या प्रदेशात मागे गेला. आणि तो आल्यावर नाझरेथ नावाच्या शहरात वस्ती केली, जेणेकरून संदेष्ट्यांद्वारे बोललेले ते पूर्ण होईल की त्याला नाझरी म्हटले जाईल.

३

त्या दिवसांत योहान बाप्तिस्मा देणारा यहूदियाच्या वाळवंटात उपदेश करीत आला. आणि म्हणत,

पश्चात्ताप करा, कारण स्वर्गाचे राज्य जवळ आले आहे. कारण हा तोच आहे जो यशया संदेष्ट्याने बोलला होता, असे म्हणत, रानात ओरडणाऱ्याचा आवाज, प्रभूचा मार्ग तयार करा, त्याच्या वाटा सरळ करा.

स्वतः तो योहान, त्याचे वस्त्र उंटाच्या केसांपासून होते आणि त्याच्या कंबरेभोवती चामड्याचा पट्टा होता, आणि त्याचे अन्न टोळ आणि रानमध होते. तेव्हा यरुशलेम आणि सर्व यहूदिया आणि यार्देनचा सर्व आसपासचा प्रदेश त्याच्याकडे जात होता. आणि ते जॉर्डन नदीत त्याच्याकडून बाप्तिस्मा घेत होते, आपली पापे कबूल करीत.

पण अनेक फरीशी आणि सदूकी त्याच्या बाप्तिस्म्याकडे येताना पाहून त्याने त्यांना म्हटले, सापांच्या संततीनो, येणाऱ्या क्रोधापासून पळून जाण्यासाठी तुम्हाला कोणी दाखवले? म्हणून पश्चात्तापाला योग्य असे फळ करा. आणि स्वतःशी असे म्हणू नका की, अब्राहाम आमचा पिता आहे. कारण मी तुम्हाला सांगतो की देव या दगडांपासून अब्राहामाला मुले उत्पन्न करू शकतो. आधीच कुऱ्हाड झाडांच्या मुळाशी ठेवलेली आहे, म्हणून प्रत्येक झाड जे चांगले फळ देत नाही ते तोडले जाते आणि आगीत टाकले जाते.

मी खरोखच तुम्हाला पाण्यात पश्चात्तापासाठी बाप्तिस्मा देतो, पण जो माझ्यानंतर येत आहे तो माझ्यापेक्षा बलवान आहे, ज्याच्या चप्पल वाहून नेण्यासही मी सक्षम नाही, तो स्वतः तुम्हाला पवित्र आत्म्यात आणि अग्नीत बाप्तिस्मा देईल. ज्याचा सुपा त्याच्या हातात आहे आणि तो आपले खळे पूर्णपणे साफ करेल, आणि आपले धान्य कोठारात गोळा करेल, पण भुसा न विझणाऱ्या आगीने जाळेल.

तेव्हा येशू गालीलमधून यार्डनेकडे योहानाकडे त्याच्याकडून बाप्तिस्मा घेण्यासाठी येतो. पण योहान त्याला अडवत होता आणि म्हणाला, मला तुझ्याकडून बाप्तिस्मा घेण्याची गरज आहे, आणि तू माझ्याकडे येत आहेस का? पण येशूने उत्तर देत त्याला म्हटले, आत्ता सोड, कारण

अशा प्रकारे आम्हाला सर्व धार्मिकता पूर्ण करणे योग्य आहे. मग त्याने त्याला सोडले. आणि बाप्तिस्मा झाल्यावर येशू लगेच पाण्यातून वर आला, आणि पाहा, त्याला आकाश उघडले गेले, आणि त्याने देवाचा आत्मा कबुतरासारखा उतरताना आणि त्याच्यावर येताना पाहिला, आणि पहा, आकाशातून एक आवाज म्हणाला, हा माझा प्रिय पुत्र आहे, ज्याच्यावर मी प्रसन्न आहे.

४

तेव्हा येशूला आत्म्याने वाळवंटात नेण्यात आले, सैतानाकडून परीक्षा होण्यासाठी. आणि चाळीस दिवस व चाळीस रात्री उपवास केल्यावर नंतर त्याला भूक लागली. आणि त्याच्याजवळ येऊन परीक्षा करणाऱ्याने म्हटले, जर तू देवाचा पुत्र आहेस, तर सांग की हे दगड भाकरी होतील. पण उत्तर देत त्याने म्हटले, लिहिले आहे, माणूस केवळ भाकरीवर जगणार नाही, परंतु देवाच्या तोंडातून निघणाऱ्या प्रत्येक वचनावर जगेल. तेव्हा सैतान त्याला पवित्र शहरात घेऊन जातो, आणि त्याला मंदिराच्या कोपऱ्यावर उभे करतो. आणि तो त्याला म्हणतो, जर तू देवाचा पुत्र आहेस, तर स्वतःला खाली टाक, कारण असे लिहिले आहे की तो आपल्या दूतांना तुझ्याबद्दल आज्ञा करील, आणि ते तुला हातांवर उचलतील, नाहीतर तू आपला पाय दगडाला आपटशील.

येशूने त्याला म्हटले, पुन्हा लिहिले आहे, तू तुझ्या देवाचा, प्रभूचा परीक्षा करणार नाहीस.

पुन्हा सैतान त्याला एका अत्यंत उंच पर्वतावर घेऊन जातो, आणि त्याला जगातील सर्व राज्ये आणि त्यांचे वैभव दाखवतो आणि तो त्याला म्हणतो, या सर्व गोष्टी मी तुला देईन, जर तू पडून माझी उपासना करशील. तेव्हा येशू त्याला म्हणतो, माझ्या मागे जा, सैतान, कारण लिहिलेले आहे, तू तुझा प्रभू देव याची पूजा करशील आणि केवळ त्यालाच सेवा करशील. तेव्हा सैतानाने त्याला सोडले, आणि पाहा, दूत आले आणि त्यांनी त्याची सेवा केली.

येशूने ऐकले की योहान सुपूर्द करण्यात आला होता, तेव्हा तो गालीलमध्ये मागे गेला. आणि नाझरेथ सोडून, तो कफर्णहूम येथे राहिला, जो समुद्राजवळचा होता, झबुलून आणि नफताली यांच्या सीमांत. यासाठी की यशया संदेष्ट्याने सांगितलेले वचन पूर्ण होईल झबुलूनची जमीन आणि नफतालीची जमीन, समुद्राचा मार्ग, यार्देनच्या पलीकडे, राष्ट्रांचा गालील, अंधारात बसलेल्या लोकांनी मोठा प्रकाश पाहिला, आणि मृत्यूच्या प्रदेशात आणि सावलीत बसलेल्यांना प्रकाश उगवला.

त्या वेळेपासून येशूने घोषणा करून बोलणे सुरू केले, पश्चात्ताप करा, कारण स्वर्गाचे राज्य जवळ आले आहे.

गालीलच्या समुद्राजवळ चालत असताना त्याने दोन भाऊ पाहिले, सिमोन ज्याला पेत्र म्हणतात आणि अंद्रिया त्याचा भाऊ, समुद्रात जाळे टाकत होते, कारण ते मच्छीमार होते. आणि तो त्यांना म्हणतो, माझ्या मागे या आणि मी तुम्हाला माणसांचे मच्छीमार बनवीन. ते पण तात्काळ जाळे सोडून त्याचे अनुसरण केले. आणि तेथून पुढे जाताना त्याने दुसरे दोन भाऊ पाहिले, याकोब जो झबदीचा मुलगा आणि योहान त्याचा भाऊ, होडीत त्यांच्या बाप झबदीबरोबर त्यांची जाळी दुरुस्त करीत होते, आणि त्याने त्यांना बोलावले. ते पण लगेच नाव आणि त्यांच्या बापाला सोडून त्याच्यामागे गेले.

आणि येशू संपूर्ण गालीलमध्ये फिरत होता, त्यांच्या मंडळ्यांमध्ये शिकवत होता आणि राज्याची सुवार्ता घोषित करत होता आणि लोकांमधील सर्व रोग आणि सर्व आजार बरे करत होता. आणि त्याची बातमी संपूर्ण सीरियामध्ये पसरली, आणि लोकांनी त्याच्याकडे सर्व आजारी लोकांना आणले, जे विविध रोगांनी आणि यातनांनी पीडित होते, आणि भूतग्रस्त आणि अपस्माराचे रुग्ण आणि अर्धांगवायूचे रुग्ण, आणि त्याने त्यांना बरे केले. आणि त्याला अनेक गर्दीने अनुसरण केले गालील, दकापोलिस, यरुशलेम, यहूदिया आणि यार्देनच्या पलीकडून.

५

गर्दी पाहून तो पर्वतावर गेला, आणि तो बसल्यावर त्याचे शिष्य त्याच्याकडे आले आणि आपले तोंड उघडून तो त्यांना म्हणत शिकवत होता, आत्म्याने गरीब असलेले धन्य आहेत, कारण स्वर्गाचे राज्य त्यांचे आहे. धन्य आहेत ते शोक करणारे, कारण ते सांत्वन पावतील. धन्य आहेत ते नम्र, कारण ते पृथ्वीचा वारसा मिळवतील. धन्य आहेत ते जे न्यायीपणाची भूक आणि तहान धरतात, कारण त्यांना तृप्ती मिळेल. धन्य आहेत ते दयाळू, कारण त्यांना दया दाखवली जाईल. धन्य आहेत ते जे हृदयाने शुद्ध आहेत, कारण ते देवाला पाहतील. धन्य आहेत ते शांतिनिर्माते, कारण त्यांना देवाचे पुत्र म्हटले जाईल. धन्य आहेत ते जे न्यायासाठी छळले गेले आहेत, कारण स्वर्गाचे राज्य त्यांचे आहे. धन्य आहात तुम्ही जेव्हा ते तुम्हाला निंदा करतील आणि छळतील आणि माझ्या कारणासाठी खोटे बोलून तुमच्या विरुद्ध प्रत्येक वाईट शब्द बोलतील. आनंद करा आणि उल्लसित व्हा, कारण तुमचे बक्षीस स्वर्गात महान आहे, कारण अशाप्रकारे त्यांनी तुमच्या आधीच्या संदेष्ट्यांना छळले होते.

तुम्ही पृथ्वीचे मीठ आहात, पण जर मीठ चवहीन झाले, तर ते कशाने खारे केले जाईल? ते यापुढे कशासाठीही उपयुक्त नाही, फक्त बाहेर टाकले जाणे आणि माणसांनी तुडवले जाणे याशिवाय. तुम्ही जगाचे प्रकाश आहात. डोंगरावर वसलेले शहर लपवले जाऊ शकत नाही, नाही आणि ते दिवा लावून टोपलीखाली ठेवत नाहीत, परंतु दिवाबत्तीवर ठेवतात, आणि तो घरातील सर्वांना प्रकाश देतो. अशा प्रकारे तुमचा प्रकाश माणसांसमोर चमकू द्या, जेणेकरून ते तुमची चांगली कामे पाहतील आणि स्वर्गातील तुमच्या बापाचा गौरव करतील.

असे विचार करू नका की मी कायदा किंवा संदेष्टे नष्ट करण्यासाठी आलो आहे; मी नष्ट करण्यासाठी नाही, तर पूर्ण करण्यासाठी आलो आहे. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, जोपर्यंत स्वर्ग आणि पृथ्वी नाहीशी होत नाहीत, तोपर्यंत कायद्यातून एक योटा किंवा एक सेरिफ नाहीसा होणार

नाही, जोपर्यंत सर्व काही पूर्ण होत नाही. जो कोणी या सर्वात लहान आज्ञांपैकी एक मोडील आणि लोकांना तसे शिकवील, तो स्वर्गाच्या राज्यात सर्वात लहान म्हटला जाईल, परंतु जो कोणी पाळील आणि शिकवील, तो स्वर्गाच्या राज्यात महान म्हटला जाईल. मी तुम्हाला म्हणतो की जर तुमचा न्याय शास्त्र्यांच्या आणि परूश्यांच्या पेक्षा अधिक विपुल होणार नाही, तर तुम्ही स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश करणार नाही. तुम्ही ऐकले आहे की प्राचीन लोकांना सांगितले गेले होते, तू खून करू नकोस, आणि जो कोणी खून करेल तो न्यायदंडाला पात्र ठरेल. मी तुम्हाला सांगतो की जो कोणी आपल्या भावावर विनाकारण रागावतो तो न्यायदंडास पात्र ठरेल, जो कोणी आपल्या भावाला राका म्हणेल तो सभेस पात्र ठरेल, आणि जो कोणी मूर्ख म्हणेल तो अग्नीच्या नरकास पात्र ठरेल. जर म्हणून तू तुझी भेट वेदीवर अर्पण करतोस आणि तेथे तुला आठवते की तुझ्या भावाला तुझ्याविरुद्ध काहीतरी आहे तुझी भेट वेदीसमोर तेथे सोड, आणि प्रथम जाऊन तुझ्या भावाशी समेट कर, आणि मग येऊन तुझी भेट अर्पण कर. तुझ्या विरोध्याशी लवकर चांगला स्वभाव ठेव, जोपर्यंत तू त्याच्यासोबत मार्गात आहेस, नाहीतर विरोधी तुला न्यायाधीशाकडे सोपवेल आणि न्यायाधीश तुला सेवकाकडे सोपवेल, आणि तू तुरुंगात टाकला जाशील. खरोखर मी तुला सांगतो, तू तेथून बाहेर जाणार नाहीस, जोपर्यंत तू शेवटचा पैसा परत देत नाहीस.

तुम्ही ऐकले आहे की प्राचीनांना सांगितले गेले होते, व्यभिचार करू नकोस. मी तुम्हाला सांगतो की जो कोणी स्त्रीकडे तिची इच्छा करण्यासाठी पाहतो त्याने आधीच आपल्या हृदयात तिच्याशी व्यभिचार केला आहे. जर तुझा उजवा डोळा तुला पाप करण्यास प्रवृत्त करतो, तर तो काढून टाक, कारण तुझ्या संपूर्ण शरीराला नरकात टाकण्यापेक्षा तुझ्या अवयवांपैकी एक नाश पावणे तुझ्यासाठी अधिक फायदेशीर आहे. आणि जर तुझा उजवा हात तुला पाप करायला लावतो, तर तो कापून टाक आणि तुझ्यापासून फेकून दे, कारण तुझ्यासाठी हे फायदेशीर आहे की तुझ्या अवयवांपैकी एक नाश पावावे आणि तुझे संपूर्ण शरीर नरकात टाकले जाऊ नये.

असे सांगितले गेले होते की, जो कोणी आपल्या बायकोला घटस्फोट देईल, त्याने तिला

घटस्फोटाचा दाखला द्यावा. मी पण तुम्हाला म्हणतो की, जो कोणी आपल्या बायकोला व्यभिचाराच्या कारणाशिवाय घटस्फोट देईल, तो तिला व्यभिचार करायला लावतो, आणि जो कोणी घटस्फोट घेतलेल्या स्त्रीशी लग्न करेल, तो व्यभिचार करतो.

पुन्हा तुम्ही ऐकले आहे की प्राचीनांना सांगितले गेले होते, तू खोटी शपथ घेऊ नकोस, पण प्रभूला तुझ्या शपथा पूर्ण कर. पण मी तुम्हाला सांगतो की अजिबात शपथ घेऊ नका, स्वर्गाची शपथही घेऊ नका, कारण ते देवाचे सिंहासन आहे, पृथ्वीवर नाही, कारण ती त्याच्या पायांचे पादासन आहे, जेरुसलेमकडे नाही, कारण ते महान राजाचे शहर आहे. तुझ्या डोक्यावर शपथ घेऊ नकोस, कारण तू एक केसही पांढरा किंवा काळा करण्यास सक्षम नाहीस. तुमचे बोलणे होय होय, नाही नाही असे असो; पण यांच्यापेक्षा जास्त जे ते वाईटापासून येते.

तुम्ही ऐकले आहे की असे सांगितले गेले होते, डोळ्याच्या बदल्यात डोळा आणि दाताच्या बदल्यात दात, मी तुम्हाला सांगतो की दुष्टाचा प्रतिकार करू नका, पण जो कोणी तुमच्या उजव्या गालावर मारेल, त्याच्याकडे दुसरा गाल वळवा. आणि जो तुझ्यावर न्यायालयात दावा करून तुझा अंगरखा घेऊ इच्छितो, त्याला तुझे वस्त्रही दे. आणि जो कोणी तुला एक मैल जाण्यास भाग पाडेल, त्याच्या बरोबर दोन मैल जा. तुला मागणाऱ्याला दे, आणि तुझ्याकडून उसने घेऊ इच्छिणाऱ्यापासून मुख फिरवू नकोस.

तुम्ही ऐकले आहे की असे सांगितले गेले होते, तू तुझ्या शेजाऱ्यावर प्रेम करशील आणि तुझ्या शत्रूचा द्वेष करशील. मी तुम्हाला सांगतो, तुमच्या शत्रूंवर प्रेम करा, तुम्हाला शाप देणाऱ्यांना आशीर्वाद द्या, तुमचा द्वेष करणाऱ्यांशी चांगले वागा आणि तुम्हाला त्रास देणाऱ्यांसाठी व तुमचा छळ करणाऱ्यांसाठी प्रार्थना करा. जेणेकरून तुम्ही तुमच्या स्वर्गातील पित्याचे पुत्र होऊ शकता, कारण तो आपला सूर्य दुष्टांवर आणि चांगल्यांवर उगवतो आणि नीतिमानांवर आणि अनीतिमानांवर पाऊस पाडतो. जर तुम्ही तुम्हाला प्रेम करणाऱ्यांवर प्रेम केले, तर तुम्हाला काय बक्षीस आहे? जकातदार देखील तेच करतात ना? आणि जर तुम्ही फक्त तुमच्या मित्रांनाच

अभिवादन करता, तर तुम्ही असे काय विलक्षण करता? जकातदारही असेच करतात ना? म्हणून तुम्ही परिपूर्ण व्हाल, जसा तुमचा पिता जो स्वर्गात आहे तो परिपूर्ण आहे.

६

लक्ष द्या की तुमची दानधर्म माणसांसमोर करू नका यासाठी की त्यांना दिसावे, नाहीतर तुम्हाला तुमच्या स्वर्गातील वडिलांकडून बक्षीस मिळणार नाही. जेव्हा तू दान करतोस, तेव्हा तुझ्या समोर कर्णा वाजवू नकोस, जसे ढोंगी मंडळ्यांमध्ये आणि रस्त्यांवर करतात, यासाठी की त्यांचे माणसांद्वारे गौरव केले जावे; खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, त्यांनी त्यांचे बक्षीस प्राप्त केले आहे. पण तू दान करीत असताना तुझा डावा हात काय करतो हे तुझा उजवा हात जाणू नये जेणेकरून तुझा दयाधर्म गुप्त राहील, आणि तुझा बाप जो गुप्तात पाहतो तो तुला उघडपणे परत देईल.

आणि जेव्हा तू प्रार्थना करतोस, तेव्हा तू ढोंगी लोकांसारखा होऊ नकोस, कारण त्यांना सभागृहांमध्ये आणि रस्त्यांच्या कोपऱ्यांत उभे राहून प्रार्थना करणे आवडते, जेणेकरून ते लोकांना दिसतील. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की त्यांनी त्यांचे बक्षीस प्राप्त केले आहे. तू पण जेव्हा प्रार्थना करतोस, तेव्हा तुझ्या आतील खोलीत प्रवेश कर, आणि तुझे दार बंद करून तुझ्या पित्याला गुप्तपणे प्रार्थना कर, आणि तुझा पिता जो गुप्तपणे पाहतो तो तुला उघडपणे परत देईल.

प्रार्थना करताना बडबड करू नका, जसे परराष्ट्रीय लोक करतात, कारण त्यांना वाटते की त्यांच्या शब्दबाहुल्यामुळे ते ऐकले जातील. म्हणून त्यांच्यासारखे होऊ नका, कारण तुम्ही त्याला विचारण्यापूर्वी तुमच्या बापाला तुम्हाला कशाची गरज आहे हे माहीत आहे. अशाप्रकारे म्हणून तुम्ही प्रार्थना करा, आमच्या पित्या जो स्वर्गात आहे, तुझे नाव पवित्र मानले जावो, तुझे राज्य येऊ द्या, तुझी इच्छा पूर्ण होऊ द्या, जसे स्वर्गात तसे पृथ्वीवर. आमची दैनंदिन भाकर आज आम्हाला

दे. आणि आमची कर्जे आम्हाला माफ कर, जसे आम्हीही आमच्या कर्जदारांना माफ करतो. आणि आम्हाला मोहात आणू नकोस, परंतु आम्हाला वाईटापासून सोडव. कारण राज्य आणि सामर्थ्य आणि वैभव युगानुयुगे तुझे आहे, आमेन.

जर तुम्ही लोकांना त्यांचे अपराध क्षमा कराल, तर तुमचा स्वर्गीय पिता तुम्हालाही क्षमा करेल. पण जर तुम्ही लोकांना त्यांचे अपराध क्षमा करणार नाही, तर तुमचा पिता देखील तुमचे अपराध क्षमा करणार नाही.

जेव्हा तुम्ही उपवास करता, तेव्हा ढोंग्यांसारखे उदास चेहऱ्याचे होऊ नका, कारण ते आपले चेहरे विद्रूप करतात जेणेकरून लोकांना उपवास करणारे दिसावे. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की त्यांना त्यांचे बक्षीस मिळाले आहे. पण तू उपवास करताना तुझ्या डोक्याला तेल लाव आणि तुझा चेहरा धुवा जेणेकरून तू उपवास करताना लोकांना दिसणार नाहीस, परंतु तुझ्या वडिलांना जे गुप्तात आहेत, आणि तुझे वडील जे गुप्तात पाहतात ते तुला उघडपणे प्रतिफळ देतील.

तुम्ही पृथ्वीवर खजिना साठवू नका, जेथे पतंग आणि गंज नष्ट करतात, आणि जेथे चोर खोदून चोरतात पण तुम्ही तुमच्यासाठी खजिने स्वर्गात साठवा, जेथे किडा किंवा गंज नष्ट करत नाही, आणि जेथे चोर तोडून आत शिरत नाहीत किंवा चोरत नाहीत, जेथे तुमचा खजिना आहे, तेथे तुमचे हृदयही असेल.

शरीराचा दिवा डोळा आहे; म्हणून जर तुझा डोळा निर्मळ असेल, तर तुझे संपूर्ण शरीर प्रकाशमय होईल. परंतु जर तुझा डोळा दुष्ट असेल, तर तुझे संपूर्ण शरीर अंधारमय असेल. म्हणून जर तुझ्यामधील प्रकाश अंधार असेल, तर तो अंधार किती मोठा असेल?

कोणीही दोन स्वामींची सेवा करू शकत नाही, कारण तो एकाचा द्वेष करेल आणि दुसऱ्यावर प्रेम करेल, किंवा एकाला धरून राहील आणि दुसऱ्याचा तिरस्कार करेल. तुम्ही देवाची आणि

संपत्तीची सेवा करू शकत नाही.

याद्वारे मी तुम्हाला सांगतो, तुमच्या जीवनासाठी काय खाल आणि काय प्याल याची काळजी करू नका, किंवा तुमच्या शरीरासाठी काय परिधान कराल याची काळजी करू नका. आत्मा अन्नापेक्षा अधिक महत्त्वाचा नाही का आणि शरीर वस्त्रापेक्षा अधिक महत्त्वाचा नाही का? आकाशातील पक्ष्यांकडे पहा, कारण ते पेरत नाहीत, कापत नाहीत आणि कोठारात गोळा करत नाहीत, आणि तुमचा स्वर्गीय बाप त्यांना पोसतो; तुम्ही त्यांच्यापेक्षा अधिक किंमतीचे नाही काय? तुमच्यापैकी कोणी काळजी करून त्याच्या आयुष्यात एक हात जोडू शकतो का? आणि वस्त्राविषयी तुम्ही काय काळजी करता? शेतातील कमळे कशी वाढतात ते विचार करा, ती कष्ट करत नाहीत किंवा कातत नाहीत पण मी तुम्हाला सांगतो की सोलोमोनही त्याच्या संपूर्ण वैभवात यांच्यापैकी एकाप्रमाणे परिधान केलेला नव्हता. जर शेताचे गवत, जे आज आहे आणि उद्या भट्टीत टाकले जाते, त्याला देव अशा प्रकारे वस्त्र घालतो, तर तुम्हाला किती अधिक घालणार नाही काय, हे अल्पविश्वासींनो? म्हणून चिंता करू नका असे म्हणत, आपण काय खाऊ, किंवा काय पिऊ, किंवा काय परिधान करू? कारण या सर्व गोष्टी राष्ट्रे शोधतात, तुमचा स्वर्गीय पिता जाणतो की तुम्हाला या सर्वांची गरज आहे. पण तुम्ही प्रथम देवाचे राज्य आणि त्याचा न्याय शोधा, आणि हे सर्व तुम्हाला दिले जातील. म्हणून उद्याची चिंता करू नका, कारण उद्या स्वतःच्या गोष्टींची चिंता करेल, प्रत्येक दिवसाला तिचे स्वतःचे वाईट पुरेसे आहे.

७

न्याय करू नका, जेणेकरून तुमचा न्याय केला जाणार नाही, ज्या निर्णयाने तुम्ही न्याय करता त्याच निर्णयाने तुमचा न्याय केला जाईल, आणि ज्या मापाने तुम्ही मापता त्याच मापाने तुम्हाला मापले जाईल. पण तू तुझ्या भावाच्या डोळ्यातला काटा का पाहतोस, आणि तुझ्या स्वतःच्या डोळ्यातली कडी लक्षात घेत नाहीस? किंवा तू तुझ्या भावाला कसे म्हणशील, मला तुझ्या

डोळ्यातील कण काढू दे, आणि पाहा, तुझ्या स्वतःच्या डोळ्यात दांडा आहे? ढोंगी, प्रथम तुझ्या डोळ्यातील तुळई काढ, आणि मग तू आपल्या भावाच्या डोळ्यातील कण काढण्यासाठी स्पष्टपणे पाहशील.

पवित्र गोष्ट कुत्र्यांना देऊ नका, आणि तुमचे मोती डुकरांसमोर टाकू नका, नाहीतर ते त्यांना आपल्या पायांनी तुडवतील आणि वळून तुम्हाला फाडून टाकतील.

विचारा, आणि तुम्हाला दिले जाईल; शोधा, आणि तुम्हाला सापडेल; ठोठावा, आणि तुमच्यासाठी उघडले जाईल. कारण प्रत्येक मागणारा प्राप्त करतो आणि शोधणारा शोधतो आणि ठोठावणाऱ्याला उघडले जाईल. किंवा तुमच्यातून असा कोण माणूस आहे की, ज्याचा मुलगा त्याला भाकर मागेल तर तो त्याला दगड देईल काय? आणि जर तो मासा मागेल, तर त्याला साप देईल काय? जर तुम्ही दुष्ट असूनही तुमच्या मुलांना चांगल्या भेटी देणे जाणता, तर तुमचा बाप जो स्वर्गात आहे तो त्याला मागणाऱ्यांना किती अधिक चांगल्या गोष्टी देईल?

म्हणून लोकांनी तुम्हाला जे काही करावे असे तुम्ही इच्छिता, तसेच तुम्ही त्यांना करा, कारण हाच नियम आणि संदेष्टे आहेत.

अरुंद फाटकातून प्रवेश करा, कारण फाटक रुंद आहे आणि विनाशाकडे नेणारा मार्ग विस्तृत आहे, आणि त्यातून प्रवेश करणारे अनेक आहेत. किती अरुंद आहे द्वार आणि पीडादायक आहे मार्ग जो जीवनाकडे नेतो, आणि थोडे आहेत जे ते शोधतात.

लक्ष द्या पण खोट्या संदेष्ट्यांपासून, जे मेंढरांच्या वस्त्रांमध्ये तुमच्याकडे येतात, परंतु आतून हिंसक लांडगे आहेत. त्यांच्या फळांवरून तुम्ही त्यांना ओळखाल. काट्यांपासून द्राक्षे किंवा काटेरी झुडपांपासून अंजीर गोळा करतात काय? अशाप्रकारे प्रत्येक चांगले झाड चांगली फळे देते, पण कुजलेले झाड वाईट फळे देते. चांगले झाड वाईट फळे देऊ शकत नाही, आणि कुजलेले झाड

चांगली फळे देऊ शकत नाही. प्रत्येक झाड जे चांगले फळ देत नाही ते तोडले जाते आणि आगीत टाकले जाते. म्हणून त्यांच्या फळांवरून तुम्ही त्यांना ओळखाल.

प्रत्येकजण जो मला प्रभु, प्रभु म्हणतो तो स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश करणार नाही, पण जो माझ्या स्वर्गातील पित्याची इच्छा पूर्ण करतो तोच प्रवेश करेल. अनेक जण त्या दिवशी मला म्हणतील, प्रभु, प्रभु, आम्ही तुझ्या नावाने भविष्यवाणी केली नाही का? आणि तुझ्या नावाने भुते बाहेर काढली नाहीत का? आणि तुझ्या नावाने अनेक सामर्थ्ये केली नाहीत का? आणि मग मी त्यांना कबूल करीन की मी तुम्हाला कधीही ओळखले नाही, माझ्यापासून निघून जा तुम्ही अधर्म करणाऱ्यांनो.

म्हणून प्रत्येक जो माझे हे शब्द ऐकतो आणि त्यांचे पालन करतो, मी त्याची तुलना एका शहाण्या माणसाशी करीन, ज्याने आपले घर खडकावर बांधले. आणि पाऊस पडला आणि नद्या आल्या आणि वारे वाहिले आणि त्या घरावर आदळले, आणि ते पडले नाही, कारण ते खडकावर बांधले गेले होते. आणि प्रत्येक जो माझे हे शब्द ऐकतो आणि त्यांचे पालन करत नाही, त्याची तुलना एका मूर्ख माणसाशी केली जाईल, ज्याने आपले घर वाळूवर बांधले. आणि पाऊस पडला आणि नद्या आल्या आणि वारे वाहिले आणि त्या घराला आपटले, आणि ते कोसळले, आणि त्याचे पतन मोठे होते.

आणि असे झाले की जेव्हा येशूने हे शब्द पूर्ण केले, तेव्हा लोक त्याच्या शिकवणीवर चकित झाले. कारण तो त्यांना अधिकार असलेल्या व्यक्तीप्रमाणे शिकवत होता, आणि लेखकांप्रमाणे नाही.

८

डोंगरावरून खाली आल्यावर त्याच्यामागे पुष्कळ लोक गेले. आणि पाहा, एक कुष्ठरोगी आला आणि त्याला नमन करीत म्हणाला, प्रभु, जर तुझी इच्छा असेल, तर तू मला शुद्ध करण्यास सक्षम आहेस. आणि येशूने हात पुढे करून त्याला स्पर्श केला आणि म्हणाला, मी इच्छितो, शुद्ध व्हा. आणि लगेच त्याचा कुष्ठरोग शुद्ध झाला. आणि येशू त्याला म्हणतो, पाहा, कोणालाही सांगू नकोस, परंतु जा आणि स्वतःला याजकाला दाखव आणि मोशेने आज्ञा केलेली भेट अर्पण कर त्यांना साक्ष म्हणून.

पण जेव्हा तो कपर्नहूममध्ये आत आला, तेव्हा एक शतपती त्याच्याजवळ आला, त्याला विनवणी करीत आणि म्हणत प्रभु, माझा सेवक घरात अर्धांगवायू झालेला पडून आहे, भयंकर छळला जात आहे. आणि येशू त्याला म्हणतो, मी येऊन त्याला बरे करीन. आणि शतपतीने उत्तर देत म्हटले, प्रभु, मी पात्र नाही की तुम्ही माझ्या छप्पराखाली प्रवेश करा, पण फक्त शब्दाने बोला, आणि माझा सेवक बरा होईल. कारण मी स्वतः एक माणूस आहे जो अधिकाराखाली आहे, माझ्या स्वतःच्या खाली सैनिक असून, आणि मी याला सांगतो, जा, आणि तो जातो, आणि दुसऱ्याला, ये, आणि तो येतो, आणि माझ्या दासाला, हे कर, आणि तो करतो. हे ऐकून येशू आश्चर्यचकित झाला आणि त्याने अनुयायांना म्हटले, मी तुम्हाला खरे सांगतो, इस्राएलमध्येही मला इतका मोठा विश्वास सापडला नाही. पण मी तुम्हाला सांगतो की पूर्व आणि पश्चिमेकडून अनेक येतील आणि अब्राहाम, इसहाक आणि याकोब यांच्यासोबत स्वर्गाच्या राज्यात बसतील. परंतु राज्याचे पुत्र बाहेरच्या अंधारात टाकले जातील, तेथे रडणे आणि दात खाणे असेल. आणि येशूने शतपतीला म्हटले, जा, आणि जसा तू विश्वास ठेवला आहेस तसे तुला होऊ दे. आणि त्याचा सेवक त्याच वेळी बरा झाला.

आणि येशू पेत्राच्या घरी आला आणि त्याने त्याची सासू पडलेली व तापाने ग्रस्त असलेली पाहिली. आणि त्याने तिच्या हाताला स्पर्श केला, आणि तापाने तिला सोडले, आणि ती उठली आणि त्याची सेवा करू लागली. संध्याकाळ झाल्यावर त्यांनी त्याच्याकडे अनेक भूतग्रस्त लोकांना आणले, आणि त्याने शब्दाने त्या आत्म्यांना बाहेर काढले आणि सर्व आजारी

असलेल्यांना बरे केले. यासाठी की यशया संदेष्ट्याद्वारे बोलले गेलेले पूर्ण व्हावे, जो म्हणत होता, त्याने आमच्या दुर्बलता घेतल्या आणि रोग वाहून नेले.

येशूने आपल्या सभोवती अनेक लोकांचा जमाव पाहिला आणि पलीकडे जाण्याची आज्ञा दिली आणि एक शास्त्री जवळ येऊन त्याला म्हणाला, शिक्षका, तू जेथे कोठे जाशील तेथे मी तुझ्या मागे येईन. आणि येशू त्याला म्हणतो, कोल्ह्यांना गुहा आहेत आणि आकाशातील पक्ष्यांना घरटी आहेत, पण माणसाच्या मुलाला डोके ठेवण्यासाठी जागा नाही. त्याच्या शिष्यांपैकी दुसऱ्याने त्याला म्हटले, प्रभु, मला प्रथम जाऊन माझ्या वडिलांना पुरण्याची परवानगी द्या. पण येशू त्याला म्हणाला, माझे अनुसरण कर, आणि मृतांना त्यांच्या स्वतःच्या मृतांना पुरू दे.

आणि त्याने नावेत चढताच त्याचे शिष्य त्याच्या मागे गेले. आणि पहा, समुद्रात एक मोठा भूकंप झाला, जेणेकरून नाव लाटांनी झाकली जात होती, पण तो झोपला होता. आणि त्याचे शिष्य जवळ येऊन त्याला उठवले आणि म्हणाले, प्रभु, आम्हाला वाचव, आम्ही नाश पावत आहोत. आणि तो त्यांना म्हणतो, तुम्ही इतके भित्रे का आहात, अल्पविश्वासी? मग उठून त्याने वाऱ्यांना आणि समुद्राला फटकारले, आणि मोठी शांतता झाली. पण लोक आश्चर्यचकित होऊन म्हणाले, हा कोणत्या प्रकारचा आहे, कारण वारे आणि समुद्र देखील त्याची आज्ञा पाळतात?

आणि जेव्हा तो पलीकडे गेर्गेसेनांच्या भूमीत आला, तेव्हा त्याला दोन भूतग्रस्त समाधींमधून बाहेर येत असलेले भेटले, ते अत्यंत कठीण होते, म्हणून कोणीही त्या रस्त्याने जाऊ शकत नव्हते. आणि पाहा, त्यांनी ओरडून म्हटले, हे येशू, देवाच्या पुत्रा, आमचे तुझ्याशी काय? वेळेपूर्वी आम्हाला छळण्यासाठी तू येथे आलास का? त्यांच्यापासून दूर अनेक डुकरांचा कळप चरत होता. पण भूते त्याला विनवत होती आणि म्हणत होती, जर तू आम्हाला बाहेर काढतोस, तर आम्हाला डुकरांच्या कळपात जाण्याची परवानगी दे. आणि त्याने त्यांना म्हटले, जा. ते बाहेर गेले आणि डुकरांच्या कळपात गेले, आणि पाहा, डुकरांचा सर्व कळप कड्यावरून खाली समुद्रात धावला आणि ते पाण्यात मेले. परंतु पाळणारे पळून गेले, आणि शहरात जाऊन त्यांनी सर्व गोष्टी आणि

भूतग्रस्त माणसांच्या बाबती सांगितल्या. आणि पाहा, सर्व शहर येशूला भेटण्यासाठी बाहेर गेले, आणि त्याला पाहिल्यावर त्यांनी विनंती केली की तो त्यांच्या सीमेतून निघून जावा.

९

आणि नौकेत प्रवेश करून त्याने पार केले आणि स्वतःच्या शहरात आला. आणि पाहा, ते त्याच्याकडे एका अर्धांगवायूच्या रोग्याला अंथरुणावर पडलेला आणत होते, आणि येशूने त्यांचा विश्वास पाहून अर्धांगवायूच्या रोग्याला म्हटले, धीर धर, मुला, तुझी पापे माफ केली आहेत. आणि पहा, शास्त्र्यांपैकी काहींनी आपल्या मनात म्हटले, हा निंदा करतो. आणि येशूने त्यांचे विचार पाहून म्हटले, तुम्ही तुमच्या हृदयात वाईट विचार का करता? कारण काय अधिक सोपे आहे, तुझी पापे क्षमा झाली आहेत असे म्हणणे, की उठ आणि चाल असे म्हणणे? जेणेकरून तुम्ही जाणावे की मनुष्याच्या मुलाला पृथ्वीवर पापे क्षमा करण्याचा अधिकार आहे, तेव्हा तो अर्धांगी म्हणतो, उठ, तुझे अंथरुण घे आणि तुझ्या घरी जा. आणि उठून तो त्याच्या घरी गेला. पाहून लोकसमूह आश्चर्यचकित झाले आणि त्यांनी देवाचे गौरव केले, ज्याने लोकांना असा अधिकार दिला.

आणि येशू तेथून पुढे जात असता त्याने एका माणसाला कर गोळा करण्याच्या ठिकाणी बसलेला पाहिला, ज्याला मत्तय म्हणत, आणि तो त्याला म्हणतो, माझे अनुसरण कर. आणि तो उठून त्याच्यामागे गेला. आणि असे झाले की तो घरात जेवायला बसला होता, आणि पाहा, अनेक जकातदार आणि पापी लोक आले होते आणि येशू व त्याच्या शिष्यांबरोबर जेवायला बसले होते. आणि फरुशी पाहून त्याच्या शिष्यांना म्हणाले, तुमचा शिक्षक जकातदारांच्या आणि पाप्यांच्या जवळ का खातो? पण येशूने हे ऐकून त्यांना म्हटले, बलवान लोकांना वैद्याची गरज नसते, तर आजारी लोकांना असते. पण जाऊन शिका की दया म्हणजे काय आहे - मला ती हवी आहे आणि यज्ञ नाही. कारण मी नीतिमानांना बोलावण्यासाठी आलो नाही, पण पाप्यांना पश्चात्तापासाठी

आलो.

तेव्हा योहानाचे शिष्य त्याच्याकडे येतात आणि म्हणतात, आम्ही आणि परुशी बरेच उपवास का करतो, पण तुझे शिष्य उपवास करत नाहीत? आणि येसूने त्यांना म्हटले, वर त्यांच्या सोबत असेपर्यंत लग्नमंडपाचे पुत्र शोक करू शकत नाहीत का? पण असे दिवस येतील जेव्हा वर त्यांच्यापासून काढून घेतला जाईल, आणि तेव्हा ते उपवास करतील. कोणीही जुन्या वस्त्रावर न आकुंचित कापडाची ठिगळी लावत नाही, कारण ती भरती वस्त्रापासून काढून घेते आणि अधिक वाईट फाटणे होते. ते नवीन वाइन जुन्या वाइनस्किन्समध्ये टाकत नाहीत, नाहीतर वाइनस्किन्स फाटतात, आणि वाइन ओतली जाते आणि वाइनस्किन्स नाश पावतील, पण ते नवीन वाइन नवीन वाइनस्किन्समध्ये टाकतात, आणि दोन्ही जतन केले जातात.

या गोष्टी तो त्यांना बोलत असताना, पहा, एक अधिकारी आला आणि त्याला नमन करून म्हणाला की माझी मुलगी आत्ताच मेली, पण तू येऊन तुझा हात तिच्यावर ठेव आणि ती जगेल. आणि येशू उठला व त्याच्यामागे गेला आणि त्याचे शिष्यही गेले. आणि पाहा, एक स्त्री, जिला बारा वर्षे रक्तस्त्राव होत होता, मागून जवळ येऊन तिने त्याच्या वस्त्राच्या किनारेला स्पर्श केला. ती स्वतःशी म्हणाली होती, जर मी फक्त त्याच्या वस्त्राला स्पर्श केला तर मी बरी होईन. पण येशू वळला आणि तिला पाहून म्हणाला, धीर धर, मुली, तुझ्या विश्वासाने तुला वाचवले आहे. आणि ती स्त्री त्या क्षणापासून बरी झाली. आणि येशू अधिकाऱ्याच्या घरात आला आणि बासरी वादक व गोंगाट करणारी गर्दी पाहून त्यांना म्हणतो मागे जा, कारण ती मुलगी मेली नाही, परंतु झोपते आहे. आणि ते त्याच्यावर हसत होते. जेव्हा गर्दी बाहेर काढण्यात आली, तेव्हा आत प्रवेश करून त्याने तिचा हात पकडला, आणि मुलगी उठली. आणि ही अफवा त्या संपूर्ण प्रदेशात पसरली.

आणि तेथून जात असलेल्या येशूच्या मागे दोन आंधळे लोक ओरडत आणि म्हणत अनुसरले, आमच्यावर दया कर, दावीदाच्या पुत्रा. घरात आल्यावर आंध्यांनी त्याच्याजवळ येऊन, येशू त्यांना म्हणतो, तुम्हाला विश्वास आहे की मी हे करू शकतो? ते त्याला म्हणतात, होय, प्रभू. मग त्याने

त्यांच्या डोळ्यांना स्पर्श केला आणि म्हणाला, तुमच्या विश्वासाप्रमाणे तुम्हाला होवो. आणि त्यांचे डोळे उघडले गेले, आणि येशूने त्यांना कठोरपणे चेतवले म्हणत, पहा, कोणालाही कळू देऊ नका. पण ते बाहेर गेल्यावर त्यांनी त्याच्याबद्दल त्या संपूर्ण प्रदेशात बातमी पसरवली.

ते बाहेर जात असताना, पाहा, त्यांनी त्याच्याकडे एक मूक भूतग्रस्त माणूस आणला. आणि दुष्टात्मा बाहेर टाकल्यावर तो मूक बोलला, आणि लोकांच्या गर्दीने आश्चर्य करत म्हटले की, इस्राएलात असे कधीही दिसले नाही. पण फरीशी म्हणत होते, तो भुतांच्या अधिपतीच्या सहाय्याने भुते काढतो.

आणि येशू सर्व शहरे आणि गावे फिरत होता, त्यांच्या मंडळ्यांमध्ये शिकवत होता आणि राज्याची सुवार्ता घोषणा करीत होता आणि लोकांमधील सर्व रोग आणि सर्व आजार बरे करीत होता.

पण लोकसमूह पाहून त्यांना त्यांच्याविषयी दया आली, कारण ते थकलेले आणि विखुरलेले होते, जसे मेंढपाळ नसलेली मेंढरे. तेव्हा तो त्याच्या शिष्यांना म्हणतो, खरोखर कापणी मोठी आहे, पण कामगार थोडे आहेत. म्हणून कापणीच्या प्रभूला प्रार्थना करा की त्याने आपल्या कापणीत कामगार पाठवावेत.

१०

आणि त्याने त्याच्या बारा शिष्यांना बोलावून घेतल्यावर त्यांना अशुद्ध आत्म्यांवर अधिकार दिला, यासाठी की त्यांना बाहेर टाकावे आणि सर्व रोग व सर्व आजार बरे करावे. पण बारा प्रेषितांची नावे ही आहेत: पहिला शिमोन जो पेत्र म्हणवला जातो आणि अंद्रिया त्याचा भाऊ, याकोब जबदीचा मुलगा आणि योहान त्याचा भाऊ, फिलिप आणि बर्थलम्यू, थॉमस आणि मत्तय जो कर संग्राहक होता, जेम्स जो अल्फियसचा मुलगा होता आणि लेब्बियस ज्याला थद्दियस म्हणून

बोलावले जात असे, शिमोन कनानी आणि यहूदा इस्करियोत, ज्याने त्याला धरून दिले.

या बारा शिष्यांना येशूने पाठवले आणि त्यांना आज्ञा देऊन म्हणाला, परराष्ट्रीयांच्या मार्गाने जाऊ नका आणि शोमरोन्यांच्या नगरात प्रवेश करू नका, जा पण अधिक इस्राएलाच्या घराण्यातील हरवलेल्या मेंढरांकडे. जात असताना घोषणा करा आणि म्हणा की स्वर्गाचे राज्य जवळ आले आहे. आजाऱ्यांना बरे करा, कुष्ठरोग्यांना शुद्ध करा, मेलेल्यांना उठवा, भुतांना बाहेर काढा; मोफत तुम्ही घेतले, मोफत द्या. तुमच्या पट्ट्यांमध्ये सोने किंवा चांदी किंवा पितळ मिळवू नका मार्गासाठी पिशवी नको, किंवा दोन अंगरखे नको, किंवा चपला नको, किंवा काठी नको, कारण कामगार त्याच्या अन्नास पात्र आहे. तुम्ही ज्या नगरात किंवा गावात प्रवेश कराल, त्यामध्ये कोण योग्य आहे याची चौकशी करा, आणि तुम्ही निघेपर्यंत तेथे राहा. घरात प्रवेश करताना तिला अभिवादन करा आणि म्हणा, या घराला शांती असो. आणि जर ते घर खरोखर योग्य असेल, तर तुमची शांती तिच्यावर येऊ द्या, पण जर ते योग्य नसेल, तर तुमची शांती तुमच्याकडे परत फिरू द्या. आणि जो तुम्हाला स्वीकारत नाही किंवा तुमचे शब्द ऐकत नाही, त्या घरातून किंवा त्या शहरातून बाहेर जाताना तुमच्या पायांची धूळ झटकून टाका. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, न्यायाच्या दिवशी सदोम आणि गमोरा यांच्या भूमीला त्या शहरापेक्षा अधिक सहन करण्यायोग्य असेल.

पाहा, मी तुम्हाला लांडग्यांच्या मध्यभागी मेंढरांसारखे पाठवतो, म्हणून सर्पांसारखे शहाणे आणि कबूतरांसारखे निरागस व्हा. लक्ष द्या, पण माणसांपासून सावध राहा, कारण ते तुम्हाला सभांमध्ये सोपवतील आणि त्यांच्या सभास्थानांत तुम्हाला फटके मारतील. आणि तुम्हाला माझ्या कारणासाठी नेत्यांसमोर आणि राजांसमोर आणले जाईल, त्यांना आणि राष्ट्रांना साक्ष देण्यासाठी. जेव्हा ते तुम्हाला सुपूर्द करतील, तेव्हा कसे किंवा काय बोलायचे याची चिंता करू नका, कारण त्या घडीत तुम्हाला काय बोलायचे ते दिले जाईल. कारण तुम्ही बोलणारे नाही आहात, परंतु तुमच्या पित्याचा आत्मा तुमच्यामध्ये बोलणारा आहे. भाऊ भावाला मृत्यूस देईल आणि बाप मुलाला, आणि मुले आईवडिलांविरुद्ध उठतील आणि त्यांना ठार मारतील आणि तुम्ही माझ्या नावामुळे सर्वांकडून द्वेष केले जाल, परंतु ज्याने शेवटपर्यंत सहन केले, तो तारला जाईल.

जेव्हा ते तुम्हाला या शहरात छळतील, तेव्हा दुसऱ्या शहरात पळा, कारण खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, इस्राएलची शहरे पूर्ण होण्यापूर्वी मनुष्याचा पुत्र येईल. शिष्य शिक्षकापेक्षा वर नाही आणि गुलाम त्याच्या स्वामीपेक्षा वर नाही. शिष्याला इतकेच पुरेसे आहे की तो आपल्या शिक्षकासारखा व्हावा, आणि गुलामाला इतकेच पुरेसे आहे की तो आपल्या स्वामीसारखा व्हावा. जर त्यांनी घराच्या मालकाला बेलजबूल म्हटले, तर त्याच्या घरातील सदस्यांना किती अधिक म्हणणार? म्हणून त्यांना भीऊ नका, कारण असे काहीही झाकलेले नाही जे उघड केले जाणार नाही, आणि असे काहीही लपलेले नाही जे ज्ञात केले जाणार नाही. जे मी तुम्हाला अंधारात सांगतो ते प्रकाशात सांगा, आणि जे तुम्ही कानात ऐकता ते छप्परांवर घोषणा करा. आणि त्यांना घाबरू नका जे शरीर मारतात, पण आत्मा मारण्यास सक्षम नाहीत, तर त्याला अधिक घाबरा जो आत्मा आणि शरीर दोन्ही नरकात नष्ट करण्यास सक्षम आहे. दोन चिमण्या एका अस्सारियोनला विकल्या जात नाहीत का? आणि त्यांच्यातील एकही तुमच्या पित्याशिवाय जमिनीवर पडणार नाही. तुमच्या डोक्यावरील केस सुद्धा सर्व मोजलेले आहेत म्हणून भीत होऊ नका, तुम्ही अनेक चिमण्यांपेक्षा मूल्यवान आहात.

म्हणून प्रत्येक जो माणसांसमोर माझी कबुली देईल, त्याची मी माझ्या स्वर्गातील पित्यासमोर कबुली देईन. जो कोणी माणसांसमोर मला नाकारेल, त्याला मी देखील माझ्या स्वर्गातील पित्यासमोर नाकारीन.

असे समजू नका की मी पृथ्वीवर शांती आणण्यासाठी आलो आहे; मी शांती आणण्यासाठी आलो नाही, तर तलवार आणण्यासाठी आलो आहे. मी माणसाला त्याच्या पित्याविरुद्ध आणि मुलीला तिच्या आईविरुद्ध आणि सुनेला तिच्या सासूविरुद्ध फूट पाडण्यासाठी आलो आहे, आणि माणसाचे शत्रू त्याच्या घरातील लोक आहेत.

जो वडील किंवा आई माझ्यापेक्षा जास्त प्रेम करतो तो माझा योग्य नाही, आणि जो मुलगा किंवा मुलगी माझ्यापेक्षा जास्त प्रेम करतो तो माझा योग्य नाही, आणि जो आपला वधस्तंभ घेत नाही

आणि माझ्या मागे येत नाही, तो माझा पात्र नाही. जो आपला आत्मा शोधून काढतो तो त्याचा नाश करेल, आणि जो माझ्यासाठी आपला आत्मा नाश करतो तो त्याला शोधून काढेल.

जो तुम्हाला स्वीकार करतो तो मला स्वीकार करतो, आणि जो मला स्वीकार करतो तो त्याला स्वीकार करतो ज्याने मला पाठवले. जो संदेष्ट्याला संदेष्ट्याच्या नावाने स्वीकार करतो तो संदेष्ट्याचे बक्षीस घेईल, आणि जो न्यायी माणसाला न्यायी माणसाच्या नावाने स्वीकार करतो तो न्यायी माणसाचे बक्षीस घेईल. आणि जो कोणी या लहान मुलांपैकी एकाला शिष्याच्या नावाने फक्त एक प्याला थंड पाणी पाजेल, खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, तो आपले बक्षीस कधीही गमावणार नाही.

११

आणि असे झाले की जेव्हा येशूने आपल्या बारा शिष्यांना सूचना देणे संपवले, तेव्हा तो तेथून त्यांच्या शहरांमध्ये शिकवण्यासाठी आणि घोषणा करण्यासाठी निघाला.

पण योहानाने तुरुंगात ख्रिस्ताची कार्ये ऐकून, त्याच्या दोन शिष्यांना पाठवून त्याला म्हणाला, तू तोच येणारा आहेस का, की आम्ही दुसऱ्याची अपेक्षा करावी? आणि येशूने उत्तर देत त्यांना म्हटले, जा आणि योहानाला जे ऐकता आणि पाहता ते कळवा. आंधळ्यांना पुन्हा दृष्टी मिळते आणि लंगडे चालतात, कुष्ठरोगी शुद्ध होतात आणि बहिरे ऐकतात, मृतांना उठवले जाते आणि गरीबांना सुवार्ता सांगितली जाते. आणि धन्य आहे तो जो माझ्यामुळे अपराध घेत नाही.

या लोकांचे जात असताना येशूने गर्दीला योहानाविषयी बोलायला सुरुवात केली, तुम्ही वाळवंटात काय पाहायला गेला होता? वाऱ्याने हलवलेला वेताचा काडा? पण तुम्ही काय पाहण्यासाठी बाहेर गेलात? मऊ वस्त्रे परिधान केलेला माणूस? पाहा, जे मऊ वस्त्रे परिधान करतात ते

राजांच्या घरात आहेत. पण तुम्ही काय पाहण्यासाठी बाहेर गेला होता? संदेष्टा पाहण्यासाठी? होय, मी तुम्हाला सांगतो, संदेष्ट्यापेक्षाही अधिक. हाच तो आहे ज्याच्याविषयी लिहिले आहे, पाहा, मी माझा दूत तुझ्या समोर पाठवतो, जो तुझ्यापुढे तुझा मार्ग तयार करील.

खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, स्त्रियांपासून जन्मलेल्यांमध्ये योहान बाप्तिस्मा देणाऱ्यापेक्षा मोठा कोणी उठविला गेला नाही, पण स्वर्गाच्या राज्यामध्ये लहानात लहान जो तो त्याच्यापेक्षा मोठा आहे. पण योहान बाप्तिस्त्याच्या दिवसांपासून आत्तापर्यंत स्वर्गाचे राज्य बळजबरीने घेतले जाते, आणि हिंसक लोक ते हिसकावून घेतात. कारण सर्व संदेष्टे आणि नियम योहानापर्यंत भविष्यवाणी करीत होते. आणि जर तुम्हाला स्वीकारायचे असेल तर, तोच एलीया आहे जो येणार आहे. ज्याला ऐकण्यासाठी कान आहेत त्याने ऐकावे.

कोणाशी पण मी तुलना करू ही पिढी? ही बाजारपेठांमध्ये बसलेल्या मुलांसारखी आहे, जी त्यांच्या साथीदारांना हाक मारत म्हणतात, आम्ही तुमच्यासाठी बासरी वाजवली, आणि तुम्ही नाचलात नाही, आम्ही तुमच्यासाठी शोकगीत गायले, आणि तुम्ही शोक केलात नाही. कारण योहान आला, ना खात ना पीत, आणि ते म्हणतात, त्याला भूत आहे. मनुष्याचा पुत्र खात आणि पीत आला, आणि ते म्हणतात, पहा, हा मनुष्य पेटू आणि मद्यपी आहे, जकातदारांचा आणि पाप्यांचा मित्र आहे. आणि शहाणपण तिच्या मुलांपासून न्याय्य ठरली.

तेव्हा त्याने त्या शहरांची निंदा करण्यास सुरुवात केली ज्यामध्ये त्याचे बहुतेक सामर्थ्ये झाले होते, कारण त्यांनी पश्चात्ताप केला नव्हता. धिक्कार तुला, खोराझीन! धिक्कार तुला, बेथसैदा! कारण जर सोर आणि सीदोन यांमध्ये ते सामर्थ्ये घडली असती जी तुमच्यामध्ये घडली, तर ते फार पूर्वीच गोणताट आणि राख घालून बसून पश्चात्ताप केला असता. पण मी तुम्हाला सांगतो, सोर आणि सीदोन यांना न्यायाच्या दिवशी तुमच्यापेक्षा अधिक सहन करण्यायोग्य असेल. आणि तू कपर्नाहूम, जी स्वर्गापर्यंत उंचावली गेली आहेस, तू नरकापर्यंत खाली आणली जाशील, कारण जर सदोमात त्या शक्ती घडल्या असत्या ज्या तुझ्यात घडल्या, तर त्या आजपर्यंत टिकल्या

असत्या. शिवाय मी तुम्हाला सांगतो की सदोमाच्या भूमीला न्यायाच्या दिवशी तुझ्यापेक्षा अधिक सहन करण्यायोग्य असेल.

त्या वेळी उत्तर देत येशू म्हणाला, हे पित्या, स्वर्ग आणि पृथ्वीच्या प्रभू, मी तुझी स्तुती करतो, कारण तू या गोष्टी शहाण्यांपासून आणि बुद्धिमानांपासून लपवल्या, आणि त्या लहान मुलांना प्रकट केल्या. होय, बाबा, कारण असे तुझ्यासमोर कृपा झाली. सर्व काही माझ्या पित्याने मला दिले आहे, आणि पुत्राला पित्याशिवाय कोणीही जाणत नाही, किंवा पित्याला पुत्राशिवाय कोणीही जाणत नाही आणि ज्याला पुत्र प्रकट करू इच्छितो त्याला. या सर्व श्रम करणाऱ्यांनो आणि भारग्रस्तांनो, माझ्याकडे या, आणि मी तुम्हाला विश्रांती देईन. माझा जोखड तुमच्यावर घ्या आणि माझ्यापासून शिका, कारण मी सौम्य आहे आणि हृदयाने नम्र आहे, आणि तुम्हाला तुमच्या आत्म्यांसाठी विश्रांती मिळेल. कारण माझे जू चांगले आहे आणि माझे ओझे हलके आहे.

१२

त्या वेळी येशू शब्बाथला धान्याच्या शेतांमधून गेला, पण त्याचे शिष्य भुकेले होते, आणि त्यांनी कणसे उपटून खायला सुरुवात केली. पण परुश्यांनी पाहून त्याला म्हटले, पहा, तुझे शिष्य ते करतात जे शब्बाथमध्ये करणे परवानगी नाही. पण त्याने त्यांना सांगितले, तुम्ही वाचले नाही का की दावीदाने काय केले जेव्हा तो आणि जे त्याच्याबरोबर होते ते भुकेले होते? तो देवाच्या घरात कसा गेला आणि त्याने सादरीकरणाच्या भाकरी खाल्ल्या, ज्या त्याला खाणे शक्य नव्हते किंवा त्याच्या सोबतच्यांना, फक्त याजकांना सोडून? किंवा तुम्ही कायद्यात वाचले नाही की शब्बाथांना याजक मंदिरात शब्बाथ अपवित्र करतात आणि तरीही निर्दोष आहेत? पण मी तुम्हाला सांगतो की मंदिरापेक्षा मोठे येथे आहे. जर तुम्ही जाणले असते की दया मला हवी आहे आणि यज्ञ नाही, तर तुम्ही त्या निर्दोषांना दोषी ठरवले नसते. कारण माणसाचा मुलगा शब्बाथचाही प्रभु आहे.

आणि तेथून निघून गेल्यावर तो त्यांच्या मंडळीत आला. आणि पाहा, तेथे एक माणूस होता ज्याचा हात सुकलेला होता, आणि त्यांनी त्याला विचारले, शब्बाथच्या दिवशी बरे करणे योग्य आहे का? जेणेकरून त्यांनी त्याच्यावर आरोप करावा. पण त्याने त्यांना म्हटले, तुमच्यातील असा कोणता माणूस असेल ज्याच्याकडे एक मेंढी असेल, आणि जर ती शब्बाथाच्या दिवशी खड्ड्यात पडली, तर तो ती पकडून वर काढणार नाही काय? किती तर माणूस मेंढीपेक्षा श्रेष्ठ आहे? म्हणून शब्बाथच्या दिवशी चांगले कार्य करणे योग्य आहे. तेव्हा तो त्या माणसाला म्हणतो, तुझा हात पसर, आणि त्याने पसरला, आणि तो दुसऱ्यासारखा निरोगी झाला. बाहेर गेल्यावर फरुश्यांनी त्याच्या विरुद्ध सभा घेतली, जेणेकरून त्याला नष्ट करावे. पण येशूने हे जाणून तेथून माघार घेतली, आणि पुष्कळ लोकसमुदाय त्याच्यामागे गेले आणि त्याने त्या सर्वांना बरे केले. आणि त्याने त्यांना धमकावले की त्यांनी त्याला स्पष्ट करू नये यासाठी की यशया संदेष्ट्याने म्हटलेले वचन पूर्ण व्हावे पाहा, माझा सेवक ज्याला मी निवडले, माझा प्रिय ज्याच्यामध्ये माझ्या आत्म्याला संतोष झाला. मी माझा आत्मा त्याच्यावर ठेवीन, आणि तो राष्ट्रांना न्याय घोषित करेल. तो भांडणार नाही किंवा ओरडणार नाही, आणि रस्त्यांत कोणीही त्याचा आवाज ऐकणार नाही. ताग तुटलेला तो मोडणार नाही आणि सण धुरळणारा तो विझवणार नाही, जोपर्यंत तो न्यायाला विजयात आणणार नाही. आणि त्याच्या नावावर राष्ट्रे आशा ठेवतील.

तेव्हा त्याच्याकडे एक भूतग्रस्त, आंधळा आणि मुका माणूस आणला गेला, आणि त्याने त्याला बरे केले, यामुळे तो आंधळा आणि मुका बोलू लागला आणि पाहू लागला. आणि सर्व लोकांचा जमाव चकित झाला होता आणि म्हणत होते, काय हा दावीदाचा पुत्र ख्रिस्त आहे का? पण फरीशी ऐकून म्हणाले, हा भुते बाहेर काढत नाही, शिवाय बालजबूल भुतांच्या अधिपतीच्या द्वारे. येशूने त्यांचे विचार जाणून त्यांना सांगितले, प्रत्येक राज्य जे स्वतःच्या विरुद्ध विभागले गेले आहे ते उजाड होते, आणि प्रत्येक शहर किंवा घर जे स्वतःच्या विरुद्ध विभागले गेले आहे ते टिकणार नाही. आणि जर सैतान सैतानाला बाहेर टाकतो, तर तो स्वतःविरुद्ध विभाजित झाला आहे, मग त्याचे राज्य कसे टिकून राहील? आणि जर मी बेलजबूलच्या सहाय्याने भुते काढतो, तर तुमचे पुत्र कोणाच्या सहाय्याने काढतील? म्हणून ते तुमचे न्यायाधीश होतील. पण जर मी देवाच्या

आत्म्यात भुते बाहेर काढतो, तर देवाचे राज्य तुमच्यावर आले आहे. किंवा कोणी बलवान माणसाच्या घरात शिरून त्याची भांडी कशी हिसकावून घेऊ शकतो, जर त्याने प्रथम त्या बलवान माणसाला बांधले नाही? आणि मग तो त्याचे घर लुटेल. जो माझ्याबरोबर नाही तो माझ्याविरुद्ध आहे, आणि जो माझ्याबरोबर गोळा करीत नाही तो विखुरतो.

याकरिता मी तुम्हाला सांगतो, सर्व पाप आणि निंदा लोकांना क्षमा केली जाईल, पण आत्म्याची निंदा लोकांना क्षमा केली जाणार नाही. आणि जो कोणी मनुष्याच्या पुत्राच्या विरुद्ध शब्द बोलेल, त्याला क्षमा केली जाईल, परंतु जो कोणी पवित्र आत्म्याच्या विरुद्ध बोलेल, त्याला क्षमा केली जाणार नाही, ना सध्याच्या युगात ना येणाऱ्या युगात.

एकतर झाड चांगले करा आणि त्याचे फळ चांगले करा, किंवा झाड कुजलेले करा आणि त्याचे फळ कुजलेले करा, कारण फळावरून झाड ओळखले जाते. सापांच्या संतती, दुष्ट असताना तुम्ही चांगल्या गोष्टी कशा बोलू शकता? कारण हृदयाच्या विपुलतेतून तोंड बोलते. चांगला माणूस आपल्या चांगल्या खजिन्यातून चांगल्या गोष्टी काढतो, आणि दुष्ट माणूस आपल्या दुष्ट खजिन्यातून दुष्ट गोष्टी काढतो. पण मी तुम्हाला सांगतो की प्रत्येक निष्क्रिय शब्द जो लोक बोलतील, त्याच्या विषयी ते न्यायाच्या दिवशी शब्द देतील. कारण तुझ्या शब्दांवरून तू निर्दोष ठरविला जाशील आणि तुझ्या शब्दांवरून तू दोषी ठरविला जाशील.

तेव्हा शास्त्र्यांपैकी आणि परुश्यांपैकी काहींनी उत्तर देत म्हटले, शिक्षका, आम्ही तुझ्याकडून एक चिन्ह पाहू इच्छितो. पण उत्तर देत त्याने त्यांना सांगितले, वाईट आणि व्यभिचारी पिढी चिन्ह शोधते, आणि याला चिन्ह दिले जाणार नाही, शिवाय योना संदेष्ट्याचे चिन्ह. जसे योना संदेष्टा मोठ्या माशाच्या पोटात तीन दिवस आणि तीन रात्री होता, तसाच मनुष्याचा पुत्र पृथ्वीच्या हृदयात तीन दिवस आणि तीन रात्री असेल. निनवे वासी पुरुष या पिढीसोबत न्यायात उठतील आणि तिला दोषी ठरवतील, कारण त्यांनी योनाच्या घोषणेवर पश्चात्ताप केला, आणि पहा, येथे योनापेक्षा अधिक आहे. दक्षिणेची राणी न्यायाच्या वेळी या पिढीबरोबर उठेल आणि तिला दोषी

ठरवेल, कारण ती पृथ्वीच्या टोकांपासून शलमोनाचे शहाणपण ऐकायला आली, आणि पाहा, येथे शलमोनापेक्षा अधिक आहे.

जेव्हा अशुद्ध आत्मा माणसापासून बाहेर जातो, तेव्हा तो पाणीहीन ठिकाणांमधून जात विश्रांती शोधतो, आणि सापडत नाही. तेव्हा तो म्हणतो, माझ्या घरात मी परत जाईन जिथून मी बाहेर गेलो, आणि येऊन तो ते रिकामे, झाडलेले आणि सजवलेले आढळतो. तेव्हा तो जातो आणि स्वतःसोबत सात इतर आत्मे घेतो जे स्वतःपेक्षा अधिक दुष्ट आहेत, आणि आत प्रवेश करून तेथे राहतात, आणि त्या माणसाच्या शेवटच्या गोष्टी पहिल्यांपेक्षा वाईट होतात. अशाच प्रकारे या दुष्ट पिढीलाही होईल.

अजून तो गर्दीशी बोलत असताना, पाहा, त्याची आई आणि त्याचे भाऊ बाहेर उभे होते, त्याच्याशी बोलण्याचा प्रयत्न करीत. कोणीतरी त्याला म्हणाला, पाहा, तुझी आई आणि तुझे भाऊ बाहेर उभे आहेत आणि तुला भेटण्यासाठी शोधत आहेत. पण उत्तर देताना त्याने त्याला बोलणाऱ्याला सांगितले, माझी आई कोण आहे आणि माझे भाऊ कोण आहेत? आणि त्याने आपला हात आपल्या शिष्यांवर पसरून म्हटले, पाहा, माझी आई आणि माझे भाऊ, जो कोणी माझ्या स्वर्गातील पित्याची इच्छा करेल, तोच माझा भाऊ आणि बहीण आणि आई आहे.

१३

त्या दिवशी येशू घरातून बाहेर पडल्यानंतर समुद्राजवळ बसला होता. आणि त्याच्याकडे पुष्कळ गर्दी जमा झाली, यासाठी की त्याने होडीत प्रवेश करून बसावे, आणि सर्व गर्दी किनाऱ्यावर उभी होती. आणि त्याने त्यांना अनेक दृष्टान्तांमध्ये बोलले म्हणत, पाहा, तो पेरणारा पेरण्यासाठी बाहेर गेला. आणि त्याने पेरणी करत असताना काही बी मार्गाच्या बाजूला पडले, आणि पक्षी येऊन त्यांना खाऊन टाकले पण दुसरे खडकाळ जागेवर पडले, जेथे भरपूर जमीन नव्हती, आणि लगेच

उगवले कारण जमिनीची खोली नव्हती, सूर्य उगवल्यावर ते जळले, आणि मूळ नसल्यामुळे ते सुकले. पण काही काट्यांवर पडले, आणि काटे वाढले आणि त्यांना गुदमरून टाकले. पण काही चांगल्या जमिनीवर पडले आणि फळ देत होते, काही शंभर, काही साठ, काही तीस. ज्याला ऐकण्यासाठी कान आहेत त्याने ऐकावे.

आणि शिष्य जवळ येऊन त्याला म्हणाले, तू त्यांना गोष्टींमध्ये का बोलतोस? पण उत्तर देत त्याने त्यांना सांगितले, कारण तुम्हाला स्वर्गाच्या राज्याची रहस्ये जाणण्यासाठी दिली गेली आहेत, पण त्यांना दिली गेली नाहीत. कारण ज्याच्याजवळ आहे, त्याला दिले जाईल आणि त्याला विपुलता होईल, परंतु ज्याच्याजवळ नाही, आणि जे त्याच्याजवळ आहे ते त्याच्यापासून काढून घेतले जाईल. या कारणामुळे मी त्यांना दृष्टान्तांमध्ये बोलतो, जेणेकरून ते पाहत असताना पाहू नयेत आणि ऐकत असताना ऐकू नयेत किंवा समजू नयेत. कदाचित ते परत वळतील, आणि मग त्यांना यशयाची ती भविष्यवाणी पूर्ण होईल जी म्हणते, ऐकून ऐकाल पण समजणार नाही, आणि पाहत असताना पाहाल पण दिसणार नाही, कारण या लोकांचे हृदय जाड झाले आहे, आणि त्यांनी कानांनी जड ऐकले, आणि त्यांनी आपले डोळे बंद केले, नाही तर ते डोळ्यांनी पाहतील आणि कानांनी ऐकतील आणि हृदयाने समजतील आणि परत वळतील, आणि मी त्यांना बरे करीन.

पण तुमचे डोळे धन्य आहेत, कारण ते पाहतात, आणि तुमचे कान धन्य आहेत, कारण ते ऐकतात. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की अनेक संदेष्टे आणि नीतिमान लोकांनी जे तुम्ही पाहता ते पाहण्याची इच्छा केली, परंतु त्यांनी ते पाहिले नाही, आणि जे तुम्ही ऐकता ते ऐकण्याची इच्छा केली, परंतु त्यांनी ते ऐकले नाही.

तर तुम्ही बीज पेरणाऱ्याचा दृष्टांत ऐका. प्रत्येक जो राज्याचे वचन ऐकतो आणि समजत नाही, त्याच्याकडे तो दुष्ट येतो आणि त्याच्या हृदयात पेरलेले काढून घेतो; हा तो आहे जो वाटेच्या बाजूला पेरला गेला. पण जो खडकाळ जागांवर पेरला गेला, हा तो आहे जो शब्द ऐकतो आणि

लगेच आनंदाने त्याला स्वीकारतो. त्याला स्वतःमध्ये मूळ नाही, पण तो तात्पुरता आहे, आणि जेव्हा शब्दामुळे क्लेश किंवा छळ होतो तेव्हा तो लगेच अडखळतो. पण जो काट्यांमध्ये पेरला गेला, हा तो आहे जो वचन ऐकतो, आणि या युगाची चिंता आणि संपत्तीची फसवणूक वचनाला गुदमरते, आणि तो निष्फळ होतो. पण जो चांगल्या जमिनीवर पेरला गेला, हा तो आहे जो शब्द ऐकतो आणि समजतो, जो खरोखर फळ देतो आणि करतो—एक शंभर, एक साठ, एक तीस.

दुसरा दृष्टांत त्याने त्यांच्यासमोर ठेवला आणि म्हणाला, स्वर्गाचे राज्य त्या माणसासारखे आहे ज्याने आपल्या शेतात चांगले बीज पेरले, पण लोक झोपत असताना त्याचा शत्रू आला आणि त्याने धान्याच्या मध्ये तण पेरले आणि निघून गेला. पण जेव्हा गवत उगवले आणि फळ धरले, तेव्हा तण देखील दिसू लागले. घराच्या मालकाचे दास जवळ येऊन त्याला म्हणाले, स्वामी, तुम्ही तुमच्या शेतात चांगले बीज पेरले नाही का? मग तण कोठून आले? पण त्याने त्यांना सांगितले, एका शत्रू माणसाने हे केले आहे. तेव्हा दासांनी त्याला विचारले, मग तुमची इच्छा आहे का की आम्ही जाऊन ते गोळा करावे? पण तो म्हणाला, नाही, नाहीतर तण गोळा करताना तुम्ही त्यांच्यासोबत धान्यही उपटाल, दोन्ही एकत्र वाढू द्या कापणीपर्यंत, आणि कापणीच्या वेळी मी कापणी करणाऱ्यांना म्हणेन, प्रथम तण गोळा करा आणि त्यांना पेंढ्यांमध्ये बांधा त्यांना जाळण्यासाठी, पण धान्य माझ्या कोठारात गोळा करा.

दुसरा दृष्टांत त्याने त्यांच्यासमोर ठेवला आणि म्हणाला, स्वर्गाचे राज्य मोहरीच्या दाण्यासारखे आहे, जे एका माणसाने घेऊन त्याच्या शेतात पेरले. जे खरोखर सर्व बियांपेक्षा लहान आहे, पण जेव्हा ते वाढते, तेव्हा सर्व भाज्यांपेक्षा मोठे होते आणि झाड बनते, यासाठी की आकाशातील पक्षी येऊन त्याच्या फांद्यांमध्ये वास्तव्य करतात.

त्यांना दुसरा दृष्टांत सांगितला, स्वर्गाचे राज्य खमीरासारखे आहे, जे एका स्त्रीने घेऊन तीन माप पिठात लपवले, जोपर्यंत ते संपूर्ण खमीर झाले नाही.

या सर्व गोष्टी येशूने दृष्टांतांमध्ये लोकांच्या गर्दीला सांगितल्या, आणि दृष्टांताशिवाय त्याने त्यांना काहीही सांगितले नाही. यासाठी की संदेष्ट्याद्वारे बोलले गेलेले पूर्ण व्हावे, जो म्हणतो, मी माझे तोंड दृष्टान्तांत उघडीन, मी जगाच्या पायाभरणीपासून लपवलेल्या गोष्टी उच्चारीन.

तेव्हा त्या गर्दीला सोडून तो त्याच्या घरात आला. आणि त्याचे शिष्य त्याच्याकडे येऊन म्हणाले, आम्हाला शेतातील तणांची बोधकथा सांगा. पण उत्तर देत तो त्यांना म्हणाला, चांगले बीज पेरणारा मनुष्याचा पुत्र आहे. तो शेत म्हणजे जग आहे, आणि चांगला बीज म्हणजे राज्याचे पुत्र आहेत, आणि तण म्हणजे दुष्टाचे पुत्र आहेत. शत्रू जो त्यांना पेरतो तो सैतान आहे, आणि कापणी म्हणजे युगाची समाप्ती आहे, आणि कापणी करणारे दूत आहेत. जसे तण गोळा करून आगीत जाळले जाते, तसे या युगाच्या समाप्तीच्या वेळी होईल. मनुष्याचा पुत्र आपले दूत पाठवील, आणि ते त्याच्या राज्यातून सर्व अडखळे आणि अधर्म करणारे गोळा करतील, आणि ते त्यांना आगीच्या भट्टीत टाकतील, तेथे रडणे आणि दातांची किरकिर असेल. तेव्हा धार्मिक लोक त्यांच्या वडिलांच्या राज्यात सूर्याप्रमाणे चमकतील. ज्याला ऐकण्यासाठी कान आहेत त्याने ऐकावे.

पुन्हा स्वर्गाचे राज्य शेतात लपवलेल्या खजिन्यासारखे आहे, ज्याला शोधून एका मनुष्याने लपवले, आणि त्याच्या आनंदामुळे तो जातो आणि त्याच्याजवळ जे काही आहे ते सर्व विकतो आणि ते शेत विकत घेतो.

पुन्हा स्वर्गाचे राज्य त्या व्यापारी माणसासारखे आहे जो चांगले मोती शोधत आहे, ज्याने एक मौल्यवान मोती शोधून, गेल्यावर त्याच्याजवळ जे काही होते ते सर्व विकले आणि तो विकत घेतला.

पुन्हा स्वर्गांचे राज्य समुद्रात टाकलेल्या आणि सर्व जातीतून एकत्र केलेल्या जाळ्यासारखे आहे, जेव्हा ते भरले गेले, तेव्हा त्यांनी ते किनाऱ्यावर आणले आणि बसून चांगले भांड्यांत गोळा केले, पण सडलेले बाहेर टाकले. अशा प्रकारे युगाच्या समाप्तीच्या वेळी असेल. संदेशवाहक बाहेर

जातील आणि न्यायी लोकांच्या मधून दुष्टांना वेगळे करतील. आणि ते त्यांना आगीच्या भट्टीत टाकतील, तेथे रडणे आणि दातांची किरकिर असेल. येशू त्यांना म्हणतो, हे सर्व तुम्हाला समजले का? ते त्याला म्हणतात, होय, प्रभू. पण त्याने त्यांना म्हटले, या कारणामुळे प्रत्येक शास्त्री जो स्वर्गाच्या राज्यात शिकवला गेला आहे, तो घराच्या मालकासारखा आहे, जो आपल्या भांडारातून नवीन आणि जुन्या गोष्टी काढतो.

आणि असे झाले की जेव्हा येशूने हे दृष्टांत संपवले, तेव्हा तो तेथून निघाला. आणि तो आपल्या मायदेशात आल्यावर त्यांच्या सभागृहात त्यांना शिकवू लागला, यामुळे ते चकित होऊन म्हणू लागले, याला हे शहाणपण आणि या शक्ती कोठून मिळाल्या? हा सुताराचा मुलगा नाही का? त्याची आई मिरियम म्हणून ओळखली जाते ना आणि त्याचे भाऊ याकोब आणि योसेस आणि शिमोन आणि यहूदा नाहीत का? आणि त्याच्या बहिणी सर्व आमच्याकडे नाहीत का? मग याला हे सर्व कोठून मिळाले? आणि ते त्याच्यामुळे नाराज झाले. पण येशूने त्यांना सांगितले, संदेष्टा आपल्या जन्मभूमीत आणि आपल्या घरात याशिवाय कोठेही अनादरित नसतो. आणि त्यांच्या अविश्वासामुळे त्याने तेथे अनेक चमत्कार केले नाहीत.

१४

त्या वेळी हेरोद चतुर्थांशाधिपतीने येशूची बातमी ऐकली. आणि त्याने आपल्या सेवकांना सांगितले, हा योहान बाप्तिस्मा देणारा आहे. तो मृतांमधून उठवला गेला आहे, आणि म्हणूनच त्याच्यामध्ये शक्ती कार्य करत आहेत. कारण हेरोदने योहानाला पकडून त्याला बांधले आणि तुरुंगात ठेवले, हेरोदियामुळे, जी त्याचा भाऊ फिलिप्पाची पत्नी होती. कारण योहान त्याला म्हणत होता, तिला ठेवणे तुला परवानगी नाही. आणि त्याला मारण्याची इच्छा असूनही त्याला लोकांची भीति वाटली, कारण ते त्याला संदेष्टा मानत होते. हेरोदाच्या वाढदिवसाचा सण साजरा केला जात असताना, हेरोदियाची मुलगी मध्यभागी नाचली आणि हेरोदाला आवडली. ज्यामुळे

त्याने शपथेसह तिला वचन दिले की ती जे काही मागेल ते तिला देईल. ती पण, तिच्या आईने प्रवृत्त केली गेल्यावर, म्हणाली, मला येथे ताटावर योहान बाप्तिस्मा देणाऱ्याचे मस्तक दे. आणि राजा दुःखित झाला, परंतु शपथांमुळे आणि त्याच्याबरोबर जेवणाला बसलेल्यांमुळे त्याने देण्याची आज्ञा दिली. आणि पाठवून त्याने जॉनचा तुरुंगात शिरच्छेद केला. आणि त्याचे डोके एका ताटावर आणले गेले आणि ते त्या मुलीला दिले गेले, आणि तिने ते तिच्या आईला आणले. आणि त्याचे शिष्य जवळ येऊन त्यांनी शरीर उचलले आणि ते पुरले, आणि येऊन येशूला कळवले.

हे ऐकून येशूने तेथून नावेने एका वाळवंट जागेत एकांतात मागे गेला, आणि हे ऐकून लोकसमुदायांनी शहरांतून पायी चालत त्याचे अनुसरण केले. आणि येशू बाहेर गेला आणि त्याने मोठा जमाव पाहिला, आणि त्याला त्यांच्यावर दया आली आणि त्याने त्यांचे आजारी बरे केले. संध्याकाळ झाली आणि त्याचे शिष्य त्याच्याकडे आले व म्हणाले, ही जागा उजाड आहे आणि वेळ आधीच गेली आहे, गर्दीला सोडून द्या, जेणेकरून ते गावांमध्ये जाऊन स्वतःसाठी अन्न विकत घेतील. पण येशूने त्यांना सांगितले, त्यांना जाण्याची गरज नाही, तुम्हीच त्यांना खायला द्या. ते पण त्याला म्हणतात, आमच्याजवळ येथे फक्त पाच भाकरी आणि दोन मासे आहेत. तो पण म्हणाला, त्यांना येथे माझ्याकडे आणा. आणि गर्दीला गवतावर बसण्याचा आदेश दिल्यावर, पाच भाकरी आणि दोन मासे घेऊन, स्वर्गाकडे पाहून त्याने आशीर्वाद दिला, आणि तोडून शिष्यांना भाकरी दिल्या, आणि शिष्यांनी गर्दीला दिल्या. आणि सर्वांनी खाल्ले आणि तृप्त झाले, आणि त्यांनी उरलेल्या तुकड्यांच्या बारा भरलेल्या टोपल्या उचलल्या. पण खाणारे पुरुष सुमारे पाच हजार होते, स्त्रिया आणि मुले यांच्याशिवाय.

आणि येशूने लगेच आपल्या शिष्यांना नावेत चढण्यास भाग पाडले आणि त्याच्या आधी पलीकडे जाण्यास सांगितले, तो गर्दीला सोडेपर्यंत. आणि गर्दी सोडून तो प्रार्थना करण्यासाठी एकटाच डोंगरावर गेला. संध्याकाळ झाली आणि तो तेथे एकटा होता. ते पण जहाज आधीच समुद्राच्या मध्यभागी होते, लाटांनी पीडित होत होते, कारण वारा विरुद्ध होता. पण रात्रीच्या चौथ्या पहारी येशू समुद्रावर चालत त्यांच्याकडे गेला. आणि त्याला समुद्रावर चालताना पाहून शिष्य अस्वस्थ

झाले आणि म्हणाले की हे भूत आहे, आणि भीतीने ते ओरडले. पण येशूने लगेचच त्यांना सांगितले, धैर्य धरा, मी आहे, भिऊ नका. पण पेत्रॉसने त्याला उत्तर देत म्हटले, प्रभु, जर तू आहेस, तर मला तुझ्याकडे पाण्यावर येण्याची आज्ञा दे. तो म्हणाला, ये. आणि पेत्र नौकेतून उतरला आणि येशूकडे जाण्यासाठी पाण्यावर चालला. पण बलवान वारा पाहून तो घाबरला, आणि बुडायला लागल्यावर ओरडून म्हणाला, प्रभु, मला वाचव. पण येशूने तात्काळ हात पुढे करून त्याला धरले आणि त्याला म्हणाला, अरे अल्पविश्वासी, तू का संशय घेतलास? आणि ते नावेत चढले तेव्हा वारा थांबला ते पण जहाजात आल्यावर त्यांनी त्याला नमन केले आणि म्हणाले, खरोखर तू देवाचा पुत्र आहेस.

आणि पार करून ते गेन्नेसरेत भूमीत आले. आणि त्या ठिकाणाच्या पुरुषांनी त्याला ओळखल्यावर त्या संपूर्ण आसपासच्या प्रदेशात बातमी पाठवली, आणि त्याच्याकडे सर्व आजारी लोकांना आणले. आणि त्यांनी त्याला विनंती केली की त्यांनी फक्त त्याच्या वस्त्राच्या झालरीला स्पर्श करावा, आणि ज्या सर्वांनी स्पर्श केला ते बरे झाले.

१५

तेव्हा यरुशलेमेहून शास्त्री आणि परूशी येशूकडे येऊन म्हणाले का तुझे शिष्य वडीलांच्या परंपरेचे उल्लंघन करतात? कारण ते भाकर खाताना आपले हात धुत नाहीत. तो पण उत्तर देत त्यांना म्हणाला, का तुम्ही देखील देवाची आज्ञा मोडता तुमच्या परंपरेमुळे? कारण देवाने आज्ञा केली, वडिलांचा आणि आईचा सन्मान करा, आणि जो वडिलांना किंवा आईला शिव्या देतो त्याला मृत्यूदंड व्हावा. तुम्ही मात्र असे म्हणता की, जो कोणी आपल्या वडिलांना किंवा आईला म्हणेल, जे काही माझ्याकडून तुला लाभ मिळू शकला असता ते देवाला देणगी आहे, आणि तो आपल्या वडिलांना किंवा आईला मान देणार नाही, आणि तुम्ही देवाची आज्ञा तुमच्या परंपरेमुळे रद्द केली. ढोंगींनो, यशयाने तुमच्याबद्दल चांगली भविष्यवाणी केली होती, असे म्हणत, हे लोक त्यांच्या

तोंडाने आणि त्यांच्या ओठांनी माझ्याजवळ येतात आणि मला मान देतात, पण त्यांचे हृदय माझ्यापासून दूर आहे. व्यर्थ पण ते माझी पूजा करतात, मनुष्यांच्या आज्ञा शिकवणी म्हणून शिकवतात.

आणि जमावाला बोलावून घेतल्यानंतर त्यांना म्हणाला, ऐका आणि समजून घ्या. तोंडात जे प्रवेश करते ते माणसाला अशुद्ध करत नाही, परंतु तोंडातून जे बाहेर येते तेच माणसाला अशुद्ध करते. तेव्हा त्याचे शिष्य जवळ येऊन त्याला म्हणाले, तुला माहीत आहे की फरुशी हे वचन ऐकून नाराज झाले? पण उत्तर देत त्याने म्हटले, प्रत्येक रोप जी माझ्या स्वर्गीय पित्याने लावली नाही, ती उपटली जाईल. त्यांना सोडा, ते आंधळ्यांचे आंधळे मार्गदर्शक आहेत; जर आंधळा आंधळ्याला मार्गदर्शन करतो, तर दोघेही खड्ड्यात पडतील. पण पेत्रोसने उत्तर देऊन त्याला म्हटले, आम्हाला हा दृष्टांत समजावून सांग. पण येशू म्हणाला, अजूनही तुम्ही समजत नाही का? अजून तुम्हाला समजत नाही का की जे काही तोंडात जाते ते पोटात जाते आणि शौचालयात बाहेर टाकले जाते? पण जे तोंडातून बाहेर येते ते हृदयातून निघते, आणि तेच माणसाला अशुद्ध करते. कारण हृदयातून दुष्ट विचार, खून, व्यभिचार, जारकर्म, चोरी, खोटी साक्ष आणि निंदा बाहेर येतात. या गोष्टी माणसाला अशुद्ध करतात, पण न धुतलेल्या हातांनी खाणे माणसाला अशुद्ध करत नाही.

आणि तेथून बाहेर गेल्यावर येशू सोर आणि सीदोनच्या प्रदेशात मागे गेला. आणि पाहा, एक कनानी स्त्री त्या सीमांतून बाहेर आलेली त्याला ओरडली आणि म्हणाली, माझ्यावर दया कर, प्रभु, दावीदाच्या पुत्रा, माझी मुलगी वाईटरीत्या भूतग्रस्त आहे. तो पण तिला एक शब्दही उत्तर दिले नाही. आणि त्याचे शिष्य जवळ येऊन त्याला विचारत होते, तिला सोडून द्या, कारण ती आमच्या मागे ओरडत आहे. पण त्याने उत्तर देत म्हटले, मी फक्त इस्राएलाच्या घराण्यातील हरवलेल्या मेंढरांकडे पाठवला गेलो आहे. पण ती आली आणि त्याला नमन करून म्हणाली, प्रभु, मला मदत कर. तो पण उत्तर देत म्हणाला, मुलांची भाकर घेऊन लहान कुत्र्यांना टाकणे चांगले नाही. ती पण म्हणाली, होय, प्रभू, आणि खरोखर लहान कुत्रे त्यांच्या मालकांच्या टेबलावरून

पडणाऱ्या तुकड्यांपैकी खातात. तेव्हा येशूने उत्तर देत तिला म्हटले, हे स्त्री, तुझा विश्वास मोठा आहे; तुला तुझ्या इच्छेप्रमाणे होवो. आणि त्या घटकेपासून तिची मुलगी बरी झाली.

आणि तेथून निघून येशू गालीलच्या समुद्राजवळ आला, आणि डोंगरावर चढून तो तेथे बसला. आणि त्याच्याकडे अनेक लोक आले, ज्यांनी आपल्याबरोबर लंगडे, आंधळे, बहिरे, अपंग आणि इतर अनेकांना आणले होते, आणि त्यांनी त्यांना येशूच्या पायाजवळ ठेवले, आणि त्याने त्यांना बरे केले. यामुळे लोकांनी आश्चर्य केले, कारण त्यांनी बहिरे ऐकताना, मुके बोलताना, अपंग निरोगी झालेले, लंगडे चालताना आणि आंधळे पाहताना पाहिले, आणि त्यांनी इस्राएलाच्या देवाचे गौरव केले.

येशूने आपल्या शिष्यांना बोलावून म्हटले, मला या गर्दीवर करुणा वाटते, कारण ते आधीच तीन दिवस माझ्याजवळ राहिले आहेत आणि त्यांच्याजवळ खाण्यासाठी काहीही नाही, आणि त्यांना उपाशी सोडणे मला नको आहे, नाहीतर ते वाटेत दुर्बल होतील. आणि त्याचे शिष्य त्याला म्हणतात, वाळवंटात आम्हाला इतक्या भाकरी कोठून मिळतील की इतक्या मोठ्या जमावेला तृप्त करता येईल? आणि येशू त्यांना म्हणाला, तुमच्याजवळ किती भाकरी आहेत? त्यांनी उत्तर दिले, सात, आणि थोडे लहान मासे. आणि त्याने गर्दीला जमिनीवर बसण्याची आज्ञा दिली. आणि त्याने सात भाकरी आणि मासे घेतले, धन्यवाद दिल्यावर तोडले आणि आपल्या शिष्यांना दिले, आणि शिष्यांनी लोकसमुदायाला दिले. आणि सर्वांनी खाल्ले आणि तृप्त झाले, आणि त्यांनी शिल्लक राहिलेल्या तुकड्यांच्या सात भरलेल्या टोपल्या उचलल्या. पण खाणारे चार हजार पुरुष होते, स्त्रिया आणि मुले यांच्याशिवाय. आणि लोकसमूहाला सोडून देऊन तो होडीत चढला आणि मग्दलाच्या सीमेत आला.

१६

आणि परूशी व सदूकी जवळ येऊन त्याची परीक्षा करीत त्याला विचारले की त्यांना स्वर्गातून एक चिन्ह दाखवावे. तो पण उत्तर देत त्यांना म्हणाला, संध्याकाळ झाल्यावर तुम्ही म्हणता, शांत हवामान असेल, कारण आकाश लाल आहे. आणि सकाळी, आज वादळ येईल, कारण आकाश लाल आणि उदास दिसत आहे. ढोंगी लोकांनो, तुम्हाला आकाशाचा चेहरा ओळखता येतो, पण काळाची चिन्हे तुम्ही ओळखू शकत नाही का? दुष्ट आणि व्यभिचारी पिढी चिन्ह शोधते, आणि तिला योना संदेष्ट्याचे चिन्ह वगळता दुसरे कोणतेही चिन्ह दिले जाणार नाही. आणि त्यांना सोडून तो निघून गेला.

आणि त्याचे शिष्य पलीकडे आले तेव्हा ते भाकरी घेणे विसरले होते. पण येशूने त्यांना सांगितले, तुम्ही फरुश्यांच्या आणि सदूक्यांच्या खमीरापासून सावध राहा आणि लक्ष द्या. पण ते आपसात म्हणत होते की, आम्ही भाकरी घेतल्या नाहीत. पण येशूने हे जाणून त्यांना म्हटले, अरे अल्पविश्वासी लोकांनो, तुम्ही आपापसात असा विचार का करता की तुम्ही भाकरी घेतली नाही? अजून समजत नाही का, आणि पाच हजारांच्या पाच भाकरी आणि किती टोपल्या घेतल्या हे लक्षात ठेवत नाही का? चार हजार लोकांच्या सात भाकरी आणि किती टोपल्या तुम्ही गोळा केल्या, हे का आठवत नाही? कसे तुम्ही समजत नाही की मी तुम्हाला भाकरीविषयी नाही तर परूशी आणि सदूकी यांच्या खमीरापासून सावध राहण्यास सांगितले? तेव्हा त्यांनी समजले की त्याने भाकरीच्या खमीरापासून लक्ष ठेवण्यास सांगितले नाही, परंतु परूशी आणि सदूकी यांच्या शिकवणीपासून.

येशू फिलिप्पच्या कैसरियाच्या भागात येऊन आपल्या शिष्यांना विचारत होता, लोक मला, मनुष्याच्या पुत्राला, कोण असल्याचे म्हणतात? त्यांनी उत्तर दिले, काही जण योहान बाप्तिस्मा देणारा म्हणतात, इतर एलीया म्हणतात, आणि काही यिर्मया किंवा संदेष्ट्यांपैकी एक म्हणतात. तो त्यांना म्हणतो, पण तुम्ही मला कोण असल्याचे म्हणता? उत्तर देत पण सीमोन पेत्र म्हणाला, तू ख्रिस्त आहेस, जिवंत देवाचा पुत्र. आणि उत्तर देत येशूने त्याला म्हटले, धन्य आहेस, शिमोन बरयोना, कारण मांस आणि रक्त यांनी तुला हे उघड केले नाही, परंतु माझ्या बापाने, जो स्वर्गात

आहे. आणि मी तुला सांगतो की तू पेत्रॉस आहेस, आणि या खडकावर मी माझी सभा बांधीन, आणि नरकाची द्वारे तिच्यावर मात करणार नाहीत. आणि मी तुला स्वर्गाच्या राज्याच्या चाव्या देईन, आणि जे काही तू पृथ्वीवर बांधशील ते स्वर्गात बांधलेले असेल, आणि जे काही तू पृथ्वीवर सोडशील ते स्वर्गात सोडलेले असेल. तेव्हा त्याने आपल्या शिष्यांना आज्ञा केली की, तो येशू ख्रिस्त आहे हे कोणालाही सांगू नयेत.

त्यावेळेपासून येशूने आपल्या शिष्यांना दाखवायला सुरुवात केली की त्याला यरुशलेमला जाणे आवश्यक आहे आणि वडील, मुख्य याजक आणि शास्त्री यांच्याकडून अनेक यातना सहन कराव्या लागतील आणि मारले जाईल, आणि तिसऱ्या दिवशी उठवले जाईल. आणि पेत्राने त्याला बाजूला घेऊन त्याला फटकारायला सुरुवात केली म्हणत, प्रभू, तुझ्यावर कृपा असो, हे तुला कधीच होणार नाही. तो पण वळून पेत्राला म्हणाला, माझ्या मागे जा, सैतान! तू माझा अडखळा आहेस, कारण तू देवाच्या गोष्टींचा विचार करत नाहीस, पण मनुष्यांच्या गोष्टींचा विचार करतोस.

तेव्हा येशूने आपल्या शिष्यांना सांगितले, जर कोणाला माझ्या मागे यायचे असेल, तर त्याने स्वतःचा इन्कार करावा आणि आपला वधस्तंभ उचलावा आणि माझे अनुसरण करावे. जो कोणी आपला आत्मा वाचवू इच्छितो, तो त्याचा नाश करील, परंतु जो कोणी माझ्यासाठी आपला आत्मा नाश करतो, तो त्याला शोधून मिळवील. माणसाला काय फायदा होतो जर त्याने संपूर्ण जग मिळवले, पण आपला आत्मा गमावला? किंवा माणूस आपल्या आत्म्याच्या बदल्यात काय देईल? कारण मनुष्याचा पुत्र आपल्या वडिलांच्या वैभवात आपल्या दूतांसह येणार आहे, आणि मग तो प्रत्येकाला त्याच्या कृतीप्रमाणे परतफेड करील. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, येथे उभे राहिलेल्यांपैकी काही असे आहेत, जे मनुष्याच्या पुत्राला त्याच्या राज्यात येताना पाहतील तोपर्यंत मृत्यूला चाखणार नाहीत.

१७

आणि सहा दिवसांनंतर येशू पेत्र आणि याकोब आणि त्याचा भाऊ योहान यांना घेऊन त्यांना एका उंच डोंगरावर एकांतात वर आणतो आणि तो त्यांच्या समोर रूपांतरित झाला, आणि त्याचा चेहरा सूर्याप्रमाणे चमकला, आणि त्याची वस्त्रे प्रकाशाप्रमाणे पांढरी झाली. आणि पहा, त्यांना मोशे आणि एलीया त्याच्याबरोबर बोलत असलेले दिसले. पण पेत्र उत्तर देत येशूला म्हणाला, प्रभु, आम्हाला येथे असणे चांगले आहे. जर तुझी इच्छा असेल तर आम्ही येथे तीन मंडप करूया - तुझ्यासाठी एक, मोशेसाठी एक आणि एलीयासाठी एक. तो अजून बोलत असताना, पाहा, एका तेजस्वी ढगाने त्यांना झाकले, आणि पाहा, ढगातून एक आवाज म्हणाला, हा माझा प्रिय पुत्र आहे, ज्याच्यावर मी प्रसन्न झालो आहे, त्याचे ऐका. आणि हे ऐकून शिष्य त्यांच्या तोंडावर पडले आणि अत्यंत घाबरले. आणि येशू जवळ येऊन त्यांना स्पर्श करून म्हणाला, उठा आणि भिऊ नका. त्यांनी आपले डोळे वर केले, परंतु त्यांना येशूशिवाय कोणीही दिसले नाही, फक्त तोच एकटा. आणि ते डोंगरावरून उतरत असताना, येशूने त्यांना आज्ञा करून म्हटले, मनुष्याचा पुत्र मृतांतून उठेपर्यंत हा दृष्टांत कोणालाही सांगू नका. आणि त्याच्या शिष्यांनी त्याला विचारले म्हणत, तर शास्त्री असे का म्हणतात की एलीयाने प्रथम यावे आवश्यक आहे? पण येशूने उत्तर देत त्यांना म्हणाला, एलीया खरोखर प्रथम येतो आणि सर्व पुनर्स्थापित करेल, मी तुम्हाला म्हणतो की एलीया आधीच आला होता, आणि त्यांनी त्याला ओळखले नाही, पण त्यांनी त्याच्याशी जे इच्छिले ते केले, अशाच प्रकारे मनुष्याचा पुत्र त्यांच्याकडून दुःख सहन करणार आहे. तेव्हा शिष्यांना समजले की त्याने त्यांना योहान बाप्तिस्मा देणाऱ्याविषयी सांगितले होते.

आणि ते लोकसमुदायाकडे आले तेव्हा एक मनुष्य त्याच्याजवळ आला, त्याला गुडघे टेकत आणि म्हणत प्रभु, माझ्या पुत्रावर दया करा, कारण तो चंद्रग्रस्त आहे आणि वाईटरीत्या ग्रस्त आहे; कारण तो अनेकदा अग्नीत पडतो आणि अनेकदा पाण्यात पडतो. आणि मी त्याला तुझ्या शिष्यांकडे आणले, आणि ते त्याला बरे करू शकले नाहीत. उत्तर देत येशू म्हणाला, हे अविश्वासू

आणि भ्रष्ट पिढी, मी केव्हा पर्यंत तुमच्या सोबत असेन? केव्हा पर्यंत तुमचे सहन करीन? त्याला येथे माझ्याकडे आणा. आणि येशूने त्याला फटकारले, आणि भूत त्याच्यापासून बाहेर गेले आणि सेवक त्या वेळेपासून बरा झाला. तेव्हा शिष्य एकांतात येशूकडे येऊन म्हणाले, आम्ही ते का बाहेर काढू शकलो नाही? पण येशूने त्यांना सांगितले, तुमच्या अविश्वासामुळे. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, जर तुमच्याजवळ मोहरीच्या दाण्याएवढा विश्वास असेल, तर तुम्ही या डोंगराला म्हणाल, येथून तेथे जा, आणि तो जाईल, आणि तुमच्यासाठी काहीही अशक्य होणार नाही. हा प्रकार प्रार्थना आणि उपवासाशिवाय बाहेर जात नाही.

गालीलमध्ये फिरत असताना येशूने त्यांना सांगितले, माणसाचा पुत्र माणसांच्या हातात धरून दिला जाणार आहे. आणि ते त्याला मारतील, आणि तिसऱ्या दिवशी तो उठवला जाईल. आणि ते अत्यंत दुःखी झाले.

पण ते कपर्णौम येथे आल्यावर, दोन द्राख्मा गोळा करणारे पेत्राकडे आले आणि म्हणाले, तुमचा शिक्षक दोन द्राख्मा भरत नाही का? तो म्हणतो, होय. आणि जेव्हा तो घरात शिरला, तेव्हा येशूने त्याला आधीच विचारले, शिमोना, तुला काय वाटते? पृथ्वीचे राजे कोणाकडून कर किंवा खंडणी घेतात? त्यांच्या मुलांकडून की परक्यांकडून? पेत्र त्याला म्हणतो, इतरांकडून. येशू त्याला म्हणाला, म्हणजे पुत्र मुक्त आहेत. पण त्यांना आपण अपराध करू नये म्हणून, समुद्रात जाऊन गळ टाक आणि जो पहिला मासा वर येईल तो उचल, आणि त्याचे तोंड उघडल्यावर तुला एक नाणे सापडेल, ते घेऊन माझ्यासाठी आणि तुझ्यासाठी त्यांना दे.

१८

त्या वेळी शिष्य येशूकडे आले आणि म्हणाले, स्वर्गाच्या राज्यात मग कोण मोठा आहे? आणि येशूने एक मूल बोलावून घेतले व ते त्यांच्या मध्यात उभे केले आणि म्हणाला, खरोखर मी

तुम्हाला सांगतो, जर तुम्ही न वळलात आणि मुलांसारखे न झालात, तर तुम्ही स्वर्गाच्या राज्यात प्रवेश करणार नाही. जो कोणी स्वतःला या मुलाप्रमाणे नम्र करील, तोच स्वर्गाच्या राज्यात मोठा आहे. आणि जो कोणी माझ्या नावावर असे एक मूल स्वीकारतो, तो मला स्वीकारतो जो कोणी या लहान मुलांपैकी एकाला, जे माझ्यावर विश्वास ठेवतात, भटकवील, त्याच्यासाठी हे अधिक फायदेशीर आहे की त्याच्या गळ्यात गाढवाचा गिरणीचा दगड लटकवला जावा आणि त्याला समुद्राच्या खोल पाण्यात बुडवले जावे. जगाला अडथळ्यांमुळे धिक्कार आहे, कारण अडथळे येणे आवश्यक आहे, परंतु त्या माणसाला धिक्कार आहे ज्याच्याद्वारे अडथळा येतो. जर तुझा हात किंवा तुझा पाय तुला पाप करायला लावत असेल, तर त्यांना कापून टाक आणि तुझ्यापासून फेकून दे. दोन हात किंवा दोन पाय असून सार्वकालिक अग्नीत टाकले जाण्यापेक्षा, लंगडा किंवा अपंग होऊन आयुष्यात प्रवेश करणे तुझ्यासाठी चांगले आहे. आणि जर तुझा डोळा तुला पाप करायला लावतो, तर तो काढून टाक, कारण एक डोळा असून जीवनात प्रवेश करणे तुझ्यासाठी चांगले आहे, किंवा दोन डोळे असून अग्नीच्या गेहेन्नात टाकले जाणे. पहा, या लहान मुलांपैकी एकालाही तुच्छ मानू नका, कारण मी तुम्हाला सांगतो की त्यांचे दूत स्वर्गात नेहमी माझ्या स्वर्गातील वडिलांचा चेहरा पाहतात. कारण मनुष्याचा पुत्र हरवलेल्याला वाचवायला आला.

तुम्हाला काय वाटते? जर एखाद्या माणसाकडे शंभर मेंढरे असतील आणि त्यांच्यातून एक भरकटली, तर तो नव्व्याण्णव मेंढरे डोंगरांवर सोडून, जाऊन त्या भटकणाऱ्याला शोधत नाही काय? आणि जर ते सापडले, तर खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की तो त्याच्यावर त्या नव्वद नऊ न भरकटलेल्यांपेक्षा अधिक आनंदित होतो. अशा प्रकारे तुमच्या स्वर्गातील पित्याच्या समोर ही इच्छा नाही की या लहान मुलांपैकी एकही नष्ट व्हावा.

जर तुझा भाऊ तुझ्याविरुद्ध पाप करेल, तर जा आणि त्याला फक्त तुझ्या आणि त्याच्या दरम्यान दोष दाखव; जर तो तुझे ऐकेल, तर तू तुझा भाऊ मिळवला आहेस. जर तो ऐकत नाही, तर तुझ्यासोबत आणखी एक किंवा दोन घे, जेणेकरून दोन किंवा तीन साक्षीदारांच्या तोंडावरून प्रत्येक शब्द स्थापित होईल. जर पण तो त्यांचे दुर्लक्ष करते, तर सभेला सांग, जर पण तो

सभेचेही दुर्लक्ष करते, तर तो तुला परका आणि जकातदार यांसारखा असू दे. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, जे काही तुम्ही पृथ्वीवर बांधाल, ते स्वर्गात बांधलेले असेल, आणि जे काही तुम्ही पृथ्वीवर सोडवाल, ते स्वर्गात सोडवलेले असेल. पुन्हा खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की जर तुमच्यापैकी दोघे पृथ्वीवर कोणत्याही गोष्टीविषयी सहमत होतील आणि ते मागतील, तर माझ्या स्वर्गातील वडिलांकडून त्यांना ते मिळेल. कारण जेथे दोन किंवा तीन माझ्या नावाने एकत्र जमलेले आहेत, तेथे मी त्यांच्या मध्ये आहे.

तेव्हा पेत्र त्याच्याजवळ येऊन म्हणाला, प्रभु, माझा भाऊ माझ्याविरुद्ध किती वेळा पाप करेल आणि मी त्याला क्षमा करू? सात वेळेपर्यंत? येशू त्याला म्हणतो, मी तुला सात वेळा पर्यंत म्हणत नाही, पण सत्तर वेळा सात पर्यंत.

यामुळे स्वर्गाचे राज्य एका मनुष्य राजाशी तुलना करण्यात आले, ज्याने आपल्या गुलामांशी हिशोब मिटवण्याची इच्छा केली. त्याने हिशोब करण्यास सुरुवात केली, पण त्याच्याजवळ एक कर्जदार आणला गेला जो असंख्य तलांतांचा होता. परंतु त्याच्याजवळ परत देण्यासाठी नसल्यामुळे, त्याच्या स्वामीने त्याला विकले जाण्याची आज्ञा केली आणि त्याची पत्नी आणि मुले आणि त्याच्याजवळ जे काही होते ते सर्व विकले जावे आणि परत दिले जावे. म्हणून तो दास पडून त्याला नमस्कार करीत होता आणि म्हणत होता, स्वामी, माझ्यावर धीर धर आणि मी तुला सर्व परत करीन. त्या गुलामाच्या धन्याला दया आली आणि त्याने त्याला सोडले आणि कर्ज त्याला माफ केले पण तो दास बाहेर गेल्यावर त्याने आपल्या सहदासांपैकी एकाला शोधून काढले, जो त्याचा शंभर दीनार ऋणी होता, आणि त्याला पकडून त्याचा गळा दाबत म्हणाला, जर तू काही ऋणी आहेस तर मला परत दे. म्हणून त्याचा सहदास त्याच्या पायावर पडून त्याला विनवणी करीत होता, माझ्यावर धीर धर आणि मी तुला परत करीन. पण तो इच्छुक नव्हता, उलट तो निघून गेला आणि त्याने त्याला तुरुंगात टाकले, जोपर्यंत तो देणे असलेली रक्कम परत देणार नाही.

पण त्याच्या सहदासांनी जे घडले ते पाहून अत्यंत दुःखित झाले, आणि येऊन त्यांनी आपल्या धन्याला जे सर्व घडले ते स्पष्टपणे सांगितले. तेव्हा त्याला बोलावून घेतल्यावर त्याचा धनी त्याला म्हणतो, दुष्ट दासा, ते सर्व कर्ज मी तुला माफ केले, कारण तू मला विनवणी केलीस. तुला तुझ्या सहदासावर दया करणे आवश्यक नव्हते का, जसे मी तुझ्यावर दया केली होती? आणि त्याचा धनी रागावला आणि त्याने त्याला छळ करणाऱ्यांच्या स्वाधीन केले, जोपर्यंत तो त्याला देणे असलेले सर्व परत देणार नाही. असाच माझा स्वर्गीय पिता तुमच्याशी करील, जर तुम्ही प्रत्येकजण आपल्या भावाला त्याच्या अपराधांची तुमच्या हृदयापासून क्षमा करणार नाही.

१९

आणि असे झाले की जेव्हा येशूने हे शब्द संपवले तेव्हा तो गालीलमधून निघाला आणि यार्देनच्या पलीकडे यहूदियाच्या सीमेत आला. आणि अनेक जमाव त्याच्यामागे आले, आणि त्याने त्यांना तेथे बरे केले. आणि परूशी त्याच्याकडे आले, त्याची परीक्षा घेत आणि त्याला म्हणाले, जर मनुष्याला त्याच्या बायकोला कोणत्याही कारणासाठी सोडणे परवानगी आहे का? पण उत्तर देत त्याने त्यांना सांगितले, तुम्ही वाचले नाही का की ज्याने सुरुवातीपासून त्यांना पुरुष आणि स्त्री बनवले आणि म्हटले, याकारणामुळे माणूस आपल्या पित्याला आणि आपल्या आईला सोडेल आणि आपल्या पत्नीशी जोडला जाईल, आणि ते दोघे एक देह होतील म्हणून ते यापुढे दोन नाहीत, परंतु एक देह आहेत. म्हणून देवाने जे एकत्र जोडले आहे, ते माणसाने वेगळे करू नये. ते त्याला म्हणतात, मग मोशेने घटस्फोटाचे पत्र देऊन तिला सोडून देण्याची आज्ञा का केली? तो त्यांना म्हणतो की, मोशेने तुमच्या हृदयाच्या कठोरपणामुळे तुम्हाला तुमच्या बायका सोडण्याची परवानगी दिली, पण सुरुवातीपासून असे नव्हते. मी तुम्हाला सांगतो की जो कोणी आपल्या बायकोला व्यभिचाराच्या कारणाशिवाय घटस्फोट देईल आणि दुसरीशी लग्न करेल, तो व्यभिचार करतो, आणि जो घटस्फोट दिलेल्या स्त्रीशी लग्न करतो तोही व्यभिचार करतो. त्याचे शिष्य त्याला म्हणतात, जर पुरुषाचे बायकोबरोबरचे प्रकरण असे आहे, तर लग्न करणे फायदेशीर

नाही. पण त्याने त्यांना सांगितले, हा शब्द सर्वजण स्वीकारत नाहीत, परंतु केवळ ज्यांना ते दिले गेले आहे. कारण काही नपुंसक आहेत जे आईच्या पोटातून अशाच प्रकारे जन्मले होते. आणि काही नपुंसक आहेत ज्यांना मनुष्यांनी नपुंसक केले. आणि काही नपुंसक आहेत ज्यांनी स्वर्गाच्या राज्यासाठी स्वतःला नपुंसक केले. जो हे स्वीकारण्यास सक्षम आहे त्याने स्वीकारावे.

तेव्हा त्याच्याकडे मुले आणली गेली, जेणेकरून तो त्यांच्यावर हात ठेवो आणि प्रार्थना करो, पण शिष्यांनी त्यांना फटकारले. पण येशूने म्हटले, मुलांना सोडा आणि त्यांना माझ्याकडे येण्यापासून अडवू नका, कारण स्वर्गाचे राज्य अशांचे आहे. आणि त्यांच्यावर हात ठेवून तो तेथून निघून गेला.

आणि पाहा, एकजण जवळ येऊन त्याला म्हणाला, चांगल्या शिक्षका, मी काय चांगले करावे म्हणजे मला अनंतकाळचे जीवन मिळेल? पण त्याने त्याला म्हटले, तू मला चांगला का म्हणतोस? देवाशिवाय कोणीही चांगला नाही. पण जर तुला जीवनात प्रवेश करायचा असेल तर आज्ञा पाळ. तो त्याला म्हणतो, कोणत्या प्रकारचे? पण येशू म्हणाला, तू खून करणार नाहीस, तू व्यभिचार करणार नाहीस, तू चोरी करणार नाहीस, तू खोटी साक्ष देणार नाहीस, वडिलांचा आणि आईचा आदर करा, आणि तुझ्या शेजाऱ्यावर स्वतःसारखे प्रेम करशील. तो तरुण त्याला म्हणतो, या सर्व गोष्टी मी माझ्या तारुण्यापासून पाळल्या आहेत. मला अजून काय कमी आहे? येशू त्याला म्हणाला, जर तू परिपूर्ण व्हायचे असेल, तर जा, तुझी मालमत्ता विक आणि गरीबांना दे, आणि तुला स्वर्गात खजिना मिळेल, आणि येऊन माझे अनुसरण कर. पण तो तरुण पुरुष हे शब्द ऐकून दुःखी होऊन निघून गेला, कारण त्याच्याकडे पुष्कळ संपत्ती होती. पण येशूने आपल्या शिष्यांना सांगितले, मी तुम्हाला खरे सांगतो की श्रीमंत माणूस स्वर्गाच्या राज्यात कठिणाईने प्रवेश करेल. पुन्हा मी तुम्हाला सांगतो, उंटाला सुईच्या छिद्रातून जाणे हे श्रीमंताला देवाच्या राज्यात प्रवेश करण्यापेक्षा सोपे आहे. हे ऐकून त्याचे शिष्य अत्यंत चकित झाले आणि म्हणाले, मग कोण तारले जाऊ शकते? पाहून पण येशूने त्यांना सांगितले, माणसांकडून हे अशक्य आहे, पण देवाकडून सर्व काही शक्य आहे. तेव्हा पेत्राने उत्तर देत त्याला म्हटले, पाहा, आम्ही सर्व सोडले आणि तुझे अनुसरण केले, तर आम्हाला काय मिळेल? पण येशूने त्यांना सांगितले, मी

तुम्हाला खरोखर सांगतो की तुम्ही ज्यांनी माझे अनुसरण केले आहे, त्या पुनर्जन्माच्या काळात, जेव्हा मनुष्याचा पुत्र आपल्या वैभवाच्या सिंहासनावर बसेल, तेव्हा तुम्हीही बारा सिंहासनांवर बसून इस्राएलाच्या बारा वंशांचा न्याय कराल. आणि प्रत्येकजण ज्याने माझ्या नावाच्या कारणासाठी घरे किंवा भाऊ किंवा बहिणी किंवा वडील किंवा आई किंवा बायको किंवा मुले किंवा शेते सोडली, त्याला शंभरपट मिळेल आणि तो अनंतकाळचे जीवन वारसा म्हणून मिळवील. बरेच जे पहिले आहेत ते शेवटचे होतील, आणि जे शेवटचे आहेत ते पहिले होतील.

२०

कारण स्वर्गाचे राज्य एका घरमालकासारखे आहे, जो सकाळी लवकर आपल्या द्राक्षमळ्यात काम करण्यासाठी कामगार भाड्याने घेण्यासाठी गेला. आणि कामगारांशी दिवसाला एक दिनार देण्याचा करार केल्यावर त्याने त्यांना आपल्या द्राक्षमळ्यात पाठवले. आणि तिसऱ्या तासाच्या सुमारास बाहेर गेल्यावर त्याने इतरांना बाजारात बेकार उभे असलेले पाहिले, आणि त्यांना सांगितले, जा आणि तुम्हीही द्राक्षमळ्यात जा, आणि जे न्याय्य असेल ते मी तुम्हाला देईन. ते पण गेले. पुन्हा सहाव्या आणि नवव्या तासाच्या सुमाराला बाहेर जाऊन त्याने तसेच केले. पण अकराव्या तासाच्या सुमाराला बाहेर गेल्यावर त्याला इतर काही लोक निष्क्रिय उभे असलेले आढळले, आणि तो त्यांना म्हणतो, तुम्ही संपूर्ण दिवस येथे निष्क्रिय का उभे आहात? ते त्याला म्हणतात, कारण कोणीही आम्हाला भाड्याने घेतले नाही. तो त्यांना म्हणतो, तुम्हीही द्राक्षमळ्यात जा, आणि जे न्याय्य असेल ते तुम्हाला मिळेल. संध्याकाळ झाली असता द्राक्षमळ्याचा मालक त्याच्या कारभाऱ्याला म्हणतो, कामगारांना बोलाव आणि त्यांना वेतन दे, शेवटच्यांपासून सुरुवात करून पहिल्यांपर्यंत. आणि अकराव्या तासाला आलेल्यांनी प्रत्येकी एक दीनार घेतला. पण जे पहिले आले त्यांनी विचार केला की त्यांना अधिक मिळेल, आणि त्यांनाही प्रत्येकी एक दीनार मिळाला. घेतल्यावर ते घराच्या मालकाविरुद्ध कुरकुरत होते. म्हणणारे की हे शेवटचे लोक एक तास काम केले, आणि तू त्यांना आमच्या बरोबरीचे केलेस, ज्यांनी दिवसाचे ओझे आणि उष्णता

वाहिली. पण उत्तर देत त्याने त्यांच्यातील एकाला सांगितले, मित्रा, मी तुझ्याशी अन्याय करत नाही. तू माझ्याशी एका दीनाराचा करार केला नाहीस का? तुझे घे आणि जा, परंतु मी या शेवटच्याला तुला दिल्याप्रमाणे देऊ इच्छितो. किंवा माझ्या मालकीच्या गोष्टींबद्दल मला जे हवे ते करण्याची परवानगी नाही का? तुझा डोळा दुष्ट आहे कारण मी चांगला आहे का? अशाप्रकारे शेवटचे पहिले होतील आणि पहिले शेवटचे होतील, कारण अनेक बोलावलेले आहेत, परंतु थोडे निवडलेले आहेत.

आणि येशू जेरुसलेमला जात असताना त्याने बारा शिष्यांना वाटेत एकांतात बोलावून घेतले आणि त्यांना म्हणाला पाहा, आपण जेरुसलेमला जात आहोत, आणि माणसाचा मुलगा मुख्य याजक आणि शास्त्र्यांना दिला जाईल आणि ते त्याला मृत्युदंडाची शिक्षा देतील. आणि ते त्याला राष्ट्रांच्या हाती देतील, थट्टा करण्यासाठी आणि फटके मारण्यासाठी आणि वधस्तंभावर खिळण्यासाठी, आणि तिसऱ्या दिवशी तो उठेल.

तेव्हा जेबदीच्या मुलांची आई तिच्या मुलांसोबत त्याच्याजवळ आली, नमन करीत आणि त्याच्याकडून काहीतरी मागीत. तो पण तिला म्हणाला, तुला काय हवे आहे? ती त्याला म्हणते, असे सांग की माझे हे दोन पुत्र तुझ्या राज्यात एक तुझ्या उजव्या बाजूला आणि एक तुझ्या डाव्या बाजूला बसावेत. उत्तर देत येशू म्हणाला, तुम्हाला माहित नाही तुम्ही काय मागता. जो प्याला मी पिणार आहे तो तुम्ही पिऊ शकता का, किंवा ज्या बाप्तिस्म्याने मी बाप्तिस्मा घेतो त्याने बाप्तिस्मा घेऊ शकता का? ते त्याला म्हणतात, आम्ही शकतो. आणि तो त्यांना म्हणतो, तुम्ही खरोच माझा प्याला प्याल, आणि ज्या बाप्तिस्म्याने मी बाप्तिस्मा घेतो त्याने तुम्हीही बाप्तिस्मा घ्याल, पण माझ्या उजवीकडे आणि माझ्या डावीकडे बसणे हे देणे माझे नाही, तर ज्यांच्यासाठी माझ्या पित्याने तयार केले आहे त्यांच्यासाठी आहे. आणि दहाजण ऐकून दोन भावांबद्दल संतप्त झाले. पण येशूने त्यांना बोलावून सांगितले, तुम्हाला माहीत आहे की राष्ट्रांचे अधिकारी त्यांच्यावर प्रभुत्व गाजवतात आणि मोठे लोक त्यांच्यावर अधिकार चालवतात. तुमच्यामध्ये असे होणार नाही, परंतु जो तुमच्यामध्ये मोठा व्हायचे इच्छितो, तो तुमचा सेवक होईल, आणि जो तुमच्यामध्ये प्रथम होऊ

इच्छितो, तो तुमचा दास असेल. जसा मनुष्याचा पुत्र सेवा केली जाण्यासाठी आला नाही, परंतु सेवा करण्यासाठी आणि अनेकांच्या जागी त्याचा आत्मा खंडणी म्हणून देण्यासाठी आला.

आणि जेव्हा ते यरीहोहून बाहेर जात होते, तेव्हा एक मोठा जमाव त्याच्या मागे गेला. आणि पाहा, दोन आंधळे मार्गाच्या कडेला बसलेले होते, त्यांनी ऐकले की येशू जात आहे, त्यांनी ओरडून म्हटले, आमच्यावर दया कर, प्रभु, दावीदाच्या पुत्रा. पण गर्दीने त्यांना शांत राहण्यासाठी धमकावले, पण ते अधिक मोठ्याने ओरडत होते म्हणत, आमच्यावर दया कर, प्रभु, दावीदाचा पुत्रा. आणि येशू उभा राहून त्यांना बोलावले आणि म्हणाला, मी तुमच्यासाठी काय करावे असे तुम्हाला वाटते? ते त्याला म्हणतात, प्रभु, आमचे डोळे उघडले जावेत. करुणा होऊन येशूने त्यांच्या डोळ्यांना स्पर्श केला, आणि लगेच त्यांच्या डोळ्यांना दृष्टी मिळाली, आणि त्यांनी त्याचे अनुसरण केले.

२१

आणि जेव्हा ते जेरुसलेमजवळ आले आणि जैतूनाच्या पर्वताजवळील बेथफगेला आले, तेव्हा येशूने दोन शिष्यांना पाठवले. त्यांना म्हणत, तुमच्या समोरच्या गावात जा, आणि लगेच तुम्हाला एक बांधलेली गाढव आणि तिच्या सोबत एक शिंगरू सापडेल, त्यांना सोडून माझ्याकडे आणा. आणि जर कोणी तुम्हाला काही म्हणेल, तर तुम्ही म्हणा की प्रभूला त्यांची गरज आहे, आणि तो लगेच त्यांना परत पाठवील. हे सर्व असे घडले की संदेष्ट्याने सांगितलेले वचन पूर्ण व्हावे सियोनच्या मुलीला सांगा, पाहा, तुझा राजा तुझ्याकडे येत आहे, तो नम्र आहे आणि गाढवावर व जोखडलेल्या प्राण्याच्या शिंगरूवर बसलेला आहे.

पण शिष्य गेले आणि त्यांनी तसे केले जसे येशूने त्यांना आज्ञा केली होती. त्यांनी ती गाढव आणि ती शिंगरू आणले, आणि त्यांच्यावर आपली वस्त्रे ठेवली, आणि तो त्यांच्यावर बसला. पण

सर्वात मोठ्या गर्दीने आपली वस्त्रे मार्गावर पसरवली, आणि इतरांनी झाडांपासून फांद्या कापून मार्गावर पसरवल्या. पण जी गर्दी पुढे जात होती आणि जी मागे येत होती ती ओरडत होती म्हणत, होसन्ना दावीदाच्या पुत्राला, धन्य तो जो येतो प्रभूच्या नावाने, होसन्ना सर्वोच्चांमध्ये.

आणि त्याने जेरुसलेममध्ये प्रवेश केल्यावर संपूर्ण शहर हादरले आणि म्हणाले, हा कोण आहे? पण गर्दी म्हणत होती, हा येशू संदेष्टा आहे जो गालीलमधील नासरेथचा आहे.

आणि येशू देवाच्या मंदिरात शिरला, आणि त्याने मंदिरात विकणारे आणि खरेदी करणारे सर्वांना बाहेर काढले, आणि पैसे बदलणाऱ्यांची टेबले उलथून टाकली आणि कबूतरे विकणाऱ्यांच्या आसने उलथून टाकली. आणि तो त्यांना म्हणतो, लिहिले आहे, माझे घर प्रार्थनेचे घर म्हणवले जाईल, पण तुम्ही त्याला लुटारूंची गुहा केली आहे.

आणि लंगडे आणि आंधळे लोक मंदिरात त्याच्याकडे आले आणि त्याने त्यांना बरे केले. पाहून पण मुख्य याजक आणि लेखकांनी आश्चर्यकारक गोष्टी ज्या त्याने केल्या आणि मुले मंदिरात ओरडत होती आणि म्हणत होती, होसन्ना दावीदाच्या मुलाला, ते रागावले. आणि त्यांनी त्याला म्हटले, हे काय बोलतात ते तू ऐकतोस का? पण येशूने त्यांना म्हटले, होय, तुम्ही कधी वाचले नाही का की बालकांच्या आणि दूध पिणाऱ्यांच्या तोंडातून तू स्तुती तयार केलीस? आणि त्यांना सोडून तो शहराबाहेर बेथनीला गेला आणि तेथे राहिला.

सकाळी परत शहरात येताना त्याला भूक लागली. आणि एक अंजीराचे झाड रस्त्यावर पाहून तो त्याच्याकडे आला, आणि त्यात फक्त पाने सोडून काहीही सापडले नाही, आणि तो त्याला म्हणतो, यापुढे तुझ्यापासून कधीही फळ होणार नाही. आणि ते अंजीराचे झाड लगेच सुकून गेले. आणि शिष्यांनी पाहून आश्चर्यचकित होऊन म्हटले, अंजीराचे झाड तात्काळ कसे सुकले? पण येशूने उत्तर देत त्यांना म्हटले, खरे मी तुम्हाला सांगतो, जर तुम्हाला विश्वास असेल आणि संशय घेतला नाही, तर तुम्ही केवळ अंजीराच्या झाडाचे असे कराल असे नाही, पण जरी या डोंगराला

तुम्ही म्हणाल, उचलले जा आणि समुद्रात टाकले जा, तर ते होईल. आणि प्रार्थनेत विश्वास ठेवून तुम्ही जे काही मागाल ते सर्व तुम्हाला मिळेल.

आणि जेव्हा तो मंदिरात आला, तेव्हा मुख्य याजक आणि लोकांचे वडील त्याच्याकडे आले, जेव्हा तो शिकवत होता, आणि म्हणाले, कोणत्या अधिकाराने तू या गोष्टी करतोस, आणि तुला हा अधिकार कोणी दिला? उत्तर देत येशू त्यांना म्हणाला, मी तुम्हाला एक शब्द विचारीन, जो जर तुम्ही मला सांगाल, तर मी तुम्हाला सांगेन की कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करतो. योहानाचा बाप्तिस्मा कोठून होता, स्वर्गातून की माणसांकडून? पण ते स्वतःमध्ये विचार करीत होते म्हणत, जर आम्ही म्हटले, स्वर्गातून, तर तो आम्हाला म्हणेल, मग तुम्ही त्याच्यावर विश्वास का ठेवला नाही? पण जर आम्ही म्हणू, माणसांपासून, तर आम्ही गर्दीला घाबरतो, कारण सर्वजण योहानाला संदेष्टा मानतात. आणि येशूला उत्तर देऊन त्यांनी म्हटले, आम्हाला माहीत नाही. त्याने त्यांना म्हटले, मी देखील तुम्हाला सांगत नाही की कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी मी करतो.

पण तुम्हाला काय वाटते? एका माणसाला दोन मुले होती, आणि पहिल्याकडे जाऊन त्याने सांगितले, मुला, आज माझ्या द्राक्षमळ्यात जाऊन काम कर. तो उत्तर देत म्हणाला, मला नको आहे, पण नंतर पश्चात्ताप करून तो गेला. आणि दुसऱ्याजवळ जाऊन त्याने तसेच सांगितले. पण तो उत्तर देऊन म्हणाला, होय स्वामी, मी जातो, पण तो गेला नाही. दोघांपैकी कोणी वडिलांची इच्छा पूर्ण केली? ते त्याला म्हणतात, पहिल्याने. येशू त्यांना म्हणतो, मी तुम्हाला खरोखर सांगतो की जकातदार आणि वेश्या तुमच्या आधी देवाच्या राज्यात जातात. कारण योहान न्यायाच्या मार्गाने तुमच्याकडे आला, आणि तुम्ही त्याच्यावर विश्वास ठेवला नाही, पण जकातदार आणि वेश्या त्याच्यावर विश्वास ठेवल्या. तुम्ही हे पाहून देखील नंतर त्याच्यावर विश्वास ठेवण्यासाठी पश्चात्ताप केला नाही.

दुसरा दृष्टांत ऐका. एक मनुष्य घराचा मालक होता, ज्याने द्राक्षमळा लावला आणि त्याला भोवती कुंपण ठेवले आणि त्यात द्राक्षकुंड खणला आणि बुरुज बांधला, आणि तो शेतकऱ्यांना भाड्याने

दिला आणि परदेशी गेला. जेव्हा फळांच्या वेळेचा काळ जवळ आला, तेव्हा त्याने आपल्या फळांना घेण्यासाठी आपल्या गुलामांना शेतकऱ्यांकडे पाठवले. आणि शेतकऱ्यांनी त्याचे गुलाम पकडले आणि एकाला मारहाण केली, दुसऱ्याला ठार मारले आणि तिसऱ्याला दगडमार केले. पुन्हा त्याने पहिल्यांपेक्षा अधिक इतर गुलाम पाठवले, आणि त्यांनी त्यांच्याशी त्याचप्रमाणे केले. नंतर पण त्याने त्यांच्याकडे आपला मुलगा पाठवला आणि म्हणाला, ते माझ्या मुलाचा आदर करतील. पण शेतकऱ्यांनी मुलगा पाहिल्यावर आपापसात म्हटले, हा वारसदार आहे, या, आपण त्याला मारून टाकूया आणि त्याचा वारसा हस्तगत करूया. आणि त्यांनी त्याला घेऊन द्राक्षमळ्याच्या बाहेर टाकले आणि ठार मारले. जेव्हा द्राक्षमळ्याचा मालक येईल, तेव्हा तो त्या शेतकऱ्यांचे काय करेल? ते त्याला म्हणतात, तो वाईट लोकांचा वाईटरीत्या नाश करेल, आणि द्राक्षमळा इतर शेतकऱ्यांना भाड्याने देईल, जे योग्य वेळी त्याला फळे देतील. येशू त्यांना म्हणतो, तुम्ही पवित्र लेखनात कधीही वाचले नाही का? ज्या दगडाला बांधणाऱ्यांनी नाकारले, तोच कोपऱ्याचा मुख्य दगड झाला. हे प्रभूकडून झाले आहे, आणि आमच्या दृष्टीने हे आश्चर्यकारक आहे?

यामुळे मी तुम्हाला सांगतो की देवाचे राज्य तुमच्याकडून काढून घेतले जाईल आणि ते अशा राष्ट्राला दिले जाईल जे त्याची फळे देते. आणि जो या दगडावर पडेल तो चुराडा होईल, आणि ज्यावर तो पडेल त्याला तो विखुरेल. आणि मुख्य याजक आणि फरीशी यांनी त्याचे दृष्टांत ऐकून जाणले की तो त्यांच्याविषयी बोलतो आणि त्याला पकडण्याचा प्रयत्न करताना त्यांना लोकांची भीती वाटली, कारण लोक त्याला संदेष्टा मानत होते.

२२

आणि येशूने उत्तर देत पुन्हा त्यांना दृष्टांतांमध्ये बोलत म्हटले, स्वर्गाचे राज्य त्या मनुष्य राजासारखे झाले, ज्याने आपल्या मुलासाठी लग्न केले. आणि त्याने आपल्या गुलामांना पाठवले जे

बोलावलेले होते त्यांना लग्नात बोलावण्यासाठी, आणि त्यांना येण्याची इच्छा नव्हती. त्याने पुन्हा इतर गुलामांना पाठवले म्हणत, बोलावलेल्यांना सांगा, पाहा, माझे उत्तम जेवण मी तयार केले आहे, माझे बैल आणि पुष्ट जनावरे मारली आहेत, आणि सर्व काही तयार आहे, लग्नाला या. पण त्यांनी दुर्लक्ष करून ते निघून गेले, एक आपल्या शेतात आणि दुसरा आपल्या व्यापारात. पण उरलेल्यांनी त्याच्या गुलामांना पकडून अपमान केले आणि त्यांना ठार मारले. हे ऐकून तो राजा रागावला, आणि त्याने आपले सैन्य पाठवून त्या खुन्यांचा नाश केला आणि त्यांचे शहर जाळून टाकले. तेव्हा तो त्याच्या दासांना म्हणतो, लग्न खरोखर तयार आहे, पण जे बोलावले होते ते पात्र नव्हते. जा म्हणून रस्त्यांच्या चौकांवर, आणि जितक्यांना तुम्ही भेटाल त्यांना लग्नाला बोलवा. आणि ते दास बाहेर गेल्यावर त्यांनी रस्त्यांवर जाऊन जितके लोक सापडले ते सर्व गोळा केले, दुष्ट आणि चांगले, आणि लग्नसमारंभ जेवणासाठी बसलेल्या पाहुण्यांनी भरून गेला. पण राजा आत प्रवेश करून जेवणासाठी बसलेल्यांना पाहण्यासाठी गेला, तेव्हा त्याने तेथे एका माणसाला पाहिले जो लग्नाचे वस्त्र घातलेला नव्हता. आणि तो त्याला म्हणतो, मित्रा, लग्नाचे वस्त्र न घालता तू येथे कसा आलास? पण तो गप्प राहिला. तेव्हा राजा सेवकांना म्हणाला, त्याचे पाय आणि हात बांधून त्याला उचला आणि बाहेरच्या अंधारात टाका, तेथे रडणे आणि दात खाणे असेल. बरेच बोलावलेले आहेत, पण थोडे निवडलेले आहेत.

तेव्हा फरुशी गेले आणि त्यांनी सल्लामसलत केली की त्याला शब्दांत कसे अडकवावे. आणि ते त्याच्याकडे आपले शिष्य हेरोदियांसोबत पाठवतात म्हणत, शिक्षका, आम्हाला माहीत आहे की तुम्ही खरे आहात आणि देवाचा मार्ग सत्याने शिकवता, आणि तुम्हाला कोणाचीही पर्वा नाही, कारण तुम्ही माणसांचा चेहरा पाहत नाही. म्हणून आम्हाला सांग, तुला काय वाटते? कैसरला खंडणी देणे योग्य आहे की नाही? पण येशूने त्यांचा दुष्टपणा जाणून म्हटले, ढोंग्यांनो, तुम्ही माझी परीक्षा का करता? मला कराचे नाणे दाखवा. त्यांनी मग त्याला एक दीनार आणून दिला. आणि तो त्यांना म्हणतो, ही प्रतिमा आणि हा शिलालेख कोणाचा आहे? ते त्याला म्हणतात, कैसराचे. मग तो त्यांना म्हणतो, म्हणून कैसराचे कैसराला परत द्या आणि देवाचे देवाला द्या. आणि ऐकून त्यांना आश्चर्य वाटले, आणि त्याला सोडून ते निघून गेले.

त्या दिवशी सदूकी, जे पुनरुत्थान नाही असे म्हणत होते, त्यांनी त्याच्याकडे येऊन त्याला विचारले म्हणत, शिक्षका, मोशेने सांगितले की, जर कोणी मुले नसताना मरण पावला, तर त्याच्या भावाने त्याच्या बायकोशी लग्न करावे आणि त्याच्या भावासाठी वंश उत्पन्न करावा. आमच्याकडे सात भाऊ होते, आणि पहिल्याने लग्न केले व मरण पावला, आणि संतती नसल्यामुळे त्याने आपली बायको आपल्या भावाला सोडली. त्याचप्रमाणे दुसरा आणि तिसरा, सातांपर्यंत. नंतर सर्वांनंतर ती स्त्री देखील मरण पावली. म्हणून पुनरुत्थानात ती स्त्री सात जणांपैकी कोणाची असेल? कारण सर्वांनी तिच्याशी लग्न केले होते. पण येशूने उत्तर देत त्यांना सांगितले, तुम्ही फसवले जाता कारण तुम्ही पवित्र लिखाणे किंवा देवाचे सामर्थ्य जाणत नाही. कारण पुनरुत्थानात ते लग्न करत नाहीत आणि लग्नात दिले जात नाहीत, परंतु स्वर्गातील देवाच्या दूतांसारखे असतात. पण मृतांच्या पुनरुत्थानाविषयी तुम्ही देवाने तुम्हाला सांगितलेले वाचले नाही काय? मी अब्राहामाचा देव आणि इसहाकाचा देव आणि याकोबाचा देव आहे; देव मृतांचा देव नाही, परंतु जिवंतांचा आहे. आणि गर्दीने ऐकून त्याच्या शिकवणीवर चकित झाली.

परंतु परुश्यांनी हे ऐकून की त्याने सदूक्यांना गप्प केले होते, ते एकत्र जमले. आणि त्यांच्यातील एक कायदेतज्ज्ञाने त्याची परीक्षा घेत त्याला विचारले आणि म्हणाला, शिक्षका, नियमात कोणती आज्ञा मोठी आहे? पण येशूने त्याला म्हटले, तू तुझ्या प्रभू देवावर तुझ्या संपूर्ण हृदयाने आणि तुझ्या संपूर्ण आत्म्याने आणि तुझ्या संपूर्ण मनाने प्रेम करशील. ही पहिली आणि महान आज्ञा आहे. दुसरी आज्ञा याच्यासारखी आहे: तू तुझ्या शेजाऱ्यावर स्वतःसारखे प्रेम करशील. या दोन आज्ञांवर संपूर्ण नियमशास्त्र आणि संदेष्टे अवलंबून आहेत.

फरुशी एकत्रित झाले होते, पण येशूने त्यांना विचारले म्हणत, ख्रिस्ताबद्दल तुम्हाला काय वाटते? तो कोणाचा पुत्र आहे? ते त्याला म्हणतात, दावीदाचा. तो त्यांना म्हणतो, मग दावीद आत्म्यात त्याला प्रभु कसे म्हणतो? प्रभूने माझ्या प्रभूला म्हटले, माझ्या उजव्या बाजूला बैस, जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझ्या पायांची पादासन करीन.

जर म्हणून दावीद त्याला प्रभु म्हणून बोलावतो, तर तो त्याचा मुलगा कसा आहे?

आणि कोणीही त्याला एक शब्दही उत्तर देण्यास सक्षम नव्हता, आणि त्या दिवसापासून कोणीही त्याला यापुढे विचारण्याचे धाडस केले नाही.

२३

तेव्हा येशू गर्दीला आणि त्याच्या शिष्यांना बोलला. म्हणत, मोशेच्या आसनावर शास्त्री आणि परूशी बसले आहेत. म्हणून ते तुम्हाला पाळण्यासाठी जे काही सांगतील ते सर्व पाळा आणि करा, परंतु त्यांच्या कृती प्रमाणे करू नका, कारण ते बोलतात आणि करत नाहीत. ते जड आणि वाहण्यास कठीण ओझी बांधतात आणि माणसांच्या खांद्यावर ठेवतात, पण त्यांच्या बोटाने त्यांना हलवायला इच्छित नाहीत. परंतु त्यांची सर्व कामे ते लोकांना दिसावी म्हणून करतात. कारण ते आपले तावीज रुंद करतात आणि आपल्या वस्त्रांच्या झालर मोठ्या करतात, ते मेजवानीतील मानाच्या जागेवर आणि सभांमधील मुख्य आसनांवर प्रेम करतात आणि बाजारपेठांमध्ये अभिवादन आणि माणसांकडून रब्बी रब्बी म्हणून बोलावले जाणे. तुम्हाला मात्र रब्बी म्हणून बोलावले जाऊ नये, कारण तुमचा शिक्षक एकच आहे, तो ख्रिस्त, आणि तुम्ही सर्व भाऊ आहात. आणि तुमच्या बापाला पृथ्वीवर बोलवू नका, कारण तुमचा बाप एक आहे, तो स्वर्गात आहे. तुम्हाला शिक्षक किंवा नेते म्हणवू नका, कारण तुमचा एकच शिक्षक आहे, तो ख्रिस्त. तो पण तुमच्यातील मोठा तुमचा सेवक असेल. जो कोणी स्वतःला उंच करेल तो नीच केला जाईल, आणि जो कोणी स्वतःला नीच करेल तो उंच केला जाईल.

धिक्कार असो तुम्हाला, शास्त्री आणि परुशी ढोंगी, कारण तुम्ही विधवांची घरे खाऊन टाकता आणि बहाण्याने लांब प्रार्थना करता, यामुळे तुम्हाला अधिक कठोर शिक्षा मिळेल. धिक्कार असो तुम्हाला, शास्त्री आणि परूशी ढोंगी, कारण तुम्ही स्वर्गाचे राज्य माणसांसमोर बंद करता; तुम्ही

स्वतः प्रवेश करत नाही, आणि जे प्रवेश करू इच्छितात त्यांनाही प्रवेश करू देत नाही. हाय तुम्हाला, शास्त्री आणि परूशी ढोंगी, कारण तुम्ही एक परधर्मी करण्यासाठी समुद्र आणि कोरडी जमीन फिरता, आणि जेव्हा तो होतो, तेव्हा तुम्ही त्याला तुमच्यापेक्षा दुप्पट नरकाचा मुलगा करता. धिक्कार तुम्हाला, आंधळ्या मार्गदर्शकांनो, जे म्हणता, जो मंदिरात शपथ घेईल, ते काहीच नाही, पण जो मंदिराच्या सोन्यावर शपथ घेईल, तो बांधील आहे. मूर्खांनो आणि आंधळ्यांनो, कोण मोठा आहे - सोने की ते मंदिर जे सोन्याला पवित्र करते? आणि जो कोणी वेदीवर शपथ घेईल, ते काहीही नाही, परंतु जो कोणी त्यावरील भेटीवर शपथ घेईल, तो बांधील आहे. मूर्खांनो आणि आंधळ्यांनो, काय मोठे आहे - दान की वेदी जी दानाला पवित्र करते? म्हणून जो वेदीवर शपथ घेतो तो तिच्यावर आणि तिच्यावरील सर्व गोष्टींवर शपथ घेतो आणि जो मंदिरात शपथ घेतो तो त्यात आणि त्यात वास करणाऱ्यात शपथ घेतो आणि जो स्वर्गाची शपथ घेतो तो देवाच्या सिंहासनाची आणि त्यावर बसलेल्याची शपथ घेतो. धिक्कार असो तुम्हाला, शास्त्री आणि परूशी ढोंगी, कारण तुम्ही पुदीना, बडीशेप आणि जिरे यांचा दहांश देता, परंतु कायद्यातील जड गोष्टी म्हणजे न्याय, दया आणि विश्वास या सोडल्या आहेत; या करणे आवश्यक होते आणि त्या सोडू नयेत. आंधळे मार्गदर्शक, जे डास गाळतात, पण उंट गिळतात. धिक्कार तुम्हाला, शास्त्री आणि परूशी ढोंगी, कारण तुम्ही प्याला आणि ताट बाहेरून स्वच्छ करता, परंतु आतून ते लुटामुटीने आणि अन्यायाने भरलेले आहेत. आंधळ्या परुशी, प्रथम प्याल्याचे आणि ताटाचे आतील भाग स्वच्छ कर, जेणेकरून त्यांचे बाहेरील भागही शुद्ध होईल. धिक्कार तुम्हाला, शास्त्री आणि परूशी ढोंगी, कारण तुम्ही चुन्याने पांढऱ्या केलेल्या कबरींसारखे आहात, ज्या बाहेरून सुंदर दिसतात, परंतु आतून मृतांची हाडे आणि सर्व अशुद्धतेने भरलेल्या आहेत. अशाप्रकारे तुम्ही बाहेरून लोकांना नीतिमान दिसता, परंतु आतून ढोंगीपणाने आणि अधर्माने भरलेले आहात. धिक्कार तुम्हाला, शास्त्री आणि परुशी ढोंग्यांनो, कारण तुम्ही संदेष्ट्यांच्या समाधी बांधता आणि न्यायी लोकांच्या स्मारकांना सजवता आणि तुम्ही म्हणता, जर आम्ही आमच्या वडिलांच्या दिवसांत असतो, तर आम्ही संदेष्ट्यांच्या रक्तात त्यांचे भागीदार नसतो. म्हणून तुम्ही स्वतःविरुद्ध साक्ष देता की तुम्ही त्यांचे पुत्र आहात ज्यांनी संदेष्ट्यांचा खून केला. आणि तुम्ही तुमच्या वडिलांचे मापन भरा. साप, नागांच्या संततीनो, तुम्ही नरकाच्या न्यायापासून कसे पळाल? याकरिता पाहा,

मी तुमच्याकडे संदेष्टे आणि शहाणे आणि शास्त्री पाठवतो, आणि त्यांच्यातील काहींना तुम्ही मारून टाकाल आणि वधस्तंभावर खिळाल, आणि त्यांच्यातील काहींना तुम्ही तुमच्या सभास्थानांत फटके माराल आणि शहरापासून शहराकडे छळाल. यासाठी की तुमच्यावर येईल पृथ्वीवर ओतलेले प्रत्येक निर्दोष रक्त, न्यायी हाबेलच्या रक्तापासून ते जखऱ्या बरख्याच्या मुलाच्या रक्तापर्यंत, ज्याला तुम्ही मंदिर आणि वेदी यांच्यामध्ये खून केलात. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की या सर्व गोष्टी या पिढीवर येतील. यरुशलेम, यरुशलेम, जी संदेष्ट्यांना मारणारी आणि तिच्याकडे पाठवलेल्यांना दगडमार करणारी, किती वेळा मी तुझी मुले एकत्र करण्याची इच्छा केली, ज्या रीतीने कोंबडी आपली पिल्ले आपल्या पंखांखाली एकत्र करते, आणि तुम्ही इच्छा केली नाही. पाहा, तुमचे घर तुम्हाला उजाड सोडले जाते. कारण मी तुम्हाला सांगतो, आतापासून तुम्ही मला पाहणार नाही, जोपर्यंत तुम्ही म्हणणार नाही, धन्य आहे तो जो प्रभूच्या नावाने येत आहे.

२४

आणि येशू मंदिरातून बाहेर गेल्यावर जात होता, आणि त्याचे शिष्य त्याला मंदिराच्या इमारती दाखवण्यासाठी आले. पण येशूने त्यांना सांगितले, तुम्हाला या सर्व गोष्टी दिसत नाहीत का? खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, येथे दगडावर दगड शिल्लक राहणार नाही जो पाडला जाणार नाही. पण तो जैतूनाच्या डोंगरावर बसला असता, शिष्य एकांतात त्याच्याकडे आले आणि म्हणाले, आम्हाला सांग या गोष्टी कधी होतील, आणि तुझ्या येण्याचे आणि युगाच्या समाप्तीचे चिन्ह काय असेल? आणि येशूने उत्तर देत त्यांना म्हटले, पहा की कोणी तुम्हाला भरकावू नये. बरेच लोक माझ्या नावावर येतील आणि म्हणतील, मी ख्रिस्त आहे, आणि अनेकांना फसवतील. तुम्ही युद्धे आणि युद्धांच्या बातम्या ऐकणार आहात, पण पहा की व्याकूळ होऊ नका, कारण हे सर्व घडणे आवश्यक आहे, पण अजून शेवट आलेला नाही. कारण राष्ट्र राष्ट्रावर आणि राज्य राज्यावर उठवले जाईल, आणि ठिकाणोठिकाणी दुष्काळ, मरी आणि भूकंप होतील. पण या सर्व गोष्टी

प्रसूतीवेदनांचा आरंभ आहेत. तेव्हा ते तुम्हाला क्लेशात सोपवतील आणि तुम्हाला ठार मारतील, आणि माझ्या नावामुळे तुम्ही सर्व राष्ट्रांकडून द्वेष केलेले असाल. आणि तेव्हा पुष्कळ लोक अडखळतील आणि एकमेकांना सोपवतील आणि एकमेकांचा द्वेष करतील. आणि अनेक खोटे संदेष्टे उठतील आणि अनेकांना फसवतील. आणि अराजकता वाढल्यामुळे अनेकांचे प्रेम थंड होईल. पण ज्याने शेवटपर्यंत सहन केले, तोच तारला जाईल. आणि राज्याची ही सुवार्ता संपूर्ण वसलेल्या जगात सर्व राष्ट्रांना साक्ष म्हणून घोषित केली जाईल, आणि मग शेवट येईल. जेव्हा म्हणून तुम्ही उजाडाचे घृणास्पद पाहाल, जे दानिएल संदेष्ट्याद्वारे बोलले गेले होते, ते पवित्र ठिकाणी उभे असताना, वाचणाऱ्याने समजून घ्यावे. तेव्हा जे यहूदियामध्ये आहेत ते पर्वतांवर पळून जावोत. जो छतावर आहे त्याने खाली येऊ नये आपल्या घरातून वस्तू घेण्यासाठी. आणि जो शेतात आहे त्याने आपली वस्त्रे घेण्यासाठी मागे फिरू नये. धिक्कार पण त्यांना जे त्या दिवसांत गर्भवती असतील आणि त्यांना जे स्तनपान करवीत असतील. प्रार्थना करा की तुमचा पलायन हिवाळ्यात किंवा शब्बाथच्या दिवशी होऊ नये. तेव्हा मोठे संकट असेल, जसे जगाच्या सुरुवातीपासून आतापर्यंत झाले नाही आणि होणार नाही. आणि जर ते दिवस लहान केले गेले नसते, तर सर्व देह वाचवला गेला नसता, पण निवडलेल्यांमुळे ते दिवस लहान केले जातील. तेव्हा जर कोणी तुम्हाला म्हणेल, पाहा, येथे ख्रिस्त आहे किंवा तेथे आहे, तर विश्वास ठेवू नका. कारण खोटे ख्रिस्त आणि खोटे संदेष्टे उठतील आणि मोठी चिन्हे व चमत्कार दाखवतील, जेणेकरून शक्य असल्यास निवडलेल्यांनाही फसवावे. पहा, मी तुम्हाला आधीच सांगितले आहे. म्हणून जर ते तुम्हाला म्हणतील, पहा, तो वाळवंटात आहे, तर बाहेर जाऊ नका; पहा, तो आतल्या खोल्यांमध्ये आहे, तर विश्वास ठेवू नका. कारण जशी विजेची चमक पूर्वेकडून निघते आणि पश्चिमेपर्यंत दिसते, तशीच मनुष्यपुत्राची उपस्थिती असेल कारण जेथे प्रेत असेल, तेथे गरुड एकत्र होतील.

त्या दिवसांच्या क्लेशानंतर तात्काळ सूर्य अंधारित होईल आणि चंद्र आपला प्रकाश देणार नाही, आणि तारे आकाशातून पडतील, आणि आकाशांच्या शक्ती हलवल्या जातील.

आणि तेव्हा मनुष्याच्या पुत्राचे चिन्ह स्वर्गात दिसेल, आणि तेव्हा पृथ्वीवरील सर्व वंश शोक करतील आणि मनुष्याच्या पुत्राला स्वर्गाच्या ढगांवर मोठ्या सामर्थ्याने आणि वैभवाने येताना पाहतील. आणि तो आपल्या दूतांना मोठ्या कर्ण्याच्या आवाजासह पाठवील, आणि ते त्याच्या निवडलेल्यांना चार वाऱ्यांपासून, आकाशाच्या टोकापासून त्यांच्या टोकापर्यंत एकत्र करतील. अंजीर वृक्षापासून दृष्टांत शिका. जेव्हा तिची शाखा आधीच कोमळ होते आणि पाने फुटतात, तेव्हा तुम्हाला माहीत आहे की उन्हाळा जवळ आहे. असेच तुम्हीही जेव्हा या सर्व गोष्टी पाहाल, तेव्हा जाणा की तो दारापाशी जवळ आहे. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, ही पिढी निघून जाणार नाही जोपर्यंत या सर्व गोष्टी घडत नाहीत. स्वर्ग आणि पृथ्वी नाहीशी होतील, परंतु माझे शब्द कधीही नाहीसे होणार नाहीत. पण त्या दिवसाविषयी आणि त्या वेळेविषयी कोणीही जाणत नाही, स्वर्गांचे दूतही नाहीत, फक्त माझा बाप एकटाच जाणतो. जसे नोहाचे दिवस होते, तसेच मनुष्याच्या पुत्राचे आगमन असेल. कारण जसे ते पुरापूर्वीच्या त्या दिवसांत खात होते आणि पीत होते, लग्न करत होते आणि लग्नात देत होते, ज्या दिवसापर्यंत नोहा तारवात शिरला, आणि त्यांना कळले नाही, जोपर्यंत पूर आला आणि सर्वांना वाहून नेले, तसेच मनुष्याच्या पुत्राचे आगमन असेल. तेव्हा दोघे शेतात असतील; एक घेतला जाईल आणि एक सोडला जाईल. गिरणीत दळणाऱ्या दोन स्त्रियांपैकी एक घेतली जाते आणि एक सोडली जाते. म्हणून जागरूक रहा, कारण तुम्हाला माहित नाही की तुमचा प्रभु कोणत्या तासाला येतो. ते पण जाणा की जर घराचा मालक कोणत्या पहारेत चोर येतो हे जाणत होता, तर त्याने पहारा केला असता आणि आपल्या घराला फोडले जाणे दिले नसते. म्हणून तुम्हीही तयार राहा, कारण ज्या वेळी तुम्ही विचार करत नाही त्या वेळी मनुष्याचा पुत्र येतो.

मग तो विश्वासू आणि शहाणा दास कोण आहे, ज्याला त्याच्या धन्याने आपल्या सेवकांवर नेमले आहे, त्यांना योग्य वेळी अन्न देण्यासाठी? धन्य तो दास आहे, ज्याला त्याचा स्वामी येऊन असे करीत असताना आढळेल. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की तो त्याला त्याच्या सर्व मालमत्तेवर नेमेल. जर तो वाईट गुलाम आपल्या हृदयात म्हणेल, माझा स्वामी येण्यास उशीर करतो, आणि तो आपल्या सहदासांना मारायला सुरुवात करतो, आणि मद्यपान करणाऱ्यांसोबत खातो व पितो,

त्या गुलामाचा धनी अशा दिवशी येईल ज्या दिवशी तो अपेक्षा करत नाही आणि अशा वेळी ज्या वेळी तो जाणत नाही. आणि तो त्याला दोन तुकड्यांत कापेल आणि त्याचा वाटा ढोंग्यांबरोबर ठेवेल; तेथे रडणे आणि दात खाजवणे असेल.

२५

तेव्हा स्वर्गाचे राज्य दहा कुमारींशी तुलना केली जाईल, ज्यांनी आपले दिवे घेऊन वराच्या भेटीसाठी बाहेर गेल्या. पाच त्यांच्यातून शहाणे होत्या आणि पाच मूर्ख होत्या. ज्या मूर्ख होत्या त्यांनी आपले दिवे घेतले, परंतु आपल्यासोबत तेल घेतले नाही. पण शहाण्यांनी त्यांच्या दिव्यांसोबत त्यांच्या भांड्यांत तेल घेतले. वराला उशीर होत असताना त्या सर्व तंद्री येऊन झोपल्या. मध्यरात्री एक ओरड झाली, पहा, वर येत आहे, त्याच्या भेटीसाठी बाहेर निघा. तेव्हा त्या सर्व कुमारी उठल्या आणि त्यांनी आपले दिवे सुशोभित केले. पण मूर्ख स्त्रियांनी शहाण्यांना म्हटले, आम्हाला तुमच्या तेलातून द्या, कारण आमचे दिवे विझत आहेत. पण त्या शहाण्यांनी उत्तर देत म्हटले, नाही तर आम्हाला आणि तुम्हाला पुरेसे होणार नाही, त्यापेक्षा तुम्ही विकणाऱ्यांकडे जा आणि स्वतःसाठी विकत घ्या. त्या विकत घेण्यासाठी जात असताना वर आला आणि ज्या तयार होत्या त्या त्याच्याबरोबर लग्नात गेल्या, आणि दरवाजा बंद झाला. नंतर पण त्या उरलेल्या कुमारी येतात आणि म्हणतात, स्वामी, स्वामी, आम्हाला उघड. तो पण उत्तर देत म्हणाला, खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, मी तुम्हाला ओळखत नाही. म्हणून जागरूक राहा, कारण तुम्हाला तो दिवस किंवा वेळ माहीत नाही ज्यामध्ये माणसाचा पुत्र येतो.

जसा एक माणूस प्रवासाला जात असताना त्याने आपल्या स्वतःच्या गुलामांना बोलावले आणि त्यांना आपली मालमत्ता सुपूर्द केली, आणि त्याने एकाला पाच तालंत दिले, दुसऱ्याला दोन, तिसऱ्याला एक, प्रत्येकाला त्याच्या स्वतःच्या क्षमतेनुसार, आणि तो लगेच परदेशी गेला. पण जो पाच प्रतिभा घेऊन गेला होता त्याने त्यांच्यावर काम केले आणि दुसऱ्या पाच प्रतिभा कमावल्या.

त्याचप्रमाणे ज्याने दोन मिळवले त्याने स्वतः आणखी दोन मिळवले. पण ज्याने एक घेतले, तो निघून गेला आणि जमिनीत खणून त्याने आपल्या स्वामीची चांदी लपवली. पण बराच वेळ झाल्यानंतर त्या गुलामांचा मालक येतो आणि त्यांच्याशी हिशोब मिटवतो. आणि जवळ येऊन ज्याने पाच प्रतिभा घेतल्या होत्या त्याने आणखी पाच प्रतिभा आणल्या आणि म्हणाला, स्वामी, तुम्ही मला पाच प्रतिभा सुपूर्द केल्या होत्या, पहा, मी त्यांच्यावर आणखी पाच प्रतिभा मिळवल्या आहेत. त्याच्या स्वामीने त्याला म्हटले, शाबास, चांगल्या आणि विश्वासू सेवका! थोड्यावर तू विश्वासू होतास, पुष्कळांवर मी तुला नेमीन. तुझ्या स्वामीच्या आनंदात प्रवेश कर. जवळ येऊन ज्याने दोन तालंत घेतली होती त्याने म्हटले, स्वामी, तू मला दोन तालंत सोपवलीस, पाहा, मी त्यांच्यावर आणखी दोन तालंत मिळवली आहेत. त्याच्या स्वामीने त्याला म्हटले, शाब्बास, चांगल्या आणि विश्वासू सेवका! तू थोड्यावर विश्वासू होतास, मी तुला पुष्कळांवर नेमीन. तुझ्या स्वामीच्या आनंदात प्रवेश कर. जवळ आला आणि त्याने जो एक प्रतिभा घेतली होती त्याने म्हटले, स्वामी, मी तुम्हाला जाणले की तुम्ही कठोर माणूस आहात, जेथे तुम्ही पेरले नाही तेथे कापणी करणारे आणि जेथून तुम्ही विखुरले नाही तेथून गोळा करणारे, आणि भीत होऊन गेल्यावर मी तुझे टॅलेंट जमिनीत लपवले, पहा तुझे तुझ्याजवळ आहे. पण त्याचा धनी उत्तर देत त्याला म्हणाला, अरे दुष्ट आणि आळशी गुलामा, तुला माहीत होते की मी जेथे पेरले नाही तेथे कापणी करतो, आणि जिथे विखुरले नाही तिथून गोळा करतो. म्हणून तुला माझी चांदी बँकर्सकडे टाकणे आवश्यक होते, आणि मी आल्यावर माझे व्याजासह प्राप्त केले असते. म्हणून त्याच्याकडून ते तालेंत घ्या आणि ज्याच्याकडे दहा तालेंत आहेत त्याला द्या. कारण ज्याच्याकडे आहे त्या प्रत्येकाला दिले जाईल आणि विपुलता होईल, पण ज्याच्याकडे नाही त्याच्याकडून जे आहे तेही काढून घेतले जाईल. आणि त्या निरुपयोगी गुलामाला बाहेरच्या अंधारात टाका, तेथे रडणे आणि दात खाजवणे असेल.

जेव्हा माणसाचा पुत्र त्याच्या वैभवात येईल आणि सर्व पवित्र दूत त्याच्यासोबत असतील, तेव्हा तो त्याच्या वैभवाच्या सिंहासनावर बसेल. आणि त्याच्या समोर सर्व राष्ट्रे गोळा केली जातील, आणि तो त्यांना एकमेकांपासून वेगळे करील, जसे मेंढपाळ मेंढरांना शेळ्यांपासून वेगळे करतो.

आणि तो मेंढ्यांना त्याच्या उजव्या बाजूला ठेवील, परंतु बकऱ्यांना डाव्या बाजूला ठेवील. मग राजा त्याच्या उजव्या बाजूच्या लोकांना म्हणेल, या माझ्या वडिलांच्या आशीर्वादित लोकांनो, जगाच्या पायापासून तुमच्यासाठी तयार केलेल्या राज्याचा वारसा घ्या. कारण मी भुकेलो होतो आणि तुम्ही मला खायला दिले, मी तहानलेला होतो आणि तुम्ही मला पिण्यास दिले, मी परदेशी होतो आणि तुम्ही मला आश्रय दिला, मी नग्न होतो आणि तुम्ही मला कपडे घातलेत, मी आजारी होतो आणि तुम्ही मला भेट दिलीत, मी तुरुंगात होतो आणि तुम्ही माझ्याकडे आलात. तेव्हा न्यायी लोक त्याला उत्तर देतील म्हणत, प्रभु, आम्ही तुला कधी भुकेलेला पाहिले आणि खायला घातले, किंवा तहानलेला पाहिले आणि पाजले? आणि कधी आम्ही तुला परदेशी पाहिले आणि आश्रय दिला, किंवा नग्न पाहिले आणि वस्त्र घातले? आम्ही तुला कधी आजारी किंवा तुरुंगात पाहिले आणि तुझ्याकडे आलो? आणि उत्तर देत राजा त्यांना म्हणेल, खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, जेवढे तुम्ही माझ्या या सर्वात लहान भावांपैकी एकाला केले, ते तुम्ही मलाच केले. तेव्हा तो डाव्या बाजूच्या लोकांना म्हणेल, अरे शापित लोकांनो, माझ्यापासून दूर जा, त्या सनातन अग्नीत जो सैतानासाठी आणि त्याच्या दूतांसाठी तयार करण्यात आला आहे. कारण मी भुकेला होतो, आणि तुम्ही मला खायला दिले नाही, मी तहानलेला होतो, आणि तुम्ही मला पिण्यास दिले नाही, मी परदेशी होतो, आणि तुम्ही मला आश्रय दिला नाही; मी नागडा होतो, आणि तुम्ही मला वस्त्र घातले नाही; मी अशक्त होतो आणि तुरुंगात होतो, आणि तुम्ही मला भेट दिली नाही. तेव्हा ते त्याला उत्तर देतील आणि ते स्वतः म्हणतील, प्रभु, कधी आम्ही तुला भुकेला किंवा तहानलेला किंवा परका किंवा नागडा किंवा दुर्बल किंवा तुरुंगात पाहिले, आणि आम्ही तुझी सेवा केली नाही? मग तो त्यांना उत्तर देईल म्हणून, खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, जेवढे तुम्ही या सर्वात लहानांपैकी एकालाही केले नाही, तेवढे तुम्ही मलाही केले नाही. आणि हे शाश्वत शिक्षेत जातील, पण नीतिमान शाश्वत जीवनात जातील.

२६

आणि असे झाले की जेव्हा येशूने हे सर्व शब्द संपवले, तेव्हा त्याने आपल्या शिष्यांना सांगितले तुम्हाला माहीत आहे की दोन दिवसांनंतर वल्हांडण सण येतो, आणि मनुष्याचा पुत्र वधस्तंभावर खिळले जाण्यासाठी विश्वासघात केला जातो. तेव्हा मुख्य याजक आणि शास्त्री आणि लोकांचे वडील कैयाफा नावाच्या मुख्य याजकाच्या न्यायालयात एकत्र झाले आणि त्यांनी सल्लामसलत केली की, येशूला कपटाने पकडावे आणि ठार मारावे. ते म्हणत होते, सणात नाही, यासाठी की लोकांमध्ये गोंधळ होऊ नये.

पण येशू बेथनीमध्ये शिमोन कुष्ठरोग्याच्या घरी असताना, त्याच्याकडे एक स्त्री जवळ आली, तिच्याजवळ अत्यंत मौल्यवान इत्राची अलाबास्टर कुपी होती, आणि तो जेवणासाठी बसला असताना तिने ते त्याच्या डोक्यावर ओतले. पाहून त्याचे शिष्य संतापले आणि म्हणाले, हा नाश कशासाठी? कारण हे इत्र खूप (पैशात) विकले जाऊ शकले असते आणि गरीबांना दिले जाऊ शकले असते जाणून घेऊन येशूने त्यांना म्हटले, तुम्ही या स्त्रीला का त्रास देता? कारण तिने माझ्यासाठी चांगले काम केले आहे. गरीब लोकांना तुम्ही नेहमी तुमच्या सोबत ठेवता, पण मला तुम्ही नेहमी ठेवणार नाही. कारण हिने हा सुगंधी द्रव्य माझ्या शरीरावर ओतून मला पुरण्यासाठी हे केले आहे. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, जेथे जेथे हे शुभवर्तमान संपूर्ण जगात घोषित केले जाईल, तेथे तिने जे केले ते तिच्या स्मरणार्थ सांगितले जाईल.

तेव्हा बाराजणांपैकी एक, ज्याला यहूदा इस्करियोत म्हणत, तो मुख्य याजकांकडे जाऊन म्हणाला, तुम्ही मला काय द्यायला इच्छिता, आणि मी त्याला तुमच्या स्वाधीन करीन? त्यांनी मग त्याला तीस चांदीची नाणी दिली. आणि तेव्हापासून तो योग्य संधी शोधत होता जेणेकरून त्याला धरून द्यावे.

बेखमीर भाकरीच्या पहिल्या दिवशी शिष्य येशूकडे आले आणि त्याला म्हणाले, तुम्हाला वल्हांडणाचे जेवण खाण्यासाठी आम्ही कोठे तयारी करावी असे तुम्हाला वाटते? तो म्हणाला, शहरात एका विशिष्ट व्यक्तीकडे जा आणि त्याला सांगा, शिक्षक म्हणतो, माझा वेळ जवळ आला

आहे; मी तुझ्याकडे माझ्या शिष्यांसोबत वल्हांडण साजरा करीन. आणि शिष्यांनी जसे येशूने त्यांना आज्ञा केली होती तसे केले, आणि वल्हांडण तयार केले. संध्याकाळ झाल्यावर तो बाराजणांसोबत जेवायला बसला. आणि ते खात असताना त्याने म्हटले, खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की तुमच्यापैकी एकजण मला धोक्यात देईल. आणि अत्यंत दुःखी होऊन त्यांच्यापैकी प्रत्येकाने त्याला विचारायला सुरुवात केली, प्रभु, तो मी तर नाही ना? पण उत्तर देत तो म्हणाला, ज्याने माझ्याबरोबर वाडग्यात हात बुडवला, तोच मला विश्वासघात करेल. खरोखर मनुष्याचा पुत्र जातो जसे त्याच्याबद्दल लिहिले आहे, परंतु धिक्कार त्या माणसाला ज्याच्याद्वारे मनुष्याचा पुत्र विश्वासघात केला जातो; त्याला चांगले झाले असते जर तो माणूस जन्मलाच नसता. उत्तर देत यहूदा, जो त्याला सोपवणारा होता, म्हणाला, रब्बी, खरोखर मी नाही ना? तो त्याला म्हणतो, तू म्हणालास. त्यांनी जेवत असताना येशूने भाकर घेतली आणि आभार मानून ती तोडली आणि शिष्यांना देत म्हणाला, घ्या, खा, हे माझे शरीर आहे. आणि त्याने प्याला घेतला आणि धन्यवाद दिल्यानंतर त्यांना दिला आणि म्हणाला, तुम्ही सर्वांनी यातून प्या, कारण हे माझे रक्त आहे, नव्या कराराचे, जे अनेकांसाठी पापांच्या क्षमेसाठी ओतले जात आहे. पण मी तुम्हाला सांगतो की, आत्तापासून मी या द्राक्षवेलीच्या फळापासून त्या दिवसापर्यंत पिणार नाही, जेव्हा मी ते तुमच्याबरोबर माझ्या वडिलांच्या राज्यात नवीन पिईन.

आणि स्तोत्र गायल्यानंतर ते जैतूनाच्या डोंगराकडे बाहेर गेले. मग येशू त्यांना म्हणतो, तुम्ही सर्व आज रात्री माझ्यामुळे अडखळाल, कारण असे लिहिले आहे, मी मेंढपाळाला मारीन, आणि कळपातील मेंढ्या विखुरल्या जातील.

पण मला उठवल्यानंतर मी तुम्हाला गालीलमध्ये घेऊन जाईन. उत्तर देताना पेत्राने त्याला सांगितले, जर सर्वजण तुझ्यामुळे ठोकर खातील, तर मी मात्र कधीही ठोकर खाणार नाही. येशूने त्याला सांगितले, खरोखर मी तुला सांगतो की आज रात्री कोंबडा बोलण्यापूर्वी तू तीन वेळा माझा इन्कार करशील. पेत्रोस त्याला म्हणतो, जरी मला तुझ्याबरोबर मरावे लागले तरी मी तुला कधीही नाकारणार नाही. त्याचप्रमाणे सर्व शिष्यांनीही सांगितले.

तेव्हा येशू त्यांच्यासोबत गेथसमनी नावाच्या ठिकाणी येतो, आणि शिष्यांना म्हणतो, मी तेथे जाऊन प्रार्थना करेपर्यंत तुम्ही येथे बसा. आणि पेत्राला आणि जेबेदायाच्या दोन पुत्रांना घेऊन तो दुःखी होऊ लागला आणि व्यथित होऊ लागला. तेव्हा येशू त्यांना म्हणतो, माझा आत्मा मृत्यूपर्यंत अत्यंत दुःखी आहे, येथे राहा आणि माझ्यासोबत जागरूक राहा. आणि थोडे पुढे गेल्यावर तो आपल्या चेहऱ्यावर पडला, प्रार्थना करीत आणि म्हणत, माझ्या बापा, जर शक्य असेल तर हा प्याला माझ्यापासून दूर जाऊ द्या, परंतु मी जसे इच्छितो तसे नव्हे, पण तू जसे इच्छितोस तसे. आणि तो शिष्यांकडे येतो आणि त्यांना झोपलेले आढळतो, आणि पेत्राला म्हणतो, अशा प्रकारे तुम्ही माझ्यासोबत एक तास जागृत राहण्यास सक्षम नव्हता का? जागृत राहा आणि प्रार्थना करा, जेणेकरून तुम्ही परीक्षेत प्रवेश करू नका, आत्मा खरोखर उत्सुक आहे, पण देह दुर्बल आहे. पुन्हा दुसऱ्यांदा निघून गेल्यावर त्याने प्रार्थना केली म्हणत, माझ्या बापा, जर हा प्याला माझ्यापासून दूर जाऊ शकत नाही जोपर्यंत मी तो पीत नाही, तर तुझी इच्छा पूर्ण होवो. आणि आल्यावर त्याने त्यांना पुन्हा झोपलेले आढळले, कारण त्यांचे डोळे जड झाले होते. आणि त्यांना सोडून तो पुन्हा गेला आणि तिसऱ्यांदा त्याच शब्दात प्रार्थना केली. तेव्हा तो त्याच्या शिष्यांकडे येतो आणि त्यांना म्हणतो, तुम्ही आता झोपता आणि विश्रांती घेता? पाहा, ती वेळ जवळ आली आहे आणि माणसाचा मुलगा पाप्यांच्या हातात दिला जातो. उठा, चला, पहा! तो जो मला सोपवणार आहे तो जवळ आला आहे.

आणि तो अजून बोलत असताना, पाहा, यहूदा, बाराजणांपैकी एक, आला, आणि त्याच्याबरोबर मुख्य याजक आणि लोकांच्या वडिलांकडून तलवारी आणि काठ्या घेऊन मोठी गर्दी होती. पण ज्याने त्याला धरून देणार होता त्याने त्यांना खूण देऊन सांगितले, ज्याचे मी चुंबन घेईन, तोच तो आहे, त्याला पकडा. आणि तात्काळ येशूजवळ येऊन तो म्हणाला, अभिवादन, रब्बी, आणि त्याचे चुंबन घेतले. पण येशू त्याला म्हणाला, मित्रा, ज्यासाठी तू येथे आहेस. मग जवळ येऊन त्यांनी येशूवर हात टाकले आणि त्याला पकडले. आणि पहा, येशूसोबत असलेल्यांपैकी एकाने हात पुढे करून आपली तलवार ओढली, आणि मुख्य याजकाच्या सेवकाला मारून त्याचा कान कापून टाकला. तेव्हा येशू त्याला म्हणतो, तुझी तलवार तिच्या जागी परत ठेव, कारण ज्या

सर्वांनी तलवार घेतली ते तलवारीने मरतील. किंवा तुला असे वाटते की मी आत्ताच माझ्या पित्याला विनंती करू शकत नाही, आणि तो मला बाराहून अधिक दूतांचे सैन्यदल पुरवेल? मग असे कसे घडेल की लेख पूर्ण होतील, कारण असे घडणे आवश्यक आहे? त्या घटकेत येशूने गर्दीला म्हटले, जसे एखाद्या लुटारूला पकडण्यासाठी तुम्ही तलवारे आणि काठ्या घेऊन बाहेर आला आहात, तसे तुम्ही मला पकडण्यासाठी आला आहात. मी दररोज मंदिरात तुमच्यामध्ये बसून शिकवत होतो, आणि तुम्ही मला पकडले नाही. हे सर्व घडले यासाठी की संदेष्ट्यांचे लेखन पूर्ण होतील. मग सर्व शिष्यांनी त्याला सोडून पळ काढला.

पण ज्यांनी येशूला पकडले होते त्यांनी त्याला महायाजक कायफा याच्याकडे नेले, जेथे शास्त्री आणि वडील जमले होते. पण पेत्र त्याच्या मागे लांबून महायाजकाच्या अंगणापर्यंत गेला, आणि आत शिरून सेवकांबरोबर बसला, शेवट पाहण्यासाठी. पण मुख्य याजक आणि वडील आणि संपूर्ण सभा येशूच्या विरुद्ध खोटी साक्ष शोधत होते, यासाठी की त्यांनी त्याला मृत्यूदंड द्यावा. आणि त्यांना सापडले नाही, आणि अनेक खोटे साक्षीदार पुढे आले तरी त्यांना सापडले नाही. पण नंतर दोन खोटे साक्षीदार पुढे आले मी म्हणालो, हा म्हणाला, मी देवाचे देवळ नष्ट करू शकतो आणि तीन दिवसांत ते पुन्हा बांधू शकतो. आणि उठून मुख्य याजकाने त्याला म्हटले, तू काहीच उत्तर देत नाहीस का? हे लोक तुझ्याविरुद्ध काय साक्ष देत आहेत? पण येशू गप होता. आणि महायाजकाने उत्तर देत त्याला म्हटले, मी तुला जिवंत देवाच्या नावाने शपथ घालतो की तू आम्हाला सांग की तू ख्रिस्त, देवाचा पुत्र आहेस का. येशू त्याला म्हणतो, तू म्हणालास, परंतु मी तुम्हाला सांगतो, आताच पासून तुम्ही माणसाचा पुत्र सामर्थ्याच्या उजवीकडे बसलेला आणि आकाशाच्या ढगांवर येत असलेला पाहाल. तेव्हा मुख्य याजकाने आपली वस्त्रे फाडली आणि म्हणाला, त्याने निंदा केली आहे! आता आम्हाला साक्षीदारांची काय गरज आहे? पाहा, आता तुम्ही त्याची निंदा ऐकली आहे. तुम्हाला काय वाटते? पण त्यांनी उत्तर देऊन म्हटले, तो मृत्युदंडास पात्र आहे. तेव्हा त्यांनी त्याच्या चेहऱ्यावर थुंकले आणि त्याला मारले, आणि काहींनी त्याला थप्पड मारल्या. म्हणत, हे ख्रिस्ता, आम्हाला भविष्यवाणी सांग, तुला मारणारा कोण आहे?

पण पेत्र बाहेर आंगणात बसला होता, आणि एक दासी त्याच्याजवळ येऊन म्हणाली, आणि तू गालीली येशूच्या सोबत होतास. पण त्याने त्या सर्वांसमोर नाकारले आणि म्हणाला, तू काय म्हणतोस ते मला माहीत नाही. तो बाहेर गेल्यावर दुसऱ्या स्त्रीने त्याला प्रवेशद्वाराजवळ पाहिले आणि तिथे असलेल्यांना म्हणाली, हा देखील नासरेथच्या येशूबरोबर होता. आणि त्याने पुन्हा शपथ घेऊन नाकारले की मी त्या माणसाला ओळखत नाही. थोड्या वेळाने उभे असलेले जवळ येऊन पेत्राला म्हणाले, खरोखरच तू त्यांच्यातला एक आहेस, कारण तुझे बोलणे तुला स्पष्टपणे दाखवते. तेव्हा त्याने शाप देणे आणि शपथ घेणे सुरू केले की, मी त्या माणसाला ओळखत नाही. आणि लगेच कोंबडा बोलला. आणि पेत्राला येशूने त्याला सांगितलेले शब्द आठवले की कोंबडा बोलण्यापूर्वी तू तीन वेळा माझा इन्कार करशील, आणि तो बाहेर गेला आणि कडवटपणे रडला.

२७

सकाळ झाल्यावर सर्व मुख्य याजक आणि लोकांचे वडील यांनी येशूच्या विरुद्ध सल्ला घेतला, म्हणजे त्याला ठार मारावे. आणि त्याला बांधून नेले आणि राज्यपाल पोंतियस पिलात याच्याकडे त्याला सुपूर्द केले.

तेव्हा यहूदाने, जो त्याला सोपवणारा होता, हे पाहून की त्याला दोषी ठरवण्यात आले आहे, पश्चात्ताप करून ती तीस चांदीच्या नाणी मुख्य याजकांना आणि वडीलांना परत केली. म्हणत, मी पाप केले आहे निर्दोष रक्त सोपवून. पण त्यांनी सांगितले, आमच्याशी काय? तू पाहशील. आणि चांदीचे तुकडे मंदिरात फेकून तो मागे गेला, आणि निघून गेल्यावर त्याने स्वतःला फाशी दिली. पण मुख्य याजकांनी चांदीचे तुकडे घेतल्यावर म्हटले, त्यांना भांडारात टाकणे योग्य नाही, कारण ते रक्ताची किंमत आहे. परंतु सल्ला घेतल्यानंतर त्यांनी त्या पैशातून कुंभाराचे शेत परदेशी लोकांना दफन करण्यासाठी विकत घेतले. म्हणून ते शेत रक्ताचे शेत म्हणून आजपर्यंत बोलावले गेले. तेव्हा यिर्मया संदेष्ट्याने सांगितलेले वचन पूर्ण झाले, आणि त्यांनी ती तीस चांदीची नाणी

घेतली, जी इस्राएलाच्या लोकांनी ज्याची किंमत ठरवली होती त्याची किंमत होती, आणि त्यांनी ते कुंभाराच्या शेतात दिले, जसे प्रभूने मला आज्ञा केली होती.

पण येशू नेत्याच्या समोर उभा राहिला, आणि नेत्याने त्याला विचारले, तू यहुद्यांचा राजा आहेस का? पण येशूने त्याला सांगितले, तू म्हणतोस. आणि जेव्हा मुख्य याजक आणि वडीलांनी त्याच्यावर आरोप लावले, तेव्हा त्याने काहीही उत्तर दिले नाही. तेव्हा पिलात त्याला म्हणतो, किती लोक तुझ्याविरुद्ध साक्ष देत आहेत ते तू ऐकत नाहीस का? आणि त्याने त्याला एका शब्दाचेही उत्तर दिले नाही, यामुळे नेत्याला फार आश्चर्य वाटले. सणाच्या वेळी राज्यपाल गर्दीसाठी एक कैदी सोडण्याची सवय होती, जो ते इच्छित. त्यांच्याकडे त्या वेळी बराब्बा नावाचा एक प्रसिद्ध कैदी होता. म्हणून ते एकत्र जमले होते, तेव्हा पिलाताने त्यांना विचारले, तुम्हाला मी कोणाला सोडावे अशी तुमची इच्छा आहे? बराब्बा की येशू ज्याला ख्रिस्त म्हणतात? त्याला माहीत होते की मत्सरामुळे त्यांनी त्याला सुपूर्द केले होते. तो न्यायासनावर बसला होता, आणि त्याची बायको त्याच्याकडे निरोप पाठवून म्हणाली, तुला आणि त्या न्यायी माणसाला काहीही करू नकोस, कारण आज मी स्वप्नात त्याच्यामुळे खूप त्रास सहन केला. पण मुख्य याजक आणि वडील लोकांनी गर्दीला राजी केले की त्यांनी बराबासला मागावे आणि येशूला नष्ट करावे. उत्तर देताना तो नेता त्यांना म्हणाला, या दोघांपैकी कोणाला तुम्ही सोडावे असे तुम्हाला वाटते? ते म्हणाले, बराबास. पिलात त्यांना म्हणतो, मग ज्याला ख्रिस्त म्हणतात त्या येशूचे मी काय करू? ते सर्व त्याला म्हणतात, त्याला वधस्तंभावर खिळले जावो. पण नेत्याने विचारले, त्याने काय वाईट केले आहे? पण ते अत्यंत ओरडत होते, त्याला वधस्तंभावर खिळले जावे. पिलाताने पाहिले की काहीही फायदा होत नाही, परंतु अधिक गोंधळ होत आहे, तेव्हा त्याने पाणी घेऊन गर्दीसमोर हात धुतले आणि म्हणाला, या न्यायी माणसाच्या रक्तापासून मी निर्दोष आहे, तुम्ही पहा. आणि उत्तर देत सर्व लोक म्हणाले, त्याचे रक्त आमच्यावर आणि आमच्या मुलांवर. तेव्हा त्याने त्यांना बराब्बा सोडला, पण येशूला फटके मारून सुपूर्द केले यासाठी की त्याला वधस्तंभावर खिळले जावे.

तेव्हा नेत्याच्या सैनिकांनी येशूला प्रेटोरियममध्ये घेऊन जाऊन त्याच्यावर संपूर्ण तुकडी जमवली. आणि त्याला कपडे काढून त्यांनी त्याच्यावर लाल झगा घातला. आणि काट्यांचा मुकुट विणून त्यांनी तो त्याच्या डोक्यावर ठेवला आणि त्याच्या उजव्या हातात वेत ठेवली, आणि त्याच्यासमोर गुडघे टेकून त्यांनी त्याची थट्टा केली म्हणत, अभिवादन यहूद्यांच्या राजा, आणि त्याच्यावर थुंकून त्यांनी वेत घेतली आणि त्याच्या डोक्यावर मारत होते. आणि जेव्हा त्यांनी त्याची थट्टा केली, तेव्हा त्यांनी त्याचा झगा काढून टाकला आणि त्याला त्याचे स्वतःचे कपडे घातले, आणि त्याला वधस्तंभावर खिळण्यासाठी नेले.

बाहेर जाताना त्यांना शिमोन नावाचा एक कुरेनी माणूस सापडला, आणि त्यांनी त्याला त्याचा वधस्तंभ उचलण्यास भाग पाडले. आणि गोलगोथा नावाच्या ठिकाणी आल्यावर, ज्याला कवटीचे ठिकाण म्हणतात, त्यांनी त्याला पित्ताबरोबर मिसळलेला सिरका पिण्यासाठी दिला, आणि चाखल्यावर त्याने पिण्याची इच्छा केली नाही. त्याला वधस्तंभावर खिळल्यानंतर, त्यांनी चिठ्ठी टाकून त्याची वस्त्रे वाटून घेतली. आणि बसलेले त्याला तेथे पहारा देत होते. आणि त्यांनी त्याच्या डोक्यावर त्याचा आरोप लिहून ठेवला, हा येशू यहूद्यांचा राजा आहे. तेव्हा त्याच्या सोबत दोन दरोडेखोर वधस्तंभावर खिळले जातात, एक उजवीकडे आणि एक डावीकडे. पण जे तेथून जात होते ते आपली डोकी हलवीत त्याची निंदा करीत होते आणि म्हणत होते, अरे मंदिर नाश करणाऱ्या आणि तीन दिवसांत बांधणाऱ्या, स्वतःला वाचव! जर तू देवाचा मुलगा आहेस, तर वधस्तंभावरून खाली ये. त्याचप्रमाणे मुख्य याजक शास्त्री, वडील आणि परूशी यांच्यासोबत थट्टा करीत म्हणत होते, त्याने इतरांना वाचवले, पण स्वतःला वाचवू शकत नाही; जर तो इस्राएलचा राजा आहे, तर आता वधस्तंभावरून खाली येऊ द्या आणि आम्ही त्याच्यावर विश्वास ठेवू. त्याने देवावर विश्वास ठेवला आहे, तर देव आता त्याला सोडवो, जर त्याला हवे असेल, कारण तो म्हणाला होता की मी देवाचा पुत्र आहे. तोच आणि ते लुटारू जे त्याच्याबरोबर वधस्तंभावर खिळले गेले होते, ते त्याची निंदा करीत होते.

पण सहाव्या तासापासून नवव्या तासापर्यंत सर्व भूमीवर अंधार पडला. नवव्या प्रहरी येशूने

मोठ्या आवाजात हाक मारली म्हणाला, एली एली लामा सबखथनी; म्हणजे, माझ्या देवा माझ्या देवा, तू मला का सोडले? तेथे उभे असलेल्यांपैकी काहींनी ऐकून म्हटले की, हा एलीयाला हाक मारतो आहे. आणि लगेच त्यांच्यातील एकजण धावत गेला आणि स्पंज घेऊन सिरकाने भरला आणि वेताला लावून त्याला पाजत होता. पण उर्वरित लोक म्हणत होते, सोड, आपण पाहू की एलीया त्याला वाचवायला येतो का. पण येशूने पुन्हा मोठ्याने ओरडून आत्मा सोडला. आणि पहा, मंदिराचा पडदा वरून खालपर्यंत दोन तुकड्यांत फाटला, आणि पृथ्वी हादरली आणि खडक फुटले. आणि स्मारके उघडली गेली आणि झोपलेल्या पवित्रांची अनेक शरीरे उठवली गेली, आणि त्या कबरीतून बाहेर गेल्यानंतर, त्याच्या उत्थानानंतर त्यांनी त्या पवित्र शहरात प्रवेश केला आणि अनेकांना दिसले. पण शतपती आणि त्याच्या सोबत येशूला पहारा देणारे, भूकंप पाहून आणि घडलेल्या गोष्टी पाहून फार घाबरले आणि म्हणाले, खरोखर हा देवाचा पुत्र होता. तेथे अनेक स्त्रिया दूरून पाहत होत्या, ज्यांनी गालीलमधून येशूचे अनुसरण केले होते आणि त्यांची सेवा करत होत्या. ज्यामध्ये मग्दालीनी मरीया होती, आणि याकोब व योसे यांची आई मरीया, आणि जबदीच्या मुलांची आई.

संध्याकाळ झाली तेव्हा अरिमथिया येथून योसेफ नावाचा एक श्रीमंत माणूस आला, जो स्वतः येशूचा शिष्य झाला होता. हा पिलातकडे जाऊन येशूचे शरीर मागितले. तेव्हा पिलातने शरीर देण्याची आज्ञा केली. आणि योसेफाने शरीर घेतले व ते शुद्ध तागाच्या कापडात गुंडाळले. आणि त्याने ते त्याच्या नवीन थडग्यात ठेवले जे त्याने खडकात कोरले होते, आणि थडग्याच्या दरवाज्याला एक मोठा दगड लोटून तो निघून गेला. तेथे मग्दालीनी मरीया आणि दुसरी मरीया थडग्यासमोर बसलेल्या होत्या.

पण दुसऱ्या दिवशी, जो तयारीनंतरचा होता, मुख्य याजक आणि परूशी पिलाताकडे जमले. स्वामी, आम्हाला आठवले की तो फसवणारा अजून जिवंत असताना म्हणाला होता, तीन दिवसांनंतर मी उठवला जाईन. आज्ञा दे म्हणून तिसऱ्या दिवसापर्यंत समाधी सुरक्षित केली जावी, नाही तर त्याचे शिष्य रात्री येऊन त्याला चोरतील आणि लोकांना म्हणतील, तो मृतांतून उठवला

गेला, आणि शेवटची भूल पहिल्यापेक्षा वाईट असेल. पिलातने त्यांना सांगितले, तुमच्याकडे रक्षक आहे; जा आणि तुम्हाला माहीत आहे त्याप्रमाणे सुरक्षित करा. ते गेले आणि त्यांनी दगडावर शिक्कामोर्तब करून रक्षकांसह थडगे सुरक्षित केले.

२८

शब्बाथाच्या उशीरा, शब्बाथाच्या पहिल्या दिवसाच्या पहाटे, मग्दालीनी मरीया आणि दुसरी मरीया कबर पाहण्यासाठी आल्या. आणि पाहा, एक मोठा भूकंप झाला, कारण प्रभूचा दूत स्वर्गातून उतरून जवळ आला आणि त्याने दरवाजापासून दगड लोटला आणि त्यावर बसला होता. त्याचा रूप विजेसारखा होता आणि त्याचे वस्त्र बर्फासारखे पांढरे होते. पण त्याच्या भीतीमुळे पहारा देणारे हलवले गेले आणि ते मृतासारखे झाले. पण त्या दूताने उत्तर देत त्या स्त्रियांना म्हटले, तुम्ही भिऊ नका, कारण मला माहीत आहे की तुम्ही वधस्तंभावर खिळलेल्या येशूला शोधत आहात. तो येथे नाही, कारण तो उठवला गेला जसे त्याने सांगितले होते. या आणि ती जागा पहा जेथे प्रभू पडला होता. आणि लवकर जाऊन त्याच्या शिष्यांना सांगा की तो मृतांतून उठवला गेला आहे, आणि पहा, तो तुमच्या आधी गालीलला जात आहे, तेथे तुम्ही त्याला पाहाल, पहा, मी तुम्हाला सांगितले आहे. आणि त्या थडग्यातून त्वरेने बाहेर गेल्या आणि भीती व मोठ्या आनंदासह त्याच्या शिष्यांना सांगण्यासाठी धावल्या. जसे त्या त्याच्या शिष्यांना सांगायला जात होत्या, आणि पाहा, येशू त्यांना भेटला आणि म्हणाला, आनंद करा. त्या जवळ आल्या आणि त्यांनी त्याचे पाय धरले आणि त्याला नमन केले. तेव्हा येशू त्यांना म्हणतो, भीती बाळगू नका, जा आणि माझ्या भावांना सांगा की ते गालीलला जावेत, आणि तेथे ते मला पाहतील.

त्या जात असताना, पाहा, रक्षक पथकातील काही जण शहरात आले आणि त्यांनी मुख्य याजकांना घडलेल्या सर्व गोष्टी कळवल्या. आणि वडीलांसोबत एकत्र जमून सल्ला घेतल्यानंतर, त्यांनी शिपायांना पुरेसे चांदीचे तुकडे देऊन म्हटले, तुम्ही सांगा की त्याचे शिष्य रात्री येऊन त्याला

चोरून नेले, आम्ही झोपलेले असताना. आणि जर हे नेत्याच्या कानी गेले, तर आम्ही त्याला समजावून सांगू आणि तुम्हाला निश्चिंत ठेवू. पण त्यांनी चांदीचे तुकडे घेऊन जसे त्यांना शिकवले गेले होते तसे केले. आणि हा शब्द यहूद्यांमध्ये आजपर्यंत पसरवला गेला.

पण ते अकरा शिष्य गालीलमध्ये, त्या डोंगरावर गेले जिथे येशूने त्यांना नेमून ठेवले होते. आणि त्याला पाहून त्यांनी त्याला नमन केले, पण काहींनी शंका घेतली. आणि जवळ येऊन येशू त्यांना म्हणाला, मला स्वर्गात आणि पृथ्वीवर सर्व अधिकार दिला गेला आहे. जाऊन सर्व राष्ट्रांना शिष्य करा, त्यांना पित्याच्या आणि पुत्राच्या आणि पवित्र आत्म्याच्या नावाने बाप्तिस्मा देत. त्यांना शिकवत राहा की, मी तुम्हाला दिलेल्या सर्व आज्ञा पाळाव्यात, आणि पाहा, मी युगाच्या समाप्तीपर्यंत सर्व दिवस तुमच्यासोबत आहे. आमेन.

निर्गम

१

ही इस्राएलाच्या मुलांची नावे आहेत जे त्यांचे वडील याकोब यांच्यासोबत इजिप्तमध्ये शिरले होते, प्रत्येकजण आपल्या संपूर्ण घराण्यासह शिरला होता. रऊबेन, शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साखार, झेबुलून, बेंजामिन, दान आणि नफथाली, गाद आणि आशेर. योसेफ पण इजिप्तमध्ये होता, आणि याकोबापासून सर्व जीव पंच्याहत्तर होते. जोसेफ मेला, आणि त्याचे सर्व भाऊ, आणि ती संपूर्ण पिढी. इस्राएलचे पुत्र वाढले, आणि त्यांची संख्या वाढली, आणि ते असंख्य झाले, आणि ते अत्यंत बलवान झाले, आणि भूमीने त्यांना वाढवले. इजिप्तवर दुसरा राजा उठला, जो योसेफला ओळखत नव्हता. त्याने आपल्या राष्ट्राला म्हटले, पहा, इस्राएलच्या मुलांची जात मोठा समुदाय आहे, आणि आपल्यापेक्षा बलवान आहे. चला म्हणून आपण त्यांच्याशी चलाखीने वागूया, नाहीतर ते वाढतील, आणि जेव्हा आपल्याला युद्ध होईल, तेव्हा हे देखील शत्रूंच्या बाजूला जातील, आणि आमच्याविरुद्ध युद्ध करून, या भूमीतून निघून जातील. आणि त्याने त्यांच्यावर कामांचे निरीक्षक नेमले, जेणेकरून ते त्यांना कामांत पीडा देतील. आणि त्यांनी फारोसाठी तटबंदीची नगरे बांधली, पेइथो आणि रामेसे आणि ओन, जे सूर्याचे नगर आहे. जसजसे त्यांनी त्यांना अपमानित केले, तसतसे ते अधिकच वाढत गेले, आणि ते अत्यंत सामर्थ्यवान झाले, आणि मिसरी लोक इस्राएलाच्या पुत्रांचा तिरस्कार करीत होते. आणि

इजिप्शियन लोकांनी इस्राएलाच्या मुलांवर जबरदस्तीने जुलूम केला. आणि त्यांचे जीवन कठीण कामांमध्ये पीडा देत होते, चिखल आणि वीट बनवण्यात, आणि शेतातील सर्व कामांमध्ये, सर्व कामांप्रमाणे, ज्यांच्यामुळे त्यांना बळजबरीने गुलाम करीत होते.

आणि इजिप्तच्या राजाने हिब्रू स्त्रियांच्या सुईणींना सांगितले, त्यांच्यातील एकीचे नाव शिफ्रा आणि दुसऱ्याचे नाव पुवा, आणि तो म्हणाला, जेव्हा तुम्ही हिब्रू स्त्रियांना सुईणकाम करता, आणि त्या प्रसूत होण्याच्या वेळी असतात, जर खरोखर पुरुष असेल तर त्याला मारा, परंतु जर स्त्री असेल तर तिला जतन करा. परंतु त्या सुईणी देवाला भिल्या, आणि त्यांनी तसे केले नाही जसे मिसराच्या राजाने त्यांना आज्ञा केली होती, आणि त्यांनी नर मुलांना जिवंत ठेवले. पण मिसराच्या राजाने सुईणींना बोलावले आणि त्यांना म्हणाला, तुम्ही ही गोष्ट का केली आणि नर बालकांना जिवंत का ठेवले? सुईण्यांनी फारोला सांगितले, इब्री स्त्रिया इजिप्तच्या स्त्रियांसारख्या नाहीत, कारण सुईण्या त्यांच्याकडे येण्यापूर्वीच त्या जन्म देतात, आणि त्यांनी जन्म दिला. देवाने त्या सुईणींना चांगले केले, आणि लोक वाढले, आणि ते अत्यंत बळकट झाले. चूंकि त्या सुईण देवाला भयभीत होत्या, त्यांनी स्वतःसाठी घरे केली. पण फारोने आपल्या सर्व लोकांना आज्ञा दिली, म्हणत, जो प्रत्येक पुरुष इब्र्यांना जन्माला येईल, त्याला नदीत फेकून द्या, आणि प्रत्येक स्त्रीला जिवंत ठेवा.

२

होता आणि कोणी एक लेवीच्या वंशातून, ज्याने लेवीच्या मुलींपैकी एकाला घेतले. आणि तिने गर्भधारणा केली आणि एका पुत्राला जन्म दिला, परंतु त्यांनी त्याला सुंदर पाहिले म्हणून त्यांनी त्याला तीन महिने लपवले. पण जेव्हा ते त्याला अजून लपवू शकत नव्हते, तेव्हा त्याच्या आईने एक टोपली घेतली, आणि तिला डांबराने लेपले, आणि त्यात मूल ठेवले, आणि ती नदीजवळच्या दलदलीत ठेवली. आणि त्याची बहीण दूरून पाहत होती, त्याला काय होणार आहे हे जाणून

घेण्यासाठी.

फारोची मुलगी नदीवर आंघोळ करण्यासाठी खाली गेली, आणि तिच्या दासी नदीजवळ जात होत्या, आणि दलदलीत टोपली पाहून, दासीला पाठवून, तिने ती घेतली. उघडून पाहते तर टोपलीत एक मूल रडत आहे, आणि फारोच्या मुलीने त्याला वाचवले, आणि ती म्हणाली, हे इब्र्यांच्या मुलांपैकी आहे. आणि त्याची बहीण फारोच्या मुलीला म्हणाली, तू इच्छितेस का मी तुझ्यासाठी इब्र्यांमधून एक दूध पाजणारी स्त्री बोलावू, आणि ती तुझ्यासाठी हे मूल दूध पाजेल? फारोच्या मुलीने तिला म्हटले, जा. मग ती तरुण स्त्री गेली आणि बालकाच्या आईला बोलावून आणली. फारोची मुलगी तिला म्हणाली, हे बालक माझ्यासाठी जतन कर आणि त्याला माझ्यासाठी स्तनपान करवी, मी तुला मजुरी देईन. त्या स्त्रीने बालक घेतले आणि त्याला स्तनपान करवले. पण मूल मोठे झाल्यावर, ती त्याला फारोच्या मुलीकडे घेऊन गेली, आणि तो तिचा मुलगा झाला. तिने त्याचे नाव मोशे ठेवले, म्हणत, मी त्याला पाण्यातून काढले.

त्या अनेक दिवसांत असे झाले की मोठा झालेला मोशे आपल्या भावांकडे, इस्राएलच्या मुलांकडे गेला, आणि त्यांचे कष्ट पाहून, त्याने एका इजिप्शियन माणसाला एका हिब्रू माणसाला मारताना पाहिले, जो त्याच्या स्वतःच्या भावांपैकी, इस्राएलच्या मुलांपैकी होता. आजूबाजूला पाहून, पण इकडे आणि तिकडे कोणीही दिसत नाही, आणि त्या इजिप्शियन ला मारून, त्याला वाळूमध्ये लपवले. दुसऱ्या दिवशी बाहेर गेल्यावर, त्याने दोन इब्री माणसे भांडताना पाहिली, आणि अन्याय करणाऱ्याला म्हणाला, तू शेजाऱ्याला का मारतोस? तो पण म्हणाला, कोणी तुला आमच्यावर शासक आणि न्यायाधीश नेमले? तू मला मारू इच्छितोस का, ज्या रीतीने तू काल त्या इजिप्शियनला मारलास? मोशे घाबरला आणि म्हणाला, तर असे हे वचन प्रकट झाले आहे. फारोने हा शब्द ऐकला आणि मोशेला मारण्याचा प्रयत्न केला. मोशे फारोच्या समोरून मागे गेला आणि मिद्यान देशात राहिला, मिद्यान देशात आल्यावर तो विहिरीवर बसला. पण मिद्यानच्या याजकाला सात मुली होत्या, ज्या त्यांच्या वडील इथ्रोच्या मेंढरे चरवत होत्या, आणि त्या आल्या व पाणी काढत होत्या, त्यांनी हौद भरले, त्यांच्या वडील इथ्रोच्या मेंढरांना पाजण्यासाठी. मेंढपाळ

आल्यावर त्यांना हाकलून देत होते, पण मोशे उठला आणि त्यांना वाचवले, आणि त्यांच्यासाठी पाणी काढले आणि त्यांची मेंढरे पाजली. त्या त्यांच्या पित्या रागुएलकडे आल्या, पण तो त्यांना म्हणाला, आज येण्यासाठी तुम्ही इतकी घाई का केली? त्या म्हणाल्या, एका इजिप्शियन माणसाने आम्हाला मेंढपाळांपासून वाचवले, आणि त्याने आमच्यासाठी पाणी काढले, आणि आमच्या मेंढरांना पाजले. तो पण आपल्या मुलींना म्हणाला, आणि तो कुठे आहे? तुम्ही त्या माणसाला का सोडून आला आहात? त्याला बोलवा म्हणून, जेणेकरून तो भाकर खाईल. मोशे त्या माणसाजवळ राहिला, आणि त्याने आपली मुलगी सिप्पोरा मोशेला बायको म्हणून दिली. गर्भात घेतल्यावर त्या स्त्रीने एक मुलगा जन्माला घातला, आणि मोशेसने त्याचे नाव गेर्शोम ठेवले, असे म्हणत की, मी परक्या भूमीत परदेशी आहे. त्या अनेक दिवसांनंतर इजिप्तचा राजा मरण पावला, आणि इस्राएलची मुले त्या कामांमुळे कण्हत, आणि त्यांनी ओरडले, आणि त्यांचा आक्रोश त्या कामांमुळे देवाकडे गेला. आणि देवाने त्यांचे कण्हणे ऐकले, आणि देवाने अब्राहाम, इसहाक आणि याकोब यांच्याशी केलेला आपला करार आठवला. आणि देवाने इस्राएलाच्या पुत्रांना पाहिले आणि तो त्यांना ओळखला गेला.

३

आणि मोशे त्याच्या सासरा इथ्रोच्या, जो मिद्यानचा याजक होता, त्याच्या मेंढरांची देखभाल करीत होता, आणि त्याने मेंढरे वाळवंटात नेली, आणि होरेब डोंगराजवळ आला. त्याला प्रभूचा देवदूत झुडपातून निघणाऱ्या अग्नीच्या ज्वालेत दिसला, आणि त्याने पाहिले की झुडूप आगीत जळत आहे, परंतु झुडूप जळून गेले नाही. मोशे म्हणाला, मी जाऊन हा महान दृष्टांत पाहीन, कारण झुडूप जळत नाही. जसा प्रभूने पाहिले की तो पाहण्यासाठी जवळ येत आहे, तेव्हा प्रभूने त्याला झुडपातून हाक मारली आणि म्हटले, मोशे, मोशे, आणि त्याने उत्तर दिले, काय आहे? पण त्याने म्हटले, इकडे जवळ येऊ नकोस; तुझ्या पायांतून वहाण काढ, कारण ज्या जागेवर तू उभा आहेस ती पवित्र भूमी आहे. आणि तो म्हणाला, मी तुझ्या वडिलांचा देव आहे, अब्राहामाचा देव,

इसहाकाचा देव आणि याकोबाचा देव. परंतु मोशेने आपला चेहरा फिरवला, कारण तो देवासमोर पाहण्यास भयभीत होता. प्रभूने मोशेला म्हटले, मी इजिप्तमधील माझ्या लोकांची पीडा पाहिली आहे, आणि कामाच्या मुकादमांकडून त्यांचा आक्रोश मी ऐकला आहे, कारण मला त्यांची वेदना माहीत आहे, आणि मी मिसरच्यांच्या हातातून त्यांना सोडवण्यासाठी खाली गेलो, आणि त्यांना त्या पृथ्वीतून बाहेर नेण्यासाठी, आणि त्यांना चांगल्या आणि भरपूर पृथ्वीत आणण्यासाठी, दूध आणि मध वाहणाऱ्या पृथ्वीत, कनानी, हित्ती, अमोरी, परिज्जी, गिर्गाशी, हिव्वी आणि यबूसी यांच्या ठिकाणी. आणि आता पाहा, इस्राएलाच्या मुलांचे रडणे माझ्याकडे आले आहे, आणि मी तो जुलूम पाहिला आहे, जो मिसरी त्यांच्यावर करतात. आणि आता ये, मी तुला मिसरचा राजा फारो याच्याकडे पाठवीन, आणि तू माझ्या लोकांना, इस्राएलच्या पुत्रांना, मिसर देशातून बाहेर काढशील.

आणि मोशेने देवाला म्हटले, मी कोण आहे की मी इजिप्तच्या राजा फारोकडे जाईन, आणि इस्राएलच्या पुत्रांना इजिप्तच्या भूमीतून बाहेर काढीन? देवाने मोशेला म्हटले, मी तुझ्या सोबत असेन, आणि हे तुला चिन्ह आहे की मी तुला पाठवत आहे: जेव्हा तू माझ्या लोकांना इजिप्तमधून बाहेर काढशील, तेव्हा तुम्ही या डोंगरावर देवाची सेवा कराल. आणि मोशे देवाला म्हणाला, पाहा मी इस्राएलच्या पुत्रांकडे जाईन, आणि त्यांना म्हणेन, आमच्या वडिलांच्या देवाने मला तुमच्याकडे पाठवले आहे, ते मला विचारतील, त्याचे नाव काय आहे; मी त्यांना काय म्हणू? आणि देवाने मोशेला म्हटले, मी जो आहे तो आहे, आणि म्हणाला, असे तू इस्राएलाच्या मुलांना सांगशील, जो आहे त्याने मला तुमच्याकडे पाठवले आहे. आणि देवाने मोशेला पुन्हा म्हटले, तू इस्राएलच्या मुलांना असे सांगशील: प्रभु, आमच्या वडिलांचा देव, अब्राहामाचा देव, इसहाकाचा देव आणि याकोबाचा देव याने मला तुमच्याकडे पाठवले आहे. हे माझे शाश्वत नाव आहे आणि पिढ्यानपिढ्या माझे स्मारक आहे. म्हणून येऊन इस्राएलाच्या मुलांची वडिलांची परिषद एकत्र करा, आणि त्यांना बोला, प्रभु, आमच्या वडिलांचा देव, अब्राहामाचा देव, इसहाकाचा देव आणि याकोबाचा देव मला दिसला आहे, असे म्हणत की, मी तुमची तपासणी केली आहे आणि इजिप्तमध्ये तुम्हाला जे काही घडले आहे ते पाहिले आहे. आणि तो म्हणाला, मी तुम्हाला

इजिप्शियनांच्या पीडेतून वर आणीन, कनानी, हित्ती, अमोरी, परिज्जी, गिर्गाशी, हिव्वी आणि यबूसी लोकांच्या भूमीत, दूध आणि मध वाहणाऱ्या भूमीत. आणि ते तुझा आवाज ऐकतील, आणि तू आणि इस्राएलाची वडीलांची सभा इजिप्तचा राजा फारो याच्याकडे जाल, आणि तू त्याला म्हणशील, हिब्रूंच्या देवाने आम्हाला बोलावले आहे, म्हणून आम्ही तीन दिवसांचा मार्ग वाळवंटात जाऊ, जेणेकरून आम्ही आमच्या देवाला यज्ञ करू. मी जाणतो की इजिप्तचा राजा फारो तुम्हाला जाऊ देणार नाही, जोपर्यंत बलाढ्य हाताने नाही. आणि हात पुढे करून, मी माझ्या सर्व आश्चर्यकर्मांनी मिसरी लोकांना मारीन, जी मी त्यांच्यामध्ये करीन, आणि यानंतर तो तुम्हाला पाठवून देईल. आणि मी या लोकांना मिसरच्या लोकांसमोर कृपा देईन, जेव्हा तुम्ही निघाल, तेव्हा तुम्ही रिकामे जाणार नाही. पण प्रत्येक स्त्री आपल्या शेजाऱ्याकडून आणि आपल्या सहवासिनीकडून चांदीची भांडी, सोन्याची भांडी आणि वस्त्रे मागेल, आणि ती तुम्ही आपल्या मुलांवर आणि आपल्या मुलींवर घालाल, आणि तुम्ही मिसरी लोकांना लुटाल.

४

मोशेने उत्तर दिले आणि म्हणाला, जर ते माझ्यावर विश्वास ठेवणार नाहीत किंवा माझा आवाज ऐकणार नाहीत, तर ते म्हणतील की, देव तुला दिसला नाही, मग मी त्यांना काय म्हणू? प्रभु त्याला म्हणाला, तुझ्या हातात हे काय आहे? तो म्हणाला, काठी. आणि तो म्हणाला, ते जमिनीवर फेक, आणि त्याने ते जमिनीवर फेकले, आणि तो साप झाला, आणि मोशे त्याच्यापासून पळाला. आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, आपला हात लांब कर आणि शेपटी पकड. म्हणून त्याने आपला हात लांब करून शेपटी पकडली, आणि ती त्याच्या हातात काठी झाली. यासाठी की ते तुझ्यावर विश्वास ठेवतील, की तुला त्यांच्या वडिलांचा देव, अब्राहामाचा देव, आणि इसहाकाचा देव, आणि याकोबाचा देव दिसला आहे. प्रभूने त्याला पुन्हा म्हटले, तुझा हात तुझ्या छातीत घाल, आणि त्याने आपला हात आपल्या छातीत घातला, आणि त्याने आपला हात आपल्या छातीतून बाहेर काढला, आणि त्याचा हात बर्फासारखा झाला. आणि त्याने पुन्हा म्हटले,

तुझा हात तुझ्या छातीत घाल, आणि त्याने आपला हात आपल्या छातीत घातला, आणि तो आपल्या छातीतून बाहेर काढला, आणि पुन्हा तो तिच्या मांसाच्या रंगात परत आला. जर ते तुझ्यावर विश्वास ठेवणार नाहीत आणि पहिल्या चिन्हाच्या आवाजाकडे लक्ष देणार नाहीत, तर ते दुसऱ्या चिन्हाच्या आवाजावर तुझ्यावर विश्वास ठेवतील. आणि असेल जर नाही ते विश्वास ठेवतील तुला या दोन चिन्हांना या, किंवा ते ऐकतील च्या आवाजाचा तुझ्या, तू घेशील प मोशेने प्रभूला म्हटले, मी विनंती करतो, प्रभू, मी सक्षम नाही - कालच्या आधी नाही, तिसऱ्या दिवसाच्या आधी नाही, किंवा तू तुझ्या सेवकाशी बोलायला सुरुवात केलीस तेव्हापासून नाही. मी कमकुवत आवाजाचा आणि मंद जिभेचा आहे. प्रभूने मोशेला म्हटले, माणसाला तोंड कोणी दिले? आणि कोणी कानाचा कडक आणि मुका, पाहणारा आणि आंधळा केला? मी देव नाही काय? आणि आता जा, आणि मी तुझे तोंड उघडीन, आणि तू जे बोलणार आहेस ते मी तुला शिकवीन. आणि मोशे म्हणाला, प्रभु, मी विनंती करतो, दुसऱ्या सक्षम व्यक्तीला नेम, ज्याला तू पाठवशील. आणि प्रभु मोशेवर क्रोधाने रागावला आणि म्हणाला, पाहा, अहरोन तुझा भाऊ लेवी नाही काय? मला माहीत आहे की तो तुझ्याशी बोलेल, आणि पाहा, तो तुला भेटण्यासाठी बाहेर येईल, आणि तुला पाहून तो आपल्या मनात आनंदित होईल. आणि तू त्याच्याशी बोलशील, आणि तू माझे शब्द त्याच्या तोंडात घालशील, आणि मी तुझे तोंड आणि त्याचे तोंड उघडीन, आणि तुम्ही काय करावे ते मी तुम्हाला शिकवीन. आणि तो तुझ्यासाठी लोकांशी बोलेल, आणि तो तुझे तोंड होईल, पण तू त्याच्यासाठी देवाशी संबंधित असशील. आणि ही छडी, जी सर्पामध्ये वळली होती, ती तू आपल्या हातात घेशील, ज्याच्याद्वारे तू त्यामध्ये चिन्हे करशील.

मोशे गेला आणि तो आपल्या सासरा इथोर कडे परत वळला, आणि म्हणाला, मी जाईन आणि इजिप्तमधील माझ्या भावांकडे परत जाईन, आणि ते अजून जिवंत आहेत का हे पाहीन. आणि इथोरने मोशेला म्हटले, निरोगी राहून जा. त्या अनेक दिवसांनंतर इजिप्तचा राजा मरण पावला. प्रभूने मिद्यानमध्ये मोशेला म्हटले, जा, इजिप्तला परत जा, कारण जे सर्व तुझ्या जीवात्म्याचा शोध करीत होते ते मरण पावले आहेत. मोशेने पत्नी आणि मुले घेऊन त्यांना ओझे वाहणाऱ्या प्राण्यांवर बसवले आणि इजिप्तला परतला, आणि मोशेने देवाची काठी आपल्या हातात घेतली.

प्रभूने मोशेला म्हटले, तू इजिप्तला परत जात असताना, मी तुझ्या हातात दिलेले सर्व चमत्कार पाहा, ते तू फारोसमोर करशील, पण मी त्याचे हृदय कठीण करीन, आणि तो लोकांना पाठवणार नाही. तू फारोला सांगशील, प्रभु असे म्हणतो: इस्राएल माझा प्रथम जन्मलेला मुलगा आहे. मी तुला सांगितले होते, माझ्या लोकांना पाठवून दे, जेणेकरून ते मला सेवा करतील. जर तू त्यांना पाठवून देण्यास इच्छुक नाहीस, तर पाहा, मी तुझ्या प्रथम जन्मलेल्या मुलाला मारीन. असे झाले की वाटेवर वास्तव्यस्थानी प्रभूचा दूत त्याला भेटला आणि त्याला ठार मारण्याचा प्रयत्न करीत होता. आणि सेप्फोराने खडा घेऊन तिच्या मुलाची कलमा सुंता केली, आणि त्याच्या पायांसमोर पडली, आणि म्हणाली, माझ्या मुलाच्या सुंतेचे रक्त थांबले आहे. आणि ती त्याच्यापासून निघून गेली, कारण तिने म्हटले होते, माझ्या मुलाच्या सुंतेचे रक्त थांबले आहे. प्रभूने अहरोनाला म्हटले, मोशेला भेटण्यासाठी वाळवंटात जा, आणि तो गेला, आणि त्याने त्याला देवाच्या डोंगरावर भेटले, आणि त्यांनी एकमेकांचे चुंबन घेतले. आणि मोशेने अहरोनला प्रभूचे सर्व शब्द सांगितले, ज्यासाठी त्याला पाठवले होते, आणि सर्व शब्द जे त्याला आज्ञा केले होते. मोशे आणि आरोन गेले, आणि त्यांनी इस्राएलाच्या मुलांची वडिलांची परिषद एकत्र केली. आणि अहरोनाने सर्व शब्द बोलले जे देवाने मोशेशी बोलले होते, आणि त्याने लोकांसमोर चिन्हे केली. आणि लोकांनी विश्वास ठेवला आणि आनंदित झाले, कारण देवाने इस्राएलच्या पुत्रांना भेट दिली आणि त्याने त्यांचे संकट पाहिले, आणि लोक वाकून नमन करू लागले.

५

आणि यानंतर मोशे आणि आरोन फारोकडे गेले, आणि त्याला म्हणाले, प्रभु इस्राएलाचा देव असे म्हणतो, माझ्या लोकांना जाऊ दे, जेणेकरून ते रानात माझा उत्सव साजरा करतील. आणि फारो म्हणाला, कोण आहे की ज्याचा आवाज मी ऐकावा, जेणेकरून इस्राएलाच्या मुलांना पाठवून द्यावे? मी प्रभूला जाणत नाही, आणि इस्राएलला मी पाठवीत नाही. आणि ते त्याला म्हणतात, हिब्रूंच्या देवाने आम्हाला बोलावले आहे, म्हणून आम्ही तीन दिवसांचा मार्ग रानात जाऊ,

जेणेकरून आम्ही आमच्या प्रभू देवाला यज्ञ करू, असे न होवो की आम्हाला मृत्यू किंवा खून भेटो. आणि इजिप्तच्या राजाने त्यांना म्हटले, मोशेस आणि आरोन, तुम्ही लोकांना त्यांच्या कामांपासून का विचलित करता? तुमच्यापैकी प्रत्येकजण आपापल्या कामाकडे जा. आणि फारो म्हणाला, पहा, आता लोक संख्येने वाढले आहेत, म्हणून आपण त्यांना कामापासून थांबवू नये. फारोने लोकांच्या कामाच्या मुकादमांना आणि लेखकांना आज्ञा करून म्हटले यापुढे तुम्ही लोकांना विटा बनवण्यासाठी गवत देणार नाही, जसे काल आणि परवा दिले होते, पण ते स्वतः जाऊन स्वतःसाठी गवत गोळा करोत. आणि विटा बनवण्याची व्यवस्था जी ते प्रत्येक दिवशी करतात ती तू त्यांच्यावर लादशील, त्यातून काहीही कमी करू नकोस, कारण ते फावले आहेत, म्हणूनच ते ओरडले आहेत, म्हणत, आम्ही उठू आणि आमच्या देवाला यज्ञ करू. या माणसांच्या कामांनी त्यांना भारित होऊ द्या, आणि त्यांनी या गोष्टींची चिंता करावी, आणि रिकाम्या शब्दांत चिंता करू नये.

घाई करीत होते पण त्यांना ते कामाचे मुकादम आणि ते लेखक, आणि ते लोकांना म्हणत होते, फारो या गोष्टी म्हणतो: यापुढे मी तुम्हाला गवत देणार नाही. तुम्ही स्वतः जाऊन स्वतःसाठी गवत गोळा करा, जेथे कुठे तुम्हाला सापडेल तेथून, कारण तुमच्या नेमलेल्या कामातून काहीही कमी केले जाणार नाही. आणि लोक संपूर्ण इजिप्त देशात विखुरले गेले, पेंढ्यासाठी काडी गोळा करण्यासाठी. पण कामाचे पर्यवेक्षक त्यांना उतावीळ करीत होते, म्हणत होते, दररोज नेमलेली कामे पूर्ण करा, जसे की जेव्हा तुम्हाला पेंढा दिला जात होता. आणि इस्राएलाच्या पुत्रांच्या जातीचे लेखक, जे त्यांच्यावर नेमलेले होते, त्यांना फारोच्या पर्यवेक्षकांनी फटके मारले, म्हणत, का तुम्ही तुमचे विटनिर्मितीचे योगदान पूर्ण केले नाही जसे काल आणि तिसऱ्या दिवशी, आणि आजचे? आत प्रवेश केल्यावर इस्राएलाच्या मुलांचे लेखक फारोकडे ओरडले आणि म्हणाले, तू तुझ्या सेवकांशी असे का वागतोस? गवत तुझ्या सेवकांना दिले जात नाही, आणि आम्हाला विटा करायला सांगितल्या जातात, आणि पाहा, तुझ्या सेवकांना फटके मारले गेले आहेत, म्हणून तू तुझ्या लोकांवर अन्याय करशील. आणि त्यांना म्हणाला, तुम्ही आळशी आहात, आळशी लोक आहात, यामुळे तुम्ही म्हणता, चला जाऊ या, आमच्या देवाला यज्ञ करू या. आता म्हणून जा

आणि काम करा, कारण तुम्हाला गवत दिले जाणार नाही, आणि विटा बनवण्याची नेमलेली संख्या तुम्ही पूर्ण कराल. इस्राएलच्या पुत्रांच्या लेखकांनी स्वतःला संकटात पाहिले, म्हणत, तुम्ही दररोजच्या विटकामाचे निश्चित प्रमाण सोडणार नाही. मोशे आणि आरोन यांना भेटले, जे त्यांच्या भेटीसाठी येत होते, जेव्हा ते फारोकडून बाहेर जात होते. आणि त्यांनी त्यांना म्हटले, देव तुम्हाला पाहो आणि न्याय करो, कारण तुम्ही आमचा वास फारोसमोर आणि त्याच्या सेवकांसमोर घृणास्पद केला आहे, त्याच्या हातात तलवार देऊन आम्हाला मारण्यासाठी. परंतु मोशे प्रभूकडे परत आला आणि म्हणाला, मी विनंती करतो, प्रभू, त आणि जेव्हापासून मी फारोकडे तुझ्या नावाने बोलण्यासाठी गेलो आहे, त्याने या लोकांना पीडित केले आहे, आणि तू तुझ्या लोकांना सोडवले नाहीस.

६

आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, आता तू पाहशील मी फारोला काय करीन, कारण बलवान हाताने तो त्यांना पाठवील, आणि उंच बाहूने तो त्यांना त्याच्या जमिनीतून बाहेर टाकील. देवाने मोशेशी बोलले आणि त्याला म्हणाला, मी प्रभु आहे. आणि मी अब्राहाम, इसहाक आणि याकोब यांच्यासमोर त्यांचा देव म्हणून प्रकट झालो, आणि माझे प्रभु हे नाव मी त्यांना प्रकट केले नाही. आणि मी त्यांच्याशी माझा करार स्थापित केला, जेणेकरून त्यांना कनानी लोकांची भूमी द्यावी, ती भूमी ज्यामध्ये ते राहिले होते आणि ज्यावर ते वास्तव्यास होते. आणि मी इस्राएलच्या मुलांचे दुःख ऐकले, ज्यांना इजिप्शियन लोक गुलाम करतात, आणि मी तुमचा करार आठवलो. जा, मी इस्राएलच्या मुलांना म्हणालो, असे सांगत, मी प्रभु आहे, आणि मी तुम्हाला मिसरच्यांच्या सत्तेपासून बाहेर आणीन, आणि मी तुम्हाला गुलामगिरीतून सोडवीन, आणि मी तुम्हाला उंच बाहूने आणि मोठ्या न्यायाने खंडणी भरीन. आणि मी तुम्हाला माझे लोक म्हणून स्वतःसाठी घेईन, आणि मी तुमचा देव होईन, आणि तुम्ही जाणाल की मी प्रभु तुमचा देव आहे, जो तुम्हाला इजिप्शियनांच्या जुलमातून बाहेर काढणारा आहे. आणि मी तुम्हाला त्या भूमीत आणणे करीन,

ज्यासाठी मी माझा हात पसरला होता, ती अब्राहाम, इसहाक आणि याकोब यांना देण्यासाठी, आणि मी ती तुम्हाला वतन म्हणून देईन, मी प्रभु. मोशे इस्राएलच्या पुत्रांशी अशा प्रकारे बोलला, आणि त्यांनी मोशेचे ऐकले नाही, हिम्मतहीनपणामुळे आणि कठोर कामांमुळे. प्रभूने मोशेला म्हटले, आत जा, फारो इजिप्तच्या राजाशी बोल, जेणेकरून तो इस्राएलच्या मुलांना त्याच्या भूमीतून बाहेर पाठवून देईल. मोशे प्रभूसमोर बोलला आणि म्हणाला, पाहा, इस्राएलाच्या पुत्रांनी माझे ऐकले नाही, तर फारो माझे कसे ऐकेल? मी तर अतर्क्य आहे. पण प्रभूने मोशे आणि आरोन यांना सांगितले, आणि त्यांना फारो इजिप्तच्या राजाकडे आज्ञा दिली, यासाठी की इस्राएलच्या मुलांना इजिप्तच्या भूमीतून पाठवून द्यावे.

आणि हे त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांचे नेते होते, रऊबेनाचे मुले, जो इस्राएलाचा प्रथमजात होता, हनोख आणि पल्लू, हेस्रोन आणि कर्मी, ही रऊबेनाची कुळे होती. आणि शिमोनाचे पुत्र, यमुएल, आणि यामीन, आणि एहूद, आणि याखीन, आणि सोहर, आणि शौल जो कनानी स्त्रीपासून होता, ही शिमोनाच्या पुत्रांची कुळे. आणि लेवीच्या मुलांची नावे त्यांच्या नातेसंबंधानुसार ही आहेत: गेदसोन, काअथ आणि मेरारेई, आणि लेवीच्या आयुष्याची वर्षे शंभर सदतीस होती. आणि हे गेदसोनचे पुत्र, लोबेनेई आणि सेमेई, त्यांच्या कुटुंबांची घरे. आणि कहाथाचे पुत्र अम्राम, इस्सार, हेब्रोन आणि उज्जीएल, आणि कहाथाच्या आयुष्याची वर्षे एकशे तेहतीस वर्षे. आणि मरारीचे पुत्र माहली आणि मूशी. हीच लेवीच्या वडिलांची घराणी त्यांच्या नातेसंबंधानुसार होती. आणि अंब्रानने योखाबेदला, जी त्याच्या वडिलांच्या भावाची मुलगी होती, स्वतःसाठी बायको म्हणून घेतले, आणि तिने त्याला अहरोन आणि मोशे, आणि त्यांची बहीण मिरियम यांना जन्म दिला. अंब्रामाच्या आयुष्याची वर्षे शंभर बत्तीस वर्षे होती. आणि इस्साकारचे पुत्र: कोरे, नाफेक आणि जेख्री. आणि उज्जीएलचे पुत्र: मिशाएल, एलीसाफान आणि सेग्रेई. अहरोनाने अमीनादाबची मुलगी एलिझाबेथ, जी नहशोनची बहीण होती, तिच्याशी लग्न केले आणि तिने त्याला नादाब, अबीहू, एलाजार आणि इथामार यांना जन्म दिला. कोरेचे पुत्र पण असेर, आणि एलकाना, आणि अबियासार, या कोरेच्या पिढ्या. आणि अहरोनाचा मुलगा एलाजार याने फुतिएलाच्या मुलींपैकी एक आपल्याला बायको म्हणून घेतली, आणि तिने त्याला फिनहास

याला जन्म दिला. या लेवी लोकांच्या कुटुंबाच्या सुरुवाती आहेत, त्यांच्या पिढ्यांप्रमाणे. हा अहरोन आणि मोशे, ज्यांना देवाने सांगितले की इस्राएलच्या पुत्रांना मिस्र देशातून त्यांच्या सामर्थ्याने बाहेर नेणे. हे ते आहेत जे इजिप्तचा राजा फारो याच्याशी संभाषण करणारे होते, आणि त्यांनी इस्राएलच्या पुत्रांना इजिप्तच्या भूमीतून बाहेर आणले, तो अहरोन आणि मोशे. ज्या दिवशी प्रभूने मोशेला इजिप्तच्या भूमीत बोलले. आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, मी प्रभु आहे, इजिप्तचा राजा फारो याच्याशी बोल, जे काही मी तुला सांगतो ते सर्व. आणि मोशे प्रभूसमोर म्हणाला, पाहा, मी अस्पष्ट बोलणारा आहे, आणि फारो माझे कसे ऐकेल?

७

आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, पाहा, मी तुला फारोसाठी देव केले आहे, आणि तुझा भाऊ अहरोन तुझा संदेष्टा असेल. तू पण त्याला सर्व जे मी तुला आज्ञा करतो ते बोलशील, आणि तुझा भाऊ अहरोन फारोजवळ बोलेल, म्हणजे त्याने इस्राएलाच्या मुलांना त्याच्या भूमीतून पाठवून द्यावे. मी मात्र फारोचे हृदय कठोर करीन, आणि मी माझी चिन्हे व चमत्कार इजिप्तच्या भूमीत वाढवीन. आणि फारो तुमचे ऐकणार नाही, आणि मी माझा हात इजिप्तवर टाकीन, आणि मी माझ्या सामर्थ्याने माझे लोक, इस्राएलाचे पुत्र, इजिप्तच्या भूमीपासून मोठ्या शिक्षेसह बाहेर काढीन. आणि सर्व इजिप्शियन जाणतील की मी प्रभु आहे, जेव्हा मी माझा हात इजिप्तवर विस्तारीन, आणि इस्राएलच्या पुत्रांना त्यांच्यामधून बाहेर काढीन. मोशे आणि आरोन यांनी केले, जसे प्रभूने त्यांना आज्ञा केली होती, तसेच त्यांनी केले. मोशेस ऐंशी वर्षांचा होता, आणि आरोन, त्याचा भाऊ, त्र्याऐंशी वर्षांचा होता, जेव्हा त्याने फारोशी बोलले. आणि प्रभूने मोशे आणि आरोन यांना म्हणत सांगितले आणि जर फारो तुम्हाला म्हणेल, आम्हाला चिन्ह किंवा चमत्कार दाखवा, तर तू तुझा भाऊ अहरोन याला सांग, काठी घे आणि फारो समोर आणि त्याच्या सेवकांसमोर जमिनीवर टाक, आणि ती साप होईल. मोशे आणि आरोन फारो आणि त्याच्या सेवकांसमोर गेले, आणि त्यांनी तसे केले जसे प्रभूने त्यांना आज्ञा केली होती, आणि आरोनने फारो आणि त्याच्या

सेवकांसमोर काठी फेकली आणि ती नाग झाली. पण फारोने इजिप्तच्या सोफिस्ट आणि जादूगारांना एकत्र बोलावले, आणि इजिप्शियन मंत्रतंत्र करणाऱ्यांनी त्यांच्या जादूटोण्याने त्याचप्रमाणे केले. आणि प्रत्येकाने आपली काठी फेकली, आणि त्या सर्प झाल्या, आणि अहरोनाच्या काठीने त्यांच्या काठ्या गिळल्या. आणि फारोचे हृदय कठीण झाले, आणि त्याने त्यांचे ऐकले नाही, जसे प्रभूने त्यांना आज्ञा केली होती.

आणि प्रभूने मोशेला सांगितले, फारोचे हृदय कठोर झाले आहे, म्हणून तो लोकांना जाऊ देणार नाही. सकाळी फारोकडे जा, पाहा तो स्वतः पाण्याकडे निघतो, आणि तू त्याला नदीच्या काठावर भेटशील, आणि जी काठी सापात वळली होती ती तू आपल्या हातात घेशील. आणि तू त्याला म्हणशील, इब्री लोकांचा प्रभु देव याने मला तुझ्याकडे पाठवले आहे, असे म्हणत, माझ्या लोकांना पाठव, जेणेकरून ते रानात माझी सेवा करतील, आणि पाहा, तू आजपर्यंत ऐकले नाहीस. या गोष्टी प्रभु म्हणतो, यावरून तू जाणशील की मी प्रभु आहे, पाहा मी माझ्या हातातील काठीने नदीतील पाण्यावर मारतो, आणि ते रक्तात बदलेल. आणि नदीतील मासे मरतील, आणि नदी दुर्गंधी पसरेल, आणि मिसरी लोक नदीचे पाणी पिऊ शकणार नाहीत. प्रभूने मोशेला म्हटले, तुझा भाऊ आरोन याला सांग, तुझी काठी तुझ्या हातात घे, आणि तुझा हात इजिप्तच्या पाण्यावर, त्यांच्या नद्यांवर, त्यांच्या कालव्यांवर, त्यांच्या दलदलीवर आणि त्यांच्या सर्व जमलेल्या पाण्यावर पसर, आणि ते रक्त होईल. आणि संपूर्ण इजिप्तच्या भूमीत, लाकडांत आणि दगडांत रक्त झाले. आणि मोशे व आरोन यांनी तसेच केले, जसे प्रभूने त्यांना आज्ञा केली होती, आणि त्याने आपली काठी उचलून फारोसमोर व त्याच्या सेवकांसमोर नदीतील पाणी मारले, आणि नदीतील सर्व पाणी रक्तात बदलले. आणि नदीतील मासे मेले, आणि नदी दुर्गंधी झाली, आणि मिसरी लोक नदीतून पाणी पिऊ शकले नाह त्यांनी तसेच केले आणि मिसरच्या जादूगारांनी त्यांच्या जादूटोण्यांनी, आणि फारोचे हृदय कठीण झाले, आणि त्याने त्यांचे ऐकले नाही, ज्याप्रमाणे प्रभूने म्हटले होते. वळून पण फारो त्याच्या घरात गेला, आणि त्याने यावर लक्षही दिले नाही. सर्व इजिप्शियन लोकांनी नदीच्या सभोवती खोदले, जेणेकरून पाणी पिता येईल, आणि ते नदीचे पाणी पिऊ शकत नव्हते. आणि सात दिवस पूर्ण झाले, प्रभूने नदीला मारल्यानंतर.

प्रभूने मोशेला म्हटले, फारोकडे जा आणि त्याला सांग, प्रभू असे म्हणतो: माझ्या लोकांना जाऊ दे, जेणेकरून ते माझी सेवा करतील. जर तू त्यांना पाठवून देण्यास इच्छुक नाहीस, तर पाहा, मी तुझ्या सर्व सीमा बेडकांनी मारीन. आणि नदी बेडूक उद्गार करेल, आणि ते वर जाऊन तुझ्या घरांत प्रवेश करतील, आणि तुझ्या शयनकक्षांच्या भांडारांत, आणि तुझ्या पलंगांवर, आणि तुझ्या सेवकांच्या घरांवर, आणि तुझ्या लोकांच्या, आणि तुझ्या मळण्याच्या कुंड्यांत, आणि तुझ्या भट्ट्यांत. आणि तुझ्यावर, आणि तुझ्या सेवकांवर, आणि तुझ्या लोकांवर, बेडूक चढतील.

८

प्रभूने मोशेला म्हटले, तुझा भाऊ अहरोन याला सांग की, आपल्या हाताने आपली काठी नद्यांवर, नाल्यांवर आणि दलदलीवर पसर आणि बेडकांना वर आण. आणि अहरोनाने आपला हात मिसरच्या पाण्यावर पसरला, आणि बेडकांना वर आणले, आणि बेडूक वर आले आणि त्यांनी मिसरची जमीन झाकली. मिसरच्या जादूगारांनी त्यांच्या जादूटोण्यांनी तसेच केले, आणि बेडूक मिसरच्या जमिनीवर आणले. आणि फारोने मोशे आणि अहरोन यांना बोलावले, आणि म्हणाला, माझ्यासाठी प्रभूकडे प्रार्थना करा, आणि त्याने बेडूक माझ्यापासून आणि माझ्या लोकांपासून काढून टाकावे, आणि मी त्यांना पाठवीन, आणि ते प्रभूला यज्ञ करतील. मोशे फारोला म्हणाला, मला सांग केव्हा मी तुझ्यासाठी, तुझ्या सेवकांसाठी आणि तुझ्या लोकांसाठी प्रार्थना करू, बेडूक तुझ्यापासून, तुझ्या लोकांपासून आणि तुमच्या घरांतून नष्ट करण्यासाठी, परंतु ते फक्त नदीत राहतील. तो म्हणाला, उद्या. म्हणून त्याने म्हटले, जसे तू बोललास, यासाठी की तू जाणावे की प्रभूशिवाय दुसरा कोणी नाही. आणि बेडूक तुझ्यापासून, तुमच्या घरांपासून, अंगणांपासून, तुझ्या सेवकांपासून आणि तुझ्या लोकांपासून काढून टाकले जातील, परंतु ते फक्त नदीत राहतील. मोशे आणि आरोन फारोपासून बाहेर गेले, आणि मोशे प्रभूकडे बेडकांच्या करारावि‌षयी ओरडला, जसे फारोने नेमले होते. प्रभूने मोशेने सांगितल्याप्रमाणे केले, आणि बेडूक घरांतून, अंगणांतून आणि शेतांतून मेले. आणि त्यांनी त्यांना ढीग ढीग करून गोळा केले, आणि भूमीला दुर्गंधी आली.

पाहून की आराम मिळाला आहे, फारोचे हृदय कठीण झाले, आणि त्याने त्यांचे ऐकले नाही, जसे प्रभूने सांगितले होते. प्रभूने मोशेला म्हटले, अहरोनला सांग, तुझ्या हाताने काठी पसर आणि पृथ्वीच्या धुळीवर मार, आणि इजिप्तच्या सर्व भूमीत माणसांमध्ये, चौपायांमध्ये डास होतील. म्हणून अहरोनाने आपल्या हातातील काठी वाढवली आणि पृथ्वीच्या धूळीवर मारली, आणि माणसांमध्ये आणि चौपायांमध्ये उवा झाल्या, आणि पृथ्वीच्या सर्व धूळीमध्ये उवा झाल्या. जादूगारांनी त्यांच्या जादूटोण्याने त्याचप्रमाणे डास बाहेर काढण्याचा प्रयत्न केला, परंतु ते सक्षम नव्हते, आणि डास माणसांमध्ये आणि चौपायांमध्ये झाले. म्हणून जादूगारांनी फारोला सांगितले, हे देवाचे बोट आहे, आणि फारोचे हृदय कठीण झाले, आणि त्याने त्यांचे ऐकले नाही, जसे प्रभूने सांगितले होते. प्रभूने मोशेला म्हटले, सकाळी लवकर उठ आणि फारोसमोर उभा राहा, आणि पाहा, तो स्वतः पाण्याकडे बाहेर जाईल, आणि तू त्याला सांग, प्रभु असे म्हणतो: माझ्या लोकांना पाठव, जेणेकरून ते रानात माझी सेवा करतील. जर परंतु तू माझ्या लोकांना पाठवून देण्यास इच्छित नाहीस, तर पाहा, मी तुझ्यावर, आणि तुझ्या सेवकांवर, आणि तुझ्या लोकांवर, आणि तुमच्या घरांवर माशीचा थवा पाठवीत आहे, आणि मिसरच्यांची घरे माशीच्या थव्याने भरली जातील, आणि ज्या जमिनीवर ते आहेत त्यावरही. आणि मी त्या दिवशी गेसेम भूमीचा चमत्कार करीन, ज्यावर माझे लोक राहतात, तेथे कुत्र्याची माशी नाही असेल, जेणेकरून तू जाणशील की मी सर्व पृथ्वीचा प्रभु देव आहे. आणि मी माझ्या लोकांमध्ये आणि तुझ्या लोकांमध्ये भेद करीन, आणि उद्या हे पृथ्वीवर असेल. प्रभूने अशा प्रकारे केले, आणि फारोच्या घरात, त्याच्या सेवकांच्या घरात आणि संपूर्ण इजिप्तच्या भूमीत कुत्रा माशांचा समूह आला, आणि कुत्रा माशीमुळे भूमी नष्ट झाली.

फारोने मोशे आणि आरोन यांना बोलावले आणि म्हणाला, येऊन तुमच्या प्रभू देवाला या भूमीत यज्ञ करा. आणि मोशे म्हणाला, असे होणे शक्य नाही, कारण आम्ही आमच्या प्रभु देवाला मिसरच्या लोकांच्या घृणास्पद गोष्टींचा यज्ञ करू, जर आम्ही मिसरच्या लोकांच्या घृणास्पद गोष्टींचा यज्ञ त्यांच्या समोर केला, तर आम्हाला दगडमार केले जाईल. आम्ही तीन दिवसांचा प्रवास करून रानात जाऊ, आणि आमच्या देवाला यज्ञ करू, जसे प्रभूने आम्हाला सांगितले.

आणि फारो म्हणाला, मी तुम्हाला पाठवतो आणि तुमच्या देवाला रानात यज्ञ करा, परंतु दूर जाऊ नका, म्हणून माझ्यासाठी प्रभूकडे प्रार्थना करा. मोशे म्हणाला, मी आता तुझ्यापासून बाहेर जाईन आणि देवाकडे प्रार्थना करीन, आणि उद्या कुत्रा माशी तुझ्यापासून, तुझ्या सेवकांपासून आणि तुझ्या लोकांपासून निघून जाईल. फारो, लोकांना प्रभूला यज्ञ करण्यासाठी पाठवण्याबाबत पुन्हा फसवू नकोस. मोशे फारोपासून बाहेर गेला, आणि त्याने देवाकडे प्रार्थना केली. प्रभूने मोशेने सांगितल्याप्रमाणे केले, आणि त्याने फारो, त्याचे सेवक आणि त्याचे लोक यांच्यापासून माशांचा थवा काढून टाकला, आणि एकही राहिला नाही. आणि फारोने आपले हृदय जड केले आणि या वेळी त्याने लोकांना पाठवून देण्यास इच्छा दर्शवली नाही.

९

प्रभूने मोशेला म्हटले, फारोकडे जा आणि त्याला सांग, हिब्रू लोकांचा देव प्रभु असे म्हणतो: माझ्या लोकांना जाऊ दे, जेणेकरून ते माझी सेवा करतील. जर तू खरोखर माझ्या लोकांना पाठवून देण्याची इच्छा करत नाहीस, परंतु अजूनही त्यांच्यावर स्वाधीन आहेस, पाहा, प्रभूचा हात तुझ्या शेतातील पशुधनावर असेल, घोड्यांवर, ओझे वाहणाऱ्या पशूंवर, उंटांवर, गुरांवर आणि मेंढ्यांवर, अत्यंत मोठा मृत्यू येईल. आणि मी त्या वेळी मिसरच्या गुरांमध्ये आणि इस्राएलाच्या मुलांच्या गुरांमध्ये चमत्कार करीन, इस्राएलाच्या मुलांच्या सर्वांपैकी एकही मरणार नाही. आणि देवाने मर्यादा ठरवली, म्हणत, उद्या प्रभु हे वचन पृथ्वीवर पूर्ण करील. आणि प्रभूने हे वचन दुसऱ्या दिवशी पूर्ण केले, आणि मिसरच्या लोकांची सर्व गुरेढोरे मेली, पण इस्राएलाच्या मुलांच्या गुरेढोरांपैकी काहीही मेले नाही. फारोने पाहिले की इस्राएलच्या मुलांच्या सर्व गुरांपैकी एकही मेले नाही, तरी फारोचे हृदय कठोर झाले, आणि त्याने लोकांना जाऊ दिले नाही. प्रभूने मोशे आणि अहरोन यांना म्हटले, तुम्ही भट्टीतील काजळीने आपले हात भरा, आणि मोशेने ती फारो आणि त्याच्या सेवकांसमोर आकाशात शिंपडावी. आणि मिसरच्या सर्व भूमीवर धूळ होऊ द्या, आणि ती मनुष्यांवर आणि चौपायांवर असेल—फुटणारे फोड आणि गाठी मनुष्यांवर आणि चौपायांवर,

मिसरच्या सर्व भूमीत. आणि मोशेने फारोसमोर भट्टीची काजळी घेतली आणि ती आकाशात विखुरली, आणि लोकांमध्ये आणि चौपायांमध्ये उसळणारे फोडफोड झाले. आणि ते जादूगार मोशेसमोर उभे राहू शकले नाहीत कारण त्यांना फोड झाले होते, कारण ते फोड जादूगारांवर आणि संपूर्ण मिसर देशात झाले होते. परंतु प्रभूने फारोचे हृदय कठोर केले, आणि त्याने त्यांचे ऐकले नाही, जसे प्रभूने आज्ञा केली होती. प्रभूने मोशेला म्हटले, सकाळी लवकर उठ आणि फारोसमोर उभा राहा, आणि त्याला सांग, हिब्रू लोकांचा देव प्रभु असे म्हणतो, माझ्या लोकांना पाठव, जेणेकरून ते माझी सेवा करतील. या आताच्या काळात मी माझ्या सर्व पीडा तुझ्या हृदयात, तुझ्या सेवकांच्या आणि तुझ्या लोकांच्या हृदयात पाठवतो, यासाठी की तू जाणावेस की सर्व भूमीवर माझ्यासारखा दुसरा कोणी नाही. आता मी माझा हात पाठवून तुला आणि तुझ्या लोकांना मारीन आणि तू पृथ्वीवरून नष्ट होशील आणि याच कारणासाठी तुझे रक्षण करण्यात आले, यासाठी की मी तुझ्यामध्ये माझे सामर्थ्य प्रदर्शित करावे आणि यासाठी की माझे नाव सर्व पृथ्वीवर घोषित केले जावे. अजूनही तू माझ्या लोकांना पाठवून न देण्यास कारणीभूत होतोस का? पाहा, मी उद्या याच वेळी अत्यंत भयंकर गारांचा पाऊस पाडीन, असा गारा इजिप्तमध्ये ज्या दिवसापासून त्याची निर्मिती झाली त्यापासून आजपर्यंत कधीही पडला नाही. आता म्हणून घाई कर तुझी गुरेढोरे एकत्र करण्यास, आणि जे काही तुला शेतात आहे, कारण सर्व लोक आणि गुरेढोरे जे तुला शेतात आहेत, सर्व लोक आणि गुरेढोरे जे शेतांत सापडतील आणि घरात प्रवेश करणार नाहीत, त्यांच्यावर गारा पडेल आणि ते मरतील. फारोच्या सेवकांपैकी ज्याने परमेश्वराच्या वचनाची भीती धरली, त्याने आपली जनावरे घरात आणली. जो पण प्रभूच्या वचनाकडे मनाने लक्ष दिले नाही, त्याने आपली गुरेढोरे शेतात सोडली.

प्रभूने मोशेला म्हटले, तुझा हात स्वर्गाकडे लांब कर, आणि संपूर्ण इजिप्तच्या भूमीवर गारा पडेल, लोकांवर, गुरांवर आणि भूमीवरील सर्व वनस्पतींवर. मोशेने आपला हात आकाशाकडे लांब केला, आणि प्रभूने गडगडाट आणि गारा दिला, आणि अग्नी पृथ्वीवर धावत होता, आणि प्रभूने संपूर्ण मिसर देशावर गारांचा वर्षाव केला. गारा पडत होता आणि गाऱ्यात अग्नी ज्वलंत होता, आणि गारा अत्यंत भयंकर होता, असा जो इजिप्तमध्ये कधीच पडला नव्हता, त्या दिवसापासून जेव्हा

त्यावर राष्ट्र स्थापन झाले होते. गाऱ्याने मिसरच्या सर्व भूमीत मारले, माणसापासून पशूपर्यंत, आणि मैदानातील सर्व वनस्पती गाऱ्याने मारल्या, आणि मैदानातील सर्व झाडे गाऱ्याने चिरडली. फक्त गेसेम भूमीत, जेथे इस्राएलाचे पुत्र होते, गारा पडला नाही. पाठवून फारोने मोशे आणि आरोनला बोलावले, आणि त्यांना म्हणाला, मी आता पाप केले आहे; प्रभु न्यायी आहे, पण मी आणि माझे लोक दुष्ट आहोत. म्हणून माझ्याविषयी प्रभूकडे प्रार्थना करा, आणि देवाचे आवाज, गारा आणि अग्नी यांचे होणे थांबो, आणि मी तुम्हाला पाठवीन, आणि तुम्ही यापुढे राहण्यास जोडले जाणार नाही. मोशे त्याला म्हणाला, मी शहराबाहेर गेल्यावर, मी माझे हात प्रभूकडे पसरवीन, आणि आवाज थांबतील, आणि गारा आणि पाऊस यापुढे होणार नाही, जेणेकरून तुला कळेल की पृथ्वी प्रभूची आहे. आणि तू आणि तुझे सेवक, मला माहित आहे की तुम्ही अजून प्रभूला भयभीत झाले नाही आहात. पण जवस आणि सवाळी मारला गेला, कारण सवाळी उभा होता, पण जवस कणसात होता. पण गहू आणि कणीक मारले गेले नाहीत, कारण ते उशीरा होते. मोशे फारोपासून शहराबाहेर गेला, आणि त्याने प्रभूकडे आपले हात पसरले, आणि आवाज थांबले, आणि गारा आणि पाऊस यापुढे जमिनीवर पडला नाही. फारोने पाहिले की पाऊस, गारा आणि आवाज थांबले आहेत, तेव्हा त्याने पुन्हा पाप करणे सुरू केले आणि त्याने आपले हृदय कठीण केले आणि त्याच्या सेवकांचे देखील. आणि फारोचे हृदय कठीण झाले, आणि त्याने इस्राएलच्या पुत्रांना पाठवले नाही, जसे प्रभूने मोशेला सांगितले होते.

१०

प्रभूने मोशेला म्हटले, फारोकडे जा, कारण मी त्याचे हृदय आणि त्याच्या सेवकांचे हृदय कठीण केले आहे, जेणेकरून ही चिन्हे त्यांच्यावर येतील. यासाठी की तुम्ही तुमच्या मुलांच्या कानात सांगावे, आणि तुमच्या मुलांच्या मुलांना, मी मिसरच्यांना किती खेळवले आहे, आणि माझी चिन्हे जी मी त्यांच्यामध्ये केली, आणि तुम्ही जाणाल की मी प्रभु आहे. मोशे आणि अहरोन फारोसमोर गेले आणि त्यांनी त्याला सांगितले, हिब्रूंचा देव प्रभु असे म्हणतो: किती काळपर्यंत तू माझ्यापुढे

लज्जित होण्यास इच्छुक नाहीस? माझ्या लोकांना पाठवून दे यासाठी की ते माझी सेवा करतील. परंतु जर तू माझ्या लोकांना पाठवून देण्यास इच्छुक नाहीस, तर पाहा, मी उद्या या वेळी तुझ्या सर्व सीमांवर खूप टोळ आणणार आहे. आणि ते पृथ्वीचे दर्शन झाकेल, आणि तुम्ही पृथ्वी पाहण्यास सक्षम असणार नाही, आणि ते पृथ्वीचे सर्व अतिरिक्त उरलेले, जे गाऱ्याने तुम्हाला सोडले होते, ते खाईल, आणि पृथ्वीवर तुमच्यासाठी वाढणारे सर्व झाड खाईल. आणि तुझी घरे, तुझ्या सेवकांची घरे आणि इजिप्शियनांच्या सर्व भूमीतील सर्व घरे भरली जातील, जी तुझ्या वडिलांनी किंवा त्यांच्या पूर्वजांनी कधीही पाहिली नाहीत, ज्या दिवसापासून ते भूमीवर झाले त्यापासून आजच्या दिवसापर्यंत. आणि मोशे वळून फारोपासून बाहेर गेला. आणि फारोचे सेवक त्याला म्हणतात, किती काळपर्यंत हे आमच्यासाठी अडखळा असेल? त्या लोकांना पाठवून दे, जेणेकरून ते त्यांच्या देवाची सेवा करावी, किंवा तुला हे जाणून घ्यायचे आहे का की इजिप्त नाश पावला आहे? आणि त्यांनी मोशे आणि अहरोन यांना फारोकडे परत वळवले, आणि त्याने त्यांना म्हटले, जा आणि तुमच्या देवा प्रभूची सेवा करा, पण कोण आणि कोण आहेत जे जाणार आहेत? आणि मोशे म्हणतो, आम्ही तरुण पुरुषांसह आणि वडीलांसह जाऊ, आमच्या मुलांसह आणि मुलींसह, आणि मेंढरांसह आणि गुरांसह, कारण हा प्रभूचा सण आहे. आणि त्याने त्यांना म्हटले, प्रभु तुमच्या सोबत असो, जसे मी तुम्हाला पाठवतो, तुमचे सामान सुद्धा नाही का? पहा, कारण तुमच्यावर दुष्टपणा जोडला गेला आहे. असे नाही, पण पुरुषांना जाऊ द्या आणि देवाची सेवा करू द्या, कारण तुम्ही स्वतः हेच शोधत आहात, पण त्यांना फारोच्या समोरून काढून टाकले. प्रभूने मोशेला म्हटले, मिसरच्या भूमीवर आपला हात पसर, आणि टोळ भूमीवर चढो, आणि ती भूमीची सर्व वनस्पती आणि झाडांचे सर्व फळ खाईल, जे गारांनी उरवले होते. आणि मोशेने आकाशाकडे काठी उचलली, आणि प्रभूने पृथ्वीवर दक्षिणेचा वारा आणला, तो संपूर्ण दिवस आणि संपूर्ण रात्र वाहत राहिला. सकाळ झाली, आणि दक्षिणेच्या वाऱ्याने टोळ उचलले. आणि त्याने ते संपूर्ण इजिप्तच्या भूमीवर आणले, आणि इजिप्तच्या सर्व सीमांवर अत्यंत खूप विसावले; त्याच्या आधी असा टोळ झाला नव्हता, आणि यानंतर असा होणार नाही. आणि त्याने पृथ्वीची दृष्टी झाकली, आणि पृथ्वी नष्ट झाली, आणि पृथ्वीच्या सर्व वनस्पती खाऊन टाकल्या, आणि झाडांची सर्व फळे, जी गारापासून शिल्लक राहिली होती, झाडांमध्ये काहीही हिरवे शिल्लक

राहिले नाही, आणि मैदानाच्या सर्व वनस्पतीमध्ये, इजिप्तच्या सर्व भूमीत.

फारोने घाई केली मोशे आणि आरोन यांना बोलावण्यासाठी, म्हणत, मी तुमच्या प्रभू देवासमोर आणि तुमच्याविरुद्ध पाप केले आहे. म्हणून आता माझा हा पाप स्वीकार करा, आणि तुमच्या प्रभु देवाकडे प्रार्थना करा, आणि त्याने माझ्यापासून हा मृत्यू दूर करू द्या. मोशे फारोपासून बाहेर गेला, आणि त्याने देवाकडे प्रार्थना केली. आणि प्रभूने समुद्रापासून तीव्र वारा वाहवला, आणि टोळांना उचलून लाल समुद्रात टाकले, आणि संपूर्ण इजिप्तच्या भूमीत एकही टोळ राहिला नाही. आणि प्रभूने फारोचे हृदय कठीण केले, आणि त्याने इस्राएलाच्या पुत्रांना पाठवले नाही. प्रभूने मोशेला म्हटले, तुझा हात आकाशाकडे ताण, आणि इजिप्तच्या भूमीवर अंधार पसरो, स्पर्शनीय अंधार. मोशेने आपला हात आकाशाकडे लांब केला, आणि तीन दिवसांपर्यंत संपूर्ण मिसर देशावर अंधार, काळोख आणि वादळ पसरले. आणि तीन दिवस कोणीही आपल्या भावाला पाहिले नाही, आणि तीन दिवस कोणीही आपल्या अंथरुणातून उठला नाही, परंतु इस्राएलच्या सर्व मुलांना त्यांच्या राहत्या सर्व ठिकाणी प्रकाश होता. आणि फारोने मोशे आणि आरोन यांना बोलावले व म्हणाला, जा, तुमच्या प्रभू देवाची सेवा करा, परंतु मेंढ्या आणि गुरे मागे ठेवा, आणि तुमचे सामान तुमच्याबरोबर जाऊ दे. आणि मोशे म्हणाला, परंतु तू आम्हाला होमबली आणि यज्ञ देशील, जे आम्ही आमच्या परमेश्वर देवाला करू. आणि आमची गुरेढोरे आमच्या सोबत जातील, आणि आम्ही एकही खूर सोडणार नाही, कारण त्यांच्यातून आम्ही आमच्या प्रभू देवाची उपासना करण्यासाठी घेऊ, पण आम्ही काय उपासना करू हे जाणत नाही आमच्या प्रभू देवाची, जोपर्यंत आम्ही तेथे पोहोचत नाही. परंतु प्रभूने फारोचे हृदय कठोर केले, आणि त्याने त्यांना पाठवून देण्याची इच्छा केली नाही. आणि फारो म्हणतो, माझ्यापासून दूर जा, स्वतःसाठी सावध राहा की माझा चेहरा पुन्हा पाहू नकोस, कारण ज्या दिवशी तू मला दिसशील, त्या दिवशी तू मरशील. मोशे म्हणतो, तू बोललास, मी तुला पुन्हा समोरासमोर दिसणार नाही.

११

प्रभूने मोशेला म्हटले, मी फारोवर आणि इजिप्तवर अजून एक मार आणणार आहे, आणि त्यानंतर तो तुम्हाला येथून पाठवील; जेव्हा तो तुम्हाला सर्वांसह पाठवतो, तेव्हा तो तुम्हाला पूर्णपणे हाकलून देईल. म्हणून लोकांच्या कानात गुप्तपणे बोल, आणि प्रत्येकाने आपल्या शेजाऱ्याकडून चांदीची आणि सोन्याची भांडी व कपडे मागावेत. प्रभूने आपल्या लोकांना मिसरी लोकांसमोर कृपा दिली, आणि त्यांनी त्यांना वापरले, आणि मोशे हा मनुष्य मिसरी लोकांसमोर, फारोसमोर आणि त्याच्या सेवकांसमोर अत्यंत मोठा झाला. आणि मोशे म्हणाला, प्रभु या गोष्टी सांगतो: मध्यरात्री मी इजिप्तच्या मध्यभागी प्रवेश करीन, आणि मिसर देशातील प्रत्येक प्रथमजात मरेल, सिंहासनावर बसणाऱ्या फारोच्या प्रथमजातापासून ते जात्याजवळ असलेल्या दासीच्या प्रथमजातापर्यंत, आणि सर्व पशूंच्या प्रथमजातापर्यंत. आणि संपूर्ण इजिप्त देशात एक मोठी रडणे असेल, जे असे यापूर्वी कधी झाले नाही, आणि असे पुन्हा कधी होणार नाही. आणि इस्राएलच्या सर्व मुलांमध्ये कुत्रा आपल्या जिभेने गुरगुरणार नाही, माणसापासून ते पशूपर्यंत, जेणेकरून तुला कळेल की प्रभु इजिप्शियन आणि इस्राएल यांच्यामध्ये किती फरक करेल. आणि तुझे हे सर्व सेवक माझ्याकडे येतील, आणि मला नमन करतील, म्हणत, तू जा बाहेर, आणि तुझे सर्व लोक, ज्यांचे तू नेतृत्व करतोस, आणि त्यानंतर मी बाहेर जाईन. पण मोशे फारोपासून रागाने बाहेर गेला. प्रभूने मोशेला म्हटले, फारो तुमचे ऐकणार नाही, जेणेकरून मी माझी चिन्हे आणि चमत्कार इजिप्तच्या भूमीत वाढवत वाढवीन. मोशेस आणि आरोन यांनी ही सर्व चिन्हे आणि चमत्कार इजिप्तच्या भूमीत फारोसमोर केले, परंतु प्रभूने फारोचे हृदय कठीण केले, आणि त्याने इस्राएलच्या पुत्रांना इजिप्तच्या भूमीतून पाठवून देण्यास ऐकले नाही.

१२

प्रभूने मोशे आणि आरोन यांना मिसर देशात म्हणत सांगितले हा महिना खरोखच तुमच्यासाठी महिन्यांची सुरुवात आहे, वर्षातील महिन्यांमध्ये तुमच्यासाठी पहिला आहे. इस्राएलच्या पुत्रांच्या सर्व मंडळीला बोल, असे म्हणत, या महिन्याच्या दहाव्या दिवशी त्यांनी प्रत्येकाने वडिलांच्या

घरांप्रमाणे मेंढरू घ्यावे, प्रत्येकाने घराप्रमाणे मेंढरू घ्यावे. जर परंतु घरात थोडे लोक असतील, यामुळे मेंढीसाठी पुरेसे नसतील, तर तो आपल्या जवळच्या शेजाऱ्याला स्वतःसोबत घेईल, आत्म्यांच्या संख्येप्रमाणे, प्रत्येकाला त्याला पुरेसे तितके मेंढीसाठी मोजले जाईल. परिपूर्ण, नर, एक वर्षाचे मेंढी तुम्हाला असेल; कोकरांपासून आणि करड्यांपासून घ्याल. आणि ते तुम्हाला या महिन्याच्या चौदाव्या दिवसापर्यंत ठेवलेले असेल, आणि इस्राएलाच्या मुलांच्या मंडळीचा सर्व समुदाय संध्याकाळी ते कापील. आणि ते रक्तातून घेतील आणि दोन चौकटींवर व वरच्या चौकटीवर ठेवतील, त्या घरांमध्ये ज्यांमध्ये ते ते खातील. आणि ते या रात्री आगीत भाजलेले मांस खातील, आणि कडू भाज्यांसह बेखमीर भाकरी खातील. तुम्ही त्यांच्यापासून कच्चे खाऊ नये, किंवा पाण्यात उकडलेले खाऊ नये, पण आगीत भाजलेले खावे, डोके पायांसह आणि आतड्यांसह. त्याच्यापासून सकाळपर्यंत काहीही शिल्लक ठेवू नका, आणि त्याचे हाड तोडू नका, पण त्याच्यापासून सकाळपर्यंत जे उरेल ते आगीत जाळून टाका. अशा प्रकारे तुम्ही ते खाल, तुमच्या कंबर कसलेल्या, आणि तुमच्या पायांत चपला, आणि तुमच्या हातांत काठ्या, आणि ते घाईने खाल, हे प्रभूचे वल्हांडण आहे. आणि मी या रात्री मिसर देशात जाईन, आणि मिसर देशातील प्रत्येक प्रथमजात, मनुष्यापासून पशूपर्यंत, यांना मारीन, आणि मिसरच्या सर्व देवांवर सूड घेईन, मी प्रभू. आणि रक्त तुम्हाला चिन्ह म्हणून असेल त्या घरांवर, ज्यामध्ये तुम्ही तेथे आहात, आणि मी रक्त पाहीन, आणि मी तुम्हाला झाकीन, आणि जेव्हा मी इजिप्तच्या भूमीवर मारीन तेव्हा तुम्हाला नाश करण्याची पीडा होणार नाही.

आणि हा दिवस तुम्हांला स्मारक असेल, आणि तुम्ही तो प्रभूला सण म्हणून तुमच्या सर्व पिढ्यांमध्ये साजरा कराल, शाश्वत विधी म्हणून तुम्ही तो साजरा कराल. सात दिवस तुम्ही बेखमीर खाल, पण पहिल्या दिवसापासून तुम्ही तुमच्या घरांतून खमीर काढून टाकाल, जो कोणी खमीर खाईल, तो आत्मा इस्राएलमधून नष्ट केला जाईल, पहिल्या दिवसापासून सातव्या दिवसापर्यंत. आणि पहिला दिवस पवित्र म्हणून बोलावला जाईल, आणि सातवा दिवस तुम्हाला पवित्र म्हणून बोलावलेला असेल. त्यांच्यात तुम्ही कोणतेही दासत्वाचे काम करणार नाही, परंतु प्रत्येक जीवासाठी जे काही केले जाईल, फक्त ते तुम्हाला केले जाईल. आणि तुम्ही ही आज्ञा

पाळाल, कारण या दिवशी मी तुमची शक्ती इजिप्तच्या भूमीतून बाहेर काढीन, आणि तुम्ही हा दिवस तुमच्या पिढ्यांसाठी शाश्वत कायदा म्हणून पाळाल. पहिल्या महिन्याच्या चौदाव्या दिवसापासून सुरुवात करून, संध्याकाळापासून तुम्ही बेखमीर भाकरी खाल, महिन्याच्या एकविसाव्या दिवसाच्या संध्याकाळापर्यंत. सात दिवस तुमच्या घरांमध्ये खमीर सापडणार नाही, जो कोणी खमीरी खाईल, तो आत्मा इस्राएलच्या मंडळीतून नष्ट केला जाईल, परदेशी आणि जमिनीचे मूळ रहिवासी यांमध्ये. प्रत्येक खमीर केलेली भाकरी खाऊ नका, परंतु तुमच्या प्रत्येक निवासस्थानी बेखमीर भाकरी खा.

मोशेने इस्राएलच्या पुत्रांच्या सर्व वडीलांची सभा बोलावली आणि त्यांना म्हणाला, जाऊन तुमच्या कुटुंबांप्रमाणे तुमच्यासाठी मेंढरू घ्या आणि वल्हांडणाचा यज्ञ करा. तुम्ही एझोबचा गुच्छा घ्याल, आणि दरवाजाजवळ असलेल्या रक्तात बुडवून, चौकटीवर आणि दोन्ही खांबांवर, दरवाजाजवळ असलेल्या रक्तातून लावाल, परंतु तुम्ही प्रत्येकजण आपल्या घराच्या दरवाजातून सकाळपर्यंत बाहेर जाणार नाही. आणि प्रभु इजिप्शियन लोकांना मारण्यासाठी जाईल, आणि दारचौकटीवर आणि दोन्ही दारचौकटींवर रक्त पाहील, आणि प्रभु त्या दाराला जाईल, आणि नाश करणाऱ्याला तुमच्या घरांमध्ये मारण्यासाठी प्रवेश करण्यास सोडणार नाही. आणि हा विधी स्वतःसाठी आणि तुझ्या मुलांसाठी सदासर्वकाळ पाळा. जर तुम्ही त्या भूमीत प्रवेश कराल जी प्रभु तुम्हाला देईल, जसे त्याने बोलले आहे, तर ही सेवा पाळा. आणि असे होईल की जर तुमचे पुत्र तुम्हाला विचारतील, ही सेवा कोणती आहे? आणि तुम्ही त्यांना म्हणाल, हा वल्हांडणाचा यज्ञ प्रभूसाठी आहे, कारण त्याने इजिप्तमध्ये इस्राएलच्या वंशजांची घरे संरक्षित केली, जेव्हा त्याने इजिप्तकारांना मारले, परंतु आमची घरे त्याने वाचविली, आणि लोक वाकून नमन करू लागले. आणि इस्राएलाच्या मुलांनी निघून गेल्यावर तसे केले, जसे प्रभूने मोशे आणि अहरोन यांना आज्ञा केली होती, तसेच त्यांनी केले.

असे झाले की मध्यरात्री, आणि प्रभूने इजिप्तच्या भूमीतील सर्व प्रथमजातांना मारले, सिंहासनावर बसलेल्या फारोच्या प्रथमजातापासून, खड्ड्यात असलेल्या बंदिवान स्त्रीच्या

प्रथमजातापर्यंत, आणि सर्व पशूंच्या प्रथमजातापर्यंत. आणि फारो रात्री उठला, आणि त्याचे सेवक, आणि सर्व मिसरी, आणि संपूर्ण मिसर देशात मोठे रडणे झाले, कारण असे घर नव्हते ज्यात मेलेला नव्हता. आणि फारोने मोशे आणि आरोन यांना रात्री बोलावले, आणि त्यांना म्हणाला, उठा, आणि माझ्या लोकांतून बाहेर जा, तुम्ही आणि इस्राएलाची मुले, चालत जा आणि तुमच्या प्रभू देवाची सेवा करा, जसे तुम्ही बोलता. आणि तुमच्या मेंढ्या आणि बैल घेऊन जा, खरोखर मला आशीर्वाद द्या. आणि मिसरी लोक त्यांना देशातून बाहेर काढण्यासाठी उत्साहाने दबाव आणत होते, कारण ते म्हणाले, आम्ही सर्व मरत आहोत. लोकांनी त्यांचे पीठ, खमीर होण्यापूर्वी, त्यांच्या वस्त्रांमध्ये बांधलेले, त्यांच्या खांद्यावर घेतले. इस्राएलच्या पुत्रांनी तसे केले जसे मोशेने त्यांना आज्ञा दिली होती, आणि त्यांनी मिसरच्या लोकांकडून चांदीची व सोन्याची भांडी आणि वस्त्रे मागितली. आणि प्रभूने आपल्या लोकांवर मिसरच्या लोकांसमोर कृपा केली, आणि त्यांनी त्यांना वापरले, आणि त्यांनी मिसरच्या लोकांना लुटले.

परंतु इस्राएलाचे पुत्र रामसेस येथून सुक्कोथ येथे निघाले, सहा लक्ष पायदळ पुरुष होते, सामानाशिवाय. आणि त्यांच्याबरोबर मोठी मिश्र जमात वर गेली, आणि मेंढ्या, आणि बैल, आणि फार मोठ्या संख्येने गुरेढोरे. आणि त्यांनी इजिप्तमधून बाहेर आणलेले पीठ भाजले, बेखमीर राखेत भाजलेल्या भाकरी, कारण ते खमीर केले गेले नव्हते, कारण इजिप्शियनांनी त्यांना बाहेर काढले होते, आणि ते राहण्यास सक्षम झाले नव्हते, किंवा त्यांनी प्रवासासाठी स्वतःसाठी तरतूद केली नव्हती. इस्राएलच्या मुलांचा वास्तव्य, जो त्यांनी इजिप्तच्या भूमीत आणि कनानच्या भूमीत केला, चारशे तीस वर्षे होता. आणि असे झाले की चारशे तीस वर्षांनंतर, प्रभूची सर्व शक्ती इजिप्तच्या भूमीतून रात्रीच्या वेळी बाहेर गेली. ही सावधगिरी प्रभूसाठी आहे, यासाठी की त्यांना मिसरच्या भूमीतून बाहेर काढावे. ती रात्र ही प्रभूसाठी सावधगिरी आहे, यासाठी की इस्राएलच्या सर्व मुलांना त्यांच्या पिढ्यांमध्ये असावे. प्रभु मोशे आणि आरोन यांना म्हणाला, हा वल्हांडणाचा नियम आहे, कोणताही परदेशी त्यातून खाणार नाही, आणि सर्व सेवकाला किंवा चांदीने विकत घेतलेल्याला तू सुंता करशील, आणि मग तो त्यातून खाईल. परदेशी किंवा मजूर त्यातून खाणार नाही. एका घरात ते खाल्ले जाईल, आणि तुम्ही घरातून मांस

बाहेर काढू नका, आणि त्याचे हाड मोडू नका. इस्राएलच्या पुत्रांची सर्व मंडळी ते करेल. जर कोणी परदेशी तुमच्याकडे येऊन प्रभूसाठी पस्का करू इच्छित असेल, तर त्याच्या सर्व पुरुषांची सुंता करावी, आणि मग तो ते करण्यासाठी येईल, आणि तो भूमीच्या मूळ रहिवाशाप्रमाणे असेल; कोणताही बिनसुंता त्यातून खाणार नाही. देशी आणि तुमच्यामध्ये येणाऱ्या परदेशी यांच्यासाठी एकच नियम असेल. आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी जसे प्रभूने मोशे आणि अहरोन यांना त्यांच्यासाठी आज्ञा केली होती, तसे त्यांनी केले. आणि त्या दिवशी असे झाले की, प्रभूने इस्राएलाच्या मुलांना इजिप्तच्या जमिनीतून त्यांच्या सामर्थ्यासह बाहेर काढले.

१३

प्रभूने मोशेला म्हटले, माझ्यासाठी प्रत्येक प्रथमजात पवित्र कर, जो इस्राएलाच्या पुत्रांमध्ये प्रत्येक गर्भ उघडणारा प्रथमजात आहे, मनुष्यापासून पशूपर्यंत, तो माझा आहे. आणि मोशेने लोकांना म्हटले, हा दिवस लक्षात ठेवा, ज्या दिवशी तुम्ही इजिप्तच्या भूमीतून, गुलामगिरीच्या घरातून बाहेर आलात, कारण प्रभूने बलवान हाताने तुम्हाला येथून बाहेर काढले, आणि खमीर खाल्ले जाणार नाही. कारण आज तुम्ही नवीन महिन्यात बाहेर निघत आहात. आणि असे होईल की जेव्हा प्रभु तुझा देव तुला कनानी, हित्ती, अमोरी, हिव्वी, यबूसी, गिर्गाशी आणि परिज्जी यांच्या भूमीत आणील, जी त्याने तुझ्या वडिलांना शपथ घेऊन तुला देण्याचे वचन दिले होते, ती दूध आणि मध वाहणारी भूमी, तेव्हा तू या महिन्यात ही सेवा करशील. सहा दिवस तुम्ही बेखमीर खावे, पण सातव्या दिवशी प्रभूचा सण आहे. बेखमीर भाकरी तुम्ही सात दिवस खाल, तुला खमीरी भाकरी दिसणार नाही, आणि तुझ्या सर्व सीमांमध्ये तुला खमीर असणार नाही. आणि त्या दिवशी तू आपल्या मुलाला सांगशील, प्रभू देवाने माझ्यासाठी हे यासाठी केले की, मी मिसरमधून बाहेर आलो. आणि तुझ्या हातावर तुला चिन्ह असेल, आणि तुझ्या डोळ्यांसमोर स्मारक असेल, जेणेकरून प्रभूचा नियम तुझ्या तोंडात असेल, कारण बलवान हाताने प्रभू देवाने तुला मिसरातून बाहेर काढले. आणि या कायद्याचे रक्षण करा ठराविक वेळी, दिवसापासून

दिवसापर्यंत.

आणि असे होईल की जेव्हा प्रभु तुझा देव तुला कनानी लोकांच्या भूमीत आणील, ज्या रीतीने त्याने तुझ्या वडिलांना शपथ घेतली होती, आणि ती तुला देईल. आणि तू प्रत्येक गर्भाशय उघडणाऱ्याला, म्हणजे नर गुरे, प्रभूला वेगळे करशील; तुझ्या कळपांतील किंवा तुझ्या गुरांमध्ये जितके गर्भाशय उघडणारे नर तुला होतील, ते तू प्रभूला पवित्र करशील. गाढवाचे गर्भ उघडणारे प्रत्येक प्राणी तू मेंढीने बदलशील, परंतु जर तू बदलणार नाहीस तर ते सोडव, तुझ्या मुलांपैकी मनुष्याचा प्रत्येक प्रथमजात तू सोडवशील. जर तुझा मुलगा यानंतर तुला विचारेल, हे काय आहे? तर तू त्याला सांगशील, प्रभूने आम्हाला बलवान हाताने मिसर देशातून, गुलामगिरीच्या घरातून बाहेर काढले. जेव्हा फारोने आम्हाला पाठवून देण्यास कठोर केले, तेव्हा त्याने इजिप्तच्या भूमीतील प्रत्येक प्रथमजात मारले, माणसांच्या प्रथमजातापासून गुरांच्या प्रथमजातापर्यंत, म्हणून मी गर्भ उघडणारे प्रत्येक नर प्रभूला यज्ञ करतो, आणि माझ्या मुलांचे प्रत्येक प्रथमजात मी सोडवीन. आणि हे तुझ्या हातावर चिन्ह असेल, आणि तुझ्या डोळ्यांसमोर अडळ असेल, कारण प्रभूने बलवान हाताने तुला मिसरमधून बाहेर काढले.

जसा फारोने लोकांना पाठवले, तसा देवाने त्यांना फिलिस्तीमच्या पृथ्वीच्या मार्गाने नेले नाही, कारण तो जवळ होता, कारण देवाने म्हटले, कदाचित लोकांना युद्ध पाहून पश्चात्ताप होईल, आणि ते इजिप्तमध्ये परत वळतील. आणि देवाने लोकांना वाळवंटातील मार्गाने लाल समुद्राकडे नेले, आणि पाचव्या पिढीत इस्राएलाचे पुत्र मिसर देशातून गेले. आणि मोशेने योसेफाची हाडे स्वतःबरोबर घेतली, कारण त्याने इस्राएलाच्या मुलांना शपथ घातली होती, म्हणत, प्रभु तुमची भेट घेईल, आणि तुम्ही माझी हाडे येथून तुमच्याबरोबर वर नेऊन जाल.

इस्राएलाच्या पुत्रांनी सोक्खोथ येथून निघून ओथोम येथे वाळवंटाजवळ तळ ठोकला. पण देव त्यांना मार्गदर्शन करीत होता, दिवसा ढगाच्या खांबात त्यांना मार्ग दाखवण्यासाठी, आणि रात्री अग्नीच्या खांबात. ढगाचा खांब दिवसा आणि आगीचा खांब रात्री सर्व लोकांसमोरून निघून गेला

नाही.

१४

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणून, इस्राएलच्या मुलांना बोल, आणि मागे वळून त्यांनी वस्तीच्या समोर तळ द्यावा, मग्दोल आणि समुद्र यांच्या मध्ये, बाल-सेफोनच्या समोर; त्यांच्या समोर तू समुद्राजवळ तळ द्यावा. आणि फारो त्याच्या लोकांना म्हणेल, इस्राएलचे पुत्र या भूमीत भटकत आहेत, कारण वाळवंटाने त्यांना बंद केले आहे. मी फारोचे हृदय कठीण करीन, आणि तो त्यांच्या मागे पाठलाग करेल, आणि मी फारो आणि त्याच्या सर्व सैन्यामध्ये गौरवित होईन, आणि सर्व मिसरी जाणतील की मी प्रभु आहे, आणि त्यांनी असे केले. आणि मिसरच्या राजाला कळविण्यात आले की लोक पळून गेले आहेत, आणि फारोचे व त्याच्या सेवकांचे हृदय लोकांविरुद्ध बदलले, आणि ते म्हणाले, आम्ही हे काय केले की इस्राएलच्या मुलांना पाठवून दिले यासाठी की ते आम्हाला सेवा करू नयेत? म्हणून फारोने त्याचे रथ जोडले, आणि त्याने आपले सर्व लोक स्वतःबरोबर नेले. आणि त्याने सहाशे निवडलेले रथ, आणि मिसरचे सर्व घोडे, आणि त्या सर्वांवर अधिकारी घेतले. आणि प्रभूने इजिप्तचा राजा फारो आणि त्याच्या सेवकांचे हृदय कठीण केले, आणि त्याने इस्राएलाच्या पुत्रांचा पाठलाग केला, पण इस्राएलाचे पुत्र उंच हाताने निघाले. आणि मिसऱ्यांनी त्यांच्या मागे पाठलाग केला, आणि त्यांना समुद्राजवळ तळ टाकलेले सापडले, आणि फारोचे सर्व घोडे आणि रथ, आणि घोडेस्वार, आणि त्याचे सैन्य वसाहतीसमोर, बाल-सेफोनच्या समोर होते. आणि फारो जवळ येत होता, आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी वर पाहून डोळ्यांनी पाहिले, आणि मिसरी लोकांनी त्यांच्या मागे तळ दिला होता, आणि त्यांना फार भीती वाटली, आणि इस्राएलाचे पुत्र परमेश्वराकडे ओरडले. आणि त्यांनी मोशेला म्हटले, इजिप्तच्या भूमीत कबरी नसल्यामुळे तू आम्हाला वाळवंटात मारण्यासाठी बाहेर नेलेस काय? आम्हाला इजिप्तमधून बाहेर नेऊन तू आमच्याशी हे काय केलेस? हे तेच शब्द नव्हते का जे आम्ही तुला इजिप्तमध्ये सांगितले होते, आम्हाला सोड, यासाठी की आम्ही इजिप्शियनांची सेवा करू? कारण

आम्हाला इजिप्शियनांची सेवा करणे या वाळवंटात मरण्यापेक्षा चांगले होते.

मोशे लोकांना म्हणाला, धीर धरा, उभे राहा आणि प्रभूकडून येणारे तारण पहा, जे तो आज आमच्यासाठी करील. ज्या रीतीने तुम्ही आज मिसरी लोकांना पाहिले आहे, त्या रीतीने तुम्ही त्यांना पुन्हा कधीही पाहणार नाही. प्रभु तुमच्यासाठी लढाई करील, आणि तुम्ही शांत राहाल. प्रभूने मोशेला म्हटले, तू माझ्याकडे का ओरडतोस? इस्राएलच्या लोकांना सांग की त्यांनी निघावे. आणि तू तुझी काठी उचल, आणि तुझा हात समुद्रावर पसर, आणि तो फोड, आणि इस्राएलाच्या पुत्रांना समुद्राच्या मध्यभागी कोरड्या जमिनीवरून आत जाऊ दे. आणि पाहा, मी फारोचे आणि सर्व मिसरच्यांचे हृदय कठोर करीन, आणि ते त्यांच्या मागे प्रवेश करतील, आणि मी फारोमध्ये आणि त्याच्या सर्व सैन्यामध्ये आणि रथांमध्ये आणि त्याच्या घोड्यांमध्ये गौरवित होईन. आणि सर्व मिसरी जाणतील की मी प्रभु आहे, जेव्हा मी फारो मध्ये, आणि त्याच्या रथांमध्ये आणि घोड्यांमध्ये गौरवित होईन. देवाच्या दूताने, जो इस्राएलाच्या मुलांच्या छावणीच्या पुढे जात होता, तो मागे सरकला, आणि ढगाचा खांबही त्यांच्या समोरून मागे जाऊन उभा राहिला. आणि ती मिसरी लोकांच्या छावणीच्या मध्ये आणि इस्राएलच्या छावणीच्या मध्ये प्रवेश करून उभी राहिली, आणि अंधार व काळोख झाला, आणि रात्र गेली, आणि संपूर्ण रात्र ते एकमेकांना मिसळले नाहीत. मग मोशेने आपला हात समुद्रावर पसरला, आणि परमेश्वराने संपूर्ण रात्रभर हिंसक दक्षिण वाऱ्याने समुद्र मागे नेला, आणि समुद्र कोरडा केला, आणि पाणी दुभागले. आणि इस्राएलाचे पुत्र समुद्राच्या मध्यभागी कोरड्या जमिनीवरून प्रवेश करून गेले, आणि त्याचे पाणी उजवीकडे भिंत होते आणि डावीकडे भिंत होते.

आणि इजिप्शियन लोकांनी पाठलागणी केली, आणि त्यांच्या मागे प्रवेश केला आणि फारोचे सर्व घोडे, आणि रथ, आणि स्वार, समुद्राच्या मध्यभागी गेले. पहाटेच्या पहाऱ्यात असे घडले की, प्रभूने अग्नीच्या आणि ढगाच्या खांबामधून इजिप्शियनांच्या छावणीकडे खाली पाहिले, आणि इजिप्शियनांच्या छावणीला गोंधळात टाकले. आणि त्याने त्यांच्या रथांच्या धुरा बांधल्या, आणि त्यांना बळजबरीने नेले, आणि इजिप्शियन लोक म्हणाले, आपण इस्राएलच्या समोरून पळू या,

कारण प्रभू त्यांच्यासाठी इजिप्शियन लोकांशी लढतो. प्रभूने मोशेला म्हटले, तुझा हात समुद्रावर ताण, आणि पाणी परत येऊ दे, आणि ते इजिप्शियन लोकांना, त्यांचे रथ आणि स्वारांना झाकू दे. मोशेने आपला हात समुद्रावर पसरला, आणि पाणी दिवसा जमिनीवर परत आले. पण मिसरी लोक पाण्याखाली पळाले, आणि प्रभूने मिसऱ्यांना समुद्राच्या मध्यात झटकून टाकले. आणि मागे वळलेल्या पाण्याने रथ आणि स्वार आणि फारोची सर्व शक्ती, जे त्यांच्या मागे समुद्रात शिरले होते, त्यांना झाकले, आणि त्यांच्यातून एकही शिल्लक राहिला नाही. पण इस्राएलचे पुत्र समुद्राच्या मध्यभागी कोरड्या जमिनीवरून गेले, आणि पाणी त्यांच्या उजवीकडे भिंत होते आणि डावीकडे भिंत होते. आणि त्या दिवशी प्रभूने इस्राएलला मिसरच्यांच्या हातातून सोडवले, आणि इस्राएलने मिसरच्यांना समुद्राच्या काठावर मेलेले पाहिले. आणि इस्राएलने तो महान हात पाहिला, जो प्रभूने मिसरच्या लोकांवर केला, आणि लोक प्रभूला भिले, आणि त्यांनी देवावर आणि त्याचा सेवक मोशे यावर विश्वास ठेवला.

१५

तेव्हा मोशे आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी देवाला हे गीत गायले, आणि ते म्हणाले, आपण प्रभूला गाऊ या, कारण तो गौरवाने गौरवित झाला आहे; घोडा आणि स्वार यांना त्याने समुद्रात फेकले. साहाय्यकर्ता आणि संरक्षक माझ्या तारणासाठी झाला, हा माझा देव आहे, आणि मी त्याचे गौरव करीन, माझ्या वडिलांचा देव, आणि मी त्याला उंच करीन. प्रभु युद्धांचा नाश करणारा आहे, प्रभु हे त्याचे नाव आहे. फारोचे रथ आणि त्याची शक्ती त्याने समुद्रात फेकली, निवडलेले स्वार व तिसरे दर्जाचे अधिकारी लाल समुद्रात गिळले गेले. समुद्राने त्यांना झाकून टाकले, ते खोलीत दगडाप्रमाणे बुडाले. हे प्रभू, तुझा उजवा हात सामर्थ्याने गौरवित झाला आहे; हे प्रभू, तुझ्या उजव्या हाताने शत्रूंचा चुराडा केला आहे. आणि तुझ्या गौरवाच्या विपुलतेने तू शत्रूंना चुरगळलेस, तू तुझा क्रोध पाठवलास त्याने त्यांना भुशासारखे खाऊन टाकले. आणि तुझ्या रागाच्या श्वासामुळे पाणी विभागले गेले, पाणी भिंतीसारखे गोठले, समुद्राच्या मध्यभागी लाटा गोठल्या. शत्रूने

म्हटले, मी पाठलाग करून पकडीन, लूट वाटून घेईन, माझा आत्मा भरीन, माझ्या तलवारीने नष्ट करीन, माझा हात राज्य करील. तू तुझा आत्मा पाठवलास, समुद्राने त्यांना झाकले, ते प्रचंड पाण्यात शिशाप्रमाणे बुडाले. देवांमध्ये तुझ्यासारखा कोण आहे, प्रभु? तुझ्यासारखा कोण आहे? पवित्रांमध्ये गौरवलेला, वैभवामध्ये आश्चर्यकारक, चमत्कार करणारा. तू तुझा उजवा हात पसरलास, जमिनीने त्यांना गिळून टाकले. तू तुझ्या न्यायीपणाने या तुझ्या लोकांना मार्गदर्शन केलेस, ज्यांना तू मुक्त केलेस, तू तुझ्या सामर्थ्याने त्यांना तुझ्या पवित्र निवासस्थानात सांत्वन दिलेस. राष्ट्रांनी ऐकले आणि ते रागावली, फिलिस्तीमच्या रहिवाशांना वेदना झाल्या. मग अदोमाचे नेते घाईघाईने आले, आणि मवाब्यांच्या अधिकाऱ्यांना थरथरा लागला, कनानमध्ये राहणारे सर्व वितळले. त्यांच्यावर कंप व भीती पडो; तुझ्या बाहूच्या मोठेपणाने ते दगडासारखे स्तब्ध होवोत, जोपर्यंत तुझे लोक जातील, हे प्रभू, जोपर्यंत तुझे लोक हे जातील, ज्यांना तू मिळवलेस. आत आणून त्यांना तुझ्या वारसाच्या डोंगरावर लाव, तुझ्या तयार केलेल्या वस्तीत, जे तू तयार केलेस, हे प्रभू, पवित्रस्थान, हे प्रभू, जे तुझ्या हातांनी तयार केले. प्रभु युगानुयुग राज्य करणारा, आणि त्याहून पुढेही. कारण फारोचा घोडा रथ आणि स्वारांसह समुद्रात प्रवेश केला, आणि प्रभूने त्यांच्यावर समुद्राचे पाणी आणले, पण इस्राएलची मुले समुद्राच्या मध्यभागी कोरड्या जमिनीवरून गेली.

मिरियम संदेष्टी, अहरोनची बहीण, हिने आपल्या हातात ढोल घेतला, आणि सर्व स्त्रिया ढोल व नृत्यांसह तिच्या मागे गेल्या. पण मिरियाम त्यांच्यापुढे सुरू झाली, म्हणत, आपण प्रभूला गाऊ या, कारण त्याने गौरवाने गौरव केला आहे; घोडा आणि स्वार त्याने समुद्रात फेकला. मोशेने इस्राएलाच्या मुलांना लाल समुद्रापासून काढले, आणि त्यांना शूर रानात नेले, आणि ते तीन दिवस रानात गेले, आणि त्यांना पिण्यासाठी पाणी सापडले नाही. ते मारा येथे आले, पण ते मारा येथून पाणी पिऊ शकले नाहीत, कारण ते कडू होते, म्हणून त्याने त्या जागेचे नाव कडूपणा असे ठेवले. आणि लोकांनी मोशेवर कुरकुर केली आणि म्हणाले, आपण काय प्यायचे? मोशेने प्रभूकडे ओरडले, आणि प्रभूने त्याला एक लाकूड दाखवले, आणि त्याने ते पाण्यात टाकले, आणि पाणी गोड झाले. तेथे त्याने त्याला विधी आणि निर्णय दिले, आणि तेथे त्याने त्याची

परीक्षा घेतली. आणि तो म्हणाला, जर तू तुझ्या प्रभू देवाचा आवाज काळजीपूर्वक ऐकशील, आणि त्याच्या समोर आवडते ते करशील, आणि त्याच्या आज्ञांकडे कान देशील, आणि त्याच्या सर्व विधी पाळशील, तर जो सर्व रोग मी इजिप्शियनांवर आणला, तो मी तुझ्यावर आणणार नाही, कारण मी प्रभू तुझा देव आहे जो तुला बरे करतो. आणि ते एलीम येथे आले, आणि तेथे पाण्याचे बारा झरे होते, आणि खजुराच्या झाडांची सत्तर खोडे होती, आणि त्यांनी तेथे पाण्याजवळ तळ दिला.

१६

ते एलीम सोडून निघाले आणि इस्राएलाच्या मुलांची सर्व मंडळी सीन रानात आली, जे एलीम आणि सीनाय यांच्या दरम्यान आहे. आणि त्यांनी मिसर देश सोडल्यानंतर दुसऱ्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी. इस्राएलाच्या पुत्रांची संपूर्ण मंडळी मोशे आणि अहरोन यांच्याविरुद्ध कुरकुरली. आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी त्यांना म्हटले, आम्ही मिसर देशात प्रभूच्या हाताने मारले गेलो असतो तर बरे झाले असते, जेव्हा आम्ही मांसाच्या हांड्यांवर बसलो होतो, आणि पोटभर भाकरी खात होतो, कारण तुम्ही आम्हाला या वाळवंटात आणले आहे, या सर्व मंडळीला दुष्काळाने मारण्यासाठी. प्रभूने मोशेला म्हटले, पाहा, मी तुम्हाला स्वर्गातून भाकरी पाडीन, आणि लोक बाहेर जातील आणि दररोज दिवसाचे गोळा करतील, जेणेकरून मी त्यांची चाचणी घेईन की ते माझ्या नियमाने चालतील की नाही. आणि सहाव्या दिवशी असे होईल की, जे ते आणतील ते तयार करतील, आणि ते दररोज गोळा करतात त्याच्या दुप्पट असेल. आणि मोशे व आरोन यांनी इस्राएलाच्या मुलांच्या सर्व मंडळीला म्हटले, संध्याकाळी तुम्हाला कळेल की प्रभूने तुम्हाला इजिप्तच्या भूमीतून बाहेर काढले. आणि सकाळी तुम्ही प्रभूचे गौरव पाहाल, कारण त्याने तुमची कुरकुर देवाविरुद्ध ऐकली आहे. आम्ही काय आहोत की तुम्ही आमच्याविरुद्ध कुरकुर करता? आणि मोशे म्हणाला, प्रभू तुम्हाला संध्याकाळी खाण्यासाठी मांस आणि सकाळी परिपूर्णतेसाठी भाकरी देत आहे, कारण प्रभूने तुमची कुरकुर ऐकली आहे, जी तुम्ही आमच्या विरुद्ध करता;

आम्ही काय आहोत? तुमची कुरकुर आमच्या विरुद्ध नाही, तर देवाच्या विरुद्ध आहे.

मोशेने आरोनला म्हटले, इस्राएलाच्या पुत्रांच्या सर्व मंडळीला सांग, देवासमोर या, कारण त्याने तुमची कुरकुर ऐकली आहे. जेव्हा अहरोन इस्राएलाच्या मुलांच्या सर्व मंडळीशी बोलत होता, आणि त्यांनी रानाकडे वळून पाहिले, तेव्हा प्रभूचे गौरव ढगात दिसले. आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणून, मी इस्राएलच्या मुलांची कुरकुर ऐकली आहे, त्यांच्याशी बोल आणि म्हण, संध्याकाळी तुम्ही मांस खाल, आणि सकाळी तुम्ही भाकरींनी तृप्त व्हाल, आणि तुम्हाला कळेल की मी प्रभु तुमचा देव आहे. संध्याकाळ झाली, आणि लावा वर आली आणि छावणी झाकली, सकाळी दव थांबत असताना छावणीच्या सभोवती असे झाले. आणि पाहा, वाळवंटाच्या पृष्ठभागावर बारीक धन्याच्या बीजासारखे पांढरे, पृथ्वीवरील दंवासारखे होते. ते पाहून इस्राएलच्या पुत्रांनी एकमेकांना म्हटले, हे काय आहे? कारण ते काय आहे हे त्यांना माहीत नव्हते. मग मोशे त्यांना म्हणाला, ही भाकर आहे, जी प्रभूने तुम्हाला खाण्यासाठी दिली आहे. हा शब्द जो प्रभूने आज्ञा केली: प्रत्येकाने त्याच्यापासून योग्य प्रमाणात होमेर गोळा करा, प्रति व्यक्ती, तुमच्या लोकांच्या संख्येप्रमाणे, प्रत्येकाने आपल्या तंबूवाशांसह गोळा करा. इस्राएलच्या पुत्रांनी तसे केले, आणि त्यांनी गोळा केले - कोणी बरेच आणि कोणी कमी. आणि होमरने मापल्यावर, ज्याने बरेच गोळा केले होते त्याच्याकडे जास्त नव्हते, आणि ज्याने कमी गोळा केले होते त्याच्याकडे कमी नव्हते, प्रत्येकाने स्वतःसाठी आवश्यक तेवढे गोळा केले होते. मोशेने त्यांना सांगितले, कोणीही त्यातून सकाळपर्यंत काही ठेवू नये.

आणि त्यांनी मोशेचे ऐकले नाही, परंतु काहींनी ते सकाळपर्यंत ठेवले, आणि त्यात किडे पडले आणि ते दुर्गंधी पावले, आणि मोशे त्यांच्यावर रागावला. आणि त्यांनी ते दररोज सकाळी गोळा केले, प्रत्येकाने त्याला योग्य तेवढे, पण जेव्हा सूर्य तापला तेव्हा ते वितळले. सहाव्या दिवशी असे झाले की, त्यांनी आवश्यक गोष्टी दुप्पट गोळा केल्या, प्रत्येकासाठी दोन होमेर, आणि मंडळीचे सर्व अधिकारी आत आले व त्यांनी मोशेला कळवले. मोशे त्यांना म्हणाला, हे शब्द नाही काय जे प्रभूने बोलला? उद्या प्रभूला पवित्र विश्रांतीचा शब्बाथ आहे. जितके भाजायचे असेल ते भाजा,

आणि जितके शिजवायचे असेल ते शिजवा, आणि जे सर्व अतिरिक्त असेल ते सकाळपर्यंत भांडारात ठेवा. आणि त्यांनी मोशेने आज्ञा केल्याप्रमाणे ते सकाळपर्यंत ठेवले, आणि त्यात दुर्गंधी आली नाही, किंवा अळी पडला नाही. मोशे म्हणाला, आज खा, कारण आज परमेश्वराचा शब्बाथ आहे; ते मैदानात सापडणार नाही. सहा दिवस तुम्ही गोळा कराल, पण सातव्या दिवशी विश्रांतीचा दिवस आहे, कारण त्यामध्ये ते नाही असेल. सातव्या दिवशी असे झाले की लोकांपैकी काहींनी गोळा करण्याचा प्रयत्न केला, आणि त्यांना सापडले नाही. प्रभूने मोशेला म्हटले, किती काळपर्यंत तुम्ही माझ्या आज्ञा आणि माझा नियम ऐकण्यास इच्छित नाही? पहा, कारण प्रभूने तुम्हाला शब्बाथ हा दिवस दिला आहे, यामुळे त्याने तुम्हाला सहाव्या दिवशी दोन दिवसांच्या भाकरी दिल्या आहेत. प्रत्येकजण तुमच्या घरांत राहा, सातव्या दिवशी कोणीही त्याच्या जागेतून बाहेर जाऊ नये. आणि लोकांनी सातव्या दिवशी विश्रांती घेतली. आणि इस्राएलच्या पुत्रांनी त्याला मान्ना हे नाव दिले, ते पांढऱ्या कोथिंबिरीच्या बियासारखे होते, आणि त्याची चव मधातल्या पापडासारखी होती. मोशे म्हणाला, हा शब्द आहे जो प्रभूने आज्ञा केली: मन्न्याचा एक होमर तुमच्या पिढ्यांसाठी भांडारात ठेवा, जेणेकरून त्यांना ती भाकर दिसेल जी तुम्ही वाळवंटात खाल्ली, जेव्हा प्रभूने तुम्हाला इजिप्त देशातून बाहेर काढले. आणि मोशे आरोनला म्हणाला, एक सोन्याचे भांडे घे आणि त्यात एक गोमोर मान्ना भरून टाक आणि ते देवासमोर ठेव, तुमच्या पिढ्यांसाठी संरक्षणासाठी, ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला आज्ञा केली, त्याप्रमाणे अहरोनाने साक्षपटासमोर संरक्षणासाठी ते ठेवले. पण इस्राएलच्या पुत्रांनी चाळीस वर्षे मन्ना खाल्ला, जोपर्यंत ते वस्ती असलेल्या जगात आले; त्यांनी मन्ना खाल्ला, जोपर्यंत ते फोनिशियाच्या प्रदेशात पोहोचले. गोमोर हे तीन मापांच्या दहाव्या भागाचे होते.

१७

आणि इस्राएलाच्या पुत्रांची सर्व मंडळी सीन वाळवंटातून त्यांच्या छावण्यांप्रमाणे प्रभूच्या शब्दामुळे निघून गेली, आणि त्यांनी राफिदीन येथे छावणी केली, पण लोकांना पिण्यासाठी पाणी

नव्हते. आणि लोक मोशेशी भांडत होते म्हणत, आम्हाला पाणी द्या जेणेकरून आम्ही पिऊ. आणि मोशे त्यांना म्हणाला, तुम्ही माझ्याशी का भांडता आणि प्रभूची का परीक्षा घेता? तेथे लोकांना पाण्यासाठी तहान लागली, आणि तेथे लोक मोशेकडे कुरकुरले म्हणत, हे का? तू आम्हाला मिसरमधून वर का आणलास आम्हाला आणि आमची मुले आणि आमची गुरेढोरे तहानेने मारण्यासाठी? मोशेने परमेश्वराकडे आक्रोश केला आणि म्हणाला, या लोकांसाठी मी काय करू? आणखी थोडा वेळ, आणि ते मला दगडमार करतील. आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, या लोकांच्या पुढे जा, पण तुझ्यासाठी लोकांच्या वडीलांपैकी घे, आणि ती काठी, ज्याने तू नदीला मारलास, ती तुझ्या हातात घे, आणि तू जाशील. हा मी तेथे होरेब येथे खडकावर तुझ्यापुढे उभा आहे, आणि तू खडकावर मारशील, आणि त्यातून पाणी बाहेर येईल, आणि लोक पितील. आणि मोशेने इस्राएलच्या मुलांसमोर असे केले. आणि त्याने त्या ठिकाणाचे नाव चाचणी आणि निंदा असे ठेवले, कारण इस्राएलाच्या मुलांची निंदा आणि कारण प्रभूची चाचणी घेत म्हणणे, प्रभू आमच्यामध्ये आहे की नाही?

अमालेक आला आणि त्याने रफिदीन येथे इस्राएलाशी युद्ध केले. मोशेने यहोशूला म्हटले, तू स्वतःसाठी शक्तिशाली पुरुष निवड, आणि बाहेर जाऊन उद्या अमालेकाशी युद्धासाठी रचना कर, आणि पाहा, मी टेकडीच्या शिखरावर उभा राहीन, आणि देवाची काठी माझ्या हातात असेल. आणि यहोशवाने तसे केले जसे मोशेने त्याला सांगितले होते, आणि बाहेर जाऊन त्याने अमालेकाविरुद्ध युद्धासाठी रचना केली, आणि मोशे आणि अहरोन आणि हूर टेकडीच्या शिखरावर चढले. आणि असे झाले की जेव्हा मोशेने हात वर केले तेव्हा इस्राएल प्रबल झाला, पण जेव्हा त्याने हात खाली केले तेव्हा अमालेक प्रबल झाला. मोशेचे हात जड होते, आणि त्यांनी दगड घेऊन त्याच्या खाली ठेवला, आणि तो त्यावर बसला, आणि अहरोन व होर यांनी त्याचे हात एका बाजूने एक आणि दुसऱ्या बाजूने एक असे टेकवले, आणि मोशेचे हात सूर्यास्तापर्यंत स्थिर राहिले. आणि यहोशवाने अमालेकला आणि त्याच्या सर्व लोकांना तलवारीच्या घातात पराभूत केले. प्रभूने मोशेला म्हटले, हे स्मारक म्हणून पुस्तकात लिहून ठेव, आणि यहोशवाच्या कानी सांग, कारण मी अमालेकचे स्मारक स्वर्गाखालून पूर्णपणे पुसून टाकीन. आणि मोशेने प्रभूसाठी

वेदी बांधली, आणि तिचे नाव ठेवले, प्रभू माझा आश्रय. कारण प्रभु गुप्त हाताने अमालेकाविरुद्ध पिढ्यानपिढ्या लढतो.

१८

इथ्रो, जो मिद्यानचा याजक आणि मोशेचा सासरा होता, त्याने ऐकले की प्रभूने इस्राएलासाठी, म्हणजे आपल्या स्वतःच्या लोकांसाठी, जे काही केले ते सर्व, कारण प्रभूने इस्राएलला इजिप्तमधून बाहेर काढले होते. इथ्रोने, मोशेच्या सासऱ्याने, मोशेची पत्नी सिप्पोरा तिला सोडून दिल्यानंतर घेतली. आणि तिचे दोन पुत्र, त्यांच्यातील एकाचे नाव गेर्शोम, म्हणत, मी परक्या भूमीत परदेशी होतो, आणि दुसऱ्याचे नाव एलीएझर होते, म्हणत, कारण माझ्या बापाचा देव माझा साहाय्यकार होता, आणि त्याने मला फारोच्या हातातून सोडवले. आणि इथ्रो, मोशेचा सासरा, आणि त्याची मुले आणि त्याची बायको मोशेकडे वाळवंटात गेले, जेथे त्याने देवाच्या डोंगरावर तळ दिला होता. मोशेला कळवण्यात आले, पाहा, तुझा सासरा इथोर तुझ्याकडे येत आहे, आणि तुझी पत्नी आणि तुझे दोन पुत्र त्याच्यासोबत आहेत. मोशे आपल्या सासऱ्याला भेटण्यासाठी बाहेर गेला, आणि त्याला नमन केले, आणि त्याचे चुंबन घेतले, आणि त्यांनी एकमेकांना अभिवादन केले, आणि त्यांना तंबूत आणले. आणि मोशेने आपल्या सासऱ्याला सर्व काही सांगितले जे प्रभूने फारोला आणि सर्व मिसरच्या लोकांना इस्राएलच्या कारणासाठी केले, आणि वाटेत त्यांना झालेले सर्व कष्ट, आणि प्रभूने त्यांना फारोच्या हातातून आणि मिसरच्या लोकांच्या हातातून कसे सोडवले. इथोर सर्व चांगल्या गोष्टींबद्दल चकित झाला ज्या प्रभूने त्यांच्यासाठी केल्या, कारण त्याने त्यांना इजिप्शियनांच्या हातातून आणि फारोच्या हातातून सोडवले. आणि इथ्रो म्हणाला, प्रभु धन्य आहे, कारण त्याने त्यांना मिसऱ्यांच्या हातातून आणि फारोच्या हातातून सोडवले. आता मला कळले की प्रभु सर्व देवांपेक्षा महान आहे, याच कारणासाठी की त्यांनी त्यांच्यावर हल्ला केला. आणि मोशेचा सासरा इथ्रोने देवाला होमबली आणि यज्ञ अर्पण केले, आणि अहरोन व इस्राएलचे सर्व वडील मोशेच्या सासऱ्याबरोबर देवासमोर

भाकर खाण्यासाठी आले.

आणि दुसऱ्या दिवशी असे झाले की मोशे लोकांचा न्याय करण्यासाठी बसला, आणि सर्व लोक सकाळपासून संध्याकाळपर्यंत मोशेजवळ उभे राहिले. आणि इथ्रोने लोकांसाठी जे सर्व काही केले ते पाहून म्हणतो, हे काय आहे जे तू लोकांसाठी करतोस? तू एकटाच का बसतोस, आणि सर्व लोक सकाळपासून संध्याकाळपर्यंत तुझ्याजवळ उभे राहतात? आणि मोशे आपल्या सासऱ्याला म्हणतो, कारण हे लोक देवाकडून न्याय शोधण्यासाठी माझ्याकडे येतात. जेव्हा त्यांच्यात वाद होतो आणि ते माझ्याकडे येतात, तेव्हा मी प्रत्येकाचा न्याय करतो आणि त्यांना देवाच्या आज्ञा आणि त्याचा नियम कळवितो. मोशेचा सासरा त्याला म्हणाला, तू ही गोष्ट योग्यरित्या करत नाहीस. अधीरतेने नाशाने तू नष्ट होशील, आणि हे सर्व लोक जे तुझ्या सोबत आहेत. हे वचन तुला जड आहे, तू एकटा हे करण्यास सक्षम होणार नाहीस. आता म्हणून माझे ऐक, आणि मी तुला सल्ला देईन, आणि देव तुझ्या सोबत असेल; तू लोकांसाठी देवासमोर असशील, आणि तू त्यांचे शब्द देवासमोर अर्पण करशील. आणि तू त्यांना देवाच्या आज्ञा आणि त्याचा नियम यांची साक्ष देशील, आणि तू त्यांना ते मार्ग दाखवशील ज्यात ते चालतील, आणि ती कामे जी ते करतील. आणि तू स्वतःसाठी सर्व लोकांमधून शक्तिशाली पुरुष, देवभीरू पुरुष, न्यायी पुरुष, गर्वाचा द्वेष करणारे यांचा विचार कर, आणि त्यांच्यावर हजाराचे सेनापती, शंभराचे सेनापती, पन्नासाचे सेनापती आणि दहाचे सेनापती नेमशील. आणि ते सर्व वेळी लोकांचा न्याय करतील, पण कठीण प्रकरणे तुझ्यासमोर आणतील, आणि लहान न्यायांचा निर्णय ते स्वतः करतील, आणि तुझ्यावरील भार हलका करतील, आणि तुला मदत करतील. जर तू ही गोष्ट करशील, तर देव तुला बळ देईल, आणि तू उभे राहू शकशील, आणि हे सर्व लोक शांतीने आपापल्या ठिकाणी जातील. मोशेने आपल्या सासऱ्याचा आवाज ऐकला आणि त्याने त्याला जे सांगितले ते सर्व केले. आणि मोशेने सर्व इस्राएलमधून शक्तिशाली पुरुष निवडले, आणि त्यांना त्यांच्यावर हजाराचे सरदार आणि शंभराचे सरदार आणि पन्नासाचे सरदार आणि दहाचे सरदार केले. आणि त्यांनी सर्व वेळी लोकांचा न्याय केला, पण प्रत्येक अवजड प्रकरण मोशेकडे आणले, आणि प्रत्येक सोपा प्रकरण त्यांनी स्वतः सोडवला. मोशेने आपल्या सासऱ्याला निरोप दिला,

आणि तो आपल्या देशाला गेला.

१९

तिसऱ्या महिन्याच्या इस्राएलच्या पुत्रांच्या इजिप्तच्या भूमीतून निर्गमनाच्या या दिवशी, ते सीनायच्या वाळवंटात आले. आणि ते राफिदेईन येथून निघाले, आणि ते सिनाईच्या रानात आले, आणि इस्राएलने तेथे डोंगरासमोर तळ दिला. आणि मोशे देवाच्या पर्वतावर गेला, आणि देवाने त्याला पर्वतातून बोलावले, म्हणत, या गोष्टी तू याकोबाच्या घराण्याला सांगशील, आणि इस्राएलाच्या मुलांना जाहीर करशील. तुम्ही स्वतः पाहिले आहे की मी इजिप्शियनांना काय केले, आणि मी तुम्हाला गरुडांच्या पंखांवर उचलले आणि तुम्हाला माझ्याकडे आणले. आणि आता जर तुम्ही माझा आवाज काळजीपूर्वक ऐकाल आणि माझा करार पाळाल, तर तुम्ही सर्व राष्ट्रांपैकी माझे विशेष लोक असाल, कारण सर्व पृथ्वी माझी आहे. तुम्ही माझ्यासाठी राजेशाही याजकपद आणि पवित्र राष्ट्र असाल, हे शब्द तू इस्राएलच्या मुलांना सांगशील. मोशे आला आणि त्याने लोकांच्या वडीलांना बोलावले, आणि देवाने त्यांना दिलेले हे सर्व शब्द त्यांच्यासमोर ठेवले. सर्व लोकांनी एकमताने उत्तर दिले आणि म्हणाले, देवाने जे काही सांगितले ते सर्व आम्ही करू आणि ऐकू. मग मोशेने ही वचने देवाकडे अर्पण केली. प्रभूने मोशेला म्हटले, पाहा, मी ढगाच्या स्तंभात तुझ्याकडे येत आहे, जेणेकरून लोक मला तुझ्याशी बोलताना ऐकतील आणि सदासर्वकाळ तुझ्यावर विश्वास ठेवतील. मोशेने लोकांचे शब्द प्रभूला कळवले. प्रभूने मोशेला म्हटले, खाली जाऊन लोकांना इशारा दे आणि त्यांना आज व उद्या शुद्ध कर, आणि त्यांनी आपली वस्त्रे धुवावीत. आणि ते तिसऱ्या दिवसासाठी तयार असोत, कारण तिसऱ्या दिवशी प्रभु सीनाय डोंगरावर सर्व लोकांसमोर उतरेल. आणि तू लोकांना सभोवती वेगळे करशील, म्हणत, स्वतःला सावध राहा पर्वतावर चढण्याविषयी आणि त्याला काहीही स्पर्श करण्याविषयी; प्रत्येक जो पर्वताला स्पर्श करेल, तो मृत्यूने मरेल. त्याच्या अंगाला हात लावला जाणार नाही, कारण त्याला दगडांनी दगडमार केला जाईल, किंवा बाणाने मारला जाईल, मग तो प्राणी असो किंवा माणूस

असो, तो जगणार नाही, जेव्हा आवाज आणि कर्णे आणि ढग डोंगरावरून निघून जातील, तेव्हा ते डोंगरावर चढतील.

मोशे डोंगरावरून लोकांकडे खाली आला आणि त्याने त्यांना पवित्र केले आणि त्यांनी आपली वस्त्रे धुतली. आणि त्याने लोकांना सांगितले, तीन दिवस तयार राहा, स्त्रीजवळ जाऊ नका. तिसऱ्या दिवशी पहाटे असे झाले की, आवाज आणि विजा आणि अंधकारमय ढग सीनाय डोंगरावर आले, कर्ण्याचा आवाज मोठ्याने गडगडला, आणि छावणीतील सर्व लोक घाबरले. आणि मोशेने लोकांना देवाच्या भेटीसाठी छावणीतून बाहेर नेले, आणि ते पर्वताच्या पायथ्याशी उभे राहिले. सिनाय पर्वत संपूर्ण धूम्र होत होता, कारण देव अग्नीत त्यावर उतरला होता, आणि धूर वर जात होता, भट्टीच्या धुराप्रमाणे, आणि सर्व लोक अत्यंत चकित झाले होते. रणशिंगाचे आवाज पुढे जात अत्यंत मजबूत होत होते. मोशे बोलला, आणि देवाने त्याला आवाजाने उत्तर दिले. प्रभु सीनाय पर्वताच्या शिखरावर खाली आला, आणि प्रभूने मोशेला पर्वताच्या शिखरावर बोलावले, आणि मोशे वर गेला. आणि देवाने मोशेला म्हटले, खाली जाऊन लोकांना चेतावणी दे की, ते कधीही देवाजवळ समजून घेण्यासाठी येऊ नयेत, आणि त्यांच्यातून पुष्कळ लोक पडतील, आणि जे पुजारी प्रभु देवाजवळ येतात त्यांनी स्वतःला पवित्र करावे, नाहीतर प्रभु त्यांना नष्ट करील.

आणि मोशे देवाला म्हणाला, लोक सीनाय पर्वतावर चढू शकणार नाहीत, कारण तू आम्हाला साक्ष दिली आहेस, म्हणत, पर्वत वेगळा कर आणि तो पवित्र कर. प्रभु त्याला म्हणाला, जा, खाली जा, आणि तू आणि अहरोन तुझ्यासोबत वर या, पण याजक आणि लोक यांनी देवाकडे वर जाण्यासाठी जबरदस्ती करू नये, नाहीतर प्रभु त्यांच्यापैकी कोणाला नष्ट करील. मोशे लोकांकडे खाली गेला आणि त्यांना बोलला.

२०

आणि प्रभु हे सर्व शब्द म्हणत बोलला, मी प्रभु तुझा देव आहे, ज्याने तुला इजिप्तच्या भूमीतून, गुलामगिरीच्या घरातून बाहेर आणले. तुला माझ्याशिवाय इतर देव असणार नाहीत। तू स्वतःसाठी प्रतिमा करू नकोस, किंवा वरच्या आकाशात जे काही आहे, आणि खालच्या पृथ्वीवर जे काही आहे, आणि पृथ्वीच्या खालच्या पाण्यात जे काही आहे त्या सर्वांचे प्रतिरूप करू नकोस. तू त्यांची पूजा करणार नाहीस, किंवा तू त्यांची सेवा करणार नाहीस, कारण मी प्रभु तुझा देव आहे, ईर्ष्यावान देव, जो वडिलांची पापे मुलांवर परत देतो, तिसऱ्या आणि चौथ्या पिढीपर्यंत त्यांना जे मला द्वेष करतात, आणि हजारांवर दया करणारा त्यांना जे माझ्यावर प्रेम करतात, आणि त्यांना जे माझ्या आज्ञा पाळतात. तू तुझ्या प्रभू देवाचे नाव व्यर्थ घेऊ नकोस, कारण जो त्याचे नाव व्यर्थ घेतो त्याला प्रभू तुझा देव निर्दोष धरणार नाही. शब्बाथाचा दिवस पवित्र ठेवण्यासाठी लक्षात ठेव. सहा दिवस काम करा आणि तुमची सर्व कामे पूर्ण करा. पण सातव्या दिवशी, तुझा देव परमेश्वर याच्यासाठी शब्बाथ आहे, या दिवशी तू कोणतेही काम करणार नाहीस, तू आणि तुझा मुलगा आणि तुझी मुलगी, तुझा सेवक आणि तुझी दासी, तुझा बैल आणि तुझे ओझे वाहणारे पशू आणि तुझी सर्व गुरेढोरे आणि तुझ्यामध्ये राहणारा परदेशी. कारण सहा दिवसांत प्रभूने आकाश आणि पृथ्वी आणि समुद्र आणि त्यांच्यातील सर्व गोष्टी निर्माण केल्या, आणि सातव्या दिवशी विश्रांती घेतली, म्हणून प्रभूने सातव्या दिवसाला आशीर्वाद दिला आणि तो पवित्र केला. तुझ्या पित्याला आणि तुझ्या आईला मान कर, जेणेकरून तुझे कल्याण होईल आणि जेणेकरून तू त्या चांगल्या पृथ्वीवर दीर्घायुषी होशील, जी तुझा प्रभु देव तुला देतो. तू व्यभिचार करू नकोस. तू चोरी करू नयेस. तू खून करू नये. तू तुझ्या शेजाऱ्याच्या विरुद्ध खोटी साक्ष देऊ नकोस. तू तुझ्या शेजाऱ्याच्या बायकोची इच्छा करू नकोस, तू तुझ्या शेजाऱ्याच्या घराची इच्छा करू नकोस, त्याच्या शेताची नाही, त्याच्या नोकराची नाही, त्याच्या दासीची नाही, त्याच्या बैलाची नाही, त्याच्या ओझे वाहणाऱ्या प्राण्याची नाही, त्याच्या सर्व जनावराची नाही, तुझ्या शेजाऱ्याचे जे काही आहे त्याची नाही.

आणि सर्व लोकांनी आवाज, मशाली, कर्ण्याचा आवाज आणि धूर निघणारा डोंगर पाहिला, पण घाबरून सर्व लोक दूरवर उभे राहिले. आणि त्यांनी मोशेला म्हटले, तू आमच्याशी बोल, आणि

देवाने आमच्याशी बोलू नये, नाहीतर आम्ही मरू. आणि मोशे त्यांना म्हणतो, धैर्य धरा, कारण तुम्हाला चाचणी घेण्यासाठी देव तुमच्याकडे आला आहे, जेणेकरून त्याची भीती तुमच्यामध्ये राहील, यासाठी की तुम्ही पाप करू नये. लोक दूरून उभे राहिले, आणि मोशे त्या अंधारात प्रवेश केला, जेथे देव होता. प्रभूने मोशेला म्हटले, या गोष्टी तू याकोबाच्या घराण्याला सांगशील आणि इस्राएलाच्या मुलांना घोषित करशील: तुम्ही पाहिले आहे की स्वर्गातून मी तुमच्याशी बोललो आहे. तुम्ही तुमच्यासाठी चांदीचे देव करू नका, आणि सोन्याचे देव तुम्ही तुमच्यासाठी करू नका. पृथ्वीपासून माझ्यासाठी वेदी बनवा, आणि त्यावर तुमचे होमबली, तुमचे शांत्यर्पण, तुमची मेंढरे आणि तुमची वासरे यांचा यज्ञ करा प्रत्येक त्या ठिकाणी जेथे मी माझे नाव स्थापित करीन, आणि मी तुझ्याकडे येईन आणि तुला आशीर्वाद देईन. जर तू माझ्यासाठी दगडांपासून वेदी बांधशील, तर त्यांना कापलेल्या दगडांनी बांधू नकोस, कारण तू त्यांच्यावर तुझी तलवार चालवली आहेस आणि ते अपवित्र झाले आहेत. तू माझ्या वेदीवर पायऱ्यांनी वर जाणार नाहीस, जेणेकरून तू त्यावर तुझी नग्नता उघडी करणार नाहीस.

२१

आणि हे ते नियम आहेत, जे तू त्यांच्यासमोर ठेवशील. जर तू हिब्रू सेवक विकत घेशील, तर तो सहा वर्षे तुझी सेवा करेल, परंतु सातव्या वर्षी तो मोकळा होऊन विनामूल्य निघून जाईल. जर तो एकटाच आत गेला, तर तो एकटाच बाहेर जाईल, परंतु जर त्याच्याबरोबर स्त्री आत गेली, तर त्याची स्त्री देखील बाहेर जाईल. आणि जर धन्याने त्याला बायको दिली, आणि तिने त्याला मुले किंवा मुली जन्माला घातल्या, तर ती बायको आणि मुले त्याच्या धन्याची असतील, परंतु तो एकटाच बाहेर जाईल. जर पण सेवक उत्तर देत म्हणे, मी माझ्या स्वामीवर, बायकोवर आणि मुलांवर प्रेम केले आहे, मी मोकळा होऊन जाणार नाही, त्याचा स्वामी त्याला देवाच्या न्यायासनासमोर आणील, आणि मग त्याला दरवाज्याकडे किंवा उंबरठ्याकडे आणील, आणि त्याचा स्वामी सुईने त्याचा कान टोचील, आणि तो सदासर्वकाळ त्याची सेवा करील.

जर कोणी आपल्या स्वतःच्या मुलीला दासी म्हणून विकले, तर ती निघून जाणार नाही, जशा दासी पळून जातात. जर तिच्या स्वामीला आवडली नाही, ज्याने तिला मान्य केले होते, तर तो तिला सोडवील, परंतु परक्या राष्ट्राला तिला विकण्याचा त्याला अधिकार नाही, कारण त्याने तिच्याशी केलेला करार मोडला आहे. जर त्याने आपल्या पुत्राशी तिची नियोजन केली, तर मुलींच्या नियमाप्रमाणे तिच्याशी वागावे. जर तो स्वतःसाठी दुसरी बायको घेतो, तर तिच्या आवश्यक गोष्टी आणि कपडे आणि सहवास यापासून त्याने तिला वंचित करू नये. जर परंतु तो तिला या तीन गोष्टी करणार नाही, तर ती मोफत, चांदीशिवाय बाहेर जाईल. जर कोणी एखाद्याला मारले आणि तो मरण पावला, तर त्याला मृत्युदंड द्यावा. तो पण इच्छेने नाही, पण देवाने त्याच्या हातात सुपूर्द केले, मी तुला ठिकाण देईन जेथे तो खून करणारा पळून जाईल. जर कोणी आपल्या शेजाऱ्यावर कपटाने त्याला मारण्यासाठी हल्ला करतो आणि आश्रय घेतो, तर माझ्या वेदीपासून त्याला घेऊन ठार मार. जो आपल्या वडिलांना किंवा आपल्या आईला मारतो, त्याला मृत्युदंड द्यावा. जो आपल्या वडिलांना किंवा आपल्या आईला वाईट बोलतो, तो मृत्यूने मरेल. जो कोणी इस्राएलच्या मुलांपैकी एखाद्याला चोरून, त्याच्यावर जुलूम करून त्याला विकेल आणि तो त्याच्याजवळ सापडला, तर त्याला मृत्युदंड द्यावा. जर दोन पुरुष शिवीगाळ करतात आणि त्यांच्या शेजाऱ्याला दगडाने किंवा मुठीने मारतात, आणि तो मरत नाही, पण अंथरुणावर पडतो, जर मनुष्य उठून काठीच्या आधाराने बाहेर चालेल, तर मारणारा निर्दोष असेल, फक्त त्याच्या निष्क्रियतेची भरपाई करेल आणि उपचाराचा खर्च भरेल. जर पण कोणी त्याच्या दासाला किंवा त्याच्या दासीला काठीने मारतो आणि तो त्याच्या हातांनी मरतो, तर न्यायाने शिक्षा केली जाईल. जर पण तो एक किंवा दोन दिवस जगला, तर त्याला शिक्षा केली जाऊ नये, कारण ते चांदी त्याचे आहे. जर दोन पुरुष भांडतात आणि गर्भवती स्त्रीला मारतात, आणि तिचे मूल बाहेर येते पण पूर्ण आकार घेतलेले नसते, तर हानिकारक दंड केला जाईल, जसे स्त्रीचा पुरुष लादेल, तसे तो मूल्यांकनासह देईल. जर परंतु आकार दिलेला असेल, तर आत्म्याच्या ऐवजी आत्मा देईल. डोळ्याऐवजी डोळा, दाताऐवजी दात, हाताऐवजी हात, पायाऐवजी पाय. जळजळ जळजळच्या ऐवजी, जखम जखमेच्या ऐवजी, वेल वेलच्या ऐवजी. जर कोणी आपल्या सेवकाचा डोळा किंवा आपल्या दासीचा डोळा मारून आंधळा केला, तर त्यांच्या डोळ्याच्या बदल्यात त्यांना

मुक्त करून पाठवील. जर पण त्याने आपल्या नोकराचा दात किंवा आपल्या सेविकेचा दात काढून टाकला, तर त्यांच्या दाताच्या बदल्यात त्यांना मुक्त करून पाठवील. जर बैलाने पुरुष किंवा स्त्रीला शिंगाने मारले आणि तो मरावा, तर तो बैल दगडांनी दगडमार केला जाईल, आणि त्याचे मांस खाल्ले जाणार नाही, परंतु त्या बैलाचा मालक निर्दोष असेल. जर बैल कालच्या आणि परवाच्या आधीपासून शिंगमारणारा असेल, आणि त्याच्या मालकाला याची साक्ष दिली असेल, आणि त्याने त्याला काढून टाकले नसेल, पण त्याने एखाद्या पुरुषाला किंवा स्त्रीला मारले असेल, तर तो बैल दगडमार केला जाईल, आणि त्याचा मालक मारला जाईल. जर परंतु त्याच्यावर खंडणी लादली गेली, तर तो आपल्या जीवाची खंडणी देईल जितकी त्याच्यावर लादतील. जर पण मुलगा किंवा मुलगी शिंग मारावी, या नियमाप्रमाणे त्याला करावे. जर बैलाने सेवकाला किंवा दासीला शिंग मारले, तर त्यांच्या मालकाला चांदीचे तीस दिद्राख्मा देईल, आणि बैल दगडमार केला जाईल. जर कोणी खड्डा उघडेल किंवा खड्डा खणेल, आणि त्याला झाकणार नाही, आणि तेथे वासरू किंवा गाढव पडेल, खड्ड्याचा मालक भरपाई करेल, त्यांच्या मालकाला चांदी देईल, पण मेलेला प्राणी त्याचा असेल. जर पण कोणाच्या बैलाने शेजाऱ्याच्या बैलाला शिंग मारले, आणि तो मरेल, तर ते जिवंत बैलाला विकतील, आणि त्याचे रुपे विभागतील, आणि मेलेल्या बैलालाही विभागतील. जर बैल शिंगमारणारा आहे हे आधीच्या दिवशी आणि तिसऱ्या दिवसाच्या आधी माहीत केले गेले असेल, आणि त्याच्या मालकाला साक्ष दिलेली असेल, आणि त्याने त्याला नष्ट केले नाही, तर तो बैलाच्या ऐवजी बैल भरपाई करील, पण मेलेला बैल त्याला मिळेल.

जर कोणी वासरू किंवा मेंढरू चोरेल, आणि त्याला कापेल किंवा विकेल, तर त्याने त्या वासराच्या ऐवजी पाच वासरे भरपाई करावी, आणि त्या मेंढराच्या ऐवजी चार मेंढरे.

२२

जर खोदणीत चोर सापडला आणि मारल्यावर तो मरण पावला, तर त्याला खून नाही. जर सूर्य

त्याच्यावर उगवला, तर तो दोषी आहे आणि त्याला प्राणदंड द्यावा; परंतु जर त्याच्याकडे काही नसेल, तर त्याला चोरीच्या बदल्यात विकले जावे. जर पण चोरलेली वस्तू त्याच्या हातात सापडली आणि ती गाढवापासून मेंढीपर्यंत जिवंत असेल, तर त्याने त्यांची दुप्पट भरपाई करावी. जर कोणी शेत किंवा द्राक्षमळा चरवितो आणि त्याचे पशू दुसऱ्याचे शेत चरवायला सोडतो, तर त्याने त्याच्या शेतातील पिकाप्रमाणे भरपाई करावी. जर त्याने सर्व शेत चरवले, तर त्याने त्याच्या शेतातील उत्तम आणि त्याच्या द्राक्षमळ्यातील उत्तम यांनी भरपाई करावी. जर बाहेर गेलेली आग काटे सापडली आणि खळे किंवा धान्याचे कणसे किंवा मैदान जाळून टाकले, तर ज्याने आग पेटवली त्याने भरपाई करावी.

जर कोणी आपल्या शेजाऱ्याला चांदी किंवा भांडी रक्षणासाठी देईल, आणि ती त्या माणसाच्या घरातून चोरली गेली, तर जर चोर सापडला, तो दुप्पट भरपाई करेल. जर चोर सापडला नाही, तर घराचा मालक देवासमोर येईल आणि शपथ घेईल की त्याने शेजाऱ्याच्या संपूर्ण ठेवीवर दुष्टपणे वागले नाही. प्रत्येक बोललेल्या अन्यायाबद्दल—वासराबद्दल, ओझे वाहणाऱ्या पशूबद्दल, मेंढीबद्दल, वस्त्राबद्दल आणि सर्व दावा केलेल्या नाशाबद्दल—जे काही असेल, देवासमोर दोघांचा न्याय येईल, आणि देवामुळे दोषी ठरलेला शेजाऱ्याला दुप्पट भरून देईल. जर कोणी आपल्या शेजाऱ्याला ओझे वाहणारा प्राणी किंवा वासरू किंवा मेंढरू किंवा कोणतेही जनावर रक्षणासाठी देतो, आणि ते दुखापत पावते किंवा मरते किंवा कैदी होते, आणि कोणालाही माहिती नसते, शपथ देवाची दोघांच्या मध्ये असेल, की खरोखर त्याने शेजाऱ्याच्या ठेवीबाबत कोणत्याही प्रकारे दुष्टपणे वागले नाही, आणि अशा प्रकारे त्याचा मालक स्वीकारेल, आणि भरपाई करणार नाही. जर पण त्याच्याकडून चोरी केली गेली, तर तो स्वामीला भरपाई करेल. जर परंतु ते वन्य प्राण्यांनी मारले गेले असेल, तर तो त्याला शिकारीच्या ठिकाणी घेऊन जाईल आणि भरपाई करणार नाही. जर कोणी आपल्या शेजाऱ्याकडून मागेल आणि ते तुटले किंवा मरण पावले किंवा कैदी झाले, आणि मालक त्याच्याबरोबर नसेल, तर त्याने भरपाई करावी. जर मालक त्याच्या सोबत असेल, तर भरपाई करणार नाही; परंतु जर भाडे कामगार असेल, तर त्याच्या वेतनाच्या बदल्यात असेल.

जर पण कोणी अविवाहित कुमारीला फसवेल आणि तिच्यासोबत झोपेल, तर तो हुंड्याने तिला आपली बायको करील. जर पण वडील नकार देत नकार देईल आणि तिला त्याला बायको म्हणून देण्याची इच्छा करणार नाही, तर त्याने वडिलांना कुमारींच्या हुंड्याइतकी चांदी भरून द्यावी. जादूगारांना तुम्ही जिवंत ठेवू नये. प्रत्येक प्राण्याबरोबर झोपणाऱ्याला तुम्ही मृत्युदंडाने मारावे. जो देवांना यज्ञ करतो त्याला मृत्युदंड दिला जाईल, फक्त प्रभूला वगळून.

आणि परदेशी यांना तुम्ही छळू नका, किंवा त्यांना दडपू नका, कारण तुम्ही परदेशी होता इजिप्तच्या भूमीत. सर्व विधवा आणि अनाथांना तुम्ही त्रास देऊ नका. जर तुम्ही त्यांना दुष्टपणाने त्रास दिलात आणि त्यांनी माझ्याकडे ओरडून आक्रोश केला, तर मी त्यांचा आवाज नक्कीच ऐकेन. आणि मी क्रोधाने रागावीन, आणि तुम्हाला तलवारीने मारीन, आणि तुमच्या स्त्रिया विधवा होतील, आणि तुमची मुले अनाथ होतील. जर तू आपल्या जवळच्या गरीब भावाला चांदी उधार देशील, तर तू त्याला दाबणारा होणार नाहीस, तू त्याच्यावर व्याज ठेवणार नाहीस. जर पण तू शेजाऱ्याचे वस्त्र तारण म्हणून घेतलेस, तर सूर्यास्ताच्या आधी तू ते त्याला परत करशील. कारण हे त्याचे आवरण आहे, फक्त हे त्याच्या नग्नतेचे वस्त्र आहे, त्यामध्ये तो काय झोपेल? म्हणून जर तो माझ्याकडे ओरडेल, तर मी त्याचे ऐकेन, कारण मी दयाळू आहे. देवांना तू वाईट बोलू नकोस, आणि तुझ्या लोकांच्या शासकाला तू वाईटरित्या बोलू नकोस. तुझ्या खळ्याचे आणि द्राक्षकुंडाचे पहिले फळ विलंब करू नकोस, तुझ्या मुलांचे पहिलेजन्मलेले मला देशील. अशा प्रकारे तू तुझा वासरू आणि तुझी मेंढी आणि तुझा जुंपलेला प्राणी यांच्याबाबत करशील, सात दिवस ते आईच्या जवळ राहील, पण आठव्या दिवशी तू ते माझ्यासाठी परत करशील. आणि तुम्ही माझ्यासाठी पवित्र पुरुष असाल, आणि जंगली प्राण्यांनी फाडलेले मांस खाऊ नका, ते कुत्र्याला फेकून द्या.

२३

तू व्यर्थ ऐकणे स्वीकारू नकोस, आणि अन्यायी साक्षीदार होण्यासाठी अन्यायी व्यक्तीशी करार करू नकोस. तू दुष्टपणात अधिकांशांबरोबर नसशील, तू बहुजनांबरोबर अधिकांशांबरोबर बाजूला वळण्यासाठी जोडला जाणार नाहीस, यासाठी की न्यायाला विकृत करावे. आणि गरीब माणसावर तू न्यायनिवाड्यात दया करणार नाहीस. जर तू तुझ्या शत्रूचा बैल किंवा त्याचे ओझे वाहणारे प्राणी भटकताना आढळले, तर ते मागे वळवून त्याला परत कर. जर तू तुझ्या शत्रूचे ओझे वाहणारे प्राणी त्याच्या भाराखाली पडलेले पाहशील, तर तू ते सोडून पुढे जाणार नाहीस, परंतु त्याच्यासोबत ते उचलण्यास मदत करशील.

तू त्याच्या न्यायनिवाड्यात गरीबाचा न्याय विकृत करणार नाहीस. प्रत्येक अन्यायी शब्दापासून तू दूर राहशील, निर्दोष आणि न्यायी यांना तू ठार मारणार नाहीस आणि भेटवस्तूंमुळे तू दुष्टाला न्याय्य ठरवणार नाहीस. आणि तू भेटवस्तू घेऊ नकोस, कारण भेटवस्तू पाहणाऱ्यांचे डोळे आंधळे करतात आणि न्यायी शब्दांचा नाश करतात. आणि परदेशी यांना तुम्ही छळणार नाही, कारण तुम्हाला परदेशी च्या आत्म्याची ओळख आहे, कारण तुम्ही स्वतः इजिप्त देशात परदेशी होता. सहा वर्षे तू तुझी जमीन पेरशील आणि तिचे उत्पन्न एकत्र करशील. पण सातव्या वर्षी तू सुटका करशील आणि तिला सोडशील, आणि तुझ्या राष्ट्राचे गरीब खातील, आणि जे उरेल ते रानटी प्राणी खातील; अशाच प्रकारे तू तुझ्या द्राक्षमळाचे आणि तुझ्या जैतूनबागेचे करशील. सहा दिवस तू तुझी कामे करशील, पण सातव्या दिवशी विश्रांती असेल, जेणेकरून तुझा बैल आणि तुझा जोखडलेला प्राणी विश्रांती घेतील, आणि जेणेकरून तुझ्या दासीचा मुलगा आणि परदेशी ताजेतवाने होतील. सर्व जे काही मी तुम्हाला सांगितले आहे ते पाळा, आणि इतर देवांच्या नावाचे स्मरण करू नका, किंवा ते तुमच्या तोंडातून ऐकू येऊ नये.

वर्षातून तीन वेळा माझ्यासाठी उत्सव साजरा करा. बेखमीर भाकरीचा सण पाळण्यासाठी सांभाळा, सात दिवस तुम्ही बेखमीर भाकरी खाल, जसे मी तुम्हाला आज्ञा केली होती नवीन महिन्याच्या वेळेनुसार, कारण त्यामध्ये तुम्ही इजिप्तमधून बाहेर आलात, माझ्यासमोर रिकाम्या हाताने दिसू नका. आणि तू कापणीच्या प्रथमफळांचा सण तुझ्या कामांचा करशील, जी तू तुझ्या

शेतात पेरशील, आणि वर्षाच्या शेवटी पूर्णतेचा सण तुझ्या कामांच्या मंडळीत, जी तुझ्या शेतातून आहेत. वर्षातून तीन वेळा तुझा प्रत्येक पुरुष तुझ्या प्रभू देवासमोर दिसेल. जेव्हा मी तुझ्या समोरून राष्ट्रांना बाहेर काढीन आणि तुझ्या सीमा विस्तारीन, तेव्हा तू माझ्या धूपाचे रक्त खमीरावर यज्ञ करू नकोस, किंवा माझ्या सणाची चरबी सकाळपर्यंत पडून राहू देऊ नकोस. तुझ्या भूमीच्या प्रथम उत्पन्नाची प्रथम फळे तू तुझ्या देवा प्रभूच्या घरात आणशील, तू कोकरू त्याच्या आईच्या दुधात शिजवणार नाहीस. आणि पाहा, मी माझा दूत तुझ्या समोर पाठवतो, जेणेकरून तो तुला मार्गात राखील, आणि ज्या भूमीत मी तुझ्यासाठी तयार केली आहे त्यामध्ये तुला आणील. स्वतःसाठी लक्ष दे आणि त्याचे ऐक आणि त्याची अवज्ञा करू नकोस, कारण तो तुला मागे घेणार नाही, कारण माझे नाव त्याच्यावर आहे. जर तुम्ही माझा आवाज काळजीपूर्वक ऐकाल, आणि मी तुला जे काही आज्ञा करीन ते सर्व पाळशील, आणि माझा करार पाळाल, तर तुम्ही सर्व राष्ट्रांपैकी माझे विशेष लोक व्हाल, कारण सर्व पृथ्वी माझी आहे, आणि तुम्ही माझ्यासाठी राजेशाही याजकत्व आणि पवित्र राष्ट्र व्हाल, हे शब्द तू इस्राएलच्या मुलांना सांगशील, जर तुम्ही माझा आवाज काळजीपूर्वक ऐकाल, आणि मी तुला जे काही सांगेन ते सर्व कराल, तर मी तुझ्या शत्रूंचा शत्रू होईन, आणि तुझ्या विरोधकांचा विरोध करीन. माझा दूत तुझा नेता म्हणून जाईल, आणि तो तुला अमोरी, हित्ती, परिज्जी, कनानी, गिर्गाशी, हिव्वी आणि यबूसी यांच्याकडे घेऊन जाईल, आणि मी त्यांना नष्ट करीन. तू त्यांच्या देवांना नमन करू नकोस, आणि त्यांची सेवा करू नकोस, तू त्यांच्या कृत्यांप्रमाणे करू नकोस, परंतु तू त्यांचा संपूर्ण नाश करशील, आणि तू त्यांचे स्तंभ फोडून टाकशील. आणि तू तुझ्या प्रभू देवाची सेवा करशील, आणि मी तुझी भाकर, तुझा द्राक्षारस आणि तुझे पाणी यांना आशीर्वाद देईन, आणि मी तुमच्यापासून रोग दूर करीन. तुझ्या पृथ्वीवर वांझ पुरुष किंवा वांझ स्त्री असणार नाही, तुझ्या दिवसांची संख्या पूर्ण करीत मी पूर्ण करीन. आणि मी भय पाठवीन तुझा नेता म्हणून, आणि मी सर्व राष्ट्रांना धक्का देईन ज्यांच्यामध्ये तू प्रवेश करतोस, आणि मी तुझ्या सर्व शत्रूंना पळून जाणारे करीन. आणि मी तुझ्या आधी डांस पाठवीन, आणि तू अमोरी, हिव्वी, कनानी आणि हित्ती यांना तुझ्यापासून हाकलून देशील. मी त्यांना एका वर्षात हाकलून देणार नाही, जेणेकरून भूमी ओसाड होणार नाही आणि भूमीचे हिंस्र प्राणी तुझ्यावर अनेक होणार नाहीत. मी त्यांना

तुझ्यापासून हळूहळू काढून टाकीन, जोपर्यंत तू वाढशील आणि त्या भूमीचा वारसा मिळवशील. आणि मी तुझ्या सीमा लाल समुद्रापासून फिलिस्तीमच्या समुद्रापर्यंत, आणि वाळवंटापासून महान युफ्रेटीस नदीपर्यंत ठेवीन, आणि त्या भूमीत राहणाऱ्यांना तुमच्या हातात सुपूर्त करीन, आणि त्यांना तुझ्यापासून हाकलून देईन. तू त्यांच्याशी आणि त्यांच्या देवांशी करार करणार नाहीस. आणि ते तुझ्या भूमीत स्थायिक होणार नाहीत, जेणेकरून ते तुला माझ्याविरुद्ध पाप करायला लावणार नाहीत, कारण जर तू त्यांच्या देवांची सेवा करशील, तर हे तुला अडथळा असतील.

२४

आणि मोशेला म्हणाला, तू आणि अहरोन, आणि नादाब, आणि अबीहू, आणि इस्राएलच्या सत्तर वडीलांसह प्रभूकडे वर जा, आणि ते लांबून प्रभूला नमन करतील. आणि मोशे एकटाच देवाजवळ येईल, पण ते जवळ येणार नाहीत, आणि लोक त्यांच्यासोबत चढणार नाहीत. मोशे आत गेला आणि त्याने लोकांना देवाचे सर्व शब्द आणि विधी सांगितले, आणि सर्व लोकांनी एका आवाजाने उत्तर दिले, म्हणत, प्रभूने जे सर्व शब्द बोलले, ते आम्ही करू आणि ऐकू. आणि मोशेने प्रभूचे सर्व शब्द लिहिले, आणि मोशे पहाटे उठून सकाळी पर्वताच्या खाली वेदी बांधली, आणि इस्राएलाच्या बारा वंशांसाठी बारा दगड ठेवले. आणि त्याने इस्राएलाच्या मुलांचे तरुण पुरुष पाठवले, आणि त्यांनी होमार्पणे वर आणली, आणि त्यांनी देवाला तारणाचा यज्ञ म्हणून वासरे अर्पण केली. मोशेने रक्ताचा अर्धा भाग घेऊन वाट्यांमध्ये ओतला, आणि रक्ताचा अर्धा भाग वेदीवर ओतला. आणि कराराचे पुस्तक घेऊन, लोकांच्या कानात वाचले, आणि ते म्हणाले, प्रभूने जे सर्व बोलले, ते आम्ही करू आणि ऐकू. पण मोशेने रक्त घेऊन लोकांवर शिंपडले आणि म्हणाला, पाहा, या कराराचे रक्त, जो करार प्रभूने तुमच्याशी या सर्व वचनांविषयी केला.

आणि मोशे आणि आरोन आणि नादाब आणि अबीहू आणि इस्राएलच्या वडिलांच्या सभेतील

सत्तर जण वर गेले. आणि त्यांनी ते ठिकाण पाहिले जेथे इस्राएलाचा देव उभा होता, आणि त्याच्या पायाखाली नीलमणीच्या विटांसारखे काम होते, आणि शुद्धतेत स्वर्गाच्या आकाशमंडळासारखे रूप होते. आणि इस्राएलच्या निवडलेल्यांपैकी एकही नाश पावला नाही, आणि ते देवाच्या ठिकाणी दिसले, आणि त्यांनी खाल्ले व प्याले. आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, माझ्याकडे डोंगरावर चढून ये आणि तेथे राहा, आणि मी तुला दगडी पाट्या देईन, नियम आणि आज्ञा, ज्या मी त्यांना कायदा देण्यासाठी लिहिल्या आहेत. आणि मोशे उठला आणि यहोशवा जो त्याच्याजवळ उभा होता, ते देवाच्या पर्वतावर गेले. आणि त्या वडीलांना त्यांनी सांगितले, येथे शांत राहा, जोपर्यंत आम्ही तुमच्याकडे परत येत नाही, आणि पाहा, अहरोन आणि हूर तुमच्याबरोबर आहेत; जर कोणाला न्यायाची गरज असेल, तर त्यांनी त्यांच्याकडे जावे. आणि मोशे आणि यहोशवा डोंगरावर गेले, आणि ढगाने डोंगर झाकला. आणि देवाचे गौरव सिनाय पर्वतावर उतरले, आणि ढगाने त्याला सहा दिवस झाकले, आणि प्रभूने सातव्या दिवशी ढगाच्या मध्यातून मोशेला बोलावले. परंतु प्रभूच्या गौरवाचे स्वरूप, डोंगराच्या शिखरावर जळणाऱ्या अग्नीसारखे, इस्राएलाच्या पुत्रांसमोर होते. आणि मोशे ढगाच्या मध्यभागी शिरला, आणि पर्वतावर चढला, आणि तो तेथे पर्वतावर चाळीस दिवस आणि चाळीस रात्री होता.

२५

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, मी इस्राएलच्या मुलांना म्हणालो, आणि सर्वांकडून प्रथमफळे घ्या, ज्यांच्या हृदयाला योग्य वाटेल, आणि तुम्ही माझी प्रथमफळे घ्याल. आणि ही प्रथमफळे आहेत जी तुम्ही त्यांच्याकडून घ्याल: सोने, चांदी आणि पितळ. आणि जांभळा, आणि जांभळा, आणि दुहेरी किरमिजी, आणि कातलेले तलम सुते, आणि शेळीचे केस, आणि मेंढ्यांची लाल रंगवलेली कातडे, आणि निळी कातडे, आणि अविनाशी लाकूड, आणि सार्डियसचे दगड, आणि कोरीवकामासाठी दगड खांद्याच्या तुकड्यासाठी, आणि लांब झगा. आणि तू माझ्यासाठी पवित्रस्थान बांधशील, आणि मी तुम्हांमध्ये प्रकट होईन. आणि तू माझ्यासाठी सर्व त्याप्रमाणे

करशील जितके मी तुला डोंगरावर दाखवतो, तंबूचा नमुना आणि त्याच्या सर्व वस्तूंचा नमुना, अशाप्रकारे तू करशील. आणि तू साक्षीचा कोश अविनाशी लाकडापासून बनवशील, त्याची लांबी अडीच हात, रुंदी दीड हात आणि उंची दीड हात असावी. आणि तू ते शुद्ध सोन्याने मढवशील, आतून आणि बाहेरून तू ते मढवशील, आणि तू त्यासाठी सोन्याचे वेणीदार कंगोरे सभोवती बनवशील. आणि तू याला चार सोन्याच्या कड्या बनवशील, आणि त्या चार बाजूंवर ठेवशील, एका बाजूवर दोन कड्या, आणि दुसऱ्या बाजूवर दोन कड्या. तू अविनाशी लाकडाचे दांडे बनवशील आणि त्यांना सोन्याने मढवशील, आणि तू दांड्या कोशाच्या बाजूंमधील कड्यांमध्ये घालशील, त्यांच्यामध्ये कोश उचलण्यासाठी. कोशाच्या कड्यांमध्ये दांडे हलविले न जाणारे असतील. आणि तू त्या साक्ष्या कोशात ठेवशील, ज्या मी तुला देईन. आणि तू शुद्ध सोन्याचे दयासन आच्छादन करशील, ज्याची लांबी दोन हात आणि अर्धा, आणि रुंदी हात आणि अर्धा असेल. आणि तू दोन करूब सोन्याचे ठोकून बनवशील, आणि त्यांना दयासनाच्या दोन्ही बाजूंना ठेवशील. या बाजूपासून एक करूब केला जाईल, आणि दयासनाच्या दुसऱ्या बाजूपासून एक करूब केला जाईल, आणि तू दोन करूब दोन बाजूंवर करशील. करूब आपले पंख वरून पसरवणारे असतील, त्यांच्या पंखांनी दयासनावर सावली करणारे असतील, आणि त्यांचे चेहरे एकमेकांकडे असतील, दयासनाकडे करूबांचे चेहरे असतील. आणि तू दया आसन कोशावर वरून ठेवशील, आणि कोशात तू ती साक्ष्ये टाकशील जी मी तुला देईन. आणि मी तुला तेथून ओळखला जाईन, आणि दयासनाच्या वरून, दोन करुबांच्या मध्ये, जे साक्षपत्राच्या कोशावर आहेत, त्यांच्यामधून मी तुझ्याशी बोलेन, आणि इस्राएलाच्या मुलांसाठी मी तुला जे काही आज्ञा करीन त्या सर्वांविषयी बोलेन. आणि तू शुद्ध सोन्याचे सोनेरी टेबल करशील, दोन हात लांबी, आणि एक हात रुंदी, आणि दीड हात उंची. आणि तू याला सभोवती सोन्याच्या वळणदार नक्षी करशील, आणि तू याला सभोवती हातपट्टीचा कंगोरा करशील,

आणि तू मुकुटाभोवती वळणदार नक्षी करशील. आणि तू चार सोन्याच्या कड्या करशील, आणि त्या चार कड्या तिच्या पायांच्या चार भागांवर मुकुटाच्या खाली ठेवशील. आणि त्या कड्या वाहक दांड्यांसाठी कप्पे म्हणून असतील, जेणेकरून त्यांच्यामध्ये टेबल उचलता येईल. आणि तू

अविनाशी लाकडापासून दांडे करशील, आणि तू त्यांना शुद्ध सोन्याने मढवशील, आणि त्यांच्यामध्ये टेबल उचलले जाईल. आणि तू तिच्या वाट्या, धूपपात्रे, अर्पणपात्रे आणि प्याले बनवशील, ज्यांत तू अर्पण ओतशील, त्या शुद्ध सोन्यापासून तू बनवशील. आणि तू टेबलावर उपस्थितीच्या भाकरी माझ्यासमोर सतत ठेवशील.

आणि तू शुद्ध सोन्याचा दिवा-उभा करशील, हातोडा-काम करून तू तो दिवा-उभा करशील; तिचा दांडा, आणि त्या काड्या, आणि त्या वाट्या, आणि त्या गोळे, आणि त्या कमळे तिच्यातून असतील. पण सहा फांद्या बाजूंतून बाहेर येत होत्या, तीन फांद्या दिव्याच्या एका बाजूला आणि तीन फांद्या दिव्याच्या दुसऱ्या बाजूला. आणि तीन वाट्या बदामाच्या आकाराच्या कोरलेल्या होत्या, एका फांदीत गोलाकार भाग आणि कळी, अशाच सहा फांद्यांना ज्या दिवटातून बाहेर येत होत्या. आणि दिव्यास्तंभात चार वाट्या बदामाच्या आकाराच्या कोरलेल्या होत्या, एका फांदीत गोळे आणि त्याची कमळे होती. दिव्यदीपस्तंभातून बाहेर पडणाऱ्या सहा शाखांसाठी असेच - त्यातून दोन नळ्यांखाली एक गोळा आणि त्यातून चार नळ्यांखाली एक गोळा, आणि दिव्यदीपस्तंभात बदामाच्या आकाराचे कोरलेले चार वाट्या. गोळे आणि फांद्या त्यातून असाव्यात, संपूर्ण कोरीव काम एका शुद्ध सोन्यापासून. आणि तू तिचे सात दिवे बनवशील, आणि तू ते दिवे लावशील, आणि ते एका बाजूने प्रकाश देतील. आणि तिची धूपदानी आणि तिचे पाये शुद्ध सोन्याचे तू करशील. हे सर्व पात्रे शुद्ध सोन्याच्या एका तोळाची होती. पाहा, तू तो नमुना प्रमाणे करशील जो तुला डोंगरावर दाखवला गेला आहे.

२६

आणि तंबू तू दहा पडदे वळणदार तलम सणापासून, निळ्यापासून, जांभळ्यापासून आणि किरमिजी रंगाच्या वळणदार सुतापासून करशील; करुब विणकामाने तू ते करशील. एका पडद्याची लांबी अठ्ठावीस हात आणि रुंदी चार हात असेल, सर्व पडद्यांचे माप सारखेच असेल.

पाच पडदे एकमेकांशी जोडलेले असतील, एक दुसऱ्याशी लागून, आणि पाच पडदे एकमेकांशी जोडलेले असतील, एक दुसऱ्याशी. आणि तू त्यांना निळे अंकुश करशील एका पडद्याच्या कडेवर, एका बाजूच्या भागापासून जोडणीसाठी, आणि अशाच प्रकारे तू बाहेरच्या पडद्याच्या कडेवर दुसऱ्या जोडणीकडे करशील. पन्नास आकड्या तू एका पडद्याला करशील, आणि पन्नास आकड्या तू दुसऱ्या पडद्याच्या जोडणीच्या भागाला करशील, समोरासमोर एकमेकांना पडणाऱ्या प्रत्येकामध्ये. आणि तू पन्नास सोन्याच्या कड्या करशील, आणि पडदे एक दुसऱ्याला कड्यांनी जोडशील, आणि तंबू एक होईल. आणि तू तंबूवर आच्छादनासाठी केसाळ कातडी करशील, अकरा कातडी तू त्या करशील. एका कातडीची लांबी तीस हात आणि चार हात, एका कातडीची रुंदी, अकरा कातड्यांना समान माप असेल. आणि तू पाच कातडी एकत्र जोडशील, आणि सहा कातडी एकत्र जोडशील, आणि तू सहावे कातडे तंबूच्या समोरच्या बाजूला दुप्पट करशील. आणि तू एका पडद्याच्या कडेवर, जोडणीच्या मध्यभागी, पन्नास आकड्या करशील, आणि दुसऱ्या जोडणाऱ्या पडद्याच्या कडेवर पन्नास आकड्या करशील.

आणि तू पन्नास कांस्याच्या कड्या करशील, आणि त्या कड्या आकड्यांमधून जोडशील, आणि कातड्या जोडशील, आणि ते एक होईल. आणि तू तंबूच्या पडद्यांमधील ओतप्रोत खाली ठेवशील, उरलेल्या पडद्याचा अर्धा भाग तंबूच्या पडद्यांच्या ओतप्रोतामध्ये झाकशील, तंबूच्या मागे झाकशील. एक हात या बाजूला आणि एक हात त्या बाजूला, तंबूच्या पडद्यांच्या लांबीतून ओलांडणाऱ्या भागातून, तंबूच्या दोन्ही बाजूंवर झाकणारे असेल, जेणेकरून ते झाकेल. आणि तू तंबूसाठी लाल रंगवलेल्या मेंढ्यांच्या कातड्यांचे आच्छादन करशील, आणि त्यावर निळ्या कातड्यांची आच्छादने ठेवशील.

आणि तू तंबूचे खांब अविनाशी लाकडापासून करशील. दहा हात लांबीचा एक स्तंभ तू बनवशील, आणि दीड हात रुंदी असेल त्या एका स्तंभाची. दोन कोनाडे एका खांबाला, एक दुसऱ्याशी जुळणारे, असेच तू तंबूच्या सर्व खांबांना कराल. आणि तू तंबूसाठी खांब करशील, वीस खांब उत्तरेच्या बाजूला. आणि चाळीस चांदीचे पाये तू विशी खांबांसाठी करशील, एका खांबासाठी

त्याच्या दोन्ही बाजूंना दोन पाये, आणि एका खांबासाठी त्याच्या दोन्ही बाजूंना दोन पाये. आणि दुसरी बाजू दक्षिणेकडे, वीस खांब आणि त्यांचे चाळीस चांदीचे पाया, एका खांबाला त्याच्या दोन्ही बाजूंना दोन पाया, आणि एका खांबाला त्याच्या दोन्ही बाजूंना दोन पाया. आणि तंबूच्या मागील बाजूच्या भागातून समुद्राकडे तू सहा खांब बनवशील. आणि तंबूच्या मागील बाजूच्या कोपऱ्यांवर तू दोन स्तंभ बनवशील. आणि ते खालीपासून समान असेल, त्याच प्रमाणे ते शिरांपासून एका भेटीपर्यंत समान असतील, अशा प्रकारे तू दोन्ही कोपऱ्यांना करशील, ते समान असू द्या. आणि आठ खांब असतील, आणि त्यांचे चांदीचे पाया सोळा असतील, एका खांबाला त्याच्या दोन्ही बाजूंना दोन पाया, आणि एका खांबाला दोन पाया. आणि तू अविनाशी लाकडापासून अडसर बनवशील, तंबूच्या एका बाजूच्या एका खांबासाठी पाच, आणि तंबूच्या दुसऱ्या एका बाजूच्या खांबासाठी पाच अडसर, आणि समुद्राकडील तंबूच्या मागील बाजूच्या खांबासाठी पाच अडसर. आणि मधला दांडा खांबांच्या दरम्यान एका बाजूपासून दुसऱ्या बाजूपर्यंत विस्तारित होवो. आणि तू खांब सोन्याने मढवशील, आणि तू सोन्याच्या कड्या करशील, ज्यामध्ये तू अडसर घालशील, आणि तू अडसर सोन्याने मढवशील. आणि तू तंबू उभारशील त्या रूपाप्रमाणे जे तुला पर्वतावर दाखवले गेले.

आणि तू निळ्या, जांभळ्या आणि वेचलेल्या किरमिजी रंगाच्या तसेच विणलेल्या तलम कापडाचा पडदा करशील; करूबांचे विणलेले काम करून तू तो करशील. आणि तू ते चार अविनाशी खांबांवर ठेवशील, जे सोन्याने मढवलेले आहेत, त्यांचे शिरोभाग सोनेरी आहेत आणि त्यांचे चार पाया चांदीचे आहेत. आणि तू पडदा खांबांवर ठेवशील, आणि तेथे पडद्याच्या आतील बाजूस साक्षीचा कोश आणशील, आणि पडदा तुम्हाला पवित्र आणि परमपवित्र यांच्यामध्ये वेगळे करेल. आणि तू साक्षीचा कोश पडद्याने परमपवित्र स्थानात झाकशील. आणि तू टेबल पडद्याच्या बाहेर ठेवशील, आणि दिवा टेबलच्या समोर तंबूच्या दक्षिणेकडील भागावर ठेवशील, आणि टेबल तंबूच्या उत्तरेकडील भागावर ठेवशील. आणि तू तंबूच्या दरवाज्यासाठी निळ्या, जांभळ्या आणि किरमिजी रंगाच्या वीणलेल्या सुताचे व वीणलेल्या तलम वस्त्राचे नक्षीदार काम करून आच्छादन करशील. आणि तू पडद्यासाठी पाच खांब करशील, आणि त्यांना सोन्याने मढवशील, आणि त्यांचे

शिरे सोनेरी असतील, आणि त्यांच्यासाठी पाच कांस्य पाया ओतशील.

२७

आणि तू न कुजणाऱ्या लाकडापासून एक वेदी बनवशील, पाच हात लांबी आणि पाच हात रुंदी, ती वेदी चौरस असेल, आणि तिची उंची तीन हात असेल. आणि तू चार कोपऱ्यांवर शिंगे करशील, त्यातूनच शिंगे असतील, आणि तू त्यांना पितळेने झाकशील. आणि तू वेदीसाठी कंगोरा करशील, आणि त्याचे झाकण, आणि त्याच्या वाट्या, आणि त्याचे मांसाचे काटे, आणि त्याचे धूपपात्र, आणि त्याची सर्व भांडी तू कांस्याची करशील. आणि तू त्याच्यासाठी जाळीदार कामाची कांस्याची जाळी करशील, आणि तू त्या जाळीला चार बाजूंच्या खाली कांस्याच्या चार कड्या करशील. आणि तू त्यांना वेदीच्या जाळीच्या खाली खालून ठेवशील, आणि जाळी वेदीच्या अर्ध्यापर्यंत असेल. आणि तू वेदीसाठी अविनाशी लाकडापासून दांडे करशील आणि त्यांना पितळेने मढवशील. आणि तू दांडे रिंगांमध्ये आत घालशील, आणि ते दांडे वेदीच्या बाजूंना असावेत ती उचलण्यासाठी. पोकळ सांधेरहित तू ते करशील, ज्याप्रमाणे तुला पर्वतावर दाखवले गेले, त्याप्रमाणे तू ते करशील. आणि तू तंबूसाठी अंगण करशील, दक्षिणेकडील बाजूला वीणलेल्या बारीक तागाचे अंगणाचे पडदे, एका बाजूची लांबी शंभर हात असावी. आणि त्यांचे वीस स्तंभ, आणि त्यांचे वीस कांस्य पाया, आणि त्यांच्या कड्या आणि चांदीचे धारक. अशाप्रकारे पूर्वेकडील बाजूला पडदे शंभर हात लांबीचे, आणि त्यांचे वीस खांब, आणि त्यांच्या वीस कांस्य उथळ्या, आणि खांबांच्या कड्या आणि आकडे, आणि त्यांच्या उथळ्या चांदीने मढवलेल्या. पण अंगणाची रुंदी समुद्राच्या बाजूला पडदे पन्नास हातांचे, त्यांचे खांब दहा, आणि त्यांच्या बैठका दहा. आणि अंगणाची रुंदी दक्षिणेकडे पन्नास हात पडदे, त्यांचे दहा खांब आणि त्यांचे दहा पाया. आणि एका बाजूला पडद्यांची उंची पंधरा हात होती, त्यांचे तीन खांब आणि त्यांचे तीन पाया. आणि दुसरी बाजू पंधरा हात पडद्यांची उंची, त्यांचे तीन खांब, आणि त्यांचे तीन पाया. आणि आवाराच्या दरवाज्याला आच्छादन, वीस हात उंची, निळ्या, जांभळ्या आणि

किरमिजी वळलेल्या सुताचे, आणि वळलेल्या तलम तागाचे भरतकामाच्या विविधतेने, त्यांचे चार खांब आणि त्यांचे चार पाया. अंगणाच्या सभोवतीचे सर्व खांब चांदीने मढवलेले होते, आणि त्यांचे शिरस्त्राणे चांदीचे होते, आणि त्यांचे पाया पितळेचे होते. आवाराची लांबी शंभर हात आणि रुंदी पन्नास हात, आणि उंची पाच हात वीणलेल्या बारीक तागाच्या पडद्यांची, आणि त्यांचे पाया कांस्याचे. आणि सर्व रचना आणि सर्व साधने आणि अंगणाच्या खुंट्या कांस्याच्या होत्या.

आणि तू इस्राएलच्या पुत्रांना आज्ञा कर आणि ते तुला जैतुनांपासून न दाबलेले, शुद्ध, कुटलेले तेल प्रकाशासाठी आणावेत, जेणेकरून दिवा सतत जळत राहील. साक्षीच्या तंबूत, कराराच्या पडद्याच्या बाहेर जो करारावर आहे, अहरोन आणि त्याचे पुत्र ते संध्याकाळपासून सकाळपर्यंत परमेश्वरासमोर जाळतील; हा तुमच्या पिढ्यांसाठी इस्राएलाच्या पुत्रांकडून कायमचा नियम आहे.

२८

आणि तू आपल्याजवळ आण आरोन तुझा भाऊ आणि त्याची मुले, इस्राएलच्या मुलांमधून, माझ्यासाठी याजक म्हणून सेवा करण्यासाठी: आरोन आणि नादाब आणि अबीहू आणि एलाजार आणि इथामार, आरोनाची मुले. आणि तू तुझा भाऊ अहरोनासाठी सन्मान आणि वैभवासाठी पवित्र वस्त्र करशील. आणि तू सर्व ज्ञानी मनाच्या लोकांशी बोल, ज्यांना मी ज्ञानाच्या आणि समजाच्या आत्म्याने भरले आहे, आणि ते अहरोनाचे पवित्र वस्त्र तयार करतील पवित्र सेवेसाठी, ज्यामध्ये तो माझ्यासाठी याजकपणा करील. आणि ही वस्त्रे जी ते करतील, छातीचा पट्टा आणि खांद्याचा तुकडा आणि लांब झगा आणि विणलेला अंगरखा आणि पगडी आणि कमरपट्टा, आणि ते पवित्र वस्त्रे करतील अहरोन आणि त्याच्या मुलांसाठी, मला याजक म्हणून सेवा करण्यासाठी. आणि ते सोने, नीलमणी, जांभळा, किरमिजी आणि बारीक तागाचे कापड घेतील. आणि ते वळलेल्या बारीक तागापासून खांद्याचा तुकडा करतील, हे विणकाम करणाऱ्याचे नक्षीदार काम असेल. दोन खांद्याचे तुकडे जोडणारे असतील त्याला, एक दुसऱ्याला, दोन भागांवर बसवलेले.

आणि खांद्याच्या तुकड्यांचे कापड जे त्याच्यावर आहे, ते त्याच्या बनावटीप्रमाणे त्याच्यापासूनच असेल, शुद्ध सोन्यापासून, आणि निळ्या, आणि जांभळ्या, आणि किरमिजी वीण केलेल्या, आणि बारीक वीण केलेल्या तागाच्या धाग्यापासून. आणि तू दोन पाचूचे दगड घेशील आणि त्यांच्यावर इस्राएलच्या मुलांची नावे कोरशील. एका दगडावर सहा नावे, आणि दुसऱ्या दगडावर उरलेली सहा नावे त्यांच्या पिढ्यांप्रमाणे. दगड कोरण्याच्या कलेचे काम, शिक्क्याची कोरीव कामे, तू दोन दगडांवर इस्राएलच्या मुलांची नावे कोरशील. आणि तू दोन दगड एफोदाच्या खांद्यांवर ठेवशील, ते दगड इस्राएलाच्या मुलांसाठी स्मरणाचे आहेत, आणि अहरोन इस्राएलाच्या मुलांची नावे प्रभूसमोर त्याच्या दोन्ही खांद्यांवर उचलेल, त्यांच्याविषयी स्मारक म्हणून. आणि तू शुद्ध सोन्याचे खांद्याचे तुकडे करशील. आणि तू शुद्ध सोन्याच्या दोन झालरीच्या साखळ्या करशील, फुलांच्या आकारात गुंफलेल्या, विणण्याचे काम, आणि त्या विणलेल्या झालरीच्या साखळ्या त्या खांद्याच्या तुकड्यांवर ठेवशील, त्यांच्या खांद्याच्या तुकड्यांच्या समोरच्या बाजूला.

आणि तू न्यायनिवाड्याचे उरपट करशील, नक्षीकामाचे काम, एफोदाच्या रीतीप्रमाणे ते करशील, सोन्यापासून, आणि निळ्यापासून, आणि जांभळ्यापासून, आणि वीणलेल्या किरमिजीपासून, आणि वीणलेल्या तलम सणापासून. तू ते चौरस करशील, ते दुप्पट असेल, त्याची लांबी एक वीत आणि रुंदी एक वीत. आणि तू त्याच्यामध्ये चार पंक्तींचे दगडांनी जडलेले वस्त्र विणशील, दगडांची पंक्ती असेल - गोमेद, पुष्कराज आणि पाचू, ही पहिली पंक्ती. आणि दुसरी ओळ, कोळसा, आणि नीलमणी, आणि यास्पिस. आणि तिसरी ओळ, लिगुरियम, अगेट, अमेथिस्ट. आणि चौथी ओळ पुष्कराज, वैडूर्य आणि गोमेद यांची असावी, ते सोन्याने आच्छादित केलेले आणि सोन्यात बांधलेले असावेत, त्यांच्या ओळीप्रमाणे असावेत. आणि ते दगड इस्राएलाच्या पुत्रांच्या नावांपैकी बारा असावेत, त्यांच्या नावांप्रमाणे, मुद्रांच्या कोरीवकामासारखे, प्रत्येक आपल्या नावाप्रमाणे, बारा वंशांसाठी असावेत. आणि तू शुद्ध सोन्यापासून साखळीसारखे काम केलेले, एकत्र विणलेले फुंदे ओरॅकलवर बनवशील. आणि अहरोन इस्राएलाच्या मुलांची नावे न्यायाच्या वक्षपट्टावर छातीवर घेईल, पवित्रस्थानात प्रवेश करताना देवासमोर स्मरणार्थ. आणि तू न्यायाच्या ऊरपटावर प्रकटीकरण आणि सत्य ठेवशील, आणि ते अहरोनाच्या छातीवर असेल,

जेव्हा तो प्रभूसमोर पवित्रस्थानात प्रवेश करतो, आणि अहरोन इस्राएलाच्या मुलांचे न्याय आपल्या छातीवर प्रभूसमोर सतत वाहील. आणि तू संपूर्ण निळे रंगाचे लांब अंतर्वस्त्र करशील. आणि त्याच्या मध्यभागी तोंडफोड असेल, त्या तोंडफोडाच्या सभोवती कडा असलेली, विणलेल्या कामाची, ती जोडणी त्याच्यातून एकत्र विणलेली असेल, जेणेकरून ती फाटणार नाही. आणि तू अंगरख्याच्या पट्ट्याखाली खालून करशील, जसे फुलणाऱ्या डाळिंबासारखे, निळ्या, जांभळ्या आणि किरमिजी विणलेल्या आणि वेणलेल्या तलम सणाच्या कापडापासून डाळिंबे, अंगरख्याच्या पट्ट्याखाली सभोवती, त्याच रूपाचे सोनेरी डाळिंबे आणि यांच्यामध्ये घंटा सर्वत्र. सोनेरी डाळिंबापासून डोडोना आणि फुलांचा, अंगरख्याच्या काठावर सभोवती. आणि अहरोन सेवा करताना त्याचा आवाज ऐकू येईल, जेव्हा तो प्रभूसमोर पवित्रस्थानात प्रवेश करील आणि बाहेर जाईल, जेणेकरून तो मरणार नाही. आणि तू शुद्ध सोन्याची पट्टी बनवशील, आणि त्यावर शिक्क्याच्या कोरीव कामाप्रमाणे कोरशील, प्रभूचे पवित्रस्थान. आणि तू ते वळणदार निळ्यावर ठेवशील, आणि ते पगडीवर असेल, पगडीच्या समोरच्या बाजूला असेल. आणि हे अहरोनाच्या कपाळावर असेल, आणि अहरोन पवित्र गोष्टींची पापे काढून घेईल, जितक्या इस्राएलाच्या मुलांनी त्यांच्या सर्व पवित्र भेटींच्या पवित्र केल्या असतील, आणि हे अहरोनाच्या कपाळावर सतत असेल, त्यांना प्रभुसमोर स्वीकारार्ह करण्यासाठी.

आणि अंगरख्यांचे शोभलेले भाग तागापासून बनवावेत, आणि तू तागाची पगडी करशील, आणि तू नक्षीदार कामाचा कमरबंद करशील. आणि अहरोनाच्या मुलांसाठी तू अंगरखे आणि कमरपट्टे करशील, आणि त्यांच्यासाठी फेटे करशील सन्मान आणि वैभवासाठी. आणि तू तुझा भाऊ अहरोन आणि त्याच्याबरोबर त्याचे पुत्र यांना वस्त्र घालशील, आणि तू त्यांना अभिषेक करशील, आणि तू त्यांचे हात भरशील, आणि तू त्यांना पवित्र करशील, यासाठी की ते मला याजक म्हणून सेवा करतील. आणि तू त्यांना तागाचे पायघोळ करशील त्यांच्या शरीराचा नग्नपणा झाकण्यासाठी, कमरेपासून मांड्यांपर्यंत असेल. आणि अहरोन आणि त्याचे पुत्र त्यांना धारण करतील, जेव्हा ते साक्षीच्या तंबूत प्रवेश करतात, किंवा जेव्हा ते पवित्र वेदीवर सेवा करण्यासाठी जवळ येतात, आणि ते स्वतःवर पाप आणणार नाहीत, यासाठी की ते मरणार नाहीत; हा

त्याच्यासाठी आणि त्याच्यानंतर त्याच्या वंशासाठी शाश्वत कायदा आहे.

२९

आणि या गोष्टी आहेत ज्या तू त्यांना करशील, तू त्यांना पवित्र करशील यासाठी की ते मला याजक म्हणून सेवा करतील. तू एक वासरू गुरांपासून घेशील आणि दोन दोषरहित मेंढे घेशील. आणि बेखमीर भाकरी तेलात मळलेल्या, आणि बेखमीर पापड्या तेलात लेपलेल्या, गव्हाच्या मैद्यापासून तू त्यांना करशील. आणि तू त्यांना एका टोपलीत ठेवशील आणि तू त्यांना त्या टोपलीसह आणशील आणि ते वासरू आणि त्या दोन मेंढे आणशील. आणि अहरोन आणि त्याचे पुत्र यांना तू साक्षपटाच्या तंबूच्या दरवाजाशी आणशील, आणि त्यांना पाण्याने धुवशील. आणि वस्त्रे घेऊन, तू तुझा भाऊ अहरोन याला लांब अंगरखा, खांद्याचा तुकडा आणि ऊरपट घालशील, आणि तू त्याला ऊरपट खांद्याच्या तुकड्याशी जोडशील. आणि तू त्याच्या डोक्यावर पगडी ठेवशील, आणि तू पवित्र पट्टी पगडीवर ठेवशील. आणि तू अभिषेकाचे तेल घेशील आणि ते त्याच्या डोक्यावर ओतशील आणि त्याचा अभिषेक करशील. आणि त्याचे पुत्र तू आणशील आणि त्यांना अंगरखे घालशील. आणि तू त्यांना पट्ट्यांनी कमरबंध घालशील, आणि तू त्यांना फेटे घालशील, आणि त्यांना माझ्यासाठी सदासर्वकाळ याजकपद असेल, आणि तू अहरोनाचे हात आणि त्याच्या पुत्रांचे हात पवित्र करशील. आणि तू वासरा साक्षपटाच्या तंबूच्या दरवाजाजवळ आणशील, आणि अहरोन व त्याचे पुत्र त्यांचे हात वासराच्या डोक्यावर ठेवतील, प्रभूसमोर, साक्षपटाच्या तंबूच्या दरवाजाजवळ. आणि तू वासराचा वध करशील प्रभूसमोर, साक्षपटाच्या तंबूच्या दरवाजाजवळ. आणि तू वासराच्या रक्तातून घेशील, आणि तुझ्या बोटाने वेदीच्या शिंगांवर ठेवशील, पण उरलेले सर्व रक्त तू वेदीच्या पायथ्याजवळ ओतशील. आणि तू पोटावरील सर्व चरबी, यकृताची पाळी, दोन मूत्रपिंड आणि त्यांच्यावरील चरबी घेशील आणि वेदीवर ठेवशील. वासराचे मांस, कातडे आणि शेण तू छावणीच्या बाहेर अग्नीत जाळशील, कारण ते पाप आहे.

आणि तू एक मेंढा घेशील, आणि अहरोन व त्याचे मुले त्यांचे हात त्या मेंढ्याच्या डोक्यावर ठेवतील. आणि तू त्याला कापशील आणि रक्त घेऊन वेदीभोवती ओतशील. आणि तू मेंढ्याला अवयवांप्रमाणे दोन तुकड्यांत कापशील, आणि आतडी व पाय पाण्याने धुशील, आणि त्यांना डोक्यासह तुकड्यांवर ठेवशील. आणि तू संपूर्ण मेंढा वेदीवर अर्पण करशील, प्रभूला होमार्पण म्हणून, सुवासिक सुगंधासाठी, हा प्रभूला धूप आहे. आणि तू दुसरा मेंढा घेशील, आणि अहरोन व त्याचे पुत्र त्यांचे हात त्या मेंढ्याच्या डोक्यावर ठेवतील. आणि तू त्याचा वध करशील आणि तू त्याचे रक्त घेशील आणि तू अहरोनाच्या उजव्या कानाच्या पाळीवर, उजव्या हाताच्या टोकावर आणि उजव्या पायाच्या टोकावर ठेवशील, आणि त्याच्या मुलांच्या उजव्या कानांच्या पाळ्यांवर, त्यांच्या उजव्या हातांच्या टोकांवर आणि त्यांच्या उजव्या पायांच्या टोकांवर ठेवशील. आणि तू वेदीवरील रक्तातून आणि अभिषेकाच्या तेलातून घेशील, आणि अहरोनावर व त्याच्या वस्त्रावर, आणि त्याच्या मुलांवर व त्याच्या मुलांच्या वस्त्रांवर त्याच्यासोबत शिंपडशील, आणि तो स्वतः व त्याचे वस्त्र, आणि त्याचे मुले व त्याच्या मुलांची वस्त्रे त्याच्यासोबत पवित्र केली जातील, पण मेंढ्याचे रक्त तू वेदीवर सभोवती ओतशील. आणि तू मेंढ्यापासून त्याची चरबी, आणि पोट झाकणारी चरबी, आणि यकृताची पाळी, आणि दोन मूत्रपिंड, आणि त्यांच्यावरील चरबी, आणि उजवा बाहू घेशील, कारण ही पूर्णता आहे. आणि तेलाची एक भाकर, आणि बेखमीर भाकरीच्या टोपलीतून एक चपाती जी प्रभूसमोर ठेवलेली होती. आणि तू हे सर्व अहरोनाच्या हातांवर आणि त्याच्या मुलांच्या हातांवर ठेवशील, आणि तू त्यांना प्रभूसमोर अर्पण म्हणून वेगळे करशील. आणि तू ती त्यांच्या हातांतून घेशील आणि होमार्पणाच्या वेदीवर सुवासिक वास म्हणून प्रभूसमोर चढवशील, हे प्रभूला अर्पण आहे. आणि तू पवित्रीकरणाच्या मेंढ्यापासून छाती घेशील, जो अहरोनाचा आहे, आणि तू ते प्रभूसमोर अर्पण म्हणून वेगळे करशील, आणि तो तुझा वाटा असेल. आणि तू छातीचे अर्पण आणि काढलेल्या बाहूचे अर्पण पवित्र करशील, जे वेगळे केले गेले आहे आणि जे पूर्णतेच्या मेंढ्यापासून अहरोन आणि त्याच्या मुलांपासून काढून घेतले गेले आहे. आणि अहरोन व त्याच्या मुलांना इस्राएलच्या मुलांकडून शाश्वत नियम असेल, कारण हे अर्पण आहे, आणि इस्राएलच्या मुलांच्या तारणाच्या यज्ञांपासून इस्राएलच्या मुलांकडून अर्पण असेल, प्रभूला अर्पण.

आणि अहरोनाचा पवित्र झगा त्याच्या नंतर त्याच्या मुलांसाठी असेल, त्यांना त्यामध्ये अभिषेक करण्यासाठी आणि त्यांचे हात पवित्र करण्यासाठी. सात दिवस त्याच्या मुलांपैकी जो याजक त्याच्या ऐवजी येईल तो त्यांना घालेल, जो साक्षीच्या तंबूत पवित्रस्थानात सेवा करण्यासाठी प्रवेश करेल. आणि तू पवित्रीकरणाचा मेंढा घेशील आणि पवित्र ठिकाणी मांस शिजवशील. आणि अहरोन व त्याचे पुत्र मेंढ्याचे मांस व टोपलीतील भाकरी साक्षीच्या तंबूच्या दरवाजाजवळ खातील. ते त्यांना खातील ज्यांच्यामध्ये ते पवित्र केले गेले होते, त्यांचे हात पूर्ण करण्यासाठी, त्यांना पवित्र करण्यासाठी, आणि परदेशी त्यांच्यापासून खाणार नाही, कारण ते पवित्र आहेत. जर पूर्णतेच्या यज्ञाच्या मांसापासून आणि भाकरींपासून सकाळपर्यंत काही राहिले असेल, तर उरलेले अग्नीने जाळून टाकशील, ते खाल्ले जाणार नाही, कारण ते पवित्र आहे.

आणि तू अहरोन आणि त्याच्या मुलांना असे सर्व काही करशील जितके मी तुला आज्ञा केली, सात दिवस तू त्यांचे हात पवित्र करशील. आणि पापाचे वासरू तू शुद्धीकरणाच्या दिवशी करशील, आणि तू वेदी शुद्ध करशील त्यावर पवित्र करताना, आणि तू त्याचा अभिषेक करशील जेणेकरून ती पवित्र व्हावी. सात दिवस तू वेदी शुद्ध करशील आणि ती पवित्र करशील, आणि वेदी परमपवित्र होईल; प्रत्येक जो वेदीला स्पर्श करेल तो पवित्र केला जाईल. आणि या गोष्टी आहेत ज्या तू वेदीवर करशील: एक वर्षाचे निर्दोष मेंढे, दोन दररोज, वेदीवर सतत, सततचे अर्पण.

एक कोकरू तू सकाळी करशील, आणि दुसरा कोकरू तू संध्याकाळी करशील. आणि दहावा भाग बारीक पिठाचा, एका हीनच्या चौथ्या भागाच्या फोडलेल्या तेलात मिसळलेला, आणि पेय अर्पण म्हणून एका हीनचा चौथा भाग द्राक्षारस एका कोकराला. आणि दुसरा कोकरू तू संध्याकाळी करशील, सकाळच्या यज्ञाप्रमाणे आणि त्याच्या पेयार्पणाप्रमाणे, तू सुगंधी वासाचे अर्पण प्रभूला करशील. सतत यज्ञ तुमच्या पिढ्यांमध्ये, साक्षीच्या तंबूच्या दरवाज्यावर प्रभूसमोर, जेथे मी तुला तेथून ओळखला जाईन, म्हणजे तुझ्याशी बोलावे. आणि मी तेथे इस्राएलच्या पुत्रांना नेमीन, आणि माझ्या गौरवात पवित्र केले जाईन. आणि मी साक्षीचा तंबू पवित्र करीन, आणि

वेदी, आणि अहरोन व त्याच्या मुलांना मी पवित्र करीन, माझ्यासाठी याजक म्हणून सेवा करण्यासाठी. आणि मी इस्राएलाच्या मुलांमध्ये बोलावला जाईन, आणि मी त्यांचा देव असेन. आणि ते जाणतील की मी प्रभु त्यांचा देव आहे, ज्याने त्यांना इजिप्तच्या भूमीतून बाहेर काढले, त्यांच्यासाठी हाक मारली जावी आणि त्यांचा देव असावे.

३०

आणि तू अविनाशी लाकडापासून धूपाची वेदी करशील. आणि तू ते एक हात लांब आणि एक हात रुंद अशा चौरस आकाराचे करशील, आणि त्याची उंची दोन हात असेल, त्याची शिंगे त्यातूनच असतील. आणि तू शुद्ध सोन्याने त्याची जाळी, त्याच्या भिंती सभोवती आणि त्याची शिंगे मढवशील, आणि त्याला सभोवती सोन्याचा वेणीदार मुकुट करशील. आणि दोन सोन्याच्या शुद्ध कड्या तू त्याच्या वेणीदार मुकुटाखाली बनवशील, दोन बाजूंना तू दोन्ही कडांवर बनवशील, आणि त्या दांड्यांसाठी धारक असतील, जेणेकरून त्यांच्यामध्ये ते उचलावे. आणि तू न कुजणाऱ्या लाकडापासून दांडे करशील आणि त्यांना सोन्याने मढवशील. आणि तू ते पडद्यासमोर ठेवशील, जो साक्ष्यांच्या कोशावर आहे, ज्यातून मी तुला तेथून ओळखला जाईन. आणि अहरोन त्याच्यावर बारीक संयुक्त धूप जाळील, सकाळी सकाळी, जेव्हा तो दिवे दुरुस्त करतो, तेव्हा तो त्याच्यावर धूप जाळील. आणि जेव्हा अहरोन त्या दिव्यांना उशीरा पेटवतो, तेव्हा तो त्यावर धूप जाळील. प्रभूसमोर सतत नेहमीचा धूप त्यांच्या पिढ्यांसाठी. आणि तो त्याच्यावर दुसरा धूप, अर्पण, यज्ञ आणणार नाही, आणि तू त्याच्यावर पेयार्पण ओतणार नाहीस. आणि अहरोन त्याच्या शिंगांवर वर्षातून एकदा त्याच्यासाठी प्रायश्चित्त करील, शुद्धीकरणाच्या रक्तापासून तो त्यांच्या पिढ्यांसाठी ते शुद्ध करील, ते परमेश्वरासाठी परमपवित्र आहे.

आणि प्रभू मोशेला म्हणाला, जर तू इस्राएलाच्या पुत्रांची जनगणना त्यांच्या तपासणीत घेशील, तर प्रत्येकाने आपल्या आत्म्याची खंडणी प्रभूला द्यावी, आणि त्यांच्या तपासणीत त्यांना पतन

होणार नाही. आणि हे आहे जे ते देतील, जितके तपासणीतून पार जातील, ते दिद्राख्माचे अर्धे, जे पवित्र दिद्राख्माप्रमाणे आहे, वीस ओबोल म्हणजे दिद्राख्मा, आणि दिद्राख्माचे अर्धे हे प्रभूला योगदान आहे. वीस वर्षे आणि त्याहून अधिक वयाच्या तपासणीसाठी जाणारा प्रत्येक व्यक्ती प्रभूला योगदान देईल. श्रीमंत वाढवणार नाही, आणि गरीब दिद्राख्मा च्या अर्ध्या पासून कमी करणार नाही, प्रभूला योगदान देण्यात, तुमच्या आत्म्यांबद्दल प्रायश्चित करण्यासाठी. आणि तू इस्राएलाच्या मुलांकडून योगदानाची चांदी घेशील, आणि ती साक्षीच्या तंबूच्या सेवेसाठी देशील, आणि ती इस्राएलाच्या मुलांसाठी प्रभूसमोर स्मारक असेल, तुमच्या आत्म्यांविषयी प्रायश्चित करण्यासाठी. आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, कांस्याचे हौद कर, आणि त्याला कांस्याचा पाया, जेणेकरून धुता येईल, आणि तू त्याला साक्षपटाच्या तंबूच्या आणि वेदीच्या दरम्यान ठेवशील, आणि त्यात पाणी ओतशील. आणि अहरोन व त्याचे पुत्र त्यातून आपले हात व पाय पाण्याने धुवतील. जेव्हा ते साक्षीच्या तंबूत प्रवेश करतात, तेव्हा ते पाण्याने धुतील आणि मरणार नाहीत, जेव्हा ते वेदीजवळ सेवा करण्यासाठी आणि प्रभूला होमबली अर्पण करण्यासाठी जातात. ते हात आणि पाय पाण्याने धुतील, जेव्हा ते साक्षीच्या तंबूत प्रवेश करतील, ते पाण्याने धुतील, जेणेकरून ते मरणार नाहीत, आणि त्यांना हा शाश्वत नियम असेल, त्याला आणि त्याच्या सोबतच्या त्याच्या पिढ्यांना. आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, आणि तू मसाले घे, निवडक गंधरसाचे फूल पाचशे शेकेल, आणि सुगंधी दालचिनी याच्या अर्ध्या प्रमाणात दोनशे पन्नास, आणि सुगंधी वेळू दोनशे पन्नास, आणि आयरिसचे पाचशे शेकेल पवित्र, आणि जैतूनांचे तेल एक हीन. आणि तू ते पवित्र अभिषेकाचे तेल तयार करशील, सुगंधी बनवणाऱ्याच्या कलेने बनवलेले सुगंधी द्रव्य, ते पवित्र अभिषेकाचे तेल असेल. आणि तू त्यातून साक्षीच्या तंबूला अभिषेक करशील, आणि साक्षीच्या तंबूच्या कोशाला, आणि तिच्या सर्व भांड्यांना, आणि दिवा व तिची सर्व भांडी, आणि धूपाची वेदी आणि होमबलीची वेदी आणि तिची सर्व पात्रे, आणि मेज आणि तिची सर्व पात्रे, आणि गंगाळ. आणि तू त्यांना पवित्र करशील, आणि ते पवित्रांतील पवित्र असतील; जो कोणी त्यांना स्पर्श करील, तो पवित्र केला जाईल. आणि अहरोन व त्याचे पुत्र यांचा तू अभिषेक करशील आणि त्यांना पवित्र करशील म्हणजे ते माझी याजक म्हणून सेवा करतील. आणि इस्राएलच्या मुलांना तू बोलशील, असे म्हणत, अभिषेकाचे पवित्र तेल हे तुमच्या

पिढ्यानपिढ्या तुमच्यासाठी असेल. माणसाच्या देहावर ते अभिषेक केले जाणार नाही, आणि या रचनेप्रमाणे तुम्ही तुमच्यासाठी त्याचप्रकारे करणार नाही; ते पवित्र आहे, आणि पवित्रस्थान तुमच्यासाठी असेल. जो कोणी असेच करील, आणि जो कोणी त्यातून परक्याला देईल, त्याचा त्याच्या लोकांतून नाश केला जाईल.

आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, तू आपल्यासाठी सुगंधी द्रव्ये घे: गंधरस, नख, गोधूम सुगंधी द्रव्य आणि पारदर्शक धूप, प्रत्येक समान प्रमाणात असेल. आणि ते त्यामध्ये सुगंधी बनवणाऱ्याच्या कामाप्रमाणे धूप करतील, मिश्रित, शुद्ध, पवित्र काम. आणि तू यांच्यापैकी बारीक पीठ करशील, आणि साक्ष्याच्या तंबूत साक्ष्यांसमोर ठेवशील, जेथून मी तुला तेथून ओळखला जाईन, धूप तुम्हाला परमपवित्र असेल. या रचनेप्रमाणे तुम्ही स्वतःसाठी करणार नाही, ते तुम्हाला प्रभूसाठी पवित्र असेल. जो कोणी असेच करेल म्हणजे त्यात वास घेईल, तो त्याच्या लोकांपासून नाश पावेल.

३१

आणि प्रभु मोशेकडे बोलला, म्हणाला, पाहा, मी नावाने बोलावले आहे बसलेलला, जो ऊरीचा मुलगा आणि होरचा नातू, यहूदाच्या वंशातील. आणि मी त्याला दैवी आत्म्याने भरले, शहाणपणाचे आणि समजाचे आणि ज्ञानाचे, प्रत्येक कामात विचार करण्यासाठी. आणि रचना करणे, सोने, चांदी, पितळ, नीलमणी, जांभळा आणि वेणलेला किरमिजी रंग यांच्यावर काम करणे. आणि दगडाचे काम करणे, आणि लाकडाच्या सुतारकामाच्या कामांमध्ये, सर्व कामांनुसार काम करणे. आणि मी त्याला दिले आणि अहिसामाखाचा मुलगा एलियाब दान वंशातील, आणि प्रत्येक समजूतदार हृदयाला मी समजूतदारपणा दिली आहे. आणि ते सर्व काही करतील जे मी तुला आज्ञा केली आहे: साक्षीचा तंबू, आणि कराराचा कोश, आणि त्यावरील दयासन, आणि तंबूचे सामान, आणि वेद्या, आणि टेबल आणि त्याची सर्व भांडी, आणि शुद्ध दिवा आणि तिची

सर्व भांडी आणि बेसिन आणि त्याचा पाया, आणि अहरोनाची सेवेसाठीची वस्त्रे, आणि त्याच्या पुत्रांची वस्त्रे मला याजकपण करण्यासाठी, आणि अभिषेकाचे तेल, आणि पवित्र रचनेचा धूप, मी तुला आज्ञा केलेल्या सर्व गोष्टींप्रमाणे ते करतील.

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, आणि तू इस्राएलच्या पुत्रांना आज्ञा कर, असे म्हणत, पहा, आणि तुम्ही माझे शब्बाथ पाळाल, हे माझ्याकडून आणि तुमच्यामध्ये तुमच्या पिढ्यांपर्यंत एक चिन्ह आहे, यासाठी की तुम्ही जाणावे की मी प्रभु आहे जो तुम्हाला पवित्र करतो. आणि तुम्ही शब्बाथ पाळाल, कारण हे तुम्हाला प्रभूसाठी पवित्र आहे; जो त्याला अपवित्र करील, त्याला मृत्यूदंड दिला जाईल; जो कोणी त्यामध्ये काम करील, तो आत्मा त्याच्या लोकांमधून नष्ट केला जाईल. सहा दिवस तू कामे करशील, पण सातव्या दिवशी विश्रांतीचा दिवस आहे, प्रभूसाठी पवित्र विश्रांती आहे; जो कोणी सातव्या दिवशी काम करेल त्याला ठार मारले जाईल. आणि इस्राएलाचे पुत्र शब्बाथ पाळतील, त्यांच्या पिढ्यानपिढ्या ते पाळण्यासाठी. शाश्वत करार माझ्यात आणि इस्राएलच्या पुत्रांमध्ये, हे माझ्यात शाश्वत चिन्ह आहे, कारण सहा दिवसांत प्रभूने आकाश आणि पृथ्वी निर्माण केली, आणि सातव्या दिवशी त्याने विश्रांती घेतली आणि थांबला. आणि जेव्हा देवाने मोशेशी सीनाय पर्वतावर बोलणे संपवले, तेव्हा त्याने त्याला साक्षीच्या दोन दगडी पाट्या दिल्या, ज्या देवाच्या बोटाने लिहिलेल्या होत्या.

३२

आणि लोकांनी पाहिले की मोशे डोंगरावरून उतरण्यास उशीर झाला, म्हणून लोक अहरोनाकडे एकत्र आले आणि त्याला म्हणाले, उठ आणि आमच्यासाठी देव कर जे आमच्यापुढे जातील, कारण हा मोशे, हा माणूस ज्याने आम्हाला मिसर भूमीतून बाहेर काढले, त्याला काय झाले हे आम्हाला माहीत नाही. आणि अहरोन त्यांना म्हणतो, तुमच्या बायकांच्या आणि मुलींच्या कानांतील सोन्याचे कानातले काढून टाका आणि माझ्याकडे आणा. आणि सर्व लोकांनी त्यांच्या

कानातील सोन्याचे कानातले काढून घेतले आणि अहरोनाकडे आणले. आणि त्याने त्यांच्या हातातून ते स्वीकारले, आणि कोरणीने त्यांना घडवले, आणि त्यांचा ओतीव वासरू बनवला आणि म्हणाला, हे इस्राएला, तुझे देव हेच आहेत, ज्यांनी तुला मिसर देशातून वर आणले. आणि अहरोनाने पाहून त्याच्या समोर वेदी बांधली, आणि अहरोनाने घोषणा केली म्हणत, उद्या प्रभूचा सण आहे. आणि पहाटे उठून दुसऱ्या दिवशी त्याने होमबली आणल्या आणि तारणाचा यज्ञ अर्पण केला, आणि लोक खाण्यासाठी व पिण्यासाठी बसले आणि ते खेळण्यासाठी उठले.

आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, वेगाने जा, येथून खाली जा, कारण तुझ्या लोकांनी ज्यांना तू इजिप्तच्या भूमीतून बाहेर काढलेस त्यांनी पाप केले आहे. त्यांनी ज्या मार्गाची मी त्यांना आज्ञा केली होती त्यातून लवकर उल्लंघन केले, त्यांनी स्वतःसाठी वासरू केले, आणि त्यांनी त्याची उपासना केली, आणि त्यांनी त्याला यज्ञ केला, आणि त्यांनी म्हटले, हे तुझे देव आहेत इस्राएला, ज्यांनी तुला इजिप्तच्या भूमीतून वर आणले. आणि आता मला परवानगी दे, आणि त्यांच्यावर क्रोधाने रागावून मी त्यांना नष्ट करीन, आणि तुला एका महान राष्ट्रात करीन. आणि मोशेने प्रभू देवासमोर विनवणी केली आणि म्हणाला, हे प्रभू, तू तुझ्या लोकांवर का क्रोधाने रागावतोस, ज्यांना तू मोठ्या सामर्थ्याने आणि तुझ्या उंच बाहूने इजिप्तच्या भूमीतून बाहेर काढलेस? इजिप्शियन लोक असे कधीही म्हणू नयेत की, त्याने त्यांना दुष्टपणाने बाहेर नेले, डोंगरांमध्ये मारण्यासाठी आणि पृथ्वीवरून नष्ट करण्यासाठी. तुझा क्रोध थांबव आणि तुझ्या लोकांच्या दुष्टपणावर कृपाळू हो. अब्राहाम, इसहाक आणि याकोब या तुझ्या सेवकांचे स्मरण करून, ज्यांना तू स्वतःच्या नावाने शपथ घेतलीस आणि त्यांच्याशी बोललास, म्हणत, मी तुमच्या वंशजांना आकाशातील ताऱ्यांच्या संख्येप्रमाणे वाढवीन, आणि ही सर्व भूमी जी मी त्यांना देण्याचे वचन दिले आहे, ती देईन, आणि ते ती सर्वकाळ धारण करतील. आणि प्रभु आपल्या लोकांचे रक्षण करण्यासाठी प्रसन्न झाला.

आणि मागे वळून मोशे डोंगरावरून खाली आला, आणि साक्षीच्या दोन दगडी पाट्या त्याच्या हातात होत्या, त्या पाट्या दोन्ही बाजूंनी कोरलेल्या होत्या, इकडून आणि तिकडून लिहिलेल्या

होत्या. आणि त्या पाट्या देवाचे काम होत्या, आणि लेखन देवाचे लेखन होते जे त्या पाट्यांवर कोरलेले होते. आणि यहोशूने लोकांचा ओरडण्याचा आवाज ऐकून मोशेला म्हटले, छावणीत युद्धाचा आवाज आहे. आणि तो म्हणतो, हा शक्तीनुसार नेतृत्व करणाऱ्यांचा आवाज नाही, किंवा पराभवाचे नेतृत्व करणाऱ्यांचा आवाज नाही, परंतु द्राक्षारसाचे नेतृत्व करणाऱ्यांचा आवाज मी ऐकतो.

आणि जेव्हा तो छावणीजवळ येत होता, त्याने वासरू आणि नृत्ये पाहिली, आणि मोशे रागाने संतापला व त्याने आपल्या हातातून दोन पाट्या फेकल्या आणि त्या पर्वताच्या पायथ्याशी फोडल्या आणि त्यांनी केलेले वासरू घेऊन त्याला आगीत जाळले, आणि त्याला बारीक केले, आणि त्याला पाण्यात पेरले, आणि ते इस्राएलाच्या मुलांना प्यायला दिले. आणि मोशे अहरोनला म्हणाला, या लोकांनी तुला काय केले, कारण तू त्यांच्यावर मोठे पाप आणलेस? आणि अहरोनाने मोशेला म्हटले, स्वामी, रागावू नका, कारण तुम्हाला या लोकांचा आवेग माहीत आहे. ते मला म्हणतात, आमच्यासाठी देव कर, जे आमच्यापुढे जातील, कारण हा मोशे, तो माणूस ज्याने आम्हाला मिसरमधून बाहेर काढले, त्याचे काय झाले हे आम्हाला माहीत नाही. आणि मी त्यांना म्हणालो, जर कोणाकडे सोन्याचे दागिने असतील तर ते काढून टाका, आणि त्यांनी मला दिले, आणि मी ते अग्नीत फेकले, आणि हे वासरू बाहेर आले. आणि मोशेने लोकांना पाहिले की ते विखुरले गेले आहेत, कारण अहरोनाने त्यांना त्यांच्या शत्रूंसाठी आनंदाचे कारण करून विखुरले होते. मोशे छावणीच्या द्वारावर उभा राहिला, आणि म्हणाला, कोण प्रभूच्या बाजूला आहे? तो माझ्याकडे यावो. म्हणून लेवीचे सर्व पुत्र त्याच्याकडे एकत्र आले. आणि तो त्यांना म्हणतो, प्रभु, इस्राएलचा देव, या गोष्टी म्हणतो: प्रत्येकाने आपली तलवार आपल्या मांडीवर ठेवा, आणि छावणीतून दरवाजापासून दरवाजापर्यंत जा आणि परत या, आणि प्रत्येकाने आपला भाऊ, आणि प्रत्येकाने आपला शेजारी, आणि प्रत्येकाने आपला जवळचा यांना मारा. आणि लेवीच्या पुत्रांनी तसे केले जसे मोशे त्यांना बोलला, आणि त्या दिवशी लोकांपैकी तीन हजार पुरुष पडले. आणि मोशेने त्यांना म्हटले, तुम्ही आज प्रभूसाठी आपले हात भरले आहेत, प्रत्येकाने आपल्या मुलामध्ये किंवा आपल्या भावामध्ये, तुमच्यावर आशीर्वाद दिला जावा.

आणि दुसऱ्या दिवशी असे झाले की मोशे लोकांना म्हणाला, तुम्ही मोठे पाप केले आहे, आणि आता मी देवाकडे वर जाईन, जेणेकरून मी तुमच्या पापाविषयी प्रायश्चित करू. मोशे परत प्रभूकडे गेला आणि म्हणाला, विनंती करतो प्रभु, या लोकांनी मोठे पाप केले आहे आणि त्यांनी स्वतःसाठी सोन्याचे देव केले आहेत. आणि आता, जर खरोखच तू त्यांचे पाप त्यांना सोडशील, तर सोड; पण जर नाही, तर मला तुझ्या पुस्तकातून काढून टाक, जे तू लिहिले आहेस. आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, जर कोणी माझ्यासमोर पाप केले असेल, तर मी त्यांना माझ्या पुस्तकातून पुसून टाकीन. आता मात्र जा, खाली उतर, आणि या लोकांना त्या ठिकाणी घेऊन जा, ज्याबद्दल मी तुला सांगितले. पाहा, माझा दूत तुझ्यापुढे चालेल. परंतु ज्या दिवशी मी त्यांना शिक्षा करीन, त्या दिवशी मी त्यांच्यावर त्यांचे पाप आणीन. आणि प्रभूने लोकांना मारले, वासराच्या निर्मितीबद्दल, जी आरोनाने केली होती.

३३

आणि प्रभूने मोशेसला म्हटले, पुढे जा, येथून वर चढ, तू आणि तुझे लोक, ज्यांना तू इजिप्तच्या भूमीतून बाहेर आणलेस, त्या भूमीत जा, जिची मी अब्राहाम, इसहाक आणि याकोब यांना शपथ घेतली होती, म्हणत, तुमच्या वंशाला मी ती देईन. आणि मी माझा दूत तुझ्यापुढे पाठवीन, आणि तो अमोरी, हित्ती, परिज्जी, गिर्गाशी, हिव्वी, यबूसी आणि कनानी यांना हुसकावून लावील. आणि मी तुला दूध आणि मध वाहणाऱ्या भूमीत आणीन, परंतु मी तुझ्याबरोबर वर जाणार नाही, कारण तू हट्टी लोक आहेस, यासाठी की मी तुला मार्गात नष्ट करू नये. आणि हे वाईट वचन ऐकून लोकांनी शोक केला. आणि प्रभु इस्राएलच्या पुत्रांना म्हणाला, तुम्ही कठोर मानेचे लोक आहात, पहा, मी तुमच्यावर दुसरा मार आणू नये, आणि तुम्हाला नष्ट करू नये, म्हणून आता तुमच्या मतांची वस्त्रे आणि जग काढून टाका, आणि मी तुला जे करीन ते दाखवीन. आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी होरेब पर्वतापासून त्यांचे दागिने आणि वस्त्र काढून घेतले. आणि मोशेने आपला तंबू घेऊन तो छावणीच्या बाहेर, छावणीपासून दूर ठोकला, आणि तो साक्षीचा तंबू म्हणून ओळखला गेला,

आणि असे झाले की, प्रभूला शोधणारा प्रत्येकजण छावणीच्या बाहेरच्या तंबूत जात असे. जेव्हा मोशे छावणीच्या बाहेरच्या तंबूत प्रवेश करीत होता, तेव्हा सर्व लोक आपापल्या तंबूच्या दरवाज्याजवळ उभे राहून पाहत होते, आणि मोशे तंबूत प्रवेश करेपर्यंत त्याला निघून जाताना निरीक्षण करीत होते. जसा मोशे तंबूत प्रवेश करीत असे, ढगाचा स्तंभ खाली उतरत असे आणि तंबूच्या दरवाजावर उभा राहत असे, आणि मोशेशी बोलत असे. आणि तो मोशेशी बोलत होता. आणि सर्व लोकांनी ढगाचा खांब तंबूच्या दरवाजावर उभा राहिलेला पाहिला, आणि सर्व लोक उभे राहून, प्रत्येकाने आपापल्या तंबूच्या दरवाजापासून नमन केले. आणि प्रभूने मोशेशी समोरासमोर बोलणे केले, जसा कोणी आपल्या मित्राशी बोलतो, आणि तो छावणीत परतला, पण सेवक येशू, नूनचा मुलगा, जो तरुण होता, तो तंबूतून बाहेर गेला नाही.

आणि मोशे प्रभूला म्हणाला, पाहा, तू मला सांगतोस, या लोकांना वर आण, पण तू माझ्या सोबत कोणाला पाठवशील हे मला दाखवले नाहीस. तू मला म्हणालास, मी तुला सर्वांपेक्षा जाणतो, आणि तुला माझ्याजवळ कृपा आहे. जर म्हणून मला तुझ्या समोर कृपा सापडली आहे, तर मला स्वतःला प्रकट कर, स्पष्टपणे मी तुला पाहू, जेणेकरून मी तुझ्या समोर कृपा सापडलेला असेन, आणि जेणेकरून मी जाणू की हे महान राष्ट्र तुझे लोक आहेत. आणि तो म्हणतो, मी स्वतः तुझ्यापुढे जाईन आणि तुला विश्रांती देईन. आणि तो त्याला म्हणतो, जर तू स्वतः सोबत जाणार नाहीस, तर मला येथून वर नेऊ नकोस. आणि खरोखर हे कसे ज्ञात होईल की मला आणि तुझ्या लोकांना तुझ्याकडून कृपा मिळाली आहे, परंतु तू आमच्याबरोबर प्रवास करत असल्यामुळे? आणि मी आणि तुझे लोक पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रांपेक्षा गौरवान्वित होऊ. आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, आणि हा शब्द जो तू बोललास तो मी करीन, कारण तू माझ्यासमोर कृपा शोधली आहेस, आणि मी तुला सर्वांपेक्षा जाणतो. आणि तो म्हणतो, स्वतःला मला प्रकट कर. आणि तो म्हणाला, मी माझ्या गौरवासह तुझ्यापुढे जाईन, आणि माझ्या नावाने, प्रभू, तुझ्यासमोर बोलावीन, आणि ज्याच्यावर मी दया करतो त्याच्यावर मी दया करीन, आणि ज्याच्यावर मी कृपा करतो त्याच्यावर मी कृपा करीन. आणि तो म्हणाला, तू माझा चेहरा पाहण्यास सक्षम होणार नाहीस, कारण माझा चेहरा पाहून मनुष्य जिवंत राहू शकत नाही. आणि प्रभु म्हणाला, पाहा,

माझ्याजवळ एक जागा आहे; तू त्या खडकावर उभा राहशील, जेव्हा माझा गौरव जाईल, तेव्हा मी तुला खडकाच्या विदरेत ठेवीन, आणि मी जाईपर्यंत माझ्या हाताने तुला झाकीन. आणि मी माझा हात काढून घेईन, आणि मग तू माझी मागची बाजू पाहशील, पण माझा चेहरा तुला दिसणार नाही.

३४

आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, तुझ्यासाठी दोन दगडी पाट्या कोरून काढ, जशा पहिल्या होत्या, आणि डोंगरावर माझ्याकडे चढून ये, आणि मी त्या पाट्यांवर ते शब्द लिहीन जे पहिल्या पाट्यांमध्ये होते, ज्या तू मोडल्या. आणि सकाळी तयार हो, आणि तू सीना पर्वतावर चढ, आणि तेथे पर्वताच्या शिखरावर माझ्यासाठी उभा राहा. आणि कोणीही तुझ्यासोबत चढू नये किंवा संपूर्ण पर्वतावर दिसू नये, आणि मेंढ्या व गुरे त्या पर्वताजवळ चरू नयेत. आणि त्याने दोन दगडी पाट्या कोरल्या, जशा पहिल्या होत्या, आणि मोशे पहाटे उठून सीनाय डोंगरावर गेला, जसे प्रभूने त्याला आज्ञा केली होती, आणि मोशेने त्या दोन दगडी पाट्या घेतल्या. आणि प्रभु ढगात खाली आला, आणि तेथे त्याच्याजवळ उभा राहिला, आणि प्रभूच्या नावाने हाक मारली. आणि प्रभु त्याच्या समोरून गेला, आणि प्रभु देवाने हाक मारली: दयाळू आणि कृपाळू, धीरगंभीर आणि विपुल दयेने युक्त आणि सत्यवान. आणि न्यायीपणा जतन करणारा आणि हजारांवर दया करणारा, अधर्म आणि अन्याय आणि पापे काढून टाकणारा, आणि दोष्याला शुद्ध करणार नाही, वडिलांचे अधर्म मुलांवर आणि मुलांच्या मुलांवर तिसऱ्या आणि चौथ्या पिढीपर्यंत आणणारा. आणि घाई करून मोशेने भूमीवर वाकून नमन केले. आणि तो म्हणाला, जर मला तुझ्यासमोर कृपा मिळाली असेल, तर माझा प्रभु आमच्याबरोबर जावो, कारण हे लोक हट्टी आहेत, आणि तू आमची पापे आणि आमचे अधर्म काढून घेशील, आणि आम्ही तुझे होऊ.

आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, पाहा, मी तुझ्या सर्व लोकांसमोर तुझ्याशी करार करतो, मी

गौरवशाली गोष्टी करीन, ज्या सर्व भूमीवर आणि सर्व राष्ट्रांमध्ये कधीही झाल्या नाहीत, आणि सर्व लोक, ज्यांच्यामध्ये तू आहेस, प्रभूची कार्ये पाहतील, कारण ज्या मी तुझ्यासाठी करीन त्या आश्चर्यकारक आहेत. तू माझ्या सर्व आज्ञांकडे लक्ष दे ज्या मी तुला देतो, पाहा मी तुमच्या समोरून अमोरी, कनानी, परिज्जी, हित्ती, हिव्वी, गिर्गाशी आणि यबूसी यांना बाहेर काढतो. स्वतःसाठी लक्ष दे, त्या पृथ्वीवर राहणाऱ्या रहिवाशांशी कधीही करार करू नकोस, ज्या पृथ्वीत तू प्रवेश करत आहेस, नाहीतर तो तुम्हांत अडखळा होईल. त्यांच्या वेद्या तुम्ही खाली पाडाव्यात, आणि त्यांचे स्तंभ तुम्ही फोडून टाकाव्यात, आणि त्यांची उपवने तुम्ही तोडून टाकाव्यात, आणि त्यांच्या देवांच्या कोरीव मूर्ती तुम्ही आगीत जाळून टाकाव्यात. तुम्ही इतर देवांची उपासना करू नका, कारण प्रभू देव ईर्ष्यावान नाव आहे, देव ईर्ष्यावान आहे. तू त्या भूमीवर राहणाऱ्या रहिवाशांशी कधीही करार करू नकोस, आणि ते त्यांच्या देवांच्या मागे व्यभिचार करतील, आणि ते त्यांच्या देवांना यज्ञ करतील, आणि ते तुला बोलावतील, आणि तू त्यांचे खाशील, आणि तू त्यांच्या मुली तुझ्या मुलांना घेशील, आणि तुझ्या मुली त्यांच्या मुलांना देशील, आणि तुझ्या मुली त्यांच्या देवांच्या मागे व्यभिचार करतील, आणि तुझे मुले त्यांच्या देवांच्या मागे व्यभिचार करतील. आणि ओतीव मूर्ती तू तुझ्यासाठी करणार नाहीस. आणि बेखमीर भाकरीचा सण तू पाळशील, सात दिवस तू बेखमीर भाकरी खाशील, जसे मी तुला आज्ञा केली आहे, नवीन महिन्याच्या वेळी, कारण नवीन महिन्यात तू इजिप्तमधून बाहेर गेलास. गर्भाशय उघडणारा प्रत्येक नर माझा आहे, वासराचा प्रत्येक प्रथमजात आणि मेंढीचा प्रथमजात. आणि जुंपलेल्या प्राण्याच्या प्रथमजाताला तू मेंढीने सोडवशील, परंतु जर त्याला सोडवणार नाहीस तर किंमत देशील. तुझ्या मुलांच्या प्रत्येक प्रथमजाताला तू सोडवशील, माझ्यासमोर रिकाम्या हाताने दिसणार नाहीस.

सहा दिवस काम करा, पण सातव्या दिवशी विश्रांती घ्या; पेरणीच्या आणि कापणीच्या वेळी विश्रांती. आणि तू माझ्यासाठी आठवड्यांचा सण करशील, गव्हाच्या कापणीच्या सुरुवातीला, आणि वर्षाच्या मध्यात मंडळीचा सण करशील. वर्षातून तीन वेळा तुझा प्रत्येक पुरुष प्रभू इस्राएलाच्या देवासमोर दिसेल. कारण जेव्हा मी तुझ्या समोरून राष्ट्रे बाहेर काढीन आणि तुझ्या

सीमा विस्तारीन, तेव्हा तुझ्या जमिनीची कोणीही इच्छा करणार नाही, जेव्हा तू वर्षातून तीन वेळा प्रभु तुझा देव याच्यासमोर दिसण्यासाठी जातोस. तू माझ्या धूपाचे रक्त खमीरावर कापू नये, आणि वल्होवडेणाच्या सणाचे यज्ञ सकाळपर्यंत राहू नये. तुझ्या जमिनीची प्रथम उपज तू तुझ्या देवा परमेश्वराच्या घरात ठेवशील, तू कोकरू त्याच्या आईच्या दुधात शिजवू नयेस. आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, हे शब्द तुझ्यासाठी लिहून ठेव, कारण या शब्दांवर मी तुझ्याशी आणि इस्राएलशी करार केला आहे. आणि मोशे तेथे प्रभूसमोर चाळीस दिवस आणि चाळीस रात्री होता, त्याने भाकर खाल्ली नाही आणि पाणी प्याले नाही, आणि त्याने पाट्यांवर कराराचे हे शब्द, दहा आज्ञा लिहिल्या.

जसा मोशे डोंगरावरून उतरत होता, आणि दोन पाट्या मोशेच्या हातांवर होत्या, जेव्हा तो डोंगरावरून उतरत होता, तेव्हा मोशेला माहीत नव्हते की त्याच्याशी बोलताना त्याच्या चेहऱ्याच्या रंगाची दृष्टी गौरवांकित झाली होती. आणि अहरोनाने आणि इस्राएलच्या सर्व वडिलांनी मोशेला पाहिले, आणि त्याच्या चेहऱ्याच्या रंगाचे दृष्टी गौरवलेले होते. आणि ते त्याच्याजवळ येण्यास घाबरले. आणि मोशेने त्यांना बोलावले, आणि अहरोन व मंडळीचे सर्व शासक त्याच्याकडे वळले, आणि मोशे त्यांच्याशी बोलला.

आणि यानंतर इस्राएलाचे सर्व पुत्र त्याच्याकडे आले, आणि प्रभूने सीनाय पर्वतावर त्याला जितक्या आज्ञा दिल्या होत्या त्या सर्व त्याने त्यांना सांगितल्या. आणि जेव्हा त्याने त्यांच्याशी बोलणे थांबवले, तेव्हा त्याने आपल्या चेहऱ्यावर आच्छादन ठेवले. जेव्हा मोशे प्रभूसमोर त्याच्याशी बोलण्यासाठी आत जात असे, तेव्हा बाहेर जाईपर्यंत ते आच्छादन काढून टाकले जात असे, आणि बाहेर गेल्यावर प्रभूने त्याला जितक्या आज्ञा दिल्या होत्या त्या सर्व इस्राएलच्या मुलांना सांगत असे. आणि इस्राएलच्या पुत्रांनी मोशेचा चेहरा पाहिला, की तो गौरवीकृत झाला आहे, आणि मोशेने आपल्या चेहऱ्यावर आच्छादन ठेवले, जोपर्यंत तो त्याच्याशी बोलण्यासाठी आत जाणार नाही.

३५

आणि मोशेने इस्राएलाच्या पुत्रांची सर्व मंडळी एकत्र केली, आणि म्हणाला, हे ते शब्द आहेत, जे प्रभूने त्यांना करण्यासाठी सांगितले. सहा दिवस तू कामे करशील, पण सातव्या दिवशी विश्रांती आहे, पवित्र शब्बाथ, प्रभूसाठी विश्रांती आहे; जो कोणी त्यामध्ये काम करतो, त्याला मरू द्या. तुम्ही तुमच्या सर्व वस्तीत शब्बाथाच्या दिवशी अग्नी जाळू नये, मी प्रभु. आणि मोशे इस्राएलाच्या मुलांच्या सर्व मंडळीला म्हणाला, हे शब्द प्रभूने आज्ञा केली आहे, म्हणून, तुमच्यातून प्रभूसाठी अर्पण घ्या, प्रत्येक जो हृदयाने इच्छुक आहे, तो प्रभूला प्रथमफळे आणील, सोने, चांदी, पितळ, हायसिंथ, जांभळा, दुहेरी वळलेला किरमिजी, आणि वळलेले बारीक तागाचे कापड, आणि बकरीचे केस, आणि मेंढ्यांची लाल रंगवलेली कातडे, आणि निळी कातडे, आणि अविनाशी लाकूड, आणि सार्डियसचे दगड, आणि खांद्याच्या तुकड्यासाठी व लांब झग्यासाठी कोरीवकामासाठी दगड. आणि तुमच्यामध्ये हृदयात ज्ञानी असलेला प्रत्येकजन येऊन प्रभूने आज्ञा केलेली सर्व कामे करो. तंबू, आणि आच्छादने, आणि पडदे, आणि आडव्या दांडे, आणि अडसर, आणि खांब, आणि साक्षपटाचा कोश, आणि त्याचे दांडे, आणि त्याचे दयासन, आणि पडदा, आणि टेबल आणि तिची सर्व भांडी, आणि प्रकाशाचा दीपवृक्ष आणि तिची सर्व उपकरणे आणि वेदी आणि त्याची सर्व भांडी, आणि अहरोन याजकाची पवित्र वस्त्रे, आणि ती वस्त्रे ज्यात ते सेवा करतील, आणि अहरोनाच्या मुलांचे याजकपदाचे अंगरखे, आणि अभिषेकाचे तेल, आणि मिश्रित धूप.

आणि इस्राएलाच्या मुलांची सर्व मंडळी मोशेपासून बाहेर गेली. आणि प्रत्येकाने आणले, ज्यांचे हृदय त्यांना प्रवृत्त करीत होते, आणि ज्यांच्या आत्म्याला योग्य वाटले, त्यांनी अर्पण आणले, आणि त्यांनी प्रभूला अर्पण आणले साक्षपटाच्या तंबूच्या सर्व कामांसाठी, आणि तिच्या सर्व सेवेसाठी आणि पवित्र वस्त्रांसाठी. आणि पुरुषांनी स्त्रियांकडून आणले, प्रत्येकाने ज्याला आपल्या मनात योग्य वाटले, त्यांनी मुद्रा, कानातले, अंगठ्या, विणलेल्या दागिने आणि बांगड्या

आणल्या, प्रत्येक सोन्याचे भांडे. आणि ज्या सर्वांनी प्रभूला सोन्याचे योगदान आणले, आणि ज्यांच्याकडे तलम तागाचे, निळ्या कातड्या आणि लाल रंगवलेल्या मेंढ्यांच्या कातड्या सापडल्या, त्यांनी त्या आणल्या. आणि प्रत्येकजण ज्याने अर्पण काढून घेतले, त्यांनी चांदी आणि कांस्य आणले, ती अर्पणे प्रभूला दिली, आणि ज्यांच्याजवळ अविनाशी लाकूड सापडले, त्यांनी तयारीच्या सर्व कामांसाठी ते आणले. आणि प्रत्येक बुद्धिमान स्त्रीने आपल्या मनाच्या कुशलतेने व हातांनी कातलेल्या वस्तू आणल्या - नीलमणी, जांभळा, किरमिजी आणि तलम वस्त्र. आणि सर्व स्त्रिया, ज्यांच्या मनाला शहाणपणाने योग्य वाटले, त्यांनी बकरीचे केस कातले. आणि शासकांनी पन्नाचे दगड आणि भरण्याचे दगड खांद्याच्या तुकड्यासाठी आणि छातीच्या तुकड्यासाठी आणले, आणि रचना, आणि अभिषेकाच्या तेलामध्ये, आणि धूपाची रचना. आणि प्रत्येक पुरुष आणि स्त्री, ज्यांचे मन त्यांना प्रवृत्त करीत होते ती सर्व कामे करण्यासाठी, जितकी प्रभूने मोशेद्वारे करण्याची आज्ञा दिली होती, इस्राएलाच्या पुत्रांनी प्रभूला अर्पण आणले. आणि मोशेने इस्राएलच्या पुत्रांना म्हटले, पहा, देवाने नावाने बोलावले आहे बसलेलला, जो उरीचा पुत्र होर, यहूदाच्या वंशातून, आणि त्याला दैवी आत्म्याने भरले, शहाणपणाच्या आणि समजाच्या आणि सर्व ज्ञानाच्या. वास्तुविशारद असणे वास्तुकलेच्या सर्व कामांप्रमाणे, सोने आणि चांदी आणि पितळ करणे, आणि दगडाचे काम करणे, आणि लाकडाचे काम करणे, आणि शहाणपणाच्या प्रत्येक कामात करणे. आणि त्याने त्याला आणि दान वंशातील अहिसामाखाच्या मुलाला एलियाबला, मनात पुढे नेण्याची क्षमता दिली. आणि त्याने त्यांना शहाणपणाने, समजूतदारपणाने, मनाने भरले, सर्व समजण्यासाठी, पवित्र कामे करण्यासाठी, आणि विणलेल्या गोष्टी आणि नक्षीदार गोष्टी विणण्यासाठी किरमिजी रंगाने आणि बारीक तागाने, वास्तुकलेचे आणि नक्षीकामाचे प्रत्येक काम करण्यासाठी.

३६

आणि बसलेल आणि एलियाब आणि बुद्धीने सुज्ञ असलेल्या सर्वांनी, ज्यांना शहाणपण आणि

ज्ञान दिले गेले होते, पवित्र गोष्टींशी संबंधित कर्तव्ये, प्रभूने आज्ञा केलेल्या सर्व गोष्टींप्रमाणे, सर्व कामे समजून करण्यासाठी केले. आणि मोशेने बसलेल आणि अलियाब यांना बोलावले, आणि ज्या सर्वांना देवाने हृदयात ज्ञान देऊन शहाणपण दिले होते, आणि जे सर्व स्वेच्छेने त्या कामांकडे येऊन ती पूर्ण करण्यास इच्छुक होते त्यांना बोलावले. आणि त्यांनी मोशे पासून सर्व अर्पणे घेतली, जी इस्राएलाच्या पुत्रांनी पवित्र कामे करण्यासाठी आणली होती, आणि ते अजूनही सकाळी आणलेल्या अर्पणे स्वीकारत होते. आणि सर्व सुज्ञ लोक जे पवित्र कामे करीत होते ते आले, प्रत्येकजण आपल्या कामाप्रमाणे, जे काम ते स्वतः करीत होते. आणि त्याने मोशेला सांगितले की, लोक प्रभूने करण्याची आज्ञा दिलेल्या कामांप्रमाणे विपुल प्रमाणात आणत आहेत. आणि मोशेने आज्ञा केली व छावणीत घोषणा केली की, पुरुष आणि स्त्री यापुढे पवित्र गोष्टीच्या प्रथमफलांसाठी काम करू नयेत, आणि लोकांना अजून अर्पण करण्यापासून अडवले गेले. आणि ती कामे त्यांना बांधकाम पूर्ण करण्यासाठी पुरेशी होती, आणि त्यांनी शिल्लक ठेवली. आणि प्रत्येक सुज्ञाने काम करणाऱ्यांमध्ये पवित्र वस्त्रे केली, जी अहरोन याजकासाठी आहेत, जशी प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती. आणि त्याने खांद्याचा तुकडा सोन्याचा, निळा, जांभळा, कातलेला किरमिजी आणि वेणलेल्या तलम वस्त्राचा केला. आणि सोन्याची पाने केसांसारखी कापली गेली, जेणेकरून ती निळ्या, जांभळ्या आणि कातलेल्या किरमिजी रंगाच्या तसेच पिळलेल्या तलम वस्त्राच्या धाग्यांसोबत विणता येतील; त्यांनी ते विणलेले काम केले. खांद्याचे तुकडे दोन्ही बाजूंच्या भागांना धरून ठेवणारे, विणलेले काम, स्वतःच एकमेकांत गुंफलेले. त्याच्यातून त्यांनी ते त्याच्या कारागिरीप्रमाणे केले, सोन्याचे, आणि निळ्या, आणि जांभळ्या, आणि किरमिजी विणलेल्या, आणि वेणलेल्या तलम तागाचे, जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली. आणि त्यांनी दोन्ही पन्नाचे पाषाण एकत्र बांधलेले आणि सोन्याने सभोवती वेढलेले, शिक्क्याच्या कोरीवकामाप्रमाणे इस्राएलाच्या पुत्रांच्या नावांनी कोरलेले आणि खोदलेले केले. आणि त्याने ते एफोदाच्या खांद्यांवर ठेवले, इस्राएलाच्या मुलांच्या स्मरणाचे दगड, जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती.

आणि त्यांनी एफोदाच्या कामाप्रमाणे सोन्याचे, निळ्याचे, जांभळ्याचे आणि कातलेल्या किरमिजी

रंगाचे आणि वेणलेल्या तलम वस्त्राचे विविधतेने विणलेले काम असलेले वक्षपट केले. चौरस दुहेरी त्यांनी वक्षपट्टिका केली, एक वीत लांबी आणि एक वीत रुंदी, दुहेरी. आणि त्याच्यामध्ये दगडांनी खचित केलेले चार ओळींचे कापड विणले गेले, दगडांची ओळ, गोमेद आणि पुष्कराज आणि पाचू, ही पहिली ओळ, आणि दुसरी पंक्ती, कोळसा आणि नीलमणी आणि यास्पिस, आणि तिसरी ओळ, लिगुरियम आणि गोमेद आणि जांभळा. आणि ती चौथी ओळ, पुष्कराज आणि वैडूर्य आणि गोमेद सोन्याने वेढलेले, आणि सोन्याने बांधलेले. आणि ते दगड इस्राएलच्या मुलांच्या नावांपासून बारा होते, त्यांच्या नावांपासून मुद्रांमध्ये कोरलेले, प्रत्येक स्वतःच्या नावापासून बारा वंशांसाठी. आणि त्यांनी वक्षपटावर शुद्ध सोन्याचे विणलेले गुंफित फुंदके बनवले, हे विणकामाचे काम होते. आणि त्यांनी दोन सोन्याचे खांद्याचे तुकडे आणि दोन सोन्याच्या कड्या केल्या, आणि त्या दोन सोन्याच्या कड्या ऊरपटाच्या दोन्ही टोकांवर ठेवल्या. आणि त्यांनी सोन्याच्या विणलेल्या साखळ्या वक्षपट्टाच्या दोन्ही बाजूंच्या कड्यांवर ठेवल्या. आणि दोन जोडण्यांमध्ये दोन विणलेल्या साखळ्या ठेवल्या. आणि त्यांनी त्या दोन खांद्याच्या तुकड्यांवर ठेवल्या, आणि त्या एफोदच्या खांद्यांवर समोरासमोर ठेवल्या. आणि त्यांनी दोन सोन्याच्या कड्या केल्या, आणि त्या ऊरपटाच्या दोन पंखांच्या शेवटावर ठेवल्या, आणि एफोदच्या मागच्या भागाच्या शेवटावर आतून ठेवल्या. आणि त्यांनी दोन सोन्याच्या कड्या केल्या, आणि त्या एफोदाच्या दोन्ही खांद्यांवर खालून, समोरच्या बाजूला, एफोदाच्या विणलेल्या कामाच्या वरच्या जोडणीजवळ ठेवल्या. आणि त्याने उरपट्टी तिच्या अंगठ्यांपासून एफोदच्या अंगठ्यांमध्ये बांधली, निळ्या दोरीने जोडलेले, एफोदच्या कापडात विणलेले, यासाठी की उरपट्टी एफोदापासून सैल होऊ नये, जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती. आणि त्यांनी खांद्याच्या तुकड्याखाली अंतर्वस्त्र केले, विणलेले काम, संपूर्ण निळे. तो पण अंगरख्याचा तोंडाचा भाग मध्यात विणलेला, गुंफलेला, सभोवती कडा असलेला, तो तोंडाचा भाग न फाटणारा होता. आणि त्यांनी अंगरख्याच्या खालच्या काठावर फुललेल्या डाळिंबासारखी छोटी डाळिंबे निळ्या, जांभळ्या आणि किरमिजी रंगाच्या वीण केलेल्या सुताची आणि वीण केलेल्या तलम सणाची बनवली. आणि त्यांनी सोन्याच्या घंटा केल्या, आणि त्यांनी त्या घंटा अंगरख्याच्या बांधावर डाळिंबांच्या मध्ये सभोवती ठेवल्या, सोन्याची घंटा आणि डाळिंब अंगरख्याच्या काठावर सभोवती

होते, सेवा करण्यासाठी, जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा दिली होती. आणि त्यांनी अहरोन आणि त्याच्या मुलांसाठी बारीक तागाचे विणलेले अंगरखे केले. आणि पगड्या बारीक तागापासून, आणि पगडी बारीक तागापासून, आणि पायघोळ वेणीलेल्या बारीक तागापासून. आणि त्यांचे पट्टे बारीक तागाचे, निळ्या, जांभळ्या आणि किरमिजी रंगाच्या कातलेल्या दोऱ्यांचे, नक्षीदार कामाचे होते, ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती. आणि त्यांनी शुद्ध सोन्याची पट्टी बनवली, जी पवित्र अर्पण होती, आणि त्यावर शिक्क्याप्रमाणे कोरलेली अक्षरे लिहिली, प्रभूला पवित्रस्थान, आणि त्यांनी निळ्या गोटावर ठेवले, जेणेकरून ते पगडीवर वरून ठेवले जावे, ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती.

३७

आणि त्यांनी तंबूसाठी दहा पडदे केले. एका पडद्याची लांबी अठ्ठावीस हात होती, ते सर्वांसाठी सारखेच होते, आणि एका पडद्याची रुंदी चार हात होती. आणि त्यांनी निळ्या, जांभळ्या आणि किरमिजी कातलेल्या सुताचा व वेणलेल्या तलम सणाच्या कापडाचा करुबांच्या विणकामासह पडदा केला. आणि त्यांनी ते चार अविनाशी खांबांवर ठेवले, जे सोन्याने मढवलेले होते, आणि त्यांची शिरे सोनेरी होती, आणि त्यांचे चार पाया चांदीचे होते. आणि त्यांनी साक्षीच्या तंबूच्या दरवाजाचा पडदा निळ्या, जांभळ्या आणि किरमिजी वीणलेल्या सुताचा आणि वळलेल्या तलम सणाच्या कापडाचा, करूब विणलेले काम करून केला. आणि त्यांचे पाच खांब, आणि कड्या, आणि त्यांचे शिरोभाग, आणि त्यांचे आकडे त्यांनी सोन्याने मढवले, आणि त्यांच्या पाच पाया कांस्याच्या होत्या.

आणि त्यांनी दक्षिणेकडील अंगण केले, अंगणाचे पडदे वेणीलेल्या बारीक तागाचे शंभर हात होते, आणि त्यांचे स्तंभ वीस, आणि त्यांचे पाया वीस. आणि उत्तरेकडील बाजू शंभर वर शंभर, आणि दक्षिणेकडील बाजू शंभर वर शंभर, आणि त्यांचे खांब वीस, आणि त्यांचे पाया वीस. आणि

समुद्राच्या दिशेची बाजू पन्नास हातांच्या पडद्यांची, त्यांचे खांब दहा आणि त्यांचे पाया दहा, आणि पूर्वेकडील बाजू पन्नास हात पडद्यांची, पाठीच्या बाजूला पंधरा हात, आणि त्यांचे तीन स्तंभ आणि त्यांचे तीन पाया, आणि दुसऱ्या बाजूच्या पाठीवर, अंगणाच्या दरवाज्याच्या या बाजूला आणि त्या बाजूला, पंधरा हातांचे पडदे, त्यांचे तीन खांब, आणि त्यांचे तीन पाये तंबूचे सर्व पडदे वेणीलेल्या बारीक तागापासून होते. आणि त्यांच्या खांबांचे पाया कांस्याचे होते, आणि त्यांच्या आकड्या चांदीच्या होत्या, आणि त्यांचे शिरोभाग चांदीने मढवलेले होते, आणि खांब चांदीने मढवलेले होते, अंगणाचे सर्व खांब. आणि अंगणाच्या दरवाज्याचा पडदा विणकाराचे काम निळ्या, जांभळ्या आणि किरमिजी कातलेल्या तसेच वीणलेल्या तलम सणाचे, वीस हात लांबी आणि उंची व रुंदी पाच हात अंगणाच्या पडद्यांशी जुळणारे होते. आणि त्यांचे स्तंभ चार होते, आणि त्यांचे पाया चार कांस्याचे होते, आणि त्यांचे आकडे चांदीचे होते, आणि त्यांचे शिरोभाग चांदीने मढवलेले होते. आणि अंगणाच्या सर्व खुंट्या भोवती कांस्याच्या होत्या आणि त्या चांदीने मढवलेल्या होत्या. आणि ही साक्षपटाच्या तंबूची रचना होती, जशी मोशेला आज्ञा देण्यात आली होती, की सेवा लेवी लोकांची असावी अहरोन याजकाचा मुलगा इथामार याच्या द्वारे.

आणि बेसलेल, जो उरीचा होता, यहूदाच्या वंशातून, त्याने केले जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती. आणि एलियाब, जो अहिसामाखाचा मुलगा, दानाच्या वंशातून, ज्याने विणलेल्या वस्तू आणि नक्षीकाम केलेल्या वस्तू आणि कलात्मक कामांचे मुख्य कारागिरीचे काम केले, किरमिजी रंगाने आणि तलम सणाने विणणे.

३८

आणि बसलेलने तो कोश केला, आणि त्याने ते आतून आणि बाहेरून शुद्ध सोन्याने मढवले. आणि त्याने यासाठी चार सोन्याचे कड्या ओतले, दोन एका बाजूला आणि दोन दुसऱ्या बाजूला, दांड्यांना रुंद, जेणेकरून तिला त्यांमध्ये उचलता येईल. आणि त्याने कोशाच्या वरून शुद्ध

सोन्याचे दया आसन केले, आणि दोन सोन्याचे करूब एक करूब दयासनाच्या एका टोकावर, आणि एक करूब दयासनाच्या दुसऱ्या टोकावर, त्यांच्या पंखांनी दयासनावर छाया करणारे. आणि त्याने समोर ठेवलेले टेबल शुद्ध सोन्यापासून केले. आणि त्याने यासाठी चार कड्या ओतल्या, दोन एका बाजूवर आणि दोन दुसऱ्या बाजूवर, रुंद, जेणेकरून त्यांच्यामध्ये दांड्यांनी उचलता येईल. आणि त्याने कोशाचे आणि टेबलाचे दांडे केले, आणि त्यांना सोन्याने मढवले. आणि त्याने टेबलाची भांडी केली, वाट्या आणि धूपदाण्या आणि प्याले आणि अर्पणपात्रे ज्यात तो ओतेल, सोन्याची. आणि त्याने सोन्याचा दिवा केला जो प्रकाशित करतो. घन दांडी, आणि तिच्या दोन्ही बाजूंपासून छोट्या नळ्या, तिच्या वेताच्या फांद्यांपासून कोंब, तिच्या वेताच्या फांद्यांपासून बाहेर येणारे कोंब, तीन याच्यापासून आणि तीन याच्यापासून, एकमेकांना समान केले जाणारे. आणि त्यांचे दिवे, जे टोकांवर आहेत, ते त्यांच्यापासून अक्रोडाच्या आकाराचे आहेत, आणि त्यांच्यापासून कोशे आहेत, यासाठी की त्यांच्यावर दिवे असावेत, आणि सातवा कोश, जो दिव्याच्या टोकावर आहे, वरच्या शिखरावर, वरून, घन, संपूर्ण सोन्याचा आहे. आणि त्यावर सात सोन्याचे दिवे, आणि त्याचे सोन्याचे चिमटे, आणि त्यांची सोन्याची ओतण्याची पात्रे. त्याने खांब चांदीने मढवले, आणि खांबाला सोन्याच्या कड्या ओतल्या, आणि अडसर सोन्याने मढवले, आणि पडद्याचे खांब सोन्याने मढवले, आणि सोन्याच्या आकड्या केल्या. त्याने तंबूच्या सोन्याच्या कड्या, अंगणाच्या कड्या, आणि वरून आच्छादन ताणण्यासाठी कांस्याच्या कड्या केल्या. हा त्याने तंबूचे चांदीचे कळस ओतले, आणि तंबूच्या दरवाजाचे पितळेचे कळस, आणि अंगणाचे प्रवेशद्वार, आणि खांबांना चांदीच्या आकड्या केल्या, खांबांवर हा त्याने त्यांना चांदीने मढवले. ह्याने तंबूच्या खुंट्या केल्या, आणि अंगणाच्या खुंट्या कांस्याच्या केल्या. याने पितळी वेदी बनवली त्या पितळेच्या धूपदाण्यांपासून, जे त्या पुरुषांकडे होते ज्यांनी कोरहाच्या मंडळीबरोबर बंड केले होते, त्याने वेदीची सर्व भांडी केली, आणि त्याचे धूपपात्र, आणि पाया, आणि वाट्या, आणि कांस्याचे मांसकाटे. याने वेदीला जाळीदार आच्छादन केले, जे अग्निकुंडाच्या खालून त्याच्या अर्ध्यापर्यंत होते, आणि त्याला वेदीच्या आच्छादनाच्या चार भागांतून चार पितळेच्या कड्या लावल्या, ज्या दांड्यांसाठी रुंद होत्या, जेणेकरून त्यांच्यामध्ये वेदी उचलता येईल. याने पवित्र अभिषेकाचे तेल केले, आणि धूपाची शुद्ध रचना सुगंधी

बनवणाऱ्याचे काम केले. याने कांस्य कुंड आणि त्याचा कांस्य पाया बनवला, उपवास करणाऱ्या स्त्रियांच्या आरशांपासून, ज्यांनी साक्षीच्या तंबूच्या दरवाजाजवळ उपवास केला, ज्या दिवशी त्याने तो उभारला.

आणि त्याने हौद केला, जेणेकरून मोशे आणि अहरोन आणि त्याचे पुत्र त्यांचे हात आणि पाय त्यातून धुवावेत, जेव्हा ते साक्षपटाच्या तंबूत प्रवेश करीत असत, किंवा जेव्हा ते सेवा करण्यासाठी वेदीकडे जवळ येत असत, तेव्हा ते त्यातून धुत असत, जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती.

३९

सर्व सोने, जे पवित्र गोष्टींच्या सर्व कामाप्रमाणे कामांमध्ये तयार केले गेले, ते प्रथमफळांचे सोने होते, नऊ आणि वीस तलंत, आणि सातशे वीस शेकेल पवित्र शेकेलाप्रमाणे. आणि मंडळीच्या तपासलेल्या पुरुषांकडून चांदीचे अर्पण शंभर तालंत आणि हजार सातशे पंच्याहत्तर शेकेल, प्रत्येक डोक्याला एक द्राख्मा म्हणजे अर्धा शेकेल, पवित्र शेकेलाप्रमाणे, वीस वर्षे आणि त्याहून अधिक वयाच्या मोजणीतून जाणारा प्रत्येक व्यक्ती, साठ दहा हजार, आणि तीन हजार पाचशे पन्नास होता. आणि चांदीचे शंभर तोडे तंबूच्या शंभर शिरोभागांच्या ओतणीसाठी आणि पडद्याच्या शिरोभागांसाठी वापरले गेले शंभर शीर्षके शंभर तालंतांमध्ये, एक तालंत प्रत्येक शीर्षकाला. आणि त्याने एक हजार सातशे पंच्याहत्तर शेकेल खांबांच्या आकड्यांसाठी वापरले, आणि त्यांच्या शिरांना सोन्याने मढवले, आणि त्यांना सुशोभित केले.

आणि अर्पणाच्या कांस्याचे सत्तर तालंत आणि हजार पाचशे शेकेल होते. आणि त्यांनी साक्षपटाच्या तंबूच्या दरवाज्याचे पाया त्यातून केले. आणि अंगणाच्या सभोवतीचे पाये, आणि अंगणाच्या प्रवेशद्वाराचे पाये, आणि मंडपाच्या मेखा, आणि अंगणाच्या सभोवतीच्या मेखा, आणि वेदीची कांस्य जाळी, आणि वेदीची सर्व भांडी, आणि साक्षपटाच्या तंबूची सर्व साधने, आणि

इस्राएलाच्या पुत्रांनी केले, जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती, तसेच त्यांनी केले. आणि उरलेल्या अर्पणाच्या सोन्यापासून त्यांनी परमेश्वरासमोर सेवा करण्यासाठी पात्रे बनवली. आणि मागे राहिलेला नीलमणी, जांभळा आणि किरमिजी यांपासून त्यांनी अहरोनासाठी सेवेची वस्त्रे केली, म्हणजे त्यांच्यामध्ये पवित्रस्थानात सेवा करावी. आणि त्यांनी वस्त्रे, तंबू, त्याची भांडी, पाया, अडसर आणि खांब मोशेकडे आणले. आणि वेदी आणि त्याची सर्व भांडी.

आणि अभिषेकाचे तेल, आणि संयोजनाचा धूप, आणि शुद्ध दिवा, आणि तिचे दिवे, जळण्याचे दिवे, आणि प्रकाशाचे तेल, आणि अर्पणाचे टेबल, आणि त्याची सर्व भांडी, आणि समोर ठेवलेल्या भाकरी आणि पवित्र अहरोनाची वस्त्रे आणि त्याच्या मुलांची वस्त्रे याजकपदासाठी, आणि आवाराचे पडदे, आणि खांब, आणि तंबूच्या दरवाज्याचा पडदा, आणि आवाराच्या गेटचा, आणि तंबूची सर्व भांडी, आणि तिची सर्व औजारे, आणि लाल रंगवलेली मेंढ्यांची कातडी, आणि निळी आच्छादने, आणि उरलेली आच्छादने, आणि मेखा, आणि साक्षीच्या तंबूच्या कामांसाठी सर्व औजारे, जितक्या आज्ञा प्रभूने मोशेला दिल्या, त्याप्रमाणे इस्राएलाच्या पुत्रांनी सर्व सामान केले. आणि मोशेने सर्व कामे पाहिली, आणि त्यांनी ती केली होती ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती, तसेच त्यांनी ती केली, आणि मोशेने त्यांना आशीर्वाद दिला.

४०

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, पहिल्या महिन्याच्या पहिल्या दिवशी, अमावस्येला, तू साक्षपटाचा तंबू उभारशील. आणि तू साक्षीचा कोश ठेवशील आणि तू कोशाला पडद्याने झाकशील. आणि तू टेबल आत आणशील, आणि तिचा इराद्याचा भाग ठेवशील, आणि तू दिवाबत्ती आत आणशील, आणि तिचे दिवे लावशील. आणि तू सोन्याची वेदी कराराच्या कोशासमोर धूप जाळण्यासाठी ठेवशील, आणि साक्षपानाच्या तंबूच्या दरवाजावर पडद्याचे आच्छादन ठेवशील. आणि अर्पणांची वेदी तू साक्षपटाच्या तंबूच्या दरवाज्याजवळ ठेवशील,

आणि तू तंबू सभोवती ठेवशील, आणि त्याच्या सर्व वस्तू सभोवती पवित्र करशील. आणि तू अभिषेकाचे तेल घेशील, आणि तंबूला अभिषेक करशील, आणि त्यामध्ये असलेल्या सर्व वस्तूंना, आणि तू त्याला पवित्र करशील, आणि तिची सर्व भांडी, आणि ती पवित्र होईल. आणि तू अर्पणांच्या वेदीचा अभिषेक करशील आणि तिची सर्व भांडी, आणि तू वेदी पवित्र करशील, आणि ती वेदी परमपवित्र होईल. आणि तू अहरोन व त्याच्या पुत्रांना साक्षपटाच्या तंबूच्या दरवाजाशी आणशील आणि त्यांना पाण्याने धुवशील. आणि तू अहरोनाला पवित्र वस्त्रे घालशील आणि त्याला अभिषेक करशील आणि त्याला पवित्र करशील आणि तो माझ्यासाठी याजक म्हणून सेवा करेल. आणि त्याचे पुत्र तू आणशील आणि त्यांना अंगरखे घालशील. आणि तू त्यांना अभिषेक करशील ज्या रीतीने तू त्यांच्या वडिलांना अभिषेक केलास, आणि ते माझ्यासाठी याजकपण करतील, आणि असे होईल की, त्यांना याजकपणाचा अभिषेक सदासर्वकाळ, त्यांच्या पिढ्यानपिढ्या राहील. आणि मोशेने सर्व काही केले, जेवढ्या गोष्टी प्रभूने त्याला आज्ञा केल्या होत्या, त्याप्रमाणेच त्याने केले.

आणि असे झाले की पहिल्या महिन्यात, दुसऱ्या वर्षी, त्यांच्या इजिप्तमधून बाहेर जाण्याच्या काळात, नवचंद्राच्या दिवशी तंबू उभा करण्यात आला. आणि मोशेने तंबू उभा केला, त्याने शिरस्त्राणे ठेवली, अडसर घातले आणि खांब उभे केले. आणि त्याने तंबूवर पडदे ताणले आणि त्यावर वरून तंबूचे आच्छादन ठेवले, जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा दिली होती. आणि साक्ष घेऊन त्या कोशात टाकल्या, आणि त्या कोशाखाली दांडे लावले. आणि त्याने कोश तंबूत आणला, आणि पडद्याचे आच्छादन ठेवले, आणि साक्षपानाचा कोश झाकला, ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती. आणि त्याने साक्षीच्या तंबूत टेबल ठेवले, तंबूच्या पडद्याच्या बाहेर उत्तरेकडे. आणि त्याने तिच्यावर प्रदर्शनाच्या भाकरी प्रभूसमोर ठेवल्या, ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला आज्ञा दिली होती. आणि त्याने साक्षीच्या मंडपात दिवटस्तंभ ठेवला, मंडपाच्या दक्षिण बाजूला. आणि त्याने तिचे दिवे प्रभूसमोर ठेवले, ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती. आणि त्याने सोन्याची वेदी साक्षीच्या तंबूत पडद्यासमोर ठेवली. आणि त्याने त्याच्या रचनेचा धूप जाळला, जसा प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती. आणि अर्पणांची वेदी त्याने तंबूच्या दरवाज्याजवळ ठेवली. आणि

त्याने तंबू व वेदी यांच्या सभोवती आंगण उभारले, आणि मोशेने सर्व कामे पूर्ण केली.

आणि ढगाने साक्षीचा तंबू झाकला, आणि प्रभूच्या गौरवाने तंबू भरला. आणि मोशे साक्षीच्या तंबूत प्रवेश करू शकला नाही, कारण ढग त्यावर सावली करीत होता, आणि प्रभूच्या गौरवाने तंबू भरला होता. जेव्हा ढग तंबूवरून वर गेला, तेव्हा इस्राएलचे पुत्र आपल्या सामानासह निघाले. जर पण ढग वर गेला नाही, तर ते त्या दिवसापर्यंत निघाले नाहीत, ज्या दिवशी ढग वर गेला. कारण दिवसा तंबूवर ढग होता, आणि रात्री त्यावर अग्नी होता, सर्व इस्राएलाच्या समोर, त्यांच्या सर्व प्रस्थानांमध्ये.

मार्क प्रमाणे सुवार्ता

१

येशू ख्रिस्त, देवाचा पुत्र याच्या शुभवर्तमानाची सुरुवात. जसे संदेष्ट्यांमध्ये लिहिले आहे, पहा, मी माझा दूत तुझ्या समोर पाठवतो, जो तुझा मार्ग तुझ्यापुढे तयार करेल, रानात रडणाऱ्याचा आवाज, प्रभूचा मार्ग तयार करा, त्याच्या पायवाटा सरळ करा,

योहान रानात बाप्तिस्मा देत होता आणि पापांच्या मोचनासाठी पश्चात्तापाच्या बाप्तिस्म्याची घोषणा करीत होता. आणि सर्व यहूदिया प्रदेश आणि यरुशलेमकर त्याच्याकडे जात होते, आणि सर्व यार्डन नदीत त्याच्याद्वारे आपली पापे कबूल करीत बाप्तिस्मा घेत होते. योहान उंटाच्या केसांचे कपडे घातलेला होता आणि त्याच्या कंबरेला चामड्याचा पट्टा होता, आणि तो टोळ आणि रानमध खात होता. आणि तो उपदेश करीत होता म्हणत, माझ्यानंतर तो येत आहे जो माझ्यापेक्षा अधिक बलवान आहे, ज्याच्या चपलांच्या पट्ट्या सोडविण्यासाठी वाकण्यासही मी पात्र नाही. मी खरोखच तुम्हाला पाण्यात बाप्तिस्मा दिला, पण तो तुम्हाला पवित्र आत्म्यात बाप्तिस्मा देईल.

आणि त्या दिवसांत असे झाले की, येशू गालीलातील नासरेथ येथून आला आणि योहानाकडून यार्देन नदीत बाप्तिस्मा घेतला. आणि तात्काळ पाण्यातून वर येताना त्याने पाहिले की आकाश

फाटले जात आहे आणि आत्मा कबुतरासारखा त्याच्यावर उतरत आहे. आणि आकाशातून एक आवाज आला, तू माझा प्रिय पुत्र आहेस, तुझ्यावर मी फार प्रसन्न आहे.

आणि लगेच आत्म्याने त्याला वाळवंटात नेले. आणि तो तेथे रानात चाळीस दिवस होता, शैतानाकडून प्रलोभन पावत होता, आणि तो रानमृगांसोबत होता, आणि दूत त्याची सेवा करीत होते.

योहानाला धरून देण्यात आल्यानंतर येशू गालीलमध्ये आला आणि देवाच्या राज्याची सुवार्ता घोषित करीत होता. आणि म्हणत होता की, वेळ पूर्ण झाली आहे आणि देवाचे राज्य जवळ आले आहे; पश्चात्ताप करा आणि शुभवर्तमानावर विश्वास ठेवा.

गालीलच्या समुद्राजवळ चालत असताना त्याने शिमोन आणि त्याचा भाऊ अंद्रिया यांना समुद्रात जाळे टाकताना पाहिले, कारण ते मच्छीमार होते. आणि येशूने त्यांना म्हटले, माझ्या मागे या, आणि मी तुम्हाला माणसांचे मच्छीमार बनवीन. आणि त्यांनी लगेच आपली जाळे सोडून त्याचे अनुसरण केले. आणि तेथून थोडे पुढे गेल्यावर त्याने झबदीचा याकोब आणि त्याचा भाऊ योहान यांना पाहिले, आणि त्यांना होडीत जाळे दुरुस्त करताना पाहिले. आणि लगेच त्याने त्यांना बोलावले. आणि त्यांनी आपला बाप झबदी याला होडीत भाडोत्री कामगारांसोबत सोडून, ते त्याच्या मागे गेले.

आणि ते कपर्णौममध्ये गेले, आणि लगेच शब्बाथला मंडळीत प्रवेश करून तो शिकवत होता. आणि ते त्याच्या शिकवणीवर चकित होत होते, कारण तो त्यांना अधिकार असणाऱ्याप्रमाणे शिकवत होता, आणि शास्त्र्यांप्रमाणे नाही. आणि त्यांच्या सभेमध्ये एक माणूस होता जो अशुद्ध आत्म्यात होता, आणि तो ओरडला म्हणत, अरे, आमचे आणि तुझे काय, येशू नाझरेथकरा? तू आम्हाला नष्ट करायला आलास का? मी तुला जाणतो तू कोण आहेस, देवाचा पवित्र. आणि येशूने त्याला धमकावले म्हणत, गप्प रहा आणि त्याच्यातून बाहेर जा. आणि त्या अशुद्ध आत्म्याने

त्याला आकुंचन करून आणि मोठ्या आवाजात ओरडून त्याच्यातून बाहेर गेला. आणि सर्व आश्चर्यचकित झाले, यामुळे ते आपसात चर्चा करू लागले म्हणत, हे काय आहे? ही कोणती नवीन शिकवण आहे, की अधिकाराने तो अशुद्ध आत्म्यांनाही आज्ञा देतो, आणि ते त्याची आज्ञा पाळतात? आणि त्याच्या कीर्तीची बातमी लगेच गालीलच्या संपूर्ण आजूबाजूच्या प्रदेशात पसरली.

आणि तात्काळ मंडळीतून बाहेर पडल्यावर ते याकोब आणि योहान यांच्यासह शिमोन आणि अंद्रिया यांच्या घरी आले. पण शिमोनाची सासू तापाने ग्रस्त असून पडलेली होती. आणि लगेच त्यांनी त्याला तिच्याबद्दल सांगितले. आणि जवळ येऊन त्याने तिचा हात धरून तिला उठवले, आणि ताप लगेच तिला सोडून गेला, आणि ती त्यांची सेवा करू लागली. संध्याकाळ झाल्यावर, जेव्हा सूर्य मावळला, तेव्हा ते त्याच्याकडे सर्व आजारी लोक आणि भूतग्रस्त लोक आणत होते. आणि संपूर्ण शहर दरवाज्याकडे एकत्र जमले होते. आणि त्याने अनेकांना बरे केले जे विविध रोगांनी वाईटरीत्या ग्रस्त होते, आणि अनेक भुते बाहेर काढली, आणि त्याने भुतांना बोलण्याची परवानगी दिली नाही, कारण ती त्याला ख्रिस्त असल्याचे ओळखत होती.

आणि पहाटे, रात्रीच्या वेळी, अत्यंत लवकर उठून तो बाहेर गेला आणि एका वाळवंटातील जागी निघून गेला, आणि तेथे तो प्रार्थना करीत होता. आणि शिमोन व त्याच्या सोबतचे लोक त्याचा पाठलाग करीत होते. आणि त्याला शोधून ते त्याला म्हणतात की सर्व तुला शोधत आहेत. आणि तो त्यांना म्हणतो, चला आपण शेजारच्या शहरांमध्ये जाऊ, जेणेकरून मी तेथे देखील उपदेश करू, कारण यासाठीच मी बाहेर आलो आहे. आणि तो त्यांच्या मंडळ्यांमध्ये संपूर्ण गालीलमध्ये घोषणा करीत होता आणि भुते बाहेर काढीत होता.

आणि एक कुष्ठरोगी त्याच्याकडे येतो, त्याला विनवणी करीत आणि त्याच्यापुढे गुडघे टेकीत, आणि त्याला म्हणतो, जर तुझी इच्छा असेल, तर तू मला शुद्ध करू शकतोस. पण येशूने करुणा बाळगून हात पसरला आणि त्याला स्पर्श केला व त्याला म्हणाला, मी इच्छितो, शुद्ध हो. आणि

त्याने बोलताच त्याच्यापासून कुष्ठरोग तात्काळ निघून गेला, आणि तो शुद्ध झाला. आणि त्याला कठोरपणे चेतावणी दिल्यानंतर त्याने लगेच त्याला बाहेर काढले आणि त्याला म्हणतो, पाहा, कोणालाही काहीही बोलू नकोस, परंतु जा, स्वतःला याजकाला दाखव आणि तुझ्या शुद्धीकरणाविषयी जे मोशेने आज्ञा केली ते त्यांना साक्ष म्हणून अर्पण कर. तो बाहेर गेला आणि त्याने खूप घोषणा करायला सुरुवात केली आणि तो शब्द पसरवायला लागला, असे की त्याला यापुढे उघडपणे नगरात प्रवेश करता येत नव्हता, पण तो बाहेर निर्जन ठिकाणी होता, आणि लोक सर्व बाजूंनी त्याच्याकडे येत होते.

२

आणि काही दिवसांनंतर तो पुन्हा कफर्णहूम येथे गेला आणि असे ऐकण्यात आले की तो घरात आहे. आणि लगेच अनेक जण जमले, इतके की आता जागा उरली नाही, अगदी दरवाजाजवळही नाही, आणि तो त्यांना वचन सांगत होता. आणि ते त्याच्याकडे एका अर्धांगवायूच्या रोग्याला घेऊन येतात, ज्याला चौघांनी उचलले होते. आणि गर्दीमुळे त्याच्याजवळ जाऊ शकत नसल्यामुळे, त्यांनी जेथे तो होता तेथील छप्पर उघडले, आणि खोदून काढल्यानंतर त्या चटईला खाली सोडले, ज्यावर अर्धांगी झोपलेला होता. पण येशूने त्यांचा विश्वास पाहून अर्धांगाला सांगितले, मुला, तुझी पापे तुला माफ केली आहेत. पण तेथे काही शास्त्री बसलेले होते आणि त्यांच्या हृदयात विचार करीत होते. हा असे निंदा का बोलतो? देवाशिवाय पापे माफ करण्यास कोण सक्षम आहे? आणि येशूने आपल्या आत्म्याने लगेच ओळखून की ते स्वतःमध्ये असे विचार करीत आहेत, त्यांना म्हणाला, तुम्ही तुमच्या हृदयांमध्ये या गोष्टींचा विचार का करता? काय अधिक सोपे आहे, पक्षाघाताच्या रुग्णाला म्हणणे, तुझी पापे क्षमा केली गेली आहेत, किंवा म्हणणे, उठ आणि तुझी चटई उचल आणि चाल? पण जेणेकरून तुम्ही जाणावे की माणसाच्या मुलाला पृथ्वीवर पापे सोडवण्याचा अधिकार आहे, तो अर्धांगी झालेल्याला सांगतो मी तुला सांगतो, उठ आणि तुझी चटई घेऊन तुझ्या घरी जा. आणि तो लगेच उठला, आणि चटई घेऊन

सर्वांसमोर बाहेर गेला, जेणेकरून सर्व चकित झाले आणि देवाचे गौरव करीत म्हणाले की, आम्ही असे कधीही पाहिले नाही.

आणि तो पुन्हा समुद्राजवळ गेला, आणि सर्व लोक त्याच्याकडे येत होते, आणि तो त्यांना शिकवत होता. आणि जात असताना त्याने अल्फीयाचा मुलगा लेवी याला कर गोळा करण्याच्या ठिकाणी बसलेला पाहिले, आणि तो त्याला म्हणतो, माझे अनुसरण कर. आणि उठून त्याने त्याचे अनुसरण केले. आणि असे झाले की तो त्याच्या घरात जेवायला बसला होता, आणि अनेक करवसूल करणारे आणि पापी येशू आणि त्याच्या शिष्यांबरोबर एकत्र बसले होते, कारण ते अनेक होते, आणि त्यांनी त्याचे अनुसरण केले होते. आणि शास्त्री व परूशी यांनी त्याला जकातदार आणि पाप्यांसोबत खाताना पाहिले, तेव्हा ते त्याच्या शिष्यांना म्हणाले, काय म्हणून तो जकातदार आणि पाप्यांसोबत खातो आणि पितो? आणि येशूने ऐकून त्यांना म्हटले, बलवानांना वैद्याची गरज नाही, पण जे आजारी आहेत त्यांना आहे. मी नीतिमानांना बोलावायला आलो नाही, पण पाप्यांना पश्चात्तापासाठी आलो.

आणि योहानाचे शिष्य आणि फरुश्यांचे शिष्य उपवास करीत होते. आणि ते येतात आणि त्याला म्हणतात, का योहानाचे शिष्य आणि फरुश्यांचे शिष्य उपवास करतात, पण तुझे शिष्य उपवास करीत नाहीत? आणि येशूने त्यांना सांगितले, लग्नमंडपाचे पुत्र, जोपर्यंत वर त्यांच्याबरोबर आहे, तोपर्यंत ते उपवास करू शकत नाहीत ना? जितका वेळ त्यांच्याजवळ वर आहे, तितका वेळ ते उपवास करू शकत नाहीत. पण असे दिवस येतील जेव्हा वराला त्यांच्यापासून काढून घेतले जाईल, आणि मग त्या दिवसांत ते उपवास करतील. कोणीही न शिवलेल्या कापडाचा ठिगळा जुन्या वस्त्रावर शिवत नाही, नाहीतर नवीन कापड जुन्यापासून त्याची परिपूर्णता काढून घेते, आणि अधिक वाईट फाटणे होते. आणि कोणीही नवीन द्राक्षरस जुन्या मशकांमध्ये टाकत नाही, जर तसे केले तर नवीन द्राक्षरस मशका फाडतो, आणि द्राक्षरस ओतला जातो आणि मशका नाश पावतील, पण नवीन द्राक्षरस नवीन मशकांमध्ये टाकणे आवश्यक आहे.

आणि असे झाले की तो शब्बाथच्या दिवशी धान्याच्या शेतांमधून जात होता, आणि त्याचे शिष्य धान्याची कणसे उपटत मार्ग करू लागले. आणि फरीशी त्याला म्हणत होते, पहा, ते शब्बाथच्या दिवशी काय करतात जे परवानगी नाही. आणि तो स्वतः त्यांना म्हणत होता, तुम्ही कधीही वाचले नाही का की दावीदाने काय केले जेव्हा त्याला गरज होती आणि तो स्वतः आणि जे त्याच्या बरोबर होते ते भुकेले होते? तो अबियाथार महायाजकाच्या काळी देवाच्या घरात कसा गेला आणि त्याने प्रदर्शनाच्या भाकरी खाल्ल्या, ज्या याजकांशिवाय कोणालाही खाण्याची परवानगी नाही, आणि त्याने त्याच्यासोबत असलेल्यांनाही दिल्या? आणि तो त्यांना म्हणत होता, शब्बाथ मनुष्यासाठी झाला, मनुष्य शब्बाथसाठी नाही, म्हणून मनुष्याचा पुत्र शब्बाथचाही प्रभु आहे.

३

आणि तो पुन्हा सभेत गेला, आणि तेथे एक माणूस होता ज्याचा हात वाळलेला होता. आणि ते त्याला पाहत होते की तो शब्बाथला त्याला बरे करेल का, यासाठी की ते त्याच्यावर आरोप करतील. आणि तो त्या माणसाला म्हणतो ज्याला सुकलेला हात आहे, मध्यभागी उठ. आणि तो त्यांना म्हणतो, शब्बाथला चांगले करणे परवानगी आहे का वाईट करणे? आत्मा वाचवणे की मारणे? पण ते गप्प होते. आणि त्यांच्याकडे रागाने पाहून, त्यांच्या हृदयाच्या कठोरपणामुळे दुःखी होत, तो त्या माणसाला म्हणतो, तुझा हात पसर. आणि त्याने पसरला, आणि त्याचा हात दुसऱ्यासारखा निरोगी बरा झाला. आणि फरुशी बाहेर गेल्यावर लगेच हेरोदियांबरोबर त्याच्याविरुद्ध सल्लामसलत करू लागले, जेणेकरून त्याला नष्ट करावे.

आणि येशू आपल्या शिष्यांसोबत समुद्राकडे मागे गेला, आणि गालीलमधून खूप मोठी जमाव त्याच्या मागे गेली. आणि यहूदियातून आणि यरुशलेमेतून आणि इदुमियातून आणि यार्देनच्या पलीकडून आणि सोर व सिदोनच्या आसपासच्या प्रदेशातून, मोठी गर्दी, तो किती चमत्कार करीत होता हे ऐकून, त्याच्याकडे आली. आणि त्याने आपल्या शिष्यांना सांगितले की गर्दीमुळे एक होडी

त्याच्यासाठी तयार ठेवावी, यासाठी की ते त्याला दाबू नयेत. त्याने बरेच लोकांना बरे केले होते, त्यामुळे ज्या सर्वांना पीडा होत्या ते त्याला स्पर्श करण्यासाठी त्याच्यावर पडत होते. आणि अशुद्ध आत्मे, जेव्हा त्याला पाहत होते, तेव्हा त्याच्यापुढे पडत होते आणि ओरडत होते की, तू देवाचा पुत्र आहेस. आणि त्याने त्यांना बरेच फटकारले जेणेकरून ते त्याला स्पष्ट करू नयेत.

आणि तो डोंगरावर चढतो, आणि ज्यांना तो स्वतः इच्छुक होता त्यांना बोलावतो, आणि ते त्याच्याकडे गेले. आणि त्याने बारा जण केले, जेणेकरून ते त्याच्या सोबत असतील आणि जेणेकरून तो त्यांना घोषणा करण्यासाठी पाठवील आणि रोगांना बरे करण्याचा आणि भुतांना बाहेर काढण्याचा अधिकार असणे, आणि त्याने सिमोनाला पेत्र हे नाव दिले. आणि याकोब जो झेबदीचा होता आणि योहान जो याकोबाचा भाऊ होता, आणि त्यांना त्याने बोअनर्जेस ही नावे दिली, ज्याचा अर्थ गर्जनेचे पुत्र असा आहे, आणि अँड्र्यू आणि फिलिप आणि बार्थोलोम्यू आणि मॅथ्यू आणि थॉमस आणि अल्फीयसचा मुलगा जेम्स आणि थद्देयस आणि शिमोन कनानी आणि यहूदा इस्करियोत, ज्याने त्याला धरून दिले.

आणि ते घरात येतात, आणि पुन्हा गर्दी जमते, यास्तव ते भाकरही खाऊ शकत नाहीत. आणि ऐकून त्याच्याजवळचे लोक त्याला पकडण्यासाठी बाहेर गेले, कारण ते बोलत होते की तो विस्मित झाला आहे. आणि यरुशलेमहून आलेले शास्त्री म्हणत होते की त्याच्याजवळ बेलजबूल आहे, आणि की तो भुतांच्या सर्वप्रमुखाच्या सहाय्याने भुते काढतो. आणि त्यांना बोलावून, त्यांना दृष्टान्तांत सांगत होता, सैतान सैतानाला कसा बाहेर टाकू शकतो? आणि जर राज्य स्वतःविरुद्ध विभागले गेले, तर ते राज्य उभे राहू शकत नाही. आणि जर घर स्वतःच्या विरुद्ध विभागले गेले, तर ते घर उभे राहू शकत नाही. आणि जर सैतान स्वतःविरुद्ध उठला आणि विभागला गेला आहे, तर तो उभे राहू शकत नाही, परंतु त्याचा अंत आहे. कोणीही बलवान माणसाच्या घरात शिरून त्याची भांडी लुटू शकत नाही, जर त्याने प्रथम त्या बलवान माणसाला बांधले नाही, आणि नंतर तो त्याचे घर लुटेल. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की माणसांच्या मुलांना सर्व पापे आणि जितक्या निंदा त्यांनी केल्या असतील त्या सर्व क्षमा केल्या जातील. जो कोणी पवित्र आत्म्याची निंदा

करेल, त्याला युगापर्यंत क्षमा नाही, पण तो शाश्वत न्यायाचा दोषी आहे, कारण ते म्हणत होते की त्याच्याजवळ अशुद्ध आत्मा आहे.

म्हणून त्याची आई आणि त्याचे भाऊ येतात, आणि बाहेर उभे राहून त्यांनी त्याला बोलावण्यासाठी त्याच्याकडे निरोप पाठवला. आणि त्याच्या भोवती गर्दी बसली होती, पण त्यांनी त्याला म्हटले, पहा, तुझी आई आणि तुझे भाऊ बाहेर तुला शोधत आहेत. आणि त्यांना उत्तर देत म्हणाला, कोण आहे माझी माता किंवा माझे भाऊ? आणि आजूबाजूला त्याच्याभोवती बसलेल्या लोकांकडे पाहून तो म्हणतो, पहा, माझी आई आणि माझे भाऊ, जो कोणी देवाची इच्छा पूर्ण करतो, तोच माझा भाऊ आणि माझी बहीण आणि आई आहे.

४

आणि त्याने पुन्हा समुद्राजवळ शिकवायला सुरुवात केली, आणि त्याच्याकडे मोठा जमाव जमला, जेणेकरून त्याने होडीत प्रवेश करून समुद्रात बसावे, आणि सर्व जमाव समुद्राकडे जमिनीवर होता. आणि तो त्यांना अनेक दृष्टांतांनी शिकवत होता, आणि आपल्या शिकवणीत तो त्यांना म्हणत होता, ऐका. पाहा, तो पेरणारा पेरण्यासाठी निघाला. आणि असे झाले की बीजारोपण करताना काही खरोखच मार्गावर पडले, आणि पक्षी आले आणि ते खाऊन टाकले. आणि दुसरे खडकाळ जमिनीवर पडले, जेथे बरीच माती नव्हती, आणि लगेच ते उगवले कारण जमिनीची खोली नव्हती, सूर्य उगवल्यावर ते जळले, आणि मूळ नसल्यामुळे ते सुकले. आणि दुसरे काट्यांमध्ये पडले, आणि काटे वर आले आणि त्याला गुदमरले, आणि त्याने फळ दिले नाही. आणि दुसरे चांगल्या जमिनीत पडले आणि ते वाढणारे व वर्धमान फळ देत होते, आणि तीस व साठ व शंभर असे फळ आणले. आणि तो त्यांना म्हणत होता, ज्याला ऐकण्यासाठी कान आहेत, त्याने ऐकावे. जेव्हा तो एकटा झाला, तेव्हा त्याच्याभोवतीच्यांनी बाराजणांसह त्याला दृष्टान्ताविषयी विचारले. आणि तो त्यांना म्हणाला, तुम्हाला देवाच्या राज्याची रहस्ये

जाणण्यासाठी दिली गेली आहेत, परंतु बाहेरच्यांना सर्व काही दृष्टान्तांमध्ये सांगितले जाते. यासाठी की पाहत असताना ते पाहतील आणि दिसणार नाही, आणि ऐकत असताना ते ऐकतील आणि समजणार नाही, नाहीतर ते परत वळतील आणि त्यांची पापे क्षमा केली जातील.

आणि तो त्यांना म्हणतो, तुम्हाला हा दृष्टांत समजत नाही, आणि तुम्ही सर्व दृष्टांत कसे समजाल? जो पेरतो तो शब्द पेरतो. हे ते लोक आहेत जे मार्गाच्या बाजूला आहेत, जेथे वचन पेरले जाते, आणि जेव्हा ते ऐकतात, तेव्हा लगेच सैतान येतो आणि त्यांच्या हृदयात पेरलेले वचन काढून घेतो. आणि हे त्याचप्रमाणे आहेत ते जे खडकाळ जागांवर पेरले जातात, जे जेव्हा शब्द ऐकतात तेव्हा लगेच आनंदाने त्याला स्वीकारतात. आणि त्यांच्यात स्वतःमध्ये मूळ नाही, परंतु ते तात्पुरते आहेत, मग शब्दामुळे क्लेश किंवा छळ झाल्यावर ते लगेच अडखळतात. आणि हे ते आहेत जे काट्यांमध्ये पेरले जातात, जे शब्द ऐकतात, आणि या युगाच्या काळजी आणि संपत्तीचा फसवणूक आणि उरलेल्या गोष्टींविषयीच्या इच्छा आत शिरून शब्दाला गुदमरतात, आणि तो निष्फळ होतो. आणि हे ते आहेत जे चांगल्या जमिनीवर पेरलेले आहेत, जे शब्द ऐकतात आणि स्वीकारतात, आणि तीस, साठ आणि शंभर पटीने फळ देतात.

आणि तो त्यांना म्हणत होता, दिवा टोपलीखाली किंवा पलंगाखाली ठेवण्यासाठी येतो काय? तो दिव्याच्या बाजूवर ठेवण्यासाठी येत नाही काय? कारण असे काहीही लपलेले नाही जे प्रकट केले जाणार नाही, ना असे काहीही गुप्त झाले आहे पण म्हणजे ते स्पष्ट व्हावे. जर कोणाला ऐकण्यासाठी कान आहेत, तर त्याने ऐकावे. आणि तो त्यांना म्हणत होता, तुम्ही काय ऐकता याकडे लक्ष द्या. ज्या मापाने तुम्ही मापता, त्याच मापाने तुम्हाला मापले जाईल, आणि तुम्हा ऐकणाऱ्यांना अधिक दिले जाईल. जो असेल त्याला दिले जाईल, आणि ज्याच्याकडे नाही, त्याच्याकडे जे आहे तेही त्याच्याकडून घेतले जाईल. आणि तो म्हणत होता, देवाचे राज्य असे आहे जसे एखादा मनुष्य पृथ्वीवर बीज टाकेल, आणि तो रात्र आणि दिवस झोपतो आणि उठतो, आणि बी उगवते आणि वाढते जसे त्याला माहीत नाही. आपोआप जमीन फळ देते, प्रथम गवत, मग धान्याचे कणीस, मग कणसात पूर्ण धान्य. जेव्हा फळ पिकते, तेव्हा तो तात्काळ कोयता

पाठवतो, कारण कापणीची वेळ आली आहे.

आणि तो म्हणाला, आपण देवाच्या राज्याची उपमा कशी द्यावी? किंवा कोणत्या दृष्टांताने आपण त्याची तुलना करावी? जसे मोहरीचे एकच दाणे, जो जेव्हा पृथ्वीवर पेरले जाते, तेव्हा पृथ्वीवरील सर्व बियांपेक्षा लहान असते, आणि जेव्हा ते पेरले जाते, तेव्हा ते वर जाते आणि सर्व भाज्यांपेक्षा मोठे होते, आणि मोठ्या फांद्या बनवते, जेणेकरून आकाशातील पक्षी त्याच्या सावलीत वास करू शकतील.

आणि अशा अनेक दृष्टांतांनी तो त्यांना शब्द बोलत होता, जसे ते ऐकण्यास सक्षम होते. दृष्टांताशिवाय तो त्यांना शब्द बोलत नव्हता, पण स्वतःच्या शिष्यांना तो सर्व समजावून सांगत होता.

आणि त्या दिवशी संध्याकाळ झाल्यावर तो त्यांना म्हणतो, चला आपण पलीकडे जाऊ या. आणि लोकसमूह सोडून ते त्याला घेऊन गेले जसा तो होडीत होता, आणि इतर होड्याही त्याच्यासोबत होत्या. आणि वाऱ्याचे मोठे वादळ निर्माण झाले, आणि लाटा होडीत आपटत होत्या, जेणेकरून ती आधीच बुडू लागली होती. आणि तो स्वतः पाठीमागील भागावर उशीवर झोपला होता, आणि त्यांनी त्याला जागे केले आणि त्याला म्हणाले, शिक्षका, आम्ही नाश पावत आहोत याची तुम्हाला काळजी नाही का? आणि जागा झाल्यावर त्याने वाऱ्याला धमकावले आणि समुद्राला म्हणाला, गप्प बस, शांत हो. आणि वारा थांबला, आणि मोठी शांतता झाली. आणि तो त्यांना म्हणाला, तुम्ही असे भित्रे का आहात? तुम्हाला विश्वास कसा नाही? आणि त्यांना मोठी भीती वाटली आणि ते एकमेकांना म्हणत होते, मग हा कोण आहे, कारण वारा आणि समुद्र त्याची आज्ञा पाळतात?

५

आणि ते समुद्राच्या पलीकडे गेर्गेसेनी लोकांच्या प्रदेशात आले. आणि तो नावेतून बाहेर पडताच, कबरीतून एक माणूस त्याला भेटला, ज्याच्यात अशुद्ध आत्मा होता. ज्याचा वास्तव्य समाधींमध्ये होता, आणि साखळ्यांनी कोणीही त्याला बांधण्यास सक्षम नव्हता, त्याला अनेकदा बेड्या आणि साखळ्यांनी बांधले गेले होते, आणि त्याने त्या साखळ्या फाडून टाकल्या होत्या आणि त्या बेड्या चुराडल्या होत्या, आणि कोणीही त्याला काबूत करू शकत नव्हते. आणि रात्रंदिवस सर्व वेळ तो समाधींमध्ये आणि डोंगरांवर ओरडत होता आणि दगडांनी स्वतःला जखमी करीत होता. पण येशूला दूरून पाहून तो धावला आणि त्याने त्याला नमन केला आणि मोठ्याने ओरडून तो म्हणतो, हे येशू, सर्वोच्च देवाच्या पुत्रा, माझा आणि तुझा काय संबंध? मी तुला देवाची शपथ देतो, मला त्रास देऊ नकोस. तो त्याला म्हणत होता, अशुद्ध आत्म्या, या माणसातून बाहेर निघ. आणि त्याने त्याला विचारले, तुझे नाव काय आहे? आणि त्याने उत्तर देत म्हटले, माझे नाव सेना आहे, कारण आम्ही अनेक आहोत. आणि त्याने त्याला खूप विनंती केली की तो त्यांना त्या प्रदेशाबाहेर पाठवू नये. तेथे डोंगराजवळ डुकरांचा एक मोठा कळप चरत होता आणि सर्व भूतांनी त्याला विनवणी करत म्हटले, आम्हाला डुकरांमध्ये पाठव, जेणेकरून आम्ही त्यांच्यामध्ये प्रवेश करू. आणि येशूने त्यांना लगेच परवानगी दिली. आणि अशुद्ध आत्म्यांनी बाहेर जाऊन डुकरांमध्ये प्रवेश केला, आणि कळप कड्यावरून समुद्रात धावला, ते सुमारे दोन हजार होते, आणि ते समुद्रात बुडत होते. आणि डुकरांना चारणारे पळाले आणि त्यांनी शहरात व शेतात सांगितले, आणि काय घडले आहे ते पाहण्यासाठी ते बाहेर गेले. आणि ते येशूकडे आले, आणि त्यांनी पाहिले की जो भूतग्रस्त होता तो बसलेला, कपडे घातलेला आणि शुद्धमनाचा होता, ज्याला सैन्य होते, आणि ते घाबरले. आणि ज्यांनी पाहिले होते त्यांनी त्यांना सांगितले की भूतग्रस्त माणसाला काय झाले आणि डुकरांच्या विषयी. आणि त्यांनी त्याला त्यांच्या सीमांपासून निघून जाण्याची विनवणी करण्यास सुरुवात केली. आणि जेव्हा तो नावेत चढत होता, तेव्हा त्या भूतग्रस्त माणसाने त्याला विनवणी केली की त्याच्या सोबत असावे. आणि त्याने त्याला परवानगी दिली नाही, परंतु त्याला म्हणतो, तुझ्या घरी तुझ्या लोकांकडे जा आणि प्रभूने तुझ्यावर जे केले आहे आणि तुझ्यावर दया दाखवली आहे ते त्यांना सांग. आणि तो निघून गेला आणि डेकापोलिसमध्ये घोषणा करायला सुरुवात केली की येशूने त्याच्यासाठी किती केले, आणि सर्व आश्चर्यचकित झाले.

आणि येशूने नावेने पुन्हा पलीकडे पार केल्यावर त्याच्याभोवती मोठी गर्दी जमली, आणि तो समुद्राजवळ होता. आणि मंडळीच्या अधिकाऱ्यांपैकी एक येतो, ज्याचे नाव याईर होते, आणि त्याला पाहून तो त्याच्या पायाजवळ पडतो. आणि त्याने त्याला खूप विनंती केली, म्हणत की माझी लहान मुलगी अत्यंत गंभीर स्थितीत आहे, जेणेकरून तू येऊन तिच्यावर हात ठेवावेस, जेणेकरून ती वाचवली जाईल आणि जगेल. आणि तो त्याच्याबरोबर गेला, आणि मोठी गर्दी त्याच्यामागे येत होती, आणि ते त्याला दाबत होते. आणि एक स्त्री बारा वर्षे रक्तस्त्राव होत होती, आणि अनेक वैद्यांकडून खूप त्रास सहन करून आणि तिच्या स्वतःचे सर्व काही खर्च करून, आणि काहीही फायदा न होता, उलट अधिकच वाईट स्थितीत आलेली, येशूबद्दल ऐकून, गर्दीत मागून येऊन तिने त्याच्या वस्त्राला स्पर्श केला ती स्वतःशी म्हणत होती की, जर मी त्याच्या वस्त्रांनाही स्पर्श केला तर मी बरी होईन. आणि लगेच तिच्या रक्ताचा स्रोत सुकून गेला, आणि तिच्या शरीराला कळले की ती पीडेपासून बरी झाली आहे. आणि लगेच येशूने स्वतःमध्ये ओळखले की त्याच्यातून शक्ती बाहेर गेली आहे, आणि गर्दीत वळून तो म्हणाला, कोणी माझ्या कपड्यांना स्पर्श केला? आणि त्याचे शिष्य त्याला म्हणत होते, तू गर्दी तुला दाबताना पाहतोस, आणि तू म्हणतोस, कोणी माझ्याला स्पर्श केला? आणि तो/ती हे केलेल्या तिला पाहण्यासाठी आजूबाजूला पाहत होता/होती. ती स्त्री भयभीत आणि थरथरत होती, तिच्यावर जे घडले होते ते जाणून, ती आली आणि त्याच्यापुढे पडली आणि त्याला सर्व सत्य सांगितले. तो पण तिला म्हणाला, मुली, तुझ्या विश्वासाने तुला वाचवले आहे, शांतीत जा, आणि तुझ्या रोगापासून निरोगी रहा. अजून तो बोलत असताना, मंडळी अधिकाऱ्याकडून लोक येतात आणि म्हणतात, तुझी मुलगी मेली आहे, आता शिक्षकाला का त्रास देतोस? पण येशूने तात्काळ तो शब्द ऐकून सभास्थानाच्या अधिकाऱ्याला म्हटले, भिऊ नकोस, फक्त विश्वास ठेव. आणि त्याने त्याच्याबरोबर पेत्र, याकोब आणि याकोबाचा भाऊ योहान यांच्याशिवाय कोणालाही येण्याची परवानगी दिली नाही. आणि तो सभागृह अधिकाऱ्याच्या घरात येतो, आणि गोंधळ पाहतो, आणि पुष्कळ लोक रडत आणि विलाप करत असलेले पाहतो. आणि आत शिरून तो त्यांना म्हणतो, तुम्ही का गोंधळता आणि रडता? मूल मेले नाही, परंतु झोपले आहे. आणि ते त्याच्यावर हसत होते. तो पण सर्वांना बाहेर काढून, मुलाच्या वडिलांना आणि आईला आणि त्याच्याबरोबरच्यांना

घेऊन, जेथे मूल पडलेले होते तेथे आत जातो. आणि मुलाचा हात धरून तिला म्हणतो, तालिथा कूमि, ज्याचा अनुवाद आहे, मुली, मी तुला सांगतो, उठ. आणि तात्काळ ती मुलगी उठली आणि चालू लागली, कारण ती बारा वर्षांची होती. आणि ते मोठ्या चकितपणाने चकित झाले. आणि त्याने त्यांना खूप आज्ञा केली की कोणीही हे जाणू नये, आणि तिला खाण्यासाठी दिले जावे असे सांगितले.

६

आणि तो तेथून बाहेर गेला आणि त्याच्या स्वतःच्या जन्मभूमीत आला, आणि त्याचे शिष्य त्याला अनुसरण करतात. आणि शब्बाथ झाल्यावर त्याने सभामंडळीमध्ये शिकवायला सुरुवात केली, आणि अनेकजण ऐकून चकित झाले व म्हणाले, याला या गोष्टी कोठून आल्या? आणि त्याला दिलेले हे शहाणपण कोणते? आणि त्याच्या हातांनी अशी सामर्थ्ये कशी घडतात? हा सुतार नाही का, मरीयाचा मुलगा, आणि याकोब, योसे, यहूदा आणि शिमोन यांचा भाऊ? आणि त्याच्या बहिणी येथे आमच्यामध्ये नाहीत का? आणि ते त्याच्यावर नाराज झाले होते. येशू त्यांना म्हणत होता की, संदेष्टा आपल्या जन्मभूमीत, आपल्या नातेवाईकांमध्ये आणि आपल्या घरात याशिवाय इतरत्र अनादरित नसतो. आणि तो तेथे कोणतीही शक्ती करू शकला नाही, फक्त थोड्या आजारी लोकांवर हात ठेवून त्यांना बरे केले. आणि त्यांच्या अविश्वासामुळे तो आश्चर्यचकित होता. आणि तो आजूबाजूच्या गावांमध्ये फिरत शिकवत होता.

आणि त्याने बाराजणांना बोलावले, आणि त्यांना दोन दोन करून पाठवायला सुरुवात केली, आणि त्यांना अशुद्ध आत्म्यांवर अधिकार देत होता. आणि त्याने त्यांना आज्ञा केली की वाटेत काहीही घेऊ नयेत, फक्त काठी सोडून, पिशवी नाही, भाकरी नाही, कमरपट्ट्यात तांबे नाही, पण चपला घातलेल्या, आणि दोन अंगरखे घालू नयेत. आणि तो त्यांना म्हणत होता, जेथे तुम्ही एखाद्या घरात प्रवेश कराल, तेथे राहा जोपर्यंत तुम्ही तेथून बाहेर जाल. आणि जितके तुम्हाला

स्वीकारणार नाहीत किंवा तुमचे ऐकणार नाहीत, तेथून निघताना तुमच्या पायांच्या खालची धूळ त्यांच्याविरुद्ध साक्षीसाठी झटकून टाका, खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, न्यायाच्या दिवशी त्या शहरापेक्षा सदोम किंवा गमोऱ्यासाठी अधिक सहन करण्यायोग्य असेल. आणि बाहेर गेल्यावर त्यांनी घोषणा केली की लोकांनी पश्चात्ताप करावा. आणि त्यांनी अनेक भुते बाहेर काढली, आणि अनेक आजारी लोकांना तेलाने अभिषेक केला आणि त्यांना बरे केले.

आणि राजा हेरोदने ऐकले, कारण त्याचे नाव सुप्रसिद्ध झाले होते, आणि तो म्हणत होता की योहान बाप्तिस्मा देणारा मृतांतून उठवला गेला आहे, आणि यामुळे त्याच्यामध्ये शक्ती कार्य करीत आहेत. इतर म्हणत होते की तो एलीया आहे, पण इतर म्हणत होते की तो संदेष्टा आहे, जसा संदेष्ट्यांपैकी एक. ऐकून हेरोदाने म्हटले की, ज्या योहानाचा मी शिरच्छेद केला, हाच तो आहे, तो मृतांतून उठवला गेला आहे. कारण स्वतः हेरोदने पाठवून योहानाला पकडले आणि त्याला तुरुंगात बांधले, हेरोदियामुळे जी त्याचा भाऊ फिलिप्पाची बायको होती, कारण त्याने तिच्याशी लग्न केले होते. कारण जॉन हेरोदला म्हणत होता की तुला तुझ्या भावाची बायको ठेवणे परवानगी नाही. पण हेरोदियास त्याच्याविरुद्ध राग धरून होती आणि त्याला मारायला इच्छुक होती, पण ती सक्षम नव्हती. कारण हेरोद जॉनला घाबरत होता, त्याला एक न्यायी आणि पवित्र माणूस म्हणून जाणून, आणि तो त्याचे संरक्षण करीत होता, आणि त्याचे ऐकून अनेक गोष्टी करीत होता आणि आनंदाने त्याचे ऐकत होता. आणि जेव्हा योग्य दिवस आला, तेव्हा हेरोदने त्याच्या वाढदिवसाला त्याच्या मोठ्या लोकांना आणि हजारांच्या सरदारांना आणि गालीलच्या प्रमुखांना रात्रीचे जेवण दिले, आणि तिची मुलगी हेरोदियाची आत आल्यावर आणि नृत्य केल्यावर आणि हेरोद व त्याच्याबरोबर जेवणाऱ्यांना आवडल्यावर, राजा मुलीला म्हणाला, तुला जे हवे असेल ते मला माग, आणि मी तुला देईन. आणि त्याने तिला शपथ घेतली की, जे काही तू मला विचारशील ते मी तुला देईन, माझ्या राज्याच्या अर्ध्यापर्यंत. ती बाहेर गेली आणि तिच्या आईला म्हणाली, मी काय मागू? तिने म्हणाले, योहान बाप्तिस्मा देणाऱ्याचे डोके. आणि तिने घाईघाईने राजाकडे जाऊन लगेच विनंती केली आणि म्हणाली, मला हवे आहे की तुम्ही मला ताटात योहान बाप्तिस्मा देणाऱ्याचे डोके आत्ताच द्यावे. आणि राजा अत्यंत दुःखी झाला होता,

परंतु शपथांमुळे आणि त्याच्याबरोबर जेवणाऱ्या पाहुण्यांमुळे तो तिला नाकारू इच्छित नव्हता. आणि राजाने लगेच जल्लाद पाठवून त्याचे डोके आणण्याची आज्ञा केली. तो गेल्यावर त्याने कारागृहात त्याचा शिरच्छेद केला, आणि त्याचे डोके ताटात आणून मुलीला दिले, आणि मुलीने ते तिच्या आईला दिले. आणि त्याचे शिष्यांनी ऐकून ते आले आणि त्याचा मृतदेह उचलला, आणि त्यांनी तो थडग्यात ठेवला.

आणि प्रेषित येशूजवळ एकत्र आले, आणि त्यांनी त्याला सर्व काही सांगितले, आणि त्यांनी जे काही केले होते आणि जे काही शिकवले होते ते सर्व सांगितले. आणि त्यांना म्हणाला, तुम्ही स्वतः एकांतात एका वाळवंटाच्या ठिकाणी या, आणि थोडी विश्रांती घ्या, कारण येणारे आणि जाणारे अनेक होते, आणि त्यांना खाण्यासाठीही वेळ नव्हता. आणि ते होडीत बसून एकांतात वाळवंटातील जागेकडे गेले. आणि त्यांनी त्यांना जाताना पाहिले, आणि अनेकांनी त्यांना ओळखले, आणि सर्व नगरांतून पायी धावत येऊन तेथे त्यांच्या आधी पोहोचले आणि त्याच्याकडे एकत्र जमले. आणि येशू बाहेर गेला आणि त्याने खूप मोठी गर्दी पाहिली आणि त्याला त्यांच्यावर दया आली, कारण ते मेंढपाळ नसलेल्या मेंढरांसारखे होते, आणि त्याने त्यांना खूप गोष्टी शिकवायला सुरुवात केली. आणि आधीच बराच वेळ झाला होता, त्याचे शिष्य त्याच्याजवळ आले आणि म्हणाले की ते ठिकाण निर्जन आहे आणि आधीच बराच वेळ झाला आहे. त्यांना सोडून द्या, जेणेकरून ते आजूबाजूच्या शेतात आणि गावांमध्ये जाऊन स्वतःसाठी भाकरी विकत घ्यावी, कारण त्यांच्याजवळ खाण्यासाठी काही नाही. पण त्याने उत्तर देत त्यांना म्हटले, तुम्हीच त्यांना खाण्यास द्या. आणि ते त्याला म्हणतात, आम्ही जाऊन दोनशे दीनारांच्या भाकरी विकत घ्याव्या आणि त्यांना खाण्यास द्याव्या का? पण तो त्यांना म्हणतो, तुमच्याकडे किती भाकरी आहेत? जा आणि पहा. आणि जाणून घेतल्यावर ते म्हणतात, पाच, आणि दोन मासे. आणि त्याने त्यांना सर्वांना हिरव्या गवतावर गटागटाने बसवायला आज्ञा केली. आणि ते गटांमध्ये गटांमध्ये शंभर आणि पन्नास या प्रमाणे बसले. आणि पाच भाकरी आणि दोन मासे घेऊन स्वर्गाकडे पाहून त्याने आशीर्वाद दिला, आणि भाकरी तोडल्या आणि शिष्यांना देत होता जेणेकरून त्या लोकांसमोर ठेवाव्यात, आणि दोन मासे सर्वांना वाटले. आणि सर्वांनी खाल्ले

आणि तृप्त झाले, आणि त्यांनी तुकड्यांच्या बारा भरलेल्या टोपल्या उचलल्या आणि माशांपासूनही. आणि ज्यांनी भाकरी खाल्ल्या ते पाच हजार पुरुष होते.

आणि त्याने लगेच आपल्या शिष्यांना होडीत चढून बेथसैदाच्या दिशेने पलीकडे पुढे जाण्यास भाग पाडले, तो स्वतः जमावाला निरोप देईपर्यंत. आणि त्यांना निरोप घेऊन तो प्रार्थना करण्यासाठी डोंगरावर गेला. आणि संध्याकाळ झाली होती, नाव समुद्राच्या मध्यभागी होते, आणि तो एकटा जमिनीवर होता. आणि त्यांना चालवण्यात त्रस्त होत असलेले पाहून, कारण वारा त्यांच्या विरुद्ध होता, आणि रात्रीच्या चौथ्या पहारीच्या सुमारास तो समुद्रावर चालत त्यांच्याकडे येतो, आणि त्यांना पुढे जाऊन टाकायचे होते. पण त्यांनी त्याला समुद्रावर चालताना पाहिले तेव्हा त्यांना वाटले की तो भूत आहे, आणि त्यांनी ओरडले. कारण सर्वांनी त्याला पाहिले आणि घाबरले. आणि तो लगेच त्यांच्याशी बोलला आणि त्यांना म्हणतो, धीर धरा, मी आहे, भिऊ नका. आणि तो त्यांच्याकडे नावेत चढला, आणि वारा थांबला, आणि ते स्वतःमध्ये अत्यंत चकित झाले आणि आश्चर्यचकित झाले. कारण त्यांनी भाकरीविषयी समजले नाही, पण त्यांचे हृदय कठोर झाले होते.

आणि पार करून ते गेन्नेसरेत भूमीवर गेले आणि त्यांनी नांगर टाकले. आणि त्यांनी नौकेतून बाहेर पडताच लोकांनी त्याला ओळखले त्यांनी त्या संपूर्ण आजूबाजूच्या प्रदेशात धावून गेले आणि त्या पलंगांवर वाईटरीत्या असणाऱ्यांना जेथे तो आहे असे त्यांनी ऐकले तेथे वाहून नेण्यास सुरुवात केली. आणि जेथे तो गावांमध्ये किंवा शहरांमध्ये किंवा शेतांमध्ये प्रवेश करीत असे, तेथे बाजारांमध्ये ते आजारी लोकांना ठेवीत असत आणि त्याला विनवीत असत की, त्याच्या वस्त्राच्या काठाला जरी स्पर्श करू शकले तर, आणि जितके त्याला स्पर्श करीत असत, ते सर्व बरे होत असत.

७

आणि त्याच्याकडे फरुशी आणि यरुशलेमेहून आलेले काही शास्त्री जमा झाले, आणि त्याच्या काही शिष्यांना सामान्य हातांनी, म्हणजे न धुतलेल्या हातांनी, भाकरी खाताना पाहून त्यांनी दोष लावला. कारण परुशी आणि सर्व यहूदी, जर मुठीने हात धुतले नाहीत तर खात नाहीत, वडिलांची परंपरा धरून ठेवत. आणि बाजारपेठेतून परत आल्यावर, जर ते धुतले नाहीत तर ते खात नाहीत, आणि अशा अनेक गोष्टी आहेत ज्या त्यांनी पाळण्यासाठी स्वीकारल्या आहेत, म्हणजे प्याल्यांचे, घागरींचे, पितळी भांड्यांचे आणि पलंगांचे धुवणे. मग परूशी आणि शास्त्री त्याला विचारतात, तुझे शिष्य वडिलांच्या परंपरेप्रमाणे का चालत नाहीत, परंतु न धुतलेल्या हातांनी भाकर खातात? तो पण उत्तर देत त्यांना म्हणाला की यशयाने तुमच्या विषयी, ढोंग्यांच्या विषयी, चांगल्या प्रकारे भविष्यवाणी केली, जसे लिहिले आहे, हे लोक ओठांनी मला मान देतात, पण त्यांचे हृदय माझ्यापासून दूर आहे. व्यर्थ पण ते माझी उपासना करतात, कारण ते मनुष्यांच्या आज्ञा शिकवणी म्हणून शिकवतात.

कारण देवाची आज्ञा सोडून तुम्ही माणसांची परंपरा धरता, भांड्यांचे आणि प्याल्यांचे स्नान आणि अशा सारख्या इतर अनेक गोष्टी करता. आणि तो त्यांना म्हणत होता, तुम्ही देवाची आज्ञा बाजूला ठेवता जेणेकरून तुमची परंपरा पाळावी, हे किती चांगले! मोशेसने म्हटले आहे, तुझ्या पित्याचा आणि तुझ्या आईचा आदर कर, आणि जो पित्याला किंवा आईला शिव्या देतो त्याला मृत्यूदंड व्हावा. तुम्ही मात्र म्हणता, जर एखादा माणूस आपल्या वडिलांना किंवा आईला म्हणेल, कोर्बान (म्हणजे भेट), ज्याचा तुम्हाला माझ्याकडून लाभ मिळू शकला असता, आणि यापुढे तुम्ही त्याला त्याच्या वडिलांसाठी किंवा त्याच्या आईसाठी काहीही करू देत नाही, तुम्ही तुमच्या परंपरेने देवाचे वचन रद्द करीत आहात जी तुम्ही सोपवली आहे, आणि अशा अनेक सारख्या गोष्टी करता. आणि सर्व लोकांच्या जमावाला बोलावून तो त्यांना म्हणत होता, तुम्ही सर्वजण माझे ऐका आणि समजून घ्या. माणसाच्या बाहेरून त्याच्या आत जाणारे असे काहीही नाही जे त्याला अशुद्ध करू शकते, परंतु जे बाहेर निघते तेच माणसाला अशुद्ध करते. आणि जेव्हा तो गर्दीपासून घरात गेला, तेव्हा त्याचे शिष्य त्याला त्या बोधकथेविषयी विचारत होते. आणि तो त्यांना म्हणतो, असेच तुम्हीही मूर्ख आहात का? अद्याप समजत नाही का की बाहेरून माणसाच्या आत जाणारे सर्व

त्याला अशुद्ध करू शकत नाही? कारण ते त्याच्या हृदयात प्रवेश करत नाही, परंतु पोटात जाते, आणि शौचालयात बाहेर पडते, सर्व अन्न शुद्ध करत. तो म्हणाला की माणसाच्या आतून बाहेर जाणारे, तेच माणसाला अशुद्ध करते. कारण आतून, माणसांच्या हृदयातून वाईट विचार बाहेर येतात, व्यभिचार, वेश्याव्यवहार, खून, चोऱ्या, लोभ, दुष्टपणे, फसवणूक, भ्रष्टाचार, दुष्ट डोळा, निंदा, गर्व, मूर्खपणा, या सर्व वाईट गोष्टी आतून बाहेर येतात आणि माणसाला अशुद्ध करतात.

आणि तेथून उठून तो टायर आणि सिदोनच्या सीमेत गेला. आणि एका घरात प्रवेश करून त्याला कोणीही जाणून घेऊ नये असे त्याला हवे होते, आणि तो लपून राहू शकला नाही. कारण एका स्त्रीने त्याच्याविषयी ऐकले होते, जिच्या तिच्या छोट्या मुलीला अशुद्ध आत्मा होता, येऊन ती त्याच्या पायाजवळ पडली ती स्त्री ग्रीक होती, जातीने सुरोफोनिकी, आणि ती त्याला विनंती करत होती की तो तिच्या मुलीतून भूत काढून टाकावे. पण येशूने तिला म्हटले, प्रथम मुलांना समाधान होऊ दे, कारण मुलांची भाकर घेऊन लहान कुत्र्यांना टाकणे चांगले नाही. तिने उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाली, होय, प्रभू, आणि टेबलाच्या खाली असलेली कुत्री मुलांच्या तुकड्यांपासून खातात. आणि त्याने तिला म्हटले, या शब्दामुळे जा, दुष्टात्मा तुझ्या मुलीतून बाहेर गेला आहे. आणि तिच्या घरी परत गेल्यावर तिला ते मूल पलंगावर पडलेले आढळले आणि भूत निघून गेलेले होते.

आणि पुन्हा टायर आणि सिदोनच्या सीमांतून बाहेर गेल्यावर, तो दकापोलिसच्या सीमांच्या मध्यभागातून गालीलच्या समुद्राकडे आला. आणि ते त्याच्याकडे एक बहिरा आणि बोलण्यात अडचण असलेला माणूस आणतात आणि त्याला विनवणी करतात की त्याने त्याच्यावर हात ठेवावा. आणि त्याला गर्दीपासून एकांतात बाजूला घेऊन, त्याने आपली बोटे त्याच्या कानात घातली, आणि थुंकून त्याच्या जीभेला स्पर्श केला, आणि वर पाहून आकाशाकडे त्याने उसासा टाकला आणि त्याला म्हणतो, इफ्फथा, म्हणजे उघडले जा. आणि लगेच त्याचे कान उघडले गेले आणि त्याच्या जिभेचे बंधन सोडवले गेले, आणि तो बरोबर बोलत होता. आणि त्याने त्यांना आज्ञा केली की त्यांनी कोणालाही सांगू नये, परंतु तो त्यांना जितके आज्ञा करीत होता, तितकेच

ते अधिकाधिक घोषणा करीत होते. आणि ते अत्यंत चकित झाले होते आणि म्हणत होते, त्याने सर्व काही चांगल्या प्रकारे केले आहे, आणि बहिऱ्यांना ऐकू येते असे करतो आणि मुकांना बोलता येते असे करतो.

८

त्या दिवसांत पुन्हा मोठा जमाव असताना आणि त्यांच्याजवळ खाण्यासाठी काहीही नसताना, येशूने आपल्या शिष्यांना बोलावून त्यांना म्हटले, मला लोकसमुदायावर करुणा वाटते, कारण ते आधीच तीन दिवस माझ्यासोबत राहिले आहेत आणि त्यांच्याजवळ खाण्यासाठी काहीही नाही. आणि जर मी त्यांना उपाशी त्यांच्या घरी सोडले, तर ते वाटेत दुर्बल होतील, कारण त्यांच्यातील काही दूरून आले आहेत. आणि त्याच्या शिष्यांनी त्याला उत्तर दिले, या वाळवंटात येथे कोणी कोठून भाकरीने यांना तृप्त करू शकेल? आणि त्याने त्यांना विचारले, तुमच्याकडे किती भाकरी आहेत? त्यांनी उत्तर दिले, सात. आणि त्याने गर्दीला जमिनीवर बसण्याची आज्ञा केली, आणि सात भाकरी घेऊन धन्यवाद दिल्यावर त्या मोडल्या आणि आपल्या शिष्यांना देत होता यासाठी की त्यांनी समोर ठेवाव्यात, आणि त्यांनी गर्दीसमोर ठेवल्या. आणि त्यांच्याजवळ थोडे छोटे मासे होते, आणि त्यांना आशीर्वाद दिल्यावर त्यांनाही समोर ठेवण्यास सांगितले. त्यांनी खाल्ले आणि समाधान झाले, आणि उरलेल्या तुकड्यांच्या सात टोपल्या उचलल्या. ते सुमारे चार हजार होते, आणि त्याने त्यांना सोडून दिले. आणि त्याने आपल्या शिष्यांसोबत तात्काळ नावेत चढून दलमनुथाच्या प्रदेशात आला.

आणि परूशी बाहेर आले आणि त्यांनी त्याच्याशी वाद करायला सुरुवात केली, त्याच्याकडून स्वर्गातून चिन्ह मागत, त्याची परीक्षा करीत. आणि आपल्या आत्म्यात खोलवर उसासा टाकून तो म्हणतो, ही पिढी चिन्ह का शोधते? खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, या पिढीला चिन्ह दिले जाणार नाही. आणि त्यांना सोडून तो नावेत बसला आणि पुन्हा निघून गेला.

आणि ते भाकरी घेणे विसरले होते, आणि नावेत त्यांच्याजवळ एक भाकरीशिवाय काहीही नव्हते. आणि तो त्यांना आज्ञा करीत होता म्हणत, पहा, फरुश्यांच्या खमीरापासून आणि हेरोदाच्या खमीरापासून सावध रहा. आणि ते एकमेकांशी विचार करत होते म्हणत की आमच्याकडे भाकरी नाही. आणि हे जाणून येशू त्यांना म्हणतो, तुमच्याजवळ भाकरी नाही म्हणून तुम्ही का विचार करता? तुम्ही अजून समजत नाही किंवा समजत नाही का? तुमचे हृदय अजूनही कठोर झालेले आहे का? डोळे असूनही तुम्ही पाहत नाही, आणि कान असूनही तुम्ही ऐकत नाही? आणि तुम्ही लक्षात ठेवत नाही?

जेव्हा मी पाच भाकरी पाच हजारांमध्ये मोडल्या, आणि तुम्ही तुकड्यांनी भरलेल्या किती टोपल्या उचलल्या? ते त्याला म्हणतात, बारा. जेव्हा सात भाकरी चार हजार लोकांसाठी होत्या, तेव्हा किती टोपल्या भरलेल्या तुकड्यांच्या तुम्ही उचलल्या? ते म्हणाले, सात. आणि तो त्यांना म्हणत होता, अजून समजत नाही का?

आणि तो बेथसैदामध्ये येतो. आणि ते त्याच्याकडे एका आंधळ्याला आणतात आणि ते त्याला विनवणी करतात की त्याने त्याला स्पर्श करावा. आणि आंधळ्याचा हात धरून त्याला गावाबाहेर नेले, आणि त्याच्या डोळ्यांत थुंकून, त्याच्यावर हात ठेवून त्याला विचारले की काही दिसते का. आणि वर पाहून तो म्हणाला, मी लोकांना झाडांसारखे चालताना पाहतो. मग त्याने पुन्हा त्याच्या डोळ्यांवर हात ठेवले आणि त्याला वर पाहायला लावले, आणि तो पुनर्स्थापित झाला, आणि त्याने सर्वांना स्पष्टपणे पाहिले. आणि त्याने त्याला त्याच्या घरी पाठवले आणि म्हणाला, गावात प्रवेश करू नकोस आणि गावातील कोणालाही सांगू नकोस.

आणि येशू आणि त्याचे शिष्य फिलिप्पाच्या कैसरियाच्या गावांमध्ये गेले, आणि वाटेत तो त्याच्या शिष्यांना विचारत होता, त्यांना म्हणत, लोक मला कोण असल्याचे म्हणतात? त्यांनी उत्तर दिले, योहान बाप्तिस्मा देणारा, आणि इतरांनी एलीया, इतरांनी पण संदेष्ट्यांपैकी एक. आणि तो स्वतः त्यांना म्हणतो, पण तुम्ही मला कोण म्हणता? उत्तर देऊन पेत्र त्याला म्हणतो, तू ख्रिस्त आहेस.

आणि त्याने त्यांना धिक्कारले की त्यांनी कोणालाही त्याच्याबद्दल बोलू नये.

आणि त्याने त्यांना शिकवायला सुरुवात केली की मनुष्याच्या पुत्राने पुष्कळ सहन करणे आवश्यक आहे, आणि वडील, मुख्य याजक आणि शास्त्री यांच्याकडून नाकारले जाणे, आणि मारले जाणे, आणि तीन दिवसांनंतर उठणे. आणि तो मोकळेपणाने बोलत होता. आणि पेत्राने त्याला बाजूला घेऊन त्याला फटकारायला सुरुवात केली. पण तो मागे वळला आणि आपल्या शिष्यांना पाहून त्याने पेत्राला फटकारले व म्हणाला, माझ्या मागे जा, सैताना, कारण तू देवाच्या गोष्टींचा विचार करत नाहीस, पण मनुष्यांच्या गोष्टींचा.

आणि गर्दीला त्याच्या शिष्यांसह बोलावून घेतल्यावर त्यांना सांगितले, जो कोणी माझ्या मागे येऊ इच्छितो, त्याने स्वतःचा इन्कार करावा आणि आपला वधस्तंभ उचलावा, आणि माझे अनुसरण करावे. जो कोणी आपला आत्मा वाचवू इच्छितो, तो त्याला नष्ट करेल, परंतु जो कोणी आपला स्वतःचा आत्मा माझ्यासाठी आणि सुवार्तेसाठी नष्ट करेल, तोच त्याला वाचवेल. माणसाला काय फायदा होईल जर त्याने संपूर्ण जग मिळवले, आणि आपला आत्मा गमावला? किंवा माणूस आपल्या आत्म्याच्या बदल्यात काय देईल? कारण जो कोणी मला आणि माझ्या शब्दांची या व्यभिचारी आणि पापी पिढीत लाज वाटेल, मनुष्याचा पुत्र देखील त्याची लाज वाटेल जेव्हा तो आपल्या पित्याच्या वैभवात पवित्र दूतांसोबत येईल.

९

आणि तो त्यांना म्हणत होता, खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की येथे उभे राहिलेल्यांपैकी काही असे आहेत जे मृत्यू चाखणार नाहीत जोपर्यंत ते देवाचे राज्य सामर्थ्यात आलेले पाहणार नाहीत.

आणि सहा दिवसांनंतर येशूने पेत्र आणि याकोब आणि योहान यांना घेतले आणि त्यांना एका उंच

डोंगरावर एकांतात एकटे वर नेले, आणि तो त्यांच्या समोर रूपांतरित झाला आणि त्याची वस्त्रे चमकदार झाली, अत्यंत पांढरी, बर्फासारखी, जशी पृथ्वीवरील कोणताही धोबी तशी पांढरी करू शकत नाही. आणि त्यांना एलीया मोशेसोबत दिसला, आणि ते येशूशी बोलत होते. आणि पेत्र उत्तर देत येशूला म्हणतो, रब्बी, आम्हाला येथे असणे चांगले आहे, आणि आम्ही तीन तंबू करूया, तुमच्यासाठी एक आणि मोशेसाठी एक आणि एलीयासाठी एक. नाही, कारण त्याला काय बोलावे हे कळत नव्हते, कारण ते भयभीत होते. आणि एक ढग त्यांना झाकत होता, आणि त्या ढगातून एक आवाज आला जो म्हणाला, हा माझा प्रिय पुत्र आहे, त्याचे ऐका. आणि अचानक आजूबाजूला पाहिल्यावर त्यांना यापुढे कोणीही दिसले नाही, परंतु फक्त येशू त्यांच्याबरोबर होता. पण ते डोंगरावरून उतरत असताना त्याने त्यांना आज्ञा केली की, माणसाचा पुत्र मृतांतून उठेपर्यंत त्यांनी जे पाहिले ते कोणालाही सांगू नये. आणि त्यांनी तो शब्द आपल्यामध्ये ठेवला, आपसात चर्चा करीत की मृतांतून उठणे म्हणजे काय आहे. आणि ते त्याला विचारत होते म्हणत, शास्त्री म्हणतात की एलीयाला प्रथम येणे आवश्यक आहे. तो पण उत्तर देत त्यांना म्हणाला, एलीया खरोखर प्रथम येऊन सर्व पुनर्स्थापित करतो, आणि मनुष्याच्या पुत्राविषयी असे कसे लिहिले आहे की त्याने अनेक यातना सहन कराव्यात आणि तुच्छ मानले जावे? पण मी तुम्हाला सांगतो की एलीया आला आहे, आणि त्यांनी त्याच्याशी जे काही करायचे होते ते केले, जसे त्याच्याविषयी लिहिले आहे.

आणि शिष्यांकडे आल्यावर त्याने त्यांच्याभोवती खूप मोठी गर्दी आणि त्यांच्याशी वाद करणारे शास्त्री पाहिले. आणि लगेच सर्व गर्दी त्याला पाहून आश्चर्यचकित झाली आणि धावत येऊन त्यांनी त्याला अभिवादन केले. आणि त्याने शास्त्र्यांना विचारले, तुम्ही आपसात काय वाद करीत आहात? आणि गर्दीतून एकाने उत्तर देत म्हटले, शिक्षका, मी माझ्या मुलाला तुझ्याकडे आणले आहे, ज्याला मूक आत्मा आहे. आणि जेथे ते त्याला पकडते, तेथे ते त्याला खाली फेकते, आणि तो फेस येतो आणि त्याचे दात ओरडतो, आणि तो सुकतो, आणि मी तुझ्या शिष्यांना सांगितले की ते त्याला बाहेर काढावे, पण ते सक्षम नव्हते. पण उत्तर देत त्याला म्हणतो, हे अविश्वासू पिढी, कधी पर्यंत मी तुमच्याकडे असेन? कधी पर्यंत तुमचे सहन करीन? त्याला माझ्याकडे आणा.

आणि त्यांनी त्याला त्याच्याकडे आणले. आणि त्याला पाहताच लगेच त्या आत्म्याने त्याला आकुंचित केले, आणि तो जमिनीवर पडून फेस येत लोळत होता. आणि त्याने त्याच्या बापाला विचारले, किती वेळ झाली जेव्हा हे त्याला झाले? तो म्हणाला, बालपणापासून. आणि अनेकदा त्याने त्याला आगीत टाकले आणि पाण्यात टाकले, जेणेकरून त्याला नष्ट करावे, परंतु जर तुम्ही काही करू शकत असाल तर आमच्यावर दया करून आम्हाला मदत करा. पण येशूने त्याला म्हटले, जर तू विश्वास ठेवण्यास सक्षम आहेस, तर विश्वास ठेवणाऱ्याला सर्व काही शक्य आहे. आणि लगेच मुलाचा बाप अश्रूंसह ओरडून म्हणाला, प्रभु, मी विश्वास ठेवतो, माझ्या अविश्वासात मला मदत कर. येशूने पाहिले की गर्दी धावत येत आहे, तेव्हा त्याने अशुद्ध आत्म्याला धमकावले आणि त्याला म्हणाला, हे मूक आणि बहिरे आत्म्या, मी तुला आज्ञा करतो, याच्यातून बाहेर जा आणि यापुढे यात प्रवेश करू नकोस. आणि ओरडून आणि त्याला बरेच आघात देऊन बाहेर गेले, आणि तो मेल्यासारखा झाला, यामुळे बरेच लोक म्हणू लागले की तो मेला. पण येशूने त्याचा हात धरून त्याला उठवले, आणि तो उठला. आणि त्याने घरात प्रवेश केल्यावर त्याचे शिष्य त्याला एकांतात विचारत होते, आम्ही ते बाहेर काढण्यास सक्षम का नव्हतो? आणि त्यांना म्हणाला, हा प्रकार कोणत्याही परिस्थितीत बाहेर जाऊ शकत नाही, जर प्रार्थना आणि उपवासाने नाही.

आणि तेथून निघून ते गालीलमधून जात होते, आणि त्याला इच्छा नव्हती की कोणाला कळावे, तो आपल्या शिष्यांना शिकवत होता आणि त्यांना म्हणत होता की मनुष्याचा पुत्र मनुष्यांच्या हातात विश्वासघात केला जातो, आणि ते त्याला ठार मारतील, आणि ठार मारल्यानंतर तिसऱ्या दिवशी तो उठेल. पण त्यांना ते वचन समजले नाही, आणि त्यांना त्याला विचारायला भीती वाटत होती.

आणि तो कपर्णौममध्ये आला, आणि घरात आल्यावर त्याने त्यांना विचारले, वाटेत तुम्ही आपसात काय चर्चा करीत होता? पण ते गप्प राहिले, कारण त्यांनी वाटेत एकमेकांशी कोण मोठा याबद्दल चर्चा केली होती. आणि बसून त्याने बाराजणांना बोलावले आणि त्यांना म्हणतो, जर कोणी पहिला व्हायला इच्छितो, तर तो सर्वांत शेवटचा आणि सर्वांचा सेवक असेल. आणि

त्याने एक मूल घेऊन त्यांच्या मध्ये उभे केले, आणि त्याला मिठी मारून त्यांना म्हणाला, जो कोणी माझ्या नावाने अशा मुलांपैकी एकाला स्वीकारतो, तो मला स्वीकारतो, आणि जो कोणी मला स्वीकारतो, तो मला नाही तर ज्याने मला पाठवले त्याला स्वीकारतो. योहानाने त्याला उत्तर देऊन म्हटले, गुरुजी, आम्ही एखाद्याला तुझ्या नावाने भुते बाहेर काढताना पाहिले, जो आमचे अनुसरण करत नाही, आणि आम्ही त्याला मना केले, कारण तो आमचे अनुसरण करत नाही. पण येशू म्हणाला, त्याला थांबवू नका, कारण कोणीही नाही जो माझ्या नावाने सामर्थ्य करील आणि लवकर माझी निंदा करू शकेल. जो तुमच्या विरुद्ध नाही, तो तुमच्या बाजूने आहे. कारण जो कोणी तुम्हाला माझ्या नावाने पाण्याचा प्याला देईल, कारण तुम्ही ख्रिस्ताचे आहात, खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, तो आपले बक्षीस कधीही गमावणार नाही.

आणि जो कोणी माझ्यावर विश्वास ठेवणाऱ्या या लहान मुलांपैकी एकाला पाप करायला लावेल, त्याच्यासाठी अधिक चांगले असते की त्याच्या गळ्याभोवती गिरणीचा दगड लावून त्याला समुद्रात टाकले जावे. आणि जर तुझा हात तुला अडखळतो, तर तिला कापून टाक, तुला अपंग होऊन जीवनात प्रवेश करणे चांगले आहे, किंवा दोन हात असून गेहन्नामध्ये, न विझणाऱ्या अग्नीत जाणे. जेथे त्यांचा किडा मरत नाही आणि अग्नी विझवला जात नाही. आणि जर तुझा पाय तुला अडखळण्यास कारण होतो, तर तो कापून टाक, कारण लंगडे होऊन जीवनात प्रवेश करणे तुझ्यासाठी चांगले आहे, किंवा दोन पाय असताना गेहेन्नेत, न विझणाऱ्या अग्नीत टाकले जाणे. जेथे त्यांचा किडा मरत नाही आणि अग्नी विझत नाही. आणि जर तुझा डोळा तुला अडखळण्यास कारणीभूत होतो, तर तो काढून टाक; देवाच्या राज्यात एका डोळ्याने प्रवेश करणे तुझ्यासाठी चांगले आहे, यापेक्षा की दोन डोळे असताना अग्नीच्या नरकात जाणे. जेथे त्यांचा किडा मरत नाही आणि अग्नी विझत नाही. कारण प्रत्येकाला अग्नीने मीठ केले जाईल आणि प्रत्येक यज्ञ मिठाने मीठ केले जाईल. मीठ चांगले आहे, पण जर मीठ मीठरहित झाले, तर तुम्ही ते कशाने चवदार कराल? तुमच्यामध्ये मीठ ठेवा आणि एकमेकांशी शांतीत राहा.

१०

आणि तेथून उठून तो यहूदियाच्या सीमेत यार्देनच्या पलीकडून येतो, आणि पुन्हा गर्दी त्याच्याकडे एकत्र येते, आणि त्याची सवय होती त्याप्रमाणे, तो पुन्हा त्यांना शिकवत होता. आणि परूशी जवळ आल्यावर त्याला विचारत होते की पुरुषाला बायको सोडणे परवानगी आहे का, त्याची परीक्षा घेत. तो पण उत्तर देऊन त्यांना म्हणाला, मोशेने तुम्हाला काय आज्ञा केली? पण ते म्हणाले, मोशेने घटस्फोटाचे पत्र लिहून सोडण्याची परवानगी दिली. आणि येशूने उत्तर देत त्यांना सांगितले, तुमच्या कठोरहृदयतेमुळे त्याने तुम्हाला ही आज्ञा लिहिली. पण निर्मितीच्या सुरुवातीपासून देवाने त्यांना नर आणि मादी असे केले या कारणासाठी माणूस आपल्या पित्याला आणि आपल्या आईला सोडेल, आणि आपल्या बायकोशी जोडला जाईल, आणि ते दोघे एक शरीर होतील. म्हणून ते यापुढे दोन नाहीत, परंतु एक देह आहेत. ज्याला देवाने जोडले आहे, त्याला मनुष्याने वेगळे करू नये. आणि घरात पुन्हा शिष्यांनी याविषयी त्याला विचारले आणि तो त्यांना म्हणतो, जो कोणी आपल्या पत्नीला घटस्फोट देतो आणि दुसरीशी लग्न करतो, तो तिच्याविरुद्ध व्यभिचार करतो. आणि जर स्त्रीने पुरुषाला घटस्फोट दिला आणि दुसऱ्याशी लग्न केले, तर ती व्यभिचार करते.

आणि ते त्याच्याकडे मुले आणत होते, जेणेकरून तो त्यांना स्पर्श करावा, पण शिष्यांनी आणणाऱ्यांना फटकारले. येशूने हे पाहिले आणि संतापला व त्यांना म्हणाला, मुलांना माझ्याकडे येऊ द्या आणि त्यांना थांबवू नका, कारण अशांचेच देवाचे राज्य आहे. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, जो देवाचे राज्य मुलासारखे स्वीकारत नाही, तो त्यात प्रवेश करणार नाही. आणि त्यांना मिठी मारून, त्यांच्यावर हात ठेवत त्याने त्यांना आशीर्वाद दिला.

आणि तो मार्गावर बाहेर जात असताना, एकजण धावत आला आणि त्याच्यासमोर गुडघे टेकून त्याला विचारू लागला, चांगल्या शिक्षका, अनंतकाळचे जीवन वारसा म्हणून मिळवण्यासाठी मी

काय करू? पण येशूने त्याला म्हटले, तू मला चांगला का म्हणतोस? देवाशिवाय कोणीही चांगला नाही. त्या आज्ञा तुला माहीत आहेत: व्यभिचार करू नकोस, खून करू नकोस, चोरी करू नकोस, खोटी साक्ष देऊ नकोस, फसवणूक करू नकोस, तुझ्या वडिलांचा आणि आईचा मान ठेव. तो पण उत्तर देत त्याला म्हणाला, शिक्षका, या सर्व गोष्टी मी माझ्या तारुण्यापासून पाळल्या आहेत. येशूने त्याच्याकडे पाहून त्याच्यावर प्रेम केले आणि त्याला म्हणाला, तुझ्यात एक गोष्ट उणी आहे. जर तू परिपूर्ण होऊ इच्छितोस, तर जा, जे काही तुझ्याजवळ आहे ते विक आणि गरीबांना दे, आणि तुला स्वर्गात खजिना मिळेल, आणि ये, तुझा वधस्तंभ उचलून माझ्यामागे चल. पण तो त्या शब्दावर उदास होऊन शोक करीत निघून गेला, कारण त्याच्याकडे पुष्कळ संपत्ती होती.

आणि येशूने भोवती पाहून आपल्या शिष्यांना म्हटले, ज्यांच्याकडे पैसे आहेत त्यांना देवाच्या राज्यात प्रवेश करणे किती कठीण आहे! परंतु शिष्य त्याच्या शब्दांवर चकित होत होते. परंतु येशू पुन्हा उत्तर देत त्यांना म्हणतो, मुलांनो, धनावर विश्वास ठेवणाऱ्यांना देवाच्या राज्यात प्रवेश करणे किती कठीण आहे! उंटाला सुईच्या छिद्रातून जाणे श्रीमंताला देवाच्या राज्यात प्रवेश करण्यापेक्षा सोपे आहे. पण ते अत्यंत चकित झाले होते आणि स्वतःशी म्हणत होते, मग कोण तरी वाचवले जाऊ शकते? त्यांच्याकडे पाहून येशू म्हणतो, माणसांकडून हे अशक्य आहे, परंतु देवाकडून नाही, कारण देवाकडे सर्व काही शक्य आहे. पेत्रोसने त्याला म्हणायला सुरुवात केली, पाहा, आम्ही सर्व काही सोडले आणि तुझे अनुसरण केले. उत्तर देत येशू म्हणाला, खरे मी तुम्हाला सांगतो, असा कोणी नाही जो माझ्या कारणासाठी आणि शुभवर्तमानाच्या कारणासाठी घर किंवा भाऊ किंवा बहिणी किंवा वडील किंवा आई किंवा बायको किंवा मुले किंवा शेते सोडले आहे. जर त्याने आता या काळात घरे आणि भाऊ आणि बहिणी आणि बाप आणि आई आणि मुले आणि शेते यांचे शंभरपट छळासह घेतले नाही, आणि येणाऱ्या युगात अनंत जीवन घेतले नाही. पण पुष्कळ जे पहिले आहेत ते शेवटचे होतील, आणि जे शेवटचे आहेत ते पहिले होतील.

ते मार्गात जेरुसलेमला जात होते, आणि येशू त्यांच्या पुढे चालत होता, आणि ते चकित होत होते, आणि अनुसरण करत असताना ते भयभीत होत होते. आणि त्याने पुन्हा त्या बाराजणांना

बरोबर घेऊन त्यांना त्याच्यावर घडणाऱ्या गोष्टी सांगायला सुरुवात केली. कारण पहा, आपण यरुशलेमला जात आहोत आणि मनुष्याचा पुत्र मुख्य याजकांना आणि शास्त्र्यांना दिला जाईल, आणि ते त्याला मृत्यूदंडाची शिक्षा देतील आणि त्याला राष्ट्रांना सोपवतील. आणि ते त्याची थट्टा करतील आणि त्याला फटके मारतील आणि त्याच्यावर थुंकतील आणि त्याला ठार मारतील, आणि तिसऱ्या दिवशी तो उठेल.

आणि त्याच्याजवळ याकोब आणि योहान, जब्दीचे पुत्र, येतात आणि म्हणतात, गुरुजी, आम्ही इच्छितो की आम्ही जे काही मागू ते तुम्ही आमच्यासाठी करा. पण तो त्यांना म्हणाला, तुम्हाला मी तुमच्यासाठी काय करावे असे तुम्ही इच्छिता? पण त्यांनी त्याला म्हटले, आम्हाला दे जेणेकरून एक तुझ्या उजवीकडे आणि एक तुझ्या डावीकडे तुझ्या गौरवात बसावे. पण येशूने त्यांना सांगितले, तुम्ही काय मागत आहात ते तुम्हाला माहीत नाही. मी जो प्याला पितो तो तुम्ही पिऊ शकता का, आणि मी जो बाप्तिस्मा घेतो तो तुम्ही घेऊ शकता का? त्यांनी त्याला म्हटले, आम्ही सक्षम आहोत. पण येशूने त्यांना सांगितले, खरोखर जो प्याला मी पितो तो तुम्ही प्याल, आणि ज्या बाप्तिस्म्याने मी बाप्तिस्मा घेतो त्याने तुम्ही बाप्तिस्मा घ्याल. पण माझ्या उजवीकडे आणि डावीकडे बसणे हे देणे माझे नाही, पण ज्यांच्यासाठी ते तयार केले गेले आहे त्यांच्यासाठी आहे.

आणि दहाजणांनी हे ऐकल्यावर याकोब आणि योहान यांच्याविषयी संतप्त होऊ लागले. पण येशूने त्यांना बोलावून त्यांना म्हटले, तुम्हाला माहीत आहे की जे राष्ट्रांवर राज्य करतात असे दिसतात ते त्यांच्यावर प्रभुत्व गाजवतात आणि त्यांचे मोठे लोक त्यांच्यावर अधिकार चालवतात, परंतु तुमच्यामध्ये असे होणार नाही, पण जो तुमच्यामध्ये महान होऊ इच्छितो, तो तुमचा सेवक होईल. आणि जो तुमच्यापैकी पहिला होऊ इच्छितो, तो सर्वांचा गुलाम असेल. आणि कारण मनुष्याचा मुलगा सेवा केली जाण्यासाठी आला नाही, पण सेवा करण्यासाठी, आणि अनेकांच्या ऐवजी त्याचा आत्मा खंडणी म्हणून देण्यासाठी आला.

आणि ते यरीहोमध्ये येतात. आणि तो यरीहोहून बाहेर जात असताना आणि त्याचे शिष्य आणि मोठी गर्दी, तिमयाचा मुलगा बर्तिमय आंधळा रस्त्याच्या कडेला भीक मागत बसला होता. आणि हे ऐकून की येशू नाझोरी आहे, तो ओरडायला व म्हणायला लागला, दावीदाच्या मुला येशू, माझ्यावर दया कर. आणि अनेकांनी त्याला धमकावले की तो शांत राहावा, पण तो आणखी जोरात ओरडला, दावीदाच्या मुला, माझ्यावर दया कर. आणि येशू उभा राहून म्हणाला, त्याला बोलवा, आणि ते आंधळ्याला बोलवतात व त्याला म्हणतात, धैर्य धर, उठ, तो तुला बोलवतो. तो पण आपले कपडे टाकून उठला आणि येशूकडे आला. आणि उत्तर देत येशू त्याला म्हणतो, तुला काय हवे आहे मी करावे? आणि अंध त्याला म्हणाला, रब्बोनी, जेणेकरून मी पुन्हा पाहू शकेन. आणि येशूने त्याला म्हटले, जा, तुझ्या विश्वासाने तुला वाचवले आहे. आणि लगेच त्याने दृष्टी परत मिळवली आणि तो येशूच्या मागे मार्गावर चालू लागला.

११

आणि जेव्हा ते यरुशलेमला, बेथफगे आणि बेथनिया येथे जैतूनाच्या पर्वताकडे जवळ येतात, तेव्हा तो आपल्या शिष्यांपैकी दोघांना पाठवतो आणि तो त्यांना म्हणतो, तुमच्या समोरच्या गावात जा, आणि त्यात प्रवेश करताच तुम्हाला एक बांधलेला शिंगरू सापडेल, ज्याच्यावर कोणीही मनुष्य कधी बसला नाही, त्याला सोडून आणा. आणि जर कोणी तुम्हाला विचारले, हे तुम्ही काय करता? तर म्हणा की प्रभूला त्याची गरज आहे, आणि तो लगेच त्याला परत येथे पाठवेल. ते गेले आणि त्यांना एक शिंगरू सापडले जे दरवाज्याजवळ बाहेर रस्त्यावर बांधलेले होते, आणि ते त्याला सोडतात. आणि तेथे उभे असलेल्यांपैकी काहीजण त्यांना म्हणत होते, शिंगरू सोडून तुम्ही काय करता? त्यांनी त्यांना तसे सांगितले जसे येशूने आज्ञा दिली होती, आणि त्यांनी त्यांना सोडले. आणि त्यांनी ते शिंगरू येशूकडे आणले आणि त्यांनी त्यावर आपली वस्त्रे टाकली, आणि तो त्यावर बसला. पण अनेकांनी आपली वस्त्रे वाटेवर पसरली, आणि इतरांनी झाडांतून पानांच्या फांद्या कापून वाटेवर पसरल्या. आणि जे पुढे जात होते आणि जे मागे येत होते ते ओरडत होते

म्हणत, होसन्ना, धन्य आहे तो जो प्रभूच्या नावाने येत आहे. धन्य आहे आमच्या वडील दावीदाच्या प्रभूच्या नावाने येणारे राज्य, सर्वोच्चांमध्ये होसन्ना.

आणि येशू यरुशलेममध्ये आणि मंदिरात प्रवेश केला, आणि सर्व काही सभोवती पाहिल्यानंतर, वेळ आधीच संध्याकाळची असल्याने, बारा जणांसोबत बेथनियाला गेला.

आणि दुसऱ्या दिवशी ते बेथनियाहून बाहेर आले तेव्हा त्याला भूक लागली. आणि दूरून पाने असलेले अंजिराचे झाड पाहून, तो आला की कदाचित त्यात काही सापडेल, आणि त्याच्याजवळ आल्यावर त्याला पानांशिवाय काहीही सापडले नाही, कारण अंजिरांचा हंगाम नव्हता. आणि उत्तर देत त्याने तिला म्हटले, यापुढे कधीही तुझ्यापासून कोणीही फळ खाऊ नये. आणि त्याचे शिष्य ऐकत होते.

आणि ते पुन्हा यरुशलेमला आले, आणि येशूने मंदिरात प्रवेश करून मंदिरात विकणाऱ्यांना आणि खरेदी करणाऱ्यांना बाहेर टाकायला सुरुवात केली, आणि पैसे बदलणाऱ्यांची टेबले आणि कबूतरे विकणाऱ्यांची आसने उलथून टाकली. आणि तो कोणालाही मंदिरातून भांडे वाहून नेण्याची परवानगी देत नव्हता, आणि तो त्यांना म्हणत शिकवत होता, असे लिहिले नाही का की माझे घर सर्व राष्ट्रांसाठी प्रार्थनेचे घर म्हटले जाईल? पण तुम्ही त्याला लुटारूंची गुहा केली आहे.

आणि शास्त्र्यांनी आणि परुश्यांनी आणि मुख्य याजकांनी ऐकले, आणि ते शोधत होते की त्याला कसे नष्ट करावे, कारण ते त्याला घाबरत होते, कारण सर्व लोक त्याच्या शिकवणीवर चकित झाले होते. आणि जेव्हा उशीर झाला, तेव्हा तो शहराबाहेर जात होता.

आणि सकाळी जात असताना त्यांनी अंजीराचे झाड मुळापासून वाळलेले पाहिले. आणि आठवून पेत्र त्याला म्हणतो, रब्बी, पहा, ज्या अंजीराच्या झाडाला तू शाप दिलास ते सुकले आहे. आणि उत्तर देत येशू त्यांना म्हणतो, तुम्हाला देवावर विश्वास आहे. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की जो

कोणी या डोंगराला म्हणेल, उचलला जा आणि समुद्रात टाकला जा, आणि त्याच्या हृदयात संशय घेणार नाही, परंतु जे तो म्हणतो ते होते असा विश्वास ठेवेल, तर जे काही तो म्हणेल ते त्याला मिळेल. यामुळे मी तुम्हाला म्हणतो, प्रार्थना करीत तुम्ही जे काही मागता ते सर्व, विश्वास ठेवा की तुम्हाला मिळते, आणि ते तुम्हाला मिळेल. आणि जेव्हा तुम्ही प्रार्थना करीत उभे राहता, तर जर तुम्ही कोणाविरुद्ध काही धरून ठेवले असेल तर ते सोडून द्या, जेणेकरून स्वर्गातील तुमचा बाप देखील तुमचे अपराध तुम्हाला क्षमा करील. पण जर तुम्ही क्षमा करणार नाही, तर तुमचे पिता देखील तुमचे अपराध क्षमा करणार नाहीत.

आणि ते पुन्हा यरुशलेमेत येतात, आणि तो मंदिरात चालत असताना त्याच्याकडे मुख्य याजक आणि शास्त्री आणि वडील येतात. आणि ते त्याला म्हणतात, कोणत्या अधिकाराने तू या गोष्टी करतोस? किंवा कोणी तुला हा अधिकार दिला की तू या गोष्टी करावीस? पण येशूने उत्तर देत त्यांना म्हटले, मी तुम्हाला एक शब्द विचारतो, आणि मला उत्तर द्या, आणि मग मी तुम्हाला सांगेन की कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करतो. योहानाचा बाप्तिस्मा स्वर्गातून होता की मनुष्यांपासून? मला उत्तर द्या. आणि ते आपापसात विचार करीत होते म्हणत, जर आम्ही म्हणालो, स्वर्गातून, तर तो म्हणेल, मग तुम्ही त्याच्यावर विश्वास का ठेवला नाही? पण आम्ही म्हणू, माणसांकडून? ते लोकांना घाबरत होते, कारण सर्वजण योहानाला संदेष्टा मानत होते. आणि उत्तर देऊन ते येशूला म्हणतात, आम्हाला माहीत नाही. आणि येशू उत्तर देऊन त्यांना म्हणतो, मी देखील तुम्हाला सांगत नाही की कोणत्या अधिकाराने या गोष्टी करतो.

१२

आणि त्याने त्यांना दृष्टांतांमध्ये बोलण्यास सुरुवात केली, एका माणसाने द्राक्षमळा लावला आणि सभोवती कुंपण ठेवले आणि द्राक्षकुंड खणले आणि बुरुज बांधला, आणि तो शेतकऱ्यांना भाड्याने दिला आणि निघून गेला. आणि त्याने योग्य वेळी शेतकऱ्यांकडे एक दास पाठवला,

जेणेकरून तो शेतकऱ्यांकडून द्राक्षमळ्याच्या फळातून घेईल. आणि त्यांनी त्याला पकडून मारहाण केली आणि रिकाम्या हाताने परत पाठवले. आणि त्याने पुन्हा त्यांच्याकडे दुसरा दास पाठवला, आणि त्यांनी त्याला दगडमार करून डोक्यात जखमी केले आणि अपमानित करून पाठवले. आणि पुन्हा त्याने दुसऱ्याला पाठवले, आणि त्यांनी त्यालाही मारले, आणि अनेक इतरांना, काहींना मारहाण करून, तर काहींना मारून टाकले. अजूनही त्याचा एक प्रिय मुलगा असल्याने, त्याने त्यालाही शेवटी त्यांच्याकडे पाठवले आणि म्हणाला की ते माझ्या मुलाचा आदर करतील. पण त्या शेतकऱ्यांनी त्याला येताना पाहिले आणि आपसात बोलले की हा वारस आहे, या आपण त्याला मारून टाकूया आणि वतन आपले होईल. आणि त्यांनी त्याला पकडून मारले आणि त्याला द्राक्षमळ्याच्या बाहेर फेकून दिले. काय म्हणून करेल द्राक्षमळ्याचा मालक? तो येईल आणि या शेतकऱ्यांचा नाश करेल, आणि द्राक्षमळा इतरांना देईल. नाही का हे लिखाण तुम्ही वाचले, जो दगड बांधणाऱ्यांनी नाकारला, तोच कोपऱ्याचा शीर्षदगड झाला, प्रभूकडून हे झाले, आणि आमच्या दृष्टीने ते आश्चर्यकारक आहे.

आणि ते त्याला पकडण्याचा प्रयत्न करीत होते, परंतु त्यांना लोकसमुदायाची भीति वाटली, कारण त्यांना समजले की त्याने हे दृष्टान्त त्यांच्याविषयी सांगितले होते. आणि त्याला सोडून ते निघून गेले.

आणि ते त्याच्याकडे फरुश्यांपैकी आणि हेरोदियांपैकी काहींना पाठवतात यासाठी की त्याला शब्दाने पकडावे. ते पण आले आणि त्याला म्हणतात, शिक्षकांनो, आम्हाला माहीत आहे की तुम्ही खरे आहात आणि तुम्हाला कोणाचीही काळजी नाही, कारण तुम्ही माणसांच्या चेहऱ्याकडे पाहत नाही, पण सत्यावर देवाचा मार्ग शिकवता. तर आम्हाला सांगा, कैसरला खंडणी देणे योग्य आहे की नाही? आम्ही द्यावे की नको द्यावे? पण त्यांचा द्वेषीपणा जाणून तो त्यांना म्हणाला, तुम्ही मला का चाचवता? माझ्याकडे एक नाणे आणा म्हणजे मी पाहू. ते आणले. आणि तो त्यांना म्हणतो, ही प्रतिमा आणि हा शिलालेख कोणाचा आहे? ते म्हणाले, कैसराचा. आणि उत्तर देत येशूने त्यांना म्हटले, कैसाराचे कैसाराला परत द्या आणि देवाचे देवाला द्या, आणि त्यांना

त्याच्यावर आश्चर्य वाटले.

आणि सदूकी त्याच्याकडे आले, जे म्हणतात की पुनरुत्थान नाही, आणि त्यांनी त्याला विचारत म्हटले, शिक्षकांनो, मोशेने आम्हाला लिहिले की जर कोणाचा भाऊ मरतो आणि बायको सोडून जातो, आणि मुले न सोडता, तर त्याचा भाऊ त्याची बायको घेईल आणि त्याच्या भावासाठी वंश उभा करील. सात भाऊ होते. पहिल्याने बायको घेतली, आणि मरताना त्याने संतती सोडली नाही. आणि दुसऱ्याने तिला घेतले, आणि मेला, आणि त्यानेही वंश सोडला नाही. आणि तिसऱ्यानेही तसेच केले. आणि त्या सातांनी तिला घेतले, आणि त्यांनी संतती सोडली नाही. सर्वांच्या शेवटी ती स्त्री देखील मेली. पुनरुत्थानात म्हणून, जेव्हा ते उठतील, त्यांच्यापैकी कोणाची ती स्त्री असेल? कारण सातांनी तिला पत्नी म्हणून ठेवले होते. आणि उत्तर देत येशूने त्यांना म्हटले, तुम्ही या कारणाने भरकटले आहात का, की तुम्ही पवित्र लेखन किंवा देवाची शक्ती जाणत नाही? कारण जेव्हा ते मृतांतून उठतील, तेव्हा ते लग्न करणार नाहीत आणि त्यांचे लग्न लावले जाणार नाही, परंतु ते स्वर्गातील दूतांसारखे असतील. पण मृतांच्या विषयी की ते उठवले जातात, तुम्ही मोशेच्या पुस्तकात झुडपाच्या प्रसंगावर वाचले नाही काय, देवाने त्याला कसे म्हटले, मी अब्राहामाचा देव आणि इसहाकाचा देव आणि याकोबाचा देव? तो मृतांचा देव नाही, परंतु जिवंतांचा आहे, म्हणून तुम्ही खूप भ्रमित आहात.

आणि शास्त्र्यांपैकी एकजण जवळ येऊन, त्यांचा वाद ऐकून आणि त्याने त्यांना चांगले उत्तर दिले हे पाहून, त्याला विचारले, सर्व आज्ञांमध्ये पहिली कोणती आहे? पण येशूने त्याला उत्तर दिले की, सर्वांत पहिली आज्ञा ही आहे: ऐक, इस्राएला, प्रभु आमचा देव, प्रभु एक आहे. आणि तू तुझ्या संपूर्ण हृदयातून आणि तुझ्या संपूर्ण आत्म्यातून आणि तुझ्या संपूर्ण मनातून आणि तुझ्या संपूर्ण शक्तीतून तुझा प्रभु देव याच्यावर प्रेम करशील. ही पहिली आज्ञा आहे. आणि दुसरी आज्ञा याच्यासारखी आहे, ती अशी: तू तुझ्या शेजाऱ्यावर स्वतःवर प्रेम करतोस त्याप्रमाणे प्रेम करशील. यांच्यापेक्षा मोठी दुसरी कोणतीही आज्ञा नाही. आणि शास्त्र्याने त्याला म्हटले, बरोबर, शिक्षका, खरोखर तू म्हणालास की एक आहे आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही, आणि त्याच्यावर

संपूर्ण हृदयाने आणि संपूर्ण समजाने आणि संपूर्ण आत्म्याने आणि संपूर्ण शक्तीने प्रेम करणे, आणि शेजाऱ्यावर स्वतःसारखे प्रेम करणे हे सर्व होमबली आणि यज्ञांपेक्षा अधिक आहे. आणि येशूने पाहिले की त्याने बुद्धिमानपणे उत्तर दिले, तेव्हा त्याला म्हणाला, तू देवाच्या राज्यापासून दूर नाहीस, आणि यापुढे कोणीही त्याला विचारण्याचे धाडस केले नाही.

आणि येशूने उत्तर देत मंदिरात शिकवताना म्हटले, शास्त्री असे कसे म्हणतात की ख्रिस्त दावीदाचा मुलगा आहे? स्वतः दावीदाने पवित्र आत्म्यात बोलले, प्रभु माझ्या प्रभुला म्हणतो, माझ्या उजव्या बाजूला बैस, जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना तुझ्या पायांची पादासन करीन. स्वतः दावीद त्याला प्रभु म्हणतो, मग तो त्याचा पुत्र कसा आहे? आणि मोठा जमाव त्याचे आनंदाने ऐकत होता.

आणि तो त्यांना त्याच्या शिकवणीत म्हणत होता, त्या शास्त्र्यांपासून सावध राहा जे लांब वस्त्रे घालून फिरण्याची इच्छा करतात आणि बाजारपेठांत अभिवादन घेण्याची इच्छा करतात. आणि सभांमध्ये मुख्य आसने आणि मेजवानीमध्ये मुख्य जागा. विधवांची घरे गिळून टाकणारे आणि बहाण्याने लांब प्रार्थना करणारे, हे अधिक कठोर शिक्षा भोगतील.

आणि येशू खजिन्याच्या समोर बसून पाहत होता की लोक खजिन्यात तांब्याची नाणी कशी टाकतात. आणि अनेक श्रीमंत लोक बरेच टाकत होते, आणि एक गरीब विधवा आली व तिने दोन लहान नाणी टाकली, जे एक कोद्रांतेस आहे. आणि त्याने आपल्या शिष्यांना बोलावून त्यांना सांगितले, खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की ही गरीब विधवा भांडारात टाकणाऱ्या सर्वांपेक्षा अधिक टाकले आहे. सर्वांनी कारण त्यांच्या विपुलतेतून टाकले, परंतु हिने तिच्या गरिबीतून सर्व जे काही तिच्याजवळ होते टाकले, तिचे संपूर्ण जीवन.

१३

आणि तो मंदिरातून बाहेर जात असताना, त्याच्या शिष्यांपैकी एकाने त्याला सांगितले, शिक्षक, पहा, कसले दगड आणि कशा इमारती! आणि येशूने उत्तर देत त्याला म्हटले, तू या मोठ्या इमारती पाहतोस? येथे दगडावर दगड सोडला जाणार नाही जो पाडला जाणार नाही. आणि तो जैतूनाच्या पर्वतावर मंदिराच्या समोर बसला होता, तेव्हा पेत्र आणि याकोब आणि योहान आणि अंद्रिया त्याला एकांतात विचारत होते आम्हाला सांग की या गोष्टी केव्हा घडतील, आणि चिन्ह काय असेल जेव्हा या सर्व गोष्टी पूर्ण होणार असतील? येशूने उत्तर देत त्यांना सांगायला सुरुवात केली, पहा, कोणी तुम्हाला भरकावू नये. कारण बरेच जण माझ्या नावाने येतील आणि म्हणतील की मी आहे, आणि ते बऱ्याच जणांना भरकटवतील. जेव्हा तुम्ही युद्धे आणि युद्धांच्या बातम्या ऐकाल, तेव्हा व्यथित होऊ नका, कारण हे घडणे आवश्यक आहे, पण अद्याप शेवट नाही. कारण राष्ट्र राष्ट्राविरुद्ध आणि राज्य राज्याविरुद्ध उठेल, आणि ठिकठिकाणी भूकंप होतील, आणि दुष्काळ आणि गडबड होतील. या प्रसूतिवेदनांची सुरुवात आहेत. पण तुम्ही स्वतःकडे लक्ष द्या. कारण ते तुम्हाला सभांमध्ये सोपवतील आणि त्यांच्या मंडळ्यांमध्ये तुम्हाला मारहाण केली जाईल, आणि तुम्ही नेत्यांसमोर आणि राजांसमोर माझ्यामुळे साक्षीसाठी उभे राहाल. आणि सर्व राष्ट्रांमध्ये प्रथम शुभवर्तमान घोषित करणे आवश्यक आहे. जेव्हा ते तुम्हाला सुपूर्द करून नेतील, तेव्हा काय बोलाल याची आधीच काळजी करू नका, किंवा सराव करू नका, पण त्या वेळी तुम्हाला जे दिले जाईल ते बोला, कारण बोलणारे तुम्ही नाही, तर पवित्र आत्मा आहे. भाऊ भावाला मृत्यूस देईल आणि बाप मुलाला, आणि मुले पालकांविरुद्ध उठतील आणि त्यांना ठार मारतील. आणि तुम्ही सर्वांकडून माझ्या नावामुळे द्वेष केले जाल, परंतु ज्याने शेवटपर्यंत सहन केले, तो तारला जाईल.

जेव्हा तुम्ही दानीएल संदेष्ट्याने सांगितलेली ओसाडपणाची घृणास्पदता जेथे नसावी तेथे उभी राहिलेली पाहाल, तो वाचणारा समजून घेवो, तेव्हा यहूदीयामध्ये असलेले पर्वतांमध्ये पळून जावोत. जो छतावर आहे त्याने घरात खाली येऊ नये आणि त्याच्या घरातून काहीतरी घेण्यासाठी आत जाऊ नये. आणि जो शेतात आहे त्याने आपले वस्त्र घेण्यासाठी मागे फिरू नये. धिक्कार पण त्यांना जे त्या दिवसांत गर्भवती असतील आणि त्यांना जे स्तनपान करवीत असतील. प्रार्थना

करा की तुमचा पलायन हिवाळ्यात होऊ नये. कारण ते दिवस असे संकटाचे असतील, जसे देवाने निर्माण केलेल्या सृष्टीच्या सुरुवातीपासून आतापर्यंत कधीही झाले नाही आणि पुन्हा कधीही होणार नाही. आणि जर प्रभूने ते दिवस लहान केले नसते, तर सर्व देह वाचवला गेला नसता, परंतु त्याने निवडलेल्यांच्या कारणाने, ज्यांना त्याने निवडले, त्याने ते दिवस लहान केले. आणि तेव्हा जर कोणी तुम्हाला म्हणेल, पाहा, ख्रिस्त येथे आहे, किंवा पाहा, तेथे आहे, तर विश्वास ठेवू नका. कारण खोटे ख्रिस्त आणि खोटे संदेष्टे उठतील आणि चिन्हे व चमत्कार दाखवतील, जेणेकरून शक्य असल्यास निवडलेल्यांनाही भरकावता येईल. तुम्ही मात्र पहा, पाहा, मी तुम्हाला सर्व काही आधीच सांगितले आहे. पण त्या दिवसांमध्ये, त्या क्लेशानंतर सूर्य अंधारला जाईल, आणि चंद्र आपला प्रकाश देणार नाही, आणि तारे आकाशातून पडत असतील, आणि आकाशांमधील शक्ती हलवल्या जातील. आणि मग ते मनुष्याच्या पुत्राला मोठ्या सामर्थ्याने आणि वैभवाने ढगांमध्ये येताना पाहतील. आणि मग तो आपले दूत पाठवील आणि चारही वाऱ्यांतून, पृथ्वीच्या टोकापासून ते स्वर्गाच्या टोकापर्यंत, आपल्या निवडलेल्यांना एकत्र करील.

पण अंजिराच्या झाडापासून ती बोधकथा शिका. जेव्हा तिची फांदी आधीच कोमल होते आणि पाने उगवतात, तेव्हा तुम्ही जाणता की उन्हाळा जवळ आहे. असेच तुम्हीही, जेव्हा तुम्ही या गोष्टी घडताना पाहाल, तेव्हा जाणा की तो दारावर जवळ आहे. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की या सर्व गोष्टी घडेपर्यंत ही पिढी जाणार नाही. स्वर्ग आणि पृथ्वी नाहीसे होतील, पण माझे शब्द कधीही नाहीसे होणार नाहीत.

पण त्या दिवसाविषयी किंवा त्या वेळेविषयी कोणालाही माहीत नाही, स्वर्गातील दूतांनाही नाही, पुत्रालाही नाही, फक्त पित्यालाच माहीत आहे. पहा, सावध राहा आणि प्रार्थना करा, कारण ती वेळ कधी येईल हे तुम्हाला माहित नाही. जसा एखादा मनुष्य प्रवासावर जातो, त्याने आपले घर सोडले, आणि आपल्या गुलामांना अधिकार दिला, आणि प्रत्येकाला त्याचे काम दिले, आणि द्वारपालाला आज्ञा केली की त्याने जागत राहावे. म्हणून जागृत राहा, कारण घराचा धनी कधी

येतो हे तुम्हाला माहीत नाही, उशीरा किंवा मध्यरात्री किंवा कोंबड्याच्या आवाजाच्या वेळी किंवा सकाळी. अचानक आल्यावर तो तुम्हाला झोपलेले आढळू नये. जे मी तुम्हाला सांगतो ते सर्वांना सांगतो: जागरूक राहा.

१४

वल्हांडण आणि बेखमीर सण दोन दिवसांनंतर होता, आणि मुख्य याजक व शास्त्री कपटाने त्याला पकडून कसे ठार मारावे हे शोधत होते. ते म्हणत होते, पण सणाच्या वेळी नाही, नाहीतर लोकांमध्ये गोंधळ होईल.

आणि तो बेथनीमध्ये शिमोन कुष्ठरोग्याच्या घरात असताना, तो जेवणासाठी बसला होता तेव्हा एक स्त्री आली, तिच्याजवळ शुद्ध व महागडे जटामांसीचे लेप असलेली अलाबास्टर शिशी होती, आणि ती शिशी फोडून तिने त्याच्या डोक्यावर ओतले. होते पण काही लोक स्वतःशीच रागावत होते आणि म्हणत होते, या सुगंधी तेलाचा हा नाश कशासाठी झाला आहे? कारण हे सुगंधी द्रव्य तीनशे दीनारांपेक्षा अधिक किंमतीला विकले जाऊ शकले असते आणि गरीबांना दिले जाऊ शकले असते, आणि त्यांनी तिला रागावले. पण येशूने म्हटले, तिला सोडा, तुम्ही तिला का त्रास देता? तिने माझ्यावर चांगले काम केले आहे. कारण गरीब तुमच्याबरोबर नेहमी असतात, आणि जेव्हा तुम्ही इच्छिता तेव्हा तुम्ही त्यांच्यासाठी चांगले करू शकता, पण मी तुमच्याबरोबर नेहमी नाही. जे तिच्याजवळ होते ते तिने केले, तिने माझ्या शरीराला दफनासाठी अभिषेक करण्याचे आधीच केले. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, जेथे हे शुभवर्तमान संपूर्ण जगात घोषित केले जाईल, तेथे तिने जे केले ते तिच्या स्मरणार्थ सांगितले जाईल.

आणि यहूदा इस्कारियोत, बाराजणांपैकी एक, मुख्य याजकांकडे गेला जेणेकरून त्याने त्याला त्यांच्या स्वाधीन करावे. त्यांनी हे ऐकून आनंद केला, आणि त्यांनी त्याला चांदीचे तुकडे देण्याचे

वचन दिले, आणि तो योग्य वेळी त्याचा विश्वासघात कसा करावा याचा विचार करू लागला.

आणि बेखमीर भाकरीच्या पहिल्या दिवशी, जेव्हा ते वल्हांडण यज्ञ करीत होते, त्याचे शिष्य त्याला म्हणतात, तू कुठे इच्छितोस की आम्ही गेल्यावर तयार करावे जेणेकरून तू वल्हांडण खावे? आणि तो आपल्या दोन शिष्यांना पाठवतो आणि त्यांना म्हणतो, शहरात जा, आणि तुम्हाला एक माणूस पाण्याची घागर वाहून घेऊन येताना भेटेल, त्याच्यामागे जा. आणि तो जेथे कुठे प्रवेश करेल, तेथे घराच्या मालकाला सांगा की शिक्षक विचारतो, माझे निवासस्थान कुठे आहे जेथे मी माझ्या शिष्यांसह वल्हांडण खाईन? आणि तो स्वतः तुम्हाला एक मोठे, सुसज्ज, तयार वरचे खोली दाखवेल; तेथे आमच्यासाठी तयार करा. आणि त्याचे शिष्य बाहेर गेले आणि शहरात आले, आणि त्यांना जसे सांगितले होते तसे त्यांना आढळले, आणि त्यांनी वल्हांडण तयार केले. आणि संध्याकाळ झाल्यावर तो बाराजणांसोबत येतो. आणि ते झोपलेले असताना आणि खात असताना येशूने म्हटले, खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की तुमच्यापैकी एक माझा विश्वासघात करेल, जो माझ्यासोबत खात आहे. पण ते दुःखी होऊ लागले आणि त्याला एकामागून एकाने विचारू लागले, नक्कीच मी नाही ना? आणि दुसरा म्हणाला, नक्कीच मी नाही ना? पण उत्तर देत त्याने त्यांना सांगितले, बारा जणांपैकी एक, जो माझ्यासोबत वाटीत बुडवत आहे. तो माणसाचा पुत्र खरोखच जातो जसे त्याच्या विषयी लिहिले आहे, पण हाय त्या माणसाला, ज्याच्या द्वारे माणसाच्या पुत्राचा विश्वासघात केला जातो, त्याला चांगले झाले असते जर तो माणूस जन्मलाच नसता. आणि ते खात असताना येशूने भाकर घेतली, आशीर्वाद दिला, मोडली आणि त्यांना दिली आणि म्हणाला, घ्या, खा, हे माझे शरीर आहे. आणि त्याने प्याला घेऊन धन्यवाद दिल्यानंतर त्यांना दिला, आणि त्या सर्वांनी त्यातून प्यायले. आणि त्यांना म्हणाला, हे माझे रक्त आहे, नव्या कराराचे, जे अनेकांसाठी ओतले जात आहे. खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की, यापुढे मी द्राक्षवेलीच्या फळापासून पीणार नाही, त्या दिवसापर्यंत जेव्हा मी ते नवीन देवाच्या राज्यात पीईन.

आणि स्तोत्र गाऊन ते जैतूनाच्या डोंगराकडे निघाले. आणि येशू त्यांना म्हणतो की या रात्री तुम्ही

सर्व माझ्यामुळे दूर पडाल, कारण लिहिले आहे, मी मेंढपाळाला मारीन आणि मेंढरे विखुरली जातील, पण मला उठवल्यानंतर मी तुम्हाला गालीलमध्ये घेऊन जाईन. पण पेत्र त्याला म्हणाला, जरी सर्व अडखळले तरी मी नाही. आणि येशू त्याला म्हणतो, खरोखर मी तुला सांगतो की आज या रात्री कोंबडा दोनदा बोलण्याआधी तू तीनदा माझा इन्कार करशील. पण पेत्र अधिकच ठामपणे म्हणाला, जरी मला तुझ्याबरोबर मरावे लागले, तरी मी तुला कधीही नाकारणार नाही. त्याचप्रमाणे सर्वजणही म्हणाले.

आणि ते गेथसमनी नावाच्या ठिकाणी येतात, आणि तो आपल्या शिष्यांना म्हणतो, मी प्रार्थना करेपर्यंत येथे बसा. आणि त्याने पेत्र आणि याकोब आणि योहान यांना आपल्याबरोबर घेतले, आणि तो अत्यंत व्याकुळ होऊ लागला आणि व्यथित होऊ लागला. आणि त्यांना म्हणणे, माझा आत्मा मृत्यूपर्यंत अत्यंत दुःखी आहे, येथे राहा आणि जागरूक राहा. आणि थोडे पुढे गेल्यावर तो पृथ्वीवर चेहऱ्यावर पडला, आणि प्रार्थना करत होता की, जर शक्य असेल तर, ती घडी त्याच्यापासून निघून जावी, आणि तो म्हणत होता, अब्बा, हे पित्या, तुला सर्व काही शक्य आहे, हा प्याला माझ्यापासून दूर नेऊन जा, परंतु मी जे इच्छितो ते नाही, तर तू जे इच्छितोस ते. आणि तो येतो आणि त्यांना झोपलेले आढळतो, आणि पेत्राला म्हणतो, शिमोन, तू झोपतोस? तुम्ही एक तास जागृत राहण्यास समर्थ झाला नाहीत का? जागृत राहा आणि प्रार्थना करा, जेणेकरून तुम्ही परीक्षेत प्रवेश करू नका, आत्मा खरोखर उत्सुक आहे, पण देह दुर्बल आहे. आणि पुन्हा गेल्यावर त्याने तीच प्रार्थना केली. आणि परत आल्यावर त्याने त्यांना पुन्हा झोपलेले आढळले, कारण त्यांचे डोळे जड होत होते आणि त्यांना त्याला काय उत्तर द्यावे हे कळत नव्हते. आणि तो तिसऱ्यांदा येतो आणि त्यांना म्हणतो, आता तुम्ही झोपता आणि विश्रांती घेता? पुरे झाले, ती वेळ आली आहे. पाहा, माणसाचा पुत्र पाप्यांच्या हातात दिला जातो. उठा, चला जाऊ या; पहा, जो मला सोपवत आहे तो जवळ आला आहे.

आणि लगेच, तो अजून बोलत असतानाच, यहूदा इस्कारियोत येतो, बाराजणांपैकी एक, आणि त्याच्यासोबत मोठी गर्दी तलवारी आणि काठ्या घेऊन, मुख्य याजक आणि शास्त्री आणि वडील

यांच्याकडून पाठवलेली. पण ज्याने त्याला धरून देणार होता त्याने त्यांना संकेत दिला होता आणि म्हटले होते, ज्याचे मी चुंबन घेईन, तोच तो आहे; त्याला पकडा आणि सुरक्षितपणे घेऊन जा. आणि तो आला आणि लगेच त्याच्याजवळ जाऊन म्हणाला, नमस्कार, रब्बी, आणि त्याने त्याचे चुंबन घेतले. पण त्यांनी त्याच्यावर हात टाकले आणि त्याला पकडले. उभे राहिलेल्यांपैकी एकाने तलवार काढून मुख्य याजकाच्या दासाला मारला आणि त्याचा कान कापून टाकला. आणि येशूने उत्तर देत त्यांना म्हटले, जसे एखाद्या डाकूवर तुम्ही तलवारी आणि काठ्या घेऊन मला पकडण्यासाठी आलात, प्रत्येक दिवशी मी मंदिरात तुमच्याजवळ शिकवत होतो, आणि तुम्ही मला पकडले नाही. परंतु हे यासाठी की लेख पूर्ण व्हावेत. आणि त्याला सोडून ते सर्व पळाले. आणि एक तरुण माणूस त्याच्यामागे गेला होता, ज्याने नग्न शरीरावर तागाचे कापड घातले होते, आणि त्या तरुण माणसांनी त्याला पकडले. पण तो तागाचे कापड सोडून नागडा त्यांच्यापासून पळून गेला.

आणि त्यांनी येशूला महायाजकाकडे नेले, आणि सर्व मुख्य याजक आणि वडील आणि शास्त्री त्याच्याकडे एकत्र आले. आणि पेत्रोस दुरून त्याच्या मागे महायाजकाच्या अंगणात आत जाईपर्यंत गेला, आणि तो सेवकांबरोबर बसला होता आणि अग्नीजवळ ऊब येत होता. पण मुख्य याजक आणि संपूर्ण सभा येशूच्या विरुद्ध साक्ष शोधत होते त्याला ठार मारण्यासाठी, आणि त्यांना सापडत नव्हती. कारण बरेच लोक त्याच्या विरुद्ध खोटी साक्ष देत होते, आणि त्या साक्ष्या एकसारख्या नव्हत्या. आणि काही उठून त्याच्या विरुद्ध खोटी साक्ष देत होते. कारण आम्ही त्याला असे म्हणताना ऐकले की, मी हे हाताने बनवलेले मंदिर नाश करीन आणि तीन दिवसांत दुसरे हाताने न बनवलेले मंदिर बांधीन. आणि अशाप्रकारेही त्यांची साक्ष समान नव्हती. आणि महायाजक उठून मध्यभागी आला आणि त्याने येशूला विचारले, तू काहीच उत्तर देत नाहीस का? हे लोक तुझ्या विरुद्ध काय साक्ष देत आहेत? पण तो गप्प होता आणि त्याने काहीही उत्तर दिले नाही. महायाजकाने पुन्हा त्याला विचारले आणि त्याला म्हणाला, तू का ख्रिस्त आहेस, त्या धन्याचा पुत्र? पण येशूने म्हटले, मी आहे, आणि तुम्ही माणसाच्या पुत्राला सामर्थ्याच्या उजव्या बाजूला बसलेला आणि स्वर्गाच्या ढगांवर येताना पाहाल. पण मुख्य याजकाने आपले अंगरखे

फाडून म्हटले, आता आम्हाला साक्षीदारांची काय गरज आहे? तुम्ही ती निंदा नक्कीच ऐकली आहे, तुम्हाला काय वाटते? पण सर्वांनी त्याला मृत्युदंडास पात्र असल्याचा निर्णय दिला. आणि काहींनी त्याच्यावर थुंकायला, त्याचा चेहरा झाकायला, त्याला मारायला आणि त्याला म्हणायला सुरुवात केली, आम्हाला भविष्य सांग, तुला कोणी मारले? आणि सेवकांनी त्याला मारांनी मारले.

आणि पेत्र खाली अंगणात असताना, महायाजकाच्या दासींपैकी एक येते आणि पेत्राला तापत असताना पाहून, त्याच्याकडे बघून ती म्हणते, आणि तू नाझरेथच्या येशूसोबत होतास. पण त्याने नाकारले आणि म्हणाला, मला माहित नाही आणि मला समजत नाही तू काय म्हणतोस. आणि तो बाहेर अंगणात गेला, आणि कोंबड्याने आवाज केला. आणि त्या दासीने त्याला पाहून पुन्हा जवळ उभ्या असलेल्यांना सांगायला सुरुवात केली की हा त्यांच्यातला एक आहे. पण तो पुन्हा नाकारत होता. आणि थोड्या वेळाने पुन्हा जवळ उभे असलेले पेत्राला म्हणत होते, खरोखर तू त्यांच्यातला आहेस, कारण तू गालीली आहेस आणि तुझे बोलणे त्यांच्यासारखे आहे. तो पण शाप देऊ लागला आणि शपथ घेऊ लागला की मी या माणसाला ओळखत नाही ज्याला तुम्ही म्हणता. आणि दुसऱ्यांदा कोंबडा बोलला. आणि पेत्राला तो शब्द आठवला जो येशूने त्याला सांगितला होता की, कोंबडा दोनदा बोलण्यापूर्वी तू मला तीनदा नाकारशील, आणि तो रडला.

१५

आणि लगेच सकाळी मुख्य याजकांनी वडीलांबरोबर आणि शास्त्र्यांबरोबर आणि संपूर्ण सभेबरोबर सल्ला केल्यावर, येशूला बांधून नेले आणि पिलाताला सुपूर्द केले. आणि पिलाताने त्याला विचारले, तू यहूद्यांचा राजा आहेस का? पण त्याने उत्तर देत त्याला म्हटले, तू म्हणतोस. आणि मुख्य याजक त्याच्यावर अनेक आरोप करीत होते, पण त्याने काहीच उत्तर दिले नाही. पण पिलातने पुन्हा त्याला विचारले, तू काहीच उत्तर देत नाहीस का? पहा, किती लोक तुझ्याविरुद्ध

साक्ष देत आहेत. पण येशूने यापुढे काहीही उत्तर दिले नाही, त्यामुळे पिलात आश्चर्यचकित झाला. सणाच्या वेळी तो त्यांना एक कैदी सोडत असे, जो ते मागत असत. होता आणि तो ज्याला बरब्बा म्हणत असत तो त्या सहबंडखोरांसोबत बांधलेला होता, ज्यांनी त्या बंडात खून केले होते. आणि गर्दीने ओरडून मागणे सुरू केले, जसे तो नेहमी त्यांच्यासाठी करीत असे. पण पिलात त्यांना म्हणाला, तुम्हाला हवे आहे का मी तुमच्यासाठी यहूद्यांचा राजा सोडावा? त्याला माहीत होते कारण मुख्य याजकांनी मत्सरामुळे त्याला धरून दिले होते. पण मुख्य याजकांनी गर्दीला भडकावले जेणेकरून त्याने त्यांच्यासाठी बराब्बाला सोडावे. पण पिलाताने उत्तर देत पुन्हा त्यांना म्हटले, मग तुम्ही ज्याला यहूद्यांचा राजा म्हणता त्याचे मी काय करू असे तुम्हाला पाहिजे? पण ते पुन्हा ओरडले, त्याला वधस्तंभावर खिळा. पण पिलात त्यांना म्हणाला, त्याने काय वाईट केले आहे? पण ते आणखी जोरात ओरडले, त्याला वधस्तंभावर खिळा. पण पिलात, गर्दीला पुरेसे करण्याची इच्छा बाळगून, त्यांना बराबास सोडून दिला, आणि येशूला फटके मारून सुपूर्द केले जेणेकरून त्याला वधस्तंभावर खिळले जावे.

पण सैनिकांनी त्याला आवारात आत नेले, जो प्रेटोरियम आहे, आणि त्यांनी संपूर्ण तुकडी एकत्र बोलावली. आणि ते त्याला जांभळा कापड घालवतात आणि काटेरी मुकुट विणून त्याच्या डोक्यावर ठेवतात. आणि त्यांनी त्याचे स्वागत करण्यास सुरुवात केली. यहूद्यांच्या राजाला वंदन, आणि ते त्याच्या डोक्यावर वेताने मारत होते आणि त्याच्यावर थुंकत होते, आणि गुडघे टेकून ते त्याला नमन करत होते. आणि जेव्हा त्यांनी त्याची थट्टा केली, तेव्हा त्यांनी त्याच्यावरील जांभळा झगा काढून टाकला आणि त्याला त्याचीच स्वतःची वस्त्रे घातली, आणि त्यांनी त्याला बाहेर नेले यासाठी की त्याला वधस्तंभावर खिळावे.

आणि ते शेतातून येत असलेल्या अलेक्झांडर आणि रुफस यांचा पिता शिमोन कुरेनी या एका जात असलेल्या माणसाला त्याचा वधस्तंभ उचलण्यासाठी भाग पाडतात.

आणि ते त्याला गोलगोथा या ठिकाणी आणतात, ज्याचा अनुवाद कवटीचे ठिकाण असा होतो.

आणि ते त्याला गंधरसाने मिसळलेला द्राक्षरस पिण्यासाठी देत होते, पण त्याने घेतला नाही. आणि त्याला वधस्तंभावर खिळून, ते त्याचे वस्त्रे विभागतात, त्यांच्यावर चिठ्ठी टाकून कोण काय घेईल. तिसरी वेळ होती आणि त्यांनी त्याला वधस्तंभावर खिळले. आणि त्याच्या आरोपाचा शिलालेख लिहिलेला होता, यहूद्यांचा राजा.

आणि त्याच्या सोबत ते दोन दरोडेखोरांना वधस्तंभावर खिळतात, एक त्याच्या उजव्या बाजूला आणि एक त्याच्या डाव्या बाजूला. आणि ते शास्त्रवचन पूर्ण झाले जे म्हणते, आणि त्याला अधर्म्यांमध्ये गणले गेले. आणि जवळून जाणारे लोक त्याची निंदा करत होते, आपली डोकी हलवत होते आणि म्हणत होते, अहाहा! जो मंदिर नाश करणारा आणि तीन दिवसांत बांधणारा! स्वतःला वाचव आणि वधस्तंभावरून खाली ये. त्याचप्रमाणे मुख्य याजक आणि शास्त्री एकमेकांशी थट्टा करीत म्हणत होते, त्याने इतरांना वाचवले, पण स्वतःला वाचवू शकत नाही. ख्रिस्त इस्राएलचा राजा आता वधस्तंभावरून खाली येवो, यासाठी की आम्ही पाहू आणि त्याच्यावर विश्वास ठेवू. आणि ज्यांना त्याच्याबरोबर वधस्तंभावर खिळले होते ते त्याची निंदा करीत होते.

सहाव्या वेळी अंधार झाला आणि संपूर्ण भूमीवर नवव्या वेळेपर्यंत राहिला आणि नवव्या तासाला येशूने मोठ्या आवाजात ओरडून म्हटले, एलोई एलोई, लामा सबखथनी? याचा अनुवाद आहे, माझ्या देवा, माझ्या देवा, तू मला कशासाठी सोडलेस?

आणि जवळ उभे असलेल्यांपैकी काहींनी ऐकून म्हटले, पहा, तो एलीयाला हाक मारतो. पण एकजण धावत गेला आणि स्पंज सिरक्याने भरून वेताला लावून त्याला पाजत होता आणि म्हणाला, सोडा, पाहू एलीया त्याला उतरवायला येतो का. पण येशूने मोठा आवाज सोडून प्राण सोडले. आणि मंदिराचा पडदा वरून खालपर्यंत दोन तुकड्यांत फाटला. पण जो शतसेनाधिपती त्याच्या समोर उभा होता, त्याने पाहिले की त्याने अशा प्रकारे ओरडून श्वास सोडला, तेव्हा तो म्हणाला, खरोखर हा मनुष्य देवाचा पुत्र होता. काही स्त्रिया लांबून पाहत होत्या, ज्यांमध्ये मरीया

मग्दालीनी आणि मरीया, जी याकोब लहान आणि योसे यांची आई होती, आणि सलोमे होत्या. ज्या गालीलमध्ये असताना त्याला अनुसरण करीत होत्या आणि त्याची सेवा करीत होत्या, आणि इतर अनेक ज्या त्याच्याबरोबर येरुशलेमला आल्या होत्या.

आणि आधीच संध्याकाळ झाली असता, कारण तो तयारीचा दिवस होता, म्हणजे शब्बाथच्या आधीचा दिवस, अरिमथियाहून आलेला योसेफ, जो एक प्रतिष्ठित सभासद होता आणि जो स्वतः देवाच्या राज्याची वाट पाहत होता, त्याने धाडस करून पिलाताकडे जाऊन येशूचे शरीर मागितले. पण पिलात आश्चर्यचकित झाला की तो आधीच मरण पावला आहे का, आणि शतपतीला बोलावून त्याने त्याला विचारले की तो खूप वेळापूर्वी मरण पावला होता का. आणि शतसेनापतीकडून जाणून घेतल्यावर त्याने देह योसेफाला दिला. आणि तागाचे कापड विकत घेतल्यानंतर त्याला खाली उतरवून तागाच्या कापडात गुंडाळले आणि त्याला एका थडग्यात ठेवले, जे खडकातून कापलेले होते, आणि थडग्याच्या दरवाज्यावर एक दगड लोटला. पण मग्दालीनी मरीया आणि योसेची मरीया पाहत होत्या की त्याला कोठे ठेवले जाते.

१६

आणि शब्बाथ संपल्यावर मग्दालीनी मरीया आणि याकोबाची मरीया आणि सालोमे यांनी सुगंधी द्रव्ये विकत घेतली, जेणेकरून येऊन त्यांनी त्याला अभिषेक करावा. आणि अत्यंत पहाटे, शब्बाथाच्या पहिल्या दिवशी, सूर्य उगवल्यावर ते समाधीवर येतात. आणि त्या आपापसात बोलत होत्या, समाधीच्या दरवाज्यावरून आमच्यासाठी दगड कोण लोटून काढील? आणि वर पाहून त्यांनी पाहिले की दगड लोटला गेला होता, कारण तो अत्यंत मोठा होता. आणि समाधीत प्रवेश करून त्यांनी उजव्या बाजूला बसलेला, पांढरे वस्त्र घातलेला एक तरुण पुरुष पाहिला, आणि ते चकित झाले. तो पण त्यांना म्हणतो, घाबरू नका, तुम्ही नाझरेथच्या येशूला शोधता, ज्याला वधस्तंभावर खिळले होते. तो उठवला गेला आहे, तो येथे नाही. पहा ती जागा जेथे त्यांनी त्याला

ठेवले होते. पण जा आणि त्याच्या शिष्यांना व पेत्राला सांगा की तो तुमच्या आधी गालीलला जातो, तेथे तुम्ही त्याला पाहाल, जसे त्याने तुम्हाला सांगितले होते. आणि बाहेर गेल्यावर त्या कबरेपासून पळाल्या, कारण त्यांना थरथरणे आणि घाबरणे झाले होते, आणि त्यांनी कोणालाही काहीही सांगितले नाही, कारण त्या घाबरत होत्या.

उठून झाल्यावर, सब्बाथाच्या पहिल्या दिवशी सकाळी, तो प्रथम मग्दालीनी मरीयेला दिसला, जिच्यातून त्याने सात भुते काढली होती. ती गेली आणि तिने त्याच्या सोबत राहिलेल्यांना, जे शोक करीत होते आणि रडत होते, त्यांना कळवले. आणि त्यांनी हे ऐकल्यावर की तो जिवंत आहे आणि तिने त्याला पाहिले, त्यांनी विश्वास ठेवला नाही. यानंतर त्यांच्यातील दोघांना, जे शेतात जात होते, त्यांना चालत असताना वेगळ्या रूपात तो प्रकट झाला. आणि ते गेल्यावर त्यांनी उरलेल्यांना कळवले, परंतु त्यांच्यावरही त्यांनी विश्वास ठेवला नाही. नंतर अकरा जणांना जेव्हा ते जेवणासाठी बसले होते तेव्हा तो त्यांना प्रकट झाला, आणि त्याने त्यांच्या अविश्वासाची आणि कठोरहृदयतेची निंदा केली, कारण ज्यांनी त्याला उठवलेला पाहिले होते त्यांच्यावर त्यांनी विश्वास ठेवला नाही. आणि त्यांना म्हणाला, संपूर्ण जगात जाऊन सर्व सृष्टीला शुभवर्तमान घोषित करा. जो विश्वास ठेवतो आणि बाप्तिस्मा घेतो तो तारला जाईल, पण जो अविश्वास ठेवतो तो दोषी ठरवला जाईल. चिन्हे आणि विश्वास ठेवलेल्यांना या गोष्टी अनुसरण करतील, माझ्या नावाने भुते बाहेर टाकतील, नवीन भाषा बोलतील. सर्प ते उचलतील, आणि जर प्राणघातक काहीतरी ते प्याले, तर त्यांना हानी होणार नाही, आजारी लोकांवर ते हात ठेवतील, आणि त्यांना बरे होईल.

प्रभू त्यांच्याशी बोलल्यानंतर स्वर्गात वर घेतले गेले आणि देवाच्या उजव्या बाजूस बसले. ते बाहेर गेले आणि त्यांनी सर्वत्र उपदेश केला, प्रभू त्यांच्याबरोबर कार्य करीत होता आणि सोबत येणाऱ्या चिन्हांद्वारे त्या वचनाची पुष्टी करीत होता. आमेन.

गणना

१

आणि प्रभूने मोशेशी सिनाय वाळवंटात, साक्षीच्या तंबूत, दुसऱ्या वर्षाच्या दुसऱ्या महिन्याच्या पहिल्या दिवशी, त्यांनी इजिप्तच्या भूमीतून बाहेर पडल्यानंतर, बोलून सांगितले इस्राएलच्या सर्व सभेची सुरुवात घ्या, नातेसंबंधानुसार, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांनुसार, त्यांच्या नावांच्या संख्येनुसार, त्यांच्या प्रत्येक व्यक्तीनुसार. प्रत्येक पुरुष वीस वर्षांचा आणि त्याहून अधिक, जो इस्राएलाच्या सैन्यात बाहेर जाण्यास सक्षम आहे, त्यांची त्यांच्या सैन्यासह मोजणी करा, तू आणि अहरोन त्यांची मोजणी करा. आणि तुमच्या सोबत प्रत्येक वंशाप्रमाणे, प्रत्येकाच्या शासकांपैकी, वडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे असतील.

आणि ही त्या पुरुषांची नावे आहेत जे तुमच्या सोबत उभे राहतील: रऊबेनाच्या, एलीसूर शदेऊराचा पुत्र, शिमोनाच्या वंशातील, शलुमीएल सुरीशद्दायचा पुत्र. यहूदाच्यांपैकी, नहशोन अमीनादाबाचा पुत्र. इस्साखाराच्या वंशातील, नथनेल सोगाराचा पुत्र, झेबुलूनचा एलियाब हेलोनाचा मुलगा, योसेफाच्या मुलांपैकी एफ्राइमचा एलीशामा अम्मीहूदाचा मुलगा, मनश्शेच्या, गमलिएल फदासूराचा पुत्र. बेंजामिनच्या, अबीदान गिदोनीचा पुत्र. दानाचे, अखीएझेर अम्मीशद्दैचा पुत्र. आशेरच्यांपैकी, फगाईएल, एखरानाचा पुत्र. गादचे, एलीसाफ रागुएलाचा पुत्र.

नफ्थालीच्यांपैकी, अखिरे हा ऐनानाचा पुत्र. हे मंडळीचे नियुक्त केलेले लोक, त्यांच्या कुटुंबांप्रमाणे वंशांचे अधिकारी, इस्राएलाचे सहस्रपती आहेत.

आणि मोशे आणि अहरोन यांनी नावाने बोलावलेल्या या पुरुषांना घेतले. आणि त्यांनी सर्व मंडळी दुसऱ्या वर्षाच्या दुसऱ्या महिन्याच्या पहिल्या दिवशी एकत्र केली, आणि त्यांची त्यांच्या पिढ्यांप्रमाणे, त्यांच्या कुळांप्रमाणे, त्यांच्या नावांच्या संख्येप्रमाणे, वीस वर्षे व त्यावरील वयाच्या, प्रत्येक पुरुषाची त्यांच्या डोक्यांप्रमाणे नोंदणी केली. ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला आज्ञा केली, त्याप्रमाणे ते सीनाय रानात मोजले गेले.

आणि रऊबेनाचे पुत्र, जो इस्राएलाचा प्रथमजात होता, त्यांची नोंद त्यांच्या नातेसंबंधाप्रमाणे, त्यांच्या कुळांप्रमाणे, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे, त्यांच्या नावांच्या संख्येप्रमाणे, त्यांच्या डोक्यांप्रमाणे, सर्व पुरुष वीस वर्षांचे आणि त्याहून अधिक वयाचे, प्रत्येक जो सैन्यात बाहेर जात होता. रऊबेनाच्या वंशातील त्यांची गणना सेहेचाळीस हजार पाचशे होती. शिमोनच्या मुलांना त्यांच्या नातेसंबंधानुसार, त्यांच्या कुळांनुसार, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांनुसार, त्यांच्या नावांच्या संख्येनुसार, त्यांच्या मस्तकांनुसार, सर्व पुरुष वीस वर्षांचे आणि त्यावरील, प्रत्येक जो सैन्यात बाहेर जाणारा, त्यांची गणना शिमोनाच्या वंशातून एकोणसाठ हजार तीनशे.

यहूदाच्या मुलांना त्यांच्या नातेसंबंधानुसार, त्यांच्या कुळांनुसार, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांनुसार, त्यांच्या नावांच्या संख्येनुसार, त्यांच्या डोक्यानुसार, सर्व पुरुष वीस वर्षांचे आणि त्याहून वरचे, प्रत्येक जो सैन्यात बाहेर जाणारा, यहूदाच्या वंशातील त्यांची गणना चौऱ्याहत्तर हजार सहाशे होती.

इस्साखारच्या मुलांना, त्यांच्या कुटुंबांप्रमाणे, त्यांच्या वंशांप्रमाणे, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे, त्यांच्या नावांच्या संख्येप्रमाणे, त्यांच्या डोक्यांच्या संख्येप्रमाणे, सर्व पुरुष वीस वर्षांचे आणि त्यावरील, प्रत्येक जो सैन्यात बाहेर जाणारा इस्साखार वंशातील त्यांची गणना,

चोपन्न हजार चारशे. झबुलूनच्या वंशजांना त्यांच्या नातेसंबंधानुसार, त्यांच्या कुळांनुसार, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांनुसार, त्यांच्या नावांच्या संख्येनुसार, प्रत्येकाची मोजणी करून, सर्व पुरुष वीस वर्षे आणि त्याहून अधिक वयाचे, जे सैन्यात जाण्यास सक्षम होते, झबुलून वंशातील त्यांची गणना सत्तावन्न हजार चारशे होती.

योसेफाच्या मुलांपैकी एफ्राइमाच्या मुलांना, त्यांच्या नातेसंबंधानुसार, त्यांच्या कुळांनुसार, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांनुसार, त्यांच्या नावांच्या संख्येनुसार, त्यांच्या डोक्यांच्या मोजणीनुसार, सर्व पुरुष वीस वर्षे आणि त्यावरील वयाचे, प्रत्येक जो सैन्यात जाण्यास सक्षम होता, एफ्राईम वंशातील त्यांची गणना, चाळीस हजार पाचशे. मनश्शेच्या मुलांना त्यांच्या नातेसंबंधानुसार, त्यांच्या कुळांनुसार, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांनुसार, त्यांच्या नावांच्या संख्येनुसार, त्यांच्या मुख्यांनुसार, सर्व पुरुष, वीस वर्षे आणि त्याहून अधिक वयाचे, सर्व जे सैन्यात जाण्यास सक्षम होते, त्यांची मनश्शेच्या वंशातून गणना, बत्तीस हजार दोनशे. बेन्यामिनच्या वंशजांना त्यांच्या नातेसंबंधानुसार, त्यांच्या कुळांनुसार, त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यांनुसार, त्यांच्या नावांच्या संख्येनुसार, प्रत्येकाच्या मोजणीनुसार, सर्व पुरुष वीस वर्षे आणि त्यावरील वयाचे, प्रत्येक जो सैन्यात जाण्यास सक्षम होता, त्यांची गणना बन्यामीनच्या वंशातून पस्तीस हजार चारशे होती. गादच्या मुलांना त्यांच्या नातेसंबंधानुसार, त्यांच्या कुळांनुसार, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांनुसार, त्यांच्या नावांच्या संख्येनुसार, त्यांच्या डोक्यानुसार, सर्व पुरुष वीस वर्षांचे आणि त्याहून अधिक वयाचे, प्रत्येक जो सैन्यात जाण्यास सक्षम होता, त्यांची गणना गाद वंशातून पंचेचाळीस हजार सहाशे पन्नास होती.

दानच्या पुत्रांना त्यांच्या नातेसंबंधानुसार, त्यांच्या कुळांनुसार, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांनुसार, त्यांच्या नावांच्या संख्येनुसार, त्यांच्या डोक्यानुसार, सर्व पुरुष वीस वर्षांचे आणि त्याहून अधिक वयाचे, सर्व जे सैन्यात जाण्यास सक्षम होते, दान वंशाची त्यांची गणना, बासष्ट हजार सातशे. आशेरच्या मुलांना त्यांच्या नातेसंबंधानुसार, त्यांच्या कुळांनुसार, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांनुसार, त्यांच्या नावांच्या संख्येनुसार, त्यांच्या डोक्यानुसार, सर्व पुरुष वीस वर्षांचे आणि

त्याहून अधिक वयाचे, सर्व जे सैन्यात जाण्यास सक्षम होते, आशेर वंशातील त्यांची जनगणना एकेचाळीस हजार पाचशे होती.

नफथालीच्या वंशजांना त्यांच्या नातेसंबंधानुसार, त्यांच्या कुळांनुसार, त्यांच्या पूर्वजांच्या घराण्यांनुसार, त्यांच्या नावांच्या संख्येनुसार, प्रत्येकाची मोजणी करून, सर्व पुरुष वीस वर्षे आणि त्याहून अधिक वयाचे, प्रत्येक जो सैन्यात जाण्यास सक्षम होता, नेफथाली वंशातील त्यांची गणना त्रेपन्न हजार चारशे होती.

ही जनगणना, जी मोशे आणि अहरोन आणि इस्राएलचे बारा अधिकारी यांनी केली, प्रत्येक वंशातून एक पुरुष, वंशाप्रमाणे घराण्यांच्या कुटुंबांचे होते. आणि इस्राएलाच्या मुलांची त्यांच्या सामर्थ्यासह सर्व गणना झाली, वीस वर्षांच्या आणि त्याहून वरच्या वयाच्या, इस्राएलामध्ये लढाईसाठी बाहेर जाणारा प्रत्येक. सहाशे हजार आणि तीन हजार पाचशे पन्नास.

परंतु लेवी लोकांची त्यांच्या वंशाच्या कुळांतून इस्राएलाच्या लोकांमध्ये गणना करण्यात आली नाही. आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणून, पाहा, लेवीच्या वंशाची तू जनगणना करू नकोस, आणि त्यांची संख्या तू घेऊ नकोस, इस्राएलाच्या पुत्रांमध्ये. आणि तू लेवी लोकांना साक्षपणाच्या तंबूवर आणि तिच्या सर्व भांड्यांवर आणि तिच्यामध्ये जे काही आहे त्या सर्वांवर नेमून ठेव; ते स्वतः तंबू आणि तिची सर्व भांडी वाहतील आणि ते स्वतः तिच्यामध्ये सेवा करतील आणि तंबूभोवती तळ देतील. आणि तंबू काढताना लेवी ते खाली घालतील, आणि तंबू ठेवताना ते उभारतील, आणि जवळ येणारा परदेशी मरो. आणि इस्राएलाचे पुत्र छावणी घालतील, प्रत्येक पुरुष आपल्या स्वतःच्या क्रमात, आणि प्रत्येक पुरुष आपल्या स्वतःच्या नेतृत्वाप्रमाणे, त्यांच्या सामर्थ्यासह. आणि लेवी लोकांनी साक्षपटाच्या तंबूभोवती समोर तळ ठोकावा, आणि इस्राएलाच्या लोकांमध्ये पाप होणार नाही. आणि लेवी लोक स्वतः साक्षपटाच्या तंबूचे रक्षण करतील. आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी प्रभूने मोशे आणि अहरोन यांना दिलेल्या सर्व आज्ञांप्रमाणे केले, त्यांनी तसेच केले.

२

आणि प्रभूने मोशे आणि आरोन यांना म्हणत बोलला. प्रत्येक माणूस आपल्या क्रमाप्रमाणे, ध्वजाप्रमाणे, आपल्या वडिलांच्या घराण्याप्रमाणे, इस्राएलाचे पुत्र साक्षपणाच्या तंबूच्या समोर व सभोवती तळ देवोत. आणि जे प्रथम पूर्वेकडे तळ टाकणारे, यहूदाच्या तळाची रचना त्यांच्या सामर्थ्यासह, आणि यहूदाच्या पुत्रांचा शासक, नहशोन अमीनादाबाचा पुत्र. त्याची शक्ती ज्यांची तपासणी झाली, चौऱ्याहत्तर हजार सहाशे. आणि इस्साखार वंशाच्या पुढे तंबू टाकणारे, आणि इस्साखाराच्या पुत्रांचा शासक नथनेल, सोगाराचा पुत्र. त्याची तपासलेली शक्ती, चोपन्नास हजार चारशे. आणि झबुलोनाच्या वंशाच्या पुढे तबू टाकणारे, आणि झबुलोनाच्या मुलांचा शासक, एलियाब हा हेलोनाचा मुलगा. त्याची तपासलेली शक्ती सत्तावन्न हजार चारशे होती यहूदाच्या छावणीतून तपासलेले सर्व, म्हणजे एक लक्ष ऐंशी हजार सहाशे चारशे, त्यांच्या सैन्यासह प्रथम कूच करतील. रऊबेनच्या छावणीच्या तुकड्या दक्षिणेकडे त्यांची शक्ती असेल, आणि रऊबेनच्या पुत्रांचा अधिकारी एलिसूर, जो शदेऊरचा पुत्र आहे. त्याची शक्ती ज्यांची तपासणी झाली होती, ते सहा आणि चाळीस हजार आणि पाचशे होते. आणि त्याच्या शेजारी तळ देणारे शिमोनाच्या वंशाचे, आणि शिमोनाच्या मुलांचा अधिकारी, सलमिएल सुरीशद्दयचा मुलगा. त्याची तपासलेली शक्ती, एकोणसाठ हजार तीनशे. आणि त्याच्या पुढे छावणी टाकणारे गाद वंश, आणि गाद च्या पुत्रांचा अधिपती एलीसाफ, रगुएल चा पुत्र. त्याची तपासलेली शक्ती, पंचेचाळीस हजार सहाशे पन्नास. रऊबेनच्या छावणीचे सर्व तपासलेले लोक, एकशे पन्नास एक हजार चारशे पन्नास, त्यांच्या सैन्यासह दुसरे निघतील.

आणि साक्षीचा तंबू घेतला जाईल, आणि लेवींची छावणी छावण्यांच्या मध्यभागी असेल, जसे ते छावणी घालतील, तसेच ते निघतील, प्रत्येक आपल्या नेतृत्वानुसार आपले स्थान धरून. एफ्राईमाच्या छावणीचा आदेश समुद्राजवळ त्यांच्या सामर्थ्यासह, आणि एफ्राईमाच्या पुत्रांचा शासक, एलीशामा अम्मीहूदचा पुत्र. त्याची तपासलेली शक्ती, चाळीस हजार पाचशे.

आणि मनश्शे वंशाच्या पुढे तंबू टाकणारे, आणि मनश्शेच्या पुत्रांचा शासक, फदस्सूरचा पुत्र गमलिएल. त्याची शक्ती जी तपासली गेली, बत्तीस हजार दोनशे. आणि बन्यामीन वंशाच्या पुढे तंबू टाकणारे, आणि बन्यामीनाच्या पुत्रांचा शासक, अबीदान गिदोनीचा पुत्र. त्याची तपासलेली शक्ती, पस्तीस हजार चारशे. एफ्राइमच्या छावणीतील सर्व तपासलेले, एक लाख आठ हजार एक शे, त्यांच्या सैन्यासह तिसरे निघतील.

दानाच्या छावणीचा क्रम उत्तरेकडे त्यांच्या सामर्थ्यासह, आणि दानाच्या पुत्रांचा अधिपती अखीएझेर, अम्मीशद्दैचा पुत्र. त्याची शक्ती ज्यांची तपासणी झाली, बासष्ट हजार सातशे. आणि त्याच्या पुढे तंबू टाकणारे आशेर वंश, आणि आशेरच्या मुलांचा शासक, फगेएल एखरानचा मुलगा. त्याची तपासलेली शक्ती, एकेचाळीस हजार पाचशे. आणि नफताली वंशाच्या पुढे तळ टाकणारे, आणि नफतालीच्या पुत्रांचा अधिपती, ऐनानाचा पुत्र अखिरे. त्याची तपासलेली शक्ती, त्रेपन्न हजार चारशे. दान छावणीचे सर्व निरीक्षण केलेले, एक लक्ष सत्तावन्न हजार सहाशे, त्यांच्या क्रमानुसार शेवटचे निघतील.

हे इस्राएलच्या पुत्रांचे त्यांच्या वडिलांच्या घरांप्रमाणे गणन आहे, छावण्यांचे त्यांच्या सैन्यांसह सर्व गणन, सहाशे हजार आणि तीन हजार पाचशे पन्नास. पण लेवी लोकांची त्यांच्यामध्ये मोजणी झाली नाही, जशी प्रभूने मोशेला आज्ञा दिली होती. आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी सर्व काही केले जितके प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती, अशाप्रकारे त्यांनी आपल्या क्रमानुसार छावणी घातली, आणि अशाप्रकारे प्रत्येकजण आपल्या कुळांनुसार, आपल्या वाडवडिलांच्या घराण्यांनुसार एकत्र निघाले.

३

आणि ह्या अहरोन आणि मोशे च्या पिढ्या आहेत, त्या दिवशी जेव्हा प्रभूने मोशे शी सीनाय

डोंगरावर बोलले. आणि ही अहरोनाच्या पुत्रांची नावे: प्रथमजात नादाब, आणि अबीहू, एलाजार आणि इथामार. ही अहरोनाच्या पुत्रांची नावे आहेत, जे याजक होते, जे अभिषिक्त होते, ज्यांचे हात त्यांनी याजक म्हणून सेवा करण्यासाठी पूर्ण केले. आणि नादाब व अबीहू हे प्रभूसमोर मरण पावले, कारण त्यांनी सीनाय वाळवंटात प्रभूसमोर परका अग्नी अर्पण केला, आणि त्यांना मुले नव्हती, आणि एलाजार व इथामार यांनी त्यांचे वडील अहरोन यांच्याबरोबर याजक म्हणून सेवा केली.

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणून, लेवीचा वंश घे आणि त्यांना अहरोन याजकासमोर उभे कर, आणि ते त्याची सेवा करतील. आणि ते त्याचे पहारे ठेवतील, आणि इस्राएलच्या मुलांचे पहारे साक्षीच्या तंबूसमोर, तंबूची कामे करण्यासाठी. आणि ते साक्षपटाच्या तंबूची सर्व भांडी ठेवतील, आणि इस्राएलाच्या पुत्रांच्या रक्षणाची जबाबदारी पार पाडतील, तंबूच्या सर्व कामांप्रमाणे. आणि तू लेवींना अहरोनाला आणि त्याच्या मुलांना, याजकांना देशील; हे भेट म्हणून दिलेले आहेत, हे मला इस्राएलाच्या लोकांकडून आहेत. आणि अहरोन व त्याचे पुत्र यांना तू साक्षपटाच्या तंबूवर नेमशील, आणि ते त्यांच्या याजकपणाचे रक्षण करतील, आणि वेदीशी संबंधित सर्व गोष्टी आणि पडद्याच्या आतील गोष्टी, आणि जो परका स्पर्श करील तो मरेल. आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणून, आणि पाहा, मी इस्राएलाच्या मुलांमधून लेवी लोकांना घेतले आहे, इस्राएलाच्या मुलांपासून गर्भ उघडणाऱ्या सर्व प्रथम जन्मलेल्याच्या ऐवजी; ते त्यांची खंडणी असतील, आणि लेवी लोक माझे असतील. माझ्यासाठी प्रत्येक प्रथमजात आहे, कारण ज्या दिवशी मी मिसर देशातील प्रत्येक प्रथमजाताला मारले, त्या दिवशी मी इस्राएलमधील प्रत्येक प्रथमजाताला माझ्यासाठी पवित्र केले, मनुष्यापासून पशूपर्यंत ते माझे असतील, मी प्रभू आहे.

आणि प्रभूने सीनाय वाळवंटात मोशेला म्हणत बोलले लेवीच्या मुलांची त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांनुसार, त्यांच्या कुळांनुसार तपासणी करा; एक महिन्याचे आणि त्याहून अधिक वयाचे प्रत्येक पुरुष मोजा. आणि मोशे आणि आरोन यांनी प्रभूच्या आवाजाद्वारे त्यांची भेट घेतली, ज्या रीतीने प्रभूने त्यांना आज्ञा केली होती.

आणि लेवीचे हे पुत्र त्यांच्या नावांनुसार होते: गेर्शोन, काहाथ आणि मरारी. आणि गेदसोनच्या मुलांची नावे त्यांच्या कुळांप्रमाणे ही आहेत: लोबेनी आणि सेमेई. आणि कहाथाचे पुत्र त्यांच्या कुळांप्रमाणे, अम्राम आणि इस्सार, हेब्रोन आणि उज्जीएल. आणि मेरारीचे पुत्र त्यांच्या कुळांप्रमाणे, मूली आणि मूशी, हे लेवी लोकांची कुळे त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे आहेत. गेर्शोनला लोबेनीचे लोक आणि शिमीचे लोक; हे गेर्शोनचे कुळ आहेत. त्यांची गणना, एक महिन्याच्या आणि त्यावरील सर्व पुरुषांची संख्येनुसार, सात हजार पाचशे होती. आणि गेर्शोनाचे पुत्र तंबूच्या मागे समुद्राजवळ छावणी करतील. आणि गेदसोनाच्या लोकांच्या कुटुंबाच्या घराचा शासक, दाएलाचा मुलगा एलिसाफ. आणि गेदसोनच्या पुत्रांचे रक्षण साक्षीच्या तंबूमध्ये, तंबू आणि आच्छादन, आणि साक्षीच्या तंबूच्या दरवाजाचे आच्छादन, आणि अंगणाचे पडदे, आणि अंगणाच्या दरवाज्याचा पडदा जो तंबूवर आहे, आणि त्याच्या सर्व कामांचे उरलेले भाग.

कोहाथला अम्रामाचे लोक एक, आणि इस्साकाराचे लोक एक, आणि हेब्रोनाचे लोक एक, आणि उज्जिएलाचे लोक एक, हे कोहाथाचे लोक आहेत, संख्येप्रमाणे. एक महिन्याच्या आणि त्याहून अधिक वयाचे प्रत्येक पुरुष, आठ हजार सहाशे, पवित्र वस्तूंच्या रक्षणाचे काम करणारे. कहाथच्या पुत्रांचे लोक तंबूच्या दक्षिण बाजूला तळ देतील. आणि कहाथाच्या लोकांच्या वडिलांच्या घराण्याचा शासक, एलीसाफान उज्जीएलाचा मुलगा.

आणि त्यांची जबाबदारी म्हणजे कोश, टेबल, दिवाबत्ती, वेद्या, पवित्र पात्रे ज्यांच्यामध्ये ते सेवा करतात, आच्छादन आणि त्यांची सर्व कामे. आणि लेवींच्या शासकांवरील शासक, अहरोन याजकाचा पुत्र एलाजार, पवित्र वस्तूंच्या रक्षणासाठी नेमलेला होता. मेरारीला मूली लोक आणि मूशी लोक, हे मेरारीचे लोक आहेत. त्यांची गणना संख्येनुसार, एक महिन्याच्या वयापासून आणि त्यावरील प्रत्येक पुरुष, सहा हजार पन्नास होते. आणि मेरारी लोकांच्या वडिलांच्या घराण्यांचा शासक, अबीहाईलचा मुलगा सुरीएल, तंबूच्या बाजूला उत्तरेकडे छावणी करील. मेरारीच्या पुत्रांच्या रक्षणाची गणना: तंबूच्या शिरोभागा, आणि तिचे अडसर, आणि तिचे खांब, आणि तिच्या पाया, आणि त्यांची सर्व भांडी, आणि त्यांची कामे. आणि अंगणाचे स्तंभ भोवती, आणि

त्यांचे पाया, आणि मेखा, आणि त्यांचे दोरखंड.

ते जे साक्षीच्या तंबूसमोर पूर्वेकडे तळ ठोकणारे होते, मोशे आणि अहरोन आणि त्याचे पुत्र, जे इस्राएलच्या पुत्रांच्या रक्षणासाठी पवित्रस्थानाच्या रक्षणाचे रक्षण करणारे होते, आणि जो परका स्पर्श करील, तो मरेल. लेवी लोकांची संपूर्ण जनगणना, ज्यांची मोशे आणि अहरोन यांनी प्रभूच्या आज्ञेनुसार त्यांच्या कुळांप्रमाणे गणना केली, एक महिन्याचे आणि त्याहून अधिक वयाचे प्रत्येक पुरुष, बावीस हजार.

आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, इस्राएलच्या मुलांमधील सर्व पहिल्या जन्मलेल्या नरांची, एक महिन्याच्या आणि त्याहून वरच्या वयाच्या, तपासणी करा आणि नावाप्रमाणे त्यांची संख्या घ्या. आणि तू लेवींना माझ्यासाठी घेशील, मी प्रभु आहे, इस्राएलाच्या पुत्रांच्या सर्व प्रथमजातांच्या ऐवजी, आणि लेवींची गुरेढोरे इस्राएलाच्या पुत्रांच्या गुरेढोरांमधील सर्व प्रथमजातांच्या ऐवजी. आणि मोशेने प्रभूने आज्ञा केलेल्या रीतीने इस्राएलच्या मुलांमधील प्रत्येक प्रथमजाताची भेट घेतली. आणि सर्व प्रथमजात पुरुष, नावानुसार संख्येप्रमाणे, एक महिन्याच्या व त्यावरील वयाच्या, त्यांच्या गणनेतून, बावीस हजार दोनशे त्र्याहत्तर झाले. आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणून, इस्राएलाच्या सर्व प्रथमजात पुत्रांऐवजी लेवी लोकांना घे, आणि त्यांच्या गुरेढोरांऐवजी लेवी लोकांची गुरेढोरे घे, आणि लेवी लोक माझे असतील, मी प्रभु आहे. आणि तीन आणि सत्तर आणि दोनशे यांची खंडणी, जे लेवी लोकांपेक्षा अधिक होते, इस्राएलाच्या पुत्रांच्या प्रथमजातांपैकी, आणि तू प्रत्येक डोक्यामागे पाच शेकेल घेशील, पवित्र दिद्राख्मा प्रमाणे तू घेशील, एका शेकेलमध्ये वीस ओबोल. आणि तू अहरोन आणि त्याच्या मुलांना चांदी देशील, त्यांच्यामध्ये ओलांडणाऱ्यांची खंडणी. आणि मोशेने लेवींच्या सुटकेसाठी ओलांडणाऱ्यांची खंडणी म्हणून चांदी घेतली. इस्राएलच्या मुलांच्या प्रथमजातांकडून त्याने चांदी घेतली, एक हजार तीनशे पासष्ट शेकेल, पवित्र शेकेलाप्रमाणे. आणि मोशेने अधिक असलेल्यांची खंडणी अहरोनाला आणि त्याच्या मुलांना दिली, प्रभूच्या आवाजाद्वारे, ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती.

४

आणि प्रभु मोशे आणि आरोन यांना म्हणाला, काहाथाच्या मुलांची गणना घे, लेवीच्या मुलांमधून, त्यांच्या कुळांप्रमाणे, त्यांच्या वाडवडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे पंचवीस वर्षांपासून पन्नास वर्षांपर्यंत, प्रत्येक जो साक्षीच्या तंबूत सेवा करण्यासाठी आणि सर्व कामे करण्यासाठी प्रवेश करतो.

आणि ही कहाथाच्या पुत्रांची कामे साक्षीच्या तंबूमध्ये आहेत, परमपवित्र वस्तूंची. आणि अहरोन व त्याचे मुले प्रवेश करतील, जेव्हा छावणी काढून टाकली जाईल, आणि ते आच्छादन करणारा पडदा खाली ओढतील, आणि त्यामध्ये साक्षीचा कोश झाकतील. आणि ते त्यावर निळे कातडे आच्छादन ठेवतील, आणि त्यावर वरून संपूर्ण निळे वस्त्र घालतील, आणि दंड घालतील.

आणि त्या समोर ठेवलेल्या टेबलावर ते संपूर्ण जांभळे वस्त्र टाकतील, आणि वाट्या, आणि धूपपात्रे, आणि प्याले, आणि अर्पणपात्रे ज्यात तो ओततो, आणि भाकरी ज्या सतत तिच्यावर असतील. आणि ते तिच्यावर किरमिजी वस्त्र टाकतील, आणि निळ्या चर्मीण आच्छादनाने ती झाकतील, आणि तिच्यामधून दांडे घालतील. आणि ते निळे वस्त्र घेतील आणि प्रकाश देणारा दिवा, तिचे दिवे, तिचे चिमटे, तिची ओतण्याची पात्रे आणि तेलाची सर्व पात्रे ज्यांच्यामध्ये ते सेवा करतात ती झाकतील. आणि ते त्याला आणि त्याची सर्व भांडी निळ्या चर्माच्या आच्छादनात टाकतील, आणि त्याला वाहक दांड्यांवर ठेवतील. आणि सोन्याच्या वेदीवर ते निळे वस्त्र झाकतील, आणि ते निळ्या चामड्याच्या आच्छादनाने झाकतील, आणि त्याचे दांडे घालतील.

आणि ते सर्व सेवेची भांडी घेतील जितक्यांनी ते पवित्रस्थानात सेवा करतात, आणि त्यांना निळ्या वस्त्रात टाकतील, आणि त्यांना निळ्या चामड्याच्या आच्छादनाने झाकतील, आणि त्यांना दांड्यांवर ठेवतील. आणि तो आच्छादन वेदीवर ठेवील, आणि त्यावर संपूर्ण जांभळे वस्त्र झाकतील. आणि ते त्यावर सर्व भांडी ठेवतील ज्यांच्याद्वारे ते त्यावर सेवा करतात, आणि

अग्निपात्रे, आणि मांसाचे काटे, आणि वाट्या, आणि झाकण, आणि वेदीची सर्व भांडी, आणि ते त्यावर निळे चामड्याचे झाकण टाकतील, आणि ते त्याचे दांडे घालतील, आणि ते जांभळे वस्त्र घेतील, आणि ते गंगाळ व त्याचा पाया झाकतील, आणि ते त्यास निळ्या चामड्याच्या झाकणात टाकतील, आणि ते दांड्यांवर ठेवतील. आणि अहरोन व त्याचे पुत्र पवित्र वस्तू आणि सर्व पवित्र भांडी झाकणे पूर्ण करतील, छावणी काढताना, आणि त्यानंतर कहाथाचे पुत्र उचलण्यासाठी आत प्रवेश करतील, आणि ते पवित्र वस्तूंना स्पर्श करणार नाहीत, यासाठी की ते मरू नयेत, या गोष्टी कहाथाचे पुत्र साक्षपटाच्या तंबूत उचलतील.

पर्यवेक्षक एलाजार, आरोन याजकाचा पुत्र, प्रकाशाचे तेल, आणि संयोजनाचा धूप, आणि दररोजचा यज्ञ, आणि अभिषेकाचे तेल, संपूर्ण तंबूचे पर्यवेक्षण, आणि जे काही त्यामध्ये आहे, पवित्रस्थानात, सर्व कार्यांमध्ये.

आणि प्रभूने मोशे आणि आरोन यांना सांगितले, लेवी लोकांच्या मधून काहाथ वंशाच्या लोकांचा नाश करू नका. हे त्यांच्यासाठी करा, आणि ते जगतील आणि मरणार नाहीत, जेव्हा ते परमपवित्र वस्तूंकडे जातील, अहरोन आणि त्याचे पुत्र जावोत, आणि त्यांना प्रत्येकाला त्याच्या कामाप्रमाणे नेमतील. आणि ते अचानक पवित्र गोष्टी पाहण्यासाठी प्रवेश करणार नाहीत, आणि ते मरतील.

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणून, गेदसोनच्या मुलांची सुरुवात घे, आणि त्यांना त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे, त्यांच्या कुळांप्रमाणे, पंचवीस वर्षांच्या वयापासून आणि त्यावरील पन्नास वर्षांच्या वयापर्यंत त्यांची तपासणी कर, प्रत्येक जो साक्षीच्या तंबूत सेवा करण्यासाठी आणि आपली कामे करण्यासाठी प्रवेश करतो. ही गेदसोनाच्या लोकांची सेवा आहे: सेवा करणे आणि वाहून नेणे. आणि तो तंबूची कातडी, आणि साक्षपटाचा तंबू, आणि तिचे आच्छादन, आणि त्यावर वरून असलेले निळे आच्छादन, आणि साक्षपटाच्या तंबूच्या दरवाजाचे आच्छादन उचलेल. आणि अंगणाचे पडदे, जे साक्षपटाच्या तंबूवर आहेत, आणि उरलेल्या वस्तू, आणि सेवेची सर्व

भांडी ज्यांच्याद्वारे ते सेवा करतात, ते करतील. अहरोन आणि त्याच्या पुत्रांच्या आज्ञेनुसार गेदसोनाच्या पुत्रांची सेवा असेल, त्यांच्या सर्व सेवांनुसार आणि त्यांच्या सर्व कामांनुसार, आणि तू त्यांना नावाने नेमशील त्यांच्याकडून वाहून नेण्याच्या सर्व वस्तू. हे गेदसोनच्या पुत्रांचे साक्षपटाच्या तंबूतील सेवाकार्य आहे, आणि त्यांचे रक्षण अहरोन याजकाचा पुत्र इथामार याच्या हाती आहे.

मेरारीचे पुत्र त्यांच्या कुळांप्रमाणे, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे, त्यांची गणना करा. पंचवीस वर्षांच्या आणि त्यावरील वयाच्यांपासून पन्नास वर्षांच्या वयापर्यंत, त्यांची तपासणी करा, प्रत्येक जो साक्षपटाच्या तंबूची सेवा करण्यासाठी प्रवेश करतो. आणि त्यांच्याद्वारे उचलल्या जाणाऱ्यांच्या या रक्षणे, साक्षीच्या तंबूतील त्यांच्या सर्व कामांप्रमाणे: तंबूचे शिरोभाग, आणि अडसर, आणि तिचे खांब, आणि तिचे पाया, आणि आच्छादन, आणि त्यांचे पाया, आणि त्यांचे खांब, आणि तंबूच्या दरवाजाचे आच्छादन, आणि आवाराच्या सभोवतीचे स्तंभ, आणि त्यांचे पाया, आणि आवाराच्या दरवाजाच्या पडद्याचे स्तंभ, आणि त्यांचे पाया, आणि त्यांच्या मेखा, आणि त्यांचे दोरखंड, आणि त्यांची सर्व भांडी, आणि त्यांच्या सेवेच्या सर्व वस्तू, नावांनी त्यांची तपासणी करा, आणि त्यांच्याद्वारे उचलल्या जाणाऱ्या रक्षणाच्या सर्व भांडी. ही मरारीच्या पुत्रांच्या लोकांची सेवा त्यांच्या सर्व कामांमध्ये साक्षीच्या तंबूमध्ये अहरोन याजकाचा पुत्र इथामार याच्या हाती आहे.

आणि मोशे आणि अहरोन आणि इस्राएलच्या राज्यकर्त्यांनी कहाथच्या मुलांना त्यांच्या कुळांप्रमाणे, त्यांच्या वाडवडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे भेट दिली. पंचवीस वर्षांपासून ते पन्नास वर्षांपर्यंत, प्रत्येक जो साक्षीच्या तंबूत सेवा करण्यासाठी आणि काम करण्यासाठी प्रवेश करतो. आणि त्यांच्या कुळांप्रमाणे त्यांची गणना झाली, दोन हजार सातशे पन्नास. ही कहाथच्या लोकांची जनगणना आहे, साक्षीच्या तंबूमध्ये सेवा करणारे सर्व, जशी मोशे आणि अहरोन यांनी प्रभूच्या आवाजाद्वारे, मोशेच्या हाताद्वारे केली.

आणि गेर्शोनाच्या पुत्रांची त्यांच्या कुळांप्रमाणे, त्यांच्या वाडवडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे मोजणी करण्यात आली. पंचवीस वर्षांपासून आणि त्यावरील पन्नास वर्षांपर्यंत, प्रत्येक जो साक्षीच्या तंबूत सेवा करण्यासाठी आणि कामे करण्यासाठी प्रवेश करतो. आणि त्यांची गणना त्यांच्या कुळांप्रमाणे, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे झाली, दोन हजार सहाशे तीस. ही गेदसोनाच्या पुत्रांच्या लोकांची गणना आहे, साक्षीच्या तंबूमध्ये सेवा करणारे सर्व, ज्यांची मोशे आणि आरोन यांनी परमेश्वराच्या आवाजाद्वारे, मोशेच्या हाताद्वारे गणना केली.

मेरारीच्या पुत्रांचे लोक त्यांच्या कुळांप्रमाणे, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे मोजले गेले. पंचवीस वर्षांपासून ते पन्नास वर्षांपर्यंत, प्रत्येक जो साक्षपटाच्या तंबूच्या कामांसाठी सेवा करण्यास प्रवेश करतो. आणि त्यांची गणना त्यांच्या कुळांप्रमाणे, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे झाली, तीन हजार दोनशे. ही मेरारीच्या मुलांच्या लोकांची जनगणना आहे, ज्यांना मोशे आणि अहरोन यांनी प्रभूच्या आवाजाद्वारे, मोशेच्या हातात, भेट दिली. सर्व तपासलेले, ज्यांना मोशे आणि अहरोन आणि इस्राएलच्या अधिकाऱ्यांनी लेवी लोकांची त्यांच्या कुळांप्रमाणे आणि त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे तपासणी केली, पाच आणि वीस वर्षांच्या वयापासून आणि त्यावरून पन्नास वर्षांच्या वयापर्यंत, प्रत्येक जो कामाच्या कामांसाठी प्रवेश करतो, आणि साक्षीच्या तंबूत वाहून नेलेली कामे. आणि मोजलेल्यांची संख्या आठ हजार पाच शे ऐंशी झाली. प्रभूच्या आवाजाद्वारे त्यांनी मोशेच्या हाताने त्यांना भेट दिली, प्रत्येक पुरुषाला त्यांच्या कामांनुसार, आणि ज्या गोष्टी ते उचलतात त्यांच्यावर, आणि ते मोजले गेले, ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती.

५

आणि प्रभु मोशेकडे बोलला, म्हणाला, इस्राएलच्या मुलांना आज्ञा कर आणि त्यांनी छावणीतून बाहेर पाठवावे सर्व कुष्ठरोगी, सर्व स्त्राव असलेले आणि सर्व अशुद्ध आत्म्यावर. पुरुषापासून ते

स्त्रीपर्यंत, छावणीच्या बाहेर पाठवा, आणि ते त्यांच्या छावण्या अशुद्ध करणार नाहीत, ज्यात मी त्यांच्यामध्ये राहतो. आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी तसे केले, आणि त्यांनी त्यांना छावणीच्या बाहेर पाठवून दिले, जसे प्रभूने मोशेला सांगितले होते, तसे इस्राएलाच्या पुत्रांनी केले.

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, इस्राएलच्या मुलांना सांग, पुरुष किंवा स्त्री, जो कोणी सर्व मानवी पापांपैकी करेल, आणि दुर्लक्ष करून दुर्लक्ष करेल आणि तो आत्मा अपराध करेल, तो ज्या पापाची कबुली देईल जे त्याने केले होते, आणि अपराधाची मुख्य रक्कम परत करेल, आणि त्यावर त्याचा पाचवा भाग जोडेल, आणि ज्याच्याविरुद्ध त्याने अपराध केला त्याला परत करेल. जर त्या माणसाला सूडघेणारा नसेल, ज्याला तो अपराध परत द्यावा, तर प्रभूला परत दिला जाणारा तो अपराध याजकाचा असेल, प्रायश्चित्ताच्या मेंढ्याशिवाय, ज्याद्वारे त्याच्यासाठी प्रायश्चित्त केले जाईल.

आणि इस्राएलाच्या मुलांमधील सर्व पवित्र गोष्टींप्रमाणे सर्व प्रथमफळे, जितकी ते प्रभुला अर्पण करतील, ती याजकाला असतील. आणि प्रत्येकाच्या पवित्र केलेल्या वस्तू त्याच्या असतील, आणि जो पुरुष याजकाला देईल, त्या त्याच्या असतील.

आणि प्रभु मोशेकडे बोलला, म्हणाला, इस्राएलच्या मुलांशी बोल, आणि त्यांना सांग, जर एखाद्या पुरुषाची बायको भटकली असेल, आणि तिने त्याला तुच्छ मानून दुर्लक्ष केले असेल, आणि जर कोणी तिच्यासोबत बीजाच्या अंथरुणावर झोपतो, आणि ते तिच्या पतीच्या डोळ्यांपासून लपते, आणि ती लपवते, पण ती भ्रष्ट झाली असते, आणि तिच्यासोबत साक्षीदार नव्हता, आणि ती पकडली गेली नव्हती, आणि त्याच्यावर मत्सराचा आत्मा येतो, आणि तो आपल्या पत्नीचा मत्सर करतो, आणि ती अपवित्र झाली आहे, किंवा त्याच्यावर मत्सराचा आत्मा येतो, आणि तो आपल्या पत्नीचा मत्सर करतो, पण ती अपवित्र झालेली नाही, आणि तो माणूस आपल्या बायकोला याजकाकडे घेऊन जाईल, आणि तिच्याविषयी भेट आणील, एफाच्या दहाव्या भागाचे जवाचे पीठ, त्यावर तेल ओतणार नाही, किंवा त्यावर धूप ठेवणार नाही, कारण हा मत्सराचा यज्ञ

आहे, स्मरणाचा यज्ञ आहे, पाप आठवण करणारा आहे.

आणि याजक तिला आणील, आणि तिला प्रभूसमोर उभे करील. आणि याजक शुद्ध जिवंत पाणी मातीच्या भांड्यात घेईल, आणि साक्षपटाच्या तंबूच्या जमिनीवर असलेल्या पृथ्वीपैकी घेऊन याजक त्या पाण्यात टाकील. आणि याजक त्या स्त्रीला प्रभूसमोर उभे करेल, आणि त्या स्त्रीचे डोके उघडे करेल, आणि तिच्या हातावर स्मरणाचा यज्ञ, म्हणजे मत्सराचा यज्ञ देईल, पण याजकाच्या हाती या शापिताचे तिरस्काराचे पाणी असेल. आणि याजक तिला शपथ घालवील आणि त्या स्त्रीला म्हणेल, जर तुझ्यासोबत कोणी झोपला नाही, जर तुझ्या स्वतःच्या पुरुषाच्या अधीन राहून अशुद्ध होण्यासाठी तू उल्लंघन केले नाहीस, तर या शापित कडवट पाण्यापासून तू निर्दोष असशील. जर परंतु तू विवाहित असून पाप केलेस, किंवा अपवित्र झाली आहेस, आणि तुझ्या पतीशिवाय कोणी तुझ्याशी शारीरिक संबंध ठेवला, आणि याजकाने या शापाच्या शपथांमध्ये स्त्रीला शपथ घालवावी, आणि याजकाने स्त्रीला म्हणावे, प्रभूने तुला तुझ्या लोकांच्या मध्यात शाप आणि शपथ यांमध्ये ठेवावे, जेव्हा प्रभूने तुझी मांडी गळून पडलेली आणि तुझे पोट सुजलेले करावे. आणि हे शापित पाणी तुझ्या पोटात प्रवेश करेल, पोट फुगवण्यासाठी आणि तुझी मांडी नाश पावण्यासाठी, आणि ती स्त्री म्हणेल, असो, असो.

आणि याजक हे शाप पुस्तकात लिहील, आणि शापाच्या कडू पाण्यात पुसून टाकील. आणि तो पत्नीला शापित केलेल्या फटकाराचे पाणी पाजील, आणि फटकाराचे शापित पाणी तिच्यामध्ये प्रवेश करेल.

आणि याजक त्या बायकोच्या हातातून मत्सराचा यज्ञ घेईल, आणि तो यज्ञ प्रभूसमोर ठेवील, आणि तिला वेदीकडे आणील. आणि याजक तिच्या यज्ञातून स्मारक घेईल आणि ते वेदीवर अर्पण करेल, आणि त्यानंतर त्या बाईला पाणी पाजेल. आणि असे होईल की जर ती अशुद्ध असेल आणि तिच्या पुरुषाला सुटेल, आणि निंदेचे शापित पाणी तिच्यामध्ये प्रवेश करेल, आणि पोट फुगेल, आणि तिची मांडी पडेल, आणि ती स्त्री तिच्या लोकांमध्ये शाप होईल. जर ती स्त्री

अपवित्र झाली नाही आणि शुद्ध आहे, तर ती निर्दोष असेल आणि संतती उत्पन्न करेल. हा ईर्ष्येचा कायदा आहे, ज्याचे उल्लंघन विवाहित स्त्री करेल आणि ती अपवित्र होईल. किंवा माणूस जो, जर त्याच्यावर मत्सराचा आत्मा येतो आणि तो आपल्या बायकोचा मत्सर करतो, आणि आपल्या बायकोला प्रभूसमोर उभे करतो, तर याजक तिला हा सर्व नियम करील. आणि तो माणूस पापापासून निर्दोष असेल, आणि ती स्त्री तिचे पाप घेईल.

६

आणि प्रभूने मोशेशी बोलून म्हटले, इस्राएलाच्या मुलांशी बोल, आणि तू त्यांना म्हणशील, पुरुष किंवा स्त्री, जो मोठ्या प्रमाणात नवस करील, पवित्रतेचा नवस प्रभूला पवित्र करण्यासाठी, दाखरसापासून आणि मादक पेयापासून तो शुद्ध होईल, आणि दाखरसापासून बनवलेले आंबट किंवा मादक पेयापासून बनवलेले आंबट तो पिणार नाही, आणि द्राक्षापासून तयार केलेले काहीही तो पिणार नाही, आणि ताजी द्राक्षे किंवा मनुके तो खाणार नाही, त्याच्या नवसाच्या सर्व दिवसांत. द्राक्षवेलीपासून जे काही होते त्या सर्वांपासून, द्राक्षाच्या सालीपासून द्राक्षाच्या बियापर्यंत दारू, तो खाणार नाही शुद्धीकरणाच्या सर्व दिवसांत. वस्तरा त्याच्या डोक्यावर येणार नाही, जोपर्यंत ते दिवस पूर्ण होत नाहीत जितके त्याने प्रभूला नवस केला होता. तो पवित्र असेल आणि डोक्याचे सर्व केस वाढवीत राहील त्या नवसाच्या सर्व दिवसांत प्रभूला. मरण पावलेल्या कोणत्याही आत्म्यावर, वडिलावर आणि आईवर तो प्रवेश करणार नाही. आणि भाऊ किंवा बहिणीच्या मृत्यूनंतर तो त्यांच्यामुळे अशुद्ध होणार नाही, कारण त्याच्या देवाची प्रतिज्ञा त्याच्या डोक्यावर आहे.

त्याच्या नवसाच्या सर्व दिवस तो प्रभूसाठी पवित्र असेल. जर कोणी त्याच्यावर अचानक मरण पावला, तर लगेच त्याच्या नवसाचे डोके अशुद्ध होईल, आणि ज्या दिवशी तो शुद्ध केला जाईल त्या दिवशी तो आपले डोके मुंडन करेल, सातव्या दिवशी त्याचे मुंडन केले जाईल. आणि आठव्या

दिवशी तो दोन कासवे किंवा कबुतरांची दोन पिल्लू साक्षीच्या तंबूच्या दरवाज्यावर याजकाकडे आणेल.

आणि याजक पापाविषयी एक आणि होमार्पणासाठी एक करील, आणि याजक त्याच्यासाठी आत्म्याविषयी त्याने केलेल्या पापांबद्दल प्रायश्चित करील, आणि त्या दिवशी त्याचे डोके पवित्र करील ज्या दिवशी तो परमेश्वरास पवित्र केला गेला, नवसाचे दिवस. आणि तो एक वर्षाचे कोकरू अपराधाबद्दल आणेल, आणि ते पूर्वीचे दिवस निरर्थक होतील, कारण त्याच्या नवसाचे डोके अशुद्ध झाले होते.

आणि हा प्रार्थना केलेल्याचा कायदा आहे: ज्या दिवशी तो त्याच्या नवसाचे दिवस पूर्ण करील, त्या दिवशी तो स्वतः साक्षपटाच्या तंबूच्या दरवाजाजवळ आणेल. आणि तो आपली भेट प्रभूला आणणे करील: होमार्पणासाठी एक वर्षाचा निर्दोष कोकरू एक, पापार्पणासाठी एक वर्षाची निर्दोष मेंढी एक, आणि शांत्यर्पणासाठी निर्दोष मेंढा एक. आणि सुजीच्या बेखमीर भाकरींची टोपली जी तेलात मिसळलेल्या आहेत, आणि बेखमीर पापड्या ज्या तेलाने लेपलेल्या आहेत, आणि त्यांचा यज्ञ, आणि त्यांचे पेय अर्पण. आणि याजक प्रभूसमोर आणील, आणि त्याच्या पापाविषयी करील, आणि त्याचे होमार्पण करील. आणि तो मेंढा तारणाचा यज्ञ प्रभूला बेखमीर भाकरीच्या टोपलीवर करील, आणि याजक त्याचा यज्ञ आणि त्याचे पेयार्पण करील. आणि तो नवस केलेला साक्षपानाच्या तंबूच्या दरवाज्याजवळ आपल्या नवसाच्या डोक्याचे मुंडन करेल, आणि केस त्या अग्नीवर ठेवेल जो तारणाच्या यज्ञाखाली आहे.

आणि याजक त्या मेंढ्यापासून शिजवलेला हात घेईल, आणि टोपलीतून एक बेखमीर भाकर घेईल, आणि एक बेखमीर पापड घेईल, आणि नवस केलेल्या व्यक्तीने त्याचा नवस पूर्ण करून मुंडन केल्यानंतर याजक त्याच्या हातांवर ठेवील. आणि याजक त्यांना प्रभूसमोर अर्पण म्हणून आणील, ते याजकासाठी पवित्र असेल, डोलवलेल्या अर्पणाच्या छातीवर आणि उचललेल्या अर्पणाच्या बाहूवर, आणि त्यानंतर नवस केलेला द्राक्षरस पिईल. हा त्या व्यक्तीचा कायदा आहे

ज्याने प्रार्थना केली आहे, जो प्रभूला त्याची भेट अर्पण करण्याचा नवस करतो, त्याच्या प्रार्थनेविषयी, त्याच्या हाताला जे मिळेल त्याशिवाय, त्याच्या नवसाच्या सामर्थ्यानुसार, जो तो शुद्धतेच्या कायद्यानुसार करतो.

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणून, अहरोन आणि त्याच्या पुत्रांना बोल, असे म्हणत, अशा प्रकारे तुम्ही इस्राएलाच्या पुत्रांना आशीर्वाद द्याल, त्यांना म्हणत, प्रभु तुला आशीर्वाद देवो आणि तुझे रक्षण करो. प्रभू आपला चेहरा तुझ्यावर प्रकाशित करो आणि तुझ्यावर दया करो. प्रभु आपला चेहरा तुझ्यावर उचलावो, आणि तुला शांती देवो. आणि ते माझे नाव इस्राएलच्या पुत्रांवर ठेवतील, आणि मी प्रभू त्यांना आशीर्वाद देईन.

७

आणि असे झाले की ज्या दिवशी मोशेने तंबू उभारण्याचे काम पूर्ण केले, त्याने त्याचा अभिषेक केला आणि त्याला पवित्र केले, आणि तिची सर्व भांडी, आणि वेदी, आणि तिची सर्व भांडी, आणि त्यांचा अभिषेक केला आणि त्यांना पवित्र केले. आणि इस्राएलच्या अधिकाऱ्यांनी आणले, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांचे बारा अधिकारी, हे वंशांचे अधिकारी, हे तपासणीवर उभे राहिलेले. आणि त्यांनी त्यांची भेट प्रभूसमोर आणली, सहा झाकलेल्या गाड्या आणि बारा बैल, दोन अधिकाऱ्यांकडून एक गाडी आणि प्रत्येकाकडून एक वासरू, आणि त्यांनी तंबूसमोर आणले. आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, त्यांच्याकडून घे, आणि ते साक्षीच्या तंबूच्या सेवेच्या कामांसाठी असतील, आणि तू ते लेवींना देशील, प्रत्येकाला त्याच्या सेवेप्रमाणे. आणि मोशेने गाड्या आणि बैल घेतले व त्यांना लेवींना दिले. आणि दोन गाड्या व चार बैल त्याने गेदसोनच्या मुलांना त्यांच्या सेवेनुसार दिले. आणि चार गाड्या आणि आठ बैल त्याने मरारीच्या मुलांना त्यांच्या सेवेप्रमाणे दिले, अहरोन याजकाचा मुलगा इथामार याच्यामार्फत. आणि काआथच्या मुलांना त्याने काहीही दिले नाही, कारण पवित्र सेवेच्या वस्तू त्यांच्याजवळ आहेत, त्या ते खांद्यावर उचलतील.

आणि अधिकाऱ्यांनी वेदीच्या समर्पणासाठी भेटी आणल्या, ज्या दिवशी त्याचा अभिषेक केला होता, आणि अधिकाऱ्यांनी त्यांच्या भेटी वेदीसमोर आणल्या. आणि प्रभूने मोशेला सांगितले, प्रत्येक दिवशी एक अधिकारी, प्रत्येक दिवशी अधिकारी वेदीच्या समर्पणासाठी त्यांच्या भेटी आणतील.

आणि जो पहिल्या दिवशी आपली भेट अर्पण करणारा होता, तो नहशोन अमीनादाबाचा मुलगा, यहूदा वंशाचा अधिपती. आणि त्याने आपली भेट आणली, एक चांदीची वाटी, तिचे वजन एकशे तीस, एक चांदीची वाटी, सत्तर शेकेल पवित्र शेकेलाच्या प्रमाणाने, दोन्ही तेलात मिसळलेल्या मैद्याने भरलेल्या यज्ञासाठी. धूपदानी एक, दहा सोन्याची, धूपाने भरलेली. गुरांपैकी एक वासरू, एक मेंढा, एक वर्षाचा कोकरू होमार्पणासाठी, आणि पापाविषयी बकऱ्यांमधून एक करडू. आणि तारणाच्या यज्ञासाठी दोन गायी, पाच मेंढे, पाच बकरे, पाच वर्षाच्या मेंढ्या, ही अमीनादाबाच्या मुलाची नहशोनची भेट.

दुसऱ्या दिवशी सोगारचा मुलगा नथनेल, जो इस्साखार वंशाचा अधिकारी होता, त्याने अर्पण केले. आणि त्याने आपली भेट आणली: एक चांदीची वाटी, तिचे वजन एकशे तीस, एक चांदीचा कटोरा, सत्तर शेकेल पवित्र शेकेलाप्रमाणे, दोन्ही तेलात मिसळलेल्या मैद्याने भरलेले, यज्ञासाठी. धूपदानी एक, दहा सोन्याची, धूपाने भरलेली. गुरांपैकी एक वासरू, एक मेंढा, एक वर्षाचे कोकरू होमार्पणासाठी, आणि पापाविषयी बकऱ्यांमधून एक करडू. आणि तारणाच्या बलिदानासाठी गायी दोन, मेंढे पाच, बकरे पाच, एक वर्षाच्या मेंढ्या पाच, ही भेट नथनेल सोगाराच्या पुत्राची होती.

तिसऱ्या दिवशी जबुलूनच्या वंशजांचा अधिकारी, हेलोनाचा मुलगा अलियाब. त्याचे भेट: एक चांदीचे वाटी, ज्याचे वजन एकशे तीस होते, एक चांदीचे वाटी सत्तर शेकेल पवित्र शेकेलाप्रमाणे, दोन्ही तेलात मिसळलेल्या मैद्याने भरलेले यज्ञासाठी. धूपदानी एक, दहा सोन्याची, धूपाने भरलेली. गुरांपैकी एक वासरू, एक मेंढा, एक वर्षाचा कोकरू होमार्पणासाठी, आणि पापाविषयी

बकऱ्यांमधून एक करडू. आणि तारणाच्या बलिदानासाठी दोन गायी, पाच मेंढे, पाच बकरे, पाच वर्षाच्या मेंढ्या, ही हेलोनाचा मुलगा एलियाब याची भेट.

चौथ्या दिवशी रऊबेनाच्या पुत्रांचा अधिपती, शदेऊराचा पुत्र एलीसूर. त्याची भेट: एक चांदीचा वाटी, ज्याचे वजन एकशे तीस होते, एक चांदीची कटोरी सत्तर शेकेल वजनाची पवित्र शेकेलाच्या प्रमाणाने, दोन्ही तेलात मिसळलेल्या मैद्याने भरलेले यज्ञासाठी. धूपदानी एक, दहा सोन्याची, धूपाने भरलेली. गुरांपैकी एक वासरू, एक मेंढा, एक वर्षाचा कोकरू होमार्पणासाठी, आणि पापाविषयी बकऱ्यांमधून एक करडू. आणि तारणाच्या यज्ञासाठी दोन गायी, पाच मेंढे, पाच बकरे, पाच वर्षाच्या मेंढ्या, ही शदियूरच्या मुलाच्या एलिसूरची भेट.

पाचव्या दिवशी शिमोनाच्या पुत्रांचा अधिपती शलुमीएल, जो सुरीशद्दायचा पुत्र होता. त्याची भेट: एक चांदीचा वाटी, ज्याचे वजन एकशे तीस होते, एक चांदीची वाटी, सत्तर शेकेल पवित्र शेकेलाप्रमाणे, दोन्ही तेलात मिसळलेल्या मैद्याने भरलेल्या, यज्ञासाठी. एक सोन्याचे धूपदानी दहा [शेकेल], धूपाने भरलेले. गुरांपैकी एक वासरू, एक मेंढा, एक वर्षाचा कोकरू होमार्पणासाठी, आणि पापाविषयी बकऱ्यांमधून एक करडू. आणि तारणाच्या बलिदानासाठी दोन गायी, पाच मेंढे, पाच बकरे, पाच वर्षाच्या मेंढ्या, ही सौरिसादाईच्या मुलाच्या सालामिएलची भेट.

सहाव्या दिवशी गादच्या पुत्रांचा अधिपती एलियासाफ, रगुएलचा पुत्र. त्याचे भेट: एक चांदीचे वाटी, ज्याचे वजन एकशे तीस होते, एक चांदीचे वाटी, सत्तर शेकेल पवित्र शेकेलाप्रमाणे, दोन्ही तेलात मिसळलेल्या मैद्याने भरलेले, यज्ञासाठी. धूपदानी एक, दहा सोन्याची, धूपाने भरलेली. गुरांपैकी एक वासरू, एक मेंढा, एक वर्षाचा कोकरू होमार्पणासाठी, आणि पापाविषयी बकऱ्यांमधून एक करडू. आणि तारणाच्या बलिदानासाठी दोन गायी, पाच मेंढे, पाच बकरे, पाच वर्षाच्या मेंढ्या, ही भेट रगुएलाचा मुलगा एलिसाफ याची होती.

सातव्या दिवशी एफ्राइमाच्या पुत्रांचा अधिपती, अम्मीहूदाचा पुत्र अलीशामा. त्याची भेट: एक

चांदीचा वाटी, ज्याचे वजन एकशे तीस होते, एक चांदीची वाटी सत्तर शेकेल पवित्र शेकेलाप्रमाणे, दोन्ही तेलात मिसळलेल्या मैद्याने भरलेले यज्ञासाठी. धूपदानी एक, दहा सोन्याची, धूपाने भरलेली. गुरांपैकी एक वासरू, एक मेंढा, एक वर्षाचा कोकरू होमार्पणासाठी, आणि पापाविषयी बकऱ्यांमधून एक करडू. आणि तारणाच्या बलिदानासाठी दोन गायी, पाच मेंढे, पाच बकरे, पाच वर्षाच्या मेंढ्या, ही अम्मीहूदाचा मुलगा एलीशामा याची भेट.

आठव्या दिवशी मनश्शेच्या पुत्रांचा अधिपती, फदासूरचा पुत्र गमलिएल. त्याची भेट: एक चांदीचा वाटी, ज्याचे वजन एकशे तीस होते, एक चांदीची कटोरी सत्तर शेकेल वजनाची पवित्र शेकेलाच्या प्रमाणाने, दोन्ही तेलात मिसळलेल्या मैद्याने भरलेले, यज्ञासाठी. धूपदानी एक, दहा सोन्याची, धूपाने भरलेली. गुरांपैकी एक वासरू, एक मेंढा, एक वर्षाचा कोकरू होमार्पणासाठी, आणि बकऱ्यांमधून एक बकरी पापाबद्दल, आणि तारणाच्या बलिदानासाठी दोन गायी, पाच मेंढे, पाच बकरे, पाच वर्षाच्या मेंढ्या, ही भेट गमलिएल फदासूरच्या मुलाची.

नवव्या दिवशी बन्यामीनच्या पुत्रांचा अधिपती अबीदान, जो गिदोनीचा पुत्र होता. त्याचे भेट: एक चांदीचे वाटी, त्याचे वजन एकशे तीस, एक चांदीचे वाटी, सत्तर शेकेल पवित्र शेकेलाप्रमाणे, दोन्ही तेलात मिसळलेल्या मैद्याने भरलेले यज्ञासाठी. एक धूपदानी, दहा सोन्याची, धूपाने भरलेली. गुरांपैकी एक वासरू, एक मेंढा, एक वर्षाचा कोकरू होमार्पणासाठी, आणि पापाविषयी बकऱ्यांमधून एक करडू. आणि तारणाच्या बलिदानासाठी दोन गायी, पाच मेंढे, पाच बकरे, पाच वर्षाच्या मेंढ्या, ही गदेओनीचा मुलगा अबीदान याची भेट.

दहाव्या दिवशी दानाच्या पुत्रांचा अधिपती, अम्मीशद्दयाचा पुत्र अहीएजेर. त्याचे भेट: एक चांदीचे वाटी, ज्याचे वजन एकशे तीस होते, एक चांदीचे वाटी, सत्तर शेकेल पवित्र शेकेलाप्रमाणे, दोन्ही तेलात मिसळलेल्या मैद्याने भरलेले, यज्ञासाठी. धूपदानी एक, दहा सोन्याची, धूपाने भरलेली. गुरांपैकी एक वासरू, एक मेंढा, एक वर्षाचा कोकरू होमार्पणासाठी, आणि पापाविषयी बकऱ्यांमधून एक करडू. आणि तारणाच्या बलिदानासाठी दोन गायी, पाच मेंढे, पाच बकरे, पाच

वर्षाच्या मेंढ्या, ही अम्मीशद्दैच्या मुलाचा अहीएझेर याची भेट.

अकराव्या दिवशी आशेरच्या पुत्रांचा अधिपती, एख्रानाचा पुत्र फगिएल. त्याची भेट: एक चांदीचा वाटी, ज्याचे वजन एकशे तीस होते, एक चांदीची कटोरी सत्तर शेकेल वजनाची पवित्र शेकेलाच्या प्रमाणाने, दोन्ही तेलात मिसळलेल्या मैद्याने भरलेले, यज्ञासाठी. धूपदानी एक, दहा सोन्याची, धूपाने भरलेली. गुरांमधून एक वासरू, एक मेंढा, एक वर्षाचा कोकरू होमार्पणासाठी, आणि पापाविषयी बकऱ्यांमधून एक करडू. आणि तारणाच्या बलिदानासाठी गायी दोन, मेंढे पाच, बकरे पाच, एक वर्षाच्या मेंढ्या पाच, ही भेट फगेएल एख्रानाच्या पुत्राची.

बाराव्या दिवशी नफताली च्या पुत्रांचा अधिपती, एनानाचा पुत्र अहीरा. त्याची भेट: एक चांदीचा वाटी, ज्याचे वजन एकशे तीस होते, एक चांदीची कटोरी सत्तर शेकेल वजनाची पवित्र शेकेलाच्या प्रमाणाने, दोन्ही तेलात मिसळलेल्या मैद्याने भरलेले, यज्ञासाठी. धूपदानी एक, दहा सोन्याची, धूपाने भरलेली. गुरांमधून एक वासरू, एक मेंढा, एक वर्षाचा कोकरू होमार्पणासाठी, आणि पापाविषयी बकऱ्यांमधून एक करडू. आणि तारणाच्या बलिदानासाठी गायी दोन, मेंढे पाच, बकरे पाच, एक वर्षाच्या मेंढ्या पाच, ही भेट अहिरा एनानाच्या पुत्राची.

हे वेदीचे समर्पण ज्या दिवशी त्याला अभिषेक केला गेला, इस्राएलाच्या पुत्रांच्या अधिकाऱ्यांकडून: चांदीच्या वाट्या बारा, चांदीच्या कटोऱ्या बारा, सोन्याच्या धूपपात्रे बारा. एक वाटी एकशे तीस शेकेल्सची, आणि एक वाटी सत्तर शेकेल्सची, सर्व भांड्यांची चांदी दोन हजार चारशे शेकेल्स, पवित्र शेकेलाप्रमाणे. सोनेरी धूपदाने बारा, धूपाने भरलेली, धूपदान्यांचे सर्व सोने, एकशे वीस सोनेरी. होमार्पणासाठी सर्व गुरे, बारा वासरे, बारा मेंढे, बारा एक वर्षाचे कोकरे, आणि त्यांचे यज्ञ, आणि त्यांचे पेयार्पण, आणि पापार्पणासाठी बकऱ्यांमधून बारा बकरे. तारणाच्या बलिदानासाठी सर्व गुरे: चोवीस कालवडी, साठ मेंढे, साठ एक वर्षाचे बकरे, साठ एक वर्षाचे निर्दोष कोकरे. त्याचे हात भरल्यानंतर आणि त्याला अभिषेक केल्यानंतर हे वेदीचे समर्पण झाले.

मोशे साक्षीच्या तंबूत त्याच्याशी बोलण्यासाठी प्रवेश करीत असताना, त्याने प्रभूचा आवाज ऐकला जो त्याच्याशी बोलत होता, साक्षीच्या कोशावरील दयासनाच्या वरून, दोन करूबांच्या दरम्यान, आणि तो त्याच्याशी बोलत होता.

८

आणि प्रभु मोशेकडे बोलला, म्हणाला, आरोनाशी बोल, आणि तू त्याला म्हणशील, जेव्हा तू दिवे लावशील, दिव्यास्तंभाच्या समोरच्या बाजूला ते सात दिवे प्रकाश देतील. आणि अहरोनाने तसे केले, दिव्याच्या एका बाजूला, समोरच्या बाजूला तिचे दिवे लावले, जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती. आणि ही दिव्याची रचना घन सोन्याची होती, तिचा दांडा आणि तिची कमळे संपूर्णपणे घन होती, ज्या रूपाप्रमाणे प्रभूने मोशेला दाखवले होते, त्याप्रमाणे त्याने दिव्या बनवला.

आणि प्रभु मोशेला म्हणाला, इस्राएलाच्या मुलांमधून लेवी लोकांना घे, आणि त्यांना शुद्ध कर. आणि अशा प्रकारे तू त्यांचे शुद्धीकरण करशील, तू त्यांना शुद्धीकरणाचे पाणी शिंपडशील, आणि त्यांच्या संपूर्ण शरीरावर वस्तरा येईल, आणि ते त्यांची वस्त्रे धुतील, आणि ते शुद्ध होतील.

आणि ते गुरांमधून एक वासरू घेतील, आणि त्याच्यासाठी तेलात मिसळलेल्या मैद्याचा यज्ञ घेतील, आणि पापाविषयी तू गुरांमधून एक वर्षाचा वासरू घेशील. आणि तू लेवींना साक्षपटाच्या तंबूसमोर आणशील, आणि तू इस्राएलाच्या पुत्रांची सर्व मंडळी एकत्र करशील. आणि तू लेवींना प्रभूसमोर आणशील, आणि इस्राएलाचे पुत्र आपले हात लेवींवर ठेवतील. आणि अहरोन इस्राएलाच्या मुलांपासून लेवी लोकांना प्रभूसमोर अर्पण म्हणून वेगळे करील, आणि ते प्रभूची कामे करण्यासाठी असतील. आणि लेवी लोक वासरांच्या डोक्यांवर हात ठेवतील, आणि तू एक पापार्पण विषयी करशील, आणि एक होमार्पण प्रभूला, त्यांच्या विषयी प्रायश्चित करण्यासाठी.

आणि तू लेवी लोकांना प्रभूसमोर, अहरोनासमोर आणि त्याच्या मुलांसमोर उभे करशील, आणि तू त्यांना प्रभूसमोर भेट म्हणून परत करशील. आणि तू लेवी लोकांना इस्राएलाच्या पुत्रांमधून वेगळे करशील, आणि ते माझे असतील. आणि यानंतर लेवी लोक साक्षपटाच्या तंबूची कामे करण्यासाठी प्रवेश करतील, आणि तू त्यांना शुद्ध करशील व त्यांना परमेश्वरासमोर अर्पण करशील. कारण हे भेट म्हणून माझ्यासाठी दिलेले आहेत इस्राएलाच्या मुलांमधून, सर्व गर्भ उघडणाऱ्या सर्व प्रथमजातांच्या ऐवजी इस्राएलाच्या मुलांमधून मी त्यांना माझ्यासाठी घेतले आहे. कारण इस्राएलच्या मुलांमधील प्रत्येक प्रथमजात माझा आहे, माणसांपासून ते पशूंपर्यंत, ज्या दिवशी मी इजिप्तच्या भूमीतील प्रत्येक प्रथमजात मारला, त्या दिवशी मी त्यांना माझ्यासाठी पवित्र केले. आणि त्यांनी इस्राएलाच्या मुलांमधील सर्व प्रथम जन्मलेल्यांच्या ऐवजी लेवी लोकांना घेतले. आणि मी लेवी लोकांना भेट म्हणून अहरोन आणि त्याच्या मुलांना इस्राएलाच्या मुलांमधून दिले आहे, इस्राएलाच्या मुलांची कामे साक्षीच्या तंबूत करण्यासाठी, आणि इस्राएलाच्या मुलांविषयी प्रायश्चित करण्यासाठी, आणि इस्राएलाच्या मुलांमध्ये पवित्र गोष्टींकडे जवळ येणारा कोणी असणार नाही.

आणि मोशे आणि अहरोन आणि इस्राएलाच्या पुत्रांची सर्व मंडळी यांनी लेव्यांना जसे प्रभूने मोशेला लेव्यांविषयी आज्ञा केली होती तसे केले, इस्राएलाच्या पुत्रांनी त्यांना तसेच केले. आणि लेवींनी स्वतःला शुद्ध केले, आणि त्यांनी वस्त्रे धुतली, आणि अहरोनाने त्यांना प्रभूसमोर अर्पण म्हणून दिले, आणि अहरोनाने त्यांना पवित्र करण्यासाठी त्यांच्याविषयी प्रायश्चित्त केले. आणि या गोष्टींनंतर लेवी लोक त्यांची सेवा करण्यासाठी साक्षपटाच्या तंबूमध्ये अहरोनासमोर आणि त्याच्या मुलांसमोर प्रवेश केले, जसे प्रभूने मोशेला लेवी लोकांविषयी आज्ञा केली होती, तसे त्यांनी त्यांच्याशी केले.

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, हे लेवी लोकांविषयी आहे: पंचवीस वर्षे आणि त्यावरील वयाच्या लोकांनी साक्षपटाच्या तंबूत सेवा करण्यासाठी प्रवेश करावा. आणि पन्नास वर्षांच्या वयापासून तो सेवेपासून निघून जाईल, आणि तो यापुढे काम करणार नाही. आणि त्याचा भाऊ

साक्षीच्या तंबूमध्ये पहारे राखण्यासाठी सेवा करेल, पण कामे करणार नाही, असे तू लेवींना त्यांच्या पहाऱ्यांमध्ये कराल.

९

आणि प्रभूने मोशेशी सीनाय वाळवंटात बोलले, त्या दुसऱ्या वर्षात, त्यांनी इजिप्तच्या भूमीतून बाहेर पडल्यानंतर, पहिल्या महिन्यात, म्हणत मी म्हणालो, आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी वल्हांडण त्याच्या ठरलेल्या वेळी करावे, पहिल्या महिन्याच्या चौदाव्या दिवशी संध्याकाळच्या वेळी तू ते योग्य वेळी, त्याच्या नियमानुसार आणि त्याच्या विधीनुसार करशील. आणि मोशेने इस्राएलच्या मुलांना सांगितले की, सीनाय रानात महिन्याच्या चौदाव्या दिवशी सुरू होणारा वल्हांडण सण करावा. जसा प्रभूने मोशेला आज्ञा केली, तसे इस्राएलाच्या पुत्रांनी केले.

आणि जे पुरुष माणसाच्या आत्म्यावर अशुद्ध होते ते आले, आणि ते त्या दिवशी वल्हांडण करण्यास सक्षम नव्हते, आणि त्या दिवशी ते मोशे आणि अहरोन यांच्यासमोर आले. आणि त्या पुरुषांनी त्याला म्हटले, आम्ही मनुष्याच्या आत्म्यामुळे अशुद्ध आहोत, म्हणून आम्ही इस्राएलाच्या पुत्रांमध्ये त्याच्या ठरलेल्या वेळी प्रभूला अर्पण करण्यात कमी पडू नये काय? आणि मोशे त्यांना म्हणाला, येथे उभे राहा, आणि मी ऐकेन की प्रभु तुमच्या विषयी काय आज्ञा करील. आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, इस्राएलच्या मुलांना सांग, असे म्हणत: जो कोणी मनुष्य मनुष्याच्या आत्म्यावर अशुद्ध होईल, किंवा तुमच्यापासून दूर प्रवासात असेल, किंवा तुमच्या पिढ्यांमध्ये असेल, तो दुसऱ्या महिन्याच्या चौदाव्या दिवशी प्रभूला वल्हांडण करील. संध्याकाळच्या वेळी ते हे करतील, बेखमीर भाकरी आणि कडू भाज्यांसह ते हे खातील. ते त्यापैकी काहीही सकाळपर्यंत ठेवणार नाहीत, आणि त्याचे एकही हाड मोडणार नाहीत; वल्हवाच्या नियमाप्रमाणे ते करतील. आणि जो माणूस शुद्ध आहे आणि दूरच्या प्रवासावर नाही आणि वल्हांडण करण्यास चुकतो, त्याचा आत्मा त्याच्या लोकांतून नाश होईल, कारण त्याने प्रभूला भेट त्याच्या वेळी आणली नाही;

तो माणूस आपले पाप घेईल. जर तुमच्या भूमीत कोणी परदेशी तुमच्याकडे येतो आणि प्रभूला वल्हांडण करतो, तर वल्हांडणाच्या नियमाप्रमाणे आणि त्याच्या व्यवस्थेप्रमाणे तो ते करील. तुम्हाला, परदेशीला आणि भूमीच्या मूळ रहिवाशाला एकच नियम असेल.

आणि ज्या दिवशी तंबू उभा करण्यात आला, त्या दिवशी ढगाने साक्षीच्या घराचा तंबू झाकला, आणि संध्याकाळपासून तंबूवर अग्नीच्या रूपासारखे सकाळपर्यंत होते. अशाप्रकारे सतत होत होते, ढग दिवसा ते झाकत होते, आणि रात्री अग्नीचे रूप. आणि जेव्हा तंबूवरून ढग वर गेला, त्यानंतर इस्राएलाचे पुत्र निघाले, आणि ज्या ठिकाणी ढग उभा राहिला, तेथे इस्राएलाच्या पुत्रांनी तळ दिला. प्रभूच्या आज्ञेमुळे इस्राएलाचे पुत्र छावणी करतील, आणि प्रभूच्या आज्ञेमुळे ते प्रस्थान करतील. सर्व दिवस ज्यामध्ये मेघ तंबूवर सावली करतो, त्या दिवसांत इस्राएलाचे पुत्र छावणी करतील. आणि जेव्हा हा ढग तंबूवर अधिक दिवस ओढला जातो, तेव्हा इस्राएलाचे पुत्र देवाचे रक्षण पाळतील, आणि ते काढणार नाहीत. आणि असे होईल की जेव्हा ढग तंबूवर काही दिवस संख्येने राहील, तेव्हा प्रभूच्या आवाजाने ते तळ देतील आणि प्रभूच्या आज्ञेने ते निघतील. आणि असे होईल की जेव्हा ढग संध्याकाळपासून सकाळपर्यंत राहील आणि सकाळी ढग वर जाईल, तेव्हा ते निघतील, मग तो दिवस असो किंवा रात्र. महिन्याचे दिवस वाढत असताना, ढग तिच्यावर सावली करत असताना, इस्राएलचे पुत्र तळ ठोकतील आणि ते निघणार नाहीत. कारण प्रभूच्या आज्ञेद्वारे ते प्रस्थान करतील, त्यांनी प्रभूचे रक्षण पाळले, प्रभूच्या आज्ञेद्वारे मोशेच्या हाताद्वारे.

१०

आणि प्रभूने मोशेला सांगितले, तुझ्यासाठी चांदीचे दोन रणशिंगे कर, पिटलेले तू त्यांना बनवशील, आणि ते तुला मंडळीला परत बोलावण्यासाठी आणि छावण्या उचलण्यासाठी असतील. आणि तू त्यांच्यात फुंकशील, आणि सर्व मंडळी साक्षीच्या तंबूच्या दरवाजावर एकत्र होईल. जर परंतु एका मध्ये ते कर्णा वाजवतील, तर इस्राएलचे सर्व शासक नेते तुझ्याकडे येतील.

आणि तुम्ही रणशिंगाचा संकेत वाजवाल, आणि पूर्वेला तळ टाकणारे व तळ टाकलेले ते निघतील. आणि तुम्ही दुसरा संकेत रणशिंग वाजवाल, आणि दक्षिणेला छावणी घालणाऱ्या छावण्या निघतील, आणि तुम्ही तिसरा संकेत रणशिंग वाजवाल, आणि समुद्राजवळ छावणी घालणाऱ्या छावण्या निघतील, आणि तुम्ही चौथा संकेत रणशिंग वाजवाल, आणि उत्तरेकडे छावणी घालणाऱ्या छावण्या निघतील, ते त्यांच्या निघण्याच्या वेळी संकेताने रणशिंग वाजवतील. आणि जेव्हा तुम्ही मंडळी एकत्र कराल, तेव्हा तुम्ही कर्णा वाजवाल, आणि खूणेने नाही. आणि अहरोनाचे पुत्र जे याजक आहेत ते कर्णे वाजवतील, आणि हा तुमच्यासाठी तुमच्या पिढ्यांमध्ये शाश्वत नियम असेल. जर तुम्ही तुमच्या भूमीत युद्धासाठी तुमच्या विरोधात उभे राहिलेल्या शत्रूंविरुद्ध बाहेर जाल, आणि तुम्ही कर्णे वाजवाल, तर तुम्ही प्रभूसमोर आठवले जाल, आणि तुम्ही तुमच्या शत्रूंपासून वाचवले जाल. आणि तुमच्या आनंदाच्या दिवसांत, आणि तुमच्या सणांत, आणि तुमच्या चंद्रदर्शनांत, तुम्ही होमबलींवर कर्णे वाजवाल, आणि तुमच्या तारणाच्या यज्ञांवर, आणि तुमच्या देवासमोर तुम्हाला स्मरण होईल, मी प्रभु तुमचा देव आहे.

आणि असे झाले की दुसऱ्या वर्षात, दुसऱ्या महिन्याच्या विसाव्या दिवशी, साक्षीच्या तंबूवरून ढग वर गेला. आणि इस्राएलाचे पुत्र त्यांच्या तरतुदीसह सीनाय रानातून निघाले, आणि मेघ फारान रानात उभा राहिला. आणि त्यांनी प्रथम प्रभूच्या आज्ञेनुसार मोशेच्या हाताद्वारे प्रस्थान केले.

आणि यहूदाच्या मुलांच्या छावणीचा क्रम त्यांच्या सामर्थ्यासह प्रथम निघाला, आणि त्यांच्या सामर्थ्यावर अमीनादाबाचा मुलगा नहशोन होता. आणि इस्साखाराच्या पुत्रांच्या वंशाच्या सैन्यावर नथनाएल सोगाराचा पुत्र. आणि जबुलूनाच्या मुलांच्या वंशाच्या सैन्यावर एलीआब, हेलोनचा मुलगा. आणि ते तंबू खाली पाडतील, आणि गेदसोनचे पुत्र आणि मेरारीचे पुत्र, जे तंबू उचलणारे आहेत, ते निघतील.

आणि त्यांनी रऊबेनाच्या छावणीचा क्रम त्यांच्या सामर्थ्यासह उचलला, आणि त्यांच्या सामर्थ्यावर शदेऊराचा पुत्र एलिसूर होता. आणि शिमोनाच्या मुलांच्या वंशाच्या सैन्यावर सालामिएल,

सौरिसादाईचा मुलगा. आणि गादच्या मुलांच्या वंशाच्या सैन्यावर रागुएलाचा मुलगा एलीसाफ. आणि कहाथाचे पुत्र पवित्र वस्तू उचलून निघतील, आणि ते पोहोचेपर्यंत तंबू उभारतील. आणि एफ्राइम त्यांच्या सैन्यासह छावणीची रचना काढतील, आणि त्यांच्या सैन्यावर अम्मीहूदचा पुत्र एलीशामा असेल.

आणि मनश्शेच्या मुलांच्या वंशाच्या सैन्यावर फदास्सूरचा मुलगा गमलिएल. आणि बन्यामीनच्या मुलांच्या टोळीच्या सैन्यावर गदेओनीचा मुलगा अबीदान. आणि दानाच्या मुलांच्या छावणीचा क्रम शेवटचा काढतील, सर्व छावण्यांच्या शेवटी, त्यांच्या सामर्थ्यासह, आणि त्यांच्या सामर्थ्यावर अखीएझेर अम्मीशद्दयाचा मुलगा. आणि आशेर वंशाच्या मुलांच्या सैन्याच्या प्रमुखावर फागेल, एखरानाचा मुलगा. आणि नफ्थालीच्या पुत्रांच्या वंशाच्या सैन्यावर ऐनानाचा पुत्र अखिरे. ही इस्राएलच्या पुत्रांची सैन्ये होती, आणि त्यांनी आपल्या शक्तीसह कूच केले.

आणि मोशेने होबाब याला, जो रागुएलचा मुलगा, मिद्यानी, मोशेचा जावई होता, त्याला म्हटले, आम्ही त्या ठिकाणी निघत आहोत जी प्रभूने सांगितली, हा मी तुम्हाला देईन. आमच्या सोबत ये, आणि आम्ही तुझे चांगले करू, कारण प्रभूने इस्राएलविषयी चांगले बोलले आहे. आणि त्याने त्याला म्हटले, मी जाणार नाही, परंतु माझ्या भूमीत आणि माझ्या कुळात जाईन. आणि त्याने म्हटले, आम्हाला सोडू नका, कारण तू आमच्या सोबत वाळवंटात होतास, आणि तू आमच्यामध्ये वृद्ध म्हणून राहशील. आणि असे होईल की जर तू आमच्या सोबत जाशील, तर प्रभु आम्हाला जितक्या चांगल्या गोष्टी देईल, त्या आम्ही तुलाही देऊ.

आणि त्यांनी प्रभूच्या पर्वतापासून तीन दिवसांचा मार्ग प्रस्थान केले, आणि प्रभूच्या कराराचा कोश त्यांच्या आधी तीन दिवसांचा मार्ग पुढे गेला त्यांना विश्रांतीची जागा शोधण्यासाठी. आणि असे झाले की जेव्हा कोश काढला तेव्हा मोशे म्हणाला, जाग हो प्रभु, आणि तुझे शत्रू विखुरले जावोत, तुझा द्वेष करणारे सर्व पळून जावोत. आणि विश्रांतीत त्याने सांगितले, परत फिरा, प्रभु, हजारो आणि दहा हजारो इस्राएलात. आणि मेघ त्यांच्यावर सावली करणारा झाला दिवसा, जेव्हा

त्यांना छावणीतून बाहेर काढले.

११

आणि लोक प्रभूसमोर वाईट कुरकुर करीत होते, आणि प्रभूने ऐकले, आणि तो रागाने रागावला, आणि त्यांच्यामध्ये प्रभूकडून अग्नी पेटला, आणि त्याने छावणीचा काही भाग खाऊन टाकला. आणि लोकांनी मोशेकडे आरोळी केली, आणि मोशेने प्रभूकडे प्रार्थना केली, आणि आग थांबली. आणि त्या ठिकाणाचे नाव दहन असे ठेवण्यात आले, कारण त्यांच्यामध्ये प्रभूकडून अग्नी पेटवला गेला. आणि त्यांच्यामध्ये असलेल्या मिश्र जमावाने तीव्र इच्छा केली, आणि बसून ते रडले आणि इस्राएलाचे पुत्रही रडले, आणि त्यांनी म्हटले, आम्हाला मांस कोण खाऊ घालणार? आम्हाला आठवले ते मासे, जे आम्ही इजिप्तमध्ये मोफत खात होतो, आणि त्या काकड्या, आणि त्या खरबूजे, आणि त्या कांद्याचे पाला, आणि त्या कांदे, आणि ते लसूण. आता पण आमचा आत्मा पूर्णपणे कोरडा झाला आहे, मन्ना वगळता आमचे डोळे काहीही पाहत नाहीत. मन्ना धनिया बीज सारखा आहे, आणि त्याचे स्वरूप स्फटिकासारखे आहे. आणि लोक प्रवास करत होते, आणि त्यांनी गोळा केले, आणि त्यांनी ते गिरणीत दळले, आणि त्यांनी ते खलबत्त्यात चिरडले, आणि त्यांनी ते हांडीत उकडले, आणि त्यांनी त्याच्या पापड्या केल्या, आणि त्याचा आनंद तेलातील पापडाच्या चवीसारखा होता. आणि जेव्हा दव रात्री छावणीवर पडते, तेव्हा मान्ना त्यावर उतरते.

आणि मोशेने त्यांचे रडणे ऐकले, त्यांच्या प्रत्येक कुळाप्रमाणे, प्रत्येकजण आपल्या दाराशी, आणि प्रभु फार रागाने रागावला, आणि मोशेसमोर ते वाईट होते. आणि मोशे प्रभूला म्हणाला, तू आपल्या सेवकाला का पीडित केलेस, आणि मला तुझ्यासमोर कृपा का मिळाली नाही, की या लोकांचा आवेग माझ्यावर ठेवला? मी या सर्व लोकांना गर्भात धारण केले नाही, किंवा मी त्यांना जन्म दिला नाही. मग तू मला का म्हणतोस, त्याला तुझ्या छातीशी धर, जशी दाई दूध पिणाऱ्या

बालकाला उचलते, त्या भूमीत ज्याविषयी तू त्यांच्या वडिलांना शपथ घेतलीस? माझ्याकडे कोठून मांस आहे, या सर्व लोकांना देण्यासाठी? कारण ते माझ्यावर रडत आहेत, म्हणत आहेत, आम्हाला मांस दे, जेणेकरून आम्ही खाऊ. मी एकटा या लोकांना सहन करू शकणार नाही, कारण हे वचन माझ्यासाठी फार जड आहे. जर तू माझ्याशी असे करत आहेस, तर मला नाशाने मार, जर मला तुझ्याकडून दया मिळाली असेल, जेणेकरून मी माझी पीडा पाहू नये.

आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, माझ्यासाठी इस्राएलच्या वडिलांपैकी सत्तर पुरुष एकत्र कर, ज्यांना तू स्वतः जाणतोस, कारण हे लोकांचे वडील आणि लेखक आहेत, आणि त्यांना साक्षीच्या तंबूकडे आण, आणि ते तेथे तुझ्याबरोबर उभे राहतील. आणि मी खाली येईन, आणि तेथे तुझ्याबरोबर बोलेन, आणि तुझ्यावर असलेल्या आत्म्यापासून मी काढून घेईन, आणि त्यांच्यावर ठेवीन, आणि ते तुझ्याबरोबर लोकांच्या भाराला मदत करतील, आणि तू स्वतः एकटा वाहणार नाहीस. आणि लोकांना तू म्हणशील, उद्यासाठी स्वतःला शुद्ध करा, आणि तुम्ही मांस खाल, कारण तुम्ही प्रभूसमोर रडलात, म्हणत, आम्हाला मांस कोण खाऊ घालेल? कारण इजिप्तमध्ये आम्हाला चांगले होते, आणि प्रभू तुम्हाला मांस खाण्यासाठी देईल, आणि तुम्ही मांस खाल. तुम्ही एक दिवस खाणार नाही, दोन नाही, पाच दिवस नाही, दहा दिवस नाही, वीस दिवस नाही, एका महिन्याच्या दिवसांपर्यंत तुम्ही खाल, जोपर्यंत ते तुमच्या नाकपुड्यांतून बाहेर येणार नाही, आणि ते तुम्हाला मळमळ होईल, कारण तुम्ही प्रभूची अवज्ञा केली, जो तुमच्यामध्ये आहे, आणि तुम्ही त्याच्यासमोर रडलात, म्हणत, आम्हाला इजिप्तमधून बाहेर का यावे लागले? आणि मोशे म्हणाला, हे लोक सहाशे हजार पायी सैनिक आहेत, ज्यांच्यामध्ये मी आहे, आणि तू म्हणालास, मी त्यांना खाण्यासाठी मांस देईन, आणि ते एक महिना खातील. मेंढ्या आणि गाई त्यांच्यासाठी कापल्या जातील आणि त्यांना पुरतील का? किंवा समुद्रातील सर्व मासे त्यांच्यासाठी एकत्र केले जातील आणि त्यांना पुरतील का? आणि प्रभू मोशेला म्हणाला, प्रभूचा हात पुरेसा होणार नाही काय? आता तू जाणशील की माझे वचन तुला गाठेल की नाही.

आणि मोशे बाहेर गेला आणि लोकांशी प्रभूचे शब्द बोलला, आणि लोकांच्या वडिलांपैकी सत्तर

पुरुषांना एकत्र केले, आणि त्याने त्यांना तंबूभोवती उभे केले. आणि प्रभु ढगात खाली आला, आणि त्याच्याशी बोलला, आणि त्याच्यावरील आत्म्यातून काढून घेऊन त्या सत्तर वडील पुरुषांवर ठेवले, आणि जेव्हा आत्मा त्यांच्यावर विश्रांती घेतला, तेव्हा त्यांनी भविष्यवाणी केली, आणि पुन्हा ते करू शकले नाहीत. आणि दोन पुरुष छावणीत राहिले, एकाचे नाव एलदाद आणि दुसऱ्याचे नाव मोदाद, आणि त्यांच्यावर आत्मा उतरला, आणि हे नोंदणीकृत होते, आणि ते तंबूकडे आले नाहीत, आणि त्यांनी छावणीत भविष्यवाणी केली. आणि तो तरुण धावत जाऊन मोशेला कळवले आणि म्हणाला, एलदाद आणि मेदाद छावणीत संदेष्टेपण करतात. आणि नूनचा मुलगा येशू, जो मोशेजवळ उभा होता, जो निवडलेला होता, त्याने उत्तर देऊन म्हटले, हे स्वामी मोशे, त्यांना थांबवा. आणि मोशे त्याला म्हणाला, तू माझ्यासाठी मत्सर करतोस का? आणि असे कोण करील की प्रभूचे सर्व लोक संदेष्टे व्हावेत, जेव्हा प्रभू त्यांच्यावर आपला आत्मा देईल? आणि मोशे आणि इस्राएलचे वडील छावणीत गेले.

आणि प्रभूपासून एक आत्मा बाहेर गेला, आणि समुद्रातून लावे आणल्या, आणि छावणीवर टाकल्या, येथून एक दिवसाचा मार्ग, आणि येथून एक दिवसाचा मार्ग, छावणीच्या सभोवती, पृथ्वीपासून जवळजवळ दोन हात उंचीवर. आणि लोक उठून संपूर्ण दिवस, संपूर्ण रात्र आणि पुढचा संपूर्ण दिवस लावे गोळा करत राहिले. ज्याने सर्वात कमी गोळा केले त्याने दहा कोर गोळा केले, आणि त्यांनी छावणीच्या सभोवती स्वतःसाठी ते थंड करण्यासाठी पसरवले. मांस अजून त्यांच्या दातांत होते, संपण्याआधी, आणि प्रभु लोकांवर रागावला, आणि प्रभूने लोकांना फार मोठा मार मारला. आणि त्या ठिकाणाचे नाव इच्छेच्या कबरी असे ठेवण्यात आले, कारण तेथे त्यांनी इच्छा करणाऱ्या लोकांना पुरले. समाधींपासून इच्छेच्या ठिकाणाहून लोकांनी असेरोथला प्रस्थान केले, आणि लोक असेरोथ येथे राहिले.

१२

आणि मिरियम आणि अहरोन मोशेच्या विरुद्ध बोलले, त्या इथिओपियन स्त्रीमुळे जी मोशेने घेतली होती, कारण त्याने इथिओपियन स्त्री घेतली होती. आणि त्यांनी म्हटले, प्रभु फक्त मोशेशीच बोलला आहे काय? आमच्याशी तो बोलला नाही काय? आणि प्रभूने हे ऐकले. आणि तो माणूस मोशे पृथ्वीवर असणाऱ्या सर्व माणसांपेक्षा अत्यंत नम्र होता. आणि प्रभु तात्काळ मोशे, आरोन आणि मिरियम यांना म्हणाला, तुम्ही तिघे साक्षीच्या तंबूत या. आणि ते तिघे साक्षीच्या तंबूत गेले, आणि प्रभु ढगाच्या खांबात खाली आला, आणि साक्षीच्या तंबूच्या दारावर उभा राहिला, आणि अहरोन व मिर्याम यांना बोलावण्यात आले, आणि ते दोघेही बाहेर गेले. आणि तो त्यांना म्हणाला, माझे शब्द ऐका, जर तुमचा संदेष्टा प्रभूला होईल, तर मी त्याला दृष्टांतात ओळखला जाईन, आणि झोपेत मी त्याच्याशी बोलेन. माझा सेवक मोशे असा नाही, तो माझ्या संपूर्ण घरात विश्वासू आहे. तोंडाशी तोंड लावून मी त्याच्याशी बोलतो, प्रत्यक्ष रूपात, आणि कोड्यांद्वारे नाही, आणि त्याने प्रभूचे तेज पाहिले, आणि मग तुम्ही माझा सेवक मोशे याच्या विरुद्ध बोलायला का घाबरला नाहीत? आणि प्रभूचा संतापाचा क्रोध त्यांच्यावर आला, आणि तो निघून गेला. आणि तो ढग तंबूपासून निघून गेला, आणि पाहा, मिरियम बर्फासारखी कुष्ठरोगी झाली होती, आणि अहरोनाने मिरियमकडे पाहिले, आणि पाहा, ती कुष्ठरोगी होती. आणि अहरोनाने मोशेला म्हटले, विनंती करतो प्रभु, आमच्यावर पाप लादू नका, कारण आम्ही अज्ञानाने केले, ज्याप्रमाणे आम्ही पाप केले. ती मृत्यूसारखी होऊ नये, आईच्या गर्भाशयातून बाहेर येणाऱ्या गर्भपातासारखी, जी तिच्या मांसाचा अर्धा भाग खाते. आणि मोशे प्रभूकडे ओरडला म्हणत, हे देवा, मी तुझी विनंती करतो, तिला बरे कर. आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, जर तिच्या वडिलांनी तिच्या चेहऱ्यावर थुंकले असते तर ती सात दिवस लाजली नसती का? तिला सात दिवस छावणीबाहेर ठेवावे, आणि त्यानंतर ती आत येईल.

आणि मिरियामला सात दिवस छावणीच्या बाहेर वेगळे ठेवण्यात आले, आणि मिरियाम शुद्ध होईपर्यंत लोक निघाले नाहीत.

आणि यानंतर लोक असेरोथ येथून निघाले, आणि त्यांनी पारानच्या वाळवंटात तळ दिला.

१३

आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, तुझ्यासाठी माणसे पाठव, आणि त्यांनी कनानी लोकांच्या भूमीची हेरगिरी करावी, जी मी इस्राएलच्या मुलांना ताब्यासाठी देतो, प्रत्येक वंशातून एक पुरुष, त्यांच्या वडिलांच्या कुळांप्रमाणे, तू त्यांना पाठवशील, त्यांच्यातील सर्व नेते.

आणि मोशेने त्यांना फारान वाळवंटातून प्रभूच्या आवाजाद्वारे पाठवले, हे सर्व इस्राएलाच्या पुत्रांचे नेते पुरुष होते. आणि ही त्यांची नावे रऊबेनाच्या वंशाची: शमुवेल जक्कूराचा पुत्र. शिमोनच्या वंशातील, शफाट सौरीचा पुत्र. यहूदाच्या वंशातील कालेब, यफुन्नेहाचा पुत्र. इस्साखाराच्या वंशाचा इगाल, योसेफाचा पुत्र. एफ्राइम वंशाचा होशेया, नूनचा पुत्र. बेन्यामीनच्या वंशातील फाल्ती, राफूचा पुत्र. झेबुलूनच्या वंशातील गुदिएल, सुदीचा पुत्र. योसेफाच्या वंशातून, मनश्शेच्या पुत्रांपैकी, गद्दी हा सूसीचा पुत्र. दान वंशाचा, अम्मीएल गमल्लीचा पुत्र. आशेर वंशाचा सथूर, मिखाएलाचा पुत्र. नफ्थालीच्या वंशाचा नाबी, शब्बईचा पुत्र. गाद वंशाचा गुदिएल, माखीचा पुत्र. ही त्या पुरुषांची नावे आहेत ज्यांना मोशेने त्या भूमीची हेरगिरी करण्यासाठी पाठवले, आणि मोशेने नूनचा मुलगा होशेला यहोशवा असे नाव दिले.

आणि मोशेने त्यांना कनान देशाची हेरगिरी करण्यासाठी पाठवले, आणि त्यांना म्हणाला, या रानातून वर जा, आणि तुम्ही डोंगरावर जाल, आणि तुम्ही ती जमीन कशी आहे ते पहाल, आणि तिच्यावर राहणारे लोक कसे आहेत ते पहाल, ते मजबूत आहेत की अशक्त, किंवा ते थोडे आहेत की पुष्कळ. आणि ही भूमी कशी आहे ज्यावर हे लोक वसले आहेत, ती चांगली आहे की वाईट, आणि ही शहरे कशी आहेत ज्यात हे लोक राहतात, ती तटबंदीच्या आहेत की बिनतटबंदीच्या. आणि ही जमीन कशी आहे, सुपीक की ओसाड, त्यामध्ये झाडे आहेत की नाहीत, आणि चिकाटी धरून तुम्ही जमिनीची फळे घ्याल. आणि हे दिवस वसंतऋतूचे दिवस होते, द्राक्षांचे अग्रदूत.

आणि वर गेल्यावर त्यांनी सीन वाळवंटापासून रहोबपर्यंतची भूमी पाहिली, हमाथमध्ये प्रवेश करणाऱ्यांपर्यंत. आणि ते रानात वर गेले, आणि ते हेब्रोनपर्यंत गेले, आणि तेथे अहिमान, आणि शेशै, आणि तलमै, अनाकाच्या पिढ्या होत्या, आणि हेब्रोन इजिप्तमधील तानीसच्या सात वर्षे आधी बांधले गेले. आणि ते द्राक्षांच्या घडाच्या दरीपर्यंत आले, आणि त्यांनी तिची हेरगिरी केली, आणि त्यांनी तेथून एक फांदी आणि त्यावर द्राक्षांचा एक घड कापला, आणि त्यांनी त्याला दांड्यांवर उचलले, आणि डाळिंबे आणि अंजिरे घेतली. आणि त्या ठिकाणाला त्यांनी द्राक्षांच्या घडाची दरी असे नाव दिले, कारण इस्राएलाच्या पुत्रांनी तेथून जे द्राक्षांचे घड कापले होते त्यामुळे. आणि त्यांनी चाळीस दिवसांनी ती भूमी शोधून घेतल्यानंतर तेथून परत आले.

आणि गेल्यावर ते मोशे आणि आरोन यांच्याकडे आणि इस्राएलाच्या पुत्रांच्या सर्व मंडळीकडे फारान वाळवंटातील कादेश येथे आले, आणि त्यांना आणि सर्व मंडळीला उत्तर दिले, आणि त्या भूमीचे फळ दाखवले. आणि त्यांनी त्याला वर्णन केले आणि म्हणाले, आम्ही त्या भूमीत आलो ज्यामध्ये तू आम्हाला पाठवलेस, दूध आणि मध वाहणारी भूमी, आणि हे तिचे फळ आहे. पण कारण की तेथे वास्तव्य करणारे राष्ट्र धाडसी आहे, आणि शहरे तटबंदीची व अत्यंत मोठी आहेत, आणि आम्ही तेथे अनाकाची पिढी पाहिली. आणि अमालेक दक्षिणेकडील भूमीत राहतो, आणि हित्ती, आणि हिव्वी, आणि यबूसी, आणि अमोरी डोंगराळ प्रदेशात राहतो, आणि कनानी समुद्राजवळ राहतो, आणि यार्डन नदीजवळ. आणि खालेबने मोशेकडे लोकांना शांत केले, आणि त्याला म्हणाला, नाही, परंतु आम्ही वर जाऊन तिचा वारसा घेऊ, कारण आम्ही त्यांच्याविरुद्ध सामर्थ्यवान आहोत. आणि जे लोक त्याच्या सोबत वर गेले होते, त्यांनी सांगितले, आम्ही वर जात नाही, कारण आम्ही त्या राष्ट्राकडे वर जाण्यास सक्षम नाही, कारण ते आमच्यापेक्षा अधिक बलवान आहे. आणि त्यांनी ज्या भूमीची हेरगिरी केली होती तिच्याबद्दल इस्राएलच्या पुत्रांसमोर विस्मयकारक वृत्तांत मांडला, म्हणत, ज्या भूमीची हेरगिरी करण्यासाठी आम्ही गेलो होतो, ती भूमी आपल्या रहिवाशांना खाऊन टाकणारी आहे, आणि आम्ही तेथे जे सर्व लोक पाहिले, ते मोठ्या उंचीचे पुरुष होते. आणि तेथे आम्ही त्या राक्षसांना पाहिले आहे, आणि आम्ही त्यांच्या समोर टोळांसारखे होतो, परंतु अशा प्रकारे आम्ही त्यांच्या समोर होतो.

१४

आणि सर्व मंडळीने आवाज उठवला, आणि लोक त्या संपूर्ण रात्री रडले. आणि मोशे आणि आरोन यांच्यावर सर्व इस्राएलाचे पुत्र कुरकुर करीत होते, आणि सर्व मंडळीने त्यांना म्हटले, काश आम्ही इजिप्तच्या भूमीत मरण पावलो असतो, किंवा या वाळवंटात मरण पावलो असतो, आणि प्रभु आम्हाला या भूमीत युद्धात पडण्यासाठी का आणतो? आमच्या स्त्रिया आणि मुले लुटमार होतील, म्हणून आता इजिप्तला परत जाणे चांगले आहे. आणि त्यांनी एकमेकांना म्हटले, आपण एक नेता नेमूया आणि इजिप्तला परत जाऊया. आणि मोशे आणि आरोन इस्राएलाच्या मुलांच्या संपूर्ण मंडळीसमोर चेहऱ्यावर पडले.

यहोशवा जो नूनचा मुलगा होता, आणि कालेब जो यफुन्नेचा मुलगा होता, ज्यांनी त्या भूमीची हेरगिरी केली होती, त्यांनी आपली वस्त्रे फाडली, आणि त्यांनी इस्राएलाच्या पुत्रांच्या सर्व मंडळीला सांगितले, जी भूमी आम्ही शोधून काढली ती अत्यंत चांगली आहे. जर प्रभु आम्हाला निवडतो, तर तो आम्हाला या भूमीत आणणेल आणि ती आम्हाला देईल, ही भूमी जी दूध आणि मध वाहणारी आहे. पण प्रभूपासून बंडखोर होऊ नका, आणि तुम्ही पृथ्वीवरील लोकांची भीती बाळगू नका, कारण ते तुमच्यासाठी अन्न आहेत. त्यांची वेळ त्यांच्यापासून दूर गेली आहे, आणि प्रभू आमच्यामध्ये आहे, त्यांची भीती बाळगू नका.

आणि सर्व मंडळीने त्यांना दगडांनी ठेचून मारण्यास सांगितले, आणि प्रभूचे वैभव साक्षीच्या तंबूवरील ढगात इस्राएलाच्या सर्व मुलांना दिसले. आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, किती काळपर्यंत हे लोक मला चिथावतील? आणि किती काळपर्यंत ते माझ्यावर विश्वास ठेवणार नाहीत, त्या सर्व चिन्हांवरून जी मी त्यांच्यामध्ये केली? मी त्यांना मृत्यूने मारीन आणि त्यांचा नाश करीन, आणि तुला व तुझ्या वडिलांच्या घराण्याला एका मोठ्या राष्ट्रात करीन, यापेक्षा कितीतरी अधिक मोठे. आणि मोशे प्रभूला म्हणाला, आणि मिसर ऐकेल की तू आपल्या सामर्थ्याने या लोकांना

त्यांच्यातून वर आणलास. पण या पृथ्वीवर राहणाऱ्या सर्वांनी ऐकले आहे की, तू या लोकांमध्ये प्रभु आहेस, हे प्रभू, जो डोळ्यासमोर डोळ्यांनी दिसतोस, आणि तुझा ढग त्यांच्यावर उभा आहे, आणि तू ढगाच्या खांबामध्ये दिवसा त्यांच्यापुढे जातोस, आणि अग्नीच्या खांबामध्ये रात्री. आणि तू या लोकांचा नाश करशील जसे एका माणसाचा, आणि जितक्या राष्ट्रांनी तुझे नाव ऐकले आहे ती म्हणतील, असे म्हणत, प्रभु हे लोक त्यांना शपथ घेऊन दिलेल्या भूमीत आणण्यास सक्षम नसल्यामुळे, त्याने त्यांना वाळवंटात पाडले. आणि आता हे प्रभू, तुझे सामर्थ्य उंचावले जावो, ज्या रीतीने तू म्हणत म्हणालास. प्रभु सहनशील आहे, आणि दयेने विपुल आहे, आणि सत्य आहे, अधर्म आणि अन्याय आणि पाप काढून टाकणारा आहे, आणि शुद्धीकरणाने दोषी व्यक्तीला शुद्ध करणार नाही, वडिलांची पापे मुलांवर तिसऱ्या आणि चौथ्या पिढीपर्यंत परत देणारा आहे. या लोकांचे पाप तुझ्या मोठ्या दयेप्रमाणे क्षमा कर, जसे तू त्यांच्यावर मिसरपासून आतापर्यंत कृपाळू होतास.

आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, मी तुझ्या शब्दाप्रमाणे त्यांच्यावर कृपाळू आहे. पण मी जिवंत आहे आणि माझे नाव जिवंत आहे, आणि प्रभूचे गौरव सर्व पृथ्वी भरेल. कारण सर्व पुरुष जे माझे गौरव पाहत होते, आणि जी चिन्हे मी मिसरमध्ये केली, आणि रानात केली, आणि त्यांनी मला दहाव्यांदा चाचणी केली, आणि त्यांनी माझा आवाज ऐकला नाही, खरोखच ते ती भूमी पाहणार नाहीत, जी मी त्यांच्या वडिलांना शपथ घेतली, परंतु त्यांची मुले जी माझ्याबरोबर येथे आहेत, जितकी चांगले किंवा वाईट जाणत नाहीत, प्रत्येक तरुण अननुभवी, त्यांना मी ती भूमी देईन, परंतु सर्व ज्यांनी मला चिथावले, ते ती पाहणार नाहीत. पण माझा सेवक खालेब, कारण त्याच्यामध्ये दुसरा आत्मा आहे आणि त्याने मला अनुसरण केले, मी त्याला त्या भूमीत आणेन ज्यामध्ये तो तेथे गेला होता आणि त्याचे बीज तिला वारसा मिळवेल. पण अमालेक आणि कनानी खोऱ्यात राहतात, उद्या मागे वळा आणि तुम्ही वाळवंटात निघा, लाल समुद्राच्या मार्गाने.

आणि प्रभूने मोशे व आरोन यांना म्हटले, किती काळ पर्यंत ही दुष्ट मंडळी? जे ते माझ्या समोर कुरकुर करतात, इस्राएलच्या मुलांचा कुरकुर, जो त्यांनी तुमच्याविषयी केला होता, तो मी ऐकला

आहे. मी त्यांना म्हणालो, मी जिवंत आहे, असे प्रभु म्हणतो, खरोखर ज्या रीतीने तुम्ही माझ्या कानात बोललात, त्याप्रमाणे मी तुम्हाला करीन. या वाळवंटात तुमचे अवयव पडतील, आणि तुमची सर्व मोजणी, आणि तुमचे मोजलेले लोक वीस वर्षांचे आणि त्याहून वर, जे सर्व माझ्याविरुद्ध कुरकुरले, जर तुम्ही त्या भूमीत प्रवेश कराल ज्यावर मी तुम्हाला वास्तव्य करण्यासाठी माझा हात ताणला होता, परंतु फक्त यफुन्नेचा पुत्र कालेब आणि नूनचा पुत्र यहोशवा. आणि ती मुले, ज्यांना तुम्ही म्हणालात की लुटीत जातील, त्यांना मी त्या भूमीत आणीन, आणि त्या भूमीचा वारसा त्यांना मिळेल, ज्यापासून तुम्ही फिरलात. आणि तुमचे अवयव या वाळवंटात पडतील. पण तुमची मुले वाळवंटात चाळीस वर्षे भटकत राहतील, आणि तुमच्या व्यभिचाराचे फळ भोगतील, जोपर्यंत तुमचे प्रेत वाळवंटात नष्ट होणार नाहीत. ज्या दिवसांच्या संख्येप्रमाणे तुम्ही भूमीची हेरगिरी केली, चाळीस दिवस, प्रत्येक दिवसासाठी एक वर्ष, तुम्ही तुमच्या पापांसाठी चाळीस वर्षे भोगाल, आणि तुम्हाला माझ्या क्रोधाचा राग कळेल. मी प्रभू बोललो आहे, खरोखर मी असे करीन या दुष्ट मंडळीला, जी माझ्याविरुद्ध एकत्र जमली आहे, या वाळवंटात ते नष्ट होतील आणि तेथे ते मरतील.

आणि जे लोक मोशेने त्या भूमीची हेरगिरी करण्यासाठी पाठवले होते, ते आल्यावर मंडळीकडे त्या भूमीविषयी वाईट शब्द आणण्यासाठी तिच्याविषयी कुरकुर केली. आणि जे लोक पृथ्वीविषयी वाईट बोलले होते ते प्रभूसमोर मरीने मरण पावले. आणि यहोशू नूनचा पुत्र आणि कालेब यफुन्नेचा पुत्र, त्या माणसांपैकी जे भूमीची हेरगिरी करण्यासाठी गेले होते, त्यांच्यापैकी जिवंत राहिले. आणि मोशेने हे शब्द इस्राएलाच्या सर्व पुत्रांना सांगितले, आणि लोकांनी अत्यंत शोक केला.

आणि सकाळी लवकर उठून ते डोंगराच्या शिखरावर गेले, म्हणत, पाहा, आम्ही त्या ठिकाणी जाऊ जे प्रभूने सांगितले, कारण आम्ही पाप केले आहे. आणि मोशे म्हणाला, तुम्ही प्रभूच्या वचनाचे उल्लंघन का करता? तुम्हाला यश मिळणार नाही. वर जाऊ नका, कारण प्रभू तुमच्या सोबत नाही, आणि तुम्ही तुमच्या शत्रूंसमोर पडाल. कारण अमालेक आणि कनानी तेथे

तुमच्यासमोर आहेत, आणि तुम्ही तलवारीने पडाल, कारण तुम्ही प्रभूची अवज्ञा करून फिरलात, आणि प्रभू तुमच्यामध्ये असणार नाही. आणि जबरदस्ती करून ते डोंगराच्या शिखरावर गेले, पण प्रभूच्या कराराचा कोश आणि मोशे छावणीतून हलवले गेले नाहीत. आणि अमालेक आणि कनानी, जो त्या पर्वतावर वस्ती करत होता, तो खाली आला, आणि त्यांनी त्यांना वळवले, आणि त्यांना हर्मापर्यंत कापून टाकले, आणि छावणीत परत वळले.

१५

आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, इस्राएलच्या मुलांशी बोल, आणि तू त्यांना म्हणशील, जेव्हा तुम्ही तुमच्या निवासाच्या भूमीत प्रवेश कराल, जी मी तुम्हाला देतो, आणि तू प्रभूला होमबली करशील, संपूर्ण होमबली किंवा यज्ञ, नवस मोठे करण्यासाठी, किंवा ऐच्छिक प्रमाणे, किंवा तुमच्या सणांमध्ये प्रभूला सुवासिक वास करण्यासाठी, जर खरोखर गुरांपासून किंवा मेंढ्यांपासून. आणि जो अर्पण करतो तो आपली भेट प्रभूला आणील, बारीक पिठाचा यज्ञ, एफाचा दहावा भाग, तेलात मिसळलेला, हीनच्या चौथ्या भागात. आणि द्राक्षरसाचा चौथा भाग हिन पेयार्पणासाठी तुम्ही कराल होमार्पणावर किंवा यज्ञावर, एका कोकऱ्यासाठी तुम्ही एवढे कराल, सुवासाचा वास असलेले अर्पण प्रभूला. आणि मेंढ्यासाठी, जेव्हा तुम्ही त्याचा होमबली किंवा यज्ञ कराल, तेव्हा तू तेलात मिसळलेल्या मैद्याचे दोन दशांश भाग हिनचा तिसरा भाग यज्ञ म्हणून करशील. आणि द्राक्षरसाचा तिसरा भाग हीन पेयार्पणासाठी तुम्ही प्रभूला सुगंधी वास म्हणून अर्पण कराल.

जर तुम्ही गुरांपैकी प्रभूला होमबली किंवा यज्ञ नवस पूर्ण करण्यासाठी किंवा शांतीबली अर्पण कराल तर आणि तो वासरावर मैद्याचा यज्ञ आणणार, तीन दशांश भाग तेलात मिसळलेला, अर्धा हिन. आणि द्राक्षरसाचे पेयार्पण अर्ध्या हिनाचे, सुवासिक सुगंधाचे अर्पण प्रभूला.

अशा प्रकारे तू एका वासराशी, किंवा एका मेंढ्याशी, किंवा मेंढ्यांपैकी किंवा बकऱ्यांपैकी एका कोकरूशी करशील. ज्या संख्येप्रमाणे तुम्ही कराल, त्याप्रमाणे तुम्ही प्रत्येकाला त्यांच्या संख्येनुसार कराल.

प्रत्येक देशी जन्मलेला व्यक्ती अशा प्रकारे अशा अर्पणे सुवासिक सुगंधासाठी प्रभूला अर्पण करील. जर तुमच्यामध्ये तुमच्या भूमीत परदेशी येऊन मिळाला, किंवा जो तुमच्या पिढ्यांमध्ये तुमच्यात असेल, आणि प्रभूला सुवासिक अर्पण करील, ज्या रीतीने तुम्ही करता, त्याच रीतीने मंडळी प्रभूला करील.

एक कायदा तुम्हाला आणि तुमच्यामध्ये राहणाऱ्या परदेशी लोकांना असेल, तुमच्या पिढ्यांसाठी शाश्वत कायदा, जसे तुम्ही आहात, तसा परदेशी प्रभूसमोर असेल. एकच कायदा असेल आणि एकच हक्क तुम्हाला आणि तुमच्यामध्ये राहणाऱ्या परदेशीला असेल.

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, इस्राएलच्या मुलांशी बोल, आणि तू त्यांना सांग, जेव्हा तुम्ही त्या भूमीत प्रवेश कराल, ज्यामध्ये मी तुम्हाला तेथे आणत आहे, आणि असे होईल की जेव्हा तुम्ही पृथ्वीच्या भाकरी खाल, तेव्हा तुम्ही प्रभूला अर्पण म्हणून योगदान बाजूला ठेवाल, तुमच्या पिठाचे प्रथम फळ. भाकरीचे अर्पण तुम्ही वेगळे कराल, जसे खळ्यातून अर्पण वेगळे करतात, तसे तुम्ही ते वेगळे कराल, तुमच्या पिठाचे प्रथम फळ, आणि तुम्ही प्रभूला अर्पण द्याल तुमच्या पिढ्यांपर्यंत.

जेव्हा तुम्ही अपराध करता आणि या सर्व आज्ञा पाळत नाही, ज्या प्रभूने मोशेला सांगितल्या, जसे प्रभूने मोशेच्या हाताद्वारे तुम्हाला आज्ञा केली, त्या दिवसापासून ज्या दिवशी प्रभूने तुम्हाला आज्ञा केली आणि त्यापुढे तुमच्या पिढ्यांमध्ये, आणि असे होईल की जर मंडळीच्या डोळ्यांपासून अनवधानाने घडले, तर सर्व मंडळी गुरांपैकी एक निर्दोष वासरू प्रभुला सुगंधी वासासाठी होमबली म्हणून अर्पण करील, आणि त्याचा यज्ञ आणि त्याचे पेयार्पण विधीप्रमाणे, आणि बकऱ्यांपैकी

एक करडू पापाविषयी अर्पण करील. आणि याजक इस्राएलाच्या पुत्रांच्या सर्व मंडळीविषयी प्रायश्चित्त करील, आणि त्यांना क्षमा केली जाईल, कारण ते अनवधान आहे, आणि त्यांनी आपली भेट, परमेश्वरासाठी अर्पण, आपल्या पापाविषयी परमेश्वरासमोर आणली, त्यांच्या अनवधानाविषयी. आणि इस्राएलाच्या पुत्रांच्या सर्व मंडळीला क्षमा केली जाईल, आणि तुमच्यामध्ये राहणाऱ्या परदेशीला, कारण सर्व लोकांनी अनवधानाने केले.

जर एक व्यक्ती अनावधानाने पाप करते, तर तो पापाबद्दल एक वर्षाची बकरी आणेल. आणि याजक त्या आत्म्याविषयी प्रायश्चित्त करील जो अनवधानाने पाप करतो आणि प्रभूसमोर अनवधानाने पाप करतो, त्याच्याविषयी प्रायश्चित्त करण्यासाठी. इस्राएलच्या मुलांमध्ये मूळ रहिवाशाला आणि त्यांच्यामध्ये राहणाऱ्या परदेशीला एकच कायदा असेल, जो कोणी अनावधानाने करेल.

आणि जो आत्मा गर्वाने हाताने करतो, मग तो मूळ रहिवासी असो किंवा परदेशी असो, हा देवाला चिथावणी देतो, तो आत्मा तिच्या लोकांमधून नष्ट केला जाईल, कारण त्याने प्रभूचे शब्द तुच्छ मानले आणि त्याच्या आज्ञा मोडल्या, तो आत्मा पूर्णपणे नष्ट केला जाईल, तिचे पाप तिच्यामध्ये राहील.

आणि इस्राएलाचे पुत्र वाळवंटात होते, आणि त्यांना एक माणूस सापडला जो शब्बाथाच्या दिवशी लाकूड गोळा करीत होता. आणि ज्यांनी त्याला शब्बाथाच्या दिवशी लाकूड गोळा करताना शोधले होते त्यांनी त्याला मोशे आणि अहरोन यांच्याकडे आणि इस्राएलच्या मुलांच्या सर्व सभेकडे आणले. आणि त्यांनी त्याला तुरुंगात ठेवले, कारण त्यांनी त्याच्याबाबत काय करावे हे ठरवले नव्हते. आणि प्रभूने मोशेला सांगितले, त्या माणसाला मृत्यूदंड द्यावा, सर्व मंडळीने त्याला दगडांनी मारावे. आणि सर्व मंडळीने त्याला छावणीच्या बाहेर आणले, आणि सर्व मंडळीने त्याला छावणीच्या बाहेर दगडांनी दगडमार केला, जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती.

आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, असे म्हणून, इस्राएलच्या मुलांशी बोल, आणि तू त्यांना म्हणशील, आणि त्यांनी आपल्या वस्त्रांच्या कोपऱ्यांवर आपल्या पिढ्यांमध्ये स्वतःसाठी झालर करावे, आणि तुम्ही कोपऱ्यांच्या झालरांवर निळा दोरा ठेवाल. आणि ते तुम्हाला झालरांमध्ये असतील, आणि तुम्ही त्यांना पहाल, आणि प्रभूच्या सर्व आज्ञा आठवाल, आणि त्या पाळाल, आणि तुम्ही तुमच्या विचारांच्या मागे वळवले जाणार नाही, आणि डोळ्यांच्या मागे ज्यांच्या तुम्ही व्यभिचार करता, जेणेकरून तुम्ही माझ्या सर्व आज्ञा आठवाल आणि पाळाल, आणि तुम्ही तुमच्या देवाला पवित्र असाल. मी प्रभु तुमचा देव आहे, जो तुम्हाला मिसर देशातून बाहेर घेऊन आला, तुमचा देव होण्यासाठी, मी प्रभु तुमचा देव आहे.

१६

आणि कोरे बोलला, जो इसारचा पुत्र, काअथचा पुत्र, लेवीचा पुत्र, आणि दाथान आणि अबेइरोन, एलियाबचे पुत्र, आणि औन, फालेथचा पुत्र, रऊबेनचा पुत्र, आणि ते मोशेसमोर उठले, आणि इस्राएलाच्या पुत्रांपैकी पन्नास आणि दोनशे पुरुष, जे सभेचे नेते, परिषदेचे बोलावलेले सदस्य आणि प्रसिद्ध पुरुष होते. ते मोशे आणि आरोन यांच्यावर एकत्र आले, आणि त्यांनी म्हटले, तुम्हाला हे पुरे असू द्या की सर्व मंडळी पवित्र आहे, आणि प्रभु त्यांच्यामध्ये आहे, आणि तुम्ही प्रभूच्या मंडळीवर का उठता? आणि मोशेने ऐकून चेहऱ्यावर पडला. आणि त्याने कोरे याला आणि त्याच्या सर्व मंडळीला म्हटले, देवाने भेट दिली आणि त्याने आपल्या लोकांना आणि पवित्र लोकांना ओळखले, आणि त्यांना आपल्याजवळ आणले, आणि ज्यांना त्याने स्वतःसाठी निवडले, त्यांना आपल्याजवळ आणले. हे करा, तुम्ही स्वतःसाठी धूपपात्रे घ्या, कोरहा आणि त्याची सर्व मंडळी, आणि त्यांच्यावर अग्नी ठेवा, आणि उद्या प्रभूसमोर त्यांच्यावर धूप ठेवा, आणि ज्या पुरुषाला प्रभूने निवडले आहे, तो पवित्र असेल, लेवीच्या मुलांनो, तुम्हाला हे पुरेसे असू द्या. आणि मोशे कोरहला म्हणाला, माझे ऐका, लेवीच्या पुत्रांनो. हे तुम्हाला लहान आहे का, की इस्राएलाच्या देवाने तुम्हाला इस्राएलाच्या मंडळीतून वेगळे केले, आणि तुम्हाला स्वतःकडे जवळ

आणले प्रभूच्या तंबूची सेवा करण्यासाठी, आणि तंबूसमोर उभे राहून त्यांची सेवा करण्यासाठी? आणि त्याने तुला जवळ आणले आणि तुझ्याबरोबर तुझे सर्व भाऊ, लेवीचे पुत्र, आणि तुम्ही याजक म्हणून सेवा करण्याचाही प्रयत्न करता का? अशाप्रकारे तू आणि तुझी सर्व मंडळी देवाकडे एकत्र जमली आहे, आणि अहरोन कोण आहे की तुम्ही त्याच्याविरुद्ध कुरकुर करता?

आणि मोशेने दाथान आणि अबिराम यांना, जे एलियाबाचे पुत्र होते, बोलावण्यासाठी पाठवले, आणि त्यांनी म्हटले, आम्ही वर जाणार नाही. हे काही लहान आहे का, की तू आम्हाला दूध आणि मध वाहणाऱ्या भूमीत आणलास, आम्हाला वाळवंटात मारण्यासाठी, की तू आमच्यावर राज्य करतोस? शासक, जर तू आम्हाला दूध आणि मध वाहणाऱ्या भूमीत आणलेस आणि आम्हाला शेताचा वाटा आणि द्राक्षमळे दिलीस? त्या माणसांचे डोळे काढून टाकलेस? आम्ही वर जात नाही. आणि मोशे अत्यंत दुःखित झाला, आणि त्याने प्रभूला म्हटले, त्यांच्या यज्ञाकडे लक्ष देऊ नकोस, मी त्यांच्यापैकी कोणाचीही इच्छित वस्तू घेतलेली नाही, आणि मी त्यांच्यापैकी कोणाचाही अन्याय केलेला नाही. आणि मोशे कोरहला म्हणाला, तुझी मंडळी पवित्र कर, आणि उद्या तू आणि अहरोन आणि ते प्रभूसमोर तयार राहा, आणि प्रत्येकाने आपले धूपपात्र घ्यावे, आणि त्यांच्यावर धूप ठेवावा, आणि प्रभूसमोर प्रत्येकाने आपले धूपपात्र आणावे, पन्नास आणि दोनशे धूपपात्रे, आणि तू आणि अहरोन प्रत्येकाने आपले धूपपात्र आणावे.

आणि प्रत्येकाने आपले धूपपात्र घेतले, आणि त्यांनी त्यांच्यावर अग्नी ठेवला, आणि त्यांच्यावर धूप टाकला, आणि मोशे आणि अहरोन साक्षपटाच्या तंबूच्या दरवाजाजवळ उभे राहिले. आणि कोरेने त्याची सर्व मंडळी त्यांच्यावर साक्षपटाच्या तंबूच्या दरवाजाजवळ जमवली, आणि प्रभूचे वैभव सर्व मंडळीला दिसले. आणि प्रभूने मोशे आणि आरोन यांना म्हणत बोलला. या सभेच्या मधून स्वतःला वेगळे करा, आणि मी त्यांना एकदम नष्ट करीन. आणि ते त्यांच्या तोंडावर पडले आणि म्हणाले, हे देवा, आत्म्यांच्या आणि सर्व शरीराच्या देवा, जर एका माणसाने पाप केले, तर सर्व मंडळीवर प्रभूचा क्रोध येईल काय? आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, मंडळीला सांग की, कोरहाच्या मंडळीच्या सभोवतालपासून माघार घ्या.

आणि मोशे उठला आणि दाथान व अबीराम यांच्याकडे गेला, आणि इस्राएलाचे सर्व वडील त्याच्यासोबत गेले. आणि त्याने मंडळीशी बोलून म्हटले, या कठोर माणसांच्या तंबूंपासून स्वतःला वेगळे करा, आणि त्यांच्याजवळ जे काही आहे त्या सर्वांना स्पर्श करू नका, त्यांच्या सर्व पापांमध्ये तुम्ही त्यांच्यासोबत नाश पावू नये. आणि ते कोरहच्या तंबूच्या भोवती पासून निघून गेले, आणि दाथान आणि अबीराम बाहेर आले, आणि ते त्यांच्या तंबूंच्या दरवाजाजवळ उभे होते, आणि त्यांच्या बायका, आणि त्यांची मुले, आणि त्यांचा सामान.

आणि मोशे म्हणाला, यावरून तुम्हाला कळेल की प्रभूने मला ही सर्व कामे करण्यासाठी पाठवले आहे, की ती माझ्या स्वतःच्या इच्छेने नाहीत. जर सर्व मनुष्यांच्या मृत्यूप्रमाणे हे मरतील, आणि जर सर्व मनुष्यांच्या तपासणीप्रमाणे त्यांची तपासणी होईल, तर प्रभूने मला पाठवले नाही. पण प्रभु दृष्टांतात दाखवील, आणि पृथ्वी आपले तोंड उघडून त्यांना, त्यांची घरे, त्यांचे तंबू आणि त्यांच्याजवळ जे काही आहे ते सर्व गिळून टाकील, आणि ते जिवंत पाताळात जातील, आणि तुम्हाला कळेल की या लोकांनी प्रभूला चिथावले आहे.

जसे तो सर्व हे शब्द बोलणे थांबला, तसे त्यांच्या खाली भूमी फुटली. आणि भूमी उघडली गेली, आणि तिने त्यांना गिळून टाकले, आणि त्यांची घरे, आणि कोरहसोबत असणारे सर्व माणसे, आणि त्यांची गुरेढोरे. आणि ते खाली गेले, आणि त्यांचे जितके जिवंत होते ते पाताळात गेले, आणि पृथ्वीने त्यांना झाकले, आणि ते मंडळीच्या मधून नाश पावले. आणि सर्व इस्राएल जे त्यांच्या सभोवती होते ते त्यांच्या आवाजापासून पळाले, कारण ते म्हणत होते, कधी पृथ्वी आम्हाला गिळून टाकू नये. आणि प्रभूकडून अग्नी बाहेर आला, आणि त्याने धूप अर्पण करणाऱ्या पन्नास आणि दोनशे पुरुषांना खाऊन टाकले.

१७

आणि प्रभु मोशेला म्हणाला, आणि एलाझार अहरोनाचा पुत्र याजकाकडे, जळालेल्यांच्या मधून कांस्य धूपपात्रे घ्या, आणि तो परका अग्नि तेथे पेरा, कारण या पाप्यांच्या धूपपात्रांनी त्यांच्या आत्म्यांमध्ये पवित्र केले. आणि त्यांना पिटलेल्या पत्र्या करून वेदीला आच्छादन बनवा, कारण त्या प्रभूसमोर अर्पण केल्या गेल्या आणि पवित्र केल्या गेल्या, आणि त्या इस्राएलाच्या मुलांसाठी चिन्ह झाल्या. आणि एलाजाराने, अहरोन याजकाच्या पुत्राने, ती कांस्य धूपपात्रे घेतली, जितकी जळलेल्यांनी आणली होती, आणि त्यांना वेदीवर आच्छादन म्हणून जोडले. इस्राएलच्या पुत्रांसाठी स्मारक, जेणेकरून कोणीही परदेशी, जो अहरोनाच्या वंशातून नाही, प्रभूसमोर धूप ठेवण्यासाठी येऊ नये, आणि कोरह आणि त्याची सभा यांच्यासारखा होणार नाही, जसे प्रभूने मोशेच्या हाताद्वारे त्याला सांगितले.

आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी दुसऱ्या दिवशी मोशे आणि आरोन यांच्याविरुद्ध कुरकुर केली, म्हणत, तुम्ही प्रभूच्या लोकांना मारले आहे. आणि असे झाले की जेव्हा मंडळी मोशे आणि अहरोन यांच्याविरुद्ध एकत्र आली, आणि त्यांनी साक्षीच्या तंबूवर धाव घेतली, आणि ढगाने ते झाकले, आणि प्रभूचे वैभव दिसले. आणि मोशे आणि अहरोन साक्षपटाच्या तंबूसमोर गेले. आणि प्रभूने मोशे आणि आरोन यांना सांगितले, या मंडळीच्या मधून बाहेर निघून जा, आणि मी त्यांना एकदम नाश करीन, आणि ते त्यांच्या चेहऱ्यावर पडले. आणि मोशे अहरोनला म्हणाला, धूपपात्र घे, आणि त्यावर वेदीपासून आग ठेव, आणि त्यावर धूप टाक, आणि लवकर छावणीत नेऊन जा, आणि त्यांच्याविषयी प्रायश्चित्त कर, कारण प्रभूच्या समोरून क्रोध निघाला आहे, लोकांचा नाश करणे सुरू झाले आहे. आणि अहरोनाने घेतले जसे मोशे त्याला बोलला होता, आणि तो मंडळीत धावला, आणि लोकांमध्ये विनाश आधीच सुरू झाला होता, आणि त्याने धूप टाकला आणि लोकांसाठी प्रायश्चित केले. आणि तो मृतांच्या आणि जिवंतांच्या दरम्यान उभा राहिला, आणि मरी थांबली. आणि त्या पीडेत मेलेले चौदा हजार सातशे झाले, कोरहामुळे मेलेल्यांशिवाय. आणि अहरोन मोशेकडे साक्षपटाच्या तंबूच्या दारावर परत आला, आणि मरी थांबली.

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, इस्राएलच्या मुलांशी बोल आणि त्यांच्यापासून काठी घे,

वडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे त्यांच्या सर्व अधिकाऱ्यांकडून काठी, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे बारा काठ्या, आणि प्रत्येकाचे नाव त्याच्या काठीवर लिही. आणि आरोनाचे नाव लेवीच्या काठीवर लिही, कारण प्रत्येक वंशाच्या वडिलांच्या घराण्याप्रमाणे एक काठी आहे जी ते देतील. आणि तू त्यांना साक्षीच्या तंबूमध्ये ठेवशील, साक्षीसमोर, जेथे मी तुला ओळखला जाईन. आणि जो माणूस मी निवडेन त्याची काठी अंकुरित होईल, आणि इस्राएलाच्या मुलांची कुरकुर जी ते तुमच्याविरुद्ध करतात ती मी माझ्यापासून दूर करीन.

आणि मोशे इस्राएलाच्या मुलांशी बोलला, आणि त्यांच्या सर्व अधिकाऱ्यांनी त्याला काठ्या दिल्या, प्रत्येक अधिकाऱ्याला एक काठी, त्यांच्या वाडवडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे, बारा काठ्या, आणि अहरोनाची काठी त्यांच्या काठ्यांमध्ये होती. आणि मोशेने त्या काठ्या प्रभूसमोर साक्षीच्या तंबूत ठेवल्या. आणि दुसऱ्या दिवशी असे झाले की, मोशे आणि अहरोन साक्षीच्या तंबूत प्रवेश केले, आणि पाहा, लेवीच्या घराण्यासाठी अहरोनाची काठी अंकुरित झाली होती, आणि तिने अंकुर बाहेर काढले, आणि फुले फुलली, आणि काजू उत्पन्न केले. आणि मोशेने सर्व काठ्या परमेश्वराच्या समोरून बाहेर आणून इस्राएलाच्या सर्व पुत्रांकडे दिल्या, आणि त्यांनी पाहिल्या, आणि प्रत्येकाने आपली काठी घेतली.

आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, अहरोनाची काठी साक्षपत्रांसमोर ठेव, ती संरक्षणासाठी, अवज्ञाकारांच्या पुत्रांसाठी चिन्ह म्हणून, आणि त्यांची कुरकुर माझ्यापासून थांबो, आणि ते मरणार नाहीत. आणि मोशे आणि आरोन यांनी केले, जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती, तसेच त्यांनी केले. आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी मोशेला म्हटले, पाहा, आम्ही नष्ट झालो आहोत, आम्ही नाश पावलो आहोत, आम्ही नष्ट झालो आहोत. प्रभूच्या तंबूला स्पर्श करणारा प्रत्येक जण मरतो, तर शेवटी आपण सर्व मरू का?

१८

आणि प्रभूने अहरोनाला म्हटले, तू आणि तुझे पुत्र आणि तुझ्या वडिलांचे घराणे पवित्र गोष्टींची पापे घ्याल, आणि तू आणि तुझे पुत्र तुमच्या याजकपणाची पापे घ्याल. आणि तुझे भाऊ, लेवीचा वंश, तुझ्या वडिलांचे लोक, त्यांना तुझ्याजवळ आण, आणि ते तुला जोडले जावोत, आणि ते तुझी सेवा करोत, आणि तू आणि तुझी मुले तुझ्याबरोबर साक्षीच्या तंबूसमोर राहा. आणि ते तुझे रक्षक पहारा करतील, आणि तंबूचे रक्षक. परंतु पवित्र पात्रे आणि वेदी यांच्याजवळ ते येणार नाहीत, आणि ते मरणार नाहीत आणि हे आणि तुम्ही. आणि ते तुझ्याशी जोडले जातील, आणि ते साक्षीच्या तंबूचे पहारे पाळतील, तंबूच्या सर्व सेवांप्रमाणे, आणि परदेशी तुझ्याजवळ येणार नाही. आणि तुम्ही पवित्र गोष्टींचे रक्षक आणि वेदीचे रक्षक पाळाल, आणि इस्राएलाच्या मुलांमध्ये क्रोध असणार नाही. आणि मी तुमचे भाऊ लेवी यांना इस्राएलच्या मुलांमधून घेतले आहे, प्रभूला दिलेली भेट म्हणून, साक्षपटाच्या तंबूची सेवा करण्यासाठी. आणि तू आणि तुझे पुत्र तुझ्याबरोबर तुमच्या याजकपदाचे पालन कराल, वेदीच्या सर्व रीतीप्रमाणे, आणि पडद्याच्या आतील बाजूस, आणि तुम्ही तुमच्या याजकपदाच्या सेवेची भेट म्हणून सेवा कराल, आणि जवळ येणारा परदेशी मरेल.

आणि प्रभूने अहरोनाशी बोलले, आणि पाहा, मी तुम्हाला इस्राएलाच्या पुत्रांकडून माझ्यासाठी पवित्र केलेल्या सर्व गोष्टींपैकी प्रथमफळांचे रक्षण दिले आहे, ते मी तुला बक्षीस म्हणून दिले आहे, आणि तुझ्यानंतर तुझ्या पुत्रांना शाश्वत कायदा म्हणून दिले आहे. आणि हे तुम्हाला पवित्र केलेल्या पवित्र गोष्टींच्या अर्पणांपासून असू द्या, त्यांच्या सर्व भेटींपासून, आणि त्यांच्या सर्व यज्ञांपासून, आणि त्यांच्या सर्व अपराधांपासून, आणि त्यांच्या सर्व पापांपासून, जे काही ते मला सर्व पवित्र गोष्टींपासून परत देतात, ते तुला आणि तुझ्या मुलांना असेल. पवित्रांच्या पवित्र ठिकाणी तुम्ही त्यांना खाल, प्रत्येक पुरुष त्यांना खाईल, तू आणि तुझे पुत्र, त्या तुझ्यासाठी पवित्र असतील.

आणि हे तुम्हाला त्यांच्या भेटींचे प्रथमफळ असेल, इस्राएलाच्या पुत्रांच्या सर्व अर्पणांपासून, मी ते तुला आणि तुझ्या पुत्रांना आणि तुझ्या मुलींना तुझ्यासोबत दिले आहे, हा शाश्वत नियम आहे,

तुझ्या घरातील प्रत्येक शुद्ध व्यक्ती ते खाईल.

तेलाची सर्व प्रथमफळे, आणि द्राक्षारसाची सर्व प्रथमफळे, त्यांची धान्याची प्रथमफळे जितकी ते प्रभूला देतील, ती मी तुला दिली आहेत. त्यांच्या भूमीतील सर्व प्रथम उत्पन्ने, जे काही ते प्रभूला आणतील, ते तुझे होईल, तुझ्या घरातील प्रत्येक शुद्ध व्यक्ती ते खाईल.

इस्राएलाच्या पुत्रांमध्ये समर्पित केलेली प्रत्येक गोष्ट तुझी असेल. आणि प्रत्येक गर्भाशय उघडणारा सर्व शरीरापासून, जितके ते प्रभूला अर्पण करतात, माणसापासून पशूपर्यंत, तुझे असेल, परंतु माणसांचे प्रथमजात खंडणीने खंडले जाईल, आणि अशुद्ध पशूंचे प्रथमजात तू खंडशील. आणि त्याचे मुक्तीकरण महिन्याच्या वयापासून, मूल्यांकन पाच शेकेल आहे, पवित्र शेकेलानुसार जे वीस ओबोल आहेत. पण वासरांचे, मेंढ्यांचे आणि बकऱ्यांचे प्रथमजन्मलेले तू खंडणी करणार नाहीस, ते पवित्र आहेत; त्यांचे रक्त तू वेदीवर ओतशील आणि चरबी तू प्रभूला सुवासिक सुगंधाचे अर्पण म्हणून अर्पण करशील.

आणि ते मांस तुला असेल, जसे छातीचे लहरी अर्पण आणि उजवा बाहू, तसे ते तुला असेल. पवित्र गोष्टींच्या प्रत्येक अर्पणातून, जितके इस्राएलाचे पुत्र परमेश्वरासाठी वेगळे करतील, ते मी तुला आणि तुझ्या पुत्रांना आणि तुझ्या मुलींना तुझ्याबरोबर दिले आहे, हा सार्वकालिक नियम आहे; हा परमेश्वरासमोर सार्वकालिक मीठाचा करार आहे, तुझ्यासाठी आणि तुझ्यानंतर तुझ्या वंशासाठी.

आणि प्रभूने अहरोनाशी बोलले, त्यांच्या भूमीत तू वारसा मिळवणार नाहीस, आणि त्यांच्यामध्ये तुला भाग असणार नाही, कारण मी तुझा भाग आहे आणि इस्राएलाच्या मुलांमध्ये तुझा वारसा आहे.

आणि लेवीच्या मुलांना, पाहा, मी इस्राएलमधील प्रत्येक दशमांश वाटणीत दिला आहे, त्यांच्या

सेवांच्या बदल्यात, जितक्या ते साक्षीच्या तंबूमध्ये सेवा करतात. आणि इस्राएलाचे पुत्र साक्षीच्या तंबूत यापुढे येणार नाहीत, प्राणघातक पाप घेण्यासाठी. आणि लेवी स्वतः साक्षपणाच्या तंबूची सेवा करील, आणि ते त्यांची पापे घेतील, हा शाश्वत कायदा त्यांच्या पिढ्यांसाठी आहे, आणि इस्राएलाच्या मुलांमध्ये ते वतन पावणार नाहीत. कारण इस्राएलच्या मुलांचे दशमांश, जितके ते प्रभूला अर्पण म्हणून वेगळे करतील, ते मी लेवींना वतन म्हणून दिले आहे. या कारणामुळे मी त्यांना सांगितले आहे की, इस्राएलच्या मुलांमध्ये ते वतन मिळवणार नाहीत.

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, आणि लेवी लोकांना तू बोलशील आणि त्यांना सांगशील, जर तुम्ही इस्राएलच्या मुलांकडून दहावा भाग घ्याल, जो मी तुम्हाला त्यांच्याकडून वाटणीत दिला आहे, तर तुम्ही त्यातून प्रभूसाठी अर्पण वेगळे कराल—दहाव्या भागातून दहावा भाग. आणि तुमच्या वजावटी तुम्हाला खळ्यातील धान्याप्रमाणे आणि द्राक्षकुंडातील अर्पणाप्रमाणे मोजल्या जातील. अशाप्रकारे तुम्ही त्यांना वेगळे कराल आणि तुम्ही प्रभूच्या सर्व अर्पणांपैकी, तुमच्या सर्व दशमांशांपैकी, जितके तुम्ही इस्राएलाच्या पुत्रांकडून घ्याल, त्यांच्यापैकी अर्पण प्रभूला, अहरोन याजकाला द्याल. तुमच्या सर्व भेटवस्तूंपासून तुम्ही प्रभूसाठी अर्पण वेगळे करा, किंवा सर्व प्रथमफळांपासून त्यातील पवित्र केलेली गोष्ट वेगळी करा. आणि तू त्यांना म्हणशील, जेव्हा तुम्ही त्यातून प्रथम फळे काढून घ्याल, तेव्हा ते लेवी लोकांना खळ्यातील उत्पन्नासारखे आणि द्राक्षकुंडातील उत्पन्नासारखे मोजले जाईल. आणि तुम्ही ते प्रत्येक ठिकाणी खाल, तुम्ही आणि तुमची घरे, कारण हे तुम्हाला बक्षीस आहे तुमच्या सेवेच्या ऐवजी जी साक्षीच्या तंबूत आहे. आणि तुम्ही त्याद्वारे पाप घेणार नाही, कारण जर तुम्ही त्यापासून प्रथम फळ काढून घ्याल, आणि इस्राएलच्या मुलांच्या पवित्र गोष्टी तुम्ही अपवित्र करणार नाही, जेणेकरून तुम्ही मरणार नाही.

१९

आणि प्रभूने मोशे आणि आरोन यांना म्हणत बोलला. हा कायद्याचा विधान आहे, जितके प्रभूने

आज्ञा केली, म्हणत, इस्राएलच्या पुत्रांना बोल, आणि त्यांनी तुझ्याकडे एक लाल निर्दोष गाय घ्यावी, जिच्यात कोणताही दोष नाही, आणि जिच्यावर कधीही जू ठेवले गेले नाही. आणि तू तिला एलाजार याजकाकडे देशील, आणि ते तिला छावणीच्या बाहेर एका शुद्ध जागी नेतील, आणि ते तिला त्याच्यासमोर कापतील. आणि एलाजार तिच्या रक्तातून घेईल, आणि साक्षपटाच्या तंबूच्या समोर तिच्या रक्तातून सात वेळा शिंपडेल. आणि ते तिला त्याच्या समोर जाळतील, आणि तिचे कातडे आणि तिचे मांस आणि तिचे रक्त तिच्या शेणासह जाळले जाईल. आणि याजक गंधसरूचे लाकूड आणि एजोब आणि किरमिजी घेईल, आणि ते कालवडीच्या जळण्याच्या मध्ये टाकतील.

आणि याजकाने आपले कपडे धुवावे, आणि त्याने आपले शरीर पाण्याने आंघोळ करावी, आणि यानंतर तो छावणीत प्रवेश करेल, आणि याजक संध्याकाळपर्यंत अशुद्ध असेल. आणि जो तिला जाळतो त्याने आपले कपडे धुवावे आणि आपले शरीर न्हावे आणि संध्याकाळपर्यंत अशुद्ध राहील. आणि एक शुद्ध मनुष्य गाईची राख एकत्र करेल, आणि ती छावणीच्या बाहेर एका शुद्ध ठिकाणी ठेवेल, आणि ते इस्राएलाच्या मुलांच्या मंडळीसाठी जतन करण्यासाठी असेल, शिंपडण्याचे पाणी शुद्धीकरण आहे. आणि जो गाईची राख गोळा करतो, त्याने आपली वस्त्रे धुवावीत, आणि संध्याकाळपर्यंत अशुद्ध राहील, आणि हा इस्राएलाच्या मुलांसाठी आणि त्यांच्यामध्ये राहणाऱ्या परदेशीयांसाठी शाश्वत नियम असेल.

जो मृत झालेल्या माणसाच्या आत्म्याला स्पर्श करतो, तो सात दिवस अशुद्ध राहील. हा तिसऱ्या दिवशी आणि सातव्या दिवशी शुद्ध केला जाईल, आणि शुद्ध होईल, परंतु जर तिसऱ्या दिवशी आणि सातव्या दिवशी शुद्ध केला गेला नाही, तर शुद्ध होणार नाही. प्रत्येक जो मृत झालेल्या माणसाच्या आत्म्याला स्पर्श करतो, जर तो मरतो आणि शुद्ध केला जात नाही, त्याने प्रभूचा तंबू अशुद्ध केला आहे, तो आत्मा इस्राएलातून नष्ट केला जाईल, कारण शिंपडण्याचे पाणी त्याच्यावर शिंपडले गेले नाही, तो अशुद्ध आहे, अजूनही त्याची अशुद्धता त्याच्यामध्ये आहे. आणि हा नियम आहे: जर एखादा माणूस घरात मरण पावला, तर प्रत्येक जो त्या घरात प्रवेश करतो आणि जे

काही त्या घरात आहे, ते सात दिवस अशुद्ध राहील. आणि प्रत्येक उघडलेले भांडे ज्यावर बंध बांधलेला नाही, ते अशुद्ध आहे. आणि जो कोणी मैदानावर मारलेल्या माणसाला किंवा मृत व्यक्तीला किंवा मानवी हाडाला किंवा कबरीला स्पर्श करेल, तो सात दिवस अशुद्ध राहील.

आणि ते अशुद्धासाठी शुद्धीकरणाच्या जळलेल्या राखेतून घेतील, आणि त्यावर वाहते पाणी भांड्यात ओततील. आणि एक शुद्ध माणूस एजोब घेईल आणि त्याला पाण्यात बुडवील, आणि घरावर शिंपडेल, आणि भांड्यांवर, आणि जितके लोक तेथे असतील त्यांच्यावर, आणि ज्याने मानवी हाडाला स्पर्श केला त्याच्यावर, किंवा जखमी झालेल्यावर, किंवा मेलेल्यावर, किंवा कबरेवर. आणि तो शुद्ध तिसऱ्या दिवशी आणि सातव्या दिवशी त्या अशुद्धावर शिंपडेल, आणि सातव्या दिवशी तो शुद्ध केला जाईल, आणि तो आपली वस्त्रे धुईल आणि पाण्याने आंघोळ करेल, आणि संध्याकाळपर्यंत अशुद्ध असेल. आणि जो माणूस अशुद्ध होईल आणि शुद्ध केला जाणार नाही, ती आत्मा मंडळीच्या मधून नष्ट केली जाईल, कारण त्याने प्रभूच्या पवित्र गोष्टी अशुद्ध केल्या, कारण शुद्धीकरणाचे पाणी त्याच्यावर शिंपडले गेले नाही, तो अशुद्ध आहे. आणि तुम्हाला हा चिरंतन कायदा असेल, आणि जो शुद्धीकरणाचे पाणी शिंपडतो त्याने आपली वस्त्रे धुवावी, आणि जो शुद्धीकरणाच्या पाण्याला स्पर्श करतो तो संध्याकाळपर्यंत अशुद्ध असेल. आणि ज्या कोणत्याही गोष्टीला तो अशुद्ध व्यक्ती स्पर्श करेल, ती अशुद्ध होईल, आणि जो आत्मा स्पर्श करेल, तो संध्याकाळपर्यंत अशुद्ध असेल.

२०

आणि इस्राएलाचे पुत्र, सर्व मंडळी, सीन वाळवंटात आले, पहिल्या महिन्यात, आणि लोक कादेशमध्ये राहिले, आणि तेथे मिर्याम मरण पावली, आणि तेथे तिला पुरण्यात आले. आणि मंडळीला पाणी नव्हते, आणि ते मोशे आणि अहरोन यांच्यावर जमले. आणि लोक मोशेशी भांडले, म्हणाले, काश आम्ही आमच्या भावांच्या नाशाच्या वेळी प्रभूसमोर मरण पावलो असतो.

आणि का तुम्ही प्रभूची मंडळी या वाळवंटात आणली आहे आम्हाला आणि आमची गुरेढोरे मारण्यासाठी? आणि हे का? तुम्ही आम्हाला मिसरमधून वर आणले, या वाईट जागेवर येण्यासाठी, ही जागा जेथे पेरणी होत नाही, अंजीर झाडे नाहीत, द्राक्षवेली नाहीत, डाळिंबे नाहीत, आणि पिण्यासाठी पाणी नाही.

आणि मोशे व अहरोन मंडळीसमोरून साक्षपटाच्या तंबूच्या दारापाशी आले, आणि ते उपडे पडले, आणि प्रभूचे तेज त्यांना दिसले. आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, तुझी काठी घे, आणि तू व तुझा भाऊ अहरोन मंडळी एकत्र करा, आणि त्यांच्या समोर खडकाशी बोला, आणि तो आपले पाणी देईल, आणि तुम्ही त्यांना खडकातून पाणी काढाल, आणि मंडळीला व त्यांच्या गुरेढोरांना प्यायला द्याल. आणि मोशेने प्रभूसमोरची काठी घेतली, जशी प्रभूने आज्ञा केली होती. आणि मोशे व अहरोन यांनी खडकासमोर मंडळी जमवली, आणि त्यांना म्हणाले, ऐका, अवज्ञाकारी लोकांनो, या खडकातून आम्ही तुम्हाला पाणी काढू का? आणि मोशेने आपला हात उचलून काठीने खडकाला दोनदा मारले, आणि भरपूर पाणी निघाले, आणि मंडळी प्यायली आणि त्यांची गुरेढोरे प्यायली. आणि प्रभूने मोशे आणि आरोन यांना म्हटले की, तुम्ही इस्राएलाच्या मुलांसमोर मला पवित्र करण्यावर विश्वास ठेवला नाही, यामुळे तुम्ही या मंडळीला त्या भूमीत आणणार नाही जी मी त्यांना दिली आहे. हे वादाचे पाणी आहे, कारण इस्राएलाच्या पुत्रांनी प्रभूसमोर निंदा केली, आणि त्यांच्यामध्ये तो पवित्र ठरला.

आणि मोशेने कादेशमधून अदोमच्या राजाकडे दूत पाठवले आणि म्हटले, तुझा भाऊ इस्राएल असे म्हणतो, आम्हाला झालेला सर्व कष्ट तुला माहीत आहे. आणि आमचे वडील इजिप्तला गेले, आणि आम्ही इजिप्तमध्ये बरेच दिवस राहिलो, आणि इजिप्शियनांनी आम्हाला आणि आमच्या वडिलांना वाईट वागवले. आणि आम्ही प्रभूकडे ओरडलो, आणि प्रभूने आमचा आवाज ऐकला, आणि दूत पाठवून त्याने आम्हाला इजिप्तमधून बाहेर काढले, आणि आता आम्ही कादेश शहरात आहोत, तुझ्या सीमेच्या भागात. आम्ही तुझ्या भूमीतून जाऊ, शेतांतून जाणार नाही, किंवा द्राक्षमळ्यांतून, किंवा तुझ्या विहिरीतून पाणी पिणार नाही, राजमार्गाने आम्ही जाऊ, उजवीकडे

किंवा डावीकडे वळणार नाही, जोपर्यंत आम्ही तुझ्या सीमांतून जात नाही. आणि अदोमने त्याला म्हटले, तू माझ्यामधून जाणार नाहीस, नाहीतर मी युद्धात तुला भेटायला बाहेर येईन. आणि इस्राएलचे पुत्र त्याला म्हणतात, आम्ही डोंगराच्या बाजूने जाऊ. जर मी आणि माझी गुरेढोरे तुझे पाणी पिऊ, तर मी तुला किंमत देईन. परंतु ही गोष्ट काहीच नाही. आम्ही डोंगराच्या बाजूने जाऊ. पण त्याने म्हटले, तू माझ्यातून जाणार नाहीस, आणि अदोम त्याच्या भेटीसाठी मोठ्या जमावासह आणि बलवान हाताने बाहेर आला. आणि अदोमने इस्राएलला आपल्या सीमांतून जाण्यास देण्यास इच्छा दर्शवली नाही, आणि इस्राएल त्याच्यापासून वळला. आणि ते कादेशातून निघाले, आणि इस्राएलाचे पुत्र, सर्व मंडळी, होर डोंगरावर आली.

आणि प्रभूने मोशे आणि आरोन यांना होर पर्वतावर, एदोमच्या भूमीच्या सीमेवर म्हटले, अहरोन त्याच्या लोकांकडे जोडला जावो, कारण तुम्ही त्या भूमीत प्रवेश करणार नाही जी मी इस्राएलाच्या मुलांना दिली आहे, कारण तुम्ही मला शिवीगाळाच्या पाण्यावर चिडवले. आरोनाला आणि त्याचा मुलगा एलाजार यांना घे, आणि त्यांना सर्व मंडळीसमोर होर डोंगरावर वर आण. आणि अहरोनाचा झगा त्याच्यावरून काढून टाक, आणि तो त्याचा मुलगा एलाजारला घाल, आणि अहरोन जोडला गेलेला असता तेथे मरो. आणि मोशेने प्रभूने त्याला आज्ञा केल्याप्रमाणे केले, आणि त्याला संपूर्ण मंडळीसमोर होर पर्वतावर वर नेले. आणि त्याने अहरोनाची वस्त्रे काढली, आणि ती त्याच्या पुत्र एलाजारला घातली, आणि अहरोन डोंगराच्या शिखरावर मेला, आणि मोशे आणि एलाजार डोंगरावरून उतरले. आणि सर्व मंडळीने पाहिले की अहरोन मरण पावला होता, आणि इस्राएलाच्या सर्व घराण्याने अहरोनासाठी तीस दिवस रडले.

२१

आणि कनानी राजा अराद, जो वाळवंटात राहत होता, त्याने ऐकले की इस्राएल अथारेइनच्या मार्गाने आला आहे, आणि त्याने इस्राएलाशी युद्ध केले आणि त्यांच्यातून काहींना बंदिवान करून

नेले. आणि इस्राएलने प्रभूला प्रतिज्ञा करून प्रार्थना केली आणि म्हणाला, जर तू मला हे लोक माझ्या हाती सुपूर्द करशील, तर मी त्यांना आणि त्यांची नगरे पूर्णपणे नष्ट करीन. आणि प्रभूने इस्राएलचा आवाज ऐकला, आणि कनान्यांना त्यांच्या अधीन केले, आणि त्यांना समर्पित केले आणि त्यांची शहरे, आणि त्यांनी त्या जागेचे नाव शापित ठेवले.

आणि होर पर्वतातून निघून गेल्यावर लाल समुद्राच्या मार्गावर त्यांनी एदोमच्या भूमीला प्रदक्षिणा घातली, आणि लोक मार्गात निराश झाले. आणि लोकांनी देवाविरुद्ध आणि मोशेविरुद्ध बोलले, म्हणत, हे का? तू आम्हाला इजिप्तमधून वाळवंटात मारण्यासाठी बाहेर आणलेस? कारण भाकर नाही, पाणी नाही, आणि आमचा आत्मा या निरुपयोगी भाकरीचा तिरस्कार करतो. आणि प्रभूने लोकांमध्ये मारणारे सर्प पाठवले, आणि त्यांनी लोकांना चावले, आणि इस्राएलच्या मुलांपैकी बरेच लोक मेले. आणि लोक मोशेकडे आल्यावर म्हणत होते, आम्ही पाप केले आहे, कारण आम्ही प्रभूच्या विरुद्ध आणि तुझ्या विरुद्ध बोललो. म्हणून प्रभूकडे प्रार्थना कर आणि तो आमच्यापासून सर्प काढून घेवो. आणि मोशेने लोकांविषयी प्रभूकडे प्रार्थना केली, आणि प्रभू मोशेला म्हणाला, तुझ्यासाठी एक साप कर, आणि त्याला चिन्हावर ठेव, आणि असे होईल की जर साप माणसाला चावेल, तर प्रत्येक चावलेला त्याला पाहून जगेल. आणि मोशेने कांस्याचा साप केला आणि त्याला खुणेवर उभा केला, आणि असे झाले की जेव्हा साप माणसाला चावला आणि त्याने कांस्याच्या सापाकडे पाहिले, तेव्हा तो जगला.

आणि इस्राएलाचे पुत्र निघून गेले आणि त्यांनी ओबोथ येथे तळ दिला. आणि ओबोथ सोडल्यानंतर, त्यांनी अखलगा येथे तळ दिला, जो वाळवंटाच्या पलीकडे आहे, जो मवाबच्या समोर आहे, सूर्याच्या उदयाच्या दिशेने. आणि तेथून त्यांनी प्रस्थान केले आणि झारेद खोऱ्यात तळ दिला. आणि तेथून निघून गेल्यावर त्यांनी अर्नोनच्या पलीकडे रानात तळ दिला, जे अमोऱ्यांच्या सीमेपासून बाहेर पडलेले होते, कारण अर्नोन ही मवाबची सीमा आहे, मवाब आणि अमोऱ्याच्या मध्ये. यामुळे पुस्तकात म्हटले आहे, प्रभूच्या युद्धाने झाहाब पेटवले आणि अर्नोनचे प्रवाह. आणि त्याने प्रवाहांना एर येथे वसवण्यासाठी नियुक्त केले, आणि ते मवाबच्या सीमांना

जोडलेले आहे.

आणि तेथून ही विहीर, ही विहीर जिच्याबद्दल प्रभूने मोशेला म्हटले, लोकांना एकत्र कर, आणि मी त्यांना पिण्यासाठी पाणी देईन. तेव्हा इस्राएलने विहिरीवर हे गीत गायले, त्याला विहीर सुरू करा, अधिकाऱ्यांनी ते खणले, राष्ट्रांच्या राजांनी ते कोरले त्यांच्या राज्यात, त्यांच्या राज्य करताना. आणि विहिरीपासून मंथनाईनमध्ये, आणि मंथनाईनपासून नालिएलमध्ये, आणि नालिएलपासून बामोथमध्ये, आणि बामोथपासून इआनिनमध्ये, जे मवाबच्या समतल प्रदेशात आहे, कोरीव टेकडीच्या शिखरापासून, जे वाळवंटाच्या दिशेने पाहत आहे.

आणि मोशेने अमोऱ्यांचा राजा सीहोन याच्याकडे शांततापूर्ण शब्दांसह वडीलधाऱ्यांना पाठवले आणि म्हणाला आम्ही तुझ्या पृथ्वीतून मार्गाने जाऊ, आम्ही वळणार नाही ना शेतात, ना द्राक्षमळ्यात, आम्ही तुझ्या विहिरीतून पाणी पिणार नाही, आम्ही राजमार्गाने जाऊ, जोपर्यंत आम्ही तुझ्या सीमा ओलांडत नाही. आणि सीहोनने इस्राएलला त्याच्या सीमेतून जाण्यास परवानगी दिली नाही, आणि सीहोनने आपले सर्व लोक एकत्र केले, आणि इस्राएलशी युद्ध करण्यासाठी रानात बाहेर गेला, आणि याहसला आला, आणि इस्राएलसमोर युद्धासाठी उभा राहिला. आणि इस्राएलने त्याला तलवारीने मारले, आणि अर्णोनपासून याब्बोकपर्यंत, अम्मोनाच्या मुलांपर्यंत त्याच्या जमिनीचा ताबा घेतला, कारण याजेर अम्मोनाच्या मुलांची सीमा आहे. आणि इस्राएलने ही सर्व शहरे घेतली, आणि इस्राएल अमोऱ्यांच्या सर्व शहरांत, हेशबोनमध्ये आणि त्याच्या लगतच्या सर्व शहरांत राहिला. हेशबोन हे अमोऱ्यांचा राजा सीहोन याचे शहर आहे, आणि याने पूर्वी मवाबच्या राजाशी युद्ध केले, आणि त्यांनी त्याची सर्व जमीन अरोएर पासून अर्णोन पर्यंत घेतली. या कारणामुळे कोडे बोलणारे म्हणतील, हेशबोनमध्ये या, जेणेकरून सीहोनचे शहर बांधले जावे आणि तयार केले जावे. कारण हेशबोनमधून आग बाहेर आली, सीहोनच्या शहरातून ज्योत निघाली, आणि तिने मवाबपर्यंत खाऊन टाकले, आणि अर्णोनचे खांब गिळून टाकले. धिक्कार तुला, मवाबे! नाश झाला खमोशाचा लोक. त्यांचे मुलगे वाचवले जाण्यासाठी दिले गेले, आणि त्यांच्या मुली अमोऱ्यांच्या राजा सीहोनाच्या कैदी झाल्या.

आणि त्यांचे बीज नाश पावेल, हेशबोन पासून दैबोन पर्यंत, आणि स्त्रियांनी अजून मवाब वर अग्नी पेटवला.

इस्राएलने अमोऱ्यांच्या सर्व नगरांत वस्ती केली. आणि मोशेने याजेरची हेरगिरी करण्यासाठी (लोकांना) पाठवले, आणि त्यांनी ते आणि तिची गावे पकडली, आणि तेथे वस्ती करणाऱ्या अमोऱ्यांना बाहेर काढले. आणि परत फिरून, ते बाशानच्या मार्गाने वर गेले, आणि बाशानचा राजा ओग त्यांच्या भेटीसाठी निघाला, आणि त्याचे सर्व लोक एद्रई येथे युद्धासाठी आले. आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, त्याला घाबरू नकोस, कारण मी त्याला तुझ्या हातात दिले आहे, आणि त्याचे सर्व लोक आणि त्याची सर्व भूमी. आणि तू त्याच्याशी तसे करशील जसे तू अमोऱ्यांचा राजा सीहोन, जो हेशबोनमध्ये राहत होता, त्याच्याशी केलेस. आणि त्यांनी त्याला, त्याच्या मुलांना आणि त्याच्या सर्व लोकांना मारले, इतके की त्याचा एकही जिवंत माणूस शिल्लक राहिला नाही, आणि त्यांनी त्याची जमीन वारसा म्हणून घेतली.

२२

आणि इस्राएलाचे पुत्र निघून गेले आणि त्यांनी मवाबाच्या पश्चिमेला यार्देन नदीजवळ येरीहोच्या दिशेने तळ दिला. आणि सिप्पोरचा पुत्र बालाक याने पाहिले की इस्राएलने अमोऱ्यांना जे काही केले होते ते सर्व. आणि मवाब लोकांना अत्यंत भयभीत झाला कारण ते अनेक होते, आणि मवाब इस्राएलच्या मुलांच्या चेहऱ्यामुळे त्रासला झाला. आणि मवाबाने मिद्यानच्या वडिलांच्या सभेला म्हटले, आता ही मंडळी आमच्या सभोवतालच्या सर्वांना चाटून टाकेल, जसे वासरू मैदानातील हिरव्या गोष्टी चाटून टाकतो, आणि बालाक सिप्पोरचा पुत्र मवाबचा राजा त्या वेळी होता. आणि त्याने बलाम, बौरचा पुत्र, फथौरा येथे, जो त्याच्या लोकांच्या पुत्रांच्या पृथ्वीवरील नदीवर आहे, त्याला बोलावण्यासाठी राजदूत पाठवले, असे म्हणत, पाहा, एक लोक मिसरमधून बाहेर निघाले आहेत, आणि पाहा, त्यांनी पृथ्वीची दृष्टी झाकली आहे, आणि हे माझ्या जवळ

बसले आहेत. आणि आता येथे ये आणि माझ्यासाठी या लोकांना शाप दे, कारण हे आमच्यापेक्षा बलवान आहेत, जर आम्ही त्यांना मारण्यास सक्षम असू, आणि मी त्यांना या भूमीतून हाकलून देईन, कारण मला माहित आहे की ज्यांना तू आशीर्वाद देशील ते आशीर्वादित होतात, आणि ज्यांना तू शाप देशील ते शापित होतात. आणि मवाबाची वडिलांची सभा गेली, आणि मिद्यानाची वडिलांची सभा गेली, आणि त्यांच्या हातात भविष्यवचन होते, आणि ते बलामाकडे आले, आणि त्यांनी त्याला बालाकाचे शब्द सांगितले. आणि त्याने त्यांना म्हटले, येथे रात्री निवास करा, आणि प्रभु मला जे काही बोलेल त्या गोष्टी मी तुम्हाला उत्तर देईन, आणि मवाबचे शासक बलामाजवळ राहिले.

आणि देव बलामाकडे आला, आणि त्याला म्हणाला, ही माणसे तुझ्याजवळ काय करत आहेत? आणि बलाम देवाला म्हणाला, बलाक, सिप्पोरचा पुत्र, मवाबाचा राजा, त्याने त्यांना माझ्याकडे पाठवले आहे, असे म्हणत, पाहा, लोक मिसरमधून बाहेर आले आहेत, आणि त्यांनी पृथ्वीची दृष्टी झाकली आहे, आणि हे माझ्या जवळ बसले आहेत, आणि आता येथे ये आणि मला त्यांना शाप दे, जर मग मी त्यांना मारण्यास सक्षम होईन, आणि मी त्यांना पृथ्वीवरून बाहेर काढीन. आणि देवाने बलामला म्हटले, तू त्यांच्यासोबत जाणार नाहीस, किंवा त्या लोकांना शाप देणार नाहीस, कारण ते आशीर्वादित आहेत. आणि बलाम सकाळी उठून बालाकच्या राज्यकर्त्यांना म्हणाला, तुमच्या स्वामीकडे निघा, देव मला तुमच्या सोबत जाण्यास सोडत नाही. आणि मवाबाचे अधिकारी उठून बालाककडे आले आणि म्हणाले, बलाम आमच्यासोबत येऊ इच्छित नाही.

आणि बालाकने अजून अधिक शासक पाठवले, आणि यांच्यापेक्षा अधिक सन्माननीय. आणि ते बलामाकडे आले, आणि त्याला म्हणाले, सिप्पोराचा मुलगा बालाक असे म्हणतो: मी तुला विनंती करतो की माझ्याकडे येण्यास संकोच करू नकोस. मानाने मी तुझा सन्मान करीन, आणि तू जे काही सांगशील ते मी तुझ्यासाठी करीन, आणि येथे ये आणि माझ्यासाठी या लोकांना शाप दे. आणि बलामाने उत्तर दिले आणि बालाकच्या राज्यकर्त्यांना म्हणाला, जर बालाकाने मला त्याचे घर चांदी आणि सोन्याने भरलेले दिले, तरी मी प्रभू देवाच्या शब्दाचे उल्लंघन करू शकणार नाही,

माझ्या मनात लहान किंवा मोठे करणे. आणि आता तुम्ही या रात्री येथे थांबा, आणि प्रभु माझ्याशी बोलण्यासाठी आणखी काय सांगतील ते मी जाणून घेईन. आणि देव रात्री बलामकडे आला, आणि त्याला म्हणाला, जर ही माणसे तुला बोलावण्यासाठी येथे आली आहेत, तर उठून त्यांच्या मागे जा, परंतु जे वचन मी तुला सांगेन, तेच तू करशील.

आणि बलाम सकाळी उठला, त्याने आपल्या गाढवाला खोगीर घातले आणि मवाबच्या अधिकाऱ्यांसोबत गेला. आणि देव रागाने रागावला कारण तो गेला, आणि देवाचा दूत त्याला विरोध करण्यासाठी उठला, आणि तो त्याच्या गाढवावर बसला होता, आणि त्याचे दोन सेवक त्याच्या सोबत होते. आणि गाढवाने देवाच्या दूताला मार्गात उभा राहिलेला आणि त्याच्या हातात तलवार काढलेली पाहिली, आणि गाढव मार्गापासून वळली आणि मैदानात गेली, आणि त्याने आपल्या काठीने गाढवाला मारले म्हणजे तिला मार्गावर आणावे.

आणि देवाचा दूत द्राक्षमळ्याच्या उथळ नांगरटात उभा राहिला, दोन्ही बाजूंना कुंपण होते. आणि गाढवाने देवाचा देवदूत पाहिल्यावर, तिने स्वतःला भिंतीकडे दाबले, आणि बलामचा पाय भिंतीला चिरडला, आणि त्याने तिला अजून मारहाण केली.

आणि देवाच्या देवदूताने पुढे जाऊन एका अरुंद जागेत उभे राहिले, जिथे उजवीकडे किंवा डावीकडे वळणे शक्य नव्हते. आणि गाढवाने देवाचा देवदूत पाहिल्यावर ती बलामाच्या खाली बसली, आणि बलाम रागावला, आणि त्याने काठीने गाढवाला मारले. आणि देवाने गाढवाचे तोंड उघडले, आणि ती बलामाला म्हणाली, मी तुला काय केले, कारण तू मला तिसऱ्यांदा मारलेस? आणि बलाम गाढवाला म्हणाला, तू माझी मस्करी केली आहेस, आणि जर माझ्या हातात तलवार असती तर मी आधीच तुला भोसकले असते. आणि गाढव बलामला म्हणते, मी तुझी गाढव नाही का, ज्यावर तू तुझ्या तरुणपणापासून आजच्या दिवसापर्यंत स्वार होत आलास? मी कधी दुर्लक्ष करून तुझ्याशी असे वागले का? पण त्याने म्हटले, नाही. पण देवाने बलामाचे डोळे उघडले, आणि तो प्रभूच्या संदेशवाहकाला मार्गात विरोध करत उभा असलेला पाहतो, आणि

त्याच्या हातात ओढलेली तलवार पाहतो, आणि वाकून त्याने त्याच्या चेहऱ्यावर नमन केले. आणि देवाच्या दूताने त्याला म्हटले, तू तुझ्या गाढवाला तिसऱ्यांदा का मारलेस? आणि पाहा, मी तुझ्या विरोधात बाहेर आलो, कारण तुझा मार्ग माझ्यासमोर योग्य नाही, आणि गाढवाने मला पाहून तिसऱ्यांदा माझ्यापासून वळली. आणि जर ती वळली नसती, तर मी आता तुला मारले असते, पण तिला वाचवले असते. आणि बलाम प्रभूच्या दूताला म्हणाला, मी पाप केले आहे, कारण मला माहीत नव्हते की तू मार्गात मला भेटण्यासाठी विरोध करत होतास, आणि आता जर तुला पुरेसे नसेल तर मी परत फिरेन. आणि देवाच्या दूताने बलामाला म्हटले, त्या माणसांबरोबर जा, परंतु मी तुला जो शब्द सांगेन, तोच बोलण्याचे पाळ. आणि बलाम बालाकाच्या अधिकाऱ्यांबरोबर गेला.

आणि बालाकने ऐकले की बलाम आला आहे, तेव्हा तो त्याला भेटण्यासाठी मवाबच्या शहरात गेला, जे अर्नोनच्या सीमेवर आहे, जे सीमेच्या एका भागात आहे. आणि बालाकाने बलामाला म्हटले, मी तुला बोलावण्यासाठी तुझ्याकडे पाठवले नाही का? तू माझ्याकडे का येत नव्हतास? खरोखर मी तुला सन्मानित करू शकणार नाही का? आणि बलाम बालाकाला म्हणाला, पाहा, मी आता तुझ्याकडे आलो आहे. मी काही बोलण्यास सक्षम असेन का? जे वचन देव माझ्या तोंडात टाकील, तेच मी बोलेन. आणि बलाम बालाकासोबत गेला, आणि ते बाहेरील भागांच्या शहरांत आले. आणि बालाकाने मेंढ्या आणि वासरे यांचा यज्ञ केला, आणि बलाम व त्याच्या सोबतच्या अधिकाऱ्यांना पाठवले. आणि सकाळ झाली, आणि बालाकाने बलामाला घेऊन त्याला बआलाच्या स्तंभावर वर आणले, आणि तेथून त्याला लोकांचा काही भाग दाखवला.

२३

आणि बलाम बलाकला म्हणाला, माझ्यासाठी येथे सात वेद्या बांध आणि माझ्यासाठी येथे सात वासरे आणि सात मेंढे तयार कर. आणि बालाकाने त्या रीतीने केले ज्याप्रमाणे बलामाने त्याला

सांगितले होते, आणि त्याने वेदीवर एक वासरू आणि एक मेंढा अर्पण केला. आणि बलाम बलाकला म्हणाला, तुझ्या यज्ञाजवळ उभा राहा, आणि मी जाईन जर देव मला भेटीत प्रकट होईल, आणि जे वचन तो मला दाखवेल, ते मी तुला जाहीर करीन, आणि बलाक त्याच्या यज्ञाजवळ उभा राहिला. आणि बलाम देवाची विचारपूस करायला गेला, आणि तो सरळ गेला, आणि देव बलामाला प्रकट झाला, आणि बलाम त्याला म्हणाला, मी सात वेद्या तयार केल्या आहेत, आणि प्रत्येक वेदीवर एक वासरू आणि एक मेंढा चढवला आहे. आणि देवाने बालामाच्या तोंडात शब्द टाकला, आणि तो म्हणाला, बालाककडे वळून, असे तू बोलशील. आणि तो त्याच्याकडे वळला, आणि तो त्याच्या होमबलींवर उभा होता, आणि मवाबाचे सर्व अधिकारी त्याच्याबरोबर होते, आणि देवाचा आत्मा त्याच्यावर आला. आणि त्याने आपले दृष्टांत घेऊन सांगितले, मेसोपोटेमियातून, पूर्वेकडील पर्वतांतून, मवाबाचा राजा बालाक याने मला बोलावून आणले आणि म्हणाला, ये आणि माझ्यासाठी याकोबाला शाप दे, आणि ये आणि माझ्यासाठी इस्राएलाला शाप दे. ज्याला प्रभु शाप देत नाही त्याला मी कसा शाप द्यावा? किंवा ज्याला देव शाप देत नाही त्याला मी कसा शाप द्यावा? कारण मी पर्वतांच्या शिखरावरून त्याला पाहीन, आणि टेकड्यांवरून त्याचे निरीक्षण करीन, पाहा, हे लोक एकटेच राहतील, आणि राष्ट्रांमध्ये त्यांची गणना केली जाणार नाही. कोणी याकोबाचे बीज परिपूर्ण केले आहे, आणि कोणी इस्राएलाच्या कुळांची मोजणी करेल? माझा आत्मा न्यायी लोकांच्या आत्म्यांमध्ये मरो, आणि माझे बीज यांच्या बिजाप्रमाणे होवो.

आणि बालाक बलामाला म्हणाला, तू माझ्याशी काय केलेस? माझ्या शत्रूंना शाप देण्यासाठी मी तुला बोलावले होते, आणि पाहा, तू आशीर्वादच दिलास. आणि बलाम बालाकला म्हणाला, देव माझ्या तोंडात जे काही टाकेल, तेच मी बोलण्याचे पाळीन, नाही का? आणि बालाकने त्याला म्हटले, अजून माझ्यासोबत दुसऱ्या ठिकाणी ये, जेथून तू त्याला तेथून पाहणार नाहीस, परंतु त्याचा काही भाग पाहशील, सर्व मात्र पाहणार नाहीस, आणि तेथून माझ्यासाठी त्याला शाप दे.

आणि त्याने त्याला कोरीव केलेल्या शिखरावरील शेताच्या पहारेकोठ्यात नेले, आणि तेथे सात

वेद्या बांधल्या, आणि वेदीवर वासरू आणि मेंढा अर्पण केले. आणि बलाम बालाकला म्हणाला, तुझ्या यज्ञाजवळ उभा राहा, मी देवाला विचारपूस करण्यासाठी जाईन. आणि देव बलामाला भेटला, आणि त्याने त्याच्या तोंडात शब्द घातला, आणि म्हणाला, बालाककडे परत जा, आणि या गोष्टी बोलशील. आणि तो त्याच्याकडे वळला, आणि तो त्याच्या होमबलीवर उभा होता, आणि मवाबाचे सर्व अधिकारी त्याच्याबरोबर होते, आणि बालाक त्याला म्हणाला, प्रभु काय बोलला? आणि त्याचे दृष्टांत घेऊन तो म्हणाला, उठ बालाक, आणि ऐक, कान दे, सिप्पोरच्या मुला साक्षीदारा. देव माणसासारखा खोटे बोलणारा नाही, किंवा माणसाच्या पुत्रासारखा धमकावला जाणारा नाही; त्याने स्वतः सांगितले, तो करणार नाही का? तो बोलेल आणि तो टिकून राहणार नाही का? पाहा, मी आशीर्वाद देण्याचे काम हाती घेतले आहे, मी आशीर्वाद देईन, आणि मी ते परत फिरवणार नाही. याकोबामध्ये श्रम होणार नाही, आणि इस्राएलामध्ये वेदना दिसणार नाही. प्रभू त्याचा देव त्याच्याबरोबर आहे, राज्यकर्त्यांच्या गौरवशाली गोष्टी त्याच्यामध्ये आहेत. देव ज्याने त्याला इजिप्तमधून बाहेर काढले, त्याच्यासाठी शिंगरूपाच्या गौरवासारखे आहे. याकोबामध्ये शकुनविचार नाही, आणि इस्राएलमध्ये भविष्यवाण नाही, योग्य वेळी याकोबाला आणि इस्राएलाला सांगितले जाईल की देव काय पूर्ण करील? पाहा, लोक बछड्यासारखे उठतील आणि सिंहासारखे गर्व करतील; ते झोपणार नाहीत जोपर्यंत शिकार खातील आणि जखमींचे रक्त पितील.

आणि बालाक बलामाला म्हणाला, तू माझ्यासाठी त्याला शाप देऊ नकोस किंवा त्याला आशीर्वाद देऊ नकोस. आणि बलामाने उत्तर देऊन बालाकाला म्हटले, मी तुला सांगितले नव्हते का की, देव जे शब्द बोलेल ते मी करीन? आणि बालाक बलामाला म्हणाला, ये, मी तुला दुसऱ्या ठिकाणी घेऊन जातो, जर देवाला आवडेल तर तेथून त्याला माझ्यासाठी शाप दे. आणि बालाकाने बलामाला फोगोराच्या शिखरावर नेले, जे वाळवंटात पसरलेले आहे. आणि बलाम बालाकला म्हणाला, माझ्यासाठी येथे सात वेद्या बांध आणि माझ्यासाठी येथे सात वासरे आणि सात मेंढे तयार कर. आणि बालाकाने तसे केले जसे बलामाने त्याला सांगितले होते, आणि त्याने वेदीवर एक वासरू आणि एक मेंढा अर्पण केला.

२४

आणि बलामाने पाहिले की प्रभूसमोर इस्राएलला आशीर्वाद देणे चांगले आहे, तो आपल्या नेहमीच्या रीतीप्रमाणे शकुन पाहण्यासाठी गेला नाही, आणि त्याने आपले तोंड रानाकडे वळवले. आणि बलामाने आपले डोळे वर करून इस्राएलला वंशांप्रमाणे तळ ठोकलेला पाहिले, आणि त्याच्यावर देवाचा आत्मा आला. आणि त्याने आपला दृष्टांत घेऊन म्हटले, बलाम बौराचा मुलगा म्हणतो, तो माणूस म्हणतो जो खऱ्या अर्थाने पाहतो तो म्हणतो, बलवानाचे शब्द ऐकून, ज्याने देवाची दृष्टी झोपेत पाहिली, त्याचे डोळे उघडे होते. जसे सुंदर आहेत तुझी घरे याकोबा, तुझे तंबू इस्राएला! जशा छायांकित दऱ्या, आणि जशा बागा नदीवर, आणि जसे तंबू जे प्रभूने उभारले, आणि जसे गंधसरूचे झाड पाण्याजवळ. त्याच्या बीजापासून एक माणूस बाहेर येईल, आणि अनेक राष्ट्रांवर राज्य करेल, आणि गोग राज्य उंचावले जाईल, आणि त्याचे राज्य वाढवले जाईल. देवाने त्याला इजिप्तमधून बाहेर काढले, त्याच्यासाठी एकशृंगीचे वैभव आहे, तो आपल्या शत्रूंची राष्ट्रे खाईल, आणि त्यांच्या चरबीच्या तुकड्यांची मज्जा काढील, आणि आपल्या बाणांनी शत्रूला मारून टाकील. झोपून तो सिंहासारखा विश्रांती घेतला, आणि सिंहाच्या पिल्लासारखा, कोण त्याला उठवेल? जे तुला आशीर्वाद देतात ते आशीर्वादित आहेत, आणि जे तुला शाप देतात ते शापित आहेत.

आणि बालाक बालामावर रागावला, आणि त्याने आपले हात एकत्र ठोकले, आणि बालाक बालामाला म्हणाला, माझ्या शत्रूला शाप देण्यासाठी मी तुला बोलावले होते, आणि पाहा, तू आशीर्वाद देत आशीर्वाद दिलास, हे तिसरे. आता म्हणून तुझ्या ठिकाणी पळून जा, मी म्हणालो होतो की मी तुला सन्मान करीन, आणि आता प्रभूने तुला गौरवापासून वंचित केले आहे. आणि बलाम बलाकाला म्हणाला, तुझ्या दूतांना, ज्यांना तू माझ्याकडे पाठवलेस, त्यांना मी बोललो नाही काय, असे म्हणत, जर बालाक मला त्याचे घर चांदी आणि सोन्याने भरलेले देईल, तरी मी प्रभूच्या वचनाचे उल्लंघन करून माझ्या स्वतःच्या इच्छेने चांगले किंवा वाईट करू शकणार नाही;

देव जे काही म्हणेल, त्याच गोष्टी मी बोलेन. आणि आता पाहा, मी माझ्या ठिकाणी परत जात आहे. ये, मी तुला सल्ला देतो की हे लोक तुझ्या लोकांशी शेवटच्या दिवसांत काय करतील.

आणि त्याने आपले दृष्टांत घेऊन सांगितले

बलाम बओराचा पुत्र म्हणतो, तो मनुष्य जो खऱ्या अर्थाने पाहतो तो म्हणतो, देवाचे शब्द ऐकणारा, परात्पराकडून ज्ञान जाणणारा, आणि झोपेत देवाचे दर्शन पाहणारा, त्याचे डोळे उघडलेले आहेत. मी त्याला दाखवीन, आणि आता नाही, मी आशीर्वाद देईन, आणि जवळ येत नाही, याकोबापासून तारा उगवेल, इस्राएलापासून माणूस उठेल, आणि तो मवाबच्या नेत्यांना चकनाचूर करेल, आणि सेठच्या सर्व पुत्रांना लुटेल. आणि अदोम वारसा होईल, आणि एसाव त्याचा शत्रू याचा वारसा होईल, आणि इस्राएलने सामर्थ्याने कार्य केले. आणि याकोबातून कोणी उठवला जाईल, आणि शहरातून वाचवलेल्याला नष्ट करेल. आणि अमालेकला पाहून व त्याचे दृष्टांत घेऊन तो म्हणाला, राष्ट्रांचा आरंभ अमालेक, आणि त्यांचे बीज नाश पावेल. आणि केनाईला पाहून, आणि त्याचा दृष्टांत घेऊन, तो म्हणाला, तुझे वस्तीस्थान बलवान आहे, आणि जर तू खडकात तुझे घरटे ठेवशील, आणि जर बेओरला धूर्तपणाचे घरटे होईल, तर अश्शूरी लोक तुला बंदिवान करतील. आणि ओग याला पाहून आणि त्याचा दृष्टांत घेऊन, त्याने म्हटले, अरे अरे, कोण जगेल जेव्हा देव या गोष्टी घडवील? आणि किटियाच्या हातातून बाहेर येईल, आणि ते अश्शूरला त्रास देतील, आणि ते इब्र्यांना त्रास देतील, आणि ते स्वतः एकमताने नाश पावतील. आणि बलाम उठून निघून गेला, आपल्या ठिकाणी परत वळून, आणि बालाक स्वतःकडे निघून गेला.

२५

आणि इस्राएल शित्तीम येथे राहिला, आणि मवाबच्या मुलींशी व्यभिचार करून लोक अपवित्र

झाले. आणि त्यांनी त्यांना त्यांच्या मूर्तींच्या यज्ञांमध्ये बोलावले, आणि लोकांनी त्यांच्या यज्ञांचे खाल्ले, आणि त्यांनी त्यांच्या मूर्तींची उपासना केली. आणि इस्राएलाने बाल-पौराची सेवा केली, आणि प्रभु इस्राएलावर फार रागावला. आणि प्रभूने मोशेला सांगितले, लोकांचे सर्व नेते घे आणि त्यांना सूर्यासमोर प्रभूसाठी शिक्षा कर, म्हणजे प्रभूचा संतापाचा क्रोध इस्राएलापासून दूर होईल. आणि मोशेने इस्राएलच्या वंशांना सांगितले, प्रत्येकाने आपल्या स्वकीयांपैकी ज्याने बाल-पौराची दीक्षा घेतली आहे त्याला मारावे. आणि पाहा, इस्राएलाच्या पुत्रांपैकी एक मनुष्य आला आणि त्याने आपल्या भावाला मिद्यानी स्त्रीकडे आणले मोशेसमोर आणि इस्राएलाच्या पुत्रांच्या सर्व मंडळीसमोर, आणि ते साक्षपटाच्या तंबूच्या दरवाजाजवळ रडत होते. आणि फिनहास, जो एलाजारचा पुत्र आणि अहरोन याजकाचा नातू, याने पाहिले, तेव्हा तो मंडळीच्या मधून उठला, आणि त्याने आपल्या हातात भाला घेतला, तो इस्राएली माणसाच्या मागे भट्टीत शिरला, आणि त्याने दोघांनाही भोसकले, त्या इस्राएली माणसाला आणि त्या स्त्रीला तिच्या गर्भाशयातून भोसकले, आणि इस्राएलाच्या मुलांवरील पीडा थांबली. आणि त्या पीडेत मेलेले चोवीस हजार झाले.

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, फिनहास, जो एलाजारचा पुत्र आणि आरोन याजकाचा नातू, त्याने इस्राएलच्या पुत्रांपासून माझा क्रोध शांत केला, कारण त्याने त्यांच्यामध्ये माझ्यासाठी उत्साह दाखवला, आणि मी माझ्या उत्साहात इस्राएलच्या पुत्रांचा नाश केला नाही. असे मी म्हणालो, पाहा मी त्याला शांतीचा करार देतो. आणि त्याला आणि त्याच्या बीजाला त्याच्या सोबत चिरंतन याजकपदाचा करार असेल, कारण तो आपल्या देवासाठी उत्साही होता, आणि त्याने इस्राएलाच्या मुलांसाठी प्रायश्चित केले. इस्राएली माणसाचे नाव, ज्याला मारण्यात आले होते, जो मिद्यानी स्त्रीसोबत मारला गेला होता, झंब्री होते, सालमोनाचा मुलगा, शिमोनाच्या कुटुंबांच्या घराचा अधिकारी. आणि त्या मारल्या गेलेल्या मिद्यानी स्त्रीचे नाव खासबी होते, ती सूरची मुलगी होती, जो ओम्मोथ राष्ट्राचा अधिपती होता, मिद्यानाच्या कुटुंबाच्या घराण्यातील.

आणि प्रभूने मोशेकडे बोलून सांगितले, इस्राएलच्या मुलांशी बोल आणि त्यांना सांग, मिद्यानी

लोकांशी शत्रुत्व ठेवा आणि त्यांना मारा. कारण ते तुमच्याशी कपटाने शत्रुत्व करतात, जसे ते तुम्हाला फोगोरच्या कारणाने फसवतात, आणि खासबी, मिद्यानाच्या अधिकाऱ्याची मुलगी, त्यांची बहीण, जी फोगोरच्या कारणाने घायाळ झाल्याच्या दिवशी मारली गेली, तिच्या कारणाने.

२६

आणि मार झाल्यानंतर असे झाले की, प्रभूने मोशे आणि एलाझार याजक यांच्याशी बोलून म्हटले इस्राएलच्या मुलांच्या सर्व मंडळीची वीस वर्षे व त्यावरील वयाच्यांची, त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे, गणना कर; इस्राएलामध्ये युद्धास जाणारा प्रत्येक पुरुष.

आणि मोशे आणि एलाझार हा याजक यार्डनच्या वर यरीहोच्या प्रमाणे अराबोथ मवाब मध्ये बोलला, म्हणत वीस वर्षांच्या आणि त्यावरील, ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला आज्ञा केली, आणि इस्राएलाचे पुत्र जे मिसरमधून बाहेर आले होते, रऊबेन इस्राएलचा प्रथमजात होता, आणि रऊबेनचे पुत्र एनोख होते, आणि एनोखचे लोक, फल्लूचे लोक. हेस्रोनला अस्रोनेईचे लोक, खर्मीला खर्मीचे लोक. हे रऊबेनचे लोक होते, आणि त्यांची गणना तीन आणि चाळीस हजार आणि सातशे आणि तीस झाली.

आणि पल्लूचे पुत्र एलीयाब. आणि एलियाबचे पुत्र, नमुएल, आणि दाथान, आणि अबिराम, हे मंडळीचे नियुक्त केलेले होते, हेच ते आहेत जे मोशे आणि अहरोन यांच्यावर कोरहच्या मंडळीत उठले होते, प्रभूच्या बंडात. आणि पृथ्वीने तिचे तोंड उघडून, त्यांना आणि कोरहला गिळून टाकले, त्याच्या मंडळीच्या मृत्यूमध्ये, जेव्हा अग्नीने पन्नास आणि दोनशे जणांना खाऊन टाकले, आणि ते चिन्हरूप झाले. परंतु कोरहचे पुत्र मरण पावले नाहीत.

आणि शिमोनाचे पुत्र, शिमोनाच्या पुत्रांचे लोक, नमुएलाचे, नमुएली लोक, यामीनाचे, यामीनी

लोक, याखीनाचे, याखीनी लोक, झाराचे लोक झाराई, शौलचे लोक शौली. हे शिमोनाचे लोक त्यांच्या जनगणनेतून, बावीस हजार दोनशे.

यहूदाचे पुत्र एर आणि ओनान, आणि एर आणि ओनान कनान देशात मेले. आणि यहूदाचे पुत्र त्यांच्या कुळांप्रमाणे झाले: शेलाचे, शेलानी लोक; पेरेसचे, पेरेसी लोक; जेरहचे, जेरही लोक. आणि फारेसचे पुत्र झाले: अस्रोनाला अस्रोनी लोक, इआमूनाला इआमूनी लोक. हे यहूदाचे लोक त्यांच्या तपासणीप्रमाणे, शहासत्तर हजार पाचशे.

आणि इस्साखारचे पुत्र त्यांच्या कुळांप्रमाणे: तोलाला तोलाई लोक, फुवाला फुवाई लोक, इयासूबला, इयासूबी लोक; सामरामला, सामरामी लोक. हे इस्साखारचे लोक त्यांच्या गणनेनुसार चार आणि साठ हजार आणि चारशे होते.

जबुलूनचे पुत्र त्यांच्या कुळांप्रमाणे: सारेदला सारेदी कुळ, अल्लोनला अल्लोनी कुळ, अल्लेलला अल्लेली कुळ. हे झबुलूनचे लोक त्यांच्या जनगणनेनुसार साठ हजार पाचशे होते.

गादचे पुत्र त्यांच्या कुळांप्रमाणे: साफोनला साफोनी लोक, हग्गीला हग्गी लोक, शूनीला शूनी लोक, अझेनीला, अझेनीचे लोक, अद्दीला, अद्दीचे लोक, अरोद यांना, अरोआदी लोक; अरिएल यांना, अरिएली लोक. हे गादच्या पुत्रांचे लोक त्यांच्या जनगणनेनुसार चव्वेचाळीस हजार पाचशे होते.

आशेरचे पुत्र त्यांच्या कुळांप्रमाणे: यामीनला यामीनी कुळ, येसूला येसूई कुळ, बरियाला बरियाई कुळ. कोबेर यांना, कोबेरी चे लोक; मेल्खिएल यांना, मेल्खिएली चे लोक. आणि आशेरच्या मुलीचे नाव साराय. हे आशेरचे लोक त्यांच्या जनगणनेनुसार, त्रेचाळीस हजार चारशे.

योसेफाचे पुत्र त्यांच्या कुळांप्रमाणे, मनश्शे आणि एफ्राईम.

मनश्शेचे पुत्र: माखीरला माखीरी लोक होते, आणि माखीरने गिलादला जन्म दिला; गिलादला गिलादी लोक होते. आणि हे गिलादाचे पुत्र: अहीएझेर, अहीएझेरी लोक; खेलेग, खेलेगी लोक. एस्रिएलला, एस्रिएली लोक; शखेमला, सुखेमी लोक. सिमाएर ला, सिमाएरी लोक, आणि ओफेर ला, ओफेरी लोक. आणि सलपाद, जो ओफेरचा मुलगा होता, त्याला मुलगे झाले नाहीत, परंतु मुली झाल्या, आणि सलपादच्या मुलींची नावे ही आहेत: माला, नोवा, एग्ला, मेल्खा आणि थेर्सा. हे मनश्शेचे लोक त्यांच्या जनगणनेनुसार, बावन्न हजार सातशे.

आणि हे एफ्राईमाचे पुत्र: सुथालाला सुथालान लोक, तानाखला तानाखी लोक. हे शूथेलाचे पुत्र होते, एदेनला, एदेनचे लोक. हे एफ्राईमचे लोक त्यांच्या जनगणनेनुसार बत्तीस हजार पाचशे होते, हे योसेफाच्या पुत्रांचे लोक त्यांच्या कुळांप्रमाणे होते.

बिन्यामीनाचे पुत्र त्यांच्या कुळांप्रमाणे: बाले, कुळ बाली; अशबेर, कुळ अशबेरी; अहिराम, कुळ अहिरामी.

सोफान यांना, सोफानेसचे लोक. आणि बालेचे पुत्र अदार आणि नोएमान झाले, अदारला अदारी लोक, आणि नोएमानला नोएमानी लोक. हे बन्यामीनाचे पुत्र त्यांच्या कुळांप्रमाणे त्यांच्या जनगणनेतून पस्तीस हजार पाचशे होते.

आणि दानाचे पुत्र त्यांच्या कुळांप्रमाणे, शुहाम, शुहामी लोक, हे दानाचे लोक त्यांच्या कुळांप्रमाणे. शुहामी लोकांची त्यांच्या तपासणीनुसार एकूण संख्या चौसष्ट हजार चारशे होती.

नफ्थालीचे पुत्र त्यांच्या कुळांप्रमाणे: असिएलाला असिएली कुळ, गौनीला गौनी कुळ. येसेरला येसेरी लोक, सेल्लेमला सेल्लेमी लोक. हे नफथालीचे लोक त्यांच्या गणनेनुसार चाळीस हजार तीनशे होते.

ही इस्राएलच्या पुत्रांची गणना: सहाशे एक हजार सातशे तीस.

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, यांच्यामध्ये जमीन विभागली जाईल, नावांच्या संख्येनुसार वारसा मिळवण्यासाठी. जे अधिक असतील त्यांना तू वारसा वाढवशील, आणि जे कमी असतील त्यांना तू त्यांचा वारसा कमी करशील; प्रत्येकाला, जसे ते मोजले गेले, त्यांचा वारसा दिला जाईल. चिठ्ठ्यांद्वारे ही भूमी नावांप्रमाणे विभागली जाईल, त्यांच्या वडिलांच्या वंशांप्रमाणे ते वतन घेतील. चिठ्ठ्यांद्वारे तू त्यांचा वारसा अनेकांच्या आणि थोड्यांच्या दरम्यान विभाग करशील.

आणि लेवीचे पुत्र त्यांच्या कुळांप्रमाणे: गेर्शोनाचे, गेर्शोनी लोक; कहाथाचे, कहाथी लोक; मरारीचे, मरारी लोक. हे लेवीच्या मुलांचे लोक आहेत: लोबेनी लोक, हेब्रोनी लोक, कोरे लोक आणि मूसी लोक, आणि काहाथाने अम्रामाला जन्म दिला. त्याच्या पत्नीचे नाव योखाबेद होते, जी लेवीची मुलगी होती, जिने लेवीला मिसरमध्ये ही मुले दिली, आणि तिने अम्रामला अहरोन आणि मोशे आणि त्यांची बहीण मिर्याम यांना जन्म दिला. आणि अहरोनाला नादाब, अबीहू, एलाजार आणि इथामार झाले. आणि नादाब आणि अबीहू मरण पावले जेव्हा त्यांनी परका अग्नी प्रभूसमोर अर्पण केला सीनाय वाळवंटात. आणि त्यांच्या गणनेतून तेवीस हजार झाले, प्रत्येक पुरुष एक महिन्याचा आणि त्याहून वरचा, कारण ते इस्राएलाच्या मुलांमध्ये एकत्र मोजले गेले नाहीत, कारण त्यांना इस्राएलाच्या मुलांमध्ये वाटा दिला जात नाही.

आणि ही मोशे आणि एलाझार याजकाची जनगणना होती, ज्यांनी इस्राएलच्या पुत्रांची पाहणी केली अरबोथ मवाब येथे, यार्डनेवर जेरीकोजवळ. आणि यांच्यामध्ये मोशे आणि अहरोन यांनी तपासलेल्यांपैकी एकही माणूस नव्हता, ज्यांनी सीनाय वाळवंटात इस्राएलाच्या मुलांची तपासणी केली होती. कारण प्रभूने त्यांना म्हटले होते की, ते रानात मृत्यू पावतील, आणि त्यांच्यातून एकही शिल्लक राहिला नाही, फक्त यफुन्नेचा मुलगा खालेब आणि नूनचा मुलगा यहोशवा वगळता.

२७

आणि सलपाद याच्या मुली जवळ आल्या, जो ओफेरचा पुत्र, गिलादचा पुत्र, माखीरचा पुत्र, मनश्शेच्या लोकांतला, योसेफाच्या पुत्रांतला, आणि त्यांची ही नावे: माला, आणि नोवा, आणि एग्ला, आणि मेल्खा, आणि थेर्सा. आणि मोशे समोर, आणि एलाजार याजकाच्या समोर, आणि अधिकाऱ्यांच्या समोर, आणि साक्षपटाच्या तंबूच्या दाराजवळ सर्व मंडळीच्या समोर उभे राहून, ते म्हणतात, आमचा बाप रानात मेला, आणि तो प्रभूसमोर कोरहाच्या मंडळीत एकत्र जमलेल्या मंडळीच्या मध्ये नव्हता, कारण तो आपल्या पापामुळे मेला, आणि त्याला मुले झाली नाहीत, आमच्या बापाचे नाव त्याच्या लोकांमधून पुसले जाऊ नये, कारण त्याला मुलगा नाही, आमच्या बापाच्या भाऊंमध्ये आम्हाला ताबा द्या. आणि मोशेने त्यांचा न्याय प्रभूसमोर आणला.

आणि प्रभु मोशेशी बोलला. बोलत आहे, सलपादच्या मुली योग्यरित्या बोलल्या आहेत, तू त्यांना त्यांच्या वडिलांच्या भावांमध्ये वारसाचा ताबा भेट म्हणून देशील, आणि तू त्यांच्या वडिलांचा वाटा त्यांना देशील. आणि तू इस्राएलच्या मुलांशी बोलशील, म्हणणे, जर एखादा माणूस मरतो आणि त्याला मुलगा नसतो, तर तुम्ही त्याचा वारसा त्याच्या मुलीला हस्तांतरित करा. जर त्याला मुलगी नसेल, तर त्याचा वारसा त्याच्या भावाला द्या. जर त्याला भाऊ नसतील, तर तुम्ही वारसा त्याच्या वडिलांच्या भावाला द्याल. जर त्याच्या वडिलांचे भाऊ नसतील, तर तुम्ही वारसा त्याच्या वंशातील त्याच्या जवळच्या नातेवाईकाला द्याल, त्याच्या मालमत्तेचा वारसा घेण्यासाठी, आणि हा इस्राएलच्या मुलांसाठी न्यायाचा नियम असेल, जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली.

आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, यार्डनच्या पलीकडे असलेल्या डोंगरावर, या नाबाऊ डोंगरावर चढून जा, आणि कनान भूमी पहा, जी मी इस्राएलच्या मुलांना ताब्यात देतो. आणि तू ती पाहशील, आणि तुझ्या लोकांकडे तू जोडला जाशील, जसा तुझा भाऊ अहरोन होर पर्वतावर जोडला गेला. कारण तुम्ही सीन रानात माझ्या शब्दाचे उल्लंघन केलेत, जेव्हा मंडळीने विरोध केला तेव्हा मला

पवित्र करण्यासाठी, तुम्ही त्यांच्यासमोर पाण्यावर मला पवित्र केले नाही, हे सीन रानातील कादेश येथील वादाचे पाणी आहे. आणि मोशे प्रभूला म्हणाला, आत्म्यांचा आणि सर्व शरीराचा प्रभु देव या सभेवर एक माणूस नेमो. जो कोणी त्यांच्या समोर बाहेर जाईल, आणि जो कोणी त्यांच्या समोर आत प्रवेश करेल, आणि जो कोणी त्यांना बाहेर आणणे करेल, आणि जो कोणी त्यांना आत आणणे करेल, आणि प्रभूची मंडळी अशी मेंढरांसारखी होणार नाही ज्यांना मेंढपाळ नाही. आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, नूनचा मुलगा यहोशवा, जो आपल्यामध्ये आत्मा असलेला माणूस आहे, त्याला आपल्याकडे घे आणि तू आपले हात त्याच्यावर ठेव. आणि तू त्याला एलाजार याजकासमोर उभा करशील, आणि सर्व मंडळीसमोर त्याला आज्ञा करशील, आणि त्यांच्यासमोर त्याच्याविषयी आज्ञा करशील. आणि तू तुझ्या गौरवाचा भाग त्याच्यावर देशील, जेणेकरून इस्राएलाचे पुत्र त्याचे ऐकतील. आणि तो एलाजार याजकासमोर उभा राहील, आणि ते त्याला प्रभूसमोर दर्शनाचा न्याय विचारतील, त्याच्या तोंडावरून ते बाहेर जातील, आणि त्याच्या तोंडावरून ते आत प्रवेश करतील, तो आणि इस्राएलाचे पुत्र एकमताने, आणि सर्व मंडळी.

आणि मोशेने तसे केले जसे प्रभूने त्याला आज्ञा केली होती, आणि यहोशवाला घेऊन त्याला एलाजार याजकाच्या समोर आणि सर्व मंडळीच्या समोर उभे केले, आणि त्याने आपले हात त्याच्यावर ठेवले, आणि त्याला नेमले, जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती.

२८

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, इस्राएलच्या मुलांना आज्ञा कर, आणि तू त्यांना म्हणशील, माझ्या भेटी, माझ्या भेटी, माझ्या अर्पणे, सुवासिक वासासाठी, तुम्ही माझ्या सणांमध्ये मला अर्पण करण्याचे पाळाल. आणि तू त्यांना म्हणशील, ही अर्पणे जितकी तुम्ही प्रभूला आणाल, ती अशी: एक वर्षाची निर्दोष दोन कोकरे दररोज होमार्पणासाठी सतत. एक कोकरू तू सकाळी

करशील, आणि दुसरा कोकरू तू संध्याकाळी करशील.

आणि तू एफाच्या दहाव्या भागाचा मैदा तेलाच्या चौथ्या भागात मिसळून यज्ञासाठी तयार करशील. सतत होमबली, जी सीनाय पर्वतावर झाली होती, प्रभूला सुवासिक वास म्हणून. आणि त्याचे पेयार्पण, एका कोकरासाठी चौथा हिन, पवित्रस्थानात प्रभूला मादक पेयाचे पेयार्पण ओतशील. आणि दुसरा कोकरू तू संध्याकाळी अर्पण करशील, त्याच्या यज्ञाप्रमाणे आणि त्याच्या पेयार्पणाप्रमाणे तुम्ही प्रभूला सुवासिक वास म्हणून अर्पण कराल. आणि शब्बाथच्या दिवशी तुम्ही दोन एक वर्षाचे निर्दोष कोकरे, आणि तेलात मिसळलेल्या मैद्याचे दोन दशांश यज्ञासाठी आणि पेयार्पण आणावे. शब्बाथांची होमबली शब्बाथांमध्ये सततच्या होमबलीवर, आणि त्याचे पेयार्पण.

आणि नवीन चंद्राच्या दिवशी तुम्ही प्रभूला होमबली अर्पण कराल: गुरांपैकी दोन वासरे, आणि एक मेंढा, वर्षभराचे सात निर्दोष कोकरे. तीन दशांश सपीठ तेलात मिसळलेले एका वासराला, आणि दोन दशांश सपीठ तेलात मिसळलेले एका मेंढ्याला, प्रत्येक एका कोकऱ्यासाठी तेलात मिसळलेल्या बारीक पिठाचा दहावा भाग, हा यज्ञ प्रभूला सुवासिक अर्पण आहे. त्यांचे पेय अर्पण अर्धा ईन असेल एका गोवऱ्यासाठी, आणि तिसरा ईन असेल एका मेंढ्यासाठी. आणि चवथा ईन द्राक्षारसाचा असेल एका कोकरासाठी, हे होमार्पण महिन्यातून महिन्यात वर्षभर.

आणि बकऱ्यांपैकी एक बकरी पापाविषयी प्रभूला, सतत होत असलेल्या होमार्पणावर केली जाईल, आणि त्याचे पेयार्पण.

आणि पहिल्या महिन्याच्या चौदाव्या दिवशी प्रभूचा वल्हांडण सण. आणि या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी सण आहे, सात दिवस तुम्ही बेखमीर भाकर खावी. आणि पहिला दिवस तुमच्यासाठी पवित्र म्हणून बोलावला जाईल, कोणतेही गुलामगिरीचे काम तुम्ही करणार नाही. आणि तुम्ही प्रभूला होमार्पणे अर्पण म्हणून आणाल: गुरांपैकी दोन वासरे, एक मेंढा, सात वर्षभराचे कोकरे; ते तुम्हाला निर्दोष असतील. आणि त्यांचा यज्ञ तेलात मिसळलेला मैदा, एका

वासराला तीन दशांश, आणि एका मेंढ्याला दोन दशांश. प्रत्येक एका कोकऱ्यासाठी दशांश तू करशील, सातही कोकरांसाठी. आणि बकऱ्यांमधून एक बकरी पापाविषयी, तुमच्यासाठी प्रायश्चित करण्यासाठी सकाळच्या सततच्या होमबलीशिवाय, जे नित्य होमबली आहे. या गोष्टी तुम्ही सात दिवसांपर्यंत दररोज कराव्यात, प्रभूला सुवासिक वासाचे अर्पण म्हणून भेट द्यावी, नित्य होमबलीवर त्याचे पेयार्पण तू करावे. आणि सातवा दिवस तुम्हाला पवित्र म्हणून बोलावला जाईल, त्यामध्ये तुम्ही कोणतेही गुलामगिरीचे काम करणार नाही.

आणि तरुणांच्या दिवशी, जेव्हा तुम्ही आठवड्यांच्या प्रभूला नवीन यज्ञ आणाल, तो तुमच्यासाठी पवित्र म्हणून बोलावला जाईल, तुम्ही कोणतेही दास्याचे काम करणार नाही. आणि तुम्ही प्रभूला सुवासिक वासाचे होमार्पण अर्पण कराल: गुरांपैकी दोन वासरे, एक मेंढा, वर्षभराचे सात निर्दोष कोकरे. त्यांचा यज्ञ तेलात मिसळलेले बारीक पीठ, एका वासराला तीन दशांश, आणि एका मेंढ्याला दोन दशांश. दहावा भाग प्रत्येक एका कोकऱ्यासाठी, सात कोकऱ्यांसाठी, आणि बकऱ्यांपैकी एक बकरा पापाविषयी, तुमच्यासाठी प्रायश्चित करण्यासाठी, सतत चालणाऱ्या होमबलीशिवाय, आणि त्यांचा यज्ञ तुम्ही माझ्यासाठी कराल; ते तुम्हाला निर्दोष असतील, आणि त्यांचे पेयार्पण.

२९

आणि सातव्या महिन्याला, महिन्याच्या पहिल्या दिवशी, तुमच्यासाठी पवित्र सभा असेल, तुम्ही कोणतेही दासत्वाचे काम करणार नाही, तो तुमच्यासाठी चिन्हाचा दिवस असेल. आणि तुम्ही प्रभूला सुवासिक सुगंधाचे होमार्पण कराल: गुरांपैकी एक वासरू, एक मेंढा, वर्षभराचे सात निर्दोष कोकरे. त्यांचा यज्ञ तेलात मिसळलेले बारीक पीठ, एका वासराकरिता तीन दशांश, आणि एका मेंढ्याकरिता दोन दशांश, दहावा भाग प्रत्येक एका कोकऱ्यासाठी, सात कोकऱ्यांसाठी, आणि बकऱ्यांमधून एक बकरी पापाविषयी, तुमच्यासाठी प्रायश्चित करण्यासाठी नवीन चंद्राच्या

होमबलींशिवाय, त्यांचे यज्ञ, त्यांचे पेयार्पण, सतत होमबली, आणि त्यांचे यज्ञ व त्यांचे पेयार्पण त्यांच्या विधीप्रमाणे प्रभूला सुवासिक वास म्हणून अर्पण करावे.

आणि या महिन्याच्या दहाव्या दिवशी तुम्हाला पवित्र सभा असेल, आणि तुम्ही तुमच्या आत्म्यांना पीडित कराल, आणि तुम्ही कोणतेही काम करणार नाही. आणि तुम्ही प्रभूला सुवासिक वासाचे होमार्पण आणाल, प्रभूला अर्पणे: गुरांपैकी एक वासरू, एक मेंढा, वर्षभराचे सात कोकरे; ते तुम्हाला निर्दोष असतील. त्यांचा यज्ञ तेलात मिसळलेला मैदा, एका वासराला तीन दशांश आणि एका मेंढ्याला दोन दशांश. प्रत्येक एका कोकऱ्यासाठी दशांश, सात कोकऱ्यांसाठी, आणि शेळ्यांमधून एक बकरी पापाबद्दल, तुमच्यासाठी प्रायश्चित करण्यासाठी, परंतु प्रायश्चिताच्या पापार्पणाव्यतिरिक्त, आणि नित्य होमार्पण, तिचा यज्ञ, आणि तिचे पेयार्पण नियमानुसार, सुवासिक सुगंधासाठी, प्रभूला अर्पण.

आणि या सातव्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी तुमच्यासाठी पवित्र सभा असेल, तुम्ही कोणतेही दासत्वाचे काम करणार नाही, आणि तुम्ही प्रभूसाठी सात दिवस सण साजरा कराल. आणि तुम्ही प्रभूला सुवासिक सुगंधाचे अर्पण म्हणून होमार्पणे आणाल, पहिल्या दिवशी गुरांपैकी तेरा वासरे, दोन मेंढे, चौदा वर्षभराचे कोकरे, ते निर्दोष असतील. त्यांचे बलिदान तेलात मिसळलेली सुजी, एका वासराला तीन दशांश, तेरा वासरांना, आणि एका मेंढ्याला दोन दशांश, दोन मेंढ्यांसाठी. प्रत्येक एका कोकराला दहावा भाग, त्या चौदा कोकरांपैकी प्रत्येकासाठी आणि बकऱ्यांमधून एक करडू पापार्पणासाठी, सतत होणाऱ्या होमार्पणाशिवाय, त्यांचे यज्ञ आणि त्यांची पेयार्पणे.

आणि दुसऱ्या दिवशी बारा वासरे, दोन मेंढे, चौदा एक वर्षाचे निर्दोष कोकरे. त्यांचा बलिदान आणि त्यांचा पेयार्पण वासरांसाठी, मेंढ्यांसाठी आणि कोकरांसाठी त्यांच्या संख्येप्रमाणे, त्यांच्या नियमाप्रमाणे. आणि बकऱ्यांपैकी एक बकरा पापाविषयी, सतत चालणाऱ्या संपूर्ण होमबलीशिवाय, त्यांचे यज्ञ आणि त्यांचे पेयार्पणे.

तिसऱ्या दिवशी अकरा वासरे, दोन मेंढे, चौदा एक वर्षाचे निर्दोष कोकरे. त्यांचा बलिदान आणि त्यांचा पेयार्पण वासरांसाठी, मेंढ्यांसाठी आणि कोकरांसाठी त्यांच्या संख्येप्रमाणे, त्यांच्या नियमाप्रमाणे. आणि पापार्पणासाठी बकऱ्यांमधून एक करडू, सतत होणाऱ्या होमार्पणाशिवाय, त्यांचे यज्ञ आणि त्यांचे पेयार्पणे.

चौथ्या दिवशी दहा वासरे, दोन मेंढे, चौदा एक वर्षाचे निर्दोष कोकरे. त्यांचे यज्ञ आणि त्यांचे पेय अर्पण वासरांसाठी आणि मेंढ्यांसाठी आणि कोकरांसाठी त्यांच्या संख्येनुसार, त्यांच्या विधीनुसार. आणि बकऱ्यांमधून एक करडू पापार्पणासाठी, सतत होणाऱ्या होमार्पणाशिवाय, त्यांचे यज्ञ आणि त्यांची पेयार्पणे.

पाचव्या दिवशी नऊ वासरे, दोन मेंढे, चौदा एक वर्षाचे निर्दोष कोकरे. त्यांचे यज्ञ आणि त्यांचे पेय अर्पण वासरांसाठी आणि मेंढ्यांसाठी आणि कोकरांसाठी त्यांच्या संख्येनुसार, त्यांच्या विधीनुसार. आणि शेळ्यांमधून एक बकरी पापाविषयी, सततच्या होमार्पणाव्यतिरिक्त, त्यांचे यज्ञ आणि त्यांचे पेय अर्पण.

सहाव्या दिवशी आठ वासरे, दोन मेंढे, चौदा एक वर्षाचे निर्दोष कोकरे. त्यांचे यज्ञ आणि त्यांचे पेय अर्पण वासरांसाठी आणि मेंढ्यांसाठी आणि कोकरांसाठी त्यांच्या संख्येनुसार, त्यांच्या विधीनुसार. आणि बकरांमधून पापार्पणासाठी एक करडू, सतत होणाऱ्या होमबलीशिवाय, त्यांचे यज्ञ आणि त्यांचे पेयार्पण.

सातव्या दिवशी सात वासरे, दोन मेंढे, चौदा एक वर्षाचे निर्दोष कोकरे. त्यांचे यज्ञ आणि त्यांचे पेय अर्पण वासरांसाठी आणि मेंढ्यांसाठी आणि कोकरांसाठी त्यांच्या संख्येनुसार, त्यांच्या विधीनुसार. आणि बकऱ्यांमधून पापार्पणासाठी एक करडू, सतत होणाऱ्या होमार्पणाशिवाय, त्यांचे यज्ञ आणि त्यांचे पेयार्पणे. आणि आठव्या दिवशी तुम्हाला समारोप असेल, त्यामध्ये तुम्ही कोणतेही दासत्वाचे काम करणार नाही. आणि तुम्ही प्रभूला सुवासिक होमार्पणे आणाल, एक

वासरू, एक मेंढा, सात एक वर्षाचे निर्दोष कोकरे. त्यांचे यज्ञ आणि त्यांचे पेय अर्पण वासराला, मेंढ्याला आणि कोकरांना त्यांच्या संख्येनुसार, त्यांच्या व्यवस्थेनुसार असावेत. आणि पापार्पणासाठी बकऱ्यांमधून एक करडू, सतत होणाऱ्या होमार्पणाशिवाय, त्यांचे यज्ञ आणि त्यांची पेयार्पणे.

या गोष्टी तुम्ही प्रभूसाठी तुमच्या सणांमध्ये कराल, तुमच्या प्रार्थनांव्यतिरिक्त, आणि तुमच्या ऐच्छिक अर्पणे, आणि तुमच्या होमबली, आणि तुमचे यज्ञ, आणि तुमचे पेयार्पण, आणि तुमचे कल्याणार्पण.

३०

आणि मोशेने इस्राएलाच्या मुलांशी सर्व काही सांगितले जे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती. आणि मोशे इस्राएलच्या पुत्रांच्या कुळांच्या शासकांशी बोलला, म्हणत, हा शब्द आहे जो प्रभूने आज्ञा केली. माणूस, जो परमेश्वराला नवस करील, किंवा शपथ घेईल, किंवा आपल्या जीवाविषयी बंधनकारक वचन देईल, तो आपले वचन मोडणार नाही; आपल्या मुखातून जे काही निघेल ते सर्व तो करील. जर पण एखादी स्त्री प्रभूला नवस करेल, किंवा तिच्या वडिलांच्या घरात तिच्या तारुण्यात करार बांधेल, आणि तिचा बाप तिच्या प्रार्थना ऐकेल, आणि तिच्या बंधने ज्या तिने तिच्या आत्म्याविरुद्ध ठरवल्या, आणि तिचा बाप गप्प राहील, तर तिच्या सर्व प्रार्थना उभ्या राहतील, आणि सर्व बंधने ज्या तिने तिच्या आत्म्याविरुद्ध ठरवल्या, तिला राहतील. जर तिच्या पित्याने नकार दिला, ज्या दिवशी त्याने तिच्या सर्व प्रार्थना आणि तिने आपल्या आत्म्याविरुद्ध ठरवलेली बंधने ऐकली, तर त्या उभ्या राहणार नाहीत, आणि प्रभु तिला शुद्ध करील, कारण तिच्या पित्याने नकार दिला.

जर ती पुरुषाला झाली असता, आणि तिच्या प्रार्थना तिच्यावर असतील तिच्या ओठांच्या

उच्चाराप्रमाणे, ज्या तिने आपल्या आत्म्याविरुद्ध ठरवल्या आणि तिचा पती ऐकेल, आणि ज्या दिवशी तो ऐकेल त्या दिवशी तिला मौन राहील, आणि अशा प्रकारे तिच्या सर्व प्रार्थना उभ्या राहतील, आणि तिच्या आत्म्याविरुद्ध तिने ठरवलेली बंधने उभी राहतील. जर तिचा पती ज्या दिवशी ऐकेल त्या दिवशी नकार देत नकार देईल, तर तिच्या सर्व प्रार्थना आणि तिने तिच्या आत्म्याविरुद्ध ठरवलेली तिची बंधने राहणार नाहीत, कारण त्या पुरुषाने तिच्यापासून नकार दिला आहे, आणि प्रभु तिला शुद्ध करील.

आणि विधवेची आणि बाहेर टाकलेल्याची प्रार्थना, जितक्या तिने तिच्या आत्म्याविषयी नवस केला असेल, त्या तिला राहतील. जर पण तिच्या पतीच्या घरात तिची प्रार्थना किंवा तिच्या आत्म्याविरुद्ध शपथेसह केलेला निर्णय आणि तिचा पती ऐकेल, आणि तिला मौन राहील, आणि तिला नकार देणार नाही, आणि तिच्या सर्व प्रार्थना उभ्या राहतील, आणि तिच्या सर्व बंधने जी तिने तिच्या आत्म्याच्या विरुद्ध बांधली, ती तिच्या विरुद्ध उभी राहतील. जर तिचा पती ज्या दिवशी ऐकतो त्या दिवशी ते रद्द करतो, तर तिच्या ओठांतून बाहेर पडलेल्या तिच्या प्रार्थनांप्रमाणे आणि तिच्या आत्म्यावरील बंधनकारक घोषणांप्रमाणे सर्व काही तिला बंधनकारक राहणार नाही, कारण तिच्या पतीने ते रद्द केले आहे, आणि प्रभु तिला शुद्ध करील. प्रत्येक प्रार्थना आणि प्रत्येक शपथाचे बंधन आत्म्याला हानी पोहोचवण्यासाठी, तिचा पुरुष तिला स्थापित करेल, आणि तिचा पुरुष काढून टाकेल. जर तो गप्प राहून दिवसेंदिवस तिच्याबद्दल शांत राहील, तर तो तिच्या सर्व प्रार्थना आणि तिच्यावरील बंधनकारक घोषणा स्थापित करेल, कारण ज्या दिवशी त्याने ऐकले त्या दिवशी तो गप्प होता. जर पण तिचा पती त्या दिवसानंतर ज्या दिवशी त्याने ऐकले होते ते काढून टाकतो, तर तो आपले पाप घेईल. हे कायदे जे प्रभूने मोशेला आज्ञा केले, पुरुष आणि त्याची बायको यांच्यामध्ये, आणि वडील आणि तारुण्यात वडिलांच्या घरात असलेली मुलगी यांच्यामध्ये.

३१

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, इस्राएलच्या मुलांचा सूड मिद्यानी लोकांपासून काढ, आणि शेवटी तू तुझ्या लोकांकडे जोडला जाशील. आणि मोशे लोकांशी बोलला म्हणाला, तुमच्यातून पुरुषांना शस्त्रसज्ज करा, आणि प्रभूसमोर मिद्यानावर युद्धरचना करा, प्रभूकडून मिद्यानाला सूड परत देण्यासाठी. प्रत्येक वंशातून हजार, प्रत्येक वंशातून हजार, इस्राएलाच्या मुलांच्या सर्व वंशांतून, लढाईसाठी पाठवा. आणि त्यांनी इस्राएलच्या हजारांतून प्रत्येक वंशातून एक हजार, बारा हजार सशस्त्र सैनिक युद्धासाठी मोजले. आणि मोशेने त्यांना पाठवले, प्रत्येक वंशातून हजार, प्रत्येक वंशातून हजार, त्यांच्या सैन्यासह, आणि फिनहास याला, जो एलाजारचा मुलगा, अहरोन याजकाचा मुलगा, आणि पवित्र पात्रे, आणि संकेतांचे कर्णे त्यांच्या हातात.

आणि त्यांनी मिद्यानावर युद्धाची रचना केली, जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती, आणि त्यांनी प्रत्येक पुरुषाला मारले. आणि त्यांनी मिद्यानच्या राजांना त्यांच्या जखमींसह एकत्र मारले, आणि एवी, रेकेम, सूर, हूर आणि रेबा या पाच मिद्यानच्या राजांना, आणि बओराचा पुत्र बालाम याला त्यांनी तलवारीने त्यांच्या जखमींसह मारले. आणि त्यांनी मिद्यानच्या स्त्रिया लुटल्या, आणि त्यांचे सामान, आणि त्यांची गुरेढोरे, आणि त्यांची सर्व मालमत्ता, आणि त्यांची शक्ती त्यांनी लुटली. आणि त्यांची सर्व शहरे जी त्यांच्या वस्त्यांमध्ये होती, आणि त्यांचे शेतवाडे त्यांनी आगीत जाळले. आणि त्यांनी त्यांची सर्व लूट आणि त्यांचा सर्व लुटलेला माल माणसापासून पशूपर्यंत घेतला. आणि त्यांनी मोशे आणि एलाजार याजक आणि इस्राएलाचे सर्व पुत्र यांच्याकडे बंदिवान, लुटीचा माल आणि लूट छावणीत आणली, अराबोथ मवाब येथे, जो यार्डनेवर यरीहोसमोर आहे. आणि मोशे आणि एलाजार याजक आणि मंडळीचे सर्व अधिकारी छावणीच्या बाहेर त्यांना भेटण्यासाठी गेले. आणि मोशे त्या सैन्याच्या पर्यवेक्षकांवर, हजारांच्या सेनापतींवर आणि शंभरांच्या सेनापतींवर रागावला होता, जे युद्धाच्या रणांगणातून येत होते. आणि मोशे त्यांना म्हणाला, तुम्ही प्रत्येक स्त्रीला का जिवंत ठेवले? या स्त्रिया इस्राएलाच्या पुत्रांसाठी बलामाच्या वचनानुसार होत्या, प्रभूचे वचन फिरवून नेण्यासाठी आणि दुर्लक्ष करण्यासाठी, फोगोरामुळे, आणि प्रभूच्या मंडळीत मरी पडली. आणि आता सर्व लुटीमध्ये प्रत्येक पुरुषाला मारा, आणि ज्या स्त्रीने पुरुषाचा बिछाना ओळखला आहे, तिला मारा. आणि ज्या स्त्रिया पुरुषाशी शयन ओळखत

नाहीत, अशा सर्व स्त्रियांना जिवंत ठेवा. आणि तुम्ही छावणीच्या बाहेर सात दिवस तळ द्या, प्रत्येक जो मारणारा आणि जो ठार झालेल्याला स्पर्श करणारा तिसऱ्या दिवशी आणि सातव्या दिवशी शुद्ध केला जाईल, तुम्ही आणि तुमचे बंदिवान. आणि प्रत्येक आच्छादन आणि प्रत्येक चामड्याचे पात्र, आणि शेळीच्या कातडीपासून केलेले सर्व काम, आणि प्रत्येक लाकडी पात्र तुम्ही शुद्ध कराल.

आणि एलाजार याजकाने युद्धाच्या रणांगणातून येणाऱ्या सैन्याच्या माणसांना म्हटले, हा नियमशास्त्राचा विधी आहे जो प्रभूने मोशेला आज्ञा केली. सोन्याचे आणि चांदीचे आणि पितळ आणि लोखंड आणि शिसे आणि कथील वगळता, प्रत्येक गोष्ट जी अग्नीत जाईल, ती शुद्ध केली जाईल, परंतु शुद्धीकरणाच्या पाण्याद्वारे शुद्ध केली जाईल, आणि सर्व जितक्या अग्नीतून जात नाहीत, त्या पाण्यातून जातील. आणि सातव्या दिवशी वस्त्रे धुवा, आणि तुम्ही शुद्ध व्हाल, आणि त्यानंतर तुम्ही छावणीत प्रवेश कराल.

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, तू आणि एलाजार याजक आणि मंडळीच्या वाडवडिलांच्या अधिकारी, माणसापासून पशूपर्यंत कैदेतील लुटीची गणना घ्या. आणि तुम्ही लुटीचा माल योद्ध्यांमध्ये जे युद्धात गेले होते आणि सर्व मंडळीमध्ये विभाजित करा. आणि तुम्ही प्रभूसाठी युद्धात गेलेल्या योद्ध्यांकडून कर वसूल कराल, पाचशे मधून एक आत्मा, माणसांमधून, गुरांमधून, बैलांमधून, मेंढ्यांमधून आणि गाढवांमधून. आणि त्यांच्या अर्ध्यापासून तुम्ही घ्याल. आणि तुम्ही एलाजार याजकाला प्रभूची प्रथमफळे द्याल. आणि इस्राएलाच्या मुलांच्या अर्ध्या भागातून पन्नासातून एक घ्याल, माणसांपासून, आणि बैलांपासून, आणि मेंढ्यांपासून, आणि गाढवांपासून, आणि सर्व गुरांपासून, आणि त्यांना लेवींना देशील जे प्रभूच्या तंबूत रक्षण करतात.

आणि मोशे व एलाझार याजक यांनी तसे केले, जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती. आणि जे लूट योद्ध्यांनी घेतली होती त्यातील अधिशेष मेंढ्यांपासून सहाशे पंच्याहत्तर हजार होते. आणि गुरे, बहात्तर हजार, आणि गाढवे, एकसष्ट हजार, आणि स्त्रियांपैकी ज्यांनी पुरुषाचे अंथरूण

ओळखले नव्हते, अशा सर्व माणसांचे आत्मे बत्तीस हजार होते. आणि युद्धात गेलेल्यांचा अर्धा भाग म्हणजे मेंढरांच्या संख्येतून तीनशे तीस हजार सातहजार पाचशे झाला. आणि प्रभूला मेंढ्यांपैकी सहाशे पंच्याहत्तर मिळाले. आणि बैल, छत्तीस हजार, आणि त्यांचा प्रभूला दिलेला भाग, बहात्तर, आणि गाढवे, तीस हजार पाचशे, आणि प्रभूला शेवट, एकसष्ट, आणि माणसांचे जीव सोळा हजार, आणि त्यांचा शेवट प्रभूला दोन आणि तीस जीव.

आणि मोशेने प्रभूला देवाचे अर्पण याजक एलाजारला दिले, जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती, इस्राएलच्या मुलांच्या अर्ध्या भागातून, ज्यांना मोशेने योद्ध्यांपासून वेगळे केले. आणि मंडळीच्या मेंढरांपैकी अर्धा भाग तीनशे तीस हजार सातशे पाचशे झाला. आणि गुरे, सहा आणि तीस हजार, गाढवे, तीस हजार पाचशे, आणि माणसांचे जीव, सोळा हजार. आणि मोशेने इस्राएलच्या मुलांच्या अर्ध्या भागातून पन्नासातून एक, माणसांपासून आणि गुरांपासून घेतले, आणि ते प्रभूच्या तंबूच्या रक्षकांना म्हणजे लेवींना दिले, ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती.

आणि मोशे यांच्याकडे सर्व नियुक्त केलेले सेनापती आले, म्हणजे सैन्याच्या हजाराच्या विभागांचे सेनापती आणि शंभराचे सेनापती. आणि त्यांनी मोशेला सांगितले, तुझ्या सेवकांनी आमच्याकडील योद्धा पुरुषांची गणना घेतली आहे, आणि त्यांच्यापैकी एकही गहाळ झालेला नाही. आणि आम्ही प्रभूला भेट अर्पण केली आहे, प्रत्येक माणसाने जे सोन्याचे भांडे सापडले ते - बांगडी आणि पायातील अलंकार आणि अंगठी आणि बाहूबंद आणि हार - प्रभूसमोर आमच्यासाठी प्रायश्चित करण्यासाठी. आणि मोशे आणि एलाजार याजकाने त्यांच्याकडून घडवलेली सर्व सोन्याची भांडी घेतली. आणि प्रभूला अर्पण केलेले सर्व सोने, जे सहस्राधिपतींकडून आणि शताधिपतींकडून काढले होते, ते सोळा हजार सातशे पन्नास शेकेल झाले. आणि योद्धा पुरुषांनी प्रत्येकाने स्वतःसाठी लूट केली. आणि मोशे व एलाझार याजक यांनी हजाराच्या सरदारांकडून व शंभराच्या सरदारांकडून सोने घेतले, आणि ते साक्षपटाच्या तंबूत आणले, इस्राएलाच्या पुत्रांचे स्मारक म्हणून परमेश्वरासमोर.

३२

रऊबेनाच्या मुलांकडे आणि गादाच्या मुलांकडे गुरेढोरांचा फार मोठा समूह होता, आणि त्यांनी याजेर प्रदेश आणि गिलाद प्रदेश पाहिला, आणि ते ठिकाण गुरेढोरांसाठी योग्य ठिकाण होते. आणि रऊबेनाचे पुत्र व गादाचे पुत्र जवळ आल्यावर, त्यांनी मोशे, एलाजार याजक आणि मंडळीचे अधिकारी यांना म्हटले, अतारोथ, आणि दैबोन, आणि याझेर, आणि नम्रा, आणि एसेबोन, आणि एलेआलेह, आणि सेबामा, आणि नाबाउ, आणि बाइआन. ती भूमी जी प्रभूने इस्राएलाच्या मुलांसमोर दिली आहे, ती पशुपालनासाठी आहे, आणि तुझ्या सेवकांकडे गुरे आहेत. आणि ते म्हणत होते, जर आम्हाला तुझ्यासमोर कृपा मिळाली असेल, तर ही भूमी तुझ्या सेवकांना ताब्यात द्यावी, आणि आम्हाला यार्देन नदी पार करवू नकोस.

आणि मोशे गादच्या पुत्रांना आणि रऊबेनच्या पुत्रांना म्हणाला, तुमचे भाऊ युद्धात जातात, आणि तुम्ही येथे बसाल? आणि का विकृत करता तुम्ही इस्राएलच्या मुलांची मने, जेणेकरून ते त्या भूमीत पार जाऊ नयेत, जी प्रभु त्यांना देतो? तुमच्या वडिलांनी असे केले नाही का, जेव्हा मी त्यांना कादेश बर्ने येथून भूमी समजून घेण्यासाठी पाठवले होते? आणि ते द्राक्षांच्या घडाच्या दरीत वर गेले, आणि त्यांनी भूमीचे निरीक्षण केले, आणि त्यांनी इस्राएलच्या पुत्रांचे हृदय फिरवले, जेणेकरून त्यांनी त्या भूमीत प्रवेश करू नये, जी प्रभूने त्यांना दिली होती. आणि त्या दिवशी प्रभु क्रोधाने संतप्त झाला, आणि त्याने शपथ घेतली व म्हणाला, जर हे लोक जे इजिप्तमधून वर गेले, वीस वर्षांचे आणि त्याहून अधिक वयाचे, चांगले आणि वाईट जाणणारे, ती भूमी पाहतील जी मी अब्राहाम, इसहाक आणि याकोब यांना देण्याची शपथ घेतली, तर नाही, कारण त्यांनी माझ्या मागे अनुसरण केले नाही.

खालेब येफुन्नेहचा पुत्र जो वेगळा करण्यात आला होता आणि नूनचा पुत्र यहोशवा याला सोडून, कारण त्यांनी प्रभूचे अनुसरण केले. आणि प्रभु इस्राएलवर रागाने संतापला, आणि त्यांना

वाळवंटात चाळीस वर्षे विखुरले, जोपर्यंत प्रभूसमोर वाईट करणारी सर्व पिढी नष्ट झाली नाही. पाहा, तुम्ही तुमच्या वडिलांच्या जागी उठला आहात, पापी माणसांचा नाश, इस्राएलावर प्रभूच्या क्रोधाच्या रागावर अजून भर घालण्यासाठी. कारण तुम्ही त्याच्यापासून परत वळाल आणि त्याला रानात सोडून जाण्यास कारण व्हाल, आणि तुम्ही या संपूर्ण मंडळीविरुद्ध अधर्म कराल.

आणि ते त्याच्याकडे आले आणि म्हणाले, आम्ही येथे आमच्या गुरांसाठी मेंढरांचे वाडे बांधू आणि आमच्या सामानासाठी शहरे बांधू. आणि आम्ही शस्त्रे धारण करून इस्राएलाच्या पुत्रांपूर्वी पुरोगामी रक्षक म्हणून जाऊ, जोपर्यंत आम्ही त्यांना त्यांच्या स्वतःच्या ठिकाणी नेऊ, आणि आमचा सामान या भूमीवर राहणाऱ्यांमुळे तटबंदीच्या नगरांमध्ये राहील. आम्ही आमच्या घरांत परत फिरणार नाही, जोपर्यंत इस्राएलचे पुत्र प्रत्येकजण त्याच्या वारशात विभागले जाणार नाहीत. आणि आता आम्ही त्यांच्यामध्ये यार्डनच्या पलीकडे आणि त्याहून पुढे वारसा मिळवणार नाही, कारण आम्ही आमच्या चिठ्ठ्या यार्डनच्या पलीकडे पूर्वेला मिळवल्या आहेत.

आणि मोशेने त्यांना म्हटले, जर तुम्ही या शब्दाप्रमाणे कराल, जर तुम्ही प्रभूसमोर युद्धासाठी सज्ज व्हाल, आणि तुमचा प्रत्येक सशस्त्र माणूस प्रभूसमोर जॉर्डन ओलांडून जाईल, जोपर्यंत त्याचा शत्रू त्याच्या समोरून नष्ट केला जाणार नाही. आणि ही भूमी प्रभूसमोर जिंकली जाईल, आणि त्यानंतर तुम्ही परत याल, आणि तुम्ही प्रभूसमोर आणि इस्राएलासमोर निर्दोष असाल, आणि ही भूमी प्रभूसमोर तुम्हाला ताब्यात असेल. जर तुम्ही असे केले नाही, तर तुम्ही प्रभूसमोर पाप कराल, आणि जेव्हा वाईट गोष्टी तुम्हाला पकडतील तेव्हा तुम्हाला तुमचे पाप कळेल. आणि तुम्ही तुमच्या सामानासाठी स्वतःसाठी शहरे बांधाल, आणि तुमच्या गुरांसाठी वाडे बांधाल, आणि तुमच्या तोंडातून बाहेर येणारे तुम्ही कराल.

आणि रऊबेनाचे पुत्र आणि गादाचे पुत्र मोशेला म्हणाले, तुझे सेवक करतील जसा आमचा प्रभु आज्ञा करतो. आमचा सामान, आमच्या स्त्रिया आणि आमची सर्व गुरेढोरे गिलादाच्या शहरांमध्ये असतील. पण तुमचे सर्व सेवक सशस्त्र आणि सुसज्ज होऊन प्रभूसमोर युद्धात जातील, ज्या

रीतीने प्रभू म्हणतो.

आणि मोशेने त्यांच्यासाठी एलाजार याजक आणि नूनाचा पुत्र यहोशवा आणि इस्राएलच्या वंशांच्या कुटुंबांचे प्रमुख यांची नेमणूक केली. आणि मोशेने त्यांना म्हटले, जर रऊबेनाचे पुत्र आणि गादाचे पुत्र तुमच्या सोबत यार्डन ओलांडतील, प्रत्येकजण प्रभूसमोर युद्धासाठी सशस्त्र असून, आणि तुम्ही तुमच्यासमोरची भूमी जिंकाल, तर तुम्ही त्यांना गिलादची भूमी ताब्यात द्याल. जर ते तुमच्या सोबत सशस्त्र होऊन प्रभूसमोर युद्धात पार गेले नाहीत, तर तुम्ही त्यांचे सामान, त्यांच्या बायका आणि त्यांची गुरेढोरे तुमच्या आधी कनान भूमीत आणाल, आणि ते तुमच्यामध्ये कनान भूमीत एकत्र वारसा मिळवतील. आणि रऊबेनाचे पुत्र आणि गादाचे पुत्र यांनी उत्तर देऊन म्हटले, प्रभु आपल्या सेवकांना जे काही सांगतो, तसे आम्ही करू. आम्ही प्रभूसमोर शस्त्रसज्ज होऊन कनान भूमीत जाऊ, आणि तुम्ही आम्हाला यार्देनच्या पलीकडे ताबा द्याल.

आणि मोशेने गादच्या पुत्रांना, रऊबेनच्या पुत्रांना आणि योसेफाच्या पुत्रांपैकी मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाला अमोऱ्यांचा राजा सीहोनचे राज्य आणि बाशानाचा राजा ओगचे राज्य, ती भूमी आणि त्यांच्या सीमांसह नगरे, म्हणजे सभोवतीच्या भूमीची नगरे दिली. आणि गादाच्या मुलांनी दैबोन, अतारोथ आणि अरोएर बांधले. आणि सोफार आणि याझेर, आणि त्यांना उंच केले. आणि नामराम व बैथारान ही तटबंदीची शहरे आणि मेंढरांचे वाडे. आणि रऊबेनच्या पुत्रांनी हेशबोन, एलाले आणि किर्याथाईम ही शहरे बांधली. आणि बेएलमेओन, जे वेढलेले होते, आणि सेबामा, आणि त्यांनी त्यांच्या नावांप्रमाणे त्या शहरांची नावे ठेवली जी त्यांनी बांधली होती. आणि मनश्शेचा पुत्र माखीरचा पुत्र गिलादला गेला, आणि त्याने ते घेतले, आणि त्यामध्ये राहणाऱ्या अमोऱ्याला नष्ट केले. आणि मोशेने गिलाद माखीरला, मनश्शेच्या पुत्राला दिले आणि तो तेथे राहिला. आणि मनश्शेचा याईर गेला आणि त्यांची खेडी घेतली आणि त्यांना याईर खेडी असे नाव दिले. आणि नबौ गेला आणि त्याने काअथ व तिची गावे घेतली, आणि त्याने त्यांना आपल्या नावावरून नाबोथ असे नाव दिले.

३३

आणि हे इस्राएलच्या मुलांचे टप्पे आहेत, जसे ते मिसरच्या भूमीतून त्यांच्या सामर्थ्यासह मोशे आणि अहरोन यांच्या हाताखाली बाहेर गेले. आणि मोशेने त्यांचे प्रस्थान आणि त्यांचे थांबे प्रभूच्या वचनाद्वारे लिहिले, आणि हे त्यांच्या प्रवासाचे थांबे आहेत. त्यांनी रामेसे येथून पहिल्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी प्रस्थान केले, वल्हांडणाच्या दुसऱ्या दिवशी इस्राएलाचे पुत्र उंच हाताने सर्व इजिप्शियनांसमोर बाहेर गेले. आणि इजिप्शियन लोक त्यांच्यातील सर्व मृतांना पुरत होते ज्यांना प्रभूने मारले होते, इजिप्तच्या भूमीतील प्रत्येक प्रथमजात, आणि त्यांच्या देवांवर प्रभूने सूड घेतला. आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी रामेसेस येथून निघून सुक्कोथ येथे तळ दिला. आणि सुक्कोथ सोडून निघाल्यावर, त्यांनी बूथान येथे तळ दिला, जो वाळवंटाचा काही भाग आहे. आणि ते बुथान सोडून निघाले, आणि त्यांनी एइरोथच्या तोंडावर तळ दिला, जे बेएलसेफ्फोनच्या समोर आहे, आणि त्यांनी मागदोलूच्या समोर तळ दिला. आणि ते एरोथच्या समोरून निघाले, आणि त्यांनी समुद्राच्या मधून ओलांडून वाळवंटात प्रवेश केला, आणि ते वाळवंटातून तीन दिवसांचा मार्ग गेले, आणि त्यांनी पिक्रियास येथे तळ दिला. आणि ते कडू पाण्यांतून निघाले आणि एलीमला आले, आणि एलीममध्ये पाण्याचे बारा झरे आणि खजुराच्या झाडांची सत्तर खोडे होती, आणि त्यांनी तेथे पाण्याजवळ तळ दिला. आणि ते एलीम सोडून निघाले आणि त्यांनी लाल समुद्राजवळ तळ दिला. आणि ते लाल समुद्रापासून निघून गेले, आणि त्यांनी सीन वाळवंटात तळ दिला.

आणि ते सीन वाळवंटातून निघून गेले आणि त्यांनी रफाका येथे तळ दिला. आणि ते रेफाका येथून निघाले आणि आयलूस येथे तळ दिला. आणि ते ऐलूस सोडून निघाले, आणि त्यांनी राफिदीन येथे तळ दिला, आणि तेथे लोकांना पिण्यासाठी पाणी नव्हते. आणि ते राफिदीन सोडून निघाले आणि त्यांनी सीनाय रानात तळ दिला. आणि ते सीनाय वाळवंटातून निघून गेले आणि त्यांनी इच्छेच्या कबरींमध्ये तळ दिला. आणि त्यांनी इच्छेच्या स्मारकांतून प्रस्थान केले आणि

असेरोथ येथे तळ दिला. आणि ते असेरोथ सोडून निघाले आणि त्यांनी रथामा येथे तळ दिला.

आणि ते रथामा येथून निघाले आणि त्यांनी रेम्मोन फारेस येथे तळ दिला. आणि ते रेम्मोन फारेस येथून निघाले आणि लेबोना येथे तळ दिला. आणि ते लेबोनाहून निघाले आणि रेस्सान येथे तळ दिला. आणि ते रेस्सान येथून निघाले आणि माकेल्लाथ येथे तळ दिला. आणि त्यांनी मकेल्लाथ सोडले आणि शाफर येथे तळ दिला. आणि ते शाफेर येथून निघाले आणि त्यांनी खरादाथ येथे तळ दिला. आणि ते खरदाथ सोडून निघाले आणि माकेलोथ येथे तळ दिला. आणि त्यांनी मकेलोथ सोडले आणि कताथ येथे तळ दिला. आणि त्यांनी कताथ सोडले आणि तारथ येथे तळ दिला. आणि ते तारात येथून निघाले आणि त्यांनी माथेक्का येथे तळ दिला. आणि ते मथेक्का येथून निघाले आणि सेल्मोना येथे तळ दिला. आणि त्यांनी सेल्मोना येथून प्रस्थान केले आणि मासुरूथ येथे तळ दिला. आणि ते मासुरूथ सोडून निघाले आणि त्यांनी बनायामध्ये तळ दिला. आणि ते बनायाहून निघाले आणि त्यांनी गदगाद पर्वतावर तळ दिला.

आणि त्यांनी गदगाद पर्वतापासून प्रस्थान केले आणि एतेबाथा येथे तळ दिला. आणि त्यांनी एतेबाथा पासून प्रस्थान केले आणि एब्रोना येथे तळ दिला. आणि त्यांनी एब्रोना येथून प्रस्थान केले आणि एज्योन-गाबेर येथे तळ दिला. आणि ते एझिऑन गेबरहून निघाले, आणि त्यांनी सिन वाळवंटात तळ दिला, आणि ते सिन वाळवंटातून निघाले, आणि त्यांनी पारान वाळवंटात तळ दिला, हे कादेश आहे. आणि ते कादेशातून निघाले, आणि त्यांनी अदोमच्या भूमीजवळ होर पर्वतावर तळ दिला.

आणि अहरोन याजक प्रभूच्या आज्ञेमुळे वर गेला, आणि तो तेथे मरण पावला इस्राएलाच्या पुत्रांच्या मिसर देशातून निर्गमनाच्या चाळीसाव्या वर्षी, पाचव्या महिन्याच्या पहिल्या दिवशी. आणि अहरोन एकशे तेवीस वर्षांचा होता, जेव्हा तो होर पर्वतावर मरण पावला. आणि कनानी राजा अराद याने ऐकले, आणि हा कनान भूमीत राहत होता, जेव्हा इस्राएलाचे पुत्र प्रवेश करत होते, आणि ते होर पर्वतातून निघाले आणि त्यांनी सेल्मोना येथे तळ दिला. आणि त्यांनी सेल्मोना

येथून प्रस्थान केले आणि फिनो येथे तळ दिला. आणि ते फिनोन येथून निघाले आणि त्यांनी ओबोथ येथे तळ दिला.

आणि त्यांनी ओबोथ सोडले आणि मवाबच्या सीमेच्या पलीकडे गाय येथे तळ दिला. आणि ते ऐ येथून निघाले आणि दिबोन-गाद येथे तळ दिला. आणि ते दैबोन गाद येथून निघाले, आणि त्यांनी गेल्मोन देब्लथाईम येथे तळ दिला. आणि ते गेलमोन देबलाथाईम येथून निघाले, आणि त्यांनी नाबाऊच्या समोर अबारीम पर्वतांवर तळ दिला. आणि ते अबारीम पर्वतापासून निघाले, आणि त्यांनी मवाबच्या पश्चिमेला, यरीहोसमोरील यार्डनेजवळ तळ दिला. आणि त्यांनी जॉर्डनेजवळ एसिमोथ आणि बेल्सा यांच्या दरम्यान, मवाबच्या पश्चिमेस तळ दिला.

आणि प्रभूने मोशेसमोर बोलले, मवाबच्या पश्चिमेला, जॉर्डनजवळ, जेरिकोच्या दिशेने, म्हणत इस्राएलच्या मुलांशी बोल, आणि त्यांना सांग, तुम्ही जॉर्डन ओलांडून कनान देशात जात आहात. आणि तुम्ही तुमच्या समोरच्या भूमीत राहणाऱ्या सर्वांचा नाश कराल, आणि तुम्ही त्यांची पहारेकरी ठिकाणे काढून टाकाल, आणि त्यांच्या सर्व ओतीव मूर्ती नष्ट कराल, आणि त्यांचे सर्व स्तंभ काढून टाकाल. आणि तुम्ही त्या भूमीतील सर्व रहिवाशांना नष्ट कराल, आणि तुम्ही तिच्यात रहाल, कारण मी तुम्हाला त्यांची भूमी चिठ्ठ्यांद्वारे दिली आहे. आणि तुम्ही त्यांची भूमी चिठ्ठ्यांद्वारे तुमच्या वंशांप्रमाणे वारसा म्हणून घ्याल, अधिक असलेल्यांना तुम्ही त्यांचा ताबा वाढवाल आणि कमी असलेल्यांना तुम्ही त्यांचा ताबा कमी कराल, ज्या ठिकाणी त्याचे नाव बाहेर येईल, तेथे त्याचे असेल, तुमच्या पितृवंशांप्रमाणे तुम्ही वारसा घ्याल. जर तुम्ही तुमच्या चेहऱ्यापासून त्या भूमीवर राहणाऱ्यांना नष्ट करणार नाही, तर ज्यांना तुम्ही त्यांच्यातून सोडाल ते तुमच्या डोळ्यांत काटे आणि तुमच्या बाजूंत बाण होतील, आणि ते तुम्हाला त्या भूमीवर शत्रू होतील ज्यावर तुम्ही रहाल. आणि जसे त्यांना करण्याचा निर्णय घेतला होता, तसे मी तुम्हाला करीन.

३४

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, इस्राएलच्या मुलांना आज्ञा करा, आणि तू त्यांना म्हणशील, तुम्ही कनानच्या भूमीत प्रवेश करता, ही तुम्हाला वारसा असेल, कनानची भूमी तिच्या सीमांसह. आणि तुम्हाला दक्षिणेकडील बाजू सीन वाळवंटापासून अदोमला लागून असेपर्यंत असेल, आणि तुम्हाला दक्षिणेकडील सीमा मीठ समुद्राच्या पूर्वेकडील भागापासून असेल. आणि दक्षिणेकडून अक्राबीनच्या चढाईपर्यंत त्या सीमा तुम्हाला घेरतील, आणि एन्नाक येथून जातील, आणि त्याचा बाहेर जाणारा मार्ग दक्षिण कादेश बर्ने येथे असेल, आणि अराद या वसाहतीत जाईल, आणि असेमोना येथून जाईल. आणि सीमा असेमोना येथून मिसरच्या पूरापर्यंत वेढेल, आणि त्याचा शेवट समुद्र असेल. आणि समुद्राच्या सीमा तुम्हाला असतील; महान समुद्र सीमा ठरवेल; ह्या तुम्हाला समुद्राच्या सीमा असतील.

आणि ही तुम्हाला उत्तरेकडील सीमा असेल, त्या मोठ्या समुद्रापासून तुम्ही स्वतःसाठी त्या डोंगरापर्यंत मोजाल. आणि पर्वतापासून तुम्ही त्यांना पर्वत मोजाल, हमाथमध्ये प्रवेश करणाऱ्यांचा, आणि त्याचे बाहेर जाणे सारादाकच्या सीमा असेल. आणि डेफ्रोनाच्या सीमा बाहेर जातील, आणि त्याचा निर्गम आर्सेनाईन असेल, ही तुम्हाला उत्तरेकडून सीमा असेल. आणि सीमा सेफेफामार येथून बेला पर्यंत पूर्वेकडील झऱ्यांपर्यंत खाली येईल, आणि सीमा बेला येथून खिनेरेथ समुद्राच्या पूर्वेकडील पाठीवर खाली येईल. आणि सीमा सेफामार येथून बेला पर्यंत पूर्वेकडील झऱ्यांपर्यंत खाली येईल, आणि सीमा बेला येथून खिनेरेथ समुद्राच्या पूर्वेकडील पाठीवर खाली येईल. आणि त्या सीमा यार्डनवर उतरतील, आणि बाहेर पडणे खारट समुद्र असेल, ही तुम्हाला भूमी असेल आणि तिच्या सभोवतीच्या सीमा असतील.

आणि मोशेने इस्राएलच्या पुत्रांना आज्ञा केली म्हणत, ही भूमी जी तुम्ही चिठ्ठ्यांद्वारे वारसाने घ्याल, ज्या रीतीने प्रभूने नऊ वंशांना आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाला ती देण्याची आज्ञा केली. कारण रऊबेनाच्या मुलांच्या वंशाने आणि गादाच्या मुलांच्या वंशाने त्यांच्या वडिलांच्या घराण्यांप्रमाणे, आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाने त्यांचे वाटे प्राप्त केले. दोन वंश आणि अर्धा वंश यांनी यार्देनच्या पलीकडे, यरीहोच्या दक्षिणेस, पूर्वेकडे त्यांचे वाटे घेतले.

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, ही त्या पुरुषांची नावे आहेत, जे तुम्हाला जमिनीचा वारसा देतील: एलाजार याजक आणि नूनाचा मुलगा यहोशवा. आणि प्रत्येक वंशातून एक शासक घ्याल तुम्हाला भूमी वारसा मिळवण्यासाठी.

आणि ही यहूदा वंशातील पुरुषांची नावे, कालेब यफुन्नेचा पुत्र. शिमोनच्या वंशाचा सलामिएल, सेमिउदचा पुत्र. बन्यामीनाच्या वंशातील, एलदाद खसलोनाचा पुत्र, दान वंशाचा अधिकारी बक्खीर, एग्लीचा पुत्र. योसेफाच्या पुत्रांपैकी मनश्शेच्या पुत्रांच्या वंशाचा अधिपती अनिएल, सौफीचा पुत्र. एफ्राइमच्या वंशातील शासक कमुएल, साबाथानचा मुलगा. झेबुलून वंशाचा, शासक एलीसाफान, फारनाक याचा पुत्र. इस्साखारच्या वंशाचा शासक फाल्तिएल, ओझाचा मुलगा. आशेर वंशाचा शासक अखियोर, सलामीचा मुलगा. नेफथालीच्या वंशाचा शासक फदाएल, इयामिउदचा पुत्र.

या लोकांना प्रभूने कनान भूमीत इस्राएलच्या मुलांना विभाजित करण्याची आज्ञा केली.

३५

आणि प्रभूने मोशेला मवाबच्या पश्चिमेला, यरीहोसमोरील जॉर्डनजवळ बोलून सांगितले, इस्राएलच्या मुलांना आज्ञा कर, आणि ते लेवींना त्यांच्या ताब्यातील वाटण्यांपैकी राहण्यासाठी नगरे देतील, आणि नगरांची सभोवतीची उपनगरे लेवींना देतील. आणि त्यांना राहण्यासाठी शहरे असतील, आणि त्यांचे कुंपण त्यांच्या गुरांसाठी आणि त्यांच्या सर्व चौपायांसाठी असेल. आणि शहरांच्या लगतच्या जमिनी, ज्या तुम्ही लेवी लोकांना द्याल, त्या शहराच्या भिंतीपासून बाहेरच्या बाजूला सर्वत्र दोन हजार हात असाव्यात. आणि तू शहराच्या बाहेर पूर्वेकडील बाजू दोन हजार हात, आणि दक्षिणेकडील बाजू दोन हजार हात, आणि समुद्राकडील बाजू दोन हजार हात, आणि उत्तरेकडील बाजू दोन हजार हात मोजशील, आणि शहर याच्या मध्यभागी तुम्हांला असेल, आणि

शहरांच्या सीमा. आणि तुम्ही लेवींना शहरे द्याल, ती सहा आश्रयस्थानांची शहरे जी तुम्ही खुन्याला तेथे पळून जाण्यासाठी द्याल, आणि त्याशिवाय बेचाळीस शहरे. सर्व शहरे तुम्ही लेवी लोकांना द्याल, अठ्ठेचाळीस शहरे, ही आणि त्यांची उपनगरे. आणि जी शहरे तुम्ही इस्राएलच्या पुत्रांच्या ताब्यातून द्याल, ज्यांच्याकडे अनेक आहेत त्यांच्याकडून अनेक, आणि ज्यांच्याकडे कमी आहेत त्यांच्याकडून कमी, प्रत्येकाने आपल्या वारशाप्रमाणे जो त्यांना मिळेल, त्यांनी आपल्या शहरांतून लेवी लोकांना द्यावीत.

आणि प्रभु मोशेशी बोलला, म्हणाला, इस्राएलच्या मुलांशी बोल, आणि त्यांना सांग, तुम्ही जॉर्डन ओलांडून कनान देशात जात आहात. आणि तुम्ही तुमच्यासाठी शहरे वेगळी कराल, ती तुम्हाला आश्रयस्थाने असतील, तेथे खुनी पळून जाण्यासाठी, प्रत्येक जो अनावधानाने आत्मा मारणारा आहे. आणि ती शहरे तुम्हाला रक्ताच्या सूड घेणाऱ्यापासून आश्रयस्थाने असतील, आणि खून करणारा मंडळीसमोर न्यायासाठी उभा राहेपर्यंत मरणार नाही. आणि जी शहरे तुम्ही द्याल ती सहा शहरे, तुम्हाला आश्रयस्थाने असतील. ती तीन शहरे तुम्ही यार्देनच्या पलीकडे द्याल, आणि ती तीन शहरे तुम्ही कनान भूमीत द्याल.

आश्रयस्थान असेल इस्राएलच्या पुत्रांना, आणि परदेशीयाला, आणि तुमच्यामध्ये राहणाऱ्या उपरीला, ही शहरे आश्रयस्थान म्हणून असतील, तेथे पळून जाण्यासाठी प्रत्येक त्या व्यक्तीला ज्याने अनावधानाने आत्म्याला मारले आहे.

जर त्याने त्याला लोखंडाच्या हत्याराने मारले आणि तो मेला, तर तो खुनी आहे; त्या खुन्याला मृत्युदंड द्यावा. जर पण हातातील दगडाने, ज्यामुळे तो मरेल, त्याला मारतो आणि तो मरतो, तर तो खुनी आहे; त्या खुन्याला मृत्युदंड द्यावा. जर परंतु लाकडी भांड्याने हातातून, ज्यातून तो मरेल अशा रीतीने त्याला मारतो आणि तो मरतो, तर तो खुनी आहे; त्या खुन्याला मृत्युदंड द्यावा.

रक्ताचा बदला घेणारा खुन्याला मारेल; जेव्हा तो त्याला भेटेल तेव्हा हा त्याला मारेल. जर पण

शत्रुत्वामुळे त्याने त्याला ढकलले, आणि घातातून त्याच्यावर कोणतेही पात्र फेकले, आणि तो मेला, किंवा रागामुळे त्याने त्याला हाताने मारले आणि तो मरण पावला, तर ज्याने मारले त्याला मृत्युदंड द्यावा; तो खुनी आहे. खुन्याला मृत्युदंड द्यावा. रक्ताचा सूड घेणारा खुन्याला भेटताच त्याला ठार मारील.

जर परंतु अचानक, शत्रुत्वामुळे नव्हे तर त्याला ढकलले, किंवा त्याच्यावर कोणतेही भांडे फेकले, टपल्यातून नव्हे, किंवा कोणत्याही दगडाने, ज्यामुळे तो मरेल, न जाणता, आणि तो त्याच्यावर पडेल, आणि तो मरेल, परंतु तो स्वतः त्याचा शत्रू नव्हता, किंवा त्याला हानी पोहोचवण्याचा प्रयत्न करीत नव्हता, आणि मंडळी मारणाऱ्याच्या आणि रक्ताच्या सूड घेणाऱ्याच्या दरम्यान या न्यायनिर्णयांप्रमाणे न्याय करेल. आणि मंडळी त्या खून करणाऱ्याला रक्ताच्या सूड घेणाऱ्यापासून मुक्त करेल, आणि मंडळी त्याला त्याच्या आश्रयाच्या शहरात परत आणेल, जेथे तो पळून गेला होता, आणि तो तेथे राहील जोपर्यंत तो मोठा याजक मरणार नाही, ज्याला त्यांनी पवित्र तेलाने अभिषेक केला होता.

जर पण खुनी त्या शहराच्या सीमांच्या बाहेर जातो ज्यामध्ये तो तेथे पळून गेला होता आणि जर रक्ताचा सूडघेणारा त्याला त्याच्या आश्रय शहराच्या सीमेबाहेर शोधून काढतो, आणि रक्ताचा सूडघेणारा त्या मारणाऱ्याला मारतो, तर तो दोषी नाही. आश्रयाच्या शहरात त्याने राहावे, जोपर्यंत मोठा याजक मरत नाही, आणि मोठ्या याजकाच्या मरण्यानंतर खून करणारा त्याच्या ताब्याच्या जमिनीत परत येईल.

आणि या गोष्टी तुमच्यासाठी न्यायाचा अधिकार म्हणून तुमच्या सर्व वस्त्यांमध्ये तुमच्या पिढ्यानपिढ्या राहतील. प्रत्येक जो आत्म्याला मारतो, साक्षीदारांच्या आधारे तू त्या खुन्याला ठार मारशील, आणि एकच साक्षीदार आत्म्याला मृत्यूदंड देण्यासाठी साक्ष देणार नाही. आणि तुम्ही खुन्याकडून, जो मृत्यूदंडाला पात्र आहे, त्याच्या जीवाच्या बदल्यात खंडणी घेणार नाही, कारण त्याला मृत्यूदंड दिला जाईल. तुम्ही आश्रयस्थानांच्या शहरात पळून जाण्यासाठी खंडणी घेणार

नाही, पृथ्वीवर पुन्हा राहण्यासाठी, जोपर्यंत मुख्य याजक मरत नाही. आणि तुम्ही ज्या भूमीत राहता तिचा खून करू नका, कारण हे रक्त भूमीचा खून करते, आणि तिच्यावर ओतलेल्या रक्तापासून भूमीचे प्रायश्चित्त होणार नाही, परंतु ओतणाऱ्याच्या रक्ताने होईल. आणि तुम्ही ती जमीन अपवित्र करू नका ज्यावर तुम्ही राहता, ज्यावर मी तुमच्यामध्ये वास करतो, कारण मी प्रभु आहे जो इस्राएलाच्या मुलांच्या मध्ये वास करतो.

३६

आणि गिलादाच्या मुलांच्या वंशाचे शासक, जो माखीरचा मुलगा, जो मनश्शेचा मुलगा, योसेफाच्या मुलांच्या वंशातून आले, आणि त्यांनी मोशेसमोर, आणि एलाजार याजकासमोर, आणि इस्राएलाच्या मुलांच्या पूर्वजांच्या घराण्यांच्या शासकांसमोर बोलले. आणि त्यांनी सांगितले, आमच्या स्वामीला प्रभूने आज्ञा केली की वतनाची जमीन चिठ्ठ्याने इस्राएलाच्या पुत्रांना द्यावी, आणि स्वामीला प्रभूने आज्ञा केली की आमच्या भावाच्या सलपादाचे वतन त्याच्या मुलींना द्यावे. आणि त्या इस्राएलाच्या मुलांच्या एका वंशाला स्त्रिया होतील, आणि त्यांचा वाटा आमच्या वडिलांच्या ताब्यातून काढून घेतला जाईल, आणि ज्या वंशाला त्या स्त्रिया होतील त्या वंशाच्या वारसाला जोडला जाईल, आणि आमच्या वारसाच्या वाट्यातून काढून घेतला जाईल. जर इस्राएलच्या मुलांची सुटका होईल, तर त्यांचा वारसा ज्या वंशात त्या स्त्रिया असतील त्या वंशाच्या वारसावर जोडला जाईल, आणि आमच्या कुळाच्या वंशाच्या वारसातून त्यांचा वारसा काढून घेतला जाईल.

आणि मोशेने इस्राएलच्या मुलांना प्रभूच्या आज्ञेद्वारे आज्ञा दिली, म्हणाला, अशाप्रकारे योसेफाच्या मुलांचा वंश म्हणतो. हा शब्द जो प्रभूने सलपादच्या मुलींना आज्ञा केली, असे म्हणत: ज्यांना त्यांच्या समोर आवडेल त्यांच्या बायका होवोत, परंतु त्यांच्या वडिलांच्या लोकांतून त्यांच्या बायका होवोत. आणि इस्राएलच्या मुलांचा वारसा एका वंशापासून दुसऱ्या वंशावर हस्तांतरित

केला जाणार नाही, कारण इस्राएलचे मुले प्रत्येकजण आपल्या कुटुंबाच्या वंशाच्या वारशाला धरून राहतील. आणि प्रत्येक मुलगी जी इस्राएलच्या मुलांच्या वंशांपैकी वारसा घेणारी असेल, ती तिच्या वडिलांच्या लोकांपैकी एकाशी लग्न करील, जेणेकरून इस्राएलचे प्रत्येक मुलगा आपल्या वडिलांचा वारसा मिळवेल. आणि वाटा एका वंशातून दुसऱ्या वंशात हस्तांतरित होणार नाही, परंतु इस्राएलाचे प्रत्येक मूल आपल्या वारशात चिकटून राहील.

ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला आज्ञा केली, त्याप्रमाणे सलपादच्या मुलींनी केले. आणि थेर्सा, एग्ला, मेल्खा, नोवा आणि मालाआ या सालपाआदच्या मुली त्यांच्या चुलत भावांना झाल्या. मनश्शेच्या लोकांपैकी, योसेफाच्या पुत्रांपैकी, त्या बायका झाल्या, आणि त्यांचा वारसा त्यांच्या वडिलांच्या वंशाच्या लोकांवर आला. या आज्ञा आणि विधी आणि निर्णय, ज्या प्रभूने मोशेच्या हाताद्वारे मवाबाच्या पश्चिमेस यार्देनेजवळ यरीहोसमोर दिल्या.

योहान प्रमाणे सुवार्ता

१

सुरुवातीला शब्द होता, आणि शब्द देवाकडे होता, आणि शब्द देव होता. हा सुरुवातीला देवाकडे होता. सर्व काही त्याच्या माध्यमातून अस्तित्वात आले, आणि त्याच्याशिवाय जे काही झाले आहे त्यातील एकही गोष्ट अस्तित्वात आली नाही. त्याच्यामध्ये जीवन होते, आणि ते जीवन मनुष्यांचा प्रकाश होता. आणि तो प्रकाश अंधारात चमकतो, आणि अंधाराने त्याला पकडले नाही.

देवाकडून पाठवलेला एक माणूस झाला, त्याचे नाव योहान. हा साक्षीसाठी आला, जेणेकरून त्याने प्रकाशाविषयी साक्ष द्यावी, जेणेकरून सर्वांनी त्याच्याद्वारे विश्वास ठेवावा. तो प्रकाश नव्हता, परंतु प्रकाशाविषयी साक्ष द्यावी म्हणून होता. खरा प्रकाश होता, जो जगात येणाऱ्या प्रत्येक माणसाला प्रकाशित करतो. जगात तो होता, आणि जग त्याच्याद्वारे निर्माण झाले, आणि जगाने त्याला ओळखले नाही. तो स्वतःच्या ठिकाणी आला, आणि त्याच्या स्वतःच्या लोकांनी त्याला स्वीकारले नाही. पण ज्यांनी त्याला स्वीकारले, त्यांना त्याने देवाची मुले होण्याचा अधिकार दिला, त्यांना जे त्याच्या नावावर विश्वास ठेवतात. जे रक्तापासून नाहीत, शरीराच्या इच्छेपासून नाहीत, पुरुषाच्या इच्छेपासून नाहीत, परंतु देवापासून जन्मले. आणि तो शब्द देह झाला आणि त्याने आमच्यामध्ये वास्तव्य केले, आणि आम्ही त्याचे गौरव पाहिले, असे गौरव जसे पित्याकडून

एकुलत्या एकाचे, कृपेने आणि सत्याने परिपूर्ण. जोहान त्याच्याविषयी साक्ष देतो आणि ओरडून म्हणतो, हाच तो होता ज्याच्याविषयी मी म्हणालो, जो माझ्यानंतर येत आहे तो माझ्यापुढे झाला आहे, कारण तो माझ्यापूर्वी होता. आणि त्याच्या पूर्णतेतून आम्ही सर्वांनी घेतले, आणि कृपेच्या बदली कृपा कारण नियम मोशेद्वारे देण्यात आला, तर कृपा आणि सत्य येशू ख्रिस्ताद्वारे प्राप्त झाले. देवाला कोणीही कधीही पाहिले नाही; एकुलता एक पुत्र जो पित्याच्या छातीत आहे, त्यानेच स्पष्ट केले आहे.

आणि ही योहानाची साक्ष आहे, जेव्हा यहूद्यांनी यरुशलेमेहून याजक आणि लेवी यांना पाठवले की त्यांनी त्याला विचारावे, तू कोण आहेस? आणि त्याने कबूल केले, आणि नाकारले नाही, आणि त्याने कबूल केले की मी तो ख्रिस्त नाही. आणि त्यांनी त्याला विचारले, काय तर? तू एलीया आहेस? आणि तो म्हणतो, मी नाही आहे. तू तो पैगंबर आहेस? आणि त्याने उत्तर दिले, नाही. म्हणून आम्ही त्याला म्हणालो, तू कोण आहेस? जेणेकरून ज्यांनी आम्हाला पाठवले त्यांना आम्ही उत्तर द्यावे, तू स्वतःविषयी काय सांगतोस? त्याने सांगितले, मी रानात ओरडणाऱ्याचा आवाज आहे, प्रभूचा मार्ग सरळ करा, जसे संदेष्टा यशया यांनी सांगितले.

आणि ते पाठवलेले फरीशांपैकी होते. आणि त्यांनी त्याला विचारले आणि त्याला म्हणाले, मग तू बाप्तिस्मा का करतोस, जर तू ख्रिस्त नाहीस, किंवा एलीया नाहीस, किंवा संदेष्टा नाहीस? योहानाने त्यांना उत्तर देत म्हटले, मी पाण्यात बाप्तिस्मा देतो, परंतु तुमच्यामध्ये तो उभा आहे ज्याला तुम्ही ओळखत नाही. तो स्वतः आहे जो माझ्या नंतर येत आहे, जो माझ्या आधी झाला आहे, ज्याच्या चपलाचा पट्टा सोडवण्यास मी योग्य नाही. या गोष्टी बेथनीयात घडल्या, यार्देन नदीच्या पलीकडे, जेथे योहान बाप्तिस्मा देत होता.

दुसऱ्या दिवशी योहान येशूला त्याच्याकडे येताना पाहतो आणि म्हणतो, पहा, देवाचा कोकरू जो जगाचे पाप उचलतो. हा तोच आहे ज्याच्याविषयी मी म्हटले होते, माझ्यानंतर एक पुरुष येत आहे जो माझ्यापेक्षा श्रेष्ठ झाला आहे, कारण तो माझ्यापूर्वी होता. आणि मी त्याला ओळखत नव्हतो,

परंतु तो इस्राएलला प्रकट व्हावा म्हणून, म्हणूनच मी पाण्यात बाप्तिस्मा देत आलो. आणि योहानाने साक्ष दिली म्हणत की, मी आत्म्याला कबुतरासारखा स्वर्गातून उतरताना पाहिले आहे, आणि तो त्याच्यावर राहिला. आणि मी त्याला ओळखत नव्हतो, परंतु ज्याने मला पाण्यात बाप्तिस्मा देण्यासाठी पाठवले, त्याने मला सांगितले, ज्याच्यावर तू आत्मा उतरताना आणि राहताना पाहशील, तोच पवित्र आत्म्यात बाप्तिस्मा देणारा आहे. आणि मी पाहिले आहे आणि साक्ष दिली आहे की हा देवाचा पुत्र आहे.

दुसऱ्या दिवशी पुन्हा योहान उभा होता आणि त्याच्या शिष्यांपैकी दोघे होते. आणि येशूला चालताना पाहून तो म्हणतो, पहा, देवाचा कोकरा. आणि त्याचे ते दोन शिष्य त्याला बोलताना ऐकले, आणि त्यांनी येशूचे अनुसरण केले. पण येशूने वळून त्यांना अनुसरण करताना पाहिले आणि त्यांना म्हणतो, तुम्ही काय शोधता? पण त्यांनी त्याला सांगितले, रब्बी (ज्याचा अनुवाद शिक्षक असा होतो), तुम्ही कुठे राहता? तो त्यांना म्हणतो, या आणि पहा. म्हणून ते आले आणि त्यांनी पाहिले की तो कुठे राहतो, आणि त्या दिवशी त्याच्याजवळ राहिले; वेळ सुमारे दहावी होती. अँड्रियास हा सायमन पेत्राचा भाऊ होता, जो त्या दोघांपैकी एक होता ज्यांनी योहानाकडून ऐकले आणि त्याचे अनुसरण केले. हा प्रथम आपल्या भावाला सिमोनाला शोधतो आणि त्याला म्हणतो, आम्ही मसीहा शोधला आहे, ज्याचा अनुवाद ख्रिस्त आहे. आणि त्याने त्याला येशूकडे आणले. येशूने त्याच्याकडे पाहून म्हटले, तू शिमोन आहेस, योनाचा पुत्र, तुला केफा म्हटले जाईल, ज्याचा अर्थ पेत्र असा लावला जातो.

दुसऱ्या दिवशी येशूला गालीलला जाण्याची इच्छा झाली, आणि त्याने फिलिप्पला शोधले आणि त्याला म्हटले, माझे अनुसरण कर. फिलिप बेथसैदा येथील होता, अँड्रू आणि पेत्र यांच्या शहरातून. फिलिप नथनाएलला शोधतो आणि त्याला म्हणतो, ज्याच्याविषयी मोशेने नियमशास्त्रात आणि संदेष्ट्यांनी लिहिले, त्याला आम्ही शोधले आहे - येशू, योसेफाचा पुत्र, जो नासरेथचा आहे. आणि नथनाएलने त्याला म्हटले, नाझरेतमधून काही चांगले असू शकते का? फिलिप्पस त्याला म्हणतो, ये आणि पहा. येशूने नथानेलला त्याच्याकडे येताना पाहिले आणि

त्याच्याबद्दल म्हणाला, पहा, खरोखर इस्राएली, ज्यामध्ये कपट नाही. नथनाएल त्याला म्हणतो, तू मला कोठून ओळखतोस? येशूने उत्तर देऊन त्याला म्हटले, फिलिप्पने तुला बोलावण्यापूर्वी, तू अंजिराच्या झाडाखाली होतास तेव्हा मी तुला पाहिले. नथानेलने उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाला, रब्बी, तू देवाचा पुत्र आहेस, तू इस्राएलाचा राजा आहेस. येशूने उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाला, कारण मी तुला म्हणालो की मी तुला अंजीराच्या झाडाखाली पाहिले, म्हणून तू विश्वास ठेवतोस? यापेक्षा मोठ्या गोष्टी तू पाहशील. आणि तो त्याला म्हणतो, खरोखर, खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, आत्तापासून तुम्ही स्वर्ग उघडलेला पाहाल, आणि देवाचे दूत माणसाच्या मुलावर चढत आणि उतरत पाहाल.

२

आणि तिसऱ्या दिवशी गालीलच्या काना येथे एक लग्न झाले, आणि येशूची आई तेथे होती येशू आणि त्याचे शिष्य देखील लग्नाला बोलावले गेले. आणि द्राक्षरस संपल्यावर येशूची आई त्याला म्हणाली, त्यांच्याकडे द्राक्षरस नाही. येशू तिला म्हणतो, हे स्त्री, मला आणि तुला याचा काय संबंध? माझी वेळ अजून आलेली नाही. त्याची आई सेवकांना म्हणते, तो तुम्हाला जे काही सांगेल, ते करा. तेथे दगडी पाण्याचे सहा भांडे उभे होते, जे यहूद्यांच्या शुद्धीकरणाच्या प्रथेप्रमाणे ठेवलेले होते, आणि प्रत्येकी दोन किंवा तीन मापे पाणी धारण करणारे होते. येशू त्यांना म्हणतो, पाण्याची भांडी पाण्याने भरा. आणि त्यांनी ती वर पर्यंत भरली. आणि तो त्यांना म्हणतो, आता काढा आणि मुख्य सेवकाकडे घेऊन जा. आणि ते घेऊन गेले. जसे मेजवानीच्या मुख्याने पाणी चाखले जे द्राक्षरस झाले होते आणि त्याला कोठून आले हे माहीत नव्हते, पण ज्या सेवकांनी पाणी काढले होते त्यांना माहीत होते, तेव्हा मेजवानीच्या मुख्याने वराला बोलावले. आणि तो त्याला म्हणतो, प्रत्येक माणूस प्रथम चांगला द्राक्षरस ठेवतो, आणि जेव्हा लोक मद्यधुंद होतात, तेव्हा कनिष्ठ द्राक्षरस ठेवतो, परंतु तू चांगला द्राक्षरस आत्तापर्यंत जतन केला आहेस. येशूने गालीलमधील कानामध्ये चिन्हांची ही सुरुवात केली आणि त्याचे गौरव प्रकट केले, आणि त्याचे

शिष्य त्याच्यावर विश्वास ठेवले.

यानंतर तो आणि त्याची आई आणि त्याचे भाऊ आणि त्याचे शिष्य कफर्णहूमला गेले, आणि तेथे ते फार दिवस राहिले नाहीत.

आणि यहूद्यांचा वल्हांडण सण जवळ आला होता, आणि येशू जेरुसलेमला गेला. आणि त्याने मंदिरात गुरे, मेंढरे आणि कबूतरे विकणारे, आणि पैसे बदलणारे बसलेले पाहिले. आणि दोरांचा चाबूक बनवून त्याने सर्वांना मंदिरातून बाहेर काढले, मेंढ्या आणि बैल, आणि पैसे बदलणाऱ्यांची नाणी ओतली आणि टेबले उलटवली. आणि कबूतर विकणाऱ्यांना त्याने सांगितले, या गोष्टी येथून उचला, माझ्या वडिलांचे घर व्यापाराचे घर करू नका. त्यांच्या शिष्यांना आठवले की लिहिलेले आहे, तुझ्या घराचा उत्साह मला खाऊन टाकील. यहूद्यांनी म्हणून उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाले, तू या गोष्टी करतोस म्हणून आम्हाला काय चिन्ह दाखवतोस? येशूने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हणाला, हे मंदिर नाश करा, आणि तीन दिवसांत मी ते उभारीन. यहूद्यांनी म्हणून म्हटले, हे मंदिर शेहेचाळीस वर्षांत बांधले गेले, आणि तू त्याला तीन दिवसांत उभे करशील? तो मात्र त्याच्या शरीराच्या देवळाविषयी बोलत होता. म्हणून जेव्हा तो मृतांमधून उठवला गेला, तेव्हा त्याच्या शिष्यांना आठवले की तो हे बोलत होता, आणि त्यांनी पवित्र लेखनावर आणि येशूने बोललेल्या शब्दावर विश्वास ठेवला.

जसा तो यरुशलेममध्ये वल्हांडणाच्या सणात होता, तेव्हा अनेकांनी त्याच्या नावावर विश्वास ठेवला, कारण ते त्याने केलेली चिन्हे पाहत होते. पण येशू स्वतः त्यांच्यावर विश्वास ठेवत नव्हता, कारण तो सर्वांना जाणत होता. आणि की त्याला गरज नव्हती की कोणी माणसाविषयी साक्ष द्यावी, कारण तो स्वतः जाणत होता की माणसात काय आहे.

३

परुश्यांमधला निकोदेम नावाचा एक माणूस होता, जो यहूद्यांचा अधिकारी होता. हा त्याच्याकडे रात्री आला आणि त्याला म्हणाला, रब्बी, आम्हाला माहीत आहे की तू देवाकडून आलेला शिक्षक आहेस, कारण ही चिन्हे जी तू करतोस ती कोणीही करू शकत नाही, जर देव त्याच्याबरोबर नसेल. येशूने उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाला, खरे खरे मी तुला सांगतो, जर कोणी वरून जन्म घेतला नाही, तर तो देवाचे राज्य पाहण्यास सक्षम नाही. निकोदेमस त्याला म्हणतो, वृद्ध असलेला माणूस पुन्हा कसा जन्मास येऊ शकतो? तो त्याच्या आईच्या पोटात दुसऱ्यांदा प्रवेश करून जन्मास येऊ शकत नाही ना? येशूने उत्तर दिले, खरोखर, खरोखर मी तुला सांगतो, जर कोणी पाण्यापासून आणि आत्म्यापासून जन्मला नाही, तर तो देवाच्या राज्यात प्रवेश करू शकत नाही. जे मांसापासून जन्मलेले आहे ते मांस आहे, आणि जे आत्म्यापासून जन्मलेले आहे ते आत्मा आहे. आश्चर्य करू नकोस की मी तुला सांगितले, तुम्हाला वरून जन्म घेणे आवश्यक आहे. वारा जेथे इच्छा करतो तेथे वाहतो, आणि तू त्याचा आवाज ऐकतोस, परंतु तो कोठून येतो आणि कोठे जातो हे तू जाणत नाहीस; अशाच प्रकारे आत्म्यापासून जन्मलेला प्रत्येक जन आहे. निकोदेमाने उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाला, या गोष्टी कशा होऊ शकतात? येशूने उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाला, तू इस्राएलचा शिक्षक आहेस आणि या गोष्टी जाणत नाहीस? खरोखर, खरोखर मी तुला सांगतो की, जे आम्ही जाणतो ते आम्ही बोलतो आणि जे आम्ही पाहिले आहे त्याची आम्ही साक्ष देतो, आणि आमची साक्ष तुम्ही स्वीकारत नाही. जर मी तुम्हाला पार्थिव गोष्टी सांगितल्या आणि तुम्ही विश्वास ठेवत नाही, तर जर मी तुम्हाला स्वर्गीय गोष्टी सांगेन तर तुम्ही कसा विश्वास ठेवाल? आणि कोणीही स्वर्गात चढला नाही, जर नाही तो जो स्वर्गातून खाली उतरला, म्हणजे माणसाचा म आणि जसा मोशेने वाळवंटात सर्पाला उंच केले, तसाच मनुष्याच्या पुत्राला उंच केले जाणे आवश्यक आहे, यासाठी की प्रत्येक जो त्याच्यावर विश्वास ठेवतो तो नाश पावू नये, परंतु त्याला शाश्वत जीवन मिळावे. कारण देवाने जगावर इतके प्रेम केले की त्याने आपला एकुलता एक मुलगा दिला, जेणेकरून जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो तो नाश पावू नये, परंतु त्याला सनातन जीवन मिळावे. कारण देवाने आपल्या मुलाला जगात यासाठी पाठवले नाही की त्याने जगाचा न्याय करावा, परंतु यासाठी की त्याच्याद्वारे जग वाचवले जावे. जो त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा न्याय केला जात नाही, परंतु जो विश्वास ठेवत नाही त्याचा आधीच न्याय झाला

आहे, कारण त्याने देवाच्या एकुलत्या एक पुत्राच्या नावावर विश्वास ठेवला नाही. हा न्याय आहे, कारण प्रकाश जगात आला आहे, आणि लोकांनी प्रकाशापेक्षा अंधाराला अधिक प्रेम केले, कारण त्यांची कामे वाईट होती. कारण जो कोणी निकृष्ट कृत्ये करतो तो प्रकाशाचा द्वेष करतो आणि प्रकाशाकडे येत नाही, जेणेकरून त्याची कामे उघड होऊ नयेत. पण जो सत्य करतो तो प्रकाशाकडे येतो, जेणेकरून त्याची कामे प्रकट व्हावीत, कारण ती देवामध्ये केलेली आहेत.

यानंतर येशू आणि त्याचे शिष्य यहूदीयाच्या भूमीत आले, आणि तेथे तो त्यांच्यासोबत वास करीत होता आणि बाप्तिस्मा देत होता. योहान ऐनोन येथे सालीमच्या जवळ बाप्तिस्मा देत होता, कारण तेथे पुष्कळ पाणी होते, आणि लोक येत होते आणि बाप्तिस्मा घेत होते. कारण योहान अजून तुरुंगात टाकला गेला नव्हता. म्हणून योहानाच्या शिष्यांपासून एका यहुद्याबरोबर शुद्धीकरणाविषयी चौकशी झाली. आणि ते योहानाकडे आले आणि त्याला म्हणाले, रब्बी, जो यार्डन नदीच्या पलीकडे तुझ्यासोबत होता, ज्याला तू साक्ष दिली आहेस, पहा, तोच बाप्तिस्मा देत आहे आणि सर्व लोक त्याच्याकडे येत आहेत. योहानाने उत्तर दिले आणि म्हणाला, माणूस काहीही घेऊ शकत नाही, जर ते त्याला स्वर्गातून दिलेले नसेल. तुम्ही स्वतः मला साक्ष देता की मी म्हणालो, मी ख्रिस्त नाही, परंतु त्याच्या समोर पाठवलेला आहे. जो वधू असणारा तो वर आहे, पण वराचा मित्र जो उभा राहून त्याचे ऐकतो, तो वराच्या आवाजामुळे आनंदाने आनंदित होतो. म्हणून हा माझा आनंद पूर्ण झाला आहे. त्याने वाढले पाहिजे, पण मी कमी व्हावे. जो वरून येतो तो सर्वांच्या वर आहे. जो पृथ्वीचा आहे तो पृथ्वीचा आहे आणि पृथ्वीविषयी बोलतो, जो स्वर्गातून येतो तो सर्वांच्या वर आहे. आणि त्याने जे पाहिले आहे आणि ऐकले आहे, त्याची साक्ष तो देतो, आणि त्याची साक्ष कोणीही स्वीकारत नाही. ज्याने त्याची साक्ष स्वीकारली त्याने या गोष्टीवर शिक्कामोर्तब केली की देव सत्य आहे. ज्याला देवाने पाठवले, तो देवाचे शब्द बोलतो, कारण देव आत्म्याला मापाने देत नाही. पिता पुत्रावर प्रेम करतो आणि सर्व काही त्याच्या हातात दिले आहे. जो पुत्रावर विश्वास ठेवतो त्याला शाश्वत जीवन आहे, पण जो पुत्राची अवज्ञा करतो तो जीवन पाहणार नाही, परंतु देवाचा क्रोध त्याच्यावर राहतो.

४

जेव्हा प्रभूला कळले की फरीशांनी ऐकले आहे की येशू योहानापेक्षा अधिक शिष्य बनवतो आणि बाप्तिस्मा देतो जरी खरेच येशू स्वतः बाप्तिस्मा करीत नव्हता, परंतु त्याचे शिष्य करीत होते. त्याने यहूदिया सोडला आणि तो गालीलला गेला. त्याला शोमरोनातून जाणे आवश्यक होते. तो म्हणून शोमरोनाच्या सुखार नावाच्या शहरात येतो, त्या जागेच्या जवळ जी याकोबाने आपला मुलगा योसेफ याला दिली होती तेथे याकोबाचा झरा होता. म्हणून येशू प्रवासामुळे थकलेला असल्याने त्या झऱ्यावर अशाच बसला होता; वेळ सुमारे सहाव्या तासाची होती. शोमरोनमधून एक स्त्री पाणी काढायला येते. येशू तिला म्हणतो, मला पिण्यासाठी पाणी दे. कारण त्याचे शिष्य शहरात अन्न विकत घ्यावे म्हणून गेले होते. म्हणून ती शोमरोनी स्त्री त्याला म्हणते, तू यहूदी असून माझ्याकडून पिण्यासाठी कसे मागतोस, मी शोमरोनी स्त्री असताना? कारण यहूदी शोमरोन्यांशी संबंध ठेवत नाहीत. येशूने उत्तर दिले आणि तिला म्हणाला, जर तुला देवाची देणगी माहीत असती, आणि तुला मला पिण्यास दे असे म्हणणारा कोण आहे हे माहीत असते, तर तू त्याला मागितले असतेस, आणि त्याने तुला जिवंत पाणी दिले असते. ती स्त्री त्याला म्हणते, प्रभु, तुझ्याजवळ बादली नाही, आणि विहीर खोल आहे, तर मग तुझ्याजवळ ते जिवंत पाणी कोठून आहे? तू आमच्या वडील याकोबापेक्षा मोठा नाहीस ना, ज्याने आम्हाला ही विहीर दिली, आणि तो स्वतः त्यातून प्याला आणि त्याची मुले आणि त्याची जनावरे? येशूने उत्तर दिले आणि तिला म्हणाला, या पाण्यातून पिणारा प्रत्येक जन पुन्हा तहानेला होईल. जो कोणी त्या पाण्यातून पिईल जे मी त्याला देईन, तो सर्वकाळ तहानलेला होणार नाही, परंतु जे पाणी मी त्याला देईन ते त्याच्यात सार्वकालिक जीवनासाठी उसळणाऱ्या पाण्याचा झरा होईल. ती स्त्री त्याला म्हणाली, प्रभु, मला हे पाणी द्या, यासाठी की मला तहान लागू नये आणि मी येथे पाणी काढायला येऊ नये. येशू तिला म्हणतो, जा, तुझ्या पतीला बोलाव आणि इकडे ये. स्त्रीने उत्तर दिले आणि म्हणाली, माझ्याजवळ पुरुष नाही. येशू तिला म्हणतो, तू चांगले म्हणालीस की माझ्याजवळ पुरुष नाही, कारण तू पाच पुरुष ठेवल्या होतीस, आणि आता जो तुझ्याजवळ आहे तो तुझा पति

नाही, हे खरे तू बोललीस. ती स्त्री त्याला म्हणते, प्रभु, मी पाहते की तू संदेष्टा आहेस. आमच्या पूर्वजांनी या पर्वतावर उपासना केली, आणि तुम्ही म्हणता की जेरुसलेममध्ये ती जागा आहे जिथे उपासना करणे आवश्यक आहे. येसू तिला म्हणतो, स्त्री, माझ्यावर विश्वास ठेव, कारण अशी वेळ येत आहे जेव्हा तुम्ही ना या पर्वतावर ना यरुशलेमामध्ये पित्याची उपासना कराल. तुम्ही ज्याला जाणत नाही त्याची उपासना करता, आम्ही ज्याला जाणतो त्याची उपासना करतो, कारण मुक्ती यहूद्यांपासून आहे. पण तास येत आहे, आणि आता आहे, जेव्हा खरे उपासक पित्याची उपासना आत्म्यात आणि सत्यात करतील, कारण पिता अशा उपासकांना शोधतो जे त्याची उपासना करतात. देव आत्मा आहे, आणि त्याची उपासना करणाऱ्यांनी आत्म्यात आणि सत्यात उपासना करणे आवश्यक आहे. ती स्त्री त्याला म्हणते, मला माहीत आहे की मसीहा येत आहे जो ख्रिस्त म्हणवला जातो; जेव्हा तो येईल, तेव्हा तो आम्हाला सर्व काही जाहीर करील. येशू तिला म्हणतो, मी जो तुझ्याशी बोलत आहे तो मीच आहे. आणि यावर त्याचे शिष्य आले, आणि ते आश्चर्यचकित झाले कारण तो एका स्त्रीशी बोलत होता, तथापि कोणीही म्हणाले नाही, तू काय शोधतोस किंवा तिच्याशी काय बोलतोस? म्हणून त्या स्त्रीने तिचे पाण्याचे भांडे सोडले आणि शहरात गेली, आणि लोकांना म्हणते, या, येऊन त्या माणसाला पाहा ज्याने मला मी जे काही केले ते सर्व सांगितले. हाच तर ख्रिस्त नाही का? ते शहरातून बाहेर गेले आणि त्याच्याकडे येत होते.

या दरम्यान शिष्य त्याला विचारत होते, रब्बी, खा. पण तो त्यांना म्हणाला, माझ्याकडे खाण्यासाठी अन्न आहे, जे तुम्हाला माहीत नाही. म्हणून शिष्य एकमेकांना म्हणत होते, कोणी त्याला खाण्यासाठी काही आणले नाही ना? येशू त्यांना म्हणतो, माझे अन्न हे आहे की मी ज्याने मला पाठवले त्याची इच्छा पूर्ण करावी आणि त्याचे काम संपवावे. तुम्ही असे म्हणत नाही का की अजून चार महिने आहेत आणि कापणी येते? पाहा, मी तुम्हाला म्हणतो, तुमचे डोळे वर करा आणि शेते पहा, कारण ती कापणीसाठी आधीच पांढरी झाली आहेत. आणि कापणी करणारा मजुरी घेतो आणि अनंतकाळच्या जीवनासाठी फळ गोळा करतो, जेणेकरून पेरणारा आणि कापणी करणारा एकत्र आनंदित होतील. यामध्ये हे वचन खरे आहे की, पेरणारा दुसरा आहे

आणि कापणारा दुसरा आहे. मी तुम्हाला ते कापणी करायला पाठवले ज्यासाठी तुम्ही श्रम घेतले नाहीत, इतरांनी श्रम घेतले, आणि तुम्ही त्यांच्या श्रमात प्रवेश केला आहे. पण त्या शहरातून शमरोनकरांपैकी अनेकांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला, त्या स्त्रीच्या शब्दामुळे, जी साक्ष देत होती की, त्याने मला सर्व काही सांगितले जे मी केले. म्हणून जेव्हा शोमरोनी त्याच्याकडे आले, तेव्हा त्यांनी त्याला त्यांच्याजवळ राहण्याची विनंती केली, आणि तो तेथे दोन दिवस राहिला. आणि त्याच्या शब्दामुळे बरेच अधिक लोक विश्वास ठेवले. त्या स्त्रीला ते म्हणत होते की, आता आम्ही तुझ्या बोलण्यामुळे विश्वास ठेवत नाही, कारण आम्ही स्वतः ऐकले आहे, आणि आम्हाला माहीत आहे की हा खरोखर जगाचा तारणारा, ख्रिस्त आहे.

नंतर त्या दोन दिवसांनंतर तो तेथून बाहेर गेला आणि गालीलला निघून गेला. स्वतः येशूने साक्ष दिली की संदेष्टा आपल्या स्वतःच्या मायदेशात सन्मान पावत नाही. जेव्हा तो गालीलमध्ये आला, तेव्हा गालीलकरांनी त्याचे स्वागत केले, कारण त्याने यरुशलेममध्ये सणाच्या वेळी जे काही केले होते ते सर्व त्यांनी पाहिले होते, आणि ते स्वतःही त्या सणाला गेले होते.

म्हणून येशू पुन्हा गालीलच्या काना येथे आला, जेथे त्याने पाणी द्राक्षरस केले होते. आणि एक राजकीय अधिकारी होता, ज्याचा मुलगा कफर्णहूम येथे आजारी होता, याने ऐकले की येशू यहूदियातून गालीलमध्ये आला आहे, तो त्याच्याकडे गेला आणि त्याला विनंती करीत होता की तो खाली यावा आणि त्याच्या मुलाला बरे करावे, कारण तो मरणार होता. म्हणून येशूने त्याला म्हटले, जर तुम्ही चिन्हे आणि चमत्कार पाहिले नाहीत, तर तुम्ही विश्वास ठेवणार नाही. तो राजकीय अधिकारी त्याला म्हणतो, प्रभु, माझे मूल मरण्यापूर्वी खाली या. येशू त्याला म्हणतो, जा, तुझा मुलगा जगतो. आणि त्या माणसाने येशूने त्याला सांगितलेल्या शब्दावर विश्वास ठेवला, आणि तो गेला. आधीच पण तो उतरत असताना त्याचे दास त्याला भेटले आणि त्यांनी कळवले, म्हणत की तुझा सेवक जिवंत आहे. त्याने म्हणून त्यांच्याकडून तो तास विचारला ज्यामध्ये त्याला बरे झाले होते. आणि त्यांनी त्याला सांगितले की काल सातव्या तासाला त्याला ताप सोडला होता. म्हणून त्या पित्याला कळले की त्या त्याच वेळी ज्यामध्ये येशूने त्याला सांगितले होते की

तुझा मुलगा जगतो, आणि त्याने विश्वास ठेवला आणि त्याचे संपूर्ण घर. हे दुसरे चिन्ह येशूने यहूदियातून गालीलमध्ये आल्यावर पुन्हा केले.

५

या गोष्टींनंतर यहूद्यांचा सण होता, आणि येशू जेरुसलेमला गेला. यरुशलेममध्ये मेंढी तलावावर एक तलाव आहे, ज्याला हिब्रू भाषेत बेथेस्दा म्हणतात, ज्याला पाच स्तंभमंडप आहेत. यामध्ये आजारी, आंधळे, लंगडे आणि सुकलेले अंग असलेले अनेक लोक पडून होते, जे पाण्याच्या हालचालीची वाट पाहत होते. कारण एक दूत ठराविक वेळी तलावात उतरत असे आणि पाणी ढवळले जात असे, म्हणून पाण्याच्या गडबडीनंतर जो पहिला प्रवेश करत असे तो कोणत्याही रोगाने ग्रस्त असला तरी निरोगी होत असे. तेथे एक माणूस होता जो आपल्या अशक्तपणात अडतीस वर्षे होता. त्याला पडलेला पाहून येशूने, आणि हे जाणून की त्याला आधीच बराच वेळ झाला आहे, त्याला म्हटले, तू निरोगी होऊ इच्छितोस का? आजारी माणसाने त्याला उत्तर दिले, प्रभु, माझ्याकडे कोणी माणूस नाही, जेणेकरून जेव्हा पाणी ढवळले जाते, तेव्हा मला तलावात टाकावे. पण मी येतो तोपर्यंत, दुसरा माझ्या आधी उतरतो. येशू त्याला म्हणतो, उठ, तुझी चटई घे आणि चाल. आणि तो माणूस तात्काळ निरोगी झाला, आणि त्याने आपली चटई उचलली आणि चालू लागला. आणि तो दिवस शब्बाथचा होता. म्हणून यहूदी बरे झालेल्या माणसाला म्हणत होते, आज शब्बाथ आहे, तुला चटई उचलणे परवानगी नाही. त्याने त्यांना उत्तर दिले, ज्याने मला निरोगी केले, त्यानेच मला सांगितले, तुझी चटई उचल आणि चाल. म्हणून त्यांनी त्याला विचारले, तो माणूस कोण आहे ज्याने तुला म्हटले, तुझी चटई उचल आणि चाल? पण बरा झालेला माणूस कोण आहे हे जाणत नव्हता, कारण येशू त्या ठिकाणी गर्दी असताना निसटला होता. या गोष्टींनंतर येशूने त्याला मंदिरात शोधून काढले आणि त्याला म्हणाला, पाहा, तू निरोगी झाला आहेस; यापुढे पाप करू नकोस, जेणेकरून तुला आणखी वाईट काही होणार नाही. तो माणूस गेला आणि त्याने यहुद्यांना कळवले की येशूच त्याला निरोगी केले होते.

आणि या कारणामुळे यहूदी लोक येशूचा पाठलाग करीत होते आणि त्याला मारण्याचा प्रयत्न करीत होते, कारण त्याने या गोष्टी शब्बाथाच्या दिवशी केल्या होत्या. पण येशूने त्यांना उत्तर दिले, माझा पिता आत्तापर्यंत कार्य करतो आणि मी कार्य करतो. यामुळे यहूदी त्याला मारण्यासाठी अधिक शोधत होते, कारण तो केवळ शब्बाथ मोडत होता असे नाही, परंतु देवाला स्वतःचा पिता म्हणत होता आणि स्वतःला देवाच्या समान करीत होता.

म्हणून येशूने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हणाला, खरोखर खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, पुत्र स्वतःपासून काहीही करू शकत नाही, जर त्याने पित्याला करताना पाहिले नाही तर; कारण जे तो करतो, ते पुत्र त्याचप्रमाणे करतो. कारण बाप मुलावर प्रेम करतो आणि जी सर्व कामे तो स्वतः करतो ती त्याला दाखवतो, आणि यांपेक्षा मोठी कामे त्याला दाखवेल, जेणेकरून तुम्ही आश्चर्य व्हाल. जसा पिता मृतांना उठवतो आणि त्यांना जीवन देतो, त्याचप्रमाणे पुत्र देखील ज्यांना इच्छितो त्यांना जीवन देतो. कारण पिता कोणाचाही न्याय करीत नाही, परंतु सर्व न्याय त्याने मुलाला दिला आहे. यासाठी की सर्वांनी मुलाचा आदर करावा जसा ते वडिलांचा आदर करतात. जो मुलाचा आदर करत नाही तो वडिलांचा आदर करत नाही, ज्यांनी त्याला पाठवले. खरोखर खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की जो माझा शब्द ऐकतो आणि ज्याने मला पाठवले त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याला सार्वकालिक जीवन आहे, आणि तो न्यायात येत नाही, परंतु मृत्यूतून जीवनात गेला आहे. खरोखर खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की वेळ येत आहे, आणि आता आहे, जेव्हा मृत देवाच्या मुलाचा आवाज ऐकतील, आणि ज्यांनी ऐकले ते जगतील. जसे पित्याला स्वतःमध्ये जीवन आहे, त्याचप्रमाणे त्याने मुलालाही स्वतःमध्ये जीवन असणे दिले आहे. आणि त्याला अधिकार दिला आणि न्याय करण्याचा अधिकार दिला, कारण तो माणसाचा मुलगा आहे. याबद्दल आश्चर्य करू नका, कारण अशी वेळ येत आहे ज्यामध्ये थडग्यांत असलेले सर्व त्याचा आवाज ऐकतील. आणि जे चांगली कृत्ये केलेले आहेत ते जीवनाच्या पुनरुत्थानासाठी बाहेर येतील, पण जे वाईट कृत्ये केलेले आहेत ते न्यायाच्या पुनरुत्थानासाठी बाहेर येतील.

मी माझ्यापासून स्वतःहून काहीही करू शकत नाही. जसे मी ऐकतो तसा न्याय करतो, आणि

माझा न्याय न्यायी आहे, कारण मी माझी इच्छा शोधत नाही, परंतु ज्या पित्याने मला पाठवले त्याची इच्छा शोधतो. जर मी माझ्या स्वतःविषयी साक्ष देतो, तर माझी साक्ष खरी नाही. दुसरा आहे जो माझ्याविषयी साक्ष देतो, आणि मला माहीत आहे की ती साक्ष सत्य आहे जी तो माझ्याविषयी देतो. तुम्ही योहानाकडे पाठवले आहे, आणि त्याने सत्याची साक्ष दिली आहे. मी माणसाकडून साक्ष घेत नाही, पण या गोष्टी सांगतो म्हणजे तुम्ही वाचवले जावे. तो एक जळणारा आणि चमकणारा दिवा होता, पण तुम्ही त्याच्या प्रकाशात थोड्या काळासाठी आनंदित होण्याची इच्छा केली. मी मात्र योहानाच्या साक्षीपेक्षा मोठी साक्ष माझ्याजवळ आहे, कारण जी कामे पित्याने मला पूर्ण करण्यासाठी दिली आहेत, तीच कामे जी मी करतो, ती माझ्याविषयी साक्ष देतात की पित्याने मला पाठवले आहे. आणि ज्या पित्याने मला पाठवले, त्यानेच माझ्याविषयी साक्ष दिली आहे. तुम्ही त्याचा आवाज कधीही ऐकला नाही किंवा त्याचे रूप पाहिले नाही, आणि त्याचा शब्द तुमच्यामध्ये राहत नाही, कारण त्याने ज्याला पाठवले, त्याच्यावर तुम्ही विश्वास ठेवत नाही. तुम्ही शास्त्रलेखांचा अभ्यास करता, कारण तुम्हाला वाटते की त्यांच्यामध्ये शाश्वत जीवन आहे, आणि तेच माझ्याविषयी साक्ष देतात, आणि तुम्ही माझ्याकडे येण्यास इच्छित नाही जेणेकरून तुम्हाला जीवन मिळावे. मी माणसांपासून गौरव घेत नाही. पण मी तुम्हाला ओळखले आहे की तुमच्यात देवाचे प्रेम नाही. मी माझ्या वडिलांच्या नावाने आलो आहे, आणि तुम्ही मला स्वीकारत नाही, जर दुसरा कोणी स्वतःच्या नावाने येईल, तर त्याला तुम्ही स्वीकाराल. तुम्ही विश्वास कसा ठेवू शकता, जेव्हा तुम्ही एकमेकांकडून गौरव घेता आणि एकट्या देवाकडून मिळणारे गौरव शोधत नाही? असे समजू नका की मी पित्याकडे तुमच्यावर आरोप करीन, तुमच्यावर आरोप करणारा मोशे आहे, ज्याच्यावर तुम्ही आशा ठेवली आहे. जर तुम्ही मोशेवर विश्वास ठेवला असता, तर तुम्ही माझ्यावर विश्वास ठेवला असता, कारण त्याने माझ्याविषयी लिहिले आहे. परंतु जर तुम्ही त्याच्या लेखनांवर विश्वास ठेवत नाही, तर माझ्या शब्दांवर कसा विश्वास ठेवाल?

६

या गोष्टींनंतर येशू गालीलच्या समुद्राच्या, म्हणजे तिबेरियासच्या, पलीकडे गेला. आणि त्याच्यामागे मोठी गर्दी जात होती, कारण त्यांनी आजारी लोकांवर तो जी चिन्हे करीत होता ती पाहिली होती. येशू डोंगरावर गेला आणि तेथे तो आपल्या शिष्यांसोबत बसला होता. वल्हांडण जवळ होता, यहुद्यांचा सण. म्हणून येशूने डोळे वर उचलून आणि मोठा जमाव त्याच्याकडे येत आहे हे पाहून, फिलिप्पला म्हणतो, आपण कोठून भाकरी विकत घ्यावी जेणेकरून हे लोक खावेत? हे पण तो त्याची परीक्षा घेत म्हणत होता, कारण तो स्वतः जाणत होता की तो काय करणार होता. फिलिपाने त्याला उत्तर दिले, दोनशे दीनारांच्या भाकरी त्यांना पुरेशा नाहीत, जेणेकरून त्यांच्यापैकी प्रत्येकाला थोडेसे मिळेल. त्याला त्याच्या शिष्यांपैकी एक, अंद्रिया जो शिमोन पेत्राचा भाऊ होता, सांगतो, येथे एक मुलगा आहे, ज्याच्याकडे पाच जवाच्या भाकरी आणि दोन मासे आहेत, परंतु इतक्या अनेकांसाठी हे काय आहे? येशूने म्हटले, लोकांना बसवा. त्या ठिकाणी खूप गवत होते. म्हणून पुरुष बसले, त्यांची संख्या सुमारे पाच हजार होती. येशूने भाकरी घेतल्या आणि आभार मानून शिष्यांना वाटल्या, आणि शिष्यांनी बसलेल्या लोकांना दिल्या, त्याचप्रमाणे माशांपैकीही जितके त्यांना हवे होते तितके दिले. जेव्हा ते भरले गेले, तेव्हा तो आपल्या शिष्यांना म्हणतो, उरलेले तुकडे गोळा करा, जेणेकरून काहीही नष्ट होऊ नये. म्हणून त्यांनी एकत्र केले आणि बारा टोपल्या भरल्या त्या तुकड्यांनी जे पाच जवाच्या भाकरींपासून खाणाऱ्यांना उरल्या होत्या. त्या म्हणून लोकांनी, येशूने केलेले ते चिन्ह पाहून, म्हटले की हा खरोखर तो संदेष्टा आहे जो जगात येणार आहे. येशूने हे जाणून की ते येऊन त्याला पकडण्यासाठी आणि त्याला राजा करण्यासाठी येत आहेत, तो पुन्हा एकटाच डोंगरावर मागे गेला.

जसे पण संध्याकाळ झाली, त्याचे शिष्य समुद्राकडे खाली गेले. आणि नावेत चढून ते समुद्राच्या पलीकडे कफर्णहूमला जात होते. आणि अंधार आधीच पडला होता आणि येशू अजून त्यांच्याकडे आला नव्हता. आणि मोठा वारा वाहत असताना समुद्र ढवळला जात होता. म्हणून सुमारे पंचवीस किंवा तीस स्टेड्स चालवल्यावर, ते येशूला समुद्रावर चालताना आणि नावाजवळ येताना पाहतात, आणि ते घाबरले. तो पण त्यांना म्हणतो, मी आहे, भीती बाळगू नका. ते त्याला नावेत

घेऊ इच्छित होते, म्हणून लगेच ती नाव त्या पृथ्वीवर आली ज्याकडे ते जात होते.

दुसऱ्या दिवशी समुद्राच्या पलीकडे उभी असलेली गर्दी पाहून की तेथे दुसरी होडी नव्हती, फक्त ती एक होती ज्यात त्याचे शिष्य चढले होते, आणि येशू त्याच्या शिष्यांसोबत होडीत प्रवेश केला नव्हता, परंतु त्याचे शिष्य एकटेच गेले होते, पण तिबिरियास येथून होड्या आल्या होत्या त्या जागेजवळ, जेथे प्रभूने धन्यवाद दिल्यावर त्यांनी भाकरी खाल्ली होती. जेव्हा लोकसमुदायाने पाहिले की येशू तेथे नाही आणि त्याचे शिष्यही नाहीत, तेव्हा ते स्वतः होड्यांमध्ये चढले आणि येशूला शोधत कफर्णहूमला आले. आणि त्यांनी त्याला समुद्राच्या पलीकडे शोधून काढले व त्याला म्हणाले, रब्बी, तू येथे कधी आलास? येशूने त्यांना उत्तर दिले आणि म्हणाला, खरोखर, खरोखर मी तुम्हाला म्हणतो, तुम्ही मला शोधता, कारण तुम्ही चिन्हे पाहिली म्हणून नाही, परंतु कारण तुम्ही भाकरी खाल्ली आणि तुम्ही भरलात. त्या नष्ट होणाऱ्या अन्नासाठी काम करू नका, परंतु त्या अन्नासाठी काम करा जे अनंतकाळच्या जीवनात टिकून राहते, जे मनुष्याचा पुत्र तुम्हाला देईल, कारण त्याला देवाने, पित्याने, शिक्कामोर्तब केले आहे. म्हणून त्यांनी त्याला विचारले, आम्ही काय करावे जेणेकरून आम्ही देवाची कामे करू? येशूने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हणाले, हे देवाचे काम आहे की तुम्ही त्याने ज्याला पाठवले त्याच्यावर विश्वास ठेवावा.

त्यांनी म्हणून त्याला म्हटले, मग तू काय चिन्ह करतोस जेणेकरून आम्ही पाहू आणि तुझ्यावर विश्वास ठेवू? तू काय कार्य करतोस? आमच्या पूर्वजांनी वाळवंटात मान्ना खाल्ले, जसे लिहिलेले आहे, त्याने त्यांना खाण्यासाठी स्वर्गातून भाकर दिली. म्हणून येशूने त्यांना म्हटले, खरोखर खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, मोशेने तुम्हाला स्वर्गातून भाकर दिली नाही, परंतु माझा बाप तुम्हाला स्वर्गातून खरी भाकर देतो. कारण देवाची भाकर ती आहे जी स्वर्गातून उतरते आणि जगाला जीवन देते. त्यांनी म्हणून त्याला म्हटले, प्रभू, आम्हाला ही भाकर नेहमी द्या. येशूने त्यांना म्हटले, मी जीवनाची भाकर आहे; जो माझ्याकडे येतो त्याला कधीही भूक लागणार नाही, आणि जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो त्याला कधीही तहान लागणार नाही.

पण मी तुम्हाला म्हणालो की तुम्ही मला पाहिले आहे आणि तरीही विश्वास ठेवत नाही. जे सर्व पिता मला देतो ते माझ्याकडे येईल, आणि जो माझ्याकडे येतो त्याला मी कधीही बाहेर टाकणार नाही. कारण मी स्वर्गातून खाली आलो आहे, माझी इच्छा पूर्ण करण्यासाठी नाही, परंतु ज्याने मला पाठवले त्याची इच्छा पूर्ण करण्यासाठी. हे माझ्या पाठवणाऱ्या वडिलांची इच्छा आहे, की जे काही त्यांनी मला दिले आहे त्यातून मी एकही गमावणार नाही, परंतु शेवटच्या दिवशी मी ते उठवीन. हे पण माझ्या पाठवणाऱ्याची इच्छा आहे, की जो कोणी पुत्राला पाहतो आणि त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याला अनंतकाळचे जीवन असेल, आणि मी त्याला शेवटच्या दिवशी उठवीन. म्हणून यहूद्यांनी त्याच्याविषयी कुरकुर केली कारण त्याने म्हटले होते, मी स्वर्गातून उतरलेली भाकर आहे. आणि ते म्हणत होते, हा येशू योसेफाचा मुलगा नाही का, ज्याचे आम्ही वडील आणि आई जाणतो? मग हा असे कसे म्हणतो की मी स्वर्गातून उतरलो आहे? म्हणून येसूने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हणाला, एकमेकांशी कुरकुर करू नका. कोणीही माझ्याकडे येण्यास सक्षम नाही, जर पित्याने ज्याने मला पाठवले त्याला ओढले नाही, आणि मी त्याला शेवटच्या दिवशी उठवीन. संदेष्ट्यांमध्ये लिहिलेले आहे, आणि सर्व देवाने शिकवलेले असतील. प्रत्येक जो पित्याकडून ऐकतो आणि शिकतो तो माझ्याकडे येतो, असे नाही की पित्याला कोणी पाहिले आहे, जर देवाकडून आलेला तो नाही, त्यानेच पित्याला पाहिले आहे. खरोखर खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो त्याला शाश्वत जीवन आहे. मी जीवनाची भाकर आहे. तुमचे पूर्वज रानात मान्ना खाल्ले आणि मरण पावले. ही भाकर स्वर्गातून उतरणारी आहे, जेणेकरून कोणी त्यातून खाऊन मरणार नाही. मी स्वर्गातून उतरलेली जिवंत भाकर आहे, जर कोणी या भाकरीतून खाईल तर तो सर्वकाळ जगेल. आणि जी भाकर मी देईन ते माझे मांस आहे, जे मी जगाच्या जीवनासाठी देईन. म्हणून यहूदी एकमेकांशी भांडत होते आणि म्हणत होते, हा आम्हाला आपले मांस खायला कसे देऊ शकतो? म्हणून येशूने त्यांना म्हटले, खरोखर खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, जर तुम्ही माणसाच्या पुत्राचे मांस खाल्ले नाही आणि त्याचे रक्त प्यायले नाही, तर तुमच्यामध्ये जीवन नाही. जो माझे मांस खातो आणि माझे रक्त पितो त्याला अनंतकाळचे जीवन आहे, आणि मी त्याला शेवटच्या दिवशी उठवीन. कारण माझा देह खरोखर अन्न आहे, आणि माझे रक्त खरोखर पेय आहे. जो माझे मांस खातो आणि माझे रक्त पितो, तो माझ्यामध्ये राहतो आणि मी

त्याच्यामध्ये राहतो. जसा जिवंत पित्याने मला पाठवले आणि मी पित्यामुळे जगतो, त्याचप्रमाणे जो मला खातो तो देखील माझ्यामुळे जगेल. ही ती भाकर आहे जी स्वर्गातून खाली उतरली, जशी तुमच्या वडिलांनी मन्ना खाल्ले आणि मेले तसे नाही, जो ही भाकर खातो तो सर्वकाळ जगेल. या गोष्टी त्याने कफर्णहूममधील सभेत शिकवताना सांगितल्या.

अनेकांनी म्हणून त्याच्या शिष्यांपैकी ऐकून म्हटले, हा शब्द कठीण आहे; कोण त्याला ऐकण्यास सक्षम आहे? जाणून घेऊन पण येशूने स्वतःमध्ये की त्याचे शिष्य याविषयी कुरकुरतात, त्यांना म्हटले, हे तुम्हाला अडखळते का? जर म्हणून तुम्ही माणसाच्या पुत्राला तेथे चढताना पाहाल जेथे तो पूर्वी होता? आत्मा जिवंत करणारा आहे, देह काहीही उपयोगी नाही, जी वचने मी तुम्हाला बोलतो, ती आत्मा आहेत आणि जीवन आहेत. पण तुमच्यातील काही जण आहेत जे विश्वास ठेवत नाहीत. कारण येशूला सुरुवातीपासूनच माहीत होते की कोणते विश्वास न ठेवणारे आहेत आणि कोण त्याला धरून देणार आहे. आणि तो म्हणाला, याकरिता मी तुम्हाला सांगितले आहे की कोणीही माझ्याकडे येण्यास सक्षम नाही, जर ते त्याला माझ्या पित्याकडून दिलेले नसेल. यापासून त्याच्या अनेक शिष्य मागे गेले आणि यापुढे त्याच्याबरोबर चालत नव्हते. म्हणून येशूने त्या बाराजणांना विचारले, तुम्हीही जाऊ इच्छिता का? शिमोन पेत्राने त्याला उत्तर दिले, प्रभु, आम्ही कोणाकडे जाऊ? शाश्वत जीवनाचे शब्द तुझ्याजवळ आहेत. आणि आम्ही विश्वास ठेवला आहे आणि आम्ही ओळखले आहे की तू ख्रिस्त आहेस, जिवंत देवाचा पुत्र आहेस. येशूने त्यांना उत्तर दिले, मी तुम्हा बाराजणांना निवडले नाही का? आणि तुमच्यातील एक सैतान आहे. तो यहूदा शिमोनाचा इस्करियोत याच्याबद्दल म्हणत होता, कारण हा त्याला सोपवणार होता, बारा जणांपैकी एक असल्यामुळे.

७

आणि यानंतर येशू गालीलमध्ये चालत होता, कारण तो यहूदियामध्ये चालायला इच्छुक नव्हता,

कारण यहूदी त्याला मारायला शोधत होते. यहूद्यांचा मंडप-उत्सव जवळ होता. म्हणून त्याचे भाऊ त्याला म्हणाले, येथून निघ आणि यहूदियाला जा, जेणेकरून तुझे शिष्य तुझी कामे जी तू करतोस ती पाहतील. कोणीही गुप्तपणे काहीतरी करत नाही आणि स्वतः उघडपणे असण्याचा प्रयत्न करतो. जर तू या गोष्टी करतोस, तर स्वतःला जगाला दाखव. कारण त्याचे भाऊही त्याच्यावर विश्वास ठेवत नव्हते. येशू म्हणून त्यांना म्हणतो, माझा वेळ अजून आलेला नाही, पण तुमचा वेळ नेहमी तयार असतो. जग तुमचा द्वेष करू शकत नाही, पण माझा द्वेष करते, कारण मी त्याच्याविषयी साक्ष देतो की त्याची कामे वाईट आहेत. तुम्ही या सणाला जा, मी अजून या सणाला जात नाही, कारण माझा वेळ अजून आलेला नाही. या गोष्टी त्यांना सांगून तो गालीलमध्ये राहिला. जेव्हा त्याचे भाऊ वर गेले, तेव्हा तो स्वतः देखील सणाला गेला, उघडपणे नाही, पण गुप्तपणे. ते यहूदी म्हणून सणात त्याला शोधत होते आणि म्हणत होते, तो कुठे आहे? आणि त्याच्याविषयी गर्दीत पुष्कळ कुरकुर होती. काही खरोखर म्हणत होते की तो चांगला आहे, इतर म्हणत होते, नाही, परंतु तो गर्दीला भरकावतो. तथापि कोणीही त्याच्याविषयी मोकळेपणाने बोलत नव्हता, कारण यहूद्यांची भीती होती.

आधीच सणाच्या मध्यभागी येशू मंदिरात गेला आणि शिकवू लागला. आणि यहूदी आश्चर्यचकित होऊन म्हणाले, हा न शिकलेला असताना अक्षरे कशी जाणतो? म्हणून येशूने त्यांना उत्तर दिले आणि म्हणाला, माझी शिकवण माझी नाही, परंतु ज्याने मला पाठवले त्याची आहे. जर कोणी त्याची इच्छा पूर्ण करू इच्छितो, तर तो शिकवणीविषयी जाणेल की ती देवापासून आहे की मी स्वतःपासून बोलतो. जो स्वतःहून बोलतो तो स्वतःचे गौरव शोधतो, परंतु जो त्याचे गौरव शोधतो ज्याने त्याला पाठवले, हा सत्य आहे, आणि त्याच्यात अन्याय नाही. मोशेने तुम्हाला कायदा दिला नाही का? आणि तुमच्यातील कोणीही कायदा पाळत नाही. मग तुम्ही मला मारण्याचा प्रयत्न का करता? गर्दीने उत्तर दिले आणि म्हणाली, तुला भूत लागले आहे! कोण तुला मारण्याचा प्रयत्न करीत आहे? येशूने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हणाला, मी एक काम केले, आणि यामुळे तुम्ही सर्व आश्चर्यचकित होता. मोशेने तुम्हाला सुंता दिली आहे, असे नाही की ती मोशेपासून आहे, परंतु पूर्वजांपासून आहे, आणि शब्बाथच्या दिवशी तुम्ही माणसाची सुंता करता. जर माणूस शब्बाथला

सुंता घेतो जेणेकरून मोशेचा नियम मोडला जाऊ नये, तर माझ्यावर तुम्ही रागावता कारण मी शब्बाथला संपूर्ण माणसाला निरोगी केले दिसण्याप्रमाणे न्याय करू नका, परंतु न्यायी न्याय करा. म्हणून यरुशलेमच्या काही लोक म्हणत होते, हा तोच नाही का ज्याला ते मारण्यासाठी शोधत आहेत? आणि पहा, तो मोकळेपणाने बोलतो आणि ते त्याला काहीच म्हणत नाहीत. कदाचित शासकांना खरोखरच कळले की हाच खरोखर ख्रिस्त आहे? पण हा कोठून आहे हे आम्हाला माहीत आहे, परंतु ख्रिस्त जेव्हा येतो, तेव्हा तो कोठून आहे हे कोणीही जाणत नाही. म्हणून येशूने मंदिरात शिकवत असताना हाक मारली आणि म्हणाला, तुम्ही मला जाणता, आणि मी कोठून आहे हे तुम्ही जाणता, आणि मी माझ्यापासून आलो नाही, परंतु ज्याने मला पाठवले तो खरा आहे, ज्याला तुम्ही जाणत नाही, मी त्याला जाणतो, कारण मी त्याच्याकडून आहे आणि त्यानेच मला पाठवले आहे. ते म्हणून त्याला पकडण्यासाठी शोधत होते, आणि कोणीही त्याच्यावर हात टाकला नाही, कारण त्याची वेळ अजून आली नव्हती. पण गर्दीतून अनेकांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला आणि म्हणत होते, ख्रिस्त जेव्हा येईल, तेव्हा याने जी चिन्हे केली आहेत त्यापेक्षा अधिक चिन्हे तो करणार नाही ना? फरुशी लोकांनी गर्दीला त्याच्याविषयी या गोष्टी कुरकुर करताना ऐकले, आणि फरुशी लोकांनी व मुख्य याजकांनी त्याला पकडण्यासाठी सेवक पाठवले. येशूने म्हटले, मी अजून थोडा काळ तुमच्याबरोबर आहे आणि मग ज्याने मला पाठवले त्याच्याकडे जातो. तुम्ही मला शोधाल आणि सापडणार नाही, आणि मी जेथे आहे, तुम्ही तेथे येऊ शकणार नाही. म्हणून यहूदी लोक आपसात म्हणाले, हा कुठे जाणार आहे की आम्हाला तो सापडणार नाही? तो ग्रीक लोकांच्या विखुरलेल्यांमध्ये जाणार आहे आणि ग्रीक लोकांना शिकवणार आहे का? हा कोणता शब्द आहे जो त्याने सांगितला, तुम्ही मला शोधाल आणि सापडणार नाही, आणि जेथे मी आहे, तेथे तुम्ही येऊ शकत नाही?

परंतु सणाच्या शेवटच्या महान दिवशी येशू उभा राहिला आणि मोठ्याने म्हणाला, जर कोणाला तहान लागली असेल तर तो माझ्याकडे येऊ दे आणि पिऊ दे. जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो, जसे शास्त्रात म्हटले आहे, त्याच्या अंतःकरणातून जिवंत पाण्याच्या नद्या वाहतील. पण हे त्याने त्या आत्म्याविषयी सांगितले जो त्याच्यावर विश्वास ठेवणारे घेणार होते, कारण पवित्र आत्मा अजून

आला नव्हता, कारण येशू अजून गौरवण्यात आला नव्हता. म्हणून गर्दीतून बऱ्याच लोकांनी हे शब्द ऐकून म्हटले, हा खरोखर संदेष्टा आहे. इतर म्हणत होते, हा ख्रिस्त आहे, इतर म्हणत होते, नाही, कारण गालीलातून ख्रिस्त येतो काय? शास्त्रलेखात असे म्हटले नाही का की ख्रिस्त दावीदाच्या वंशातून आणि बेथलेहेम या गावातून येईल, जेथे दावीद होता? म्हणून गर्दीमध्ये त्याच्यामुळे फूट पडली. काहींना त्यांच्यातून त्याला पकडायची इच्छा होती, पण कोणीही त्याच्यावर हात टाकला नाही. तेव्हा ते सहाय्यक मुख्य याजकांकडे आणि परूश्यांकडे आले, आणि त्यांनी त्यांना विचारले, तुम्ही त्याला का आणले नाही? सेवकांनी उत्तर दिले, कधीही कोणी मनुष्य अशा प्रकारे बोलला नाही, जसा हा मनुष्य बोलला. परुशांनी म्हणून त्यांना उत्तर दिले, तुम्हीही का भरकटले आहात? शासकांपैकी कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवला का किंवा परुश्यांपैकी कोणी? पण हा जमाव जो कायदा जाणत नाही तो शापित आहे निकोदेमस त्यांना म्हणतो, जो रात्री त्याच्याकडे आला होता, त्यांच्यापैकी एक असलेला, काय आमचा कायदा माणसाचा न्याय करतो, जर त्याच्याकडून आधी ऐकले नाही आणि तो काय करतो हे जाणले नाही? त्यांनी उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाले, तू देखील गालीलमधून आहेस का? तपास कर आणि पाहा की गालीलमधून कोणताही संदेष्टा उठविला गेला नाही. आणि प्रत्येकजण आपल्या घरी गेला.

८

येशू मात्र जैतूनाच्या डोंगरावर गेला. पहाटेच्या वेळी पण पुन्हा तो मंदिरात आला, आणि सर्व लोक त्याच्याकडे येऊ लागले, आणि बसून तो त्यांना शिकवत होता. शास्त्री आणि परूशी व्यभिचारात पकडलेली एक स्त्री आणत होते, आणि तिला मध्यभागी उभे केले. ते त्याला म्हणतात, शिक्षक, ही स्त्री रंगेहाथ व्यभिचार करताना पकडली गेली आहे, आणि आमच्या कायद्यात मोशेने अशा स्त्रियांना दगडमार करण्याची आज्ञा दिली. तू म्हणून काय म्हणतोस? हे पण त्यांनी त्याची परीक्षा करण्यासाठी सांगितले, जेणेकरून त्यांना त्याच्या विरुद्ध आरोप करता येईल. पण येशू खाली

वाकून बोटाने जमिनीवर लिहीत होता. जसे ते त्याला विचारत राहिले, तसा तो सरळ झाला आणि त्यांना म्हणाला, तुमच्यातील जो निष्पाप आहे तो प्रथम तिच्यावर दगड टाकू दे. आणि पुन्हा खाली वाकून तो जमिनीवर लिहीत होता. ते पण ऐकून एक एक करून बाहेर गेले, वडीलांपासून सुरुवात करून, आणि येशू आणि मध्यभागी असलेली स्त्री सोडली गेली. वर लक्ष दिल्यावर येशूने तिला म्हटले, स्त्री, ते कुठे आहेत? कोणीही तुला दोषी ठरवले नाही का? ती म्हणाली, कोणीही नाही, प्रभु. येशू म्हणाला, मी ही तुला दोषी ठरवीत नाही. जा आणि आतापासून यापुढे पाप करू नकोस.

पुन्हा म्हणून येशू त्यांना म्हणाला, मी जगाचा प्रकाश आहे. जो माझे अनुसरण करतो तो अंधारात चालणार नाही, परंतु त्याला जीवनाचा प्रकाश असेल. म्हणून फरीशी त्याला म्हणाले, तू स्वतःविषयी साक्ष देतोस, तुझी साक्ष खरी नाही. येशूने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हणाले, जरी मी माझ्या स्वतःविषयी साक्ष देतो, तरी माझी साक्ष सत्य आहे, कारण मी कोठून आलो आणि कुठे जातो हे मला माहीत आहे, परंतु तुम्हाला माहीत नाही की मी कोठून येतो किंवा कुठे जातो. तुम्ही देहाप्रमाणे न्याय करता, मी कोणाचाही न्याय करत नाही. आणि जर मी न्याय करीन, तर माझा न्याय खरा आहे, कारण मी एकटा नाही, पण मी आणि ज्या पित्याने मला पाठवले. आणि तुमच्या कायद्यात लिहिलेले आहे की दोन माणसांची साक्ष खरी आहे. मी माझ्या स्वतःविषयी साक्ष देणारा आहे, आणि ज्या पित्याने मला पाठवले त्याने माझ्याविषयी साक्ष दिली आहे. ते म्हणून त्याला म्हणाले, तुझा बाप कुठे आहे? येशूने उत्तर दिले, तुम्ही मला जाणत नाही आणि माझ्या बापाला जाणत नाही; जर तुम्ही मला जाणता, तर माझ्या बापालाही जाणता असता. हे शब्द येशूने खजिन्यात बोलले, मंदिरात शिकवत असताना, आणि कोणीही त्याला पकडले नाही, कारण त्याची वेळ अजून आलेली नव्हती.

येशूने म्हणून पुन्हा त्यांना सांगितले, मी जातो आणि तुम्ही मला शोधाल, आणि तुमच्या पापात मराल; जेथे मी जातो, तेथे तुम्ही येण्यास सक्षम नाही आहात. यहूदी म्हणून म्हणत होते, तो नक्कीच स्वतःला मारणार नाही ना, कारण तो म्हणतो, जेथे मी जातो, तेथे तुम्ही येऊ शकत

नाही? आणि त्यांना म्हणाला, तुम्ही खालच्या पासून आहात, मी वरच्या पासून आहे; तुम्ही या जगाचे आहात, मी या जगाचा नाही. म्हणून मी तुम्हाला सांगितले की तुम्ही तुमच्या पापांमध्ये मराल, कारण जर तुम्ही विश्वास ठेवला नाही की मी आहे, तर तुम्ही तुमच्या पापांमध्ये मराल. म्हणून ते त्याला म्हणत होते, तू कोण आहेस? आणि येशूने त्यांना सांगितले, सुरुवातीपासून जे मी तुम्हाला बोलत आहे. माझ्याजवळ तुमच्याविषयी बोलण्यासाठी आणि न्याय करण्यासाठी बरेच काही आहे, परंतु ज्याने मला पाठवले तो सत्य आहे, आणि मी जे त्याच्याकडून ऐकले ते मी जगात बोलतो. त्यांना कळले नाही की तो त्यांना पित्याबद्दल सांगत होता. म्हणून येशूने त्यांना सांगितले, जेव्हा तुम्ही मनुष्याच्या पुत्राला उंच कराल, तेव्हा तुम्हाला कळेल की मी आहे, आणि मी स्वतःपासून काहीही करत नाही, परंतु माझ्या पित्याने मला जसे शिकवले, तसे मी बोलतो. आणि ज्याने मला पाठवले तो माझ्याबरोबर आहे, पित्याने मला एकटे सोडले नाही, कारण मी त्याला आवडणाऱ्या गोष्टी नेहमी करतो. हे गोष्टी तो बोलत असताना अनेकांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला.

तर येशू त्याच्यावर विश्वास ठेवलेल्या यहूद्यांना म्हणत होता, जर तुम्ही माझ्या वचनात राहाल, तर खरोखर तुम्ही माझे शिष्य आहात. आणि तुम्हाला सत्य कळेल, आणि सत्य तुम्हाला मुक्त करेल. त्यांनी त्याला उत्तर दिले, आम्ही अब्राहामाचे वंशज आहोत आणि आम्ही कधीही कोणाचेही गुलाम झालो नाही, तर मग तू कसे म्हणतोस की तुम्ही मुक्त व्हाल? त्यांना येशूने उत्तर दिले, खरोखर खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की प्रत्येक पाप करणारा पापाचा गुलाम आहे. पण दास घरात सदासर्वकाळ राहत नाही, मुलगा सदासर्वकाळ राहतो. जर म्हणून पुत्र तुम्हाला मुक्त करील, तर तुम्ही खरोखर मुक्त व्हाल. मला माहीत आहे की तुम्ही अब्राहामाचे वंशज आहात, परंतु तुम्ही मला मारण्याचा प्रयत्न करता, कारण माझा शब्द तुमच्यामध्ये प्रवेश करत नाही. मी जे माझ्या पित्याकडून पाहिले आहे ते बोलतो, आणि तुम्ही म्हणून जे तुमच्या पित्याकडून पाहिले आहे ते करता. त्यांनी उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाले, आमचा पिता अब्राहाम आहे. येशू त्यांना म्हणतो, जर तुम्ही अब्राहामाची मुले होता, तर तुम्ही अब्राहामाची कामे करीत होता. आता पण तुम्ही मला मारण्यासाठी शोधता, तो माणूस जो तुम्हाला सत्य सांगितले आहे, जे मी देवाकडून ऐकले, हे

अब्राहामाने केले नाही. तुम्ही तुमच्या वडिलांची कामे करता. म्हणून त्यांनी त्याला म्हटले, आम्ही व्यभिचारातून जन्मलो नाही; आमचा एक वडील आहे, तो देव. येशूने म्हणून त्यांना म्हटले, जर देव तुमचा पिता असता, तर तुम्ही माझ्यावर प्रेम केले असते, कारण मी देवापासून बाहेर आलो आणि येथे आलो आहे, कारण मी माझ्या स्वतःच्या इच्छेने आलो नाही, परंतु त्यानेच मला पाठवले. का तुम्ही माझे भाषण ओळखत नाही? कारण तुम्ही माझा शब्द ऐकण्यास सक्षम नाही आहात. तुम्ही सैतान पित्याच्या वंशातून आहात, आणि तुमच्या पित्याच्या इच्छा तुम्ही पूर्ण करू इच्छिता. तो सुरुवातीपासून खुनी होता आणि सत्यात उभा राहिला नाही, कारण त्याच्यात सत्य नाही. जेव्हा तो खोटे बोलतो, तेव्हा तो स्वतःच्या स्वभावातून बोलतो, कारण तो खोटारडा आहे आणि खोटाचा पिता आहे. पण मी सत्य बोलतो म्हणून तुम्ही माझ्यावर विश्वास ठेवत नाही. तुमच्यातून कोण मला पापाविषयी दोष सिद्ध करतो? पण जर मी सत्य बोलतो, तर तुम्ही माझ्यावर विश्वास का ठेवत नाही? जो देवापासून आहे तो देवाचे शब्द ऐकतो; यामुळे तुम्ही ऐकत नाही, कारण तुम्ही देवापासून नाही आहात. यहूद्यांनी म्हणून उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाले, आम्ही चांगले म्हणत नाही का की तू शोमरोनी आहेस आणि तुला भूत आहे? येशूने उत्तर दिले, मला भूत नाही आहे, परंतु मी माझ्या पित्याचा सन्मान करतो, आणि तुम्ही माझा अपमान करता. मी पण माझे गौरव शोधत नाही, तो आहे जो शोधतो आणि न्याय करतो. खरोखर, खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, जर कोणी माझा शब्द पाळील, तर तो सर्वकाळ मृत्यू पाहणार नाही. यहूद्यांनी त्याला म्हटले, आता आम्हाला कळले की तुला भूत आहे. अब्राहाम मेला आणि संदेष्टेही मेले, आणि तू म्हणतोस, जर कोणी माझे शब्द पाळील तर तो कधीही मृत्यूला चाखणार नाही? तू आमच्या वडील अब्राहामापेक्षा मोठा आहेस का, जो मेला? आणि संदेष्टेही मेले, तू स्वतःला काय समजतोस? येशूने उत्तर दिले, जर मी स्वतःला गौरव करतो, तर माझा गौरव काहीच नाही आहे. माझा पिता आहे जो मला गौरव करतो, ज्याला तुम्ही म्हणता की तुमचा देव आहे. आणि तुम्ही त्याला ओळखले नाही, पण मी त्याला जाणतो. आणि जर मी म्हणेन की मी त्याला जाणत नाही, तर मी तुमच्यासारखा खोटारडा असेन, पण मी त्याला जाणतो आणि त्याचे वचन पाळतो. तुमचा पिता अब्राहम माझा दिवस पाहण्यासाठी उल्लसित झाला, आणि त्याने पाहिले आणि आनंदित झाला. म्हणून यहूदी त्याला म्हणाले, तुझी अजून पन्नास वर्षे झालेली नाहीत आणि तू अब्राहामाला

पाहिले आहेस? येशूने त्यांना सांगितले, खरोखर खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, अब्राहाम होण्यापूर्वी मी आहे. त्यांनी म्हणून दगड उचलले जेणेकरून त्याच्यावर फेकावे. पण येशू लपला, आणि मंदिरातून बाहेर गेला, त्यांच्या मधून जात, आणि अशा प्रकारे निघून गेला.

९

आणि जात असताना त्याने एका माणसाला पाहिले जो जन्मापासून आंधळा होता. आणि त्याच्या शिष्यांनी त्याला विचारले, रब्बी, कोणी पाप केले, याने की त्याच्या पालकांनी, की जेणेकरून हा आंधळा जन्माला आला? येशूने उत्तर दिले, ना याने पाप केले ना त्याच्या पालकांनी, परंतु देवाची कामे त्याच्यामध्ये प्रकट व्हावीत म्हणून. मला त्याची कामे करणे आवश्यक आहे ज्याने मला पाठवले, जोपर्यंत दिवस आहे; रात्र येते जेव्हा कोणीही काम करू शकत नाही. जेव्हा मी जगात असतो, तेव्हा मी जगाचा प्रकाश आहे. या गोष्टी बोलून त्याने जमिनीवर थुंकले आणि थुंकीतून चिखल केला, आणि आंधळ्याच्या डोळ्यांवर चिखल लावला. आणि त्याला म्हणाला, जा आणि शिलोवामच्या तलावात धुवा, ज्याचा अर्थ पाठवलेला असा लावला जातो. म्हणून तो गेला आणि त्याने धुतले, आणि पाहू लागून परत आला.

म्हणून शेजारी आणि त्याला आधी पाहणारे, की तो आंधळा होता, म्हणत होते, हा बसून भीक मागणारा नाही काय? इतर म्हणत होते की हा तोच आहे, पण इतर म्हणत होते की तो त्याच्यासारखा आहे. तो म्हणत होता की मी तोच आहे. ते म्हणून त्याला म्हणत होते, तुझे डोळे कसे उघडले गेले? त्याने उत्तर दिले आणि म्हणाला, येशू नावाच्या माणसाने चिखल केला आणि माझ्या डोळ्यांवर लेप केला आणि मला म्हणाला, सिलवाम तलावात जा आणि धुवा, मग मी गेलो आणि धुतल्यावर मला दृष्टी मिळाली. मग मी त्याला म्हणालो, तो कुठे आहे? तो म्हणतो, मला माहीत नाही.

ते त्याला फरुश्यांकडे नेतात, जो कधी आंधळा होता. शब्बाथचा दिवस होता जेव्हा येशूने चिखल केला आणि त्याचे डोळे उघडले. पुन्हा म्हणून फरुशी त्याला विचारत होते की त्याला कशी दृष्टी मिळाली. तो त्यांना म्हणाला, त्याने माझ्या डोळ्यांवर चिखल ठेवला, आणि मी धुतले, आणि मी पाहतो. म्हणून परुश्यांपैकी काही म्हणत होते, हा माणूस देवापासून नाही, कारण तो शब्बाथ पाळत नाही. इतर म्हणत होते, पापी माणूस अशी चिन्हे कशी करू शकतो? आणि त्यांच्यामध्ये फूट होती. ते आंधळ्याला पुन्हा म्हणतात, त्याने तुझे डोळे उघडले याबद्दल तू त्याच्याविषयी काय म्हणतोस? पण तो म्हणाला, तो संदेष्टा आहे. म्हणून यहूद्यांनी त्याच्याबद्दल विश्वास ठेवला नाही की तो आंधळा होता आणि त्याला दृष्टी परत मिळाली, जोपर्यंत त्यांनी दृष्टी परत मिळवलेल्या त्याच्या पालकांना बोलावले नाही. आणि त्यांनी त्यांना विचारले, हा तुमचा मुलगा आहे का, ज्याला तुम्ही म्हणता की आंधळा जन्मला होता? मग आता तो कसा पाहतो? त्याच्या आईवडिलांनी त्यांना उत्तर दिले आणि म्हणाले, आम्हाला माहीत आहे की हा आमचा मुलगा आहे आणि तो आंधळा जन्मला होता. पण आता तो कसा पाहतो हे आम्हाला माहीत नाही, किंवा त्याचे डोळे कोणी उघडले हे आम्हाला माहीत नाही. तो स्वतः प्रौढ आहे, त्यालाच विचारा, तो स्वतःबद्दल स्वतःच बोलेल. या गोष्टी त्याच्या पालकांनी बोलल्या, कारण ते यहूद्यांना घाबरत होते, कारण यहूद्यांनी आधीच करार केला होता की, जर कोणी त्याला ख्रिस्त म्हणून कबूल करेल, तर त्याला सभास्थानातून हाकलले जाईल. यामुळे त्याचे आई-वडील म्हणाले, त्याचे वय झाले आहे, त्यालाच विचारा. त्यांनी म्हणून दुसऱ्यांदा त्या माणसाला बोलावले जो आंधळा होता, आणि त्याला म्हणाले, देवाला गौरव दे; आम्हाला माहीत आहे की हा माणूस पापी आहे. त्याने म्हणून उत्तर दिले आणि म्हणाला, तो पापी आहे की नाही हे मला माहीत नाही; एक गोष्ट मला माहीत आहे की मी आंधळा असून आता पाहतो. त्यांनी त्याला पुन्हा विचारले, त्याने तुला काय केले? त्याने तुझे डोळे कसे उघडले? त्याने त्यांना उत्तर दिले, मी तुम्हाला आधीच सांगितले, आणि तुम्ही ऐकले नाही. काय पुन्हा तुम्ही ऐकू इच्छिता? तुम्हीही त्याचे शिष्य होऊ इच्छिता का? त्यांनी त्याला शिवीगाळ केली आणि म्हणाले, तू त्याचा शिष्य आहेस, पण आम्ही मोशेचे शिष्य आहोत. आम्हाला माहीत आहे की देवाने मोशेशी बोलले आहे, परंतु हा कोठून आहे हे आम्हाला माहीत नाही. माणसाने उत्तर दिले आणि त्यांना म्हणाला, या मध्ये आश्चर्यकारक आहे, कारण तुम्ही

जाणत नाही तो कोठून आहे, आणि त्याने माझे डोळे उघडले. आम्हाला माहीत आहे की देव पाप्यांचे ऐकत नाही, परंतु जर कोणी देवभीरू असेल आणि त्याची इच्छा पूर्ण करतो, तर त्याचे देव ऐकतो. युगापासून असे कधीही ऐकले गेले नाही की कोणी जन्मांध माणसाचे डोळे उघडले. जर हा देवापासून नसता, तर तो काहीही करू शकला नसता. त्यांनी उत्तर देऊन त्याला म्हणाले, तू संपूर्णपणे पापात जन्मलास, आणि तू आम्हाला शिकवतोस? आणि त्यांनी त्याला बाहेर काढले. येशूने ऐकले की त्यांनी त्याला बाहेर काढले, आणि त्याला शोधून त्याला म्हणाला, तू देवाच्या पुत्रावर विश्वास ठेवतोस का? त्याने उत्तर देऊन म्हटले, आणि तो कोण आहे, प्रभु, यासाठी की मी त्याच्यावर विश्वास ठेवू? येशूने त्याला म्हटले, तू त्याला पाहिले आहेस आणि जो तुझ्याशी बोलत आहे तोच तो आहे. तो म्हणाला, प्रभु, मी विश्वास ठेवतो, आणि त्याने त्याला नमन केले. आणि येशूने सांगितले, मी या जगात न्यायासाठी आलो आहे, यासाठी की जे पाहत नाहीत ते पाहतील आणि जे पाहतात ते आंधळे होतील. आणि परुश्यांपैकी जे त्याच्या सोबत होते त्यांनी या गोष्टी ऐकल्या, आणि त्यांनी त्याला म्हटले, काय आम्हीही आंधळे आहोत? येशू त्यांना म्हणाला, जर तुम्ही आंधळे असता, तर तुम्हाला पाप नसते, पण आता तुम्ही म्हणता की आम्ही पाहतो, म्हणून तुमचे पाप राहते.

१०

खरोखर खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, जो मेंढरांच्या अंगणात दरवाजातून प्रवेश करीत नाही, परंतु इतरत्र चढून जातो, तो चोर आहे आणि लुटारू आहे. पण जो दारातून आत येतो तो मेंढरांचा मेंढपाळ आहे. याला द्वारपाल दार उघडतो, आणि मेंढरे त्याचा आवाज ऐकतात, आणि तो आपल्या स्वतःच्या मेंढरांना नावाने हाक मारतो आणि त्यांना बाहेर नेतो. आणि जेव्हा तो आपल्या मेंढ्या बाहेर काढतो, तेव्हा तो त्यांच्या पुढे जातो, आणि मेंढ्या त्याच्या मागे येतात, कारण त्या त्याचा आवाज ओळखतात. परदेशीचे मात्र ते अनुसरण करणार नाहीत, परंतु त्याच्यापासून पळून जातील, कारण त्यांना परदेशींचा आवाज माहीत नाही. ही गोष्ट येशूने त्यांना सांगितली, परंतु जे

तो त्यांना बोलत होता ते त्यांना कळले नाही. म्हणून येशूने त्यांना पुन्हा म्हटले, खरोखर, खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की मी मेंढरांचे दार आहे. सर्व जे माझ्या आधी आले, ते चोर आणि लुटारू आहेत, परंतु मेंढरांनी त्यांचे ऐकले नाही. मी दार आहे; जर कोणी माझ्याद्वारे आत प्रवेश करेल तर तो तारला जाईल, आणि तो आत येईल व बाहेर जाईल, आणि त्याला कुरण सापडेल. चोर फक्त चोरी करण्यासाठी, मारण्यासाठी आणि नष्ट करण्यासाठी येतो, मी आलो म्हणजे त्यांना जीवन मिळावे आणि विपुलतेने मिळावे. मी तो चांगला मेंढपाळ आहे. तो चांगला मेंढपाळ आपला आत्मा मेंढरांसाठी ठेवतो. तो भाडे का कामगार आहे आणि मेंढपाळ नाही, ज्याची ती मेंढरे स्वतःची नाहीत. तो लांडगा येताना पाहतो आणि मेंढरांना सोडून पळून जातो, आणि लांडगा त्यांना हिसकावून घेतो आणि मेंढरांना विखुरतो. पण भाड्याचा कामगार पळून जातो, कारण तो भाड्याचा कामगार आहे आणि त्याला मेंढरांची काळजी नाही. मी चांगला मेंढपाळ आहे, आणि मी माझ्यांना ओळखतो आणि माझ्यांकडून ओळखला जातो. जसा पिता मला जाणतो आणि मी पित्याला जाणतो, तसा मी माझा आत्मा मेंढरांसाठी ठेवतो. आणि माझ्याजवळ इतर मेंढ्या आहेत, ज्या या अंगणातल्या नाहीत, त्यांनाही मला आणणे आवश्यक आहे, आणि त्या माझा आवाज ऐकतील, आणि एक कळप होईल, एक मेंढपाळ. यामुळे बाप मला प्रेम करतो, कारण मी माझा आत्मा ठेवतो, जेणेकरून मी तो पुन्हा घेऊ शकेन. कोणीही ते माझ्यापासून घेत नाही, परंतु मी ते स्वतःहून ठेवतो, मला ते ठेवण्याचा अधिकार आहे, आणि मला ते पुन्हा घेण्याचा अधिकार आहे, ही आज्ञा मी माझ्या पित्याकडून घेतली. या शब्दांमुळे यहूदी लोकांमध्ये पुन्हा फूट पडली. त्यांच्यातून अनेक म्हणत होते, त्याला भूत आहे आणि तो वेडा आहे; तुम्ही त्याचे का ऐकता? इतर म्हणत होते, हे शब्द भूतग्रस्त माणसाचे नाहीत. भूत आंधळ्यांचे डोळे उघडू शकत नाही ना?

यरुशलेममध्ये समर्पणाचा सण झाला, आणि हिवाळा होता. आणि येशू शलमोनाच्या द्वारमंडपात मंदिरात चालत होता. म्हणून यहूद्यांनी त्याला वेढले आणि त्याला म्हणत होते, कधीपर्यंत तू आमचा आत्मा घेतोस? जर तू ख्रिस्त आहेस, तर आम्हाला उघडपणे सांग. येशूने त्यांना उत्तर दिले, मी तुम्हाला सांगितले, आणि तुम्ही विश्वास ठेवत नाही. जी कामे मी माझ्या वडिलांच्या

नावाने करतो, ती माझ्याविषयी साक्ष देतात. पण तुम्ही विश्वास ठेवत नाही, कारण तुम्ही माझ्या मेंढरांपैकी नाही, जसे मी तुम्हाला सांगितले. माझ्या मेंढरा माझा आवाज ऐकतात, आणि मी त्यांना ओळखतो, आणि ते माझे अनुसरण करतात आणि मी त्यांना शाश्वत जीवन देतो, आणि ते युगानुयुगापर्यंत नष्ट होणार नाहीत, आणि कोणीही त्यांना माझ्या हातातून हिसकावून घेणार नाही. माझा बाप, ज्याने मला दिले आहे, सर्वांपेक्षा मोठा आहे, आणि कोणीही माझ्या बापाच्या हातातून हिसकावून घेण्यास सक्षम नाही. मी आणि पिता एक आहोत. यहूद्यांनी म्हणून पुन्हा दगड वाहून नेले जेणेकरून त्यांनी त्याला दगडमार करावे. येशूने त्यांना उत्तर दिले, मी तुम्हाला माझ्या पित्याकडून अनेक चांगली कामे दाखवली आहेत; त्यांच्यापैकी कोणत्या कामामुळे तुम्ही मला दगड मारता? यहूद्यांनी त्याला उत्तर देत म्हटले, चांगल्या कामाबद्दल आम्ही तुला दगड मारत नाही, परंतु निंदेबद्दल, आणि कारण तू माणूस असून स्वतःला देव करतोस. येशूने त्यांना उत्तर दिले, तुमच्या कायद्यात असे लिहिलेले नाही का, मी म्हणालो, तुम्ही देव आहात? जर त्याने त्यांना देव म्हटले, ज्यांच्याकडे देवाचे वचन आले, आणि शास्त्रलेख मोडला जाऊ शकत नाही, ज्याला पित्याने पवित्र केले आणि जगात पाठवले, त्याला तुम्ही म्हणता की तू निंदा करतोस, कारण मी म्हणालो, मी देवाचा पुत्र आहे? जर मी माझ्या वडिलांची कामे करत नाही, तर माझ्यावर विश्वास ठेवू नका. जर मी करतो, जरी तुम्ही माझ्यावर विश्वास ठेवत नसाल, तर कामांवर विश्वास ठेवा, जेणेकरून तुम्ही जाणावे आणि विश्वास ठेवावा की पिता माझ्यामध्ये आहे आणि मी त्याच्यामध्ये आहे. म्हणून ते पुन्हा त्याला पकडण्याचा प्रयत्न करत होते, आणि तो त्यांच्या हातातून बाहेर गेला.

आणि तो पुन्हा यार्डन नदीच्या पलीकडे, त्या जागी गेला जेथे योहान पहिल्यांदा बाप्तिस्मा देत होता, आणि तेथे राहिला. आणि अनेक लोक त्याच्याकडे आले आणि म्हणत होते की योहानाने खरोखर कोणतेही चिन्ह केले नाही, परंतु याच्याविषयी योहानाने जे काही सांगितले ते सर्व खरे होते. आणि तेथे अनेकांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला.

११

बेथनी या गावातून, जो मरीया आणि तिची बहीण मार्था यांच्या गावातून होता, लाजारस नावाचा एक आजारी माणूस होता. मरीया ही ती होती जिने प्रभूला सुगंधी तेलाने अभिषेक केला होता आणि त्यांचे पाय आपल्या केसांनी पुसले होते, जिचा भाऊ लाजर आजारी होता. म्हणून त्या बहिणींनी त्याच्याकडे निरोप पाठवला म्हणत, प्रभु, पाहा, ज्याच्यावर तुझे प्रेम आहे तो आजारी आहे. ऐकून पण येशूने म्हटले, ही दुर्बलता मृत्यूसाठी नाही, पण देवाच्या गौरवासाठी आहे, जेणेकरून देवाचा पुत्र तिच्याद्वारे गौरवित होईल. येसूने मार्था आणि तिची बहीण आणि लाजर यांच्यावर प्रेम केले. जेव्हा म्हणून त्याने ऐकले की तो आजारी आहे, तेव्हा तो खरोखच ज्या जागी होता त्या जागी दोन दिवस राहिला नंतर यानंतर तो शिष्यांना सांगतो, चला पुन्हा यहूदीयात जाऊ. शिष्य त्याला म्हणतात, रब्बी, यहूदी आत्ताच तुला दगडमार करायला शोधत होते, आणि तू पुन्हा तिकडे जात आहेस? येशूने उत्तर दिले, दिवसाचे बारा वेळा नाहीत काय? जर कोणी दिवसा चालतो, तर तो अडखळत नाही, कारण तो या जगाचा प्रकाश पाहतो, पण जर कोणी रात्री चालत असेल तर तो अडखळतो, कारण त्याच्यात प्रकाश नाही. या गोष्टी बोलल्यावर, आणि नंतर तो त्यांना म्हणतो, आमचा मित्र लाझरस झोपला आहे, परंतु मी जातो जेणेकरून त्याला जागे करू. म्हणून त्याचे शिष्य म्हणाले, प्रभु, जर तो झोपला असेल तर तो बरा होईल. येशूने त्याच्या मृत्यूविषयी सांगितले होते, पण त्यांना वाटले की तो झोपेच्या निद्रेविषयी बोलत आहे. तेव्हा म्हणून येशूने त्यांना उघडपणाने सांगितले, लाजारस मेला आहे. आणि मी तुमच्यासाठी आनंदित आहे की मी तेथे नव्हतो, यासाठी की तुम्ही विश्वास ठेवाल, परंतु चला आपण त्याच्याकडे जाऊ या. म्हणून थोमा, ज्याला दिदुमुस म्हणतात, तो सहशिष्यांना म्हणाला, चला आपणही जाऊ, जेणेकरून आपण त्याच्यासोबत मरू.

म्हणून येशू आल्यावर त्याला आधीच चार दिवस कबरेत असलेला आढळला. बेथनी यरुशलेमच्या जवळ होती, सुमारे पंधरा स्टेड्सच्या अंतरावर. आणि यहूद्यांपैकी अनेक जण मार्था आणि

मरीयाकडे आले होते यासाठी की त्यांच्या भावाविषयी त्यांना सांत्वन करावे. म्हणून मार्थाने, जेव्हा तिने ऐकले की येशू येत आहे, तेव्हा ती त्याला भेटायला गेली, पण मरीया घरात बसली होती. म्हणून मार्था येशूला म्हणाली, प्रभु, जर तू येथे असतास, तर माझा भाऊ मरण पावला नसता. पण आता मी जाणतो की तो देवाला जे काही मागेल, ते देव तुला देईल. येशू तिला म्हणतो, तुझा भाऊ उठेल. मार्था त्याला म्हणते, मला माहित आहे की तो शेवटच्या दिवशी पुनरुत्थानात उठेल. येशूने तिला सांगितले, मी पुनरुत्थान आणि जीवन आहे. जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो, जरी तो मरण पावला तरी तो जगेल, आणि प्रत्येक जो जगतो आणि माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो कधीही मरणार नाही. तू यावर विश्वास ठेवतोस का? ती त्याला म्हणते, होय, प्रभु, मी विश्वास ठेवला आहे की तू ख्रिस्त आहेस, देवाचा पुत्र, जो जगात येणार आहे. आणि या गोष्टी बोलून ती गेली आणि तिने गुप्तपणे तिची बहीण मरीयाला हाक मारली व म्हणाली, शिक्षक उपस्थित आहेत आणि तुला बोलावत आहेत. ती जशी ऐकली, लगेच उठली आणि त्याच्याकडे आली. येशू अजून त्या गावात आला नव्हता, पण तो त्या ठिकाणी होता जिथे मार्था त्याला भेटली होती. म्हणून ज्यू लोक जे तिच्याबरोबर घरात होते आणि तिला सांत्वन देत होते, त्यांनी मरीयाला पाहिले की ती लवकर उठली आणि बाहेर गेली, तेव्हा ते तिच्या मागे गेले, असे म्हणत की ती कबरेकडे जाते जेणेकरून ती तेथे रडेल. ती मरीया म्हणून जेथे येशू होता तेथे आली, त्याला पाहून त्याच्या पायांवर पडली आणि त्याला म्हणाली, प्रभू, जर तू येथे असतास, तर माझा भाऊ मरला नसता. येशूने म्हणून जेव्हा तिला रडताना पाहिले आणि तिच्याबरोबर एकत्र आलेले यहूदी रडताना पाहिले, तेव्हा तो आत्म्यात संतापला आणि त्याने स्वतःला व्याकुळ केले. आणि तो म्हणाला, तुम्ही त्याला कुठे ठेवले आहे? ते त्याला म्हणतात, प्रभु, या आणि पहा. येशूने अश्रू ढाळले. म्हणून यहूदी म्हणत होते, पहा, तो त्याच्यावर किती प्रेम करीत होता! त्यांच्यातील काहींनी म्हटले, ज्याने आंधळ्याचे डोळे उघडले, तो याला मरू न देण्यास सक्षम नव्हता काय? येशू म्हणून, पुन्हा स्वतःमध्ये खोलवर हलवलेला, थडग्यात येतो; ते एक गुहा होती, आणि त्यावर एक दगड ठेवलेला होता. येशू म्हणतो, दगड उचला. मृत झालेल्याची बहीण मार्था त्याला म्हणते, प्रभु, आधीच दुर्गंधी येत आहे, कारण चार दिवस झाले आहेत. येशू तिला म्हणतो, मी तुला सांगितले नाही का की जर तू विश्वास ठेवशील, तर तू देवाचे गौरव पाहशील? त्यांनी म्हणून तो दगड

उचलला जेथे मृत माणूस पडलेला होता. पण येशूने डोळे वर उचलले आणि म्हणाला, पिता, मी तुझे आभार मानतो कारण तू माझे ऐकलेस. मी जाणत होतो की तू नेहमी माझे ऐकतोस, पण आजूबाजूला उभ्या असलेल्या गर्दीमुळे मी हे म्हटले, जेणेकरून त्यांना विश्वास बसेल की तू मला पाठवले आहेस. आणि या गोष्टी बोलून मोठ्या आवाजात ओरडला, लाजारे, बाहेर ये. आणि तो मेलेला बाहेर आला, त्याचे पाय आणि हात कापडांनी बांधलेले होते, आणि त्याचा चेहरा कापडाने गुंडाळलेला होता. येशू त्यांना म्हणतो, त्याला सोडवा आणि जाऊ द्या.

म्हणून यहूद्यांपैकी बरेच जे मरीयेकडे आले होते आणि येशूने जे केले ते पाहिले होते, त्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला. पण त्यांच्यातील काही जण फरुश्यांकडे गेले आणि येशूने जे केले ते त्यांना सांगितले. म्हणून मुख्य याजकांनी आणि फरिशांनी परिषद गोळा केली आणि म्हणत होते, आपण काय करतो? कारण हा माणूस अनेक चिन्हे करतो. जर आम्ही त्याला अशा प्रकारे सोडले, तर सर्व त्याच्यावर विश्वास ठेवतील, आणि रोमन येतील आणि आमचे स्थान आणि राष्ट्र घेऊन जातील. त्यांच्यातील एक, कैयाफा, जो त्या वर्षाचा मुख्य याजक होता, त्याने त्यांना म्हटले, तुम्हाला काहीच कळत नाही, तुम्ही हे विचारही करत नाही की आपल्यासाठी फायदेशीर आहे की एक माणूस लोकांसाठी मरावा आणि संपूर्ण राष्ट्र नाश पावू नये. हे मात्र त्याने स्वतःहून सांगितले नाही, परंतु त्या वर्षाचा महायाजक असल्यामुळे त्याने भविष्यवाणी केली की येशू राष्ट्राच्या करिता मरणार होता. आणि केवळ राष्ट्रासाठी नव्हे, परंतु देवाची विखुरलेली मुले एकत्र करावी म्हणून. त्या दिवसापासून त्यांनी त्याला ठार मारण्याचा सल्लामसलत केली. येशू म्हणून यापुढे यहूद्यांमध्ये उघडपणे फिरत नव्हता, परंतु तेथून निघून वाळवंटाजवळच्या प्रदेशात गेला, एफ्राईम नावाच्या शहरात, आणि तेथे आपल्या शिष्यांसोबत राहिला. यहूद्यांचा वस्तव्य जवळ होता, आणि अनेक लोक वस्तव्याच्या आधी देशातून जेरुसलेमला गेले जेणेकरून ते स्वतःला शुद्ध करावेत. ते म्हणून येशूला शोधत होते आणि मंदिरात उभे राहून एकमेकांशी बोलत होते, तुम्हाला काय वाटते, की तो सणाला येणार नाही काय? पण मुख्य याजकांनी आणि परूश्यांनी आज्ञा दिली होती की जर कोणाला कुठे आहे हे कळले तर कळवावे, जेणेकरून ते त्याला पकडू शकतील.

१२

तर येशू वल्हांडणाच्या सहा दिवस आधी बेथनी येथे आला, जेथे लाजर होता जो मरण पावला होता, ज्याला त्याने मृतांतून उठवले होते. त्यांनी म्हणून तेथे त्याच्यासाठी रात्रीचे जेवण केले, आणि मार्था सेवा करीत होती, पण लाझरस त्याच्याबरोबर जेवणासाठी बसलेल्यांपैकी एक होता. म्हणून मरीयेने शुद्ध आणि मोलवान जटामांसीच्या इत्राचा एक पौंड घेऊन येशूच्या पायांना अभिषेक केला आणि तिच्या केसांनी त्याचे पाय पुसले, आणि घर इत्राच्या वासाने भरून गेले. म्हणून त्याच्या शिष्यांपैकी एक, यहूदा शिमोनाचा इस्करियोत, जो त्याला सोपवणार होता, म्हणतो, हे इत्र तीनशे दीनारांना का विकले गेले नाही आणि गरीबांना दिले गेले नाही? त्याने हे म्हटले, पण याकारणी नाही की त्याला गरीबांची चिंता होती, तर याकारणी की तो चोर होता, आणि त्याच्याजवळ पेटी होती आणि त्यात टाकल्या जाणाऱ्या गोष्टी तो चोरून नेत असे. म्हणून येशूने म्हटले, तिला सोड, माझ्या दफनाच्या दिवसासाठी तिने ते ठेवले आहे. गरीब लोकांना तुम्ही नेहमी तुमच्या सोबत ठेवता, पण मला तुम्ही नेहमी ठेवणार नाही. म्हणून यहूद्यांतील मोठ्या गर्दीला कळले की तो तेथे आहे, आणि ते केवळ येशूमुळे नव्हे, तर लाजरलाही पाहण्यासाठी आले, ज्याला त्याने मृतांतून उठवले होते. पण मुख्य याजकांनी योजना केली की त्यांनी लाजरलाही ठार मारावे. कारण अनेक यहूदी त्याच्यामुळे जात होते आणि येशूवर विश्वास ठेवत होते.

दुसऱ्या दिवशी मोठा जमाव जो सणासाठी आला होता, त्यांनी ऐकले की येशू जेरुसलेमला येत आहे. त्यांनी खजुराच्या झाडांच्या फांद्या घेतल्या आणि त्याला भेटण्यासाठी बाहेर गेले, आणि ते ओरडत होते, होसान्ना, धन्य तो जो प्रभूच्या नावाने येत आहे, इस्राएलचा राजा. पण येशूने एक तरुण गाढव शोधून काढले आणि त्यावर बसला, जसे लिहिलेले आहे, भय नको, सियोनच्या मुली, पाहा, तुझा राजा येत आहे, गाढवाच्या शिंगरावर बसलेला.

या गोष्टी त्याच्या शिष्यांना पहिल्यांदा समजल्या नाहीत, पण जेव्हा येशू गौरवण्यात आला, तेव्हा त्यांना आठवले की या गोष्टी त्याच्याविषयी लिहिलेल्या होत्या, आणि त्यांनी त्याच्यासाठी या गोष्टी केल्या. म्हणून जो लोकसमूह त्याच्याबरोबर होता त्यांनी साक्ष दिली की जेव्हा त्याने लाजरला कबरेतून हाक मारली आणि त्याला मेलेल्यांतून उठवले. या कारणामुळे लोकांचा समूह त्याला भेटला, कारण त्यांनी ऐकले होते की त्याने हे चिन्ह केले होते. म्हणून परुश्यांनी आपापसात म्हटले, तुम्ही पाहता की तुम्हाला काहीच फायदा होत नाही? पाहा, सर्व जग त्याच्या मागे गेले आहे.

काही ग्रीक लोक त्या सणात उपासना करण्यासाठी वर जाणाऱ्यांपैकी होते. हे लोक म्हणून गालीलच्या बेथसैदा येथील फिलिप्पकडे आले, आणि त्याला विचारत म्हणाले, स्वामी, आम्हाला येशूला पाहायचे आहे. फिलिप येतो आणि अँड्रियाला सांगतो, आणि पुन्हा अँड्रिया आणि फिलिप येशूला सांगतात. पण येशूने त्यांना उत्तर देत म्हटले, ती वेळ आली आहे जेणेकरून मनुष्याच्या पुत्राचे गौरव केले जावे. खरोखर, खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, जर धान्याचा दाणा जमिनीत पडून मरत नाही, तर तो स्वतः एकटाच राहतो; पण जर तो मरतो, तर पुष्कळ फळ देतो. जो आपल्या आत्म्यावर प्रेम करतो तो त्याला गमावील, आणि जो या जगात आपल्या आत्म्याचा द्वेष करतो, तो अनंतकाळच्या जीवनासाठी त्याचे रक्षण करील. जर कोणी माझी सेवा करतो, तर त्याने माझे अनुसरण करावे, आणि जेथे मी आहे, तेथे माझा सेवक देखील असेल, आणि जर कोणी माझी सेवा करतो, तर पिता त्याचा सन्मान करील. आता माझा आत्मा व्याकुळ झाला आहे, आणि मी काय म्हणू? बाबा, मला या घडीपासून वाचव. परंतु यासाठीच मी या घडीत आलो आहे. पित्या, तुझ्या नावाचे गौरव कर. तेव्हा स्वर्गातून एक आवाज आला, मी गौरव केला आहे आणि पुन्हा गौरव करीन. म्हणून उभी राहिलेली गर्दी ऐकून म्हणत होती की गडगडाट झाला होता, इतर म्हणत होते की संदेशवाहक त्याच्याशी बोलला आहे. येशूने उत्तर दिले आणि म्हणाला, हा आवाज माझ्यासाठी नाही तर तुमच्यासाठी झाला आहे. आता या जगाचा न्याय आहे, आता या जगाचा शासक बाहेर टाकला जाईल, आणि जर मी पृथ्वीवरून वर उचलला गेलो, तर मी सर्वांना माझ्याकडे ओढीन. हे तो त्याने म्हटले होते, कोणत्या मृत्यूने तो मरणार होता हे दर्शवत.

लोकसमूहाने त्याला उत्तर दिले, आम्ही कायद्यातून ऐकले आहे की ख्रिस्त युगानुयुग राहतो, आणि तू कसे म्हणतोस की मनुष्याच्या पुत्राला उंच केले जाणे आवश्यक आहे? हा मनुष्याचा पुत्र कोण आहे? म्हणून येसूने त्यांना म्हटले, अजून थोडा वेळ प्रकाश तुमच्यासोबत आहे. प्रकाश तुमच्याजवळ असेपर्यंत चालत रहा, जेणेकरून अंधार तुम्हाला पकडणार नाही. आणि जो अंधारात चालतो त्याला कुठे जातो हे कळत नाही. जोपर्यंत तुम्हाला प्रकाश आहे, प्रकाशावर विश्वास ठेवा, जेणेकरून तुम्ही प्रकाशाचे पुत्र व्हाल. या गोष्टी येशूने बोलल्या, आणि तो निघून गेल्यावर त्यांच्यापासून लपला.

इतकी चिन्हे त्याने त्यांच्या समोर केली असता, त्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला नाही यासाठी की यशया संदेष्ट्याचे शब्द पूर्ण व्हावेत जे त्याने सांगितले, प्रभु, आमच्या ऐकण्यावर कोणी विश्वास ठेवला? आणि प्रभूचा बाहू कोणाला प्रकट झाला? यामुळे ते विश्वास ठेवू शकत नव्हते, कारण यशयाने पुन्हा म्हटले होते, त्याने त्यांचे डोळे आंधळे केले आहेत आणि त्यांचे हृदय कठीण केले आहे, जेणेकरून ते डोळ्यांनी पाहणार नाहीत आणि हृदयाने समजणार नाहीत आणि वळणार नाहीत, आणि मी त्यांना बरे करीन.

या गोष्टी यशयाने बोलल्या जेव्हा त्याने त्याचे गौरव पाहिले आणि त्याच्याविषयी बोलला. तरीही, शासकांपैकी अनेकांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला, परंतु परुश्यांमुळे त्यांनी कबूल केले नाही, जेणेकरून त्यांना मंडळीबाहेर काढले जाणार नाही, त्यांनी मनुष्यांच्या गौरवावर देवाच्या गौरवापेक्षा अधिक प्रेम केले.

येशूने मोठ्याने हाक मारली आणि म्हणाला, जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो तो माझ्यावर विश्वास ठेवत नाही, तर ज्याने मला पाठवले त्याच्यावर विश्वास ठेवतो, आणि जो मला पाहतो तो त्याला पाहतो ज्याने मला पाठवले. मी प्रकाश म्हणून जगात आलो आहे, जेणेकरून माझ्यावर विश्वास ठेवणारा प्रत्येकजन अंधारात राहणार नाही. आणि जर कोणी माझे शब्द ऐकून विश्वास ठेवणार नाही, तर मी त्याचा न्याय करणार नाही, कारण मी जगाचा न्याय करण्यासाठी आलो नाही, तर

जगाला वाचवण्यासाठी आलो. जो मला नाकारतो आणि माझे शब्द घेत नाही, त्याच्याकडे त्याचा न्याय करणारा आहे; जो शब्द मी बोललो, तोच त्याचा शेवटच्या दिवशी न्याय करेल. कारण मी स्वतःहून बोललो नाही, परंतु ज्या पित्याने मला पाठवले त्याने स्वतः मला आज्ञा दिली की मी काय सांगावे आणि काय बोलावे, आणि मला माहीत आहे की त्याची आज्ञा शाश्वत जीवन आहे. म्हणून मी जे बोलतो, जसे पित्याने मला सांगितले आहे, तसेच बोलतो.

१३

पण वल्हांडणाच्या सणाच्या आधी, येशूला हे माहीत होते की त्याची वेळ आली आहे की त्याने या जगातून वडिलांकडे जावे, आणि त्याने जगातील आपल्या स्वतःच्या लोकांवर प्रेम केले होते, त्याने शेवटापर्यंत त्यांच्यावर प्रेम केले. आणि रात्रीचे जेवण झाल्यावर, सैतानाने आधीच यहूदा शिमोनाच्या इस्करियोताच्या हृदयात टाकले होते की त्याने त्याला धरून द्यावे. येशूला हे माहीत होते की पित्याने सर्व काही त्याच्या हातात दिले आहे, आणि तो देवापासून आला आहे आणि देवाकडे जात आहे, रात्रीच्या जेवणातून उठतो आणि वस्त्रे बाजूला ठेवतो, आणि टॉवेल घेऊन स्वतःला कंबर बांधतो. मग त्याने बेसिनमध्ये पाणी टाकले, आणि शिष्यांचे पाय धुवायला सुरुवात केली आणि ज्या टॉवेलने तो बांधलेला होता त्याने पुसायला सुरुवात केली. तो म्हणून सिमोन पेत्राकडे येतो, आणि तो त्याला म्हणतो, प्रभु, तू माझे पाय धुतोस? येशूने उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाला, जे मी करतो ते तुला आता समजत नाही, पण यानंतर तुला समजेल. पेत्र त्याला म्हणतो, तू माझे पाय कधीही धुवू नकोस. येशूने त्याला उत्तर दिले, जर मी तुला धुवले नाही, तर माझ्यासोबत तुझा काही भाग नाही. सीमोन पेत्र त्याला म्हणतो, प्रभु, फक्त माझे पाय नव्हे, तर माझे हात आणि डोके पण. येशू त्याला म्हणतो, ज्याने स्नान केले आहे त्याला पाय धुण्याची गरज नाही, परंतु तो संपूर्ण शुद्ध आहे, आणि तुम्ही शुद्ध आहात, परंतु सर्व नाही. तो जाणत होता कारण त्याला द्रोह करणारा कोण आहे, या कारणामुळे त्याने म्हटले, तुम्ही सर्व शुद्ध नाहीत.

जेव्हा त्याने त्यांचे पाय धुतले आणि आपली वस्त्रे घेतली, पुन्हा बसल्यावर त्याने त्यांना म्हटले, मी तुम्हाला काय केले हे तुम्हाला कळते का? तुम्ही मला शिक्षक आणि प्रभु म्हणून हाकता, आणि बरोबर म्हणता, कारण मी आहे. जर म्हणून मी, प्रभू आणि शिक्षक, तुमचे पाय धुतले, तर तुम्हीही एकमेकांचे पाय धुवावेत. कारण मी तुम्हाला उदाहरण दिले आहे, जेणेकरून मी तुम्हाला जसे केले, तसे तुम्ही देखील करा. खरोखर खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, दास आपल्या स्वामीपेक्षा मोठा नाही, किंवा प्रेषित त्याला पाठवणाऱ्यापेक्षा मोठा नाही. जर तुम्हाला या गोष्टी माहित आहेत, तर तुम्ही धन्य आहात जर तुम्ही त्या करता. मी तुमच्या सर्वांविषयी बोलत नाही, मी ज्यांना निवडले त्यांना जाणतो, परंतु जेणेकरून लेखन पूर्ण होईल, ज्याने माझ्यासोबत भाकर खाल्ली त्याने माझ्यावर आपली टाच उचलली. आतापासून मी तुम्हाला घडण्यापूर्वी सांगतो, जेणेकरून जेव्हा ते घडेल तेव्हा तुम्ही विश्वास ठेवाल की मी आहे. खरोखर खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, जो कोणाला मी पाठवीन त्याला स्वीकारतो तो मला स्वीकारतो, आणि जो मला स्वीकारतो तो त्याला स्वीकारतो ज्याने मला पाठवले.

हे बोलून येशू आत्म्याने व्याकुळ झाला, आणि साक्ष देऊन म्हणाला, खरे खरे मी तुम्हाला सांगतो की तुमच्यातील एकजण मला धरून देईल. म्हणून शिष्य एकमेकांकडे पाहत होते, तो कोणाविषयी बोलतो याबद्दल गोंधळलेले होते. पण येशूच्या उराशी एक शिष्य झुकलेला होता, ज्याच्यावर येशू प्रेम करीत होता. म्हणून शिमोन पेत्र याला इशारा करतो की विचारावे कोण असेल ज्याच्याविषयी तो सांगत आहे. तो येशूच्या छातीवर पडून त्याला म्हणतो, प्रभु, कोण आहे? येशू उत्तर देतो, तो आहे ज्याला मी तुकडा बुडवून देईन. आणि तुकडा बुडवून तो शिमोनाचा मुलगा यहूदा इस्करियोत याला देतो. आणि त्या तुकड्यानंतर तेव्हा त्या मनुष्यात सैतान शिरला. म्हणून येशू त्याला म्हणाला, तू जे करतोस ते लवकर कर. हे पण जेवणासाठी बसलेल्यांपैकी कोणालाही कळले नाही की त्याने त्याला काय सांगितले. काही लोकांना असे वाटले, कारण पैशाची पेटी यहूदाकडे होती, की येशू त्याला म्हणतो, आपल्याला सणासाठी ज्याची गरज आहे ते विकत घे, किंवा गरीबांना काहीतरी द्यावे. म्हणून तो तुकडा घेऊन तो लगेच बाहेर गेला, आणि रात्र होती.

जेव्हा तो बाहेर गेला, तेव्हा येशू म्हणतो, आता मनुष्याच्या पुत्राचे गौरव झाले, आणि देवाचे गौरव त्याच्यामध्ये झाले. जर देव त्याच्यामध्ये गौरवांवित झाला, तर देव त्याला स्वतःमध्ये गौरवांवित करेल, आणि लगेच त्याला गौरवांवित करेल. लहान मुलांनो, मी अजून थोडा वेळ तुमच्या सोबत आहे. तुम्ही मला शोधाल, आणि जसे मी यहूद्यांना सांगितले की जेथे मी जातो, तेथे तुम्ही येऊ शकत नाही, तसेच मी तुम्हाला आता सांगतो. मी तुम्हाला एक नवीन आज्ञा देतो की तुम्ही एकमेकांवर प्रेम करा, जसे मी तुमच्यावर प्रेम केले, जेणेकरून तुम्ही देखील एकमेकांवर प्रेम करा. यावरून सर्वांना कळेल की तुम्ही माझे शिष्य आहात, जर तुम्ही एकमेकांवर प्रेम केले. शिमोन पेत्र त्याला म्हणतो, प्रभु, तू कुठे जात आहेस? येशूने त्याला उत्तर दिले, मी जेथे जात आहे, तेथे तू आता माझे अनुसरण करू शकत नाहीस, पण नंतर तू माझे अनुसरण करशील. पेत्रोस त्याला म्हणतो, प्रभु, मी आत्ता तुझे अनुसरण का करू शकत नाही? मी माझा आत्मा तुझ्यासाठी देईन. येशूने त्याला उत्तर दिले, तुझा आत्मा माझ्यासाठी ठेवशील? खरोखर, खरोखर मी तुला सांगतो, कोंबडा आवाज करणार नाही तोपर्यंत तू मला तीन वेळा नाकारशील.

१४

तुमचे हृदय व्याकुळ होऊ देऊ नका; देवावर विश्वास ठेवा आणि माझ्यावर विश्वास ठेवा. माझ्या पित्याच्या घरात अनेक निवासस्थाने आहेत; जर नाही तर मी तुम्हाला सांगितले असते. मी तुमच्यासाठी जागा तयार करण्यासाठी जात आहे. आणि जर मी जाऊन तुमच्यासाठी जागा तयार केली, तर मी पुन्हा येईन आणि तुम्हाला माझ्याकडे घेईन, जेणेकरून जेथे मी आहे तेथे तुम्हीही असाल. आणि मी जेथे जातो ते तुम्हाला माहीत आहे, आणि तो मार्ग तुम्हाला माहीत आहे. थोमा त्याला म्हणतो, प्रभु, तू कुठे जात आहेस हे आम्हाला माहीत नाही, आणि आम्ही तो मार्ग कसा जाणू शकतो? येशू त्याला म्हणतो, मी मार्ग आणि सत्य आणि जीवन आहे. माझ्याद्वारे नाही तर कोणीही पित्याकडे येत नाही. जर तुम्ही मला ओळखले असते, तर तुम्ही माझ्या बापालाही ओळखले असते. आणि आत्तापासून तुम्ही त्याला ओळखता आणि तुम्ही त्याला पाहिले आहे.

फिलिप त्याला म्हणतो, प्रभु, आम्हाला पित्याला दाखव आणि आम्हाला पुरेसे आहे. येशू त्याला म्हणतो, इतका वेळ मी तुमच्या सोबत आहे, आणि तरीही तू मला ओळखला नाहीस, फिलिप्पा? ज्याने मला पाहिले आहे त्याने पित्याला पाहिले आहे, आणि मग तू कसे म्हणतोस, आम्हाला पित्याला दाखव? तू विश्वास ठेवत नाहीस का की मी पित्यामध्ये आहे आणि पिता माझ्यामध्ये आहे? जे शब्द मी तुम्हाला बोलतो ते मी स्वतःपासून बोलत नाही, परंतु पिता जो माझ्यामध्ये राहतो तोच ही कार्ये करतो. माझ्यावर विश्वास ठेवा की मी पित्यामध्ये आहे आणि पिता माझ्यामध्ये आहे; परंतु जर नाही, तर त्या कामांमुळे माझ्यावर विश्वास ठेवा. खरोखर खरोखर मी तुम्हाला सांगतो, जो माझ्यावर विश्वास ठेवतो, ती कामे जी मी करतो ती तोही करील, आणि यांपेक्षाही मोठी कामे तो करील, कारण मी माझ्या पित्याकडे जात आहे. आणि तुम्ही माझ्या नावाने जे काही मागाल, ते मी करीन, जेणेकरून पिता पुत्रात गौरवित होईल. जर तुम्ही माझ्या नावाने काही विचाराल, तर मी ते करीन.

जर तुम्ही माझ्यावर प्रेम करता, तर माझ्या आज्ञा पाळा. आणि मी वडिलांना विचारीन आणि तो तुम्हाला दुसरा वकील देईल, जेणेकरून तो सदासर्वकाळ तुमच्या सोबत राहील. सत्याचा आत्मा, ज्याला जग घेण्यास समर्थ नाही, कारण ते त्याला पाहत नाही आणि त्याला ओळखत नाही; पण तुम्ही त्याला ओळखता, कारण तो तुमच्याजवळ राहतो आणि तुमच्यामध्ये असेल. मी तुम्हाला अनाथ सोडणार नाही, मी तुमच्याकडे येतो. अजून थोडा वेळ आणि जग मला यापुढे पाहणार नाही, पण तुम्ही मला पाहता, कारण मी जगतो आणि तुम्हीही जगाल. त्या दिवशी तुम्हाला कळेल की मी माझ्या पित्यामध्ये आहे आणि तुम्ही माझ्यामध्ये आहात आणि मी तुमच्यामध्ये आहे. जो माझ्या आज्ञा ठेवतो आणि त्यांचे पालन करतो, तोच मला प्रेम करणारा आहे, आणि जो मला प्रेम करतो त्याच्यावर माझ्या पित्याचे प्रेम होईल, आणि मी त्याच्यावर प्रेम करीन आणि त्याला स्वतःला प्रकट करीन. यहूदा, जो इस्करियोत नव्हता, त्याला म्हणतो, प्रभु, आणि असे काय झाले आहे की तू स्वतःला आम्हाला प्रकट करणार आहेस आणि जगाला नाही? येशूने उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाला, जर कोणी माझ्यावर प्रेम करतो, तर तो माझे वचन पाळील, आणि माझा पिता त्याच्यावर प्रेम करील, आणि आम्ही त्याच्याकडे येऊ आणि त्याच्याजवळ निवास करू. जो

माझ्यावर प्रेम करीत नाही तो माझे शब्द पाळत नाही, आणि जो शब्द तुम्ही ऐकता तो माझा नाही, परंतु ज्या पित्याने मला पाठवले त्याचा आहे.

या गोष्टी मी तुम्हाला तुमच्यामध्ये राहून बोललो आहे. पण सहाय्यकर्ता, म्हणजे पवित्र आत्मा, ज्याला पिता माझ्या नावाने पाठवील, तो तुम्हाला सर्व काही शिकवील आणि मी तुम्हाला जे काही सांगितले ते सर्व तुम्हाला आठवण करून देईल. शांती मी तुम्हाला सोडतो, माझी शांती तुम्हाला देतो, जग जशी देते तशी नाही, मी तुम्हाला देतो. तुमचे हृदय व्याकूळ होऊ नये आणि घाबरू नये. तुम्ही ऐकले की मी तुम्हाला म्हणालो, मी जातो आणि मी तुमच्याकडे येतो. जर तुम्ही माझ्यावर प्रेम केले असते, तर तुम्ही आनंदित झाले असते कारण मी म्हणालो, मी वडिलांकडे जातो, कारण वडील माझ्यापेक्षा मोठे आहेत. आणि आता मी तुम्हाला हे घडण्यापूर्वी सांगितले आहे, जेणेकरून जेव्हा ते घडेल तेव्हा तुम्ही विश्वास ठेवाल. यापुढे मी तुमच्याशी बरेच बोलणार नाही, कारण या जगाचा अधिपती येत आहे, आणि त्याला माझ्यामध्ये काहीही नाही. पण जेणेकरून जग जाणावे की मी पित्याचे प्रेम करतो, आणि पित्याने मला जशी आज्ञा दिली, तसे मी करतो. उठा, येथून जाऊ या.

१५

मी खरी द्राक्षवेल आहे, आणि माझा बाप शेतकरी आहे. प्रत्येक फांदी जी माझ्यामध्ये आहे आणि फळ देत नाही, ती तो काढून टाकतो, आणि प्रत्येक फांदी जी फळ देते, ती तो शुद्ध करतो, जेणेकरून ती अधिक फळ देईल. आधीच तुम्ही शुद्ध आहात त्या शब्दामुळे जो मी तुम्हाला सांगितला आहे. माझ्यामध्ये राहा, आणि मी तुमच्यामध्ये राहीन. जशी फांदी स्वतःपासून फळ धारण करू शकत नाही, जर ती द्राक्षवेलीमध्ये राहत नाही, तशीच तुम्हीही नाही, जर तुम्ही माझ्यामध्ये राहत नाही. मी द्राक्षवेल आहे, तुम्ही शाखा आहात. जो माझ्यामध्ये राहतो आणि मी त्याच्यामध्ये, तो खूप फळ आणतो, कारण माझ्याशिवाय तुम्ही काहीही करू शकत नाही. जर

कोणी माझ्यामध्ये राहत नाही, तर त्याला शाखेप्रमाणे बाहेर फेकण्यात आले आणि ती सुकली, आणि ते त्यांना गोळा करतात आणि अग्नीत टाकतात, आणि ती जळते. जर तुम्ही माझ्यात राहाल आणि माझे शब्द तुमच्यात राहतील, तर जे तुम्हाला हवे असेल ते मागा, आणि ते तुम्हाला मिळेल. यामध्ये माझा पिता गौरवीकृत झाला, जेणेकरून तुम्ही पुष्कळ फळ आणा, आणि तुम्ही माझे शिष्य व्हाल. ज्याप्रमाणे पित्याने माझ्यावर प्रेम केले, त्याचप्रमाणे मी तुमच्यावर प्रेम केले आहे, माझ्या प्रेमात राहा. जर तुम्ही माझ्या आज्ञा पाळाल, तर तुम्ही माझ्या प्रेमात राहाल, जसे मी माझ्या पित्याच्या आज्ञा पाळल्या आहेत आणि त्याच्या प्रेमात राहतो. या गोष्टी मी तुम्हाला म्हटल्या आहेत यासाठी की माझा आनंद तुमच्यामध्ये राहो आणि तुमचा आनंद पूर्ण व्हावा. ही माझी आज्ञा आहे की, तुम्ही एकमेकांवर प्रेम करा जसे मी तुमच्यावर प्रेम केले. यापेक्षा मोठे प्रेम कोणाकडेही नाही, की कोणी आपला आत्मा आपल्या मित्रांसाठी अर्पण करावा. तुम्ही माझे मित्र आहात, जर मी तुम्हाला जे आज्ञा करतो ते तुम्ही करता. यापुढे मी तुम्हाला गुलाम म्हणत नाही, कारण गुलाम हा जाणत नाही की त्याचा धनी काय करतो, परंतु मी तुम्हाला मित्र म्हटले आहे, कारण माझ्या वडिलांकडून मी जे सर्व ऐकले ते मी तुम्हाला कळवले आहे. तुम्ही मला निवडले नाही, परंतु मी तुम्हाला निवडले, आणि मी तुम्हाला ठेवले यासाठी की तुम्ही जावे आणि फळ द्यावे, आणि तुमचे फळ राहावे, यासाठी की तुम्ही माझ्या नावाने वडिलांना जे काही मागाल ते तो तुम्हाला देईल. या गोष्टी मी तुम्हाला आज्ञा करतो, जेणेकरून तुम्ही एकमेकांवर प्रेम करा.

जर जग तुमचा द्वेष करत असेल, तर हे जाणून घ्या की त्याने तुमच्या आधी माझा द्वेष केला आहे. जर तुम्ही जगाचे असता, तर जग आपल्या स्वतःच्यावर प्रेम करत असते, परंतु तुम्ही जगाचे नाही आहात, उलट मी तुम्हाला जगातून निवडले आहे, म्हणून जग तुमचा द्वेष करते. तो शब्द लक्षात ठेवा जो मी तुम्हाला सांगितला होता: गुलाम आपल्या स्वामीपेक्षा मोठा नसतो. जर त्यांनी मला छळले, तर तुम्हालाही छळतील; जर त्यांनी माझा शब्द पाळला, तर तुमचाही पाळतील. पण या सर्व गोष्टी ते तुम्हाला माझ्या नावामुळे करतील, कारण त्यांना माला पाठवणाऱ्याचे ज्ञान नाही. जर मी आलो नसतो आणि त्यांच्याशी बोललो नसतो, तर त्यांच्याजवळ पाप नसते, परंतु आता त्यांच्या पापाविषयी त्यांच्याजवळ कोणतेही निमित्त नाही. जो मला द्वेष करतो तो माझ्या

पित्याचाही द्वेष करतो. जर मी त्यांच्यामध्ये ती कामे केली नसती जी दुसऱ्या कोणीही केली नाही, तर त्यांच्याजवळ पाप नव्हते, पण आता त्यांनी पाहिले आहे आणि त्यांनी द्वेष केला आहे मला आणि माझ्या वडिलांना. पण यासाठी की त्यांच्या कायद्यात लिहिलेले शब्द पूर्ण व्हावे, की त्यांनी माझा विनाकारण द्वेष केला. जेव्हा तो साहाय्यक येईल, ज्याला मी तुम्हाला वडिलांकडून पाठवीन, म्हणजे सत्याचा आत्मा जो वडिलांकडून निघतो, तो माझ्याविषयी साक्ष देईल. आणि तुम्हीही साक्ष देता, कारण सुरुवातीपासून तुम्ही माझ्याबरोबर आहात.

१६

या गोष्टी मी तुम्हाला सांगितल्या आहेत जेणेकरून तुम्ही अपराध पावू नये. ते तुम्हाला बहिष्कृत करतील, परंतु अशी वेळ येत आहे की जो कोणी तुम्हाला ठार मारील तो समजेल की देवाची सेवा करत आहे. आणि त्यांनी या गोष्टी केल्या, कारण त्यांनी पित्याला किंवा मला ओळखले नाही. पण या गोष्टी मी तुम्हाला सांगितल्या आहेत जेणेकरून जेव्हा ती वेळ येईल, तेव्हा तुम्ही त्यांची आठवण ठेवाल कारण मी तुम्हाला सांगितले होते. या गोष्टी मी तुम्हाला सुरुवातीपासून सांगितल्या नाहीत, कारण मी तुमच्यासोबत होतो. आता पण मी ज्याने मला पाठवले त्याच्याकडे जात आहे, आणि तुमच्यापैकी कोणीही मला विचारत नाही, तू कोठे जात आहेस? पण मी तुम्हाला या गोष्टी सांगितल्यामुळे, दुःखाने तुमचे हृदय भरून गेले आहे. पण मी तुम्हाला सत्य सांगतो, तुमच्यासाठी फायदेशीर आहे की मी जावे. कारण जर मी गेलो नाही, तर तो सहाय्यकर्ता तुमच्याकडे येणार नाही, पण जर मी गेलो, तर मी त्याला तुमच्याकडे पाठवीन. आणि तो आल्यावर जगाला पापाबद्दल, न्यायाबद्दल आणि न्यायनिवाड्याबद्दल दोष सिद्ध करील. पापाविषयी खरोखर, कारण ते माझ्यावर विश्वास ठेवत नाहीत, न्यायाविषयी मात्र, कारण मी माझ्या पित्याकडे जात आहे आणि यापुढे तुम्ही मला पाहणार नाही, न्यायाविषयी, कारण या जगाच्या अधिपतीचा न्याय झाला आहे. अजूनही मला तुम्हाला सांगायला अनेक गोष्टी आहेत, परंतु तुम्ही आत्ता त्या सहन करण्यास सक्षम नाही आहात. जेव्हा तो येईल, सत्याचा आत्मा, तो

तुम्हाला सर्व सत्यात मार्गदर्शन करेल, कारण तो स्वतःहून बोलणार नाही, पण जे काही तो ऐकेल ते बोलेल, आणि येणाऱ्या गोष्टी तुम्हाला जाहीर करेल. तो मला गौरव करेल, कारण तो माझ्यापासून घेईल आणि तुम्हाला जाहीर करेल. वडिलांकडे जे काही आहे ते सर्व माझे आहे, म्हणूनच मी म्हणालो की तो माझ्यातून घेईल आणि तुम्हाला जाहीर करेल. थोड्या वेळाने तुम्ही मला पाहणार नाही, आणि पुन्हा थोड्या वेळाने तुम्ही मला पहाल, कारण मी पित्याकडे जात आहे. म्हणून त्याच्या शिष्यांपैकी काहींनी एकमेकांना म्हटले, हे काय आहे जे तो आम्हाला सांगतो, थोडा वेळ आणि तुम्ही मला पाहणार नाही, आणि पुन्हा थोडा वेळ आणि तुम्ही मला पाहाल, आणि कारण मी पित्याकडे जात आहे? म्हणून ते म्हणत होते, हे काय आहे जे तो थोडे म्हणतो? आम्हाला माहीत नाही तो काय बोलतो. येशूला कळले की ते त्याला विचारू इच्छित होते, आणि त्याने त्यांना म्हटले, तुम्ही एकमेकांशी याविषयी शोधत आहात की मी म्हणालो, थोडा वेळ आणि तुम्ही मला पाहणार नाही, आणि पुन्हा थोडा वेळ आणि तुम्ही मला पाहाल? खरोखर खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की तुम्ही रडाल आणि विलाप कराल, पण जग आनंदित होईल; तुम्ही दुःखी व्हाल, पण तुमचे दुःख आनंदात बदलेल. स्त्री जेव्हा जन्म देते तेव्हा तिला वेदना होते, कारण तिची वेळ आली आहे, परंतु जेव्हा ती मूल जन्माला घालते, तेव्हा ती यापुढे क्लेशाची आठवण ठेवत नाही, कारण आनंद की एक मनुष्य जगात जन्माला आला आहे. आणि म्हणून तुम्हाला आता खरोखर दुःख आहे, पण मी तुम्हाला पुन्हा पाहीन आणि तुमचे हृदय आनंदित होईल, आणि तुमचा आनंद कोणीही तुमच्याकडून घेणार नाही. आणि त्या दिवशी तुम्ही मला काहीही विचारणार नाही, खरोखर खरोखर मी तुम्हाला सांगतो की जितके तुम्ही पित्याला माझ्या नावाने मागाल, तो तुम्हाला देईल. आत्तापर्यंत तुम्ही माझ्या नावाने काहीही मागितले नाही. मागा आणि तुम्हाला मिळेल, जेणेकरून तुमचा आनंद परिपूर्ण होईल. या गोष्टी मी तुम्हाला दाखल्यांमध्ये सांगितल्या आहेत, परंतु अशी वेळ येत आहे जेव्हा मी यापुढे तुम्हाला दाखल्यांमध्ये बोलणार नाही, तर उघडपणे पित्याविषयी तुम्हाला सांगेन. त्या दिवशी तुम्ही माझ्या नावाने मागाल, आणि मी तुम्हाला असे सांगत नाही की मी पित्याला तुमच्याबद्दल विचारीन, स्वतः पिता तुम्हावर प्रेम करतो, कारण तुम्ही माझ्यावर प्रेम केले आहे आणि विश्वास ठेवला आहे की मी देवाकडून आलो आहे. मी वडिलांकडून बाहेर गेलो आणि जगात आलो आहे, पुन्हा मी जग सोडतो

आणि वडिलांकडे जातो. त्याचे शिष्य त्याला म्हणतात, पहा, आता तू मोकळेपणाने बोलतोस आणि कोणतीही म्हण सांगत नाहीस. आता आम्हाला माहीत आहे की तुला सर्व काही माहीत आहे आणि तुला गरज नाही की कोणी तुला विचारावे. यावरून आम्ही विश्वास ठेवतो की तू देवाकडून आलास. येशूने त्यांना उत्तर दिले, आत्ताच तुम्ही विश्वास ठेवता का? पाहा, वेळ येत आहे, आणि आता आली आहे, यासाठी की तुम्ही विखुरले जाल, प्रत्येकजण आपापल्या ठिकाणी, आणि मला एकटा सोडाल, आणि मी एकटा नाही, कारण पिता माझ्यासोबत आहे. या गोष्टी मी तुम्हाला सांगितल्या आहेत यासाठी की तुम्हाला माझ्यात शांती लाभावी. जगात तुम्हाला क्लेश होईल, परंतु धैर्य धरा, मी जगावर विजय मिळवला आहे.

१७

या गोष्टी येशूने बोलल्या, आणि त्याने आपले डोळे आकाशाकडे उचलले आणि म्हणाला, बाप, वेळ आली आहे, तुझ्या मुलाचे गौरव कर, जेणेकरून तुझा मुलगा तुझे गौरव करो. जसे तू त्याला सर्व शरीरावर अधिकार दिलास, यासाठी की जे सर्व तू त्याला दिले आहेस त्यांना तो अनंतकाळचे जीवन देईल. हे सनातन जीवन आहे की, ते तुला, एकमेव खरे देव, आणि तू ज्याला पाठवलेस तो येशू ख्रिस्त यांना जाणतील. मी तुला पृथ्वीवर गौरवित केले, ते काम पूर्ण केले जे तू मला दिले आहेस म्हणजे मी ते करावे. आणि आता, पिता, तू मला स्वतःजवळ त्या गौरवाने गौरवी कर जो मला जग अस्तित्वात येण्यापूर्वी तुझ्याजवळ होता. मी तुझे नाव त्या माणसांना प्रकट केले आहे ज्यांना तू जगातून मला दिले आहेस. ते तुझे होते आणि तू त्यांना मला दिले आहेस, आणि त्यांनी तुझे वचन पाळले आहे. आता त्यांना कळले आहे की जे सर्व तू मला दिले आहेस ते तुझ्याकडून आहे. कारण जे शब्द तू मला दिले आहेस ते मी त्यांना दिले आहे, आणि त्यांनी ते घेतले, आणि त्यांना खरोखर कळले की मी तुझ्यापासून आलो आहे, आणि त्यांनी विश्वास ठेवला की तू मला पाठवले आहेस. मी त्यांच्या विषयी विचारतो, जगाच्या विषयी नाही विचारत, पण ज्यांना तू मला दिले आहेस त्यांच्या विषयी, कारण ते तुझे आहेत. आणि माझे सर्व तुझे आहे आणि तुझे माझे

आहे, आणि मी त्यांच्यामध्ये गौरवित झालो आहे. आणि मी यापुढे या जगात नाही आहे, आणि हे या जगात आहेत, आणि मी तुझ्याकडे येत आहे. हे पवित्र बापा, त्यांना तुझ्या नावाने ठेव जे तू मला दिले आहेस, जेणेकरून ते एक असतील जसे आम्ही आहोत. जेव्हा मी त्यांच्याबरोबर जगात होतो, तेव्हा मी त्यांना तुझ्या नावाने राखले होते. ज्यांना तू मला दिले आहेस त्यांचे मी रक्षण केले, आणि विनाशाच्या पुत्राशिवाय त्यांच्यातून कोणीही नाश पावला नाही, यासाठी की शास्त्रलेख पूर्ण व्हावा. आता पण मी तुझ्याकडे येतो आणि या गोष्टी जगात बोलतो म्हणजे त्यांना माझा आनंद त्यांच्यात भरलेला असावा. मी त्यांना तुझा शब्द दिला आहे, आणि जगाने त्यांचा द्वेष केला, कारण ते जगाचे नाहीत, जसे मी जगाचा नाही. मी विचारत नाही की तू त्यांना जगातून बाहेर काढावे, परंतु तू त्यांना वाईटापासून ठेवावे. ते जगाचे नाहीत, जसा मी जगाचा नाही. त्यांना तुझ्या सत्यात पवित्र कर; तुझे वचन सत्य आहे. जसे तू मला जगात पाठवलेस, तसे मी त्यांना जगात पाठवले. आणि त्यांच्यासाठी मी स्वतःला पवित्र करतो, जेणेकरून ते देखील सत्यात पवित्र केले जातील. मी फक्त याबद्दल विचारत नाही, परंतु त्यांच्या शब्दामुळे माझ्यावर विश्वास ठेवणाऱ्यांबद्दल देखील विचारतो. यासाठी की सर्व एक असावेत, जसे तू, पिता, माझ्यामध्ये आहेस आणि मी तुझ्यामध्ये आहे, त्याचप्रमाणे ते देखील आपल्यामध्ये एक असावेत, यासाठी की जगाने विश्वास ठेवावा की तू मला पाठवले आहेस. आणि जे गौरव तू मला दिले आहेस ते मी त्यांना दिले आहे, यासाठी की ते एक असावेत जसे आम्ही एक आहोत, मी त्यांच्यामध्ये आणि तू माझ्यामध्ये, यासाठी की ते एकामध्ये परिपूर्ण व्हावेत, आणि यासाठी की जगाला कळावे की तू मला पाठवलेस आणि त्यांच्यावर प्रेम केलेस जसे माझ्यावर प्रेम केलेस. पित्या, ज्यांना तू मला दिले आहेस, मी इच्छितो की जेथे मी आहे तेथे ते सुद्धा माझ्यासोबत असावेत, जेणेकरून ते माझे गौरव पाहावे जे तू मला दिले आहेस, कारण तू जगाच्या पायापूर्वी मला प्रेम केलेस. न्यायी पित्या, जगाने तुला ओळखले नाही, परंतु मी तुला ओळखले, आणि यांना कळले की तू मला पाठवलेस, आणि मी त्यांना तुझे नाव कळवले आहे आणि कळवीन, जेणेकरून ज्या प्रेमाने तू माझ्यावर प्रेम केलेस ते त्यांच्यामध्ये असो, आणि मी त्यांच्यामध्ये असो.

१८

या गोष्टी बोलून येशू आपल्या शिष्यांसोबत किद्रोनच्या ओहळाच्या पलीकडे गेला, जेथे एक बाग होती, ज्यामध्ये तो स्वतः आणि त्याचे शिष्य शिरले. यहूदा, जो त्याला धरून देत होता, त्यालाही ते ठिकाण माहीत होते, कारण येशू आपल्या शिष्यांसह अनेकदा तेथे जमला होता. म्हणून यहूदा सैन्यदल आणि मुख्य याजकांच्या व परूश्यांच्या सेवकांना घेऊन मशाली, दिवे आणि शस्त्रे यांसह तेथे येतो. येशूने, त्याच्यावर येणाऱ्या सर्व गोष्टी जाणून, बाहेर जाऊन त्यांना म्हटले, तुम्ही कोणाला शोधता? त्यांनी त्याला उत्तर दिले, नाझरेथचा येशू. येशू त्यांना म्हणतो, मी आहे. आणि यहूदा जो त्याला सोपवणारा होता तो देखील त्यांच्यासोबत उभा होता. म्हणून जेव्हा त्याने त्यांना सांगितले की मी आहे, ते मागे गेले आणि जमिनीवर पडले. पुन्हा म्हणून त्याने त्यांना विचारले, तुम्ही कोणाला शोधता? आणि त्यांनी सांगितले, नाझरेथचा येशू. येशूने उत्तर दिले, मी तुम्हाला सांगितले की मी आहे. जर तुम्ही मला शोधत असाल, तर यांना जाऊ द्या. यासाठी की ते वचन पूर्ण व्हावे जे त्याने सांगितले होते, ज्यांना तू मला दिले आहेस, त्यांच्यापैकी मी एकालाही गमावले नाही. सिमोन पेत्राने, ज्याच्याजवळ तलवार होती, ती काढली आणि महायाजकाच्या दासाला मारले आणि त्याचा उजवा कान कापून टाकला; आणि त्या दासाचे नाव मालखुस होते. येशूने पेत्राला म्हटले, तलवार म्यानात टाक. बापाने मला जो प्याला दिला आहे तो मी पिणार नाही काय?

म्हणून तुकडी आणि सेनापती आणि यहुद्यांचे सहाय्यक यांनी येशूला पकडले आणि त्याला बांधले. आणि त्यांनी त्याला प्रथम अन्नाकडे नेले, कारण तो कैयाफाचा सासरा होता, जो त्या वर्षाचा मुख्य याजक होता. कैयाफा हा तोच होता ज्याने यहूद्यांना सल्ला दिला होता की लोकांसाठी एका माणसाने नाश पावणे फायदेशीर आहे. शिमोन पेत्र आणि दुसरा शिष्य येशूचे अनुसरण करत होते. तो शिष्य महायाजकाला ओळखीचा होता, आणि त्याने येशूबरोबर महायाजकाच्या अंगणात प्रवेश केला, पण पेत्र बाहेर दरवाजाजवळ उभा होता. म्हणून दुसरा

शिष्य, जो मुख्य याजकाचा ओळखीचा होता, बाहेर गेला आणि द्वारपालाशी बोलला, आणि पेत्राला आत आणले. म्हणून ती द्वाररक्षक तरुण स्त्री पेत्राला म्हणते, तू देखील या माणसाच्या शिष्यांपैकी नाहीस ना? तो म्हणतो, मी नाही. दास आणि सहाय्यक उभे होते, त्यांनी कोळशाची आग केली होती, कारण थंडी होती, आणि ते स्वतःला तापवत होते, आणि पेत्र त्यांच्याबरोबर उभा राहून स्वतःला तापवत होता. म्हणून महायाजकाने येशूला त्याच्या शिष्यांबद्दल आणि त्याच्या शिकवणीबद्दल विचारले. येशूने त्याला उत्तर दिले, मी जगाशी मोकळेपणाने बोललो. मी नेहमी मंडळीत आणि मंदिरात शिकवले, जेथे यहूदी नेहमी एकत्र येतात, आणि मी गुप्तपणे काहीही बोललो नाही. तू मला काय विचारतोस? ज्यांनी ऐकले आहे त्यांना विचार की मी त्यांना काय बोललो. पाहा, मी जे बोललो ते हे लोक जाणतात. पण त्याने हे म्हटल्यावर, सेवकांपैकी एक जो उभा राहिलेला होता त्याने येशूला मार दिला आणि म्हणाला, अशा प्रकारे मुख्य याजकाला उत्तर देतोस का? येशूने त्याला उत्तर दिले, जर मी वाईट बोललो, तर त्या दुष्टपणाविषयी साक्ष दे, पण जर चांगले बोललो, तर मला का मारतोस? अन्नासने त्याला बांधलेला कैयाफा महायाजकाकडे पाठवले. शिमोन पेत्र उभा राहून स्वतःला तापवत होता. म्हणून त्यांनी त्याला विचारले, तू देखील त्याच्या शिष्यांपैकी एक नाहीस ना? म्हणून त्याने नाकारले आणि म्हणाला, मी नाही. मुख्य याजकाच्या गुलामांपैकी एक, जो त्याचा नातेवाईक होता ज्याचा कान पेत्राने कापला होता, म्हणाला, मी तुला त्याच्यासोबत बागेत पाहिले नाही का? पुन्हा म्हणून पेत्राने नाकारले आणि लगेच कोंबड्याने आवाज केला.

म्हणून ते येशूला कायाफापासून न्यायालयात घेऊन गेले, आणि सकाळ झाली होती, आणि ते स्वतः न्यायालयात शिरले नाहीत, यासाठी की ते अशुद्ध होऊ नयेत, परंतु यासाठी की त्यांनी वल्हांडण खावे. म्हणून पिलात त्यांच्याकडे बाहेर गेला आणि म्हणाला, तुम्ही या माणसाविरुद्ध कोणता आरोप आणता? त्यांनी उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाले, जर हा दुष्कर्मी नव्हता, तर आम्ही तुला त्याला सुपूर्द केले नसते. म्हणून पिलात त्यांना म्हणाला, तुम्हीच त्याला घ्या आणि तुमच्या कायद्यानुसार त्याचा न्याय करा. म्हणून यहूदी त्याला म्हणाले, आम्हाला कोणालाही मारण्याची परवानगी नाही. यासाठी की येशूचा शब्द पूर्ण व्हावा जो त्याने म्हटला होता, सूचित

करत की कोणत्या मृत्यूने तो मरणार होता. म्हणून पिलात पुन्हा प्रेटोरियममध्ये गेला आणि येशूला बोलावले आणि त्याला म्हणाला, तू यहूद्यांचा राजा आहेस का? येशूने त्याला उत्तर दिले, तू हे स्वतःहून बोलतोस की इतरांनी तुला माझ्याविषयी सांगितले? पिलातने उत्तर दिले, मी नक्कीच यहूदी नाही ना? तुझ्या राष्ट्राने आणि मुख्य याजकांनी तुला माझ्या स्वाधीन केले आहे. तू काय केलेस? येशूने उत्तर दिले, माझे राज्य या जगाचे नाही. जर माझे राज्य या जगाचे असते, तर माझे सेवक लढले असते, यासाठी की मला यहूद्यांना सोपवले जाऊ नये. पण आता माझे राज्य येथून नाही. पिलाताने म्हणून त्याला म्हणाला, तर तू राजा आहेस? येशूने उत्तर दिले, तू म्हणतोस की मी राजा आहे. मी यासाठी जन्मलो आहे आणि यासाठी जगात आलो आहे, जेणेकरून मी सत्याची साक्ष देईन. प्रत्येक जो सत्यापासून आहे तो माझा आवाज ऐकतो. पिलात त्याला म्हणतो, सत्य म्हणजे काय? आणि हे सांगून तो पुन्हा यहूद्यांकडे बाहेर गेला आणि त्यांना म्हणतो, मला त्याच्यामध्ये कोणताही दोष सापडत नाही, तुमची अशी प्रथा आहे की वल्हांडणाच्या सणात मी तुम्हाला एकाला सोडावे, तर मग तुम्हाला मी यहुद्यांचा राजा सोडावा असे तुम्हाला वाटते का? म्हणून त्या सर्वांनी पुन्हा ओरडून म्हटले, याला नाही, परंतु बराब्बाला. आणि बराब्बा दरोडेखोर होता.

१९

तेव्हा पिलाताने येशूला घेऊन त्याला फटके मारले. आणि सैनिकांनी काट्यांचा मुकुट विणून त्याच्या डोक्यावर ठेवला, आणि त्याला जांभळे वस्त्र घातले आणि ते म्हणत होते, यहुद्यांच्या राजाला जयजयकार, आणि ते त्याला थप्पड मारत होते. म्हणून पिलात पुन्हा बाहेर गेला आणि त्यांना म्हणतो, पहा, मी त्याला तुमच्यासमोर बाहेर आणतो, जेणेकरून तुम्हाला कळावे की मला त्याच्यात कोणताही दोष सापडत नाही. म्हणून येशू बाहेर गेला, काट्यांचा मुकुट आणि जांभळा वस्त्र घालून. आणि तो त्यांना म्हणतो, पहा हा माणूस. म्हणून जेव्हा मुख्य याजकांनी आणि सेवकांनी त्याला पाहिले, तेव्हा ते ओरडले आणि म्हणाले, याला वधस्तंभावर खिळा, याला

वधस्तंभावर खिळा. पिलात त्यांना म्हणतो, तुम्हीच याला घेऊन वधस्तंभावर खिळा, कारण मला याच्यात कोणताही दोष आढळत नाही. यहूद्यांनी त्याला उत्तर दिले, आमच्याकडे कायदा आहे, आणि आमच्या कायद्यानुसार त्याने मरणे पाहिजे, कारण त्याने स्वतःला देवाचा पुत्र बनवले. जेव्हा पिलाताने हे शब्द ऐकले, तेव्हा तो अधिक भिला आणि त्याने पुन्हा प्रेटोरियममध्ये प्रवेश केला आणि येशूला म्हणाला, तू कोठून आहेस? पण येशूने त्याला उत्तर दिले नाही. म्हणून पिलात त्याला म्हणतो, तू माझ्याशी बोलत नाहीस का? तुला माहित नाही का की माझ्याजवळ तुला वधस्तंभावर खिळण्याचा अधिकार आहे आणि माझ्याजवळ तुला सोडण्याचा अधिकार आहे? येशूने उत्तर दिले, तुला माझ्यावर काहीही अधिकार नव्हता, जर तो तुला वरून दिलेला नसता; यामुळे जो मला तुझ्या हाती सोपवत आहे त्याचे पाप मोठे आहे. यातून पिलात त्याला सोडण्याचा प्रयत्न करीत होता, पण यहूदी ओरडत होते म्हणत, जर तू याला सोडशील, तर तू कैसरचा मित्र नाहीस. जो कोणी स्वतःला राजा बनवतो तो कैसरला विरोध करतो. तर पिलाताने हा शब्द ऐकून येशूला बाहेर आणले, आणि मंचावर बसला त्या ठिकाणी ज्याला दगडी फरसबंदी म्हणतात, हिब्रू मध्ये गब्बथा. पासओव्हरची तयारी होती, आणि तास सहाव्यासारखा होता, आणि तो ज्यूंना म्हणतो, पहा, तुमचा राजा. पण त्यांनी ओरडले, उचला, उचला, त्याला वधस्तंभावर खिळा. पिलात त्यांना म्हणतो, तुमच्या राजाला वधस्तंभावर खिळू का? मुख्य याजकांनी उत्तर दिले, कैसराशिवाय आमचा कोणी राजा नाही. तेव्हा म्हणून त्याने त्याला त्यांच्या स्वाधीन केले यासाठी की त्याला वधस्तंभावर खिळले जावे.

त्यांनी येशूला ताब्यात घेतले आणि नेले, आणि तो आपला वधस्तंभ वाहून घेऊन कवटीचे ठिकाण म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या जागेकडे गेला, ज्याला हिब्रू भाषेत गलगथा म्हणतात. जेथे त्यांनी त्याला वधस्तंभावर खिळले, आणि त्याच्या सोबत इतर दोघांना, इकडे आणि तिकडे, पण मध्ये येशूला. पिलाताने एक शीर्षक लिहिले आणि ते वधस्तंभावर ठेवले, आणि त्यावर लिहिलेले होते, येशू नाझरेथचा, यहुद्यांचा राजा. हे शीर्षक अनेक यहूद्यांनी वाचले, कारण ज्या ठिकाणी येशूला वधस्तंभावर खिळले गेले ते ठिकाण शहराच्या जवळ होते, आणि ते हिब्रू, ग्रीक आणि लॅटिन भाषेत लिहिलेले होते. म्हणून यहूद्यांचे मुख्य याजक पिलातला म्हणत होते, यहूद्यांचा राजा असे

लिहू नका, परंतु त्याने सांगितले, मी यहूद्यांचा राजा आहे असे लिहा. पिलातने उत्तर दिले, जे मी लिहिले आहे, ते लिहिले आहे.

म्हणून शिपायांनी जेव्हा येशूला वधस्तंभावर खिळले, तेव्हा त्यांनी त्याचे कपडे घेतले आणि चार भाग केले, प्रत्येक शिपायाला एक भाग, आणि अंगरखा. आणि अंगरखा शिवणरहित होता, वरून संपूर्ण विणलेला. म्हणून त्यांनी एकमेकांना म्हटले, आपण हे फाडू नये, परंतु याच्याविषयी चिठ्ठ्या टाकू की हे कोणाचे होईल, यासाठी की जे शास्त्रलेख सांगते ते पूर्ण व्हावे, त्यांनी माझी वस्त्रे आपसात वाटून घेतली, आणि माझ्या पोशाखावर त्यांनी चिठ्ठ्या टाकल्या.

म्हणून सैनिकांनी या गोष्टी केल्या. पण येशूच्या वधस्तंभाजवळ त्याची आई आणि त्याच्या आईची बहीण, क्लोपाची मरीया आणि मग्दालीनी मरीया उभ्या होत्या. येशूने म्हणून आईला आणि जवळ उभा असलेल्या त्या शिष्याला पाहिले ज्याच्यावर तो प्रेम करीत होता, तो आपल्या आईला म्हणतो, हे स्त्री, पहा, तुझा मुलगा. मग तो शिष्याला म्हणतो, पाहा, तुझी आई. आणि त्या वेळेपासून त्या शिष्याने तिला आपल्या घरी घेतले. यानंतर हे जाणून की सर्व काही आधीच पूर्ण झाले आहे, शास्त्रलेख पूर्ण व्हावे म्हणून येशू म्हणतो, मला तहान लागली आहे. म्हणून सिरकाने भरलेले एक भांडे तेथे ठेवलेले होते, आणि त्यांनी स्पंज सिरकाने भरून आणि एजोबाच्या फांदीवर लावून त्याच्या तोंडाशी धरला. जेव्हा येशूने ते सिरका घेतले, तेव्हा तो म्हणाला, पूर्ण झाले आहे, आणि डोके झुकवून त्याने आत्मा सोपवला.

म्हणून यहूदी लोकांनी, वधस्तंभावरील प्रेते शब्बाथ दिवशी राहू नयेत म्हणून, कारण तयारीचा दिवस होता, खरोखर त्या शब्बाथाचा दिवस महान होता, पिलाताला विनंती केली की त्यांचे पाय मोडावेत आणि त्यांना काढून टाकावे. म्हणून शिपाई आले, आणि त्यांनी पहिल्याचे पाय मोडले आणि दुसऱ्याचे जो त्याच्याबरोबर वधस्तंभावर खिळला होता त्याचे, पण येशूकडे आल्यावर त्यांनी त्याला आधीच मेलेला पाहिला, म्हणून त्यांनी त्याचे पाय मोडले नाहीत. पण शिपायांपैकी एकाने भाल्याने त्याची बाजू भोसकली, आणि लगेच रक्त आणि पाणी बाहेर आले. आणि ज्याने

पाहिले त्याने साक्ष दिली आहे, आणि त्याची साक्ष सत्य आहे, आणि तो जाणतो की तो सत्य बोलतो, यासाठी की तुम्हीही विश्वास ठेवावा. हे असे घडले कारण शास्त्रलेख पूर्ण व्हावा, त्याचे एकही हाड मोडले जाणार नाही. आणि पुन्हा दुसरे शास्त्रलेख म्हणते, ज्याला त्यांनी भोसकले त्याच्याकडे ते पाहतील.

यानंतर अरिमथियाचा योसेफ, जो येशूचा शिष्य होता, परंतु यहूद्यांच्या भीतीमुळे लपलेला होता, त्याने पिलाताला येशूचे शरीर काढून घेण्यासाठी विचारले, आणि पिलाताने परवानगी दिली. म्हणून तो आला आणि त्याने येशूचे शरीर उचलले. आला आणि निकोदेम, जो येशूकडे रात्री पहिल्यांदा आला होता, गंधरस आणि कोरफड यांचे सुमारे शंभर पौंड मिश्रण घेऊन आला. म्हणून त्यांनी येशूचे शरीर घेतले आणि ते तागाच्या कापडांमध्ये सुगंधी द्रव्यांसह बांधले, जशी यहुद्यांमध्ये पुरण्याची रीत आहे. पण ज्या ठिकाणी त्याला वधस्तंभावर खिळले गेले होते तेथे एक बाग होती, आणि त्या बागेत एक नवीन थडगे होते, ज्यामध्ये अद्याप कोणालाही ठेवले गेले नव्हते, तेथे म्हणून, यहूद्यांच्या तयारीमुळे, कारण थडगे जवळ होते, त्यांनी येशूला ठेवले.

२०

शब्बाथच्या पहिल्या दिवशी मरीया मग्दालीनी पहाटे, अंधार अजून असताना कबरेकडे येते आणि कबरेतून दगड काढलेला पाहते. ती म्हणून धावते आणि सिमोन पेत्र आणि दुसऱ्या शिष्याकडे येते ज्याला येशू प्रेम करीत होता, आणि त्यांना म्हणते, त्यांनी प्रभूला समाधीतून उचलले आहे, आणि आम्हाला माहित नाही त्यांनी त्याला कुठे ठेवले. म्हणून पेत्रोस आणि दुसरा शिष्य बाहेर गेले आणि ते थडग्याकडे येत होते. ते दोघे एकत्र धावत होते, आणि तो दुसरा शिष्य पेत्राच्या पेक्षा अधिक वेगाने पुढे धावला आणि थडग्यात पहिला आला. आणि खाली वाकून पाहिल्यावर त्याला पडलेली तागाची वस्त्रे दिसली, तथापि तो आत गेला नाही. म्हणून शिमोन पेत्र त्याच्या मागे येत होता, आणि त्याने समाधीत प्रवेश केला आणि तागाचे कापड पडलेले पाहिले. आणि तो

चेहऱ्याचा कापड, जो त्याच्या डोक्यावर होता, तो तागाच्या कापडांसोबत पडलेला नव्हता, परंतु वेगळा एका ठिकाणी गुंडाळलेला होता. तेव्हा म्हणून तो दुसरा शिष्य, जो थडग्यात पहिला आला होता, त्यानेही आत प्रवेश केला आणि पाहिले आणि विश्वास ठेवला. कारण त्यांना अजून लेखनाची माहिती नव्हती की त्याला मृतांतून उठणे आवश्यक आहे. म्हणून ते शिष्य पुन्हा स्वतःकडे गेले. मरीया पण थडग्याजवळ बाहेर रडत उभी होती। जसे ती रडत होती, तसे ती समाधीत वाकून पाहते आणि पांढऱ्या वस्त्रात दोन दूत बसलेले दिसतात, एक डोक्याजवळ आणि एक पायाजवळ, जेथे येशूचे शरीर पडले होते. आणि ते तिला म्हणतात, स्त्री, तू का रडतेस? ती त्यांना म्हणते, कारण त्यांनी माझ्या प्रभूला उचलून नेले आहे, आणि त्यांनी त्याला कोठे ठेवले हे मला माहीत नाही. आणि या गोष्टी बोलून ती मागे वळली, आणि येशूला उभा असलेला पाहते, आणि ती जाणत नव्हती की तो येशू आहे. येशू तिला म्हणतो, स्त्री, तू का रडतेस? तू कोणाला शोधतेस? ती वाटते की तो बागायतदार आहे, म्हणून ती त्याला म्हणते, स्वामी, जर तुम्ही त्याला नेलेत, तर मला सांगा तुम्ही त्याला कुठे ठेवलेत, आणि मी त्याला उचलीन. येशू तिला म्हणतो, मरीया. वळून ती त्याला म्हणते, रब्बूनी, म्हणजे शिक्षक. येशू तिला म्हणतो, मला स्पर्श करू नकोस, कारण मी अजून माझ्या पित्याकडे चढलो नाही, परंतु माझ्या भावांकडे जा आणि त्यांना सांग, मी माझ्या पित्याकडे आणि तुमच्या पित्याकडे, आणि माझ्या देवाकडे आणि तुमच्या देवाकडे चढत आहे. मरीया मग्दलीनी शिष्यांना सांगण्यासाठी येते की तिने प्रभूला पाहिले आहे आणि त्याने तिला या गोष्टी सांगितल्या.

म्हणून त्या दिवशी, सब्बाथाच्या पहिल्या दिवशी, संध्याकाळ असताना, आणि यहुद्यांच्या भीतीमुळे शिष्य जेथे एकत्र होते तेथे दारे बंद केलेली असताना, येशू आला आणि मध्यभागी उभा राहिला, आणि त्यांना म्हणतो, तुम्हाला शांती असो. आणि हे बोलून त्याने त्यांना आपले हात आणि आपली बाजू दाखवली. म्हणून शिष्यांनी प्रभूला पाहून आनंद केला. म्हणून येशूने त्यांना पुन्हा म्हटले, तुम्हाला शांती असो. ज्याप्रमाणे पित्याने मला पाठवले आहे, त्याचप्रमाणे मी तुम्हाला पाठवतो. आणि हे सांगून त्याने श्वास घेतला आणि त्यांना म्हणतो, पवित्र आत्मा घ्या. जर तुम्ही कोणाचे पाप माफ कराल, तर ते त्यांना माफ केले जातात; जर तुम्ही कोणाचे धरून ठेवाल, तर ते

धरून ठेवले गेले आहेत.

थॉमस, जो बारा जणांपैकी एक होता आणि ज्याला दिदुम म्हणत, तो त्यांच्यासोबत नव्हता जेव्हा येशू आला. म्हणून इतर शिष्य त्याला म्हणत होते, आम्ही प्रभूला पाहिले आहे. पण तो त्यांना म्हणाला, जर मी त्याच्या हातांत खिळ्यांच्या खुणा पाहिल्या नाहीत, आणि खिळ्यांच्या खुणांत माझे बोट घातले नाही, आणि त्याच्या बाजूत माझा हात घातला नाही, तर मी विश्वास ठेवणार नाही. आणि आठ दिवसांनंतर पुन्हा त्याचे शिष्य आत होते आणि थोमा त्यांच्यासोबत होता. दरवाजे बंद असताना येशू आला आणि मध्यभागी उभा राहिला आणि म्हणाला, तुम्हाला शांती असो. मग तो थोमाला म्हणतो, तुझे बोट येथे आण आणि माझे हात पहा, आणि तुझा हात आण आणि माझ्या बाजूत टाक, आणि अविश्वासू होऊ नकोस, परंतु विश्वासू हो. आणि थॉमसने उत्तर दिले आणि त्याला म्हणाला, माझा प्रभु आणि माझा देव. येशू त्याला म्हणतो, तू मला पाहिले आहेस म्हणून तू विश्वास ठेवला आहेस. धन्य आहेत ते जे न पाहता विश्वास ठेवले आहेत.

येशूने आपल्या शिष्यांसमोर खरोखर अनेक इतर चिन्हे केली, जी या पुस्तकात लिहिलेली नाहीत, या गोष्टी लिहिलेल्या आहेत जेणेकरून तुम्ही विश्वास ठेवाल की येशू हा ख्रिस्त आहे, देवाचा पुत्र आहे, आणि जेणेकरून विश्वास ठेवून तुम्हाला त्याच्या नावाने जीवन मिळेल.

२१

या गोष्टींनंतर येशूने स्वतःला तिबिरियाच्या समुद्राजवळ शिष्यांसमोर पुन्हा प्रकट केले, आणि त्याने असे प्रकट केले. शिमोन पेत्र आणि थोमा जो दिदुमुस म्हणवत होता, आणि नथनाएल जो गालीलच्या काना येथून होता, आणि जेबदीचे पुत्र, आणि त्याचे इतर दोन शिष्य हे एकत्र होते. सीमोन पेत्र त्यांना सांगतो, मी मासे पकडायला जातो. ते त्याला सांगतात, आम्हीही तुझ्यासोबत येतो. ते गेले आणि लगेच नावेत चढले, आणि त्या रात्री त्यांनी काहीही पकडले नाही. सकाळ

झाली होती तेव्हा येशू किनाऱ्यावर उभा राहिला, पण तथापि शिष्यांना माहीत नव्हते की येशू आहे. येशू म्हणून त्यांना म्हणतो, मुलांनो, तुमच्याजवळ काही मासा नाही का? त्यांनी त्याला उत्तर दिले, नाही. पण त्याने त्यांना म्हटले, जाळे होडीच्या उजव्या बाजूला टाका, आणि तुम्हाला मिळेल. म्हणून त्यांनी टाकले, आणि मासे इतके होते की ते आता जाळे ओढू शकले नाहीत. म्हणून तो शिष्य, ज्याला येशू प्रेम करीत होता, तो पेत्राला म्हणतो, तो प्रभू आहे. शिमोन पेत्राने हे ऐकून की तो प्रभू आहे, बाह्य वस्त्र कंबरेला बांधले, कारण तो नग्न होता, आणि स्वतःला समुद्रात टाकले. पण इतर शिष्य नावेने आले, कारण ते किनाऱ्यापासून दूर नव्हते, पण सुमारे दोनशे हात अंतरावर होते, माशांचे जाळे ओढत होते. जसे म्हणून ते जमिनीवर उतरले, त्यांना कोळशाची आग पडलेली आणि त्यावर मासा ठेवलेला आणि भाकरी दिसली. येशू त्यांना म्हणतो, ज्या माशा तुम्ही आता पकडल्या त्यांपैकी काही आणा. सीमोन पेत्र वर गेला आणि त्याने जाळे जमिनीवर ओढले, जे मोठ्या माशांनी भरलेले होते, शंभर त्रेपन्न, आणि इतके असताना देखील जाळे फाटले नाही. येशू त्यांना म्हणतो, या, नाश्ता करा. पण शिष्यांपैकी कोणीही त्याला तू कोण आहेस? असे विचारण्याचे धाडस केले नाही, कारण तो प्रभू आहे हे त्यांना माहीत होते. म्हणून येशू येतो आणि भाकर घेतो आणि त्यांना देतो, आणि त्याचप्रमाणे मासा देतो. हे आता तिसऱ्यांदा येशू त्याच्या शिष्यांना प्रकट झाला, मृतांतून उठल्यानंतर.

जेव्हा त्यांनी नाश्ता केला होता, तेव्हा येशू सिमोन पेत्राला म्हणाला, सिमोन योनाचा, तू मला यांच्यापेक्षा अधिक प्रेम करतोस का? तो त्याला म्हणाला, होय, प्रभू, तुला माहीत आहे की मी तुझ्यावर प्रीति करतो. तो त्याला म्हणाला, माझ्या कोकरांना चार. तो त्याला पुन्हा दुसऱ्यांदा म्हणतो, शिमोन योनाचा, तू माझ्यावर प्रेम करतोस का? तो त्याला म्हणतो, होय, प्रभु, तू जाणतोस की मी तुझ्यावर प्रेम करतो. तो त्याला म्हणतो, माझ्या मेंढरांची देखभाल कर. तो त्याला तिसऱ्यांदा म्हणतो, शिमोन योनाचा, तू मला प्रेम करतोस का? पेत्र दुःखी झाला कारण त्याने त्याला तिसऱ्यांदा विचारले, तू मला प्रेम करतोस का? आणि तो त्याला म्हणाला, प्रभू, तुला सर्व माहीत आहे; तुला माहीत आहे की मी तुझ्यावर प्रेम करतो. येशू त्याला म्हणतो, माझ्या मेंढरांना चार. खरोखर खरोखर मी तुला सांगतो, जेव्हा तू तरुण होतास, तेव्हा तू स्वतःला कंबर

बांधून जेथे इच्छिलेस तेथे चाललास, पण जेव्हा तू वृद्ध होशील, तेव्हा तू आपले हात पसरशील, आणि दुसरा तुला कंबर बांधील, आणि जेथे तू इच्छित नाहीस तेथे घेऊन जाईल. हे त्याने सांगितले, कोणत्या मृत्यूने तो देवाचे गौरव करेल हे सूचित करत. आणि हे सांगून तो त्याला म्हणतो, माझे अनुसरण कर. फिरून पेत्र त्या शिष्याला पाहतो ज्याला येशू प्रेम करीत होता, जो मागे येत होता, ज्याने जेवणाच्या वेळी त्याच्या छातीवर झुकून विचारले होते, प्रभु, तुझा विश्वासघात करणारा कोण आहे? याला पाहून पेत्र येशूला म्हणतो, प्रभु, हा मग काय? येशू त्याला म्हणतो, जर मी त्याला माझ्या येईपर्यंत राहायला इच्छितो, तर तुला काय? तू माझे अनुसरण कर. म्हणून भाऊंमध्ये हा शब्द गेला की तो शिष्य मरणार नाही, आणि येशूने त्याला असे म्हटले नव्हते की तो मरणार नाही, परंतु जर मी येईपर्यंत त्याला राहावे असे मला वाटत असेल तर, तुला त्यात काय?

हा तो शिष्य आहे जो याबद्दल साक्ष देतो आणि ज्याने या गोष्टी लिहिल्या आहेत, आणि आम्हाला माहीत आहे की त्याची साक्ष सत्य आहे. आणि येशूने केलेल्या इतर अनेक गोष्टी आहेत, ज्या जर प्रत्येक एक करून लिहिल्या गेल्या, तर मला वाटते की जग देखील त्या लिहिल्या जाणाऱ्या पुस्तकांना सामावून घेऊ शकणार नाही. आमेन.

अनुवाद

१

हे शब्द आहेत जे मोशेने सर्व इस्राएलला यार्देनच्या पलीकडे, वाळवंटात, पश्चिमेकडे, लाल समुद्राच्या जवळ, पारान, तोफोल, लोबोन, औलोन आणि काताख्रुसेआ यांच्या दरम्यान बोलले. होरेब पासून सेईर पर्वतावरून कादेश बार्ने पर्यंत अकरा दिवसांचा मार्ग आहे. आणि असे झाले की चाळीसाव्या वर्षी अकराव्या महिन्याच्या पहिल्या दिवशी, मोशेने इस्राएलाच्या सर्व मुलांशी बोलले, त्या सर्व गोष्टींप्रमाणे ज्या प्रभूने त्याला त्यांच्यासाठी आज्ञा केल्या होत्या, मारल्यानंतर सीहोन अमोऱ्यांचा राजा जो हेशबोनमध्ये राहिला होता, आणि ओग बाशानचा राजा जो अष्टारोथ आणि एद्रेई येथे राहिला होता, यार्डनच्या पलीकडे, मवाबच्या भूमीत, मोशेने हा नियम स्पष्ट करण्यास सुरुवात केली, म्हणत, प्रभु, आमचा देव, आम्हाला होरेब येथे बोलला, म्हणाला, या पर्वतावर राहणे तुम्हाला पुरेसे असो. मागे वळा आणि निघा, तुम्ही अमोऱ्हाईयांच्या डोंगरात प्रवेश करा, आणि अराबाच्या सर्व शेजाऱ्यांकडे, डोंगरात आणि मैदानात, आणि दक्षिणेकडे, आणि कनानाईयांच्या भूमीच्या किनाऱ्याकडे, आणि अँटीलिबानोनकडे, महान नदी युफ्रेटिसपर्यंत. पहा, तुमच्या समोर ही भूमी दिली आहे; आत जाऊन ती भूमी ताब्यात घ्या, जी मी तुमच्या वडिलांना अब्राहाम, इसहाक आणि याकोब यांना आणि त्यांच्यानंतर त्यांच्या वंशजांना देण्याची शपथ घेतली होती.

आणि मी त्या वेळी तुम्हाला म्हणालो, असे सांगून की, मी एकटा तुम्हाला सहन करू शकणार नाही. प्रभु तुमचा देव याने तुम्हाला वाढवले आहे, आणि पहा, आज तुम्ही स्वर्गातील ताऱ्यांसारखे संख्येने आहात. तुमच्या वडिलांचा प्रभु देव तुम्हाला जसे तुम्ही आहात तसे हजारपट वाढवो, आणि तुम्हाला आशीर्वाद द्यावा जसे त्याने तुम्हाला सांगितले. मी एकटा तुमचा श्रम, तुमचा पाया आणि तुमचे वाद कसे सहन करू शकेन? तुमच्या वंशांमधून स्वतःसाठी शहाणे, ज्ञानी आणि समजदार पुरुष निवडा, आणि मी त्यांना तुमच्यावर तुमचे नेते म्हणून नेमीन. आणि तुम्ही मला उत्तर दिलेत आणि म्हणालात, जे वचन तू बोललास ते करणे चांगले आहे. आणि मी तुमच्यातून शहाणे, जाणणारे आणि समजदार पुरुष घेतले, आणि त्यांना तुमच्यावर हजारांचे सरदार, शंभरांचे सरदार, पन्नासांचे सरदार, दहांचे सरदार आणि तुमच्या न्यायाधीशांसाठी अधिकारी म्हणून नेमले. आणि मी त्या वेळी तुमच्या न्यायाधीशांना आज्ञा दिली, असे म्हणत, तुमच्या भावांमधील वाद ऐका आणि माणूस व त्याचा भाऊ आणि त्याचा परदेशी यांच्यामध्ये न्यायाने न्याय करा. तुम्ही न्यायात चेहरा ओळखू नका, लहान आणि मोठ्याचा सारखाच न्याय करा, माणसाच्या चेहऱ्याचा पक्षपात करू नका, कारण न्याय देवाचा आहे, आणि जो शब्द तुम्हाला कठीण वाटेल, तो माझ्यापुढे आणा, आणि मी तो ऐकेन. आणि त्या वेळी मी तुम्हाला सर्व शब्द सांगितले, जे तुम्ही पाळाल.

आणि आम्ही होरेब येथून निघून, तो सर्व मोठा आणि भयंकर वाळवंट, जो तुम्ही पाहिला, अमोऱ्यांच्या डोंगराचा मार्ग, प्रभु आमच्या देवाने आम्हाला आज्ञा केल्याप्रमाणे, त्यातून गेलो, आणि आम्ही कादेश-बर्ने पर्यंत आलो. आणि मी तुम्हाला म्हणालो, तुम्ही अमोरी लोकांच्या डोंगरापर्यंत आला आहात, जो आमचा प्रभु देव तुम्हाला देतो. पहा, प्रभु तुमच्या देवाने तुमच्या समोर ही भूमी तुम्हाला दिली आहे, वर जाऊन ताबा घ्या ज्या रीतीने प्रभु तुमच्या वडिलांच्या देवाने तुम्हाला सांगितले, भीती बाळगू नका, आणि घाबरू नका. आणि तुम्ही सर्व माझ्याकडे आलात आणि म्हणालात, आपण आपल्यापुढे पुरुषांना पाठवूया आणि त्यांनी आपल्यासाठी त्या भूमीची हेरगिरी करावी आणि आपल्याला उत्तर द्यावे की कोणत्या मार्गाने आपण वर जाऊ आणि कोणत्या नगरांत आपण प्रवेश करू. आणि ते शब्द मला आवडले, आणि मी तुमच्यातून बारा

पुरुष घेतले, प्रत्येक वंशातून एक पुरुष. आणि मागे वळून ते पर्वतावर गेले, आणि ते द्राक्षांच्या घडाच्या दरीपर्यंत आले, आणि त्यांनी तिची हेरगिरी केली. आणि त्यांनी त्यांच्या हातात पृथ्वीचे फळ घेतले आणि ते तुमच्याकडे आणले, आणि ते म्हणाले, ही भूमी चांगली आहे, जी आमचा प्रभु देव आम्हाला देतो.

आणि तुम्ही वर जाण्यास इच्छुक नव्हता, परंतु तुम्ही आमच्या देव प्रभूच्या शब्दाची अवज्ञा केलीत. आणि तुम्ही तुमच्या तंबूत कुरकुर केलीत आणि म्हणालात, प्रभूने आम्हाला द्वेष केल्यामुळे त्याने आम्हाला मिसर देशातून बाहेर काढले, आम्हाला अमोऱ्यांच्या हातात देण्यासाठी आणि आम्हाला नष्ट करण्यासाठी. आम्ही कुठे वर जात आहोत? पण तुमच्या भावांनी तुमचे हृदय फिरवले, म्हणत, आमच्यापेक्षा मोठे आणि पुष्कळ आणि बलवान राष्ट्र, आणि स्वर्गापर्यंत मोठी आणि तटबंदी केलेली शहरे, आणि आम्ही तेथे राक्षसांची मुलेही पाहिली. आणि मी तुम्हाला म्हणालो, घाबरू नका, किंवा त्यांच्यापासून भीत होऊ नका. प्रभु तुमचा देव, जो तुमच्या चेहऱ्यापूर्वी जात आहे, तोच त्यांच्याविरुद्ध तुमच्याबरोबर लढाई करील, त्याने तुमच्यासाठी इजिप्तच्या भूमीत केलेल्या सर्व गोष्टींप्रमाणे, आणि या वाळवंटात ज्या तुम्ही पाहिल्या, अमोरी लोकांच्या डोंगराच्या मार्गावर, जसे प्रभूने तुला पालनपोषण केले. तुझा देव, जसा एखादा मनुष्य आपल्या मुलाचे पालनपोषण करतो, त्याप्रमाणे सर्व मार्गात ज्यावाटे तुम्ही चालला होता तेव्हापासून तुम्ही या ठिकाणी आला पर्यंत.

आणि या शब्दात तुम्ही आमच्या प्रभु देवावर विश्वास ठेवला नाही, जो तुमच्या आधी मार्गात जातो, तुम्हाला स्थान निवडण्यासाठी, रात्री अग्नीमध्ये तुम्हाला मार्गदर्शन करीत, ज्या मार्गाने तुम्ही तिच्यावर जाता त्या प्रमाणे तुम्हाला मार्ग दाखवीत, आणि दिवसा ढगात.

आणि प्रभूने तुमच्या शब्दांचा आवाज ऐकला, आणि चिडून त्याने शपथ घेतली, म्हणत, जर या पुरुषांपैकी कोणी ही चांगली भूमी पाहील, जी मी त्यांच्या वडिलांना देण्याची शपथ घेतली होती, वगळता कालेब, येफुन्नेहचा पुत्र, हाच ती भूमी पाहील, आणि ज्या भूमीवर तो चढला, ती मी

त्याला आणि त्याच्या पुत्रांना देईन, कारण तो प्रभूशी चिकटून राहिला. आणि प्रभू तुमच्यामुळे माझ्यावर रागावला, म्हणाला, तूही तेथे प्रवेश करणार नाहीस. यहोशू, नूनचा पुत्र, जो तुझ्याजवळ उभा आहे, हाच तेथे प्रवेश करेल; त्याला बळकट कर, कारण तोच इस्राएलला ते वतन देईल. आणि प्रत्येक तरुण मूल जो आज चांगले किंवा वाईट जाणत नाही, हे तेथे प्रवेश करतील, आणि मी त्यांना ते देईन, आणि ते त्याचा वारसा मिळवतील. आणि तुम्ही मागे वळून रानात तळ दिला, लाल समुद्राच्या मार्गावर.

आणि तुम्ही उत्तर दिले आणि म्हणालात, आम्ही आमच्या प्रभू देवासमोर पाप केले आहे, आम्ही वर जाऊन युद्ध करू, आमच्या प्रभू देवाने आम्हाला जे सर्व आज्ञा दिल्या त्या प्रमाणे, आणि प्रत्येकाने आपली लढाईची शस्त्रे घेतली आणि एकत्र जमून डोंगरावर चढा. आणि प्रभूने मला म्हटले, त्यांना सांग, तुम्ही वर जाणार नाही किंवा लढणार नाही, कारण मी तुमच्या सोबत नाही, आणि तुम्ही तुमच्या शत्रूंसमोर चिरडले जाल. आणि मी तुम्हाला बोललो, आणि तुम्ही माझे ऐकले नाही, आणि तुम्ही प्रभूचा शब्द पायदळी तुडवला, आणि उल्लंघन करून तुम्ही डोंगरावर चढलात. आणि तो अमोरी जो त्या डोंगरात राहत होता तो तुम्हाला भेटण्यासाठी बाहेर आला, आणि त्याने तुमचा पाठलाग केला जसे मधमाश्या करतात, आणि त्यांनी तुम्हाला सेईर पासून हर्मा पर्यंत जखमी केले. आणि बसून तुम्ही आमच्या प्रभू देवासमोर रडलात, आणि प्रभूने तुमचा आवाज ऐकला नाही, किंवा तुम्हाला लक्ष दिले नाही.

आणि तुम्ही कादेशमध्ये अनेक दिवस बसलात, जितके दिवस तुम्ही कधी बसलात.

२

आणि मागे वळून आम्ही रानाच्या मार्गाने, लाल समुद्राच्या मार्गाने निघालो, ज्या रीतीने प्रभूने माझ्याशी बोलला होता, आणि आम्ही सेईर डोंगराची अनेक दिवस प्रदक्षिणा केली. आणि प्रभू

मला म्हणाले, तुम्हाला हा पर्वत प्रदक्षिणा करणे पुरेसे झाले आहे, म्हणून आता उत्तरेकडे वळा. आणि लोकांना आज्ञा कर म्हणून, तुम्ही तुमच्या भावांच्या, एसावाच्या मुलांच्या, जे सेईरमध्ये राहतात, त्यांच्या सीमांमधून जात आहात, आणि ते तुमच्याबद्दल भीत होतील, आणि ते तुमच्याबद्दल अत्यंत सावध होतील. त्यांच्याशी युद्धात सामील होऊ नका, कारण मी तुम्हाला त्यांच्या जमिनीतून एक पावलभरही देणार नाही, कारण मी वाटणीद्वारे एसावच्या मुलांना सेईर डोंगर दिला आहे. चांदीने अन्न त्यांच्याकडून विकत घ्या आणि खा, आणि पाणी मोजून त्यांच्याकडून चांदीने घ्या आणि प्या. कारण प्रभू आपला देव याने तुला तुझ्या हातांच्या प्रत्येक कामात आशीर्वाद दिला आहे, लक्षात ठेव की तू त्या मोठ्या आणि भयंकर वाळवंटातून कसा गेलास, पाहा चाळीस वर्षे प्रभू तुझा देव तुझ्याबरोबर होता, तुला कशाचीही उणीव भासली नाही.

आणि आम्ही आमचे भाऊ, एसावाचे पुत्र, जे सेईरमध्ये राहात होते, त्यांच्यामधून अराबाच्या मार्गाने अयलोन आणि एसिओन-गेबेर येथून गेलो, आणि वळून मवाबच्या वाळवंटाच्या मार्गाने गेलो. आणि प्रभूने मला म्हटले, मवाब्यांशी शत्रुत्व करू नका, आणि त्यांच्याशी युद्ध करू नका, कारण मी त्यांच्या जमिनीतून तुम्हाला वाटणीत काहीही देणार नाही, कारण लोताच्या मुलांना मी अरोएर वतन म्हणून दिले आहे. ओम्मिन लोक पूर्वी तेथे वसले होते, एक महान आणि मोठे आणि बलवान राष्ट्र, अनाकीम लोकांप्रमाणेच. रेफाईम मानले जातील हे देखील, जसे अनाकीम, आणि मवाबी लोक त्यांना एम्मीम म्हणतात. आणि सेईरमध्ये होरी पूर्वी राहिला होता, आणि एसावच्या पुत्रांनी त्यांना नष्ट केले, आणि त्यांना त्यांच्या समोरून नष्ट केले. आणि त्यांच्या ऐवजी वसवले गेले, ज्या रीतीने इस्राएलने आपल्या वतनाची भूमी केली, जी प्रभूने त्यांना दिली आहे. आता म्हणून उठा आणि तुम्ही निघा, आणि झारेत दरी ओलांडा.

आणि ते दिवस ज्यात आम्ही कादेश बर्ने पासून प्रवास केला जोपर्यंत आम्ही झारेत दरी ओलांडली, अठ्ठेचाळीस वर्षे, जोपर्यंत सर्व पिढीतील योद्धे पुरुष छावणीतून मरत मरत नाहीसे झाले, कारण प्रभूने शपथ घेतली होती देव त्यांना. आणि देवाचा हात त्यांच्यावर होता त्यांना छावणीच्या मधून नष्ट करण्यासाठी जोपर्यंत ते नाश पावले नाहीत.

आणि असे झाले की जेव्हा सर्व योद्धे पुरुष लोकांच्या मधून मरून पडले, तेव्हा त्याने बोलले प्रभू मला म्हणाला, तू आज सीमा ओलांडशील. मोआब, आरोएर, आणि तुम्ही अम्मोनाच्या पुत्रांजवळ जाल, त्यांच्याशी शत्रुत्व करू नका, आणि त्यांच्याशी युद्धात गुंतू नका, कारण मी अम्मोनाच्या पुत्रांच्या भूमीतून तुम्हाला वाटणीने काहीही देणार नाही, कारण ती मी लोटाच्या पुत्रांना वाटणीने दिली आहे. रेफाईमांची भूमी म्हणून ती गणली जाईल, कारण पूर्वी तिच्यावर रेफाईम राहत होते आणि अम्मोनी लोक त्यांना झोखोम्मीन म्हणून हाक मारतात. एक महान आणि संख्येने विपुल आणि तुमच्यापेक्षा अधिक शक्तिशाली राष्ट्र, एनाकेईम प्रमाणेच, आणि प्रभूने त्यांना त्यांच्या समोर नष्ट केले, आणि त्यांनी वारसा घेतला आणि त्यांच्या जागी वसले, आजच्या दिवसापर्यंत. जसे त्यांनी सेईरमध्ये राहणाऱ्या एसावच्या पुत्रांना केले, ज्या रीतीने त्यांनी होरी लोकांना त्यांच्या समोरून नष्ट केले, आणि त्यांचे वतन घेतले, आणि आजच्या दिवसापर्यंत त्यांच्या जागी वसले. आणि जे एवाई असेदोथ येथे गाझापर्यंत राहत होते, त्यांना कप्पादोकियातून बाहेर आलेल्या कप्पादोकियन लोकांनी नष्ट केले आणि त्यांच्या जागी स्वतः वसले.

आता म्हणून उठा आणि निघा, आणि तुम्ही अर्नोन खोरा ओलांडा, पाहा मी तुझ्या हातात हेशबोनचा राजा सीहोन अमोरी आणि त्याची भूमी दिली आहे, वतन घेण्यास सुरुवात कर, या दिवशी त्याच्याशी युद्ध कर. सुरुवात करा: तुझा थरकाप आणि तुझी भीती सर्व राष्ट्रांच्या चेहऱ्यावर ठेवणे, जी आकाशाखाली आहेत, जे तुझे नाव ऐकून त्रस्त होतील आणि तुझ्या चेहऱ्यापासून वेदना भोगतील.

आणि मी केदमोथ वाळवंटातून हेशबोनचा राजा सीहोन याच्याकडे शांततापूर्ण शब्दांसह राजदूत पाठवले, असे म्हणत मी तुझ्या भूमीतून मार्गाने जाईन, मी उजवीकडे किंवा डावीकडे वळणार नाही. अन्न चांदीच्या बदल्यात तू मला देशील आणि मी खाईन, आणि पाणी चांदीच्या बदल्यात तू मला देशील आणि मी पिईन, फक्त मी पायी जाईन. जसे एसावाच्या पुत्रांनी, जे सेईरमध्ये राहतात, आणि मवाबी लोकांनी, जे अरोएरमध्ये राहतात, माझ्यासाठी केले, तसे मी यार्देन ओलांडून त्या भूमीत जाईन, जी आमचा प्रभु देव आम्हाला देतो. आणि सीहोन हेशबोनचा राजा

आम्हांला त्याच्या प्रदेशातून जाऊ देण्यास तयार नव्हता, कारण आमच्या प्रभू देवाने त्याचा आत्मा कठीण केला आणि त्याचे हृदय बळकट केले, जेणेकरून तो आजच्या दिवशी तुझ्या हातात सोपवला जाईल.

आणि प्रभूने मला म्हटले, पाहा, मी तुझ्या समोर सीहोन हेशबोनचा राजा, अमोरी, आणि त्याची भूमी सुपूर्द करण्यास सुरुवात केली आहे, आणि त्याची भूमी वारसा म्हणून घेण्यास सुरुवात कर. आणि हेशबोनचा राजा सीहोन आमच्या भेटीसाठी बाहेर आला, तो आणि त्याचे सर्व लोक, याहास येथे युद्धासाठी. आणि प्रभु आमच्या देवाने त्याला आमच्या समोर दिले, आणि आम्ही त्याला आणि त्याच्या मुलांना आणि त्याच्या सर्व लोकांना मारले. आणि आम्ही त्या काळी त्याची सर्व शहरे घेतली, आणि आम्ही प्रत्येक शहर पूर्णपणे नष्ट केले, आणि त्यांच्या स्त्रिया आणि त्यांची मुले, आम्ही कोणालाही जिवंत सोडले नाही. शिवाय जनावरे आम्ही लुटली आणि शहरांची लूट आम्ही घेतली. अरोएर पासून, जे अर्नोन धारेच्या काठावर आहे, आणि दरीत असलेले शहर, आणि गिलाद पर्वतापर्यंत, असे कोणतेही शहर नव्हते जे आमच्यापासून सुटले. प्रभू आमच्या देवाने सर्व आमच्या हातात दिले. शिवाय अम्मोनाच्या पुत्रांच्या जवळ आम्ही गेलो नाही, याबोक प्रवाहाला लागून असलेल्या सर्व भागात, आणि डोंगराळ प्रदेशातील शहरांजवळ, जसे आमच्या प्रभू देवाने आम्हाला आज्ञा केली होती.

३

आणि मागे वळून, आम्ही बाशानच्या मार्गाने वर गेलो, आणि बाशानचा राजा ओग आमच्या भेटीसाठी निघाला, तो आणि त्याचे सर्व लोक एद्राईम येथे युद्धासाठी. आणि प्रभूने मला म्हटले, त्याला भिऊ नकोस, कारण मी त्याला तुझ्या हातात दिले आहे, आणि त्याचे सर्व लोक, आणि त्याची सर्व भूमी, आणि तू त्याला तसे करशील, जसे तू सीहोन अमोऱ्यांच्या राजाला केलेस, जो हेशबोनमध्ये राहत होता. आणि प्रभू आमच्या देवाने त्याला आमच्या हातात सोपवले, आणि

बाशानचा राजा ओग आणि त्याचे सर्व लोक, आणि आम्ही त्याला मारले, त्याचे वंशज न राहता तोपर्यंत.

आणि आम्ही त्या वेळी त्याची सर्व शहरे पकडली, असे कोणतेही शहर नव्हते जे आम्ही त्यांच्याकडून घेतले नाही, साठ शहरे, बाशानमधील राजा ओगच्या अर्गोबचे सर्व आसपासचे प्रदेश. सर्व शहरे तटबंदीची होती, भिंती उंच होत्या, दरवाजे आणि अडसर होते, फेरेझाईंच्या अत्यंत अनेक शहरांशिवाय. आम्ही नष्ट केले, जसे आम्ही सीहोन राजा हेशबोनला केले, आणि आम्ही प्रत्येक शहर पुढे नष्ट केले, आणि स्त्रिया आणि मुले. आणि सर्व गुरे आणि शहरांची लूट आम्ही स्वतःसाठी घेतली.

आणि त्या वेळी आम्ही ती भूमी दोन अमोऱ्हाई राजांच्या हातातून घेतली, जे यार्डनच्या पलीकडे अर्नोन प्रवाहापासून हेर्मोनपर्यंत होते. खजूरच्या झाडांचे लोक हर्मोनला सानिओर म्हणतात आणि अमोरी लोकांनी त्याला सानीर नाव दिले. मिसोरची सर्व नगरे, आणि संपूर्ण गिलाद, आणि संपूर्ण बाशान एलखा आणि एद्राईम पर्यंत, बाशानामधील ओगच्या राज्याची नगरे कारण फक्त ओग राजा बाशान रफाईमांपासून राहिला होता, पहा त्याचा पलंग लोखंडी पलंग, पहा हा अम्मोनच्या मुलांच्या टोकांवर आहे, तिची लांबी नऊ हात आणि तिची रुंदी चार हात माणसाच्या हाताने. आणि ती भूमी आम्ही त्या काळात वारसा म्हणून मिळवली, अरोएर पासून, जी अर्णोन प्रवाहाच्या किनाऱ्यावर आहे, आणि गिलाद पर्वताचा अर्धा भाग आणि त्याची शहरे मी रऊबेन आणि गाद यांना दिली. आणि गिलादचा शेष भाग, आणि ओगचे संपूर्ण बाशान राज्य मी मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाला दिले, आणि अर्गोबचा संपूर्ण प्रदेश, तो संपूर्ण बाशान, रेफाईमची भूमी म्हणून मोजला जाईल. आणि याईर, मनश्शेचा मुलगा, याने अर्गोबचा सर्व प्रदेश गर्गसी आणि माखाथीच्या सीमेपर्यंत घेतला, आणि त्याने त्यांना आपल्या नावावरून बाशान थौओथ याएईर असे नाव दिले, आजच्या दिवसापर्यंत. आणि मखीरला मी गिलाद दिले. आणि रऊबेनला व गादला मी गिलादाच्या खालून अर्णोन नदीपर्यंत दिले आहे, नदीचे मध्य सीमा आहे आणि याबोकपर्यंत, ही नदी अम्मोनाच्या पुत्रांची सीमा आहे. आणि अराबा आणि यार्डन ही महानारेथची सीमा, आणि

अराबाच्या समुद्रापर्यंत, म्हणजे मिठाच्या समुद्रापर्यंत असेदोथच्या खाली फासगाच्या पूर्वेकडे.

आणि मी त्या वेळी तुम्हाला आज्ञा केली होती, म्हणत, प्रभु तुमचा देव याने तुम्हाला ही भूमी वाटणीत दिली आहे; शस्त्रसज्ज होऊन तुमचे भाऊ इस्राएलाचे मुले यांच्या पुढे जा, प्रत्येक सक्षम पुरुष. शिवाय तुमच्या स्त्रिया आणि तुमची मुले आणि तुमची गुरेढोरे, मला माहीत आहे की तुम्हाला पुष्कळ गुरेढोरे आहेत, त्या तुमच्या शहरांमध्ये राहू द्या, जी मी तुम्हाला दिली आहेत, जोपर्यंत प्रभु विश्रांती देणार नाही. तुमचा देव तुमच्या भावांना, जसे तुम्हाला, आणि ते सुद्धा ती जमीन वारसा मिळवावी, जी प्रभु आमचा देव त्यांना यार्डनच्या पलीकडे देतो, आणि प्रत्येकजण आपल्या वारशाकडे परत जाईल, जो मी तुम्हाला दिला.

आणि त्या वेळी मी यहोशवाला आज्ञा केली, म्हणत, तुमच्या डोळ्यांनी या दोन राजांना आमचा प्रभु देव याने जे काही केले ते सर्व पाहिले आहे; अशाच प्रकारे आमचा प्रभु देव त्या सर्व राज्यांना करील ज्यांच्याकडे तू तेथे जात आहेस. तुम्ही त्यांच्यापासून भीत बाळगू नका, कारण प्रभु आमचा देव तो स्वतः तुमच्यासाठी लढेल.

आणि मी त्या वेळी प्रभूची विनवणी केली, म्हणत, प्रभु देवा, तू तुझ्या सेवकाला तुझी शक्ती, तुझे सामर्थ्य, तुझा बलवान हात आणि तुझा उंच बाहू दाखवायला आरंभ केलास, कारण स्वर्गात किंवा पृथ्वीवर असा कोण देव आहे, जो तू केलेस तसे आणि तुझ्या शक्तीप्रमाणे करील? म्हणून यार्डनच्या पलीकडे असलेली ही चांगली भूमी, हा चांगला डोंगर आणि अँटी-लेबनॉन मी ओलांडून पाहीन.

आणि प्रभूने तुमच्या कारणासाठी माझ्याकडे दुर्लक्ष केले, आणि माझे ऐकले नाही, आणि प्रभू मला म्हणाला, तुला पुरेसे असू दे, हा शब्द अजून बोलू नकोस. कोरीव काम केलेल्याच्या शिखरावर वर जा, आणि तुझ्या डोळ्यांनी समुद्राकडे आणि उत्तरेकडे आणि दक्षिणेकडे आणि पूर्वेकडे वर पाहून, तुझ्या डोळ्यांनी पहा, कारण तू हा यार्देन पार करणार नाहीस. आणि

यहोशवाला आज्ञा कर आणि त्याला बळकट कर आणि त्याला प्रोत्साहन दे, कारण हा या लोकांच्या समोर पार करेल आणि हा त्यांना सर्व ती भूमी वतन म्हणून देईल जी तू पाहिली आहेस. आणि आम्ही पोगोरच्या घराजवळच्या दरीत बसलो होतो.

४

आणि आता इस्राएला, त्या नियमांचे आणि त्या न्यायांचे ऐका, जे मी तुम्हाला आज करण्यासाठी शिकवतो, जेणेकरून तुम्ही जगाल आणि तुमची वाढ होईल आणि प्रवेश करून तुम्ही त्या जमिनीचा वारसा मिळवाल, जी प्रभु, तुमच्या वडिलांचा देव, तुम्हाला देतो. ज्या शब्दाची मी तुम्हाला आज्ञा करतो त्यात तुम्ही भर घालू नका, आणि त्यातून काही काढून टाकू नका; आमच्या प्रभु देवाच्या आज्ञा पाळा, ज्या मी आज तुम्हाला देतो. तुमच्या डोळ्यांनी ते सर्व पाहिले आहे जे आमच्या प्रभू देवाने बाल-पौरला केले, कारण जो प्रत्येक माणूस बाल-पौराच्या मागे गेला, त्याला तुमच्या प्रभू देवाने तुमच्यातून नष्ट केले. तुम्ही मात्र जे तुमच्या प्रभु देवाला चिकटून राहिलेले आहात, ते सर्व आज जिवंत आहात.

पहा, मी तुम्हाला विधी आणि निर्णय दाखवले आहेत, जसे प्रभूने मला आज्ञा केली, त्या भूमीत असे करण्यासाठी ज्यामध्ये तुम्ही प्रवेश करत आहात ती वारसा घेण्यासाठी. आणि तुम्ही पाळाल आणि कराल, कारण हेच तुमचे शहाणपण आणि समज आहे सर्व राष्ट्रांसमोर, जी ही सर्व विधी ऐकतील, आणि ते म्हणतील, पाहा, शहाणे लोक आणि ज्ञानी, हे मोठे राष्ट्र. कारण कोणते राष्ट्र महान आहे, ज्याला त्याचा देव जवळ येणारा आहे, जसा प्रभु आमचा देव आम्हाला सर्व गोष्टींमध्ये आहे जेव्हा आपण त्याला हाक मारतो? आणि कोणते महान राष्ट्र आहे ज्याला असे विधी आणि न्यायी निर्णय आहेत जे या सर्व नियमाप्रमाणे आहेत, जो मी आज तुमच्यासमोर देत आहे?

स्वतःसाठी लक्ष दे, आणि आपल्या आत्म्याचे अत्यंत रक्षण कर, सर्व शब्द विसरू नकोस ज्यांना

तुझ्या डोळ्यांनी पाहिले आहे, आणि ते तुझ्या हृदयापासून तुझ्या जीवनाच्या सर्व दिवसांत निघून जाऊ देऊ नकोस, आणि तू आपल्या मुलांना आणि आपल्या मुलांच्या मुलांना शिकवशील, तो दिवस ज्या दिवशी तुम्ही आमचा प्रभु देव याच्यासमोर होरेब येथे सभेच्या दिवशी उभे राहिलात, जेव्हा त्याने म्हटले प्रभू माझ्याकडे म्हणाले, माझ्याकडे लोकांना एकत्र कर, आणि त्यांना माझे शब्द ऐकू दे, जेणेकरून ते सर्व दिवस जे ते पृथ्वीवर जगतात माझी भीती बाळगायला शिकतील, आणि ते आपल्या मुलांना शिकवतील. आणि तुम्ही जवळ आलात आणि त्या डोंगराजवळ उभे राहिलात, आणि तो डोंगर अग्नीने स्वर्गापर्यंत जळत होता, अंधार, काळोख, वादळ. आणि प्रभूने तुम्हाला अग्नीच्या मधून शब्दांचा आवाज ऐकवला, जो तुम्ही ऐकला, आणि तुम्ही कोणतीही प्रतिमा पाहिली नाही, फक्त आवाज ऐकला, आणि त्याने तुम्हाला त्याचा करार जाहीर केला, जो त्याने तुम्हाला पाळण्याची आज्ञा दिली, म्हणजे दहा शब्द, आणि त्याने ते दोन दगडी पाट्यांवर लिहिले.

आणि त्या वेळी प्रभूने मला तुम्हाला विधी आणि निर्णय शिकवण्याची आज्ञा केली, ज्या पृथ्वीवर तुम्ही तेथे प्रवेश करून तिचे वतन घेण्यासाठी जात आहात, त्यावर तुम्ही त्यांचे पालन करावे. आणि तुम्ही तुमच्या आत्म्यांचे अत्यंत रक्षण कराल, कारण ज्या दिवशी प्रभूने होरेब येथे डोंगरावर अग्नीच्या मधून तुमच्याशी बोलले त्या दिवशी तुम्ही कोणतेही साम्य पाहिले नाही. तुम्ही बेकायदेशीर वागू नका आणि तुमच्यासाठी कोरीव साम्य बनवू नका, पुरुष किंवा स्त्रीच्या कोणत्याही प्रतिमेचे साम्य, पृथ्वीवर असणाऱ्या सर्व प्राण्यांचे सादृश्य, आकाशाखाली उडणाऱ्या सर्व पंख असलेल्या पक्ष्यांचे सादृश्य, पृथ्वीवर रेंगणाऱ्या सर्व प्राण्यांची प्रतिमा, आणि पृथ्वीच्या खाली असलेल्या पाण्यात जितक्या माशा आहेत त्या सर्वांची प्रतिमा. आणि स्वर्गाकडे वर पाहून, सूर्य आणि चंद्र आणि तारे आणि स्वर्गातील सर्व जग पाहून, भरकावून गेलेला तू त्यांची पूजा करू नकोस आणि त्यांची सेवा करू नकोस, जे प्रभु तुझा देव याने स्वर्गाखालील सर्व राष्ट्रांना नेमून दिले आहेत. परंतु तुम्हाला देवाने घेतले, आणि तुम्हाला इजिप्तच्या भूमीतून, लोखंडाच्या भट्टीतून, इजिप्ततून बाहेर काढले, आजच्या दिवसाप्रमाणे त्याचे वतनी लोक व्हावे म्हणून.

आणि प्रभु देव तुमच्या बोलण्याबद्दल माझ्यावर रागावला, आणि शपथ घेतली की मी हा यार्डन ओलांडू नये, आणि की मी त्या भूमीत प्रवेश करू नये, जी तुझा प्रभु देव तुला वतनात देतो. मी या भूमीत मरत आहे आणि मी हा जॉर्डन पार करत नाही, पण तुम्ही पार करत आहात आणि तुम्हाला ही चांगली भूमी वारसा मिळेल. तुम्हाला लक्ष द्या, आमच्या देवाचा प्रभूचा करार विसरू नका, जो त्याने तुमच्याशी केला होता, आणि अधर्म करून तुमच्यासाठी कोरीव प्रतिमा बनवू नका, ज्या सर्व गोष्टींची तुझ्या देवाने प्रभूने तुला आज्ञा केली आहे. कारण प्रभु तुझा देव भस्म करणारा अग्नी आहे, मत्सरी देव आहे.

जर परंतु तू मुले जन्मवशील आणि तुझ्या मुलांची मुले होतील, आणि तुम्ही पृथ्वीवर विलंब कराल आणि तुम्ही अधर्म कराल, आणि तुम्ही सर्वांची कोरीव प्रतिमा व सादृश्य कराल, आणि तुम्ही प्रभूच्या समोर वाईट कराल तुमच्या देवाला रागवून, मी आज स्वर्ग आणि पृथ्वी यांना साक्षी करून तुम्हाला सांगतो की, ज्या भूमीत तुम्ही यार्देन ओलांडून वतन घेण्यासाठी जात आहात, त्या भूमीवरून तुम्ही नाशाने नाश पावाल, तुम्ही त्यावर दीर्घकाळ राहणार नाही, परंतु पूर्णपणे नष्ट व्हाल. आणि प्रभु तुम्हाला सर्व राष्ट्रांमध्ये विखुरून टाकील, आणि तुम्ही सर्व राष्ट्रांमध्ये संख्येने थोडे शिल्लक राहाल, ज्यांच्यामध्ये प्रभु तुम्हाला तेथे घेऊन जाईल. आणि तुम्ही तेथे इतर देवांची सेवा कराल, जे मनुष्यांच्या हातांची कामे आहेत, लाकूड आणि दगड, जे पाहणार नाहीत, ऐकणार नाहीत, खाणार नाहीत, किंवा वास घेणार नाहीत. आणि तुम्ही तेथे तुमचा प्रभु देव शोधाल, आणि जेव्हा तुम्ही त्याला तुझ्या संपूर्ण हृदयातून आणि तुझ्या संपूर्ण आत्म्यातून शोधाल, तेव्हा तुझ्या संकटात तुम्हाला तो सापडेल. आणि हे सर्व शब्द शेवटच्या दिवसांत तुला शोधतील, आणि तू तुझ्या परमेश्वर देवाकडे वळशील, आणि तू त्याचा आवाज ऐकशील. कारण प्रभु तुझा देव दयाळू देव आहे, तो तुला सोडून देणार नाही, किंवा तुला नष्ट करणार नाही, तो तुझ्या वडिलांचा करार विसरणार नाही, जो त्याने त्यांना शपथ घेऊन दिला होता.

पूर्वीच्या दिवसांविषयी विचारा, जे तुझ्या आधी घडले होते, त्या दिवसापासून ज्या दिवशी देवाने पृथ्वीवर माणसाची निर्मिती केली, आणि आकाशाच्या एका टोकापासून आकाशाच्या दुसऱ्या

टोकापर्यंत, जर हे महान वचन प्रमाणे घडले असेल, जर असे काही ऐकले गेले असेल, जर कोणत्या राष्ट्राने हा आवाज ऐकला असेल जिवंत देवाचा अग्नीच्या मध्यातून बोलणारा, ज्या रीतीने तू ऐकले आहेस आणि जिवंत राहिलास, जर देवाने एका राष्ट्राच्या मधून दुसरे राष्ट्र स्वतःसाठी घेण्यासाठी प्रवेश करून परीक्षा, चिन्हे, चमत्कार, युद्ध, बलवान हात, उंच बाहू आणि मोठे दृष्टांत यांच्याद्वारे चाचणी केली, तर प्रभु आमच्या देवाने इजिप्तमध्ये तुझ्या समोर पाहत असताना जे सर्व काही केले त्या सर्वाप्रमाणे केले. यासाठी की तू जाणावे की प्रभु तुझा देव हाच देव आहे, आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही. स्वर्गातून त्याचा आवाज ऐकू आला तुला शिक्षण देण्यासाठी, आणि पृथ्वीवर त्याने तुला आपला मोठा अग्नी दाखवला, आणि त्याचे शब्द तू अग्नीच्या मधून ऐकलेस.

त्याने तुझ्या वडिलांवर प्रेम केल्यामुळे, आणि त्यांच्यानंतर त्यांचे वंशज तुम्हाला निवडले, आणि त्याने स्वतः आपल्या महान सामर्थ्याने तुला इजिप्तमधून बाहेर आणले. तुझ्या समोर मोठी आणि तुझ्यापेक्षा बलवान राष्ट्रे नष्ट करणे, तुला आत आणणे, तुला त्यांची भूमी वारसा म्हणून देणे, जसे आज आहे.

आणि तू आज जाणशील आणि मनाने वळशील, कारण प्रभू तुझा देव हा देव आहे जो वर स्वर्गात आणि खाली पृथ्वीवर आहे, आणि त्याच्याशिवाय दुसरा कोणी नाही. आणि त्याच्या आज्ञा पाळा, आणि त्याच्या विधी, ज्या मी आज तुला आज्ञा करतो, जेणेकरून तुला आणि तुझ्यानंतर तुझ्या मुलांना चांगले होईल, जेणेकरून तुम्ही त्या भूमीवर दीर्घायुषी व्हाल, जी तुझा प्रभु देव तुला सर्व दिवस देतो. तेव्हा मोशेने यार्देन नदीच्या पलीकडे, सूर्योदयेच्या दिशेने तीन शहरे वेगळी केली. तेथे पळून जाणे खुन्याने जो आपल्या शेजाऱ्याचा खून करील नकळत, आणि जो त्याचा कालपासून किंवा परवापासून द्वेष करीत नव्हता, आणि तो यापैकी एका शहरात आश्रय घेईल, आणि जगेल. बोसोर रानवटीतील समतल भूमीत रऊबेनला, आणि रामोथ गिलादात गाद्दीला, आणि गौलोन बाशानात मनश्शेला.

हा तो नियम आहे, जो मोशेने इस्राएलाच्या पुत्रांसमोर ठेवला. ह्या साक्ष्या, नियम आणि न्यायनिर्णय, जे मोशे इस्राएलच्या मुलांना बोलला, त्यांनी मिसर देशातून बाहेर आल्यावर. यॉर्डनच्या पलीकडे, दरीत, फोगोराच्या घराजवळ, अमोऱ्यांचा राजा सीहोन याच्या भूमीत, जो हेशबोनात राहत होता, ज्याला मोशे आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी मारले, जेव्हा ते मिसरच्या भूमीतून बाहेर आले होते. आणि त्यांनी त्याची जमीन आणि बाशानचा राजा ओग याची जमीन वारसा घेतली, अमोऱ्यांचे दोन राजे, जे यार्देनच्या पलीकडे सूर्योदयेच्या दिशेला होते. अरोएर पासून, जो अर्नोन तोरंताच्या काठावर आहे, आणि सीहोनच्या पर्वतावर, जो हर्मोन आहे, यार्डनच्या पलीकडील संपूर्ण अराबा, सूर्याच्या उदयाच्या दिशेला, कोरीव काम केलेल्या असेदोथच्या खाली.

५

आणि मोशेने सर्व इस्राएलला बोलावले आणि त्यांना म्हणाला, ऐक इस्राएला, हे विधी आणि निर्णय जे मी आज तुमच्या कानांत बोलतो, आणि तुम्ही ते शिकाल आणि ते पाळून त्यांचे पालन कराल. प्रभु तुमचा देव याने तुमच्याशी होरेब येथे करार केला. प्रभूने हा करार तुमच्या वडिलांशी नाही, तर तुमच्याशी केला आहे, जे तुम्ही सर्व आज येथे जिवंत आहात. प्रभूने पर्वतावर अग्नीच्या मधून तुमच्याशी समोरासमोर बोलला. आणि मी त्या वेळी प्रभू आणि तुमच्या दरम्यान उभा होतो, तुम्हाला प्रभूचे शब्द जाहीर करण्यासाठी, कारण तुम्ही अग्नीच्या चेहऱ्यापासून घाबरलात आणि तुम्ही पर्वतावर चढलात नाही, असे म्हणत मी प्रभु तुझा देव आहे, ज्याने तुला मिसर देशातून, गुलामगिरीच्या घरातून बाहेर काढले.

तुला माझ्या समोर इतर देव नसतील.

तू स्वतःसाठी प्रतिमा करू नकोस, किंवा वरच्या आकाशात जे काही आहे, आणि खालच्या

पृथ्वीवर जे काही आहे, आणि पृथ्वीच्या खालच्या पाण्यात जे काही आहे त्या सर्वांचे प्रतिरूप करू नकोस. तू त्यांची पूजा करणार नाहीस, आणि तू त्यांची सेवा करणार नाहीस, कारण मी प्रभु तुझा देव आहे, ईर्ष्यावान देव आहे, जो वडिलांची पापे मुलांवर तिसऱ्या आणि चौथ्या पिढीपर्यंत त्यांना जे माझा द्वेष करतात त्यांच्यावर फेडतो. आणि हजारांवर दया करणारा, जे माझ्यावर प्रेम करतात आणि माझ्या आज्ञा पाळतात त्यांच्यावर. तू तुझ्या प्रभू देवाचे नाव व्यर्थ घेणार नाहीस, कारण जो त्याचे नाव व्यर्थ घेतो त्याला प्रभू तुझा देव निर्दोष धरणार नाही.

शब्बाथाच्या दिवसाचे रक्षण करून तो पवित्र ठेव, ज्या रीतीने प्रभु तुझा देव याने तुला आज्ञा केली आहे. सहा दिवस काम करा आणि तुझी सर्व कामे करशील. पण सातव्या दिवशी परमेश्वर तुझ्या देवाचे शब्बाथ आहेत, तू त्यामध्ये कोणतेही काम करणार नाहीस—तू आणि तुझा मुलगा आणि तुझी मुलगी, तुझा सेवक आणि तुझी दासी, तुझा बैल आणि तुझे ओझे वाहणारे पशू, आणि तुझे सर्व प्राणी, आणि तुझ्यामध्ये राहणारा परदेशी—यासाठी की तुझा सेवक विश्रांती घेईल, आणि तुझी दासी, आणि तुझे ओझे वाहणारे पशू, जसे तू. आणि तू आठवशील की तू इजिप्तच्या भूमीत सेवक होतास, आणि प्रभु तुझा देव याने तुला तेथून बलवान हाताने आणि उंच बाहूने बाहेर काढले, यामुळे प्रभु तुझा देव याने तुला आज्ञा केली की शब्बाथाचा दिवस पाळावा आणि तो पवित्र करावा. तुझ्या वडिलाला आणि तुझ्या आईला सन्मान कर, ज्या रीतीने प्रभु तुझा देव यांनी तुला आज्ञा दिली, जेणेकरून तुझे कल्याण होईल आणि ज्या पृथ्वीवर प्रभु तुझा देव तुला देत आहे, तिच्यावर तू दीर्घायुषी होशील. तू खून करू नये. तू व्यभिचार करू नकोस. तू चोरी करू नयेस. तू तुझ्या शेजाऱ्याच्या विरुद्ध खोटी साक्ष देऊ नकोस. तू तुझ्या शेजाऱ्याच्या पत्नीची इच्छा करू नकोस, तू तुझ्या शेजाऱ्याच्या घराची इच्छा करू नकोस, त्याच्या शेताची नाही, त्याच्या सेवकाची नाही, त्याच्या दासीची नाही, त्याच्या बैलाची नाही, त्याच्या ओझे वाहणाऱ्या प्राण्याची नाही, त्याच्या सर्व पशुधनाची नाही, आणि तुझ्या शेजाऱ्याचे जे काही आहे त्याची नाही.

हे शब्द प्रभूने तुमच्या सर्व सभेला डोंगरावर अग्नीच्या मध्यातून, अंधार, काळोख, वादळ, मोठा आवाज यांच्यामध्ये बोलले, आणि त्याने अधिक काही जोडले नाही, आणि त्यांना दोन दगडी

पाट्यांवर लिहिले, आणि मला दिले. आणि असे झाले की तुम्ही आगीच्या मधून आवाज ऐकला, आणि पर्वत आगीने जळत होता, आणि तुमच्या वंशांचे सर्व पुढारी आणि तुमची वडिलांची सभा माझ्याजवळ आले, आणि तुम्ही म्हणत होता, पाहा, प्रभु आमच्या देवाने आम्हाला आपले गौरव दाखवले, आणि आम्ही अग्नीच्या मधून त्याचा आवाज ऐकला. या दिवशी आम्ही पाहिले की देव मनुष्याशी बोलेल, आणि तो जगेल. आणि आता आपण मरू नये, कारण हा महान अग्नी आपला नाश करेल, जर आपण आपल्या देव प्रभूचा आवाज अजून ऐकण्यास पुढे गेलो, तर आपण मरू. कोणता देह आहे ज्याने जिवंत देवाचा आवाज ऐकला, जो अग्नीच्या मधून बोलत होता, जसे आम्ही ऐकला, आणि तरीही जिवंत राहील? तू जवळ ये, आणि आमचा प्रभु देव जे काही सांगेल ते सर्व ऐक, आणि आमचा प्रभु देव तुला जे काही सांगेल ते सर्व तू आम्हाला सांग, आणि आम्ही ऐकू आणि करू.

आणि प्रभूने तुमच्या शब्दांचा आवाज ऐकला जे तुम्ही माझ्याशी बोलत होता, आणि प्रभू मला म्हणाला, मी या लोकांच्या शब्दांचा आवाज ऐकला जे त्यांनी तुझ्याशी बोलले, ते सर्व योग्यपणे बोलले जे त्यांनी बोलले. कोण त्यांना असे हृदय देईल की ते सर्व दिवस माझे भय धरतील आणि माझ्या सर्व आज्ञा पाळतील, जेणेकरून त्यांचे आणि त्यांच्या मुलांचे युगानुयुग कल्याण होईल? जा, मी त्यांना म्हणालो, तुम्ही तुमच्या घरांकडे परत फिरा. तू पण त्याच्या येथे माझ्याबरोबर उभा राहा, आणि मी तुला त्या आज्ञा, विधी आणि निर्णय सांगेन ज्या तू त्यांना शिकवशील, आणि त्यांनी त्या भूमीत तसे करावे जी मी त्यांना वाटणीत देतो. आणि तुम्ही त्या रीतीने करण्याचे पाळाल ज्याप्रमाणे प्रभु तुमच्या देवाने तुम्हाला आज्ञा केली आहे, तुम्ही उजवीकडे किंवा डावीकडे वळणार नाही, ज्या सर्व मार्गाने चालण्याची तुझा प्रभु देवाने तुला आज्ञा केली होती त्या मार्गाने चालावे, जेणेकरून तो तुला विश्रांती देईल आणि तुझे कल्याण होईल आणि ज्या पृथ्वीचा तुम्ही वारसा मिळवाल तिच्यावर तुम्ही दीर्घायुषी व्हाल.

६

आणि ह्या आज्ञा आणि विधी आणि निर्णय, जितक्या प्रभु आमच्या देवाने आज्ञा केल्या तुम्हाला शिकवण्यासाठी, त्या भूमीत असे करण्यासाठी, ज्यामध्ये तुम्ही प्रवेश करता तेथे तिचा वारसा घेण्यासाठी. यासाठी की तुम्ही तुमचा प्रभू देव याची भीती बाळगावी, त्याचे सर्व नियम आणि त्याच्या आज्ञा पाळाव्यात, ज्या मी आज तुला आज्ञा करतो, तू आणि तुझी मुले आणि तुझ्या मुलांची मुले, तुझ्या जीवनाचे सर्व दिवस, यासाठी की तुम्ही दीर्घायुषी व्हावे.

आणि ऐक, इस्राएला, आणि पाळण्याचे रक्षण कर, जेणेकरून तुला चांगले होईल, आणि जेणेकरून तुम्ही अत्यंत वाढाल, जसे तुझ्या वडिलांच्या देवाने, प्रभूने, तुला दूध आणि मध वाहणारी भूमी देण्यासाठी बोलले होते. आणि हे नियम आणि निर्णय, जे प्रभूने इस्राएलच्या मुलांना वाळवंटात आज्ञा केली, जेव्हा ते इजिप्तच्या भूमीतून बाहेर आले होते. ऐक इस्राएला, प्रभू आमचा देव, प्रभू एक आहे. आणि तू तुझ्या संपूर्ण मनापासून, आणि तुझ्या संपूर्ण आत्म्यापासून, आणि तुझ्या संपूर्ण शक्तीपासून प्रभु तुझ्या देवावर प्रेम करशील. आणि हे शब्द, जे मी आज तुला आज्ञा करतो, ते तुझ्या हृदयात आणि तुझ्या आत्म्यात असतील. आणि तू त्यांना तुझ्या पुत्रांना शिकवशील, आणि तू त्यांच्याविषयी बोलशील घरात बसताना, आणि मार्गावर चालताना, आणि झोपताना, आणि उठताना. आणि तू त्यांना तुझ्या हातावर चिन्ह म्हणून बांधशील, आणि ते तुझ्या डोळ्यांसमोर अढळ राहील. आणि तुम्ही त्यांना तुमच्या घरांच्या चौकटींवर आणि तुमच्या वेशींवर लिहाल.

आणि असे होईल की जेव्हा प्रभु तुझा देव तुला त्या भूमीत आणील, जी त्याने तुझ्या वडिलांना, अब्राहामाला आणि इसहाकाला आणि याकोबाला, तुला देण्याची शपथ घेतली होती, मोठी आणि चांगली शहरे जी तू बांधली नाहीस, घरे सर्व चांगल्या गोष्टींनी भरलेली जी तू भरली नाहीस, कोरलेली टाकी जी तू कोरली नाहीस, द्राक्षमळे आणि जैतूनाच्या बागा ज्या तू लावल्या नाहीस, आणि खाऊन आणि तृप्त झाल्यावर, स्वतःसाठी सावध राहा की विसरू नकोस प्रभू तुझा देव ज्याने तुला इजिप्तच्या भूमीतून, गुलामगिरीच्या घरातून बाहेर आणले. प्रभु तुझा देव याचे भय धर, आणि केवळ त्याचीच सेवा कर, आणि त्याच्याशी चिकटून राहा, आणि त्याच्या नावाने शपथ

घे.

तुमच्या सभोवतालच्या राष्ट्रांच्या इतर देवांच्या मागे जाऊ नका, कारण तुझा देव प्रभु, जो तुझ्यामध्ये आहे, तो ईर्ष्यावान देव आहे, असे होऊ नये की तुझा देव प्रभु तुझ्यावर रागाने कोपला होऊन तुला पृथ्वीच्या चेहऱ्यावरून नष्ट करील.

तुम्ही तुमच्या प्रभु देवाची चाचणी करू नका, ज्या रीतीने तुम्ही त्या परीक्षेत चाचणी केली होती. तू आपल्या प्रभू देवाच्या आज्ञा, साक्ष्ये आणि विधी, जे त्याने तुला दिले आहेत ते काळजीपूर्वक पाळशील. आणि तू आनंददायक आणि चांगले ते करशील तुझ्या प्रभू देवासमोर, जेणेकरून तुला चांगले होईल, आणि तू प्रवेश करशील आणि ती चांगली भूमी वारसा मिळवशील, जी प्रभूने तुमच्या वडिलांना शपथ घेतली. तुझ्या सर्व शत्रूंना तुझ्या समोरून बाहेर काढणे, जसे प्रभूने बोलले.

आणि असे होईल की जेव्हा तुझा मुलगा उद्या तुला विचारेल, म्हणत, ती साक्ष्ये, विधी आणि निर्णय काय आहेत, जे प्रभु आमच्या देवाने आम्हाला आज्ञा केले? आणि तू तुझ्या मुलाला सांगशील, आम्ही इजिप्त देशात फारोचे नोकर होतो, आणि प्रभूने आम्हाला तेथून बलवान हाताने आणि उंच बाहूने बाहेर नेले. आणि प्रभूने इजिप्तमध्ये, फारोवर आणि त्याच्या घरावर आमच्या समोर मोठी आणि भयंकर चिन्हे व चमत्कार दाखवले. आणि त्याने आम्हाला तेथून बाहेर नेले, आम्हाला ही जमीन देण्यासाठी, जी त्याने आमच्या वडिलांना देण्याची शपथ घेतली होती. आणि प्रभूने आम्हाला हे सर्व नियम पाळण्याची आणि आमचा देव प्रभूचे भय बाळगण्याची आज्ञा केली, जेणेकरून आमचे सर्व दिवस चांगले जातील आणि आज जसे आहोत तसे आम्ही जगू. आणि आम्हाला दया मिळेल, जर आम्ही या सर्व आज्ञा आमच्या प्रभु देवासमोर पाळण्याचे पालन केले, जसे त्याने आम्हाला आज्ञा दिली.

७

जर तुझा प्रभु देव तुला त्या भूमीत आणील, ज्यामध्ये तू तेथे प्रवेश करून तिचा वारसा घेणार आहेस, आणि तुझ्या समोरून मोठी राष्ट्रे काढून टाकील, हित्ती आणि गिर्गाशी आणि अमोरी आणि कनानी आणि परिज्जी आणि हिव्वी आणि यबूसी, सात राष्ट्रे जी अनेक आणि तुमच्यापेक्षा बलवान आहेत, आणि प्रभु तुझा देव त्यांना तुझ्या हातात सुपूर्त करील, आणि तुम्ही त्यांना मारशील, नाशाने तुम्ही त्यांना नाश करशील, तुम्ही त्यांच्याशी करार करणार नाही, आणि तुम्ही त्यांच्यावर दया दाखवणार नाही. आणि तुम्ही त्यांच्याशी विवाह करू नका, तुझी मुलगी त्याच्या मुलाला देऊ नकोस, आणि त्याची मुलगी तुझ्या मुलासाठी घेऊ नकोस. कारण तो तुझा मुलगा माझ्यापासून दूर करील, आणि तो इतर देवांची सेवा करील, आणि प्रभु तुमच्यावर रागाने रागावेल, आणि तुला लवकर नष्ट करील. पण तुम्ही त्यांच्याशी असे कराल: त्यांच्या वेद्या पाडाल, त्यांचे खांब फोडाल, त्यांची उपवने तोडाल आणि त्यांच्या देवांच्या कोरीव मूर्ती अग्नीत जाळाल. कारण तू तुझा देव प्रभूला पवित्र लोक आहेस, आणि तुझा देव प्रभूने तुला पृथ्वीच्या चेहऱ्यावरील सर्व राष्ट्रांपेक्षा त्याचे विशेष लोक होण्यासाठी निवडले आहे.

असे नाही की तुम्ही सर्व राष्ट्रांपेक्षा असंख्य आहात म्हणून प्रभूने तुम्हाला निवडले, आणि प्रभूने तुम्हाला निवडले; कारण तुम्ही सर्व राष्ट्रांपेक्षा थोडे आहात. पण प्रभूने तुमच्यावर प्रेम केल्यामुळे आणि तुमच्या वडिलांना दिलेली शपथ पाळल्यामुळे, प्रभूने तुम्हाला बलवान हाताने बाहेर काढले आणि प्रभूने तुला गुलामगिरीच्या घरातून, इजिप्तचा राजा फारो याच्या हातातून मुक्त केले. आणि तू जाणशील की प्रभू तुझा देव, हा देव, विश्वासू देव आहे, जो कराराचे आणि दयेचे रक्षण करतो त्याच्यावर प्रेम करणाऱ्यांसाठी आणि त्याच्या आज्ञा पाळणाऱ्यांसाठी हजार पिढ्यांपर्यंत. आणि जे द्वेष करतात त्यांना समोरासमोर नष्ट करण्यासाठी त्यांना परत फेड करतो, आणि जे द्वेष करतात त्यांच्याबाबतीत विलंब करणार नाही, समोरासमोर त्यांना परत फेड करेल.

आणि तू आज्ञा, विधी आणि हे निर्णय पाळशील, जितके मी आज तुला करण्यासाठी आज्ञा करतो. आणि असे होईल की जेव्हा तुम्ही हे नियम ऐकाल, आणि त्यांचे पालन कराल आणि त्यांची अंमलबजावणी कराल, तेव्हा प्रभु तुमचा देव तुमच्यासाठी त्या कराराचे आणि दयेचे रक्षण करील, ज्याची त्याने तुमच्या वडिलांना शपथ घेतली होती. आणि तो तुझ्यावर प्रेम करेल, आणि तुला आशीर्वाद देईल, आणि तुला वाढवेल, आणि तुझ्या गर्भाशयाच्या संततीला आशीर्वाद देईल, आणि तुझ्या पृथ्वीचे फळ, तुझे धान्य, आणि तुझा द्राक्षारस, आणि तुझे तेल, तुझ्या गुरांचे कळप, आणि तुझ्या मेंढरांचे कळप त्या पृथ्वीवर, ज्याची शपथ प्रभूने तुझ्या वडिलांना घेतली होती की तुला देईल. तू सर्व राष्ट्रांपेक्षा धन्य असशील, तुमच्यामध्ये कोणीही वांझ नसेल, किंवा वांझ नसेल, आणि तुझ्या गुरेढोरांमध्येही नसेल. आणि प्रभु तुझा देव तुझ्यापासून सर्व रोग काढून टाकेल, आणि इजिप्तचे सर्व वाईट रोग, जे तू पाहिले आहेस आणि जितके तू जाणलास, ते तुझ्यावर ठेवणार नाही, आणि ते सर्व तुझा द्वेष करणाऱ्यांवर ठेवील.

आणि तू सर्व राष्ट्रांची लूट खाशील, जी प्रभु तुझा देव तुला देतो, तुझा डोळा त्यांच्यावर दया करणार नाही, आणि तू त्यांच्या देवांची सेवा करणार नाहीस, कारण हा तुला अडथळा आहे.

जर तू तुझ्या मनात म्हणशील की, हे राष्ट्र माझ्यापेक्षा बरेच मोठे आहे, मी त्यांना कसा नष्ट करू शकेन? तू त्यांना भिणार नाहीस; तू आठवणीने आठवशील की, प्रभू तुझा देव याने फारोला आणि सर्व इजिप्शियनांना काय केले, त्या मोठ्या चाचण्या, ज्या तुझ्या डोळ्यांनी पाहिल्या, त्या चिन्हे आणि ते मोठे चमत्कार, तो बलवान हात आणि ती उंच बाहू, ज्याप्रमाणे प्रभु तुझा देव तुला बाहेर काढून आणला, त्याप्रमाणे प्रभु तुमचा देव सर्व राष्ट्रांना करील, ज्यांच्या चेहऱ्यापासून तू भीत आहेस. आणि प्रभु तुझा देव त्यांच्यावर भुंगे पाठवील, जोपर्यंत तुझ्यापासून राहिलेले आणि लपलेले नष्ट होत नाहीत. तू त्यांच्या समोरून मारला जाणार नाहीस, कारण प्रभु तुझा देव तुझ्यामध्ये आहे, महान आणि बलवान देव. आणि प्रभू तुझा देव ही राष्ट्रे तुझ्या समोरून हळूहळू नाश करील, तू त्यांना लवकर नाश करू शकणार नाहीस, जेणेकरून ती भूमी ओसाड होणार नाही, आणि रानटी हिंस्र पशू तुझ्यावर वाढणार नाहीत. आणि प्रभु तुझा देव त्यांना तुझ्या हातात

सुपूर्त करील, आणि तू त्यांना मोठ्या नाशाने नष्ट करशील, जोपर्यंत तू त्यांना पूर्णपणे नष्ट करणार नाहीस. आणि तो त्यांचे राजे तुमच्या हातात देईल, आणि तुम्ही त्यांचे नाव त्या ठिकाणातून नष्ट कराल. तुझ्यासमोर कोणीही उभा राहणार नाही, जोपर्यंत तू त्यांना पूर्णपणे नष्ट करशील.

त्यांच्या देवांच्या कोरीव मूर्ती तुम्ही अग्नीत जाळाल, त्यांच्यातील चांदी किंवा सोने तुम्ही इच्छा करू नका, तुम्ही ते स्वतःसाठी घेऊ नका, त्यामुळे तुम्ही अडखळू नका, कारण ते तुमच्या प्रभु देवाला घृणास्पद आहे. आणि तू आपल्या घरात घृणास्पद गोष्ट आणू नकोस, आणि तू याप्रमाणे शापित होशील, तू घृणास्पद गोष्टीचा अत्यंत तिरस्कार करशील, आणि घृणास्पद गोष्टीचा घृणा करशील, कारण ती शापित आहे.

८

सर्व आज्ञा ज्या मी तुम्हाला आज देतो त्या पाळाव्यात आणि त्यांचे पालन कराव्यात, जेणेकरून तुम्ही जगाल आणि तुमची वाढ होईल आणि तुम्ही प्रवेश कराल आणि ती भूमी वतन म्हणून मिळवाल जिची शपथ प्रभु तुमच्या देवाने तुमच्या वडिलांना घेतली होती. आणि तू सर्व मार्ग स्मरण करशील, ज्याने तुझा प्रभु देव तुला रानात नेले, जेणेकरून तो तुला नम्र करील आणि तुझी परीक्षा घेईल, आणि तुझ्या हृदयातील गोष्टी ओळखल्या जातील, की तू त्याच्या आज्ञा पाळशील की नाही. आणि त्याने तुला पीडा दिली, आणि तुला भूक लावली, आणि तुला मान्ना खाऊ घातला, जो तुझ्या वडिलांना माहीत नव्हता, यासाठी की तुला जाहीर करावे की मनुष्य केवळ भाकरीवर जगणार नाही, परंतु देवाच्या तोंडातून निघणाऱ्या प्रत्येक शब्दावर मनुष्य जगेल. तुझी वस्त्रे तुझ्यावरून जीर्ण झाली नाहीत, तुझे चपला तुझ्यापासून झिजले नाहीत, तुझे पाय कठीण झाले नाहीत, पाहा, चाळीस वर्षे.

आणि तू तुझ्या हृदयात जाणशील की, जसा कोणी मनुष्य आपल्या मुलाला शिस्त लावतो, तसा

प्रभु तुझा देव तुला शिस्त लावील. आणि तू तुझ्या प्रभू देवाच्या आज्ञा पाळशील, त्याच्या मार्गांत चालशील आणि त्याला भीति धरशील.

कारण तुझा प्रभु देव तुला एका चांगल्या आणि विस्तीर्ण भूमीत आणणार आहे, जेथे पाण्याचे पूर आहेत, आणि खोल झरे मैदानांतून आणि डोंगरांतून बाहेर येत आहेत. भूमी गव्हाची आणि सातूची, द्राक्षवेली, अंजिराची झाडे, डाळिंबे, जैतूनाच्या तेलाची आणि मधाची भूमी, जमीन जिच्यावर तू गरिबीसह आपली भाकरी खाणार नाहीस, आणि तिच्यावर तुला कशाचीही गरज भासणार नाही, जमीन जिच्या दगड लोखंड आहेत, आणि तिच्या पर्वतांतून तू पितळ खणशील.

आणि तू खाशील आणि तृप्त होशील, आणि तू प्रभू तुझ्या देवाला त्या चांगल्या भूमीवर आशीर्वाद देशील, जी त्याने तुला दिली आहे. स्वतःसाठी सावध राहा की तुम्ही तुमच्या प्रभू देवाला विसरू नका, त्याच्या आज्ञा, न्याय आणि विधी पाळण्यास चुकू नका, जे मी आज तुला आज्ञा करतो खाऊन तृप्त झाल्यावर, आणि चांगली घरे बांधून त्यांत वस्ती केल्यावर, आणि तुझी गुरे आणि तुझी मेंढरे वाढली असता, तुझे चांदी आणि सोने वाढले असता, आणि तुझ्याकडे जे काही असेल ते सर्व वाढले असता, तू हृदयाने उंच होशील आणि तुझ्या प्रभू देवाला विसरशील, ज्याने तुला मिसरच्या भूमीतून, गुलामगिरीच्या घरातून बाहेर आणले. त्याने जो तुला त्या मोठ्या आणि भयंकर वाळवंटातून आणले, जेथे चावणारे साप, विंचू आणि तहान होती, जेथे पाणी नव्हते, त्याने जो तुला तीक्ष्ण खडकातून पाण्याचा झरा बाहेर काढला, त्याने तुला वाळवंटात मान्ना खाऊ घातला जो तू जाणत नव्हतास आणि तुझे पूर्वज जाणत नव्हते, यासाठी की तो तुला नम्र करावा आणि तुझी परीक्षा घ्यावी आणि तुझ्या शेवटच्या दिवसांत तुझे भले करावे. तू तुझ्या हृदयात असे म्हणू नकोस की, माझ्या सामर्थ्याने आणि माझ्या हाताच्या बळाने मला ही महान शक्ती मिळवून दिली. आणि तू प्रभू तुझ्या देवाचे स्मरण करशील, कारण तोच तुला सामर्थ्य मिळवण्याची शक्ती देतो, आणि यासाठी की प्रभूने तुझ्या वडिलांना जो करार देण्याची शपथ घेतली होती तो स्थापित करील, जसे आज आहे.

आणि असे होईल की जर तू तुझ्या प्रभू देवाला विसरशील, आणि इतर देवांच्या मागे जाशील, आणि त्यांची सेवा करशील, आणि त्यांची उपासना करशील, तर मी आज तुम्हाला स्वर्ग आणि पृथ्वी यांना साक्षी करून सांगतो की तुम्ही नक्कीच नाश पावाल. ज्याप्रमाणे प्रभु देव तुमच्या समोरून इतर राष्ट्रांचा नाश करतो, त्याचप्रमाणे तुमचाही नाश होईल, कारण तुम्ही तुमच्या प्रभु देवाचा आवाज ऐकला नाही.

९

ऐक इस्राएला, तू आज जॉर्डन ओलांडत आहेस, मोठ्या आणि तुमच्यापेक्षा अधिक बलवान राष्ट्रांचा वारसा घेण्यासाठी प्रवेश करण्यासाठी, मोठी आणि आकाशापर्यंत तटबंदी असलेली शहरे. एक महान, असंख्य आणि उंच लोक, अनाकाचे पुत्र, ज्यांना तू जाणतोस, आणि तू ऐकले आहेस, अनाकाच्या पुत्रांसमोर कोण उभा राहील? आणि तू आज जाणशील की, प्रभु तुझा देव हा तुझ्या चेहऱ्यापुढे जाईल, तो भस्म करणारा अग्नी आहे, हा त्यांना नाश करील, आणि हा त्यांना तुझ्या चेहऱ्यापासून फिरवील, आणि त्यांना वेगाने नाश करील, जसे प्रभूने तुला सांगितले. तुझ्या देवा प्रभूने या राष्ट्रांना तुझ्या समोर नष्ट करताना, माझ्या न्यायीपणामुळे प्रभूने मला ही चांगली भूमी वतन म्हणून मिळवायला आणले, असे तुझ्या हृदयात बोलू नकोस. तुझ्या न्यायीपणामुळे नाही, आणि तुझ्या हृदयाच्या पवित्रतेमुळेही नाही, तू त्यांची भूमी वारसा म्हणून घेण्यासाठी प्रवेश करत आहेस, परंतु या राष्ट्रांच्या अधर्मामुळे प्रभु त्यांना तुझ्या समोरून नष्ट करील, आणि प्रभूने आमच्या पूर्वजांना अब्राहाम, इसहाक आणि याकोब यांना दिलेली शपथ, तो करार स्थापित करण्यासाठी.

आणि तू आज जाणशील की, तुझा प्रभु देव तुला ही चांगली भूमी वारसा म्हणून घेण्यासाठी देत आहे, हे तुझ्या न्यायीपणामुळे नाही, कारण तू कठीण मान असलेले लोक आहेस. लक्षात ठेव, विसरू नकोस की तू किती वेळा प्रभु तुझा देव याला रानात चिथावलेस, ज्या दिवसापासून तुम्ही

मिसरमधून निघालात आणि या ठिकाणी आलात, तुम्ही प्रभूच्या विरुद्ध अवज्ञा करीत राहिलात.

आणि होरेब येथे तुम्ही प्रभूला चिथावले, आणि प्रभू तुमच्यावर रागावला आणि तुम्हाला नष्ट करण्यासाठी तयार झाला. मी दगडी पाट्या, म्हणजे कराराच्या पाट्या घेण्यासाठी डोंगरावर चढत असताना, ज्या करार प्रभूने तुमच्याशी केला होता, मी चाळीस दिवस आणि चाळीस रात्री डोंगरावर राहिलो, भाकर खाल्ली नाही आणि पाणी प्यायले नाही. आणि प्रभूने मला दोन दगडी पाट्या दिल्या ज्या देवाच्या बोटाने लिहिलेल्या होत्या, आणि त्यांच्यावर ते सर्व शब्द लिहिले गेले होते जे प्रभू तुम्हाला डोंगरावर सभेच्या दिवशी बोलला होता. आणि असे झाले की चाळीस दिवस आणि चाळीस रात्रींनंतर प्रभूने मला दोन दगडी पाट्या, कराराच्या पाट्या दिल्या. आणि प्रभूने मला म्हटले, ऊठ, येथून लवकर खाली जा, कारण तुझ्या लोकांनी, ज्यांना तू मिसर देशातून बाहेर काढलेस, अवैध कृत्य केले आहे. त्यांनी ज्या मार्गाची मी त्यांना आज्ञा दिली होती त्यातून लवकर उल्लंघन केले, आणि त्यांनी स्वतःसाठी ओतीव मूर्ती केली.

आणि प्रभूने मला म्हटले, मी तुझ्याशी एकदा आणि दोनदा बोललो आहे, म्हणत, मी या लोकांना पाहिले आहे, आणि पाहा, हे लोक कठोर मानेचे आहेत. आणि आता मला त्यांना नष्ट करण्याची परवानगी दे, आणि मी त्यांचे नाव आकाशाच्या खालून पुसून टाकीन, आणि मी तुला एका मोठ्या आणि बलवान राष्ट्रात करीन, आणि याहून खूप अधिक. आणि मागे वळून, मी डोंगरावरून खाली आलो, आणि डोंगर आकाशापर्यंत आगीने जळत होते, आणि साक्षपत्राच्या दोन पाट्या माझ्या दोन्ही हातांवर होत्या. आणि हे पाहून की तुम्ही तुमच्या प्रभू देवासमोर पाप केले, आणि तुम्ही स्वतःसाठी ओतीव मूर्ती केली, आणि ज्या मार्गाची प्रभूने तुम्हाला आज्ञा केली होती त्यापासून तुम्ही उल्लंघन केले, आणि दोन पाट्या हातात घेऊन, मी त्या माझ्या दोन्ही हातांतून फेकल्या आणि तुमच्या समोर त्या फोडल्या. आणि मी प्रभूसमोर दुसऱ्यांदा विनवणी केली, जसे पूर्वी केले होते, चाळीस दिवस आणि चाळीस रात्री, भाकर खाल्ली नाही आणि पाणी प्यायले नाही, तुमच्या सर्व पापांविषयी ज्या तुम्ही केली होती, प्रभू देवासमोर वाईट करून त्याला चिथावणे दिले होते. आणि मी भयभीत आहे क्रोधामुळे आणि रागामुळे, कारण प्रभु तुमच्यावर चिथावला गेला होता

तुम्हाला नष्ट करण्यासाठी, आणि प्रभूने माझे ऐकले आणि या वेळी. आणि अरोनावर रागावला होता त्याला नष्ट करण्यासाठी, आणि मी अरोनाविषयी त्या वेळी प्रार्थना केली. आणि तुमचे पाप जे तुम्ही केले, तो वासरू, मी त्याला घेतले आणि त्याला आगीत जाळले, आणि मी त्याला चिरडून अत्यंत बारीक होईपर्यंत दळले, आणि तो धुळीसारखा झाला, आणि मी ती धूळ पर्वतावरून उतरणाऱ्या प्रवाहात फेकली.

आणि जळण्यात, आणि परीक्षेत, आणि इच्छेच्या कबरींत चिथावणी देऊन तुम्ही प्रभूला संतप्त करीत होता. आणि जेव्हा प्रभूने तुम्हाला कादेश बार्ने येथून पाठवले, म्हणत, वर जा आणि ती जमीन घ्या, जी मी तुम्हाला देतो, तेव्हा तुम्ही तुमच्या देवा प्रभूच्या वचनाची अवज्ञा केली, आणि तुम्ही त्याच्यावर विश्वास ठेवला नाही, आणि तुम्ही त्याचा आवाज ऐकला नाही. तुम्ही प्रभूची अवज्ञा करत होता त्या दिवसापासून जेव्हा तो तुम्हाला ज्ञात झाला. आणि मी प्रभूसमोर चाळीस दिवस आणि चाळीस रात्री विनवणी केली, जितक्या मी विनवणी केली, कारण प्रभूने तुम्हाला नष्ट करण्यासाठी सांगितले होते. आणि मी देवाकडे प्रार्थना केली आणि म्हणालो, हे प्रभु, देवांच्या राजा, तुझ्या लोकांचा आणि तुझ्या वाट्याचा नाश करू नकोस, ज्यांना तू मुक्त केलेस, ज्यांना तू मिसर देशातून तुझ्या महान सामर्थ्याने आणि तुझ्या बलवान हाताने आणि तुझ्या उच्च बाहूने बाहेर आणलेस. अब्राहाम, इसहाक आणि याकोब या तुझ्या सेवकांची आठवण ठेव, ज्यांना तू स्वतःची शपथ घेऊन वचन दिलेस. या लोकांच्या कठोरतेकडे, त्यांच्या अधर्माकडे आणि त्यांच्या पापांकडे लक्ष देऊ नकोस. ज्या भूमीतून तू आम्हाला बाहेर नेलेस, तेथे राहणारे असे म्हणू नयेत की, प्रभु त्यांना ज्या भूमीचे वचन दिले होते त्यामध्ये नेण्यास असमर्थ होता, आणि त्यांचा द्वेष केल्यामुळे त्यांना वाळवंटात मारण्यासाठी बाहेर नेले. आणि हे तुझे लोक आणि तुझे वतन आहेत, ज्यांना तू मिसरच्या भूमीतून तुझ्या मोठ्या सामर्थ्याने, तुझ्या बलवान हाताने आणि तुझ्या उंच बाहूने बाहेर आणलेस.

१०

त्या वेळी प्रभूने मला म्हटले, पहिल्यांप्रमाणे तुझ्यासाठी दोन दगडी पाट्या कोरून काढ, आणि डोंगरावर माझ्याकडे चढून ये, आणि तुझ्यासाठी एक लाकडी कोश कर. आणि तू त्या पाट्यांवर ते शब्द लिहीशील, जे पहिल्या पाट्यांमध्ये होते ज्या तू मोडल्या, आणि त्यांना कोशात टाकीशील. आणि मी अविनाशी लाकडापासून कोश केला, आणि मी पहिल्या पाट्यांप्रमाणे दगडी पाट्या कोरल्या, आणि मी डोंगरावर गेलो आणि त्या दोन पाट्या माझ्या हातांवर होत्या. आणि त्याने त्या पाट्यांवर पहिल्या लिखाणाप्रमाणे ते दहा शब्द लिहिले, जे प्रभूने तुम्हाला डोंगरावर अग्नीच्या मधून बोलले होते, आणि प्रभूने त्या मला दिल्या. आणि मी मागे वळून डोंगरावरून खाली आलो, आणि मी त्या फलका त्या कोशात ठेवल्या ज्या मी बनवल्या होत्या, आणि त्या तेथे होत्या, जसे प्रभूने मला आज्ञा केली होती. आणि इस्राएलचे पुत्र याकीमच्या पुत्रांच्या बैरोथ मिसादाई येथून निघाले, तेथे अहरोन मरण पावला आणि तेथे पुरला गेला, आणि त्याच्या ऐवजी त्याचा पुत्र एलाजार याने याजक म्हणून सेवा केली. तेथून ते गदगाद येथे निघाले, आणि गदगाद येथून एतेबाथा येथे, पाण्याच्या पाणवठ्यांची भूमी.

त्या वेळी प्रभूने लेवी वंशाला वेगळे केले, प्रभूच्या कराराचा कोश उचलण्यासाठी, प्रभूसमोर उभे राहण्यासाठी, सेवा करण्यासाठी आणि त्याच्या नावावर प्रार्थना करण्यासाठी आजपर्यंत. या कारणामुळे लेवी लोकांना त्यांच्या भावांमध्ये वाटा आणि वारसा नाही, प्रभु स्वतः त्याचा वारसा आहे, जसे त्याने त्याला सांगितले. आणि मी त्या डोंगरावर चाळीस दिवस आणि चाळीस रात्री उभा होतो. आणि प्रभूने माझे ऐकले आणि त्या वेळी प्रभूने तुम्हाला नष्ट करण्याची इच्छा केली नाही. आणि प्रभूने मला म्हटले, जा, या लोकांच्या पुढे निघ, आणि त्यांना प्रवेश करू दे आणि ती भूमी ताब्यात घेऊ दे, जी मी त्यांच्या वडिलांना देण्याची शपथ घेतली होती.

आणि आता, हे इस्राएला, प्रभु तुझा देव तुझ्याकडून काय मागतो, याशिवाय की तू प्रभु तुझ्या देवाचे भय धरावे, आणि त्याच्या सर्व मार्गांत चालावे, आणि त्याच्यावर प्रेम करावे, आणि प्रभु तुझ्या देवाची सेवा तुझ्या संपूर्ण हृदयाने आणि तुझ्या संपूर्ण आत्म्याने करावी, तुझ्या देवाच्या प्रभूच्या आज्ञा पाळणे, आणि त्याचे विधी, जितके मी आज तुला आज्ञा करतो, जेणेकरून तुला

चांगले होईल. पाहा, तुझ्या प्रभू देवाचे स्वर्ग आणि स्वर्गाचे स्वर्ग, पृथ्वी आणि तिच्यामध्ये जे काही आहे ते सर्व. शिवाय तुमच्या वडिलांना प्रभूने प्रेम करण्यासाठी निवडले, आणि त्यांच्यानंतर त्यांचे वंशज म्हणजे तुम्हाला सर्व राष्ट्रांमधून निवडले, आजच्या दिवसाप्रमाणे. आणि तुम्ही तुमच्या हृदयाचा कठोरपणा दूर कराल आणि तुमची मान कठोर करणार नाही. कारण तुमचा प्रभु देव, हा देवांचा देव आणि प्रभूंचा प्रभु, महान, सामर्थ्यवान आणि भयंकर देव आहे, जो कोणाचाही पक्षपात करत नाही आणि लाच घेत नाही. तो परदेशी, अनाथ आणि विधवा यांना न्याय देतो, आणि परदेशीवर प्रेम करून त्याला अन्न आणि वस्त्र देतो. आणि तुम्ही परदेशीवर प्रेम कराल, कारण तुम्ही इजिप्तच्या भूमीत परदेशी होता.

प्रभु तुझा देव याचे भय धर, आणि त्यालाच सेवा कर, आणि त्याच्याशी चिकटून राहा, आणि त्याच्या नावाने शपथ घे. हाच तुझा अभिमान आहे, आणि हाच तुझा देव आहे, ज्याने तुझ्यासाठी त्या मोठ्या आणि गौरवशाली गोष्टी केल्या, ज्या तुझ्या डोळ्यांनी पाहिल्या. सत्तर आत्म्यांसह तुझे वडील इजिप्तला गेले, पण आता प्रभु तुझ्या देवाने तुला आकाशातील तार्यांसारखे असंख्य केले आहे.

११

आणि तू तुझ्या देवा प्रभूवर प्रेम करशील, आणि त्याचे रक्षण, त्याचे विधी, त्याच्या आज्ञा आणि त्याचे न्याय सर्व दिवस पाळशील. आणि तुम्हाला आज कळेल, कारण तुमची मुले नाहीत, जितकी जाणत नाहीत किंवा त्यांनी तुझ्या देवाच्या प्रभूचे शिक्षण पाहिले नाही, आणि त्याच्या महान गोष्टी, आणि बलवान हात, आणि उंच बाहू, आणि त्याची चिन्हे व त्याचे चमत्कार, जे त्याने मिसरच्या मध्यभागी मिसरचा राजा फारो याच्यावर व त्याच्या सर्व भूमीवर केले. आणि त्याने मिसरी लोकांच्या सैन्याशी, त्यांच्या रथांशी, त्यांच्या घोड्यांशी आणि त्यांच्या शक्तीशी जे केले, तांब्या समुद्राच्या पाण्याने त्यांच्या चेहऱ्यावर कसे पूर आणला जेव्हा ते तुमचा पाठलाग करत

होते, आणि प्रभूने त्यांना आजच्या दिवसापर्यंत नष्ट केले, आणि रानात तुम्ही या ठिकाणी येईपर्यंत त्याने आमच्यासाठी जे काही केले ते सर्व आणि त्याने दाथान आणि अबीरोन यांना, जे एलीआबाचे मुलगे होते, रऊबेनाचा मुलगा, त्यांना काय केले, ज्यांना पृथ्वीने आपले तोंड उघडून गिळून टाकले, त्यांना आणि त्यांची घरे आणि त्यांचे तंबू आणि त्यांची सर्व संपत्ती जी त्यांच्या सोबत होती, सर्व इस्राएलाच्या मध्ये. कारण तुमच्या डोळ्यांनी प्रभूची सर्व महान कामे पाहिली आहेत, जी त्याने आज तुमच्यामध्ये केली आहेत.

आणि तुम्ही त्याच्या सर्व आज्ञा पाळाल ज्या मी आज तुम्हाला देत आहे, जेणेकरून तुम्ही जगाल, आणि तुमची वाढ होईल, आणि प्रवेश करून ती भूमी वतन म्हणून मिळवाल, ज्यासाठी तुम्ही यार्देन नदी ओलांडत आहात, तिचा वारसा घेण्यासाठी. यासाठी की तुम्ही त्या पृथ्वीवर दीर्घकाळ जगाल, ज्याची प्रभूने तुमच्या वडिलांना आणि त्यांच्यानंतर त्यांच्या वंशजांना देण्याची शपथ घेतली होती, ती दूध आणि मध वाहणारी भूमी. आहे कारण ती जमीन ज्यामध्ये तू तेथे प्रवेश करतोस ती वारसा मिळवण्यासाठी, इजिप्तची जमीन जशी आहे तशी नाही, जिथून तुम्ही तेथून बाहेर आला आहात, जेव्हा ते बी पेरतात आणि त्यांच्या पायांनी पाणी देतात, जसे भाज्यांची बाग. पण ज्या जमिनीत तू तेथे प्रवेश करतोस ती वारसा मिळवण्यासाठी, ती जमीन डोंगराळ आणि सपाट आहे, आकाशाच्या पावसापासून पाणी पिईल. भूमी, जिला तुझा प्रभु देव सतत पाहतो, तुझ्या प्रभु देवाचे डोळे तिच्यावर वर्षाच्या सुरुवातीपासून ते वर्षाच्या समाप्तीपर्यंत असतात.

जर परंतु तुम्ही खरोखरच ऐकून सर्व आज्ञा पाळाल ज्या मी तुला आज देतो, प्रभु तुझ्या देवावर प्रेम करणे आणि त्याची सेवा करणे तुझ्या संपूर्ण हृदयाने आणि तुझ्या संपूर्ण आत्म्याने, आणि तो तुझ्या भूमीला ऋतूप्रमाणे लवकरचा आणि उशीरचा पाऊस देईल, आणि तू तुझे धान्य, तुझा द्राक्षरस आणि तुझे तेल आत आणशील. आणि तो तुझ्या शेतात तुझ्या गुरांना चारा देईल, आणि तू खाऊन तृप्त होशील, स्वतःसाठी लक्ष द्या की तुझे हृदय लठ्ठ होऊ नये, आणि तुम्ही भ्रष्ट व्हाल, आणि तुम्ही इतर देवांची सेवा कराल, आणि तुम्ही त्यांना नमन कराल आणि प्रभु तुमच्यावर क्रोधाने रागावला असता, तो आकाश बंद करील, आणि पाऊस पडणार नाही, आणि पृथ्वी

आपले फळ देणार नाही, आणि तुम्ही त्या चांगल्या पृथ्वीवरून, जी प्रभूने तुम्हाला दिली आहे, त्यावरून लवकरच नाश पावाल.

आणि तुम्ही ही वचने तुमच्या हृदयात आणि तुमच्या आत्म्यात टाकाल, आणि तुम्ही त्यांना तुमच्या हातावर चिन्हासाठी बांधाल, आणि ते तुमच्या डोळ्यांसमोर अढळ असेल, आणि तुम्ही आपल्या मुलांना त्यांच्याविषयी बोलणे शिकवाल, तुम्ही घरात बसलेला असताना, आणि तुम्ही मार्गावर जात असताना, आणि तुम्ही झोपत असताना, आणि तुम्ही उठत असताना. आणि तुम्ही त्यांना तुमच्या घरांच्या चौकटींवर आणि तुमच्या वेशींवर लिहाल. यासाठी की तुम्ही दीर्घायुषी व्हाल, आणि तुमच्या पुत्रांचे दिवस पृथ्वीवर, ज्याची शपथ प्रभूने तुमच्या वडिलांना घेतली की ती त्यांना देईल, जसे स्वर्गाचे दिवस पृथ्वीवर आहेत. आणि असे होईल की जर तुम्ही या सर्व आज्ञा ऐकाल ज्या मी आज तुम्हाला पाळण्यासाठी सांगतो, आमच्या प्रभु देवावर प्रेम करणे, आणि त्याच्या सर्व मार्गांनी चालणे, आणि त्याला चिकटून राहणे, आणि प्रभु ही सर्व राष्ट्रे तुमच्या समोरून बाहेर टाकेल, आणि तुम्ही मोठ्या आणि बलवान राष्ट्रांचा वारसा घ्याल जी तुमच्यापेक्षा अधिक आहेत. ज्या सर्व जागा तुमच्या पायांचे ठसे पडतील, त्या तुमच्या असतील, वाळवंटापासून आणि अंतिलिबानसापासून, आणि मेलास नदीपासून, युफ्रेटिस नदीपासून, आणि पश्चिमेकडील समुद्रापर्यंत तुझ्या सीमा असतील. तुमच्या समोर कोणीही विरोध करणार नाही, आणि तुमचा प्रभु देव सर्व पृथ्वीवर, ज्यावर तुम्ही पाऊल ठेवाल, तुमचा भय आणि तुमचे थरथरणे ठेवील, ज्या रीतीने त्याने तुमच्याशी बोलला.

पाहा, मी आज तुमच्यासमोर आशीर्वाद आणि शाप देतो, आशीर्वाद, जर तुम्ही तुमच्या देवा प्रभूच्या आज्ञा ऐकाल, ज्या मी आज तुम्हाला देत आहे, आणि शाप, जर तुम्ही तुमच्या प्रभु देवाच्या आज्ञा ऐकल्या नाहीत, ज्या मी तुम्हाला आज सांगतो, आणि त्या मार्गापासून भरकटलात जो मी तुम्हाला सांगितला होता, जाऊन अन्य देवांची सेवा करण्यासाठी, ज्यांना तुम्ही जाणत नाही. आणि असे होईल की जेव्हा प्रभु तुझा देव तुला त्या भूमीत आणील ज्यामध्ये तू तेथे वारसा घेण्यासाठी पार करत आहेस, तेव्हा तू आशीर्वाद गरीझीम डोंगरावर देशील आणि शाप एबाल

डोंगरावर देशील. नाही, पाहा, या गोष्टी यार्डनच्या पलीकडे आहेत, सूर्याच्या अस्ताच्या मार्गाच्या मागे, कनान भूमीत, जे पश्चिमेला राहणारे, गोलगोलच्या लागून, उंच एला वृक्षाच्या जवळ आहेत? तुम्ही यार्डन नदी ओलांडून त्या भूमीचा वारसा मिळवण्यासाठी प्रवेश करीत आहात, जी प्रभु आमचा देव तुम्हाला वाटणीद्वारे सर्व दिवस देतो, आणि तुम्ही तिच्यामध्ये राहाल.

आणि तुम्ही त्याच्या सर्व आज्ञा पाळण्याची काळजी घ्याल, आणि हे न्याय, जे मी आज तुमच्यासमोर देत आहे.

१२

आणि या आज्ञा आणि निर्णय, ज्या तुम्ही पाळाल करण्यासाठी त्या भूमीत जी प्रभु, तुमच्या वडिलांचा देव, तुम्हाला वाटा म्हणून देतो, सर्व दिवस जे तुम्ही त्या भूमीवर जगता. नाशाने तुम्ही नष्ट कराल सर्व ती ठिकाणे ज्यामध्ये त्यांनी तेथे त्यांच्या देवांची सेवा केली, ज्यांना तुम्ही वारसा म्हणून मिळवणार आहात त्यांना, उंच डोंगरांवर, आणि टेकड्यांवर, आणि दाट झाडाखाली. आणि तुम्ही त्यांच्या वेद्या नष्ट कराल, आणि तुम्ही त्यांचे स्तंभ फोडाल, आणि तुम्ही त्यांची उपवने तोडाल, आणि तुम्ही त्यांच्या देवांच्या कोरीव प्रतिमा अग्नीने जाळाल, आणि तुम्ही त्या स्थळातून त्यांचे नाव नष्ट कराल. तुम्ही तुमच्या देव प्रभूला असे करणार नाही. पण त्या ठिकाणी, जे ठिकाण प्रभु तुझा देव तुझ्या शहरांपैकी एका मध्ये आपले नाव ठेवण्यासाठी आणि बोलावले जाण्यासाठी निवडेल, तुम्ही शोधाल आणि तेथे याल. आणि तुम्ही तेथे तुमचे होमबली, तुमचे यज्ञ, तुमची प्रथमफळे, तुमच्या प्रार्थना, तुमचे ऐच्छिक अर्पण, तुमचे करार, तुमच्या गुरांचे प्रथमजात आणि तुमच्या मेंढरांचे प्रथमजात आणाल. आणि तुम्ही तेथे तुमच्या प्रभु देवासमोर खाल, आणि तुम्ही सर्व गोष्टींवर आनंद कराल ज्यावर तुम्ही हात ठेवाल, तुम्ही आणि तुमची घरे, कारण प्रभु तुझ्या देवाने तुला आशीर्वाद दिला आहे.

तुम्ही ते सर्व करणार नाही जे आम्ही येथे आज करतो, प्रत्येकजण त्याच्या समोर जे आवडते ते करतो. कारण तुम्ही आतापर्यंत त्या विश्रांतीमध्ये आणि त्या वारसामध्ये आलेले नाही, जो आमचा प्रभु देव तुम्हाला देतो. आणि तुम्ही यॉर्डन नदी पार कराल, आणि तुम्ही त्या भूमीवर राहाल, जी आमचा प्रभु देव तुम्हाला वारसा म्हणून देत आहे, आणि तो तुम्हाला तुमच्या सभोवतालच्या सर्व शत्रूंपासून विश्रांती देईल, आणि तुम्ही सुरक्षिततेने राहाल. आणि ती जागा असेल, जी प्रभु तुझा देव आपले नाव तेथे बोलावण्यासाठी निवडेल, तेथे तुम्ही सर्व काही आणाल जे मी आज तुम्हाला आज्ञा करतो: तुमची होमार्पणे, आणि तुमची यज्ञार्पणे, आणि तुमचे दशमांश, आणि तुमच्या हातांची प्रथमफळे, आणि तुमच्या भेटींपैकी प्रत्येक निवडलेली गोष्ट, जी तुम्ही तुमच्या प्रभु देवाला नवस कराल. आणि तुम्ही तुमच्या देवा प्रभूसमोर आनंद कराल, तुम्ही आणि तुमचे पुत्र, आणि तुमच्या मुली, आणि तुमचे सेवक, आणि तुमच्या दासी, आणि तुमच्या वाटांवरील लेवी, कारण त्याला तुमच्यासोबत वाटा किंवा भाग नाही. स्वतःसाठी लक्ष द्या, तू तुझे होमबली प्रत्येक ठिकाणी अर्पण करू नकोस जेथे तू पाहशील. पण त्या ठिकाणी, जे प्रभू तुझा देव तुझ्या एका वंशांपैकी निवडेल, तेथे तुम्ही तुमचे होमार्पणे वाहून नेऊन अर्पण कराल, आणि तेथे तू सर्व काही कर जे मी आज तुला आज्ञा करतो. पण तुझ्या सर्व इच्छेनुसार तू बलिदान करशील आणि मांस खाशील, तुझ्या प्रभु देवाच्या आशीर्वादाप्रमाणे जो त्याने तुला प्रत्येक शहरात दिला आहे; अशुद्ध आणि शुद्ध दोघेही ते एकत्र खातील, जसे हरीण किंवा सांबर खातात. फक्त रक्त तुम्ही खाऊ नये, ते तुम्ही जमिनीवर ओता, जसे पाणी.

तू तुझ्या शहरांमध्ये तुझ्या धान्याचा दहावा भाग, तुझा द्राक्षारस, तुझे तेल, तुझ्या गुरांचे प्रथमजात, तुझ्या मेंढ्यांचे प्रथमजात, तुम्ही जितक्या प्रार्थना नवस कराल त्या सर्व, तुमचे करार आणि तुझ्या हातांची प्रथमफळे खाण्यास सक्षम होणार नाहीस. पण तुझा देव प्रभू ज्या जागेला निवडेल त्या जागी तुझा देव प्रभू समोर ते खाशील, तू आणि तुझा मुलगा, आणि तुझी मुलगी, तुझा सेवक, आणि तुझी दासी, आणि तुमच्या शहरांत राहणारा परदेशी, आणि तुझा देव प्रभू समोर तू ज्या सर्व गोष्टींवर तुझा हात लावशील त्यावर आनंद करशील.

स्वतःसाठी लक्ष दे की तू पृथ्वीवर जिवंत आहेस तोपर्यंत सर्व काळ लेवी लोकांना सोडू नकोस.

जर परंतु प्रभु तुझा देव तुझ्या सीमा विस्तारित करील, जसा त्याने तुला बोलला, आणि तू म्हणशील, मी मांस खाईन, जर तुझ्या आत्म्याला मांस खाण्याची इच्छा झाली, तर तुझ्या आत्म्याच्या सर्व इच्छेनुसार तू मांस खाशील. जर तुझा तो ठिकाण लांब असेल, जो प्रभू तुझा देव तेथे आपले नाव बोलावले जाण्यासाठी निवडेल, तर तू तुझी गुरे आणि तुझी मेंढरे ज्या देव तुला देईल त्यांपैकी बलि करशील, ज्या रीतीने मी तुला आज्ञा केली, आणि तू तुझ्या जिवाच्या इच्छेप्रमाणे तुझ्या शहरांमध्ये खाशील. जसा हरीण आणि सांबर खाल्ला जातो, तसा तू ते खाशील; तुझ्यामधील अशुद्ध आणि शुद्ध त्याचप्रमाणे खातील. रक्त खाऊ नये याची जोरदार दक्षता घ्या, कारण रक्त हा त्याचा जीव आहे, जीव मांसासोबत खाल्ला जाऊ नये. तुम्ही ते खाणार नाही; जमिनीवर ते पाण्याप्रमाणे ओता. तू ते खाणार नाहीस, जेणेकरून तुला आणि तुझ्या नंतर तुझ्या मुलांना चांगले होईल, जर तू तुझ्या प्रभू देवासमोर चांगले आणि आवडते करशील. शिवाय, तुझ्या पवित्र वस्तू जर तुला असतील, आणि तुझ्या प्रार्थना घेऊन तू त्या ठिकाणी येशील, जिथे प्रभु तुझा देव आपले नाव बोलावले जाण्यासाठी निवडेल. आणि तू तुझे होमबली करशील, ते मांस तू तुझ्या देवा प्रभूच्या वेदीवर अर्पण करशील, आणि तुझ्या यज्ञाचे रक्त तू तुझ्या देवा प्रभूच्या वेदीच्या पायथ्याशी ओतशील, आणि मांस तू खाशील. राखा आणि ऐक आणि तू सर्व शब्द पाळशील जे मी तुला आज्ञा करतो, जेणेकरून तुला आणि तुझ्या मुलांना युगानुयुग चांगले होईल, जर तू तुझ्या प्रभू देवासमोर आनंददायक आणि चांगले करशील.

जर तुझा देव प्रभु त्या राष्ट्रांचा नाश करील, ज्यांच्या भूमीचा वारसा घेण्यासाठी तू तेथे प्रवेश करत आहेस, तुझ्यासमोरून, आणि तू तिचा ताबा घेशील, आणि तू त्यांच्या भूमीत वस्ती करशील, स्वतःसाठी लक्ष द्या की तू त्यांच्या मागे जाण्यासाठी शोधून काढू नकोस, त्यांचा तुझ्या समोरून पूर्णपणे नाश झाल्यानंतर, असे म्हणत की, ही राष्ट्रे आपल्या देवांची सेवा कशी करतात? मी सुद्धा तसेच करीन. तू तुझ्या देवाला अशा प्रकारे करू नकोस, कारण प्रभूने ज्या घृणास्पद गोष्टींचा द्वेष केला, त्या त्यांनी आपल्या देवांसाठी केल्या, कारण ते आपल्या मुलांना आणि आपल्या मुलींना

अग्नीत जाळतात आपल्या देवांसाठी.

१३

प्रत्येक शब्द जो मी आज तुम्हाला आज्ञा करतो, तो तुम्ही पाळून चालण्यासाठी ठेवाल, त्यात तुम्ही भर घालणार नाही, किंवा त्यातून काही काढून टाकणार नाही.

जर तुझ्यामध्ये एखादा संदेष्टा किंवा स्वप्न पाहणारा उठतो आणि तुला चिन्ह किंवा चमत्कार देतो आणि जे चिन्ह किंवा चमत्कार त्याने तुझ्याशी बोलले ते घडून येईल, असे म्हणत की, चला आणि इतर देवांची सेवा करू ज्यांना तुम्ही जाणत नाही, तुम्ही त्या संदेष्ट्याचे शब्द किंवा त्या स्वप्न पाहणाऱ्याचे स्वप्न ऐकू नका, कारण प्रभु तुमचा देव तुम्हांला परीक्षा घेत आहे, हे जाणण्यासाठी की तुम्ही तुमच्या देवावर तुमच्या संपूर्ण हृदयाने आणि तुमच्या संपूर्ण आत्म्याने प्रेम करता की नाही. तुमच्या देवाच्या प्रभूच्या मागे जा, आणि त्याला भय धरा, आणि त्याचा आवाज ऐका, आणि त्याला धरून राहा. आणि तो संदेष्टा किंवा तो स्वप्न पाहणारा मरेल, कारण त्याने तुला प्रभु तुझ्या देवापासून फसवण्यासाठी बोलला, ज्याने तुला मिसर देशातून बाहेर आणले, ज्याने तुला गुलामगिरीतून सोडवले, तुला त्या मार्गापासून बाहेर काढण्यासाठी, ज्यामध्ये चालण्यासाठी प्रभु तुझ्या देवाने तुला आज्ञा केली, आणि तू त्या वाईटाला तुमच्यामधून नष्ट करशील.

जर तुझा भाऊ तुझ्या पित्याकडून किंवा तुझ्या आईकडून, किंवा तुझा मुलगा, किंवा तुझी मुलगी, किंवा तुझी बायको जी तुझ्या छातीत आहे, किंवा तुझ्या आत्म्यासारखा समान मित्र तुला गुप्तपणे उद्युक्त करावा, म्हणत, चला आणि इतर देवांची सेवा करू, ज्यांना तू आणि तुझे पिता जाणत नव्हते, तुमच्या सभोवतालच्या राष्ट्रांच्या देवांपासून, जे तुला जवळ येणारे आहेत किंवा तुझ्यापासून दूर आहेत, पृथ्वीच्या एका टोकापासून पृथ्वीच्या दुसऱ्या टोकापर्यंत, तू त्याला संमती देणार नाहीस आणि तू त्याचे ऐकणार नाहीस, आणि तुझा डोळा त्याच्यावर दया करणार नाही. तू

त्याच्यावर इच्छा करणार नाहीस किंवा त्याला झाकणार नाहीस. घोषणा करून तू त्याच्याबद्दल जाहीर करशील, आणि त्याला मारण्यासाठी सर्वप्रथम तुझे हात त्याच्यावर असतील, आणि शेवटी सर्व लोकांचे हात त्याच्यावर असतील. आणि ते त्याला दगडांनी दगडमार करतील, आणि तो मरेल, कारण त्याने तुला तुझा देव प्रभु यापासून फिरवायला शोधले, ज्याने तुला मिसर देशातून, गुलामगिरीच्या घरातून बाहेर आणले. आणि सर्व इस्राएल ऐकून भिईल, आणि तुमच्यामध्ये या दुष्ट वचनाप्रमाणे अजून करणे जोडणार नाही.

जर तू तुझ्या एका शहरात, जे प्रभु तुझा देव तुला तेथे राहण्यासाठी देतो, काही लोक म्हणताना ऐकशील, तुमच्यामधून बेकायदेशीर माणसे बाहेर गेली, आणि त्यांनी त्यांच्या जमिनीवर राहणाऱ्या सर्वांना फिरवले, म्हणत, चला आणि इतर देवांची सेवा करू, ज्यांना तुम्ही ओळखत नव्हता. आणि तणाव आणि प्रश्न, आणि तुम्ही अत्यंत शोधाल, आणि पाहा, हे वचन स्पष्टपणे सत्य आहे, हे घृणास्पद तुमच्यामध्ये घडले आहे, त्या भूमीतील सर्व रहिवाशांना तलवारीच्या खूनाने नष्ट करून टाकशील, तुम्ही ते आणि त्यातील सर्व गोष्टी शापाने शापित कराल. आणि तिची सर्व लूट तू तिच्या रस्त्यांत गोळा करशील, आणि शहर आगीत जाळशील, आणि तिची सर्व लूट सर्व लोकांसह तुझ्या प्रभु देवासमोर, आणि ते कायमचे निर्जन राहील, ते पुन्हा बांधले जाणार नाही. आणि तुझ्या हातात समर्पित वस्तूंपैकी काहीही जोडले जाणार नाही, जेणेकरून प्रभु आपल्या क्रोधाच्या रागापासून फिरेल, आणि तुला दया देईल, आणि तुझ्यावर दया करील, आणि तुला वाढवील, ज्या रीतीने त्याने तुझ्या वडिलांना शपथ घेतली, जर तू तुझ्या देवा प्रभूचा आवाज ऐकशील, त्याच्या आज्ञांचे पालन करशील, ज्या मी आज तुला देतो, आणि तुझ्या देवा प्रभूसमोर चांगले व आवडते करशील.

१४

तुम्ही तुमच्या देव प्रभूची मुले आहात, तुम्ही मृत व्यक्तीसाठी तुमच्या डोळ्यांच्या मध्ये टक्कल

ठेवणार नाही. कारण तू तुझ्या प्रभु देवाला पवित्र लोक आहेस, आणि तुझ्या प्रभु देवाने तुला निवडले आहे की तू त्याचे विशेष लोक व्हावेस, पृथ्वीच्या पाठीवरील सर्व राष्ट्रांपैकी. तुम्ही कोणतीही अमंगळ वस्तू खाणार नाही. ही गुरे जी तुम्ही खाल: गुरांपासून वासरू, आणि मेंढ्यांपासून कोकरू, आणि बकऱ्यांपासून करडू, हरीण, हरीणशाफ, पायगार्ग, ओरिक्स आणि जिराफ. प्रत्येक प्राणी जो खुर विभाजित करतो आणि दोन खुरांचे नखे फाडतो, आणि पशूंमध्ये जुगाली करतो, हे तुम्ही खाल. आणि या तुम्ही खाणार नाही - जे रवंथ वर आणतात त्यांच्यापासून, आणि जे खूर विभाजन करतात त्यांच्यापासून, आणि जे नखे असतात त्यांच्यापासून - उंट, आणि ससा, आणि खडकातील बॅजर, कारण ते रवंथ वर आणतात, आणि खूर विभाजन करत नाहीत, या तुम्हाला अशुद्ध आहेत. आणि डुक्कर, कारण ते खूर विभाजित करते आणि खुराचे नखे फाडते, परंतु रवंथ चावत नाही, हे तुम्हाला अशुद्ध आहे; त्यांचे मांस तुम्ही खाणार नाही, त्यांच्या मृतदेहाला स्पर्श करणार नाही.

आणि पाण्यातील सर्वांपैकी ज्यांना पंख आणि खवले आहेत, ते सर्व तुम्ही खाल. आणि ज्या सर्वांना पंख आणि खवले नाहीत, ते तुम्ही खाणार नाही, ते तुम्हाला अशुद्ध आहेत. प्रत्येक शुद्ध पक्षी तुम्ही खावा. आणि या गोष्टी तुम्ही त्यांच्यापैकी खाणार नाही: गरुड, आणि ग्रिफिन, आणि मत्स्यगरुड. आणि गिधाड, आणि घार, आणि त्याच्यासारखे, आणि चिमणी, आणि घुबड, आणि कोळी, आणि बगळा, आणि हंस आणि आयबिस, आणि जलकाक, आणि बहिरी आणि त्यासारखे, आणि हुदहुद आणि रात्रीचा कावळा, आणि पेलिकन, आणि प्लोव्हर, आणि त्यांच्यासारखे, आणि जांभळा पाणी कोंबडी, आणि वटवाघूळ. पक्ष्यांच्या सर्व रेंगाळणाऱ्या गोष्टी तुम्हाला अशुद्ध आहेत, त्यांच्यापासून तुम्ही खाणार नाही. प्रत्येक शुद्ध पक्षी तुम्ही खाऊ शकता. प्रत्येक मृत शरीर तुम्ही खाऊ नये, ते तुमच्या शहरांमधील निवासी परदेशी व्यक्तीला दिले जाईल आणि तो खाईल, किंवा तुम्ही ते परदेशी व्यक्तीला विकाल, कारण तुम्ही तुमच्या देवा प्रभूचे पवित्र लोक आहात. तुम्ही कोकरू त्याच्या आईच्या दुधात शिजवू नये.

तुझ्या बीजाच्या सर्व उत्पन्नाचा दहावा भाग तू दहावा भाग म्हणून देशील, तुझ्या शेताचे उत्पन्न

दरवर्षी. आणि तू ते त्या ठिकाणी खाशील, जेथे प्रभु तुझा देव आपले नाव बोलावले जाण्यासाठी निवडेल, तेथे तू आपल्या धान्याचे, द्राक्षरसाचे आणि तेलाचे दशमांश, आणि आपल्या गुरांचे व मेंढरांचे प्रथमजात आणशील, यासाठी की तू सर्व दिवस प्रभु आपल्या देवाचे भय बाळगणे शिकशील. जर पण हा मार्ग तुझ्यापासून लांब होईल, आणि तू त्यांना अर्पण करण्यास सक्षम नसशील, कारण ते ठिकाण तुझ्यापासून लांब आहे ज्याला तुझा देव प्रभु तेथे आपले नाव बोलावले जाणे निवडेल, कारण तुझा देव प्रभु तुला आशीर्वाद देईल, आणि तू त्यांना चांदीसाठी विकशील, आणि ती चांदी तुझ्या हातात घेशील, आणि तू त्या ठिकाणी जाशील जे प्रभु तुझा देव निवडेल. आणि तू ज्या सर्व गोष्टींची तुझ्या मनाला इच्छा असेल त्यावर चांदी देशील, गुरांवर किंवा मेंढरांवर, किंवा द्राक्षरसावर किंवा मादक पेयावर, किंवा मादक पेयावर, किंवा ज्या सर्व गोष्टींची तुझ्या मनाला इच्छा असेल त्यावर, आणि तेथे तुझा देव प्रभु याच्यासमोर खाशील, आणि तू व तुझे घराणे आनंद करशील. आणि लेवी जो तुझ्या शहरांमध्ये आहे, कारण त्याला तुझ्याबरोबर भाग किंवा वाटा नाही आहे.

तीन वर्षांनंतर तू तुझ्या उत्पन्नाचा प्रत्येक दहावा भाग बाहेर आणशील, त्या वर्षी तू ते तुझ्या शहरांमध्ये ठेवशील. आणि लेवी येईल, कारण त्याला तुझ्यासोबत भाग किंवा वाटा नाही आहे, आणि परदेशी आणि अनाथ आणि विधवा जी तुझ्या शहरांत आहे, आणि ते खातील आणि तृप्त होतील, जेणेकरून प्रभु तुझा देव तुला तुझ्या सर्व कामांत जी तू करशील त्यांत आशीर्वाद देईल.

१५

सात वर्षांनी तू मुक्ती करशील. आणि अशा प्रकारे सुटकेची आज्ञा आहे: तू तुझ्या शेजाऱ्याचे प्रत्येक कर्ज जे तुला देणे आहे ते सोडशील, आणि तुझ्या भावाकडून तू मागणार नाहीस, कारण तुझ्या प्रभू देवाच्या नावाने सुटका जाहीर करण्यात आली आहे. परक्याकडून तू मागणी करशील जे काही तुझ्याकडे त्याच्याकडून असेल, पण तुझ्या भावाला तू तुझ्या कर्जाची माफी करशील.

कारण तुझ्यामध्ये कोणी अभावी राहणार नाही, कारण प्रभु तुझा देव तुला आशीर्वाद देईल त्या भूमीत, जी प्रभु तुझा देव तुला वाटणीने वारसा म्हणून देतो.

जर परंतु तुम्ही तुमच्या प्रभू देवाच्या आवाजाचे काळजीपूर्वक पालन कराल आणि या सर्व आज्ञा, ज्या मी आज तुला देत आहे, त्या पाळाल व पूर्ण कराल, कारण प्रभु तुझा देव याने तुला आशीर्वाद दिला आहे ज्या रीतीने त्याने तुला सांगितले होते, आणि तू अनेक राष्ट्रांना कर्ज देशील, परंतु तू कर्ज घेणार नाहीस, आणि तू अनेक राष्ट्रांवर राज्य करशील, परंतु ते तुझ्यावर राज्य करणार नाहीत.

जर तुझ्यामध्ये तुझ्या भावांपैकी कोणी अभावी झाला तुझ्या एका शहरात त्या भूमीमध्ये, जी प्रभु तुझा देव तुला देतो, तर तू तुझे हृदय कठोर करू नकोस, आणि तू तुझा हात तुझ्या गरजवंत भावापासून बंद करू नकोस. तू आपले हात त्याच्यासाठी उघडशील, आणि त्याला जितकी गरज आहे तितके कर्ज देशील, कारण तो गरजेत आहे. स्वतःसाठी लक्ष द्या की तुझ्या हृदयात अधर्माचा गुप्त शब्द उत्पन्न होऊ नये, असे म्हणत की, सातवे वर्ष, म्हणजे मुक्तीचे वर्ष जवळ येत आहे, आणि तुझा डोळा तुझ्या गरजवंत भावाकडे वाईट होऊ नये, आणि तू त्याला देणार नाहीस, आणि तो तुझ्याविरुद्ध प्रभूकडे ओरडेल, आणि तुझ्यामध्ये मोठे पाप होईल. तू त्याला नक्की देशील, आणि त्याला जितके गरज आहे तितके कर्ज देशील, कारण तो गरजेत आहे, आणि त्याला देताना तुझ्या हृदयात दुःख होणार नाही, कारण या शब्दामुळे प्रभु तुझा देव तुला तुझ्या सर्व कामांमध्ये आणि तू जेथे कोठे हात लावशील त्या सर्वांमध्ये आशीर्वाद देईल. कारण तुझ्या पृथ्वीवरून अभावी कधीही नाहीसा होणार नाही, म्हणून मी तुला हे वचन पाळण्याची आज्ञा करतो, असे म्हणत की, तू तुझ्या गरीब भावाला आणि तुझ्या पृथ्वीवरील गरजवंताला तुझे हात उघडशील.

जर तुझा हिब्रू भाऊ किंवा हिब्रू स्त्री तुला विकली गेली, तर ती तुझी सहा वर्षे सेवा करेल, आणि सातव्या वर्षी तू त्याला मुक्त करून तुझ्यापासून पाठवून देशील. जेव्हा तू त्याला तुझ्याकडून मुक्त करून पाठवशील, तेव्हा तू त्याला रिकाम्या हाताने पाठवू नयेस. तू त्याला तुझ्या मेंढ्यांपासून,

तुझ्या धान्यापासून आणि तुझ्या द्राक्षरसापासून तरतूद पुरवशील; जसा प्रभु तुझा देव याने तुला आशीर्वाद दिला, तसे तू त्याला देशील.

आणि तू लक्षात ठेवशील की तू मिसरच्या भूमीत सेवक होतास, आणि प्रभु तुझ्या देवाने तुला तेथून मुक्त केले, म्हणून मी तुला हे वचन पाळण्याची आज्ञा करतो. जर परंतु तो तुला म्हणतो, मी तुझ्यापासून बाहेर जाणार नाही, कारण त्याने तुझ्यावर आणि तुझ्या घरावर प्रेम केले आहे, कारण त्याला तुझ्याजवळ चांगले आहे. आणि तू सुई घेशील आणि त्याचा कान दरवाज्याकडे छेदशील, आणि तो तुला कायमचा सेवक असेल, आणि तुझ्या दासीशी देखील त्याचप्रमाणे करशील. तुझ्यासमोर ते तुझ्यापासून मुक्त होऊन जात असताना तुला कठीण वाटणार नाही, कारण त्याने सहा वर्षे भाडे कामगाराच्या वार्षिक वेतनाप्रमाणे तुझी सेवा केली आहे, आणि प्रभु तुझा देव तू जे काही करशील त्या सर्वात तुला आशीर्वाद देईल.

तुझ्या गुरांमध्ये आणि तुझ्या मेंढ्यांमध्ये जन्मलेले प्रत्येक प्रथमजात नर तू तुझ्या देवा प्रभूला पवित्र करशील. तुझ्या प्रथमजात वासरापासून काम करू नकोस आणि तुझ्या मेंढ्यांच्या प्रथमजातांची लोकर कातरू नकोस. प्रभूच्या समोर तू ते खाशील, वर्षानुवर्ष, त्या ठिकाणी जे प्रभू तुझा देव निवडेल, तू आणि तुझे घर. जर परंतु त्याच्यात दोष असेल, पांगळा किंवा आंधळा, वाईट दोष असेल, तर ते तुझ्या प्रभू देवाला अर्पण करू नकोस.

तुझ्या शहरांमध्ये तू ते खाशील, तुझ्यामध्ये जो अशुद्ध आहे आणि जो शुद्ध आहे तो त्याचप्रमाणे खाईल, जसे हरीण किंवा सांबर खातात. परंतु रक्त तुम्ही खाणार नाही, ते पाण्याप्रमाणे जमिनीवर ओतावे.

१६

तरुणांच्या महिन्याचे रक्षण कर, आणि तू तुझ्या प्रभू देवासाठी वल्हवडाचा सण करशील, कारण तरुणांच्या महिन्यात तू रात्री इजिप्तमधून बाहेर गेला होतास. आणि तू आपल्या प्रभु देवासाठी वल्हांडणाचा यज्ञ करशील, मेंढरे आणि बैल, त्या ठिकाणी जेथे प्रभु तुझा देव आपले नाव ठेवण्यासाठी निवडेल. तुम्ही त्यावर खमीर खाऊ नका, सात दिवस त्यावर बेखमीर भाकर, क्लेशाची भाकर खा, कारण तुम्ही उत्साहात मिसरमधून निघाला होता, जेणेकरून तुम्ही तुमच्या आयुष्यातील सर्व दिवस मिसर देशातून तुमच्या निर्गमनाचा दिवस आठवाल. तुला सात दिवस तुझ्या सर्व सीमांमध्ये खमीर दिसणार नाही, आणि पहिल्या दिवशी संध्याकाळी तू यज्ञ करशील त्या मांसापासून सकाळपर्यंत काहीही राहणार नाही. तू तुझ्या कोणत्याही शहरात वल्हांडणाचा यज्ञ करू शकणार नाहीस, जी शहरे प्रभु तुझा देव तुला देतो. पण त्या ठिकाणी, जे ठिकाण प्रभु तुझा देव निवडेल, त्याचे नाव तेथे बोलावले जाण्यासाठी, तू पास्का यज्ञ करशील संध्याकाळी सूर्यास्ताच्या वेळी, त्या वेळी जेव्हा तू इजिप्तमधून बाहेर आलास. आणि तू शिजवशील आणि भाजशील आणि त्या जागी खाशील, जी तुझा प्रभु देव निवडेल, आणि सकाळी परत फिरशील आणि तुझ्या घरी येशील. सहा दिवस तू बेखमीर भाकर खाशील, आणि सातव्या दिवशी तुझा देव परमेश्वर याच्यासाठी समारोपाचा सण असेल; त्या दिवशी तू कोणतेही काम करणार नाहीस, फक्त जे आत्म्यासाठी केले जाईल ते वगळता.

सात आठवडे तू तुझ्यासाठी मोजशील, तू कापणीवर विळा लावायला सुरुवात केल्यापासून, सात आठवडे मोजण्यास सुरुवात करशील. आणि तू आठवड्यांचा सण तुझ्या देवा प्रभूसाठी करशील, जसा तुझा हात बलवान आहे, जितके तुझा देव प्रभू देईल.

आणि तू प्रभू तुझ्या देवासमोर आनंद करशील, तू आणि तुझा पुत्र आणि तुझी मुलगी, तुझा सेवक आणि तुझी दासी आणि लेवी आणि परदेशी आणि अनाथ आणि विधवा जी तुमच्यामध्ये असेल, त्या ठिकाणी जिथे प्रभू तुझा देव त्याचे नाव बोलावले जाण्यासाठी निवडेल तेथे.

आणि तू लक्षात ठेवशील की तू इजिप्तच्या भूमीत नोकर होतास, आणि तू या आज्ञा पाळशील

आणि त्यांचे पालन करशील. मंडपांचा सण तू स्वतःसाठी सात दिवस साजरा करशील, जेव्हा तू तुझ्या खळ्यातून आणि तुझ्या द्राक्षकुंडातून गोळा करशील. आणि तू तुझ्या सणात आनंदित होशील, तू आणि तुझा मुलगा आणि तुझी मुलगी, तुझा सेवक आणि तुझी दासी आणि लेवी आणि परदेशी आणि अनाथ आणि विधवा जी तुझ्या नगरांत असेल. सात दिवस तुझा देव प्रभु त्या ठिकाणी सण साजरा करशील, जो तुझा देव प्रभु त्याच्यासाठी निवडेल, आणि जर तुझा देव प्रभु तुला तुझ्या सर्व उत्पन्नात आणि तुझ्या हातांच्या सर्व कामात आशीर्वाद देईल, तर तू आनंदित असशील.

वर्षातून तीन वेळा तुझा प्रत्येक पुरुष तुझ्या प्रभू देवासमोर त्या ठिकाणी दिसला जाईल, जे प्रभू निवडेल, बेखमीर भाकरीच्या सणात, आणि आठवड्यांच्या सणात, आणि मंडपांच्या सणात; तू तुझ्या प्रभू देवासमोर रिकाम्या हाताने दिसणार नाहीस. प्रत्येकजण आपल्या हातांच्या सामर्थ्यानुसार, प्रभु तुझा देव याने तुला दिलेल्या आशीर्वादानुसार द्यावे.

तू तुझ्या शहरांमध्ये, जी प्रभु तुझा देव तुला वंशांप्रमाणे देतो, तुझ्यासाठी न्यायाधीश आणि अधिकारी नेमशील, आणि ते लोकांचा न्यायी न्याय करतील. ते न्यायाला वळवत नाहीत, किंवा लाच घेत नाहीत, कारण भेटी शहाण्यांचे डोळे आंधळे करतात आणि न्यायी लोकांचे शब्द काढून टाकतात. न्यायाने न्यायाचा पाठपुरावा करा, जेणेकरून तुम्ही जगाल आणि प्रवेश करून त्या भूमीचा वारसा मिळवाल जी तुमचा प्रभु देव तुम्हाला देतो.

तू तुझ्या देवाच्या वेदीजवळ स्वतःसाठी कोणतेही झाड किंवा उपवन लावणार नाहीस. तू तुझ्यासाठी स्तंभ उभारू नकोस, ज्याचा तुझा देव प्रभूने द्वेष केला आहे.

१७

तू तुझ्या प्रभू देवाला वासरू किंवा मेंढरू यज्ञ करू नकोस, ज्यामध्ये त्याला काही दोष आहे, कोणतीही वाईट गोष्ट, कारण ते तुझ्या प्रभू देवाला घृणास्पद आहे.

जर पण तुझ्या एका शहरात, जे प्रभु तुझा देव तुला देतो, असा पुरुष किंवा स्त्री सापडली जो प्रभु तुझ्या देवासमोर वाईट करील, त्याचा करार मोडून जाणे, आणि आल्यावर ते इतर देवांची सेवा करावी, आणि त्यांना नमन करावे, सूर्याला, किंवा चंद्राला, किंवा आकाशातील जगातील सर्व गोष्टींना, ज्यांची मी तुला आज्ञा केली नाही, आणि तो तुला कळवेल आणि तू अत्यंत चौकशी करशील, आणि पाहा, खरोखर ते वचन घडले आहे, हे घृणास्पद इस्राएलमध्ये घडले आहे, आणि तू त्या माणसाला किंवा त्या स्त्रीला बाहेर आणशील, आणि तुम्ही त्यांना दगडांनी दगड मारशील, आणि ते मरतील. दोन साक्षीदारांवर किंवा तीन साक्षीदारांवर तो मरेल; जो मरणार आहे तो एका साक्षीदारावर मरणार नाही. आणि साक्षीदारांचा हात त्याला ठार मारण्यासाठी प्रथम त्याच्यावर असेल, आणि लोकांचा हात शेवटी असेल, आणि तुम्ही दुष्टाला तुमच्यामधून काढून टाकाल.

जर तुझ्यापासून न्यायात शब्द अशक्य होईल, रक्त आणि रक्ताच्या मधील, आणि न्याय आणि न्यायाच्या मधील, आणि स्पर्श आणि स्पर्शाच्या मधील, आणि विरोध आणि विरोधाच्या मधील, तुमच्या शहरांमधील न्यायाचे शब्द, तर तू उठून त्या जागेवर जाशील जी तुझा देव प्रभु तेथे निवडेल. आणि तू लेवी याजकांकडे जाशील आणि त्या दिवसांत जो न्यायाधीश असेल त्याच्याकडे जाशील, आणि चौकशी केल्यावर ते तुला निर्णय सांगतील. आणि तू त्या गोष्टीप्रमाणे करशील जी ते तुला त्या ठिकाणाहून जाहीर करतील, जो तुझा देव प्रभु निवडेल, आणि तुला जे काही विहित केले जाईल ते सर्व करण्यास तू पाळशील. कायद्याप्रमाणे आणि निर्णयाप्रमाणे जो ते तुला सांगतील, तसे तू करशील; ज्या शब्दापासून ते तुला कळवतील त्यापासून तू उजवीकडे किंवा डावीकडे वळणार नाहीस.

आणि जो माणूस गर्विष्ठपणाने वागेल, यासाठी की तुझ्या देवा प्रभूच्या नावावर सेवा करण्यासाठी उभे राहिलेल्या याजकाचे किंवा त्या दिवसांत जो न्यायाधीश असेल त्याचे पालन करणार नाही,

तो माणूस मरेल, आणि तू इस्राएलातून दुष्टाला काढून टाकशील. आणि सर्व लोक ऐकून भयभीत होतील आणि यापुढे अधर्माचरण करणार नाहीत.

जर तू त्या भूमीत प्रवेश करशील जी तुझा देव प्रभु तुला देतो, आणि तू तिचा वारसा घेशील, आणि तू तिच्यावर वास करशील, आणि तू म्हणशील, मी माझ्यावर शासक नेमीन, जसे माझ्या सभोवतीची उरलेली राष्ट्रे आहेत, तू आपल्यावर शासक नेमशील, ज्याला प्रभु देव निवडेल त्याला; तुझ्या भावांमधून तू आपल्यावर शासक नेमशील. तू आपल्यावर परका माणूस नेमण्यास समर्थ नसशील, कारण तो तुझा भाऊ नाही. कारण तो स्वतःसाठी घोडे वाढवणार नाही, आणि लोकांना इजिप्तला परत फिरवणार नाही, जेणेकरून त्याला घोडे वाढवता येणार नाहीत, पण प्रभूने सांगितले, तुम्ही या मार्गाने पुन्हा परत फिरणार नाही. आणि तो स्वतःसाठी बायका वाढवणार नाही, जेणेकरून त्याचे हृदय फिरणार नाही, आणि चांदी आणि सोने तो स्वतःसाठी फारच वाढवणार नाही.

आणि जेव्हा तो त्याच्या राज्याच्या सिंहासनावर बसेल, तेव्हा त्याने लेवी याजकांकडून हा द्वितीयविवरण एका पुस्तकात स्वतःसाठी लिहावा आणि ते त्याच्या सोबत असेल, आणि तो त्याच्या आयुष्यातील सर्व दिवस त्यामध्ये वाचेल, जेणेकरून तो तुझा प्रभू देव याचे भय बाळगणे शिकेल, आणि या सर्व आज्ञा पाळेल, आणि हे नियम पाळेल. यासाठी की त्याचे हृदय त्याच्या भावांपासून उंचावले जाऊ नये, यासाठी की आज्ञांपासून उजवीकडे किंवा डावीकडे उल्लंघन करू नये, यासाठी की त्याच्या राज्यावर तो आणि त्याचे पुत्र इस्राएलाच्या पुत्रांमध्ये दीर्घ दिवस राहावेत.

१८

याजकांना, लेवींना, लेवीच्या संपूर्ण वंशाला इस्राएलबरोबर भाग किंवा वाटा नसेल; प्रभूची अर्पणे

त्यांचा वाटा आहे, ती ते खातील. वाटा पण त्यांना त्यांच्या भाऊंमध्ये असणार नाही, प्रभु स्वतः त्याचा वाटा आहे, जसे त्याने त्याला सांगितले. आणि हा याजकांचा निर्णय आहे की लोकांकडून, यज्ञ करणाऱ्यांकडून यज्ञ घ्यावे, मग ते वासरू असो किंवा मेंढरू असो, आणि तू याजकाला खांदा, गालाचे तुकडे आणि पोट देशील. आणि तुझ्या धान्याची प्रथमफळे, आणि तुझ्या द्राक्षरसाची, आणि तुझ्या तेलाची, आणि तुझ्या मेंढरांच्या कातरणीची प्रथमफळे तू त्याला देशील. कारण प्रभूने त्याला तुझ्या सर्व वंशांतून निवडले आहे, प्रभू देवासमोर उभे राहण्यासाठी, सेवा करण्यासाठी आणि त्याच्या नावावर आशीर्वाद देण्यासाठी, तो आणि त्याचे पुत्र इस्राएलाच्या पुत्रांमध्ये.

जर पण तो लेवी इस्राएलच्या सर्व मुलांपैकी एका शहरातून येतो, जेथे तो स्वतः राहतो, कारण त्याचा आत्मा इच्छा करतो, त्या ठिकाणी जे तो निवडेल, तो आपल्या देवा प्रभूच्या नावाने सेवा करील, जसे त्याचे सर्व भाऊ लेवी तेथे तुझ्या देवा प्रभूसमोर उभे राहिलेले आहेत. तो विभागलेला वाटा खाईल, कुटुंबाप्रमाणे झालेल्या विक्रीशिवाय. जर तू त्या भूमीत प्रवेश केलास जी तुझा प्रभु देव तुला देतो, तर तू त्या राष्ट्रांच्या घृणास्पद गोष्टी करायला शिकणार नाहीस.

तुझ्यामध्ये असा कोणी आढळणार नाही जो आपल्या मुलाला किंवा मुलीला अग्नीत शुद्ध करतो, भविष्यवाणी करणारा, शकुनांचा अर्थ लावणारा, पक्षी शकुन पाहणारा आणि जादूटोणा करणारा. मंत्रोच्चार करून गाणे गाणारा, माध्यम, आणि शकुन विचारणारा, मृतांशी विचारणा करणारा. कारण जो कोणी ह्या गोष्टी करतो तो तुझा प्रभू देव याला घृणास्पद आहे, कारण याच घृणास्पद गोष्टींमुळे प्रभू त्यांना तुझ्या समोरून नष्ट करील. तू तुझ्या प्रभू देवासमोर परिपूर्ण असशील. कारण ही राष्ट्रे, ज्यांना तू त्यांचे वतन काढून घेतोस, ती शकुन आणि भविष्यवाण्या ऐकतात, परंतु तुला असे प्रभु तुझ्या देवाने दिले नाही.

प्रभु तुझा देव तुझ्या भावांमधून माझ्यासारखा एक संदेष्टा तुझ्यासाठी उभा करील, त्याचे तुम्ही ऐकाल. तुझ्या देवा परमेश्वराकडे होरेबमध्ये सभेच्या दिवशी तू मागितलेल्या सर्व गोष्टींप्रमाणे,

म्हणत, आम्ही तुझ्या देवा परमेश्वराचा आवाज पुन्हा ऐकणार नाही, आणि हा मोठा अग्नी आम्ही आता पाहणार नाही, नाहीतर आम्ही मरू. आणि प्रभूने मला म्हटले, ते तुझ्याशी जे काही बोलले ते सर्व योग्य आहे. मी त्यांच्या भावांमधून तुझ्यासारखा एक संदेष्टा त्यांच्यासाठी उभा करीन, आणि मी त्याच्या तोंडात माझे शब्द घालीन, आणि मी त्याला जे काही आज्ञा करीन ते तो त्यांना सांगेल. आणि जो माणूस माझ्या नावाने तो संदेष्टा जे काही बोलेल ते ऐकणार नाही, त्याला मी शिक्षा करीन. परंतु तो संदेष्टा जो अधर्माने माझ्या नावावर असा शब्द बोलेल जो मी बोलण्याची आज्ञा केली नाही, आणि जो इतर देवांच्या नावाने बोलेल, तो संदेष्टा मरेल. जर तू तुझ्या हृदयात म्हणशील, आम्हाला कसे कळेल तो शब्द जो प्रभूने बोलला नाही? जर तो संदेष्टा प्रभूच्या नावाने काहीही बोलेल, आणि ते होणार नाही आणि ते घडणार नाही, तर हे वचन प्रभूने बोलले नाही; दुष्टपणात तो संदेष्टा बोलला आहे, तुम्ही त्याला भीत असणार नाही.

१९

जर परंतु प्रभु तुझा देव त्या राष्ट्रांना नष्ट करील, ज्यांची भूमी तो देव तुला देतो, आणि तू त्यांचे वतन मिळवशील, आणि तू त्यांच्या नगरांमध्ये आणि त्यांच्या घरांमध्ये वस्ती करशील, तीन शहरे तू तुझ्यासाठी वेगळी करशील तुझ्या भूमीच्या मध्यभागी, जी प्रभु तुझा देव तुला देतो. तुझ्यासाठी मार्गाचा विचार कर, आणि तू तुझ्या पृथ्वीच्या सीमा तीन भागांत विभाजित करशील, ज्या प्रभु तुझा देव तुला वितरीत करतो, आणि प्रत्येक खुन्याला आश्रय असेल. ही खुन्याची आज्ञा असेल, जो तेथे पळून जाईल आणि जगेल, जो आपल्या शेजाऱ्याला न जाणता मारेल, आणि जो त्याचा कालपासून आणि परवापासून द्वेष करणारा नव्हता. आणि जो कोणी आपल्या शेजाऱ्यासोबत जंगलात लाकूड गोळा करण्यासाठी जातो, आणि लाकूड तोडताना त्याचा हात कुऱ्हाडीने सरकतो, आणि झाडापासून लोखंड पडून शेजाऱ्याला लागतो, आणि तो मरतो, तर हा यांपैकी एका शहरात पळून जाईल, आणि जगेल. यासाठी की रक्ताचा बदला घेणारा खुन्याचा पाठलाग करून त्याला पकडू नये, कारण त्याचे हृदय गरम झाले आहे, आणि जर मार्ग लांब असेल तर

त्याला पकडून त्याचा आत्मा मारील, आणि याला मृत्यूचा न्याय नाही, कारण तो कालच्या आधी किंवा तिसऱ्या दिवसाच्या आधी त्याचा द्वेष करणारा नव्हता. यामुळे मी तुला ही आज्ञा देतो, असे म्हणतो: तू आपल्यासाठी तीन शहरे वेगळी करशील.

जर परंतु प्रभु तुझा देव तुझ्या सीमा वाढवील, ज्या रीतीने त्याने तुझ्या वडिलांना शपथ घेतली होती, आणि प्रभु तुला सर्व भूमी देईल, जी त्याने तुझ्या वडिलांना देण्यास सांगितली होती, जर तू हे सर्व आज्ञा ऐकून पाळशील, ज्या मी तुला आज सांगतो, प्रभु तुझ्या देवावर प्रेम करणे, त्याच्या सर्व मार्गांनी सर्व दिवस चालणे, तर तू तुझ्यासाठी या तीन शहरांबरोबर आणखी तीन शहरे जोडशील. आणि निर्दोष रक्त त्या भूमीत ओतले जाणार नाही, जी प्रभु तुझा देव तुला वतन म्हणून देतो, आणि तू रक्ताने दोषी ठरणार नाहीस.

जर तुझ्यामध्ये एखादा माणूस आपल्या शेजाऱ्याचा द्वेष करणारा असेल, आणि त्याला टपून राहील, आणि त्याच्यावर उठेल, आणि त्याच्या आत्म्याला मारील, आणि तो मरेल, आणि यांपैकी एका शहरात पळून जाईल, आणि त्याच्या शहराची वडीलांची सभा पाठवेल, आणि त्याला तेथून घेतील, आणि त्याला रक्ताच्या नातेवाईकांच्या हातात सुपूर्द करतील, आणि तो मरेल. तुझा डोळा त्याच्यावर दया करणार नाही, आणि तू निर्दोष रक्त इस्राएलमधून शुद्ध करशील, आणि तुझे कल्याण होईल.

तू आपल्या शेजाऱ्याच्या सीमा हलवू नयेस, ज्या तुझ्या वडिलांनी उभ्या केल्या होत्या त्या वारसात, जो तुला वारसा म्हणून मिळाला आहे त्या जमिनीत, जी प्रभु तुझा देव तुला चिठ्ठ्यांनी देतो. एका साक्षीदाराची साक्ष माणसाच्या विरुद्ध कोणत्याही अन्यायासाठी, कोणत्याही पापासाठी आणि कोणत्याही पापासाठी जो तो करील, ती मान्य राहणार नाही. दोन साक्षीदारांच्या तोंडावरून आणि तीन साक्षीदारांच्या तोंडावरून प्रत्येक वचन स्थापित होईल. जर पण एखादा अन्यायी साक्षीदार एखाद्या माणसाविरुद्ध उभा राहतो, त्याच्या अधर्माची साक्ष देत असतो, आणि ते दोन लोक ज्यांच्यात वाद आहे, ते प्रभूसमोर, याजकांसमोर आणि

न्यायाधीशांसमोर उभे राहतील, जे त्या दिवसांत असतील. आणि न्यायाधीशांनी अचूकपणे तपासणी करावी, आणि पाहा, अन्यायी साक्षीदाराने अन्यायी साक्ष दिली आहे, तो त्याच्या भावाविरुद्ध उभा राहिला आहे, आणि ज्या रीतीने त्याने आपल्या भावाविरुद्ध दुष्टपणे वागले, त्याप्रमाणे तुम्ही त्याला करा, आणि तुम्ही तुमच्यामधून वाईट काढून टाका. आणि उरलेले लोक ऐकून घाबरतील, आणि ते यापुढे तुमच्यामध्ये या दुष्ट वचनाप्रमाणे करणे चालू ठेवणार नाहीत. तुझा डोळा त्याच्यावर दया दाखवणार नाही, आत्म्याच्या ऐवजी आत्मा, डोळ्याच्या ऐवजी डोळा, दाताच्या ऐवजी दात, हाताच्या ऐवजी हात, पायाच्या ऐवजी पाय.

२०

जर तू तुझ्या शत्रूंविरुद्ध युद्धाला गेलास आणि घोडे, स्वार आणि तुझ्यापेक्षा अधिक लोक पाहिलेस, तर त्यांना घाबरू नकोस, कारण प्रभु तुझा देव तुझ्याबरोबर आहे, ज्याने तुला मिसर देशातून वर आणले. आणि असे होईल की जेव्हा तू युद्धाला जवळ जाशील, तेव्हा याजक जवळ येऊन लोकांशी बोलेल. आणि तो त्यांना म्हणेल, ऐक इस्राएला, तुम्ही आज तुमच्या शत्रूंविरुद्ध युद्धाला जात आहात, तुमचे हृदय कमकुवत होऊ नये, भिऊ नका, तुटू नका, आणि त्यांच्या चेहऱ्यापासून मागे वळू नका. कारण प्रभु तुमचा देव जो तुमच्या पुढे जात आहे तुमच्या सोबत, तुमच्या शत्रूंविरुद्ध तुमच्या बाजूने लढण्यासाठी आणि तुम्हाला वाचवण्यासाठी.

आणि लेखक लोकांशी बोलतील, म्हणत, कोण तो माणूस ज्याने नवीन घर बांधले आहे आणि त्याचे समर्पण केले नाही? तो जाऊ द्या आणि आपल्या घरी परत जाऊ द्या, असे नाही की तो युद्धात मरेल आणि दुसरा माणूस त्याचे समर्पण करेल. आणि कोण तो माणूस आहे ज्याने द्राक्षमळा लावला आणि त्यातून आनंदित झाला नाही? तो जावो आणि आपल्या घरी परत फिरो, युद्धात मरू नये, आणि दुसरा माणूस त्यातून आनंदित होईल. आणि कोण तो माणूस आहे ज्याने बायकोशी लग्नाचे वचन दिले आहे आणि तिला घेतले नाही? त्याला जाऊ द्या आणि त्याच्या घरी

परत जाऊ द्या, असे नाही की तो युद्धात मरेल आणि दुसरा माणूस तिला घेईल. आणि लेखक लोकांशी बोलण्यास पुढे जातील, आणि म्हणतील, कोण तो माणूस जो भयभीत आणि हृदयाने भित्रा आहे? तो जाऊन आपल्या घरी परत फिरो, जेणेकरून तो आपल्या भावाचे हृदय भित्रा करणार नाही, जसे त्याचे स्वतःचे आहे. आणि असे होईल की जेव्हा लिपिक लोकांशी बोलणे थांबवतील, तेव्हा ते लोकांच्या पुढे जाणाऱ्या सैन्याचे शासक नेमतील.

जर तू एखाद्या शहराविरुद्ध युद्ध करण्यासाठी जवळ जाशील, तर त्यांना शांतीने बोलाव. जर ते तुला शांततापूर्ण उत्तर देतील आणि तुझ्यासाठी उघडतील, तर सर्व लोक जे त्यामध्ये सापडतील ते तुला कराधीन आणि तुझे प्रजाजन असतील. जर पण ते तुझे पालन करणार नाहीत आणि तुझ्याविरुद्ध युद्ध करतील, तर तू त्याला वेढा घालशील. जोपर्यंत प्रभु तुझा देव तिला तुझ्या हातात देईल, आणि तू तिच्या प्रत्येक पुरुषाला तलवारीने ठार मारशील. स्त्रिया आणि सामान वगळता, सर्व गुरेढोरे आणि शहरात जे काही असेल ते सर्व आणि सर्व लूट तू स्वतःसाठी लुटशील, आणि तुझ्या शत्रूंची सर्व लूट तू खाशील, जी तुझा प्रभु देव तुला देतो. अशा प्रकारे तू सर्व शहरांशी वागशील जी तुझ्यापासून अत्यंत दूर आहेत, या राष्ट्रांच्या शहरांपैकी नाहीत. ज्यांची भूमी तुझा देव प्रभु तुला वारसा म्हणून देतो. तुम्ही कोणत्याही श्वास घेणाऱ्या प्राण्याला जिवंत ठेवू नका. पण तुम्ही त्यांना शापित करा - हित्ती, अमोरी, कनानी, परिज्जी, हिव्वी, यबूसी आणि गिर्गाशी यांना - ज्या रीतीने तुझा देव प्रभूने तुला आज्ञा केली आहे. यासाठी की ते तुम्हाला त्यांच्या सर्व घृणास्पद गोष्टी करायला शिकवू नयेत, ज्या त्यांनी त्यांच्या देवांसाठी केल्या, आणि तुम्ही तुमच्या प्रभू देवासमोर पाप कराल.

जर तू एखाद्या शहराला अनेक दिवस वेढा घालून त्याच्याविरुद्ध युद्ध करून ते ताब्यात घेण्यासाठी वेढा घातलास, तर तू त्याची झाडे नष्ट करू नकोस, त्यांच्यावर कुऱ्हाड चालवू नकोस, परंतु त्यांच्यापासून खाशील, पण ती तोडशील नाहीस, कारण शेतातील झाड काय मनुष्य आहे की तुझ्यासमोरून कुंपणात प्रवेश करावा? पण ज्या झाडाबद्दल तुला माहीत आहे की ते फळ देणारे नाही, ते तू नाश करशील आणि तोडून टाकशील, आणि त्या शहराविरुद्ध वेढा काम बांधशील, जे

तुझ्याशी युद्ध करते, जोपर्यंत ते सुपूर्द केले जाणार नाही.

२१

जर परंतु जखमी त्या भूमीत सापडला, ज्या तुझा प्रभु देव तुला वारसा म्हणून देतो, मैदानात पडलेला, आणि मारणाऱ्याला ते जाणत नाहीत. तुझी वडीलांची सभा आणि तुझे न्यायाधीश बाहेर जातील, आणि ते मारलेल्या माणसाच्या भोवतीच्या शहरांपर्यंत अंतर मोजतील. आणि जखमी माणसाला जवळचे शहर असेल, आणि त्या शहराची वडिलांची सभा गुरांमधून एक कालवड घेईल, ज्याने काम केलेले नाही, आणि ज्याने जू ओढलेले नाही. आणि त्या शहराची वडीलांची परिषद वासरू खाली आणणार खडबडीत दरीत, जी नांगरली गेली नाही किंवा पेरली गेली नाही, आणि त्या वासरूची मान मोडणार त्या दरीत. आणि लेवी याजक येतील, कारण प्रभु देवाने त्यांना त्याच्यासमोर उभे राहण्यासाठी आणि त्याच्या नावाने आशीर्वाद देण्यासाठी निवडले आहे, आणि त्यांच्या तोंडावरून सर्व वाद आणि सर्व स्पर्श यांचा निर्णय होईल. आणि त्या शहराच्या वडीलांची सर्व परिषद, जे जखमी माणसाजवळ येत आहेत, ते आपले हात त्या कालवडीच्या डोक्यावर धुतील, जिची मान दरीत मोडली गेली आहे, आणि उत्तर देऊन ते म्हणतील, आमच्या हातांनी हे रक्त ओतले नाही, आणि आमच्या डोळ्यांनी पाहिले नाही. हे प्रभु, तुझ्या लोकांवर इस्राएलवर कृपाळू हो, ज्यांना तू मुक्त केलेस, यासाठी की तुझ्या लोकांमध्ये इस्राएलमध्ये निर्दोष रक्ताचा दोष येऊ नये, आणि त्यांच्यासाठी त्या रक्ताचे प्रायश्चित्त होईल. तू मात्र निर्दोष रक्त तुमच्यातून काढून टाकशील, जर तू तुझ्या प्रभू देवासमोर चांगले आणि आवडते ते करशील.

जर तू तुझ्या शत्रूंविरुद्ध युद्धासाठी बाहेर गेला आणि प्रभु तुझा देव त्यांना तुझ्या हाती देईल, आणि तू त्यांची लूट लुटशील, आणि जर तू लुटीत एखादी सुंदर रूपाची स्त्री पाहशील, आणि तिची इच्छा करशील, आणि तिला तुझ्यासाठी पत्नी म्हणून घेशील आणि तू तिला आपल्या घरात आत

आणशील, आणि तू तिचे डोके मुंडन करशील, आणि तू तिची नखे छाटशील, आणि तू तिच्यापासून बंदिवासाची वस्त्रे काढून टाकशील, आणि ती तुझ्या घरात बसेल, आणि ती महिन्याभर पिता आणि आई यांच्यासाठी रडेल, आणि यानंतर तू तिच्याकडे जाशील आणि तिच्यासोबत राहशील, आणि ती तुझी पत्नी होईल.

आणि असे होईल की जर तू तिला नको म्हणशील, तर तू तिला मोकळी करून पाठवशील, आणि ती चांदीसाठी विकली जाणार नाही, तू तिला नाकारणार नाहीस, कारण तू तिला नम्र केलेस.

जर एखाद्या माणसाला दोन बायका असतील, त्यांच्यातील एक प्रिय आणि त्यांच्यातील एक तिरस्कृत, आणि त्या प्रिय व त्या तिरस्कृत दोघींनी त्याला मुले जन्माला घातली, आणि त्या तिरस्कृताचा मुलगा प्रथमजात असेल, आणि असे होईल की, ज्या दिवशी तो आपल्या मुलांना आपली मालमत्ता वाटून देईल, तो प्रियेच्या मुलाला प्रथमजन्माचे अधिकार देऊ शकणार नाही, द्वेषिताच्या प्रथमजन्म मुलाकडे दुर्लक्ष करून. पण त्याने द्वेष केलेल्या बायकोच्या जेष्ठ पुत्राला ओळखले पाहिजे आणि त्याला त्याच्याकडे सापडलेल्या सर्व गोष्टींपैकी दुप्पट वाटा द्यावा, कारण हा त्याच्या मुलांची सुरुवात आहे, आणि त्यालाच जेष्ठपणाचे अधिकार मिळणे योग्य आहे. जर पण कोणाला असा मुलगा असेल जो आज्ञाभंग करणारा आणि बंडखोर आहे, जो वडिलांचा आवाज आणि आईचा आवाज पाळत नाही, आणि ते त्याला शिस्त लावतात, आणि तो त्यांचे ऐकत नाही, आणि त्याला पकडून त्याचा बाप आणि त्याची आई त्याला त्याच्या शहराच्या वडीलांच्या सभेकडे आणि त्या ठिकाणाच्या दरवाजाकडे बाहेर आणणार. आणि ते त्यांच्या शहरातील पुरुषांना म्हणतील, हा आमचा मुलगा आज्ञा पाळत नाही आणि चिथावणी देतो, आमचा आवाज ऐकत नाही, बनावट नाणी बनवतो आणि दारू पितो. आणि त्याच्या शहरातील पुरुष त्याला दगडांनी दगडमार करतील, आणि तो मरेल, आणि तू त्यांच्यातून दुष्टाला काढून टाकशील, आणि उरलेले लोक ऐकून घाबरतील.

जर पण कोणाच्या बाबतीत मृत्युदंडाचा न्याय असलेले पाप झाले असेल, आणि तो मरण पावला

असेल, आणि तुम्ही त्याला झाडावर लटकवाल, त्याचे शरीर झाडावर झोपणार नाही, परंतु त्या दिवशी तुम्ही ते दफन कराल, कारण झाडावर लटकणारा प्रत्येक देवाने शापित आहे, आणि तुम्ही ती भूमी अपवित्र करणार नाही, जी तुझा प्रभु देव तुला वाटणीने देतो.

२२

तुझ्या भावाचा वासरू किंवा त्याची मेंढी मार्गावर भरकटताना पाहून, त्यांच्याकडे दुर्लक्ष करू नकोस; तू त्यांना आपल्या भावाकडे नक्कीच परत वळवशील आणि त्याला परत करशील. जर तुझा भाऊ तुझ्याजवळ येत नसेल किंवा तू त्याला ओळखत नसशील, तर तू त्याला आपल्या घरात आत ठेवशील, आणि तो तुझ्यासोबत राहील जोपर्यंत तुझा भाऊ त्यांना शोधणार नाही, आणि तू त्याला परत देशील. अशाच तू त्याच्या गाढवाबद्दल करशील, आणि अशाच तू त्याच्या वस्त्राबद्दल करशील, आणि अशाच तू तुझ्या भावाच्या सर्व हरवलेल्या वस्तूंबद्दल करशील, ज्या त्याच्याकडून हरवल्या असतील आणि तुला सापडल्या असतील, तू दुर्लक्ष करू शकणार नाहीस. तू तुझ्या भावाचा गाढव किंवा त्याचा वासरू रस्त्यात पडलेला पाहिल तर त्यांच्याकडे दुर्लक्ष करू नकोस, त्याच्यासोबत त्यांना उभे करशील.

स्त्रीने पुरुषाची वस्त्रे घालू नयेत, किंवा पुरुषाने स्त्रीचे वस्त्र घालू नये, कारण तुझा प्रभू देव यांना हे सर्व करणारे घृणास्पद आहेत. जर तू तुझ्या मार्गात किंवा कोणत्याही झाडावर किंवा जमिनीवर पक्ष्यांचे घरटे, पिल्ले किंवा अंडी भेटलीस, आणि आई पिल्लांवर किंवा अंड्यांवर उबवत असेल, तर तू मुलांसह आईला घेणार नाहीस. तू आईला पाठवून देशील, पण मुले तू तुझ्यासाठी घेशील, जेणेकरून तुझे कल्याण होईल आणि तू दीर्घायुषी होशील.

जर तू नवीन घर बांधशील, तर तू तुझ्या छतावर मुंडेर करशील, आणि तू तुझ्या घरात खून करणार नाहीस, जर कोणी त्यावरून पडला. तू तुझ्या द्राक्षमळ्यात भिन्न बीज पेरू नकोस,

जेणेकरून उत्पन्न आणि जे बीज तू पेरशील ते तुझ्या द्राक्षमळ्याच्या उत्पन्नासोबत पवित्र केले जाणार नाही. तू वासरू आणि गाढव यांना एकत्र जुंपून नांगरणी करू नकोस. तू बनावट कापड घालणार नाहीस, लोकर आणि तागाचे कापड एकत्र. वळणदार दोरे तू तुझ्या वस्त्रांच्या चार कोपऱ्यांवर स्वतःसाठी करशील, ज्यांनी तू स्वतःला झाकशील.

जर कोणी बायको घेतो आणि तिच्यासोबत राहतो, आणि तिचा तिरस्कार करतो आणि तो तिच्यावर बहाण्याचे शब्द ठेवेल, आणि तिचे नाव वाईट करेल, आणि म्हणेल, ही स्त्री मी घेतली आहे, आणि तिच्याजवळ गेलो, परंतु मला तिचे कौमार्य सापडले नाही, आणि मुलीचा बाप आणि आई घेऊन मुलीचे कौमार्य वडिलांच्या सभेकडे वेशीवर नेतील. आणि मुलीचा वडील वडीलांच्या सभेला बोलेल, माझी ही मुलगी मी या माणसाला बायको म्हणून दिली आहे, आणि तिचा तिरस्कार करून आता हा तिच्यावर बहाण्याचे शब्द लावतो, म्हणतो, मला तुझ्या मुलीचे कौमार्य सापडले नाही, आणि हे माझ्या मुलीचे कौमार्य आहे. आणि ते शहराच्या वडिलांच्या सभेसमोर वस्त्र पसरतील. आणि त्या शहराची वडिलांची परिषद त्या माणसाला घेईल, आणि ते त्याला शिकवतील, आणि त्यांनी त्याला शंभर शेकेल दंड करावा, आणि त्या तरुण स्त्रीच्या बापाला द्यावे, कारण त्याने इस्राएली कुमारीवर वाईट नाव आणले, आणि ती त्याची स्त्री राहील, तो तिला आयुष्यभर सोडू शकणार नाही.

जर पण हे वचन सत्य ठरले आणि त्या तरुणीचे कौमार्य सापडले नाही आणि ते त्या तरुण स्त्रीला तिच्या वडिलांच्या घराच्या दरवाजावर बाहेर आणतील, आणि त्यांनी तिला दगडांनी दगडमार करावी, आणि ती मरेल, कारण तिने इस्राएलाच्या मुलांमध्ये मूर्खपणा केला, तिच्या वडिलांच्या घरात व्यभिचार करून, आणि तू त्यांच्यातून वाईट काढून टाकशील.

जर परंतु एखादा पुरुष दुसऱ्या पुरुषाशी विवाहित स्त्रीसोबत झोपलेला सापडला, तर दोघांनाही मारावे, म्हणजे त्या स्त्रीसोबत झोपलेला पुरुष आणि ती स्त्री, आणि तू इस्राएलमधून दुष्टाला काढून टाकशील. जर पण एखादी कुमारी दासी एखाद्या पुरुषाला वाग्दत्त झाली असेल, आणि

एखाद्या माणसाने तिला शहरात शोधून तिच्याबरोबर संभोग केला, तुम्ही त्या दोघांना त्यांच्या शहराच्या वेशीवर बाहेर आणाल, आणि त्यांना दगडांनी दगडमार करण्यात येईल, आणि ते मरतील, ती तरुण स्त्री, कारण तिने शहरात ओरडले नाही, आणि तो पुरुष, कारण त्याने शेजाऱ्याच्या बायकोला नम्र केले, आणि तुम्ही तुमच्यामधून दुष्टाला काढून टाकाल. जर एखादा माणूस मैदानात वाग्दत्त मुलगी शोधतो आणि तिच्यावर जबरदस्ती करून तिच्याबरोबर झोपतो, तर तिच्याबरोबर झोपणाऱ्याला फक्त मारा. आणि त्या तरुण स्त्रीला मृत्यूचे पाप नाही आहे, जसे एखादा माणूस आपल्या शेजाऱ्यावर उठून त्याच्या आत्म्याचा खून करतो, तसे हे प्रकरण आहे, कारण शेतात त्याने तिला सापडले, ती वाग्दत्त केलेली तरुण स्त्री ओरडली, आणि तिला मदत करणारा कोणी नव्हता.

जर कोणी अशी कुमारी सापडली जी वाग्दत्त झाली नाही आहे आणि तिच्यावर जबरदस्ती करून तिच्यासोबत झोपला आणि सापडला, तो माणूस जो तिच्याबरोबर झोपला त्याने त्या तरुण स्त्रीच्या वडिलांना पन्नास चांदीचे दिद्राख्मा द्यावे, आणि ती त्याची स्त्री होईल, कारण त्याने तिला नम्र केले, तो तिला सर्व काळ सोडून देऊ शकणार नाही.

२३

माणूस आपल्या वडिलांची पत्नी घेणार नाही, आणि आपल्या वडिलांचे आच्छादन उघड करणार नाही.

कुचलेल्या अंडकोषाचा किंवा कापलेल्याचा प्रभूच्या सभेत प्रवेश होणार नाही। वेश्येपासून जन्मलेला प्रभूच्या सभेत प्रवेश करणार नाही.

अम्मोनी आणि मवाबी प्रभूच्या सभेत प्रवेश करणार नाही, आणि दहाव्या पिढीपर्यंत प्रभूच्या

सभेत प्रवेश करणार नाही, आणि युगापर्यंत. कारण त्यांनी तुम्हाला इजिप्तमधून बाहेर येताना मार्गात भाकरी आणि पाण्याने भेटण्यास नकार दिला, आणि कारण त्यांनी तुला शाप देण्यासाठी मेसोपोटामियातून बौराचा मुलगा बलाम याला भाड्याने घेतले. आणि तुझा प्रभु देव बलामाचे ऐकण्यास इच्छुक नव्हता, आणि तुझ्या प्रभु देवाने शापांना आशीर्वादात बदलले, कारण तुझ्या प्रभु देवाने तुझ्यावर प्रेम केले. तू त्यांना शांततापूर्ण आणि फायदेशीर गोष्टी कधीही संबोधित करणार नाहीस, तुझ्या सर्व दिवसांत, युगानुयुगे. तू इदूमी चा तिरस्कार करू नकोस, कारण तो तुझा भाऊ आहे; तू मिसरी चा तिरस्कार करू नकोस, कारण तू त्याच्या भूमीत परदेशी होतास. जर त्यांना मुले जन्माला आली तर तिसऱ्या पिढीत ती प्रभूच्या सभेत प्रवेश करतील.

जर तू आपल्या शत्रूंविरुद्ध तळ ठोकण्यासाठी बाहेर जाशील, तर प्रत्येक वाईट गोष्टीपासून स्वतःला दूर ठेव. जर तुझ्यामध्ये असा माणूस असेल जो रात्रीच्या स्त्रावामुळे शुद्ध नसेल, तर तो छावणीच्या बाहेर जाईल आणि छावणीत प्रवेश करणार नाही. आणि संध्याकाळच्या वेळी तो आपले शरीर पाण्याने धुवील, आणि सूर्य मावळल्यावर तो छावणीत प्रवेश करील. आणि छावणीच्या बाहेर तुला एक जागा असेल, आणि तू तेथे बाहेर जाशील. आणि तुझ्या पट्ट्यावर तुला एक खुंटी असेल, आणि जेव्हा तू बाहेर बसशील, तेव्हा तू त्यात खणशील, आणि आणून तू तुझा लाजिरवाणेपणा झाकशील. कारण प्रभु तुझा देव तुझ्या छावणीत चालतो, तुला सोडवण्यासाठी आणि तुझा शत्रू तुझ्या समोर देण्यासाठी, म्हणून तुझी छावणी पवित्र असेल, आणि तुझ्यात कोणत्याही गोष्टीची अशुद्धता दिसणार नाही, आणि तो तुझ्यापासून फिरेल.

तू त्याच्या स्वामीला सेवक परत देणार नाहीस, जो त्याच्या स्वामीकडून तुझ्याकडे आला आहे. तुझ्याबरोबर राहील, तुमच्यामध्ये राहील जेथे त्याला चांगले वाटेल; तू त्याला त्रास देणार नाहीस. इस्राएलच्या मुलींमधून वेश्या नसेल, आणि इस्राएलच्या मुलांमधून वेश्याव्यवसाय करणारा नसेल, इस्राएलच्या मुलींमधून दीक्षा देणारा नसेल, आणि इस्राएलच्या मुलांमधून दीक्षा घेणारा नसेल. तू वेश्येचे वेतन किंवा कुत्र्याचे बदल तुझ्या प्रभू देवाच्या घरात कोणत्याही नवसासाठी आणणार नाहीस, कारण हे दोन्ही तुझ्या प्रभू देवाला घृणास्पद आहेत.

तू तुझ्या भावाकडून चांदीचे व्याज, अन्नाचे व्याज आणि कर्ज म्हणून दिलेल्या कोणत्याही गोष्टीचे व्याज घेऊ नकोस. परदेशी ला तू व्याज घेशील, पण तुझ्या भावाला तू व्याज घेणार नाहीस, जेणेकरून प्रभु तुझा देव तुला आशीर्वाद देईल तुझ्या सर्व कामांमध्ये त्या पृथ्वीवर, ज्यामध्ये तू तिचा वारसा घेण्यासाठी तेथे प्रवेश करत आहेस.

जर तू तुझ्या प्रभू देवाला नवस केलास, तर तो पूर्ण करण्यास विलंब करू नकोस, कारण तुझा प्रभू देव तुझ्याकडून त्याची मागणी करील, आणि ते तुझ्यामध्ये पाप होईल. जर तू प्रार्थना करण्यास इच्छित नसशील, तर तुझ्यामध्ये पाप नाही. तुझ्या ओठांतून बाहेर येणारे तू पाळशील, आणि ज्या रीतीने तू परमेश्वर देवाला भेट म्हणून नवस केलास, जी तू तुझ्या तोंडाने बोललास, ती तू करशील.

जर तू तुझ्या शेजाऱ्याच्या कापणीत प्रवेश करशील आणि तू तुझ्या हातात कणसे गोळा करशील, तर तू तुझ्या शेजाऱ्याच्या कापणीवर विळा अजिबात ठेवणार नाहीस. जर तू तुझ्या शेजाऱ्याच्या द्राक्षमळ्यात प्रवेश करशील, तर तुझा आत्मा भरेपर्यंत द्राक्षे खाशील, परंतु भांड्यात टाकणार नाहीस.

२४

जर कोणी बायको घेतो आणि तिच्याबरोबर राहतो, आणि असे होईल की जर तिला त्याच्या समोर कृपा मिळाली नाही, कारण त्याने तिच्यामध्ये लाजिरवाणी गोष्ट शोधली, तर तो तिच्यासाठी घटस्फोटाचे पुस्तक लिहील, आणि तिच्या हातात देईल, आणि तो तिला त्याच्या घरातून बाहेर पाठवील. आणि निघून गेल्यावर ती दुसऱ्या पुरुषाची होईल, आणि तो शेवटचा पुरुष तिचा द्वेष करेल, आणि तिला घटस्फोटाचे पुस्तक लिहील, आणि तिच्या हातात देईल, आणि तिला त्याच्या घरातून पाठवून देईल, आणि तो शेवटचा पुरुष मरेल, ज्याने तिला

स्वतःसाठी पत्नी म्हणून घेतले होते, तो पूर्वीचा पुरुष ज्याने तिला पाठवून दिले होते, तो परत येऊन तिला आपली बायको म्हणून घेऊ शकणार नाही, तिच्या अशुद्ध होण्यानंतर, कारण हे तुझ्या प्रभू देवासमोर घृणास्पद आहे, आणि तुम्ही ती भूमी अशुद्ध करू नये, जी तुझा प्रभू देव तुला वाटा म्हणून देतो.

जर कोणी नुकतेच बायको घेतली असेल, तर तो युद्धात जाणार नाही, आणि त्याच्यावर कोणतेही काम लादले जाणार नाही, तो आपल्या घरात एक वर्ष निर्दोष राहील, आणि आपल्या बायकोला जिला त्याने घेतले आहे तिला आनंदित करेल.

तू गिरणीचा दगड तारण म्हणून घेणार नाहीस, आणि नाही वरचा गिरणीचा दगड, कारण हा आत्म्याला तारण म्हणून घेतो. जर पण एखादा माणूस त्याच्या भावांपैकी, इस्राएलच्या मुलांपैकी, एखाद्याचा आत्मा चोरताना सापडला, आणि त्याच्यावर जुलूम करून त्याला विकले, तर तो चोर मरेल, आणि तुम्ही दुष्टाला तुमच्यामधून काढून टाकाल. कुष्ठरोगाच्या स्पर्शाविषयी स्वतःसाठी अत्यंत लक्ष द्या, याजक लेवी तुम्हाला जो सर्व नियम जाहीर करतील त्याप्रमाणे करण्याचे पाळाल, ज्या रीतीने मी तुम्हाला आज्ञा केली त्याप्रमाणे करण्याचे रक्षण करा. लक्षात ठेव की प्रभु तुझ्या देवाने मिरियमला मार्गात काय केले, जेव्हा तुम्ही इजिप्तमधून बाहेर जात होता.

जर तुझ्या शेजाऱ्याचे काहीही कर्ज असेल, तर त्याचे तारण घेण्यासाठी तू त्याच्या घरात प्रवेश करणार नाहीस. बाहेर तू उभा राहशील, आणि ज्या माणसाकडे तुझे कर्ज आहे, तो तुला तारण बाहेर आणील. जर तो माणूस गरीब असेल, तर तू त्याच्या तारणात झोपणार नाहीस.
सूर्यास्ताच्या वेळी तू त्याचे गहाण नक्कीच परत करशील, आणि तो त्याच्या वस्त्रात झोपेल, आणि तो तुला आशीर्वाद देईल, आणि तुझ्या देवा प्रभूसमोर हे तुझ्यासाठी दयाळूपणा असेल. तू तुझ्या भावांपैकी किंवा तुझ्या शहरांत राहणाऱ्या परदेशीयांपैकी गरीब आणि गरजवंत माणसाच्या मजुरीचा अपराध करणार नाहीस. त्याच दिवशी तू त्याचे वेतन परत करशील, त्याच्यावर सूर्य मावळणार नाही, कारण तो गरीब आहे, आणि त्यामध्येच तो आशा धरतो, आणि तो तुझ्याविरुद्ध

प्रभूकडे ओरडेल, आणि तुझ्यामध्ये पाप असेल. वडील मुलांसाठी मरणार नाहीत, आणि पुत्र वडिलांसाठी मरणार नाहीत, प्रत्येकजण स्वतःच्या पापात मरेल. तू परक्याचा, अनाथाचा आणि विधवेचा न्याय वळवणार नाहीस तू विधवेचे वस्त्र तारण म्हणून घेणार नाहीस, आणि तू लक्षात ठेवशील की तू मिसर देशात दास होतास, आणि परमेश्वर तुझा देव याने तुला तेथून सोडवले; यामुळे मी तुला हे वचन पाळण्याची आज्ञा देतो.

जर तू तुझ्या शेतात कापणी कराल आणि तुझ्या शेतात पेंढी विसरशील, तर ती घेण्यासाठी परत जाऊ नकोस; ती परदेशी, अनाथ आणि विधवेसाठी असेल, यासाठी की तुझा देव प्रभु तुझ्या हातांच्या सर्व कामांमध्ये तुला आशीर्वाद देईल. जर तू जैतून गोळा करशील, तर तुझ्या मागे उरलेले गोळा करण्यासाठी तू परत वळणार नाहीस, ते परदेशी, अनाथ आणि विधवा यांच्यासाठी असेल, आणि तू लक्षात ठेवशील की तू इजिप्त भूमीत सेवक होतास, यामुळे मी तुला हे वचन पाळण्याची आज्ञा करतो. जर तू तुझ्या द्राक्षमळ्याची काढणी करशील, तर तुझ्या मागे पुन्हा काढणी करणार नाहीस, ते परदेशी आणि अनाथ आणि विधवा यांच्यासाठी असेल. आणि तू लक्षात ठेवशील की तू इजिप्तच्या भूमीत नोकर होतास, म्हणून मी तुला ही आज्ञा पाळण्याची आज्ञा देतो.

२५

जर माणसांमध्ये वाद होईल, आणि ते न्यायासाठी येतील, आणि ते न्याय करतील, आणि ते न्यायी व्यक्तीला निर्दोष ठरवतील, आणि दुष्ट व्यक्तीला दोषी ठरवतील, आणि असे होईल की, जर दुष्ट फटक्यांना पात्र असेल, तर तू त्याला न्यायाधीशांसमोर खाली सोडशील, आणि ते त्याच्या अधर्माप्रमाणे त्याला त्यांच्यासमोर फटके मारतील. आणि संख्येने चाळीस फटके मारतील त्याला, अधिक जोडणार नाहीत, परंतु जर तू या फटक्यांपेक्षा अधिक फटके मारण्यासाठी जोडशील, तर तुझा भाऊ तुझ्यासमोर अपमानित होईल. मळणी करणाऱ्या बैलाचे तोंड बंद करू

नये.

जर भाऊ एकत्र राहतात आणि त्यांच्यातील एक मरतो, पण त्याला संतती नव्हती, तर मेलेल्याची बायको बाहेरच्या माणसाशी, जो जवळचा नाही त्याच्याशी लग्न करणार नाही. तिच्या पतीचा भाऊ तिच्याकडे जाईल आणि तिला आपली बायको म्हणून घेईल आणि तिच्याबरोबर राहील. आणि जे मूल ती जन्म देईल, ते मृत झालेल्याच्या नावावरून स्थापित केले जाईल, आणि त्याचे नाव इस्राएलमधून पुसले जाणार नाही.

जर तो माणूस आपल्या भावाच्या स्त्रीला घेण्यास इच्छुक नसेल, तर ती स्त्री वेशीवर वडीलांच्या सभेकडे जाईल आणि म्हणेल, माझ्या पतीचा भाऊ इस्राएलमध्ये आपल्या भावाचे नाव उभारण्यास इच्छुक नाही; माझ्या पतीच्या भावाने इच्छा केली नाही. आणि त्याच्या शहराची वडीलांची सभा त्याला बोलावेल, आणि त्याला बोलतील, आणि तो उभा राहून म्हणेल, मी तिला घेण्याची इच्छा करीत नाही, आणि त्याच्या भावाची बायको वडिलांच्या परिषदेसमोर जवळ येऊन त्याच्या एका पायातील चपला काढेल, आणि त्याच्या तोंडावर थुंकेल, आणि उत्तर देऊन म्हणेल, ज्या माणसाने इस्राएलमध्ये आपल्या भावाचे घर बांधले नाही त्याच्याशी असे करतील. आणि त्याचे नाव इस्राएलमध्ये बोलावले जाईल, वहाण सोडलेल्याचे घर.

जर लोक भांडतात एकमेकांशी, माणूस आपल्या भावासोबत, आणि त्यांच्यापैकी एकाची बायको तिच्या पतीला मारणाऱ्याच्या हातातून सोडवायला येईल, आणि हात पुढे करून त्याचे अंडकोष पकडेल, तू हात कापून टाकशील, तुझा डोळा यावर दया करणार नाही.

तुझ्या थैलीत तुला मोठे किंवा लहान असे दोन वजन नसतील. तुझ्या घरात मोठे किंवा लहान असे दोन वेगवेगळे माप असू नयेत. वजन खरे आणि न्यायी तुझे असेल, आणि माप खरे आणि न्यायी तुझे असेल, जेणेकरून तू त्या पृथ्वीवर दीर्घायुषी होशील, जी तुझा देव प्रभु तुला वाटणीत देतो. कारण तुझा प्रभु देव यांना हे सर्व करणारा, अन्याय करणारा प्रत्येकजण घृणास्पद आहे.

लक्षात ठेव की अमालेकने तुला वाटेत काय केले, जेव्हा तू इजिप्तच्या भूमीतून बाहेर जात होतास. त्याने मार्गात तुला कसा विरोध केला, आणि तुझ्या मागील रक्षकांना कापून टाकले, जे तुझ्या मागे थकलेले होते, आणि तू भुकेला आणि थकलेला होतास, आणि त्याने देवाला घाबरले नाही. आणि असे होईल की जेव्हा प्रभु तुझा देव तुला तुझ्या सभोवतालच्या सर्व शत्रूंपासून विश्रांती देईल, त्या भूमीत जी प्रभु तुझा देव तुला वारसा म्हणून देतो, तेव्हा तू अमालेकचे नाव आकाशाखालून पुसून टाकशील, आणि तू विसरू नकोस.

२६

आणि असे होईल की जर तू त्या भूमीत प्रवेश करशील जी प्रभु तुझा देव तुला वारसा म्हणून देतो, आणि तू तिचा ताबा घेशील आणि तू तिच्यावर वास करशील आणि तू तुझ्या पृथ्वीच्या फळांच्या प्रथमफळांपैकी घेशील, जी प्रभु तुझा देव तुला देतो, आणि तू टोपलीत टाकशील, आणि तू त्या ठिकाणी जाशील, जे प्रभु तुझा देव तेथे आपले नाव बोलावले जाण्यासाठी निवडेल. आणि तू त्या दिवसांत जो याजक असेल त्याच्याकडे जाशील, आणि तू त्याला म्हणशील, मी आज माझ्या प्रभू देवाला जाहीर करतो की, प्रभूने आमच्या वडिलांना आम्हाला देण्यासाठी जी भूमी देण्याची शपथ घेतली होती तिच्यात मी प्रवेश केला आहे. आणि याजक तुझ्या हातांतून टोपली घेईल आणि तिला तुझ्या देवा प्रभूच्या वेदीसमोर ठेवील. आणि उत्तर देत तो म्हणेल तुझ्या प्रभु देवासमोर, माझ्या वडिलांनी सीरिया सोडले, आणि इजिप्तमध्ये खाली गेले, आणि तेथे थोड्या संख्येने वास्तव्य केले, आणि तेथे एक मोठे राष्ट्र आणि पुष्कळ समुदाय झाले. आणि इजिप्शियन लोकांनी आमच्याशी वाईट वागणूक दिली, आणि त्यांनी आम्हाला अपमानित केले, आणि त्यांनी आमच्यावर कठोर कामे लादली, आणि आम्ही आमच्या प्रभु देवाकडे ओरडलो, आणि प्रभूने आमचा आवाज ऐकला, आणि त्याने आमचा अपमान पाहिला, आणि आमचे कष्ट, आणि आमचा जुलूम. आणि प्रभूने आम्हाला इजिप्तमधून बाहेर काढले, तो स्वतः आपल्या महान सामर्थ्याने, आणि बलवान हाताने, आणि उंच बाहूने, आणि महान दृष्टांतांनी, आणि चिन्हांनी, आणि

चमत्कारांनी. आणि त्याने आम्हाला या ठिकाणी आणले, आणि आम्हाला ही जमीन दिली, दूध आणि मध वाहणारी जमीन. आणि आता पाहा, मी आणले आहे प्रथम फळे पृथ्वीच्या उत्पन्नाची, जी तू मला दिली आहेस, प्रभू, दूध आणि मध वाहणारी पृथ्वी, आणि तू ते तुझ्या प्रभू देवासमोर ठेवशील, आणि तू तुझ्या प्रभू देवासमोर नमन करशील. आणि तू आनंद करशील सर्व चांगल्या गोष्टींमध्ये ज्या प्रभु तुझ्या देवाने तुला दिल्या आहेत, आणि तुझे घर, आणि लेवी, आणि परदेशी जो तुझ्यामध्ये आहे.

जर तू तिसऱ्या वर्षी तुझ्या उपजाचा प्रत्येक दशमांश देणे पूर्ण करशील, तर दुसरा दशमांश तू लेवी आणि परदेशी आणि अनाथ आणि विधवा यांना देशील, आणि ते तुझ्या नगरांमध्ये खातील आणि आनंद करतील.

आणि तू प्रभु तुझ्या देवासमोर म्हणशील, मी माझ्या घरातून पवित्र गोष्टी काढून टाकल्या आणि त्या लेवी, परदेशी, अनाथ आणि विधवा यांना दिल्या, तू मला दिलेल्या सर्व आज्ञांप्रमाणे; मी तुझ्या आज्ञेचे उल्लंघन केले नाही आणि मी विसरलो नाही. आणि मी माझ्या वेदनेत त्यांच्यापासून खाल्ले नाही, मी त्यांच्यापासून अशुद्ध गोष्टीसाठी फळ घेतले नाही, मी त्यांच्यापासून मृतांना दिले नाही, मी आमच्या प्रभू देवाच्या आवाजाचे पालन केले, मी जसे मला आज्ञा केली तसे केले. तुझ्या पवित्र घरातून स्वर्गातून खाली पहा, आणि तुझ्या लोकांना इस्राएलला आशीर्वाद दे, आणि ती जमीन जी तू त्यांना दिलीस, जशी तू आमच्या वडिलांना शपथ घेतलीस, आम्हाला दूध आणि मध वाहणारी जमीन देण्याची.

या दिवशी प्रभु तुझा देव याने तुला सर्व विधी आणि न्याय पाळण्याची आज्ञा केली आहे, आणि तुम्ही त्यांचे पालन कराल आणि त्यांना संपूर्ण हृदयाने आणि संपूर्ण आत्म्याने अमलात आणाल. तू आज देवाला तुझा देव म्हणून निवडले आहेस, आणि त्याच्या सर्व मार्गांत चालावे, आणि विधी व निर्णय पाळावे, आणि त्याच्या आवाजाचे पालन करावे. आणि प्रभूने आज तुला निवडले आहे की तू त्याचे विशेष लोक व्हावे, जसे त्याने सांगितले होते, त्याच्या आज्ञांचे पालन करावे आणि तू

सर्व राष्ट्रांच्या वर असशील, जसे त्याने तुला प्रसिद्ध आणि अभिमान आणि गौरवनीय केले, तू प्रभू तुझ्या देवाचे पवित्र लोक असशील, जसे त्याने बोलले.

२७

आणि मोशे आणि इस्राएलच्या वडीलांच्या सभेने आज्ञा केली, म्हणत, या सर्व आज्ञा पाळा, ज्या मी आज तुम्हाला देत आहे. आणि असा दिवस येईल जेव्हा तुम्ही जॉर्डन ओलांडून त्या भूमीत जाल, जी प्रभु तुझा देव तुला देतो, आणि तू आपल्यासाठी मोठे दगड उभारशील आणि त्यांना चुन्याने पांढरे करशील. आणि तू या दगडांवर या कायद्याचे सर्व शब्द लिहिशील, जेव्हा तुम्ही यार्देन ओलांडाल, जेव्हा तुम्ही त्या भूमीत प्रवेश कराल जी प्रभु, तुझ्या वडिलांचा देव, तुला देतो, दूध आणि मध वाहणारी भूमी, ज्या रीतीने प्रभु, तुझ्या वडिलांचा देव, तुला म्हणाला. आणि असे होईल की जेव्हा तुम्ही यार्डन नदी ओलांडाल, तेव्हा तुम्ही हे दगड उभे कराल ज्यांची मी तुला आज आज्ञा करतो, एबाल डोंगरावर, आणि तुम्ही त्यांना चुन्याने लिंपाल. आणि तू तेथे तुझ्या देवा प्रभूला वेदी बांधशील, दगडांपासून वेदी, तू त्यावर लोखंड ठेवणार नाहीस. संपूर्ण दगडांनी तू वेदी बांधशील प्रभू तुझ्या देवाला, आणि तू त्यावर होमबली अर्पण करशील प्रभू तुझ्या देवाला. आणि तू तेथे तारणाचा बलिदान करशील, आणि तू खाशील, आणि तू तृप्त होशील, आणि तू तुझ्या देवा प्रभूसमोर आनंद करशील. आणि तू या दगडांवर हा संपूर्ण कायदा अत्यंत स्पष्टपणे लिहीशील.

आणि मोशे आणि लेवी याजक सर्व इस्राएलाला म्हणाले, गप्प राहा आणि ऐक, इस्राएला, आज तू प्रभु तुझ्या देवाचे लोक झाला आहेस. आणि तू तुझ्या प्रभू देवाचा आवाज ऐकशील, आणि त्याच्या सर्व आज्ञा पाळशील, आणि त्याचे विधी, जे मी आज तुला सांगतो.

आणि मोशेने त्या दिवशी लोकांना आज्ञा केली आणि म्हणाला हे जॉर्डन नदी ओलांडून गरीझीम

पर्वतावर लोकांना आशीर्वाद देण्यासाठी उभे राहतील: शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साखार, योसेफ आणि बन्यामीन. आणि हे शापासाठी एबाल डोंगरावर उभे राहतील: रऊबेन, गाद, आशेर, जबुलून, दान आणि नफताली.

आणि लेवी लोक मोठ्या आवाजात सर्व इस्राएलला उत्तर देऊन म्हणतील शापित असो तो मनुष्य जो कोरीव आणि ओतीव मूर्ती बनवील, जी प्रभूला घृणास्पद आहे, कारागिरांच्या हातांचे काम, आणि ती गुप्त ठिकाणी ठेवील, आणि सर्व लोक उत्तर देत म्हणतील, असो. शापित आहे तो, जो आपल्या वडिलांचा किंवा आपल्या आईचा अपमान करतो, आणि सर्व लोक म्हणतील, असो. शापित आहे तो जो शेजाऱ्याच्या सीमा बदलतो, आणि सर्व लोक म्हणतील, तसे होवो. शापित आहे तो जो आंधळ्याला मार्गात फसवतो, आणि सर्व लोक म्हणतील, तसे होवो. शापित आहे जो कोणी परदेशी, अनाथ आणि विधवा यांचा न्याय वळवेल, आणि सर्व लोक म्हणतील, असो. शापित आहे तो जो त्याच्या वडिलांच्या स्त्रीसोबत झोपतो, कारण त्याने त्याच्या वडिलांचे आच्छादन उघडले आहे, आणि सर्व लोक म्हणतील, होवो. शापित आहे तो जो कोणत्याही पशूशी संबंध ठेवतो, आणि सर्व लोक म्हणतील, तसे होवो. शापित आहे तो जो आपल्या वडिलांच्या किंवा आईच्या बहिणीसोबत झोपतो. आणि सर्व लोक म्हणतील, असो. शापित आहे तो जो आपल्या सुनेबरोबर झोपतो, आणि सर्व लोक म्हणतील, तसे होवो, शापित आहे तो जो आपल्या बायकोच्या बहिणीबरोबर झोपतो, आणि सर्व लोक म्हणतील, तसे होवो. शापित आहे तो जो आपल्या शेजाऱ्याला कपटाने मारतो, आणि सर्व लोक म्हणतील, तसे होवो. शापित आहे तो जो निर्दोष रक्ताचा आत्मा मारण्यासाठी भेटवस्तू घेईल, आणि सर्व लोक म्हणतील, असो. शापित आहे प्रत्येक मनुष्य जो या कायद्याच्या सर्व शब्दांचे पालन करून त्यांना अमलात आणण्यासाठी टिकून राहत नाही, आणि सर्व लोक म्हणतील, तसे होवो.

२८

आणि असे होईल की जर तू तुझ्या प्रभू देवाचा आवाज काळजीपूर्वक ऐकशील, या सर्व आज्ञांचे पालन करशील आणि त्यांची अंमलबजावणी करशील ज्या मी आज तुला देत आहे, तर तुझा प्रभू देव तुला पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रांपेक्षा वर ठेवील. आणि हे सर्व आशीर्वाद तुझ्यावर येतील, आणि ते तुला शोधतील, जर तू तुझ्या प्रभू देवाचा आवाज ऐकण्याने ऐकशील, तू शहरात धन्य आहेस, आणि तू शेतात धन्य आहेस. धन्य आहेत तुझ्या गर्भाची संतती, आणि तुझ्या पृथ्वीचे उत्पन्न, आणि तुझ्या गुरांचे कळप, आणि तुझ्या मेंढरांचे कळप. धन्य आहेत तुझी भांडारे आणि तुझे शिल्लक. तू प्रवेश करताना आशीर्वादित आहेस, आणि तू बाहेर जाताना आशीर्वादित आहेस.

प्रभु तुझा देव तुझे शत्रू जे तुझा विरोध करत आहेत त्यांना तुटलेले तुझ्या समोर देईल, ते एका मार्गाने तुझ्याकडे येतील, आणि सात मार्गांनी तुझ्या समोरून पळून जातील. प्रभु तुझ्यावर आशीर्वाद पाठवील तुझ्या भांडारांमध्ये, आणि तू ज्या पृथ्वीवर तुझा हात लावशील त्या सर्वांवर, जी पृथ्वी प्रभु तुझा देव तुला देतो. प्रभु तुला स्वतःसाठी पवित्र लोक म्हणून उभे करील, ज्या रीतीने त्याने तुझ्या वडिलांना शपथ घेतली, जर तू तुझ्या प्रभु देवाचा आवाज ऐकशील, आणि त्याच्या सर्व मार्गांमध्ये चालशील. आणि पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रे तुला पाहतील, कारण प्रभूचे नाव तुझ्यावर बोलावले गेले आहे, आणि ते तुला भीत होतील. आणि प्रभु तुझा देव तुला चांगल्या गोष्टींमध्ये वाढवील, तुझ्या गर्भातील वंशजांमध्ये, आणि तुझ्या गुरेढोरांच्या वंशजांवर, आणि तुझ्या भूमीच्या उत्पन्नावर, त्या भूमीवर जी प्रभूने तुझ्या वडिलांना तुला देण्यासाठी शपथ घेतली.

प्रभु तुला त्याचा चांगला खजिना, म्हणजे आकाश, उघडील, तुझ्या भूमीवर योग्य वेळी पाऊस देईल, तुझ्या हातांची सर्व कामे आशीर्वादित करील, आणि तू अनेक राष्ट्रांना कर्ज देशील, पण तू कर्ज घेणार नाहीस. आणि तू अनेक राष्ट्रांवर राज्य करशील, पण ते तुझ्यावर राज्य करणार नाहीत. तुला तुझा प्रभु देव शीर्ष म्हणून स्थापित करील आणि शेपटी म्हणून नाही, आणि तू तेव्हा वर असशील आणि खाली असणार नाहीस, जर तू तुझ्या प्रभु देवाचा आवाज ऐकशील आणि जितक्या आज्ञा मी तुला आज देतो त्यांचे पालन करशील. आज मी तुला ज्या सर्व आज्ञा देत आहे त्यापासून तू उजवीकडे किंवा डावीकडे उल्लंघन करणार नाहीस, इतर देवांच्या मागे जाऊन त्यांची

सेवा करणार नाहीस.

आणि असे होईल की, जर तू तुझ्या प्रभू देवाचा आवाज ऐकणार नाहीस, त्याच्या सर्व आज्ञा पाळणार नाहीस, ज्या मी आज तुला देत आहे, तर हे सर्व शाप तुझ्यावर येतील आणि तुला पकडतील. शापित तू शहरात, आणि शापित तू शेतात. शापित तुझी भांडारे आणि तुझे उरलेले. शापित तुझ्या पोटातील संतती, आणि तुझ्या जमिनीचे उत्पन्न, तुझ्या गुरांचे कळप, आणि तुझ्या मेंढरांचे कळप तू प्रवेश करताना शापित आहेस, आणि तू बाहेर जाताना शापित आहेस.

प्रभु तुझ्यावर कमतरता, क्षय आणि नाश पाठवील, तू ज्या सर्व गोष्टींवर हात लावशील त्यावर, तो तुला नष्ट करेल आणि तुझ्या वाईट कृत्यांमुळे तुला वेगाने नष्ट करेल, कारण तू मला सोडलेस. प्रभू तुला मृत्यू चिकटवील, जोपर्यंत तो तुला त्या भूमीवरून पूर्णपणे नष्ट करील, ज्या भूमीत तू तिचा वारसा घेण्यासाठी तेथे प्रवेश करत आहेस. प्रभु तुला असहायतेने, तापाने, थरथरीने, जळजळीने, पालथीने आणि फिकेपणाने मारील, आणि ते तुझा नाश करेपर्यंत तुझा पाठलाग करतील. आणि तुझ्या डोक्यावरील आकाश कांस्याचे असेल आणि तुझ्या खालची जमीन लोखंडाची असेल. तुझा प्रभु देव तुझ्या जमिनीचा पाऊस धूळ करून देईल, आणि धूळ आकाशातून खाली पडेल, जोपर्यंत तो तुला नष्ट करेल आणि त्वरेने तुझा नाश करेल. देवो तुला शत्रूंसमोर पराभूत करो, एका मार्गाने तू त्यांच्याविरुद्ध जाशील आणि सात मार्गांनी तू त्यांच्यापुढून पळशील, आणि तू पृथ्वीवरील सर्व राज्यांमध्ये विखुरलेला असशील. आणि तुमचे मृत आकाशातील पक्ष्यांना व पृथ्वीवरील पशूंना अन्न होतील, आणि भयभीत करणारा कोणी नसेल. प्रभु तुला इजिप्शियन फोडाने जागेवर मारील, आणि रानटी खवंदाने, आणि खाजेने, यासाठी की तू बरा होऊ शकणार नाहीस. प्रभु तुला वेडेपणाने, आंधळेपणाने आणि मनाच्या भ्रमाने मारील. आणि तू मध्यान्हीही हातपाय मारत असशील, जसा कोणी आंधळा अंधारात हातपाय मारतो, आणि तुझे मार्ग समृद्ध होणार नाहीत, आणि तू नेहमी अन्याय सहन करत असशील आणि सर्व दिवस लुटला जात असशील, आणि मदत करणारा कोणी असणार नाही.

बायको तू घेशील, आणि दुसरा पुरुष तिला घेईल; घर तू बांधशील, आणि त्यात राहणार नाहीस; द्राक्षमळा तू लावशील, आणि त्याचे फळ काढणार नाहीस. तुझा वासरू तुझ्या समोर कापला जाईल, आणि तू त्यातून खाणार नाहीस, तुझा गाढव तुझ्यापासून हिसकावला जाईल, आणि तुला परत केला जाणार नाही, तुझ्या मेंढ्या तुझ्या शत्रूंना दिल्या जातील, आणि तुला मदत करणारा कोणी असणार नाही. तुझे पुत्र आणि तुझ्या कन्या दुसऱ्या राष्ट्राला दिलेल्या असतील, आणि तुझे डोळे त्यांच्याकडे पाहत निष्फळ होतील, तुझा हात सामर्थ्यवान होणार नाही. तुझ्या जमिनीचे उत्पन्न आणि तुझे सर्व श्रम एक राष्ट्र खाईल, जे तू जाणत नाहीस, आणि तू सर्व दिवस अन्याय सहन करणारा आणि चुराडा झालेला असशील. आणि तू तुझ्या डोळ्यांनी पाहिलेल्या दृश्यांमुळे वेडा होशील.

प्रभु तुला दुष्ट फोडांनी तुझ्या गुडघ्यांवर आणि पायांच्या पुढच्या भागांवर मारील, जेणेकरून तू तुझ्या पायांच्या तळवापासून ते तुझ्या शिखरापर्यंत बरे होऊ शकणार नाहीस.

प्रभू तुला आणि तुझ्या अधिकाऱ्यांना, ज्यांना तू स्वतःवर नेमशील, अशा राष्ट्राकडे नेऊन जाईल जे तू आणि तुझे वडील जाणत नाहीत, आणि तेथे तू लाकडाच्या आणि दगडाच्या इतर देवांची सेवा करशील. आणि तू तेथे कोडे, दृष्टांत आणि कथा यांमध्ये असशील त्या सर्व राष्ट्रांमध्ये, ज्यांच्याकडे प्रभु तुला तेथे नेईल.

तू शेतात बहुत बीज नेशील, आणि थोडे आत आणशील, कारण टोळ ते खाईल. द्राक्षमळा तू लावशील आणि त्यावर काम करशील, आणि द्राक्षारस तू पिणार नाहीस आणि त्यातून आनंदित होणार नाहीस, कारण किडा त्यांना खाऊन टाकील. जैतूनाची झाडे तुझ्या सर्व सीमांमध्ये असतील, आणि तू तेलाने अभिषेक करणार नाहीस, कारण तुझे जैतूनाचे झाड वाहून जाईल. मुले आणि मुली तू जन्म देशील आणि ते राहणार नाहीत, कारण ते कैदेत जातील. तुझ्या सर्व झाडे आणि तुझ्या जमिनीचे उत्पन्न अनिष्टकारी रोगाने नष्ट होईल. तो परदेशी जो तुझ्यामध्ये आहे, तो वर आणि वर जाईल, पण तू खाली आणि खाली जाशील. हा तुला कर्ज देईल, पण तू याला

कर्ज देणार नाहीस, हा डोके असेल, पण तू शेपूट असशील.

आणि तुझ्यावर हे सर्व शाप येतील, आणि ते तुझा पाठलाग करतील, आणि तुझ्याला गाठतील, तो तुला नष्ट करेपर्यंत, आणि तो तुला नाश करेपर्यंत, कारण तू तुझ्या प्रभु देवाचा आवाज ऐकला नाहीस, त्याच्या आज्ञा पाळण्यासाठी, आणि त्याने तुला दिलेले जितके विधी ते पाळण्यासाठी. आणि तुझ्यामध्ये चिन्हे असतील, आणि तुझ्या वंशामध्ये चमत्कार युगाच्या अंतापर्यंत असतील. ज्याच्या ऐवजी तू आनंदाने आणि चांगल्या मनाने सर्वांच्या विपुलतेमुळे तुझ्या प्रभू देवाची सेवा केली नाहीस.

आणि तू तुझ्या शत्रूंची सेवा करशील, ज्यांना प्रभू तुझ्यावर पाठवील, उपासमारीत, आणि तहानेत, आणि नग्नतेत, आणि सर्वांच्या अभावात, आणि तू तुझ्या मानेवर लोखंडी जोखड घालशील, जोपर्यंत तो तुला नाश करील. प्रभु तुझ्यावर दूरून, पृथ्वीच्या शेवटापासून एक राष्ट्र आणील, गरुडाच्या हल्ल्यासारखे, असे राष्ट्र ज्याचा आवाज तू ऐकणार नाहीस, निर्लज्ज चेहऱ्याचे राष्ट्र, जो वृद्ध माणसाच्या चेहऱ्याचा आदर करणार नाही, आणि तरुणावर दया करणार नाही. आणि ते तुझ्या गुरेढोरांची संतती आणि तुझ्या पृथ्वीचे उत्पन्न खाईल, यासाठी की तुला धान्य, द्राक्षरस, तेल, तुझ्या बैलांचे कळप आणि तुझ्या मेंढरांचे कळप सोडणार नाही, जोपर्यंत ते तुला नष्ट करील. आणि तो तुला तुझ्या शहरांत नाश करील, जोपर्यंत उंच आणि मजबूत भिंती पाडल्या जातील, ज्यांच्यावर तू विश्वास ठेवला आहेस, तुझ्या सर्व भूमीत, आणि तो तुला तुझ्या शहरांत पीडा देईल, ज्या त्याने तुला दिल्या. आणि तू तुझ्या पोटाची संतती खाशील, तुझ्या मुलांचे आणि मुलींचे मांस, जितके तुला दिले, तुझ्या संकटात आणि तुझ्या क्लेशात, जो तुझा शत्रू तुला क्लेश देईल.

तो कोमल आणि अत्यंत नाजूक माणूस जो तुझ्यामध्ये आहे, तो आपल्या डोळ्याने आपल्या भावाचा, आपल्या उरातील बायकोचा आणि उरलेल्या मुलांचा, जी उरली असतील त्यांचा हेवा करेल. त्याला, यासाठी की त्याच्या मुलांच्या मांसापैकी त्यांच्यातील एकाला देणे, जे तो खाईल,

कारण तुझ्या संकटात आणि तुझ्या क्लेशात त्याला काहीही शिल्लक राहणार नाही, जे तुझे शत्रू तुझ्या सर्व नगरांत तुला पीडतील.

आणि जी तुमच्यामध्ये कोमल आणि नाजूक आहे, जिच्या पायाने पृथ्वीवर चालण्याचा प्रयत्न केला नाही तिच्या नाजूकपणामुळे आणि कोमलतेमुळे, ती आपल्या डोळ्यांनी आपल्या छातीतल्या पतीचा, आणि आपल्या मुलाचा आणि आपल्या मुलीचा हेवा करेल, आणि तिचे जेर ते तिच्या मांड्यांमधून बाहेर पडलेले, आणि तिचे मूल जे ती जन्म देईल, ती त्यांना खाईल कारण सर्वांच्या अभावामुळे गुप्तपणे तुझ्या संकटात, आणि तुझ्या क्लेशात, ज्यामध्ये तुझा शत्रू तुला तुझ्या नगरांमध्ये क्लेश देईल, जर तू या कायद्याचे सर्व शब्द, जे या पुस्तकात लिहिलेले आहेत, ते पाळण्यासाठी ऐकणार नाहीस, या सन्मानित आणि आश्चर्यकारक नावाचे, म्हणजे प्रभु तुझा देव याचे, भय बाळगण्यासाठी. आणि प्रभु तुझ्या मारांना आणि तुझ्या संततीच्या मारांना विलक्षण करील, मोठे आणि आश्चर्यकारक मार, आणि दुष्ट आणि चिरकालीन रोग. आणि इजिप्तची सर्व दुष्ट वेदना, जी तू त्यांच्या चेहऱ्यापासून टाळलीस, ती परत येईल आणि तुला चिकटेल. आणि सर्व रोग, आणि सर्व मार जो लिहिलेला नाही, आणि सर्व जो या नियमशास्त्राच्या पुस्तकात लिहिलेला आहे, प्रभु तुझ्यावर आणणे करील, जोपर्यंत तो तुला नष्ट करील. आणि तुम्ही अल्प संख्येत राहिले जाल, त्याऐवजी की तुम्ही स्वर्गातील ताऱ्यांच्या समुदायासारखे होता, कारण तुम्ही तुमच्या प्रभू देवाचा आवाज ऐकला नाही.

आणि असे होईल की ज्या रीतीने प्रभु तुमच्यावर आनंदित झाला, तुमचे चांगले करण्यासाठी आणि तुम्हाला वाढवण्यासाठी, त्याचप्रमाणे प्रभु तुमच्यावर आनंदित होईल तुम्हाला नष्ट करण्यासाठी, आणि तुम्ही त्या भूमीतून वेगाने काढून घेतले जाल, ज्यामध्ये तुम्ही तेथे प्रवेश करता तिचे वतन करण्यासाठी. आणि प्रभु तुझा देव तुला पृथ्वीच्या एका टोकापासून दुसऱ्या टोकापर्यंत सर्व राष्ट्रांमध्ये विखरून टाकील, आणि तेथे तू इतर देवांची, लाकडाच्या आणि दगडांच्या, सेवा करशील, ज्यांवर तू आणि तुझे वडील विश्वास ठेवला नाहीत. पण त्या राष्ट्रांमध्येही तुला विश्रांती मिळणार नाही, आणि तुझ्या पायाच्या तळाला स्थिरता मिळणार नाही,

आणि प्रभु तुला तेथे दुसरे अवज्ञाकारी हृदय देईल, आणि अपयशी डोळे, आणि क्षीण होणारा आत्मा. आणि तुझे जीवन तुझ्या डोळ्यांसमोर लटकत असेल, आणि तू दिवसा आणि रात्री भीत होशील, आणि तू तुझ्या जीवनावर विश्वास ठेवणार नाहीस. सकाळी तू म्हणशील, संध्याकाळ कशी होईल? आणि संध्याकाळी तू म्हणशील, सकाळ कशी होईल? तुझ्या हृदयाच्या भीतीमुळे ज्याला तू भीत होशील, आणि तुझ्या डोळ्यांच्या दृष्टांतांमुळे जे तू पाहशील. आणि प्रभु तुला जहाजांत इजिप्तला परत नेईल, त्या मार्गाने ज्याबद्दल मी म्हणालो होतो, तू तो पुन्हा कधीही पाहणार नाहीस, आणि तेथे तुम्ही तुमच्या शत्रूंना दास आणि दासी म्हणून विकले जाल, आणि विकत घेणारा कोणी असणार नाही.

हे कराराचे शब्द आहेत, ज्यांची आज्ञा प्रभूने मोशेला दिली की इस्राएलाच्या मुलांसाठी मवाबाच्या भूमीत स्थापित करावे, त्या कराराव्यतिरिक्त जो त्यांच्याशी होरेबात केला होता.

२९

आणि मोशेसने इस्राएलच्या सर्व पुत्रांना बोलावले, आणि त्यांना म्हणाला, तुम्ही सर्व काही पाहिले आहे जे प्रभूने इजिप्तच्या भूमीत तुमच्या समोर फारो आणि त्याच्या सेवकांना आणि त्याच्या सर्व भूमीला केले. त्या महान परीक्षा ज्या तुझ्या डोळ्यांनी पाहिल्या आहेत, ती चिन्हे आणि ते महान चमत्कार. आणि प्रभु देवाने तुम्हाला जाणण्यासाठी हृदय, पाहण्यासाठी डोळे आणि ऐकण्यासाठी कान या दिवसापर्यंत दिले नाहीत. आणि त्याने तुम्हाला चाळीस वर्षे रानात नेले, तुमची वस्त्रे जीर्ण झाली नाहीत, आणि तुमच्या पायातील पादत्राणे झिजली नाहीत. तुम्ही भाकर खाल्ली नाही, द्राक्षारस आणि मादक पेय प्यायले नाही, जेणेकरून तुम्हाला कळावे की मी तुमचा प्रभु देव आहे. आणि तुम्ही या जागेपर्यंत आलात, आणि हेशबोनचा राजा सीहोन आणि बाशानाचा राजा ओग युद्धात आमच्या भेटीसाठी बाहेर आले. आणि आम्ही त्यांना मारले आणि त्यांची जमीन घेतली, आणि मी ती वाटणीने रऊबेनला, गादला आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाला दिली. आणि

तुम्ही या कराराचे सर्व शब्द पाळून ते पूर्ण कराल, जेणेकरून तुम्ही जे काही कराल ते सर्व समजाल.

तुम्ही सर्व आज तुमच्या प्रभू देवासमोर उभे आहात, तुमचे वंशांचे मुख्य पुरुष, आणि तुमची वडीलांची सभा, आणि तुमचे न्यायाधीश, आणि तुमचे अधिकारी, इस्राएलचा प्रत्येक पुरुष. तुमच्या स्त्रिया, आणि तुमची संतती आणि परदेशी जो तुमच्या छावणीच्या मध्यात आहे, तुमच्या लाकूडतोडणाऱ्यापासून ते तुमच्या पाण्यावाहकापर्यंत, तुमच्या देवाच्या प्रभूच्या कराराच्या आत जाणे आणि त्याच्या शापांच्या आत जाणे, जितके प्रभू तुझा देव आज तुझ्याशी करतो. जेणेकरून तो तुला त्याच्यासाठी लोक म्हणून स्थापित करेल, आणि तो स्वतः तुझा देव असेल, ज्या रीतीने त्याने तुला सांगितले होते, आणि ज्या रीतीने त्याने तुझ्या पूर्वजांना—अब्राहाम, इसहाक आणि याकोब यांना—शपथ घेतली होती. आणि मी हा करार आणि हा शाप केवळ तुम्हालाच नाही स्थापित करतो, पण जे आज येथे तुमच्याबरोबर प्रभू तुमच्या देवासमोर उभे आहेत त्यांच्याशी, आणि जे आज येथे तुमच्याबरोबर नाहीत त्यांच्याशीही.

कारण तुम्हाला माहीत आहे की आम्ही इजिप्तच्या भूमीत कसे राहिलो, जसे आम्ही त्या राष्ट्रांच्या मध्यून गेलो ज्यांच्यामधून तुम्ही गेलात. आणि त्यांच्या घृणास्पद गोष्टी पहा, आणि त्यांच्या मूर्ती, लाकूड आणि दगड, चांदी आणि सोने, जे त्यांच्याजवळ आहेत. तुमच्यामध्ये कोणी पुरुष किंवा स्त्री किंवा वंश किंवा कुळ असे नाही का, ज्याचे मन तुमच्या प्रभु देवापासून वळले आहे, जे त्या राष्ट्रांच्या देवांची सेवा करण्यासाठी गेले आहेत; तुमच्यामध्ये पित्त आणि कटुतेत वर वाढणारे मूळ असे कोणी नाही का? आणि असे होईल की जर त्याने या शापाचे शब्द ऐकले, आणि आपल्या हृदयात आपणाशी म्हणेल, मला पवित्रता प्राप्त होवो, कारण मी माझ्या हृदयाच्या भटकण्यात चालेन, यासाठी की पापी निष्पाप यांचा नाश करू नये देव त्याच्यावर दयाळू होण्यास इच्छुक होणार नाही, परंतु तेव्हा प्रभूचा क्रोध आणि त्याचा आवेश त्या माणसावर पेटविला जाईल, आणि या कराराचे सर्व शाप, जे या पुस्तकात लिहिलेले आहेत, ते त्याला चिकटतील, आणि प्रभू त्याचे नाव स्वर्गाखालून पुसून टाकील. आणि प्रभु त्याला इस्राएलच्या सर्व मुलांपासून वेगळा करील

वाईट गोष्टींसाठी, या नियमशास्त्राच्या पुस्तकात लिहिलेल्या कराराच्या सर्व शापांप्रमाणे.

आणि ती दुसरी पिढी, तुमचे पुत्र जे तुमच्या नंतर उठतील, आणि तो परदेशी जो दूरच्या देशातून येईल, ते त्या पृथ्वीवरील मारा आणि तिचे रोग पाहतील, जे प्रभूने तिच्यावर पाठवले, असे म्हणतील. दैवी गंधक आणि मीठ जळून गेलेले, तिची सर्व जमीन पेरली जाणार नाही, उगवणार नाही, आणि तिच्यावर कोणतेही हिरवेगार वाढणार नाही. जसे सदोम आणि गमोरा, अदमा आणि सबोयीम उलथून टाकण्यात आले, ज्यांना प्रभूने रागात आणि क्रोधात नष्ट केले, आणि सर्व राष्ट्रे म्हणतील, प्रभूने या भूमीला असे का केले? हा मोठा संतापाचा क्रोध कोणता? आणि ते म्हणतील की, त्यांनी त्यांच्या वडिलांच्या देवाच्या प्रभूचा करार सोडला, जो त्यांनी त्यांच्या वडिलांशी केला होता, जेव्हा त्यांनी त्यांना मिसरच्या भूमीतून बाहेर काढले होते. आणि गेल्यावर त्यांनी इतर देवांची सेवा केली, ज्यांना ते जाणत नव्हते, आणि ज्यांना त्याने त्यांच्यासाठी वाटप केले नव्हते. आणि प्रभु त्या भूमीवर क्रोधाने रागावला, तिच्यावर या नियमशास्त्राच्या पुस्तकात लिहिलेले सर्व शाप आणण्यासाठी. आणि प्रभूने त्यांना त्यांच्या भूमीपासून रागात आणि क्रोधात आणि अत्यंत मोठ्या कोपात काढून टाकले, आणि त्यांना दुसऱ्या भूमीत बाहेर फेकले जसे आता आहे.

गुप्त गोष्टी आमच्या प्रभु देवाच्या आहेत, पण प्रकट गोष्टी आमच्यासाठी आणि आमच्या मुलांसाठी सदासर्वकाळ आहेत, या नियमाचे सर्व शब्द पाळण्यासाठी. गुप्त गोष्टी आमच्या प्रभु देवाच्या आहेत, पण प्रकट गोष्टी आमच्यासाठी आणि आमच्या मुलांसाठी सदासर्वकाळ आहेत, या नियमाचे सर्व शब्द पाळण्यासाठी.

३०

आणि असे होईल की जेव्हा तुझ्यावर हे सर्व शब्द येतील, आशीर्वाद आणि शाप, जो मी तुझ्या

समोर दिला; आणि तू तुझ्या हृदयात घेशील सर्व राष्ट्रांमध्ये, जेथे प्रभु तुला विखुरील, आणि तू तुझा देव प्रभूकडे परत फिरशील, आणि आज मी तुला जे काही आज्ञा करतो त्या सर्वाप्रमाणे तू तुझ्या संपूर्ण हृदयापासून आणि तुझ्या संपूर्ण जिवापासून त्याचा आवाज ऐकशील, आणि प्रभु तुझी पापे बरी करील, आणि तुझ्यावर दया करील, आणि पुन्हा तुला सर्व राष्ट्रांमधून एकत्र करील, ज्यांच्यामध्ये प्रभूने तुला तेथे विखुरले होते. जर तुझे विखुरणे आकाशाच्या एका टोकापासून आकाशाच्या दुसऱ्या टोकापर्यंत असेल, तर तेथून प्रभु तुझा देव तुला एकत्र करेल, आणि तेथून प्रभु तुझा देव तुला घेईल. आणि तुझा देव तुला तेथून त्या भूमीत आणणे करेल जी तुझ्या वडिलांनी वारसा मिळवली, आणि तू तिचा वारसा मिळवशील, आणि तो तुला चांगले करेल, आणि तो तुला तुझ्या वडिलांपेक्षा अधिक संख्येने करेल. आणि प्रभु तुझे हृदय आणि तुझ्या संततीचे हृदय पूर्णपणे शुद्ध करील, यासाठी की तू तुझ्या संपूर्ण हृदयातून आणि तुझ्या संपूर्ण आत्म्यातून प्रभु तुझा देव याच्यावर प्रेम करशील, जेणेकरून तू जगशील.

आणि प्रभु तुझा देव हे शाप तुझ्या शत्रूंवर देईल आणि तुझा द्वेष करणाऱ्यांवर, ज्यांनी तुला छळले. आणि तू परत फिरशील आणि तुझ्या देवा प्रभूचा आवाज ऐकशील, आणि त्याच्या आज्ञा पाळशील, ज्या मी आज तुला देत आहे. आणि प्रभु तुझा देव तुला तुझ्या हातांच्या प्रत्येक कामात, तुझ्या गर्भाच्या वंशजांमध्ये, आणि तुझ्या पशूंच्या वंशजांमध्ये, आणि तुझ्या भूमीच्या उत्पन्नामध्ये आशीर्वाद देईल, कारण प्रभु तुझा देव तुझ्यावर चांगल्या गोष्टींसाठी आनंदित होण्यासाठी परत येईल, जसे तो तुझ्या वडिलांवर आनंदित झाला होता, जर तू तुझ्या देव प्रभूच्या आवाजाचे ऐकशील, त्याच्या आज्ञा पाळण्यासाठी, आणि त्याचे विधी, आणि त्याचे निर्णय जे या नियमशास्त्राच्या पुस्तकात लिहिलेले आहेत, जर तू तुझ्या संपूर्ण हृदयापासून आणि तुझ्या संपूर्ण आत्म्यापासून तुझ्या देव प्रभूकडे वळशील. कारण ही आज्ञा जी मी तुला आज देतो, ती खूप कठीण नाही, आणि ती तुझ्यापासून लांब नाही. हे वर स्वर्गात नाही, असे म्हणत की, कोण आपल्यासाठी स्वर्गात जाईल, आणि आपल्यासाठी ते घेऊन येईल, आणि ते ऐकून आपण ते करू? नाही समुद्राच्या पलीकडे आहे, असे म्हणत, कोण आमच्यासाठी समुद्राच्या पलीकडे जाईल, आणि आमच्यासाठी ते घेईल, आणि आमच्यासाठी ते ऐकण्यायोग्य करेल, आणि आम्ही

करू? हे शब्द तुझ्या अत्यंत जवळ आहे, तुझ्या तोंडात, आणि तुझ्या हृदयात, आणि तुझ्या हातांत ते करण्यासाठी.

पाहा, मी आज तुझ्यासमोर जीवन आणि मृत्यू, चांगले आणि वाईट ठेवले आहे. जर तू तुझ्या प्रभू देवाच्या आज्ञा ऐकशील, ज्या मी आज तुला देतो, तुझ्या प्रभू देवावर प्रेम करणे, त्याच्या सर्व मार्गांत चालणे, आणि त्याचे विधी पाळणे, आणि त्याचे निर्णय पाळणे, तर तू जगशील, आणि तू पुष्कळ होशील, आणि तुझा प्रभू देव तुला त्या सर्व भूमीत आशीर्वाद देईल, ज्यामध्ये तू तिचे वतन करण्यासाठी तेथे प्रवेश करत आहेस. आणि जर तुझे हृदय फिरले, आणि तू ऐकणार नाहीस, आणि भरकावून नेले जाऊन तू इतर देवांना नमन करशील आणि त्यांची सेवा करशील, मी तुला आज घोषित करतो की तुम्ही नाशाने नष्ट व्हाल आणि त्या भूमीवर दीर्घायुषी होणार नाही, ज्यात तुम्ही यार्देन ओलांडून तेथे तिचा वारसा मिळवण्यासाठी जात आहात.

मी आज तुम्हाला स्वर्ग आणि पृथ्वी यांना साक्षी म्हणून हाक मारतो, मी तुमच्या समोर जीवन आणि मृत्यू, आशीर्वाद आणि शाप ठेवले आहेत, तू जीवन निवड, जेणेकरून तू आणि तुझे वंशज जगाल, तुझा देव प्रभूवर प्रेम करणे, त्याचा आवाज ऐकणे आणि त्याला धरून राहणे, कारण हेच तुझे जीवन आणि तुझ्या दिवसांची लांबी आहे, त्या पृथ्वीवर राहणे ज्याची शपथ प्रभूने तुझे वडील अब्राहाम, इसहाक आणि याकोब यांना देण्याची घेतली.

३१

आणि मोशेने इस्राएलाच्या सर्व पुत्रांना हे सर्व शब्द बोलणे पूर्ण केले. आणि त्यांना म्हणाला, मी आज शंभर वीस वर्षांचा आहे, यापुढे आत जाणे आणि बाहेर येणे मला शक्य होणार नाही, पण प्रभूने मला म्हटले आहे, तू हा यॉर्डन पार करणार नाहीस. प्रभु तुझा देव जो तुझ्या समोर जात आहे, हाच या राष्ट्रांना तुझ्यासमोरून नष्ट करील, आणि तू त्यांचा वारसा घेशील, आणि यहोशवा

जो तुझ्या समोर जात आहे, जसे प्रभूने सांगितले. आणि प्रभु तुझा देव त्यांना तसे करील जसे त्याने सीहोन आणि ओग या अमोऱ्यांच्या दोन राजांना केले, जे यार्देनच्या पलीकडे होते, आणि त्यांच्या भूमीला, जसे त्याने त्यांना नष्ट केले. आणि प्रभूने त्यांना तुमच्या स्वाधीन केले, आणि तुम्ही त्यांच्याशी तसे वागाल जसे मी तुम्हाला आज्ञा दिली. धैर्यवान हो आणि बलवान हो, भिऊ नको, घाबरू नको, त्यांच्या चेहऱ्यापासून दचकू नको, कारण प्रभू तुझा देव जो तुमच्यापुढे जातो आणि तुमच्याबरोबर आहे, तो तुला कधीही सोडणार नाही आणि तुला कधीही त्यागणार नाही. आणि मोशेने यहोशूला बोलावले, आणि सर्व इस्राएलासमोर त्याला म्हणाला, धैर्यवान आणि बलवान हो, कारण तू या लोकांच्या पुढे त्या भूमीत प्रवेश करशील जी प्रभूने तुमच्या वडिलांना देण्यासाठी शपथ घेतली होती, आणि तू त्यांना ती वारसा म्हणून वाटून देशील. आणि प्रभु जो तुझ्याबरोबर प्रवास करतो, तो तुला सोडणार नाही आणि तुला त्याग करणार नाही. भय बाळगू नकोस आणि भीरू होऊ नकोस.

आणि मोशेने या कायद्याची वचने पुस्तकात लिहिली, आणि ती लेवीच्या मुलांना म्हणजे प्रभूच्या कराराचा कोश उचलणाऱ्या याजकांना आणि इस्राएलच्या मुलांच्या वडीलांना दिली.

आणि मोशेने त्या दिवशी त्यांना आज्ञा केली, म्हणत, सात वर्षांनंतर मुक्तीच्या वर्षाच्या काळात मंडप सणात जेव्हा सर्व इस्राएल तुमच्या प्रभू देवासमोर दिसण्यासाठी एकत्र प्रवास करतील, त्या ठिकाणी जे प्रभू निवडेल, तेव्हा तुम्ही हा नियम सर्व इस्राएलासमोर त्यांच्या कानांत वाचाल. लोकांना, पुरुषांना आणि स्त्रियांना आणि संततीला आणि तुमच्या नगरांमधील परदेशी यांना एकत्र केल्यावर, जेणेकरून ते ऐकतील, आणि जेणेकरून ते तुमचा प्रभु देव याला भय बाळगणे शिकतील, आणि ते या नियमशास्त्राचे सर्व शब्द पाळण्यासाठी ऐकतील. आणि त्यांची मुले जी जाणत नाहीत, ती ऐकतील आणि तुझा देव प्रभु याचे भय बाळगायला शिकतील, सर्व दिवस जितके ते त्या पृथ्वीवर जगतील, ज्यामध्ये तुम्ही यार्डन ओलांडून तिचा वारसा घ्यायला जात आहात.

आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, पाहा, तुझ्या मृत्यूचे दिवस जवळ आले आहेत, यहोशवाला बोलाव, आणि साक्षीच्या तंबूच्या दरवाजाजवळ उभे राहा, आणि मी त्याला आज्ञा देईन. आणि मोशे आणि यहोशवा साक्षीच्या तंबूत गेले, आणि साक्षीच्या तंबूच्या दरवाजाजवळ उभे राहिले. आणि प्रभू ढगात खाली आला, आणि साक्षीच्या तंबूच्या दरवाजाजवळ उभा राहिला, आणि ढगाचा स्तंभ साक्षीच्या तंबूच्या दरवाजाजवळ उभा राहिला. आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, पाहा, तू तुझ्या वडिलांसोबत झोपशील, आणि हे लोक उठून ज्या भूमीत हा प्रवेश करतो त्या भूमीच्या परक्या देवांच्या मागे व्यभिचार करतील, आणि ते मला सोडतील, आणि माझा करार जो मी त्यांच्याशी केला तो मोडतील. आणि मी त्या दिवशी त्यांच्यावर रागाने क्रोधित होईन, आणि मी त्यांना सोडून जाईन, आणि मी माझा चेहरा त्यांच्यापासून फिरवून घेईन, आणि ते खाऊ होतील, आणि अनेक वाईट गोष्टी आणि संकटे त्याला शोधतील, आणि तो त्या दिवशी म्हणेल, कारण प्रभु माझा देव माझ्यामध्ये नाही, या वाईट गोष्टींनी मला शोधले. मी पण त्या दिवशी त्यांच्यापासून माझा चेहरा वळवून टाकीन, त्यांनी केलेल्या सर्व दुष्टपणामुळे, कारण ते परक्या देवांकडे वळले.

आणि आता या गाण्याचे शब्द लिहा, आणि ते इस्राएलच्या मुलांना शिकवा, आणि ते त्यांच्या तोंडात टाका, यासाठी की हे गाणे माझ्यासाठी समोर साक्ष देणारे होईल इस्राएलच्या मुलांमध्ये. मी त्यांना त्या चांगल्या भूमीत आणीन, जी मी त्यांच्या वडिलांना देण्याची शपथ घेतली होती, ती दूध आणि मध वाहणारी भूमी, आणि ते खातील आणि भरून तृप्त होतील, आणि ते परक्या देवांकडे वळतील आणि त्यांची सेवा करतील आणि ते मला चिथावतील आणि माझा करार मोडतील. आणि हे गीत त्यांच्या समोर साक्ष देणारे म्हणून बदलले जाईल, कारण ते त्यांच्या तोंडातून विसरले जाणार नाही, आणि त्यांच्या संततीच्या तोंडातून विसरले जाणार नाही, कारण मी त्यांचा दुष्टपणा जाणतो, जो ते आज येथे करीत आहेत, मी त्यांना त्या चांगल्या भूमीत आणण्यापूर्वी, जिची मी त्यांच्या वडिलांना शपथ घेतली होती.

आणि मोशेने हे गाणे त्या दिवशी लिहिले, आणि त्याने ते इस्राएलाच्या मुलांना शिकवले. आणि त्याने यहोशवाला आज्ञा दिली आणि म्हणाला, धैर्यवान आणि बलवान असा, कारण तूच

इस्राएलाच्या मुलांना त्या भूमीत आणशील, जिची प्रभूने त्यांना शपथ घेतली होती, आणि तो तुझ्या सोबत असेल.

जेव्हा मोशेने या कायद्याचे सर्व शब्द पुस्तकात शेवटपर्यंत लिहून पूर्ण केले, आणि त्याने लेवी लोकांना आज्ञा दिली, जे प्रभूच्या कराराचा कोश वाहतात, असे म्हणत या कायद्याचे पुस्तक घेऊन, तुम्ही ते तुमच्या देवा प्रभूच्या कराराच्या कोशाच्या बाजूला ठेवाल, आणि ते तेथे तुमच्यासाठी साक्ष म्हणून असेल. कारण मी तुझी चिथावणी आणि तुझी कठोर मान जाणतो, अजून माझ्या जिवंत असताना तुमच्यासोबत आज, तुम्ही देवाविरुद्ध बंड करणारे होता, मग माझ्या मृत्यूनंतर कसे नाही? तुमच्या वंशप्रमुखांना माझ्याकडे एकत्र करा, आणि तुमच्या वडीलांना, आणि तुमच्या न्यायाधीशांना, आणि तुमच्या अधिकाऱ्यांना, जेणेकरून मी त्यांच्या कानात हे सर्व शब्द बोलेन, आणि मी त्यांना स्वर्ग आणि पृथ्वी यांची साक्ष देतो. मला माहीत आहे की माझ्या मृत्यूनंतर तुम्ही अधर्माने वागाल, आणि ज्या मार्गाची मी तुम्हाला आज्ञा केली त्यापासून तुम्ही दूर व्हाल, आणि शेवटच्या दिवसांत तुम्हाला वाईट गोष्टी भेटतील, कारण तुम्ही प्रभूसमोर दुष्ट कृत्ये कराल आणि तुमच्या हातांच्या कामांनी त्याला रागावाल.

आणि मोशेने या गीताचे शब्द सर्व सभेच्या कानात शेवटपर्यंत बोलले.

३२

लक्ष द्या हे स्वर्गा, आणि मी बोलेन, आणि पृथ्वी ऐको माझ्या तोंडातून निघालेले शब्द. माझे उच्चार पावसासारखे अपेक्षित असोत, आणि माझे शब्द दवासारखे उतरोत, गवतावरील पावसासारखे, आणि गवतावरील हिमवृष्टीसारखे. कारण मी प्रभूचे नाव बोलावले, आमच्या देवाला महानता द्या. देव, त्याची कामे खरी आहेत, आणि त्याचे सर्व मार्ग न्यायाचे आहेत, देव विश्वासू आहे, आणि अन्याय नाही, प्रभु न्यायी आणि पवित्र आहे. त्यांनी पाप केले; त्याची मुले

नाहीत ती निंदनीय, वाकडी आणि विकृत पिढी आहे. या गोष्टी प्रभूला तुम्ही परत करता का? अशा प्रकारे लोक मूर्ख आहेत आणि शहाणे नाहीत का? तोच हा तुझा पिता आहे ज्याने तुला संपादन केले आणि तुला बनवले आणि तुला निर्माण केले? युगाचे दिवस लक्षात ठेवा, पिढ्यानपिढ्यांची वर्षे समजून घ्या. तुझ्या वडिलांना विचार आणि ते तुला सांगतील, तुझ्या वडीलधाऱ्यांना विचार आणि ते तुला सांगतील.

जेव्हा परमोच्चाने राष्ट्रांचे विभाजन केले, जसे त्याने आदामाच्या पुत्रांना पसरवले, तेव्हा त्याने राष्ट्रांच्या सीमा देवाच्या दूतांच्या संख्येप्रमाणे स्थापित केल्या. आणि प्रभूचा भाग त्याचे लोक याकोब झाले, त्याच्या वारसाचा मोजलेला वाटा इस्राएल. त्याने त्याला रानात टिकवून धरले, जळत्या उष्णतेच्या तहानेत, पाणीविरहित जमिनीत; त्याने त्याला वेढले आणि त्याला शिक्षित केले, आणि त्याला डोळ्याच्या बाहुलीप्रमाणे रक्षण केले. जसा गरुड आपले घरटे झाकतो, आणि आपल्या पिलांसाठी उत्कंठित होतो, आपले पंख पसरून त्यांना स्वीकारतो, आणि त्यांना आपल्या पाठीवर उचलतो. प्रभु एकट्यानेच त्यांना नेत होता, त्यांच्या सोबत कोणताही परका देव नव्हता. त्याने त्यांना पृथ्वीच्या शक्तीवर आणले, त्याने त्यांना शेतांचे उत्पन्न खायला दिले, त्यांनी खडकातून मध चोखले, आणि कठीण खडकातून तेल. गुरांचे लोणी, आणि मेंढ्यांचे दूध, कोकरे आणि मेंढ्यांच्या चरबीसह, बैल आणि बकऱ्यांच्या पुत्रांसह, गव्हाच्या मूत्रपिंडांच्या चरबीसह, आणि द्राक्षांचे रक्त म्हणजे वाइन त्याने प्यायली. आणि याकोबाने खाल्ले आणि तो भरला गेला, आणि प्रियाने लाथ मारली; तो लठ्ठ झाला, जाड झाला, रुंद झाला, आणि त्याने देवाला, ज्याने त्याला निर्माण केले, सोडून दिले, आणि तो आपल्या तारणहार देवापासून दूर गेला.

त्यांनी मला परक्या गोष्टींवर चिथावले, त्यांच्या घृणास्पद कृत्यांमध्ये त्यांनी मला कटू केले. त्यांनी भूतांना यज्ञ केले आणि देवाला नाही, अशा देवांना ज्यांना ते ओळखत नव्हते, नवीन आणि अलीकडील जे आले आहेत, ज्यांना त्यांचे पितर ओळखत नव्हते. देव ज्याने तुला जन्म दिला त्याला तू सोडून दिलेस, आणि देव जो तुला पोसतो त्याला तू विसरलास.

आणि प्रभूने पाहिले, आणि ईर्ष्या केली, आणि त्याच्या मुलांच्या आणि मुलींच्या रागामुळे चिथावले गेले. आणि तो म्हणाला, मी माझा चेहरा त्यांच्यापासून फिरवीन, आणि शेवटच्या दिवसांत त्यांना काय होईल ते दाखवीन, कारण ही विकृत पिढी आहे, अशी मुले ज्यांच्यात विश्वास नाही.

त्यांनी मला जो देव नाही त्याच्यावर ईर्ष्या करण्यास प्रवृत्त केले, त्यांनी मला त्यांच्या मूर्तींनी चिथावणी दिली, आणि मी त्यांना जे राष्ट्र नाही त्याच्यावर ईर्ष्या करण्यास प्रवृत्त करीन, मूर्ख राष्ट्रावर त्यांना रागावीन. कारण माझ्या रागातून आग पेटली आहे, ती अधोलोकापर्यंत खाली जाळेल, पृथ्वी आणि तिचे उत्पन्न खाऊन टाकेल, डोंगरांचे पाया पेटवेल. मी त्यांच्यावर अनिष्ट आणीन आणि माझे बाण त्यांच्याविरुद्ध संपवीन. दुष्काळाने क्षीण होत जाणारे आणि पक्ष्यांच्या खाण्याने, आणि बरा न होणारा मागे ताणणारा, हिंस्र प्राण्यांचे दात मी त्यांच्यावर पाठवीन, रागाने जमिनीवर ओढणाऱ्यांसह. बाहेरून तलवार त्यांना निःसंतान करेल, आणि भांडारांतून भय येईल; तरुण पुरुष कुमारीसह, दूधपिणारे बाळ वृद्धासह नष्ट होतील. मी म्हणालो, मी त्यांना विखुरीन आणि मनुष्यांमधून त्यांचे स्मारक नष्ट करीन. जर शत्रूंच्या रागामुळे नसते, यासाठी की ते लांब टिकू नयेत, यासाठी की विरोधी एकत्र हल्ला करू नयेत, ते असे म्हणू नयेत, आमचा उंच हात, आणि प्रभु नाही, याने हे सर्व केले.

राष्ट्र सल्ला गमावलेले आहे, आणि त्यांच्यामध्ये ज्ञान नाही. त्यांनी समजण्याचा विचार केला नाही; या गोष्टी येणाऱ्या काळात स्वीकारू द्या. एक हजाराचा पाठलाग कसा करेल, आणि दोघे दहा हजारांना कसे हलवतील, जर देवाने त्यांना विकले नाही आणि प्रभूने त्यांना सोपवले नाही? कारण त्यांचे देव आमच्या देवासारखे नाहीत, पण आमचे शत्रू मूर्ख आहेत. कारण त्यांची द्राक्षवेल सदोमच्या द्राक्षवेलीतून आहे, आणि त्यांची फांदी गमोऱ्यातून आहे, त्यांचे द्राक्ष पित्ताचे द्राक्ष आहे, त्यांना कडूपणाचा घोस आहे. त्यांचा द्राक्षरस नागांचा रोष आहे, आणि सर्पांचा रोष असाध्य आहे. नाही, पाहा, या गोष्टी माझ्याजवळ जमा केल्या गेल्या आहेत आणि माझ्या खजिन्यांमध्ये मोहोरबंद केल्या गेल्या आहेत का? सूडाच्या दिवशी मी परत फेड करीन, जेव्हा त्यांचा पाय

घसरेल, कारण विनाशाचा दिवस त्यांच्यासाठी जवळ आहे, आणि तयार गोष्टी तुमच्यासाठी उपस्थित आहेत. कारण प्रभु आपल्या लोकांचा न्याय करेल आणि आपल्या सेवकांवर त्याला सांत्वन मिळेल, कारण त्याने त्यांना अशक्त, संकटात थकलेले आणि शिथिल झालेले पाहिले. आणि प्रभु म्हणाला, कुठे आहेत त्यांचे देव, ज्यांच्यावर त्यांनी विश्वास ठेवला होता? ज्यांच्या यज्ञांची चरबी तुम्ही खात होता आणि त्यांच्या अर्पणांचा द्राक्षरस तुम्ही पीत होता, ते उठोत आणि तुम्हाला मदत करोत आणि तुमचे रक्षक व्हावोत. पहा, पहा की मी आहे, आणि माझ्याशिवाय देव नाही, मी मारतो आणि जिवंत करतो, मी मारतो आणि मी बरे करतो, आणि माझ्या हातातून सोडवणारा कोणी नाही. कारण मी माझा हात आकाशाकडे उचलीन, आणि माझ्या उजव्या हाताची शपथ घेईन, आणि म्हणेन, मी सर्वकाळ जगतो, कारण मी माझी तलवार विजेसारखी धारदार करीन, आणि माझा हात न्यायाला धरेल, आणि मी शत्रूंना शिक्षा देईन, आणि माझा द्वेष करणाऱ्यांना मी परत फेड करीन. मी माझे बाण रक्ताने मद्यस्थ करीन, आणि माझी तलवार जखमींच्या रक्तापासून आणि शत्रू अधिकाऱ्यांच्या मुखांपासून बंदिवासापर्यंत मांस खाईल.

हे स्वर्गांनो, त्याच्याबरोबर आनंद करा, आणि देवाचे सर्व दूत त्याला नमन करोत, हे राष्ट्रांनो, त्याच्या लोकांबरोबर आनंद करा, आणि देवाचे सर्व पुत्र त्याला बळकट करोत, कारण त्याच्या पुत्रांच्या रक्ताचा सूड घेतला जातो, आणि तो सूड घेईल आणि शत्रूंना शिक्षा करील, आणि द्वेष करणाऱ्यांना प्रतिफळ देईल, आणि प्रभु त्याच्या लोकांची भूमी शुद्ध करील.

आणि मोशेने त्या दिवशी हे गीत लिहिले, आणि त्याने ते इस्राएलच्या मुलांना शिकवले, आणि मोशेने प्रवेश केला, आणि त्याने या नियमाचे सर्व शब्द लोकांच्या कानात बोलले, स्वतः आणि नूनचा मुलगा यहोशवा. आणि मोशेने सर्व इस्राएलाशी बोलणे पूर्ण केले. आणि त्याने त्यांना म्हटले, या सर्व शब्दांकडे हृदयात लक्ष द्या, ज्यांची मी आज तुम्हांला साक्ष देतो, जे तुम्ही तुमच्या मुलांना आज्ञा कराल की या कायद्याचे सर्व शब्द पाळावे आणि अमलात आणावे. कारण हा शब्द तुमच्यासाठी रिकामा नाही, कारण हे तुमचे जीवन आहे, आणि या शब्दामुळे तुम्ही त्या पृथ्वीवर दीर्घायुषी व्हाल, ज्यामध्ये तुम्ही यार्डन ओलांडून तेथे वारसा घेण्यासाठी जात आहात. आणि

प्रभूने मोशेशी या दिवशी बोलले, म्हणत अबारीम डोंगरावर जा, हा नबाऊ डोंगर जो मवाब भूमीत आहे यरीहोच्या समोर, आणि कनान भूमी पहा, जी मी इस्राएलच्या मुलांना देतो. आणि तू ज्या डोंगरावर चढतोस त्या डोंगरावर तेथे मरण पाव, आणि तुझ्या लोकांशी जोडला जा, ज्या रीतीने तुझा भाऊ अहरोन होर डोंगरावर मरण पावला आणि त्याच्या लोकांशी जोडला गेला. कारण तुम्ही इस्राएलच्या पुत्रांमध्ये सीन वाळवंटातील कादेश येथे वादाच्या पाण्यावर माझ्या शब्दाची अवज्ञा केली, कारण तुम्ही इस्राएलच्या पुत्रांमध्ये मला पवित्र केले नाही. समोर तू भूमी पाहशील, आणि तेथे तू प्रवेश करणार नाहीस.

३३

आणि हा आशीर्वाद आहे जो मोशे, देवाचा माणूस, याने इस्राएलाच्या मुलांना त्याच्या मृत्यूपूर्वी दिला. आणि तो म्हणाला, प्रभु सीनाय पासून आला आहे, आणि सेईर पासून आम्हाला प्रकट झाला आहे, आणि पारान डोंगरावरून घाई करून आला, कादेशच्या असंख्यांसह, त्याच्या उजव्या बाजूला त्याचे दूत त्याच्यासोबत आहेत. आणि त्याने आपल्या लोकांना वाचवले, आणि तुझ्या हातांनी पवित्र केलेले सर्व लोक, आणि हे तुझ्या अधीन आहेत, आणि त्याने त्याचे शब्द स्वीकारले. कायदा, जो मोशेने आम्हाला आज्ञा केली, याकोबाच्या सभांसाठी वारसा आहे. आणि प्रियामध्ये शासक असेल, जेव्हा लोकांचे शासक इस्राएलाच्या वंशांसह एकत्र आणले जातील. रूबेन जगो, आणि तो मरू नये, आणि संख्येने भरपूर असो.

आणि हा यहूदा आहे, हे प्रभू, यहूदाचा आवाज ऐक, आणि तू त्याच्या लोकांमध्ये येशील, त्याचे हात त्याच्यासाठी न्याय करतील, आणि तू शत्रूंपासून मदतनीस होशील.

आणि लेवीला म्हणाला, लेवी, त्याची स्पष्ट चिन्हे द्या, आणि त्याचे सत्य त्या पवित्र माणसाला द्या, ज्याला त्यांनी परीक्षेत परीक्षा केली, ज्याला त्यांनी वादाच्या पाण्यावर शिवीगाळ केली. जो

आपल्या बापाला आणि आईला म्हणतो, मी तुला पाहिले नाही, आणि ज्याने आपल्या भावांना ओळखले नाही, आणि आपल्या मुलांचा त्याग केला, त्याने तुझी वचने पाळली, आणि तुझा करार त्याने राखला. ते याकोबाला तुझे नियम घोषित करतील आणि इस्राएलाला तुझा कायदा, ते तुझ्या रागात सतत तुझ्या वेदीवर धूप ठेवतील. हे प्रभु, त्याचे सामर्थ्य यास आशीर्वाद दे, आणि त्याच्या हातांची कामे स्वीकार कर, त्याच्याविरुद्ध उठलेल्या शत्रूंची कंबर चुराडा, आणि त्याचा द्वेष करणारे उठू नयेत. आणि बेंजामिनला त्याने म्हटले, प्रभूचा प्रिय विश्वास ठेवून वास करेल, आणि देव त्याच्यावर सर्व दिवस सावली करतो, आणि त्याच्या खांद्यांमध्ये विसावला.

आणि योसेफाला तो म्हणाला, प्रभूच्या आशीर्वादाने त्याची भूमी समृद्ध होवो, स्वर्गातील ऋतूंपासून आणि दवापासून, आणि खालील अथांग झऱ्यांपासून, आणि उत्पन्नांच्या ऋतूनुसार सूर्याच्या परिवर्तनांच्या, आणि महिन्यांच्या संयोगांपासून, पर्वतांच्या शिखरापासून, सुरुवातीपासून, आणि सदाप्रवाही टेकड्यांच्या शिखरापासून, आणि पृथ्वीच्या परिपूर्णतेच्या वेळेप्रमाणे, आणि झुडूपात दिसलेल्याला स्वीकारयोग्य असलेल्या गोष्टी योसेफाच्या डोक्यावर येवोत, आणि भावांमध्ये गौरवलेल्याच्या शिखरावर. पहिल्या जन्मलेल्या बैलाचे सौंदर्य त्याचे आहे, एकशृंगाची शिंगे त्याची शिंगे आहेत, त्यांच्याद्वारे तो राष्ट्रांना एकत्रितपणे भोसकेल, पृथ्वीच्या टोकापर्यंत, हे एफ्राइमाचे दहा हजारी आहेत, आणि हे मनश्शेचे हजारी आहेत. आणि झबुलूनला त्याने म्हटले, झबुलून, तू तुझ्या प्रस्थानात आनंदित हो, आणि इस्साखार त्याच्या तंबूंमध्ये. राष्ट्रे नष्ट करतील, आणि तुम्ही तेथे बोलावाल, आणि तेथे न्यायाचे बलिदान कराल, कारण समुद्राची संपत्ती तुला पोसील, आणि किनाऱ्यावर रहाणाऱ्यांचा व्यापार तुमचा होईल.

आणि गादला म्हणाला, धन्य आहे गादाचा विस्तार करणारा, सिंहाप्रमाणे त्याने विश्रांती घेतली, बाहू आणि अधिपती यांना चिरडून टाकून. आणि त्याने आपले प्रथमफळ पाहिले, कारण तेथे शासकांची भूमी विभागली गेली, जे लोकांच्या नेत्यांसोबत एकत्र जमले होते; प्रभूने न्यायीपणा केला आणि इस्राएलबरोबर आपला न्याय केला.

आणि दानाला म्हणाला, दान सिंहाचे पिल्लू आहे, आणि तो बाशानातून उडी मारेल. आणि नफतालीला म्हणाला, नफताली स्वीकारयोग्य गोष्टींनी परिपूर्ण आहे, आणि परमेश्वराच्या आशीर्वादाने भरला जावो; समुद्र आणि दक्षिण त्याला वारसा मिळेल. आणि त्याने आशेरला म्हटले, आशेर मुलांपासून आशीर्वादित आहे, आणि तो त्याच्या भावांना स्वीकारार्ह असेल, तो आपला पाय तेलात बुडवील. लोखंड आणि कांस्य त्याचे चपला असतील, आणि तुझ्या दिवसांप्रमाणे तुझे सामर्थ्य असेल.

प्रियकराच्या देवासारखा कोणी नाही, जो तुझा साहाय्यकर्ता म्हणून स्वर्गावर विराजमान होतो आणि जो गगनमंडळाचा भव्य आहे. आणि देवाचा आरंभ तुला झाकेल, आणि शाश्वत बाहूंच्या शक्तीखाली, आणि तुझ्या चेहऱ्यापासून शत्रूला बाहेर टाकेल, म्हणत, तू नाश पावो. आणि इस्राएल विश्वास ठेवून एकट्याने वास करेल, याकोबाच्या भूमीवर धान्य आणि द्राक्षरसावर, आणि आकाश तुला दवाने ढगाळ असेल. धन्य आहेस तू इस्राएला, तुझ्यासारखे कोण आहे? प्रभूने वाचवलेले लोक. तुझा मदतनीस तुझे रक्षण करील, आणि तलवार तुझा अभिमान आहे, आणि तुझे शत्रू तुझ्याशी खोटे बोलतील, आणि तू त्यांच्या मानेवर पाऊल ठेवशील.

३४

आणि मोशे अराबोथ मवाब येथून नाबाऊ डोंगरावर, फासगाच्या शिखरावर गेला, जो यरीहोच्या समोर आहे, आणि प्रभूने त्याला गिलादपासून दानपर्यंतची सर्व भूमी दाखवली. आणि नफथालीची सर्व भूमी, आणि एफ्राईमची सर्व भूमी, आणि मनश्शे, आणि यहूदाची सर्व भूमी अंतिम समुद्रापर्यंत, आणि वाळवंट, आणि यरीहोचे सभोवतालचे प्रदेश, खजुराच्या झाडांचे शहर, सोगोर पर्यंत. आणि प्रभूने मोशेला म्हटले, ही ती भूमी आहे जिच्याविषयी मी अब्राहाम आणि इसहाक आणि याकोब यांना शपथ घेतली होती, म्हणत, तुमच्या संततीला मी ती देईन, आणि मी तुझ्या डोळ्यांना ती दाखवली आहे, परंतु तेथे तू प्रवेश करणार नाहीस.

आणि मोशे, प्रभूचा सेवक, मवाब भूमीत प्रभूच्या शब्दाने मरण पावला. आणि त्यांनी त्याला गाय येथे फोगोर घराजवळ पुरले, आणि आजपर्यंत कोणीही त्याचे दफन पाहिले नाही. मोझेस शंभर वीस वर्षांचा होता त्याच्या मृत्यूच्या वेळी, त्याचे डोळे मंद झाले नव्हते, आणि त्याचे कासवे नष्ट झाले नव्हते.

आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी मोशेसाठी अराबोथ मवाब येथे यार्डनेवर यरीहोच्या समोर तीस दिवस रडले, आणि मोशेच्या शोकाच्या रडण्याचे दिवस पूर्ण झाले. आणि यहोशू, नूनचा पुत्र, समजूतीच्या आत्म्याने भरला गेला, कारण मोशेने त्याच्यावर आपले हात ठेवले होते, आणि इस्राएलच्या पुत्रांनी त्याचे ऐकले, आणि त्यांनी तसे केले जसे प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती.

आणि इस्राएलमध्ये मोशेसारखा संदेष्टा अजून उठला नाही, ज्याला प्रभूने समोरासमोर ओळखले. सर्व चिन्हे आणि आश्चर्यकर्मे यांमध्ये, ज्यांना करण्यासाठी प्रभूने त्याला इजिप्तच्या भूमीत फारो, त्याचे सेवक आणि त्याची सर्व भूमी यांच्याकडे पाठवले. ते महान चमत्कार आणि तो बलवान हात, जे मोशेने संपूर्ण इस्राएलासमोर केले.

योहानाचे पत्र

१

जे सुरुवातीपासून होते, जे आम्ही ऐकले आहे, जे आम्ही आमच्या डोळ्यांनी पाहिले आहे, जे आम्ही निरीक्षण केले आणि आमच्या हातांनी स्पर्श केला आहे, जीवनाच्या वचनाविषयी, आणि जीवन प्रकट झाले, आणि आम्ही पाहिले आहे आणि साक्ष देतो आणि तुम्हाला ते सनातन जीवन घोषित करतो, जे पित्याजवळ होते आणि आम्हाला प्रकट झाले. जे आम्ही पाहिले आहे आणि ऐकले आहे, ते आम्ही तुम्हाला घोषित करतो, जेणेकरून तुम्हालाही आमच्याबरोबर संबंध असावा, आणि आमचा संबंध पित्याबरोबर आणि त्याचा पुत्र येशू ख्रिस्त याच्याबरोबर आहे. आणि या गोष्टी आम्ही तुम्हाला लिहितो, जेणेकरून आमचा आनंद परिपूर्ण होईल.

आणि हा तो संदेश आहे जो आम्ही त्याच्याकडून ऐकला आहे आणि तुम्हाला घोषित करतो, की देव प्रकाश आहे आणि त्याच्यात कोणताही अंधार नाही. जर आपण म्हणूया की आमचा त्याच्याशी नातेसंबंध आहे आणि आपण अंधारात चालतो, तर आपण खोटे बोलतो आणि सत्याचरण करीत नाही. परंतु जर आम्ही प्रकाशात चालतो, जसा तो प्रकाशात आहे, तर आमचा एकमेकांशी संबंध आहे, आणि त्याचा मुलगा येशू ख्रिस्त याचे रक्त आम्हाला सर्व पापांपासून शुद्ध करते. जर आपण म्हणू की आमच्याकडे पाप नाही, तर आपण स्वतःला फसवतो आणि सत्य

आपल्यामध्ये नाही. जर आपण आमची पापे कबूल केली, तर तो विश्वासू आणि न्यायी आहे, जेणेकरून तो आम्हाला आमची पापे क्षमा करील आणि आम्हाला सर्व अन्यायापासून शुद्ध करील. जर आम्ही म्हणू की आम्ही पाप केलेले नाही, तर आम्ही त्याला खोटारडा ठरवतो, आणि त्याचे वचन आमच्यात नाही.

२

माझ्या लहान मुलांनो, या गोष्टी मी तुम्हाला लिहितो जेणेकरून तुम्ही पाप करू नये, आणि जर कोणी पाप करतो, तर आमच्याकडे पित्याजवळ एक वकील आहे, येशू ख्रिस्त जो न्यायी आहे. आणि तो स्वतः आमच्या पापांच्या विषयी प्रायश्चित्त आहे, फक्त आमच्या विषयीच नाही, परंतु संपूर्ण जगाच्या विषयी आहे. आणि यावरून आपल्याला कळते की आपण त्याला ओळखले आहे, जर आपण त्याच्या आज्ञा पाळत असू. जो म्हणतो, मी त्याला ओळखतो, आणि त्याच्या आज्ञा पाळत नाही, तो खोटारडा आहे, आणि त्याच्यामध्ये सत्य नाही. पण जो त्याचा शब्द पाळतो, खरोखर त्याच्यामध्ये देवाचे प्रेम पूर्ण झाले आहे. यावरून आपल्याला कळते की आपण त्याच्यामध्ये आहोत. जो त्याच्यात राहण्याचे म्हणतो त्याने पाहिजे, जसा तो चालला, तसाच स्वतः चालावे.

भाऊंनो, मी तुम्हाला नवीन आज्ञा लिहीत नाही, परंतु जुनी आज्ञा लिहीत आहे, जी तुम्हाला सुरुवातीपासून होती. ती जुनी आज्ञा म्हणजे तो शब्द आहे जो तुम्ही सुरुवातीपासून ऐकला. पुन्हा मी तुम्हाला एक नवीन आज्ञा लिहितो, जी त्याच्यात आणि तुमच्यात सत्य आहे, कारण अंधार नाहीसा होत आहे आणि खरा प्रकाश आधीच प्रकाशत आहे. तो प्रकाशात आहे असे म्हणणारा, आणि आपल्या भावाचा द्वेष करणारा, अंधारात आहे आत्तापर्यंत. जो आपल्या भावावर प्रेम करतो तो प्रकाशात राहतो, आणि त्याच्यात कोणताही अडखळा नाही. तो पण जो आपल्या भावाचा द्वेष करतो तो अंधारात आहे आणि अंधारात चालतो, आणि तो कोठे जातो हे जाणत

नाही, कारण अंधाराने त्याचे डोळे आंधळे केले आहेत.

मी तुम्हाला लिहितो, लहान मुलांनो, कारण तुमची पापे त्याच्या नावामुळे क्षमा केली गेली आहेत. मी तुम्हाला लिहितो, हे वडिलांनो, कारण तुम्ही त्याला सुरुवातीपासून ओळखले आहे. मी तुम्हाला लिहितो, हे तरुणांनो, कारण तुम्ही त्या दुष्टावर विजय मिळवला आहे. मी तुम्हाला लिहिले, मुलांनो, कारण तुम्ही पित्याला ओळखले आहे. मी तुम्हाला लिहिले, वडिलांनो, कारण तुम्ही सुरुवातीपासूनच्याला ओळखले आहे. मी तुम्हाला लिहिले, तरुणांनो, कारण तुम्ही बलवान आहात आणि देवाचे वचन तुमच्यामध्ये राहते आणि तुम्ही दुष्टावर विजय मिळवला आहे.

जगावर प्रेम करू नका किंवा जगातील गोष्टींवर प्रेम करू नका. जर कोणी जगावर प्रेम करतो, तर पित्याचे प्रेम त्याच्यामध्ये नाही, कारण जगात जे काही आहे, म्हणजे शरीराची वासना, डोळ्यांची वासना आणि जीवनाचा गर्व, हे पित्यापासून नाही, तर जगापासून आहे. आणि जग नाहीसे होत आहे आणि त्याची वासना, पण जो देवाची इच्छा करतो तो सर्वकाळ राहतो.

मुलांनो, हा शेवटचा काळ आहे, आणि जसे तुम्ही ऐकले आहे की ख्रिस्तविरोधी येत आहे, आणि आता अनेक ख्रिस्तविरोधी झाले आहेत, यावरून आम्हाला कळते की हा शेवटचा काळ आहे. ते आमच्यातून बाहेर गेले, पण ते आमच्यातून नव्हते, कारण जर ते आमच्यातून असते, तर ते आमच्याबरोबर राहिले असते, पण जेणेकरून हे प्रकट व्हावे की ते सर्व आमच्यातून नाहीत. आणि तुमच्याजवळ पवित्र यांच्याकडून अभिषेक आहे, आणि तुम्ही सर्व जाणता. मी तुम्हाला यासाठी लिहिले नाही कारण तुम्हाला सत्य माहीत नाही, परंतु यासाठी कारण तुम्हाला ते माहीत आहे, आणि कारण प्रत्येक खोटेपणा सत्यापासून नाही. खोटारडा कोण आहे, जर तो नाही जो नाकारतो की येशू ख्रिस्त आहे? हाच आहे ख्रिस्तविरोधी, जो पित्याला आणि पुत्राला नाकारतो. प्रत्येक जो पुत्राला नाकारतो त्याच्याजवळ पित्याही नाही. म्हणून जे तुम्ही सुरुवातीपासून ऐकले ते तुमच्यामध्ये राहू द्या. जर तुम्ही सुरुवातीपासून जे ऐकले ते तुमच्यामध्ये राहिले, तर तुम्ही मुलामध्ये आणि पित्यामध्ये राहाल. आणि हे त्याने स्वतः आम्हाला दिलेले वचन आहे, ते शाश्वत

जीवन. या गोष्टी मी तुम्हाला त्यांच्याविषयी लिहिल्या आहेत, जे तुम्हाला फसवत आहेत. आणि तुम्ही, जो अभिषेक तुम्ही त्याच्याकडून घेतला, तो तुमच्यामध्ये राहतो, आणि तुम्हाला गरज नाही की कोणी तुम्हाला शिकवावे, परंतु जसा तोच अभिषेक तुम्हाला सर्व गोष्टींविषयी शिकवतो, आणि तो सत्य आहे आणि खोटेपणा नाही, आणि ज्याप्रमाणे त्याने तुम्हाला शिकवले, त्याप्रमाणे तुम्ही त्याच्यामध्ये राहाल. आणि आता, लहान मुलांनो, त्याच्यामध्ये राहा, यासाठी की जेव्हा तो प्रकट होईल तेव्हा आपल्याला धैर्य असेल आणि त्याच्या उपस्थितीत आपण त्याच्यापासून लाजवले जाणार नाही. जर तुम्हाला माहीत असेल की तो नीतिमान आहे, तर जाणून घ्या की प्रत्येक जो न्यायीपणा करतो तो त्याच्यापासून जन्मलेला आहे.

३

पहा, पित्याने आम्हाला कोणत्या प्रकारचे प्रेम दिले आहे, जेणेकरून आम्ही देवाची मुले म्हणून बोलावले जाऊ. यामुळे जग तुम्हाला ओळखत नाही, कारण त्याने त्याला ओळखले नाही. प्रिय जनांनो, आता आपण देवाची मुले आहोत, आणि आपण काय होऊ हे अद्याप प्रकट झालेले नाही, पण आपल्याला माहीत आहे की जर तो प्रकट झाला, तर आपण त्याच्यासारखे होऊ, कारण आपण त्याला जसा तो आहे तसा पाहू. आणि प्रत्येकजण ज्याला त्याच्यावर ही आशा आहे, तो स्वतःला शुद्ध करतो, जसा तो शुद्ध आहे.

प्रत्येक पाप करणारा अधर्म करतो, आणि पाप म्हणजे अधर्म आहे. आणि तुम्हाला माहीत आहे की तो प्रकट झाला जेणेकरून आमचे पाप तो काढून टाकेल, आणि त्याच्यात पाप नाही. जो कोणी त्याच्यामध्ये राहतो तो पाप करीत नाही; जो कोणी पाप करतो त्याने त्याला पाहिले नाही किंवा त्याला ओळखले नाही. लहान मुलांनो, कोणीही तुम्हाला फसवू नये, जो न्यायीपणा करतो तो न्यायी आहे, जसा तो न्यायी आहे. जो पाप करतो तो सैतानाचा आहे, कारण सुरुवातीपासून सैतान पाप करीत आहे. यासाठी देवाचा पुत्र प्रकट झाला, म्हणजे त्याने सैतानाची कामे नष्ट

करावीत. प्रत्येक जो देवापासून जन्मलेला आहे तो पाप करत नाही, कारण त्याचे बीज त्याच्यामध्ये राहते, आणि तो पाप करण्यास सक्षम नाही, कारण तो देवापासून जन्मलेला आहे. यामध्ये देवाची मुले आणि सैतानाची मुले स्पष्ट आहेत. जो कोणी न्यायीपणा करीत नाही तो देवापासून नाही, आणि जो आपल्या भावावर प्रेम करीत नाही. कारण हा तो संदेश आहे जो तुम्ही सुरुवातीपासून ऐकला, की आपण एकमेकांवर प्रेम करावे. कैनाप्रमाणे नाही, जो दुष्टापासून होता आणि त्याने आपल्या भावाला ठार मारले, आणि कशासाठी त्याने त्याला ठार मारले? कारण त्याची कामे दुष्ट होती, पण त्याच्या भावाची न्यायी होती. आश्चर्य करू नका, माझ्या भाऊंनो, जर जग तुमचा द्वेष करत असेल. आम्हाला माहीत आहे की आम्ही मृत्यूतून जीवनात गेलो आहोत, कारण आम्ही भावांवर प्रेम करतो; जो भावावर प्रेम करीत नाही तो मृत्यूत राहतो. प्रत्येक जो आपल्या भावाचा द्वेष करतो तो खुनी आहे, आणि तुम्हाला माहीत आहे की कोणत्याही खुन्याच्या आत शाश्वत जीवन राहत नाही. यामध्ये आम्ही प्रेम ओळखले आहे, कारण त्याने आमच्यासाठी आपला आत्मा ठेवला, आणि आम्हीही भावांसाठी आत्मे ठेवणे पाहिजे. जो कोणी जगाचे जीवन धारण करतो आणि आपल्या भावाला गरजेत पाहतो आणि त्याच्यापासून आपले अंतःकरण बंद करतो, तर देवाचे प्रेम त्याच्यामध्ये कसे राहू शकते? माझ्या लहान मुलांनो, आपण शब्दाने किंवा जिभेने प्रेम करू नये, तर कृतीने आणि सत्याने करावे. आणि यावरून आम्हाला कळते की आम्ही सत्यापासून आहोत, आणि त्याच्या समोर आम्ही आमच्या हृदयांना खात्री देऊ. कारण जर आमचे हृदय आम्हाला दोष देते, तर देव आमच्या हृदयापेक्षा मोठा आहे आणि सर्व काही जाणतो. प्रियजनांनो, जर आमचे हृदय आमचा निषेध करत नाही, तर आमच्याकडे देवासमोर धैर्य आहे. आणि जे काही आम्ही मागतो ते आम्हाला त्याच्याकडून मिळते, कारण आम्ही त्याच्या आज्ञा पाळतो आणि त्याच्या समोर जे आवडते ते करतो. आणि ही त्याची आज्ञा आहे की, आपण त्याच्या पुत्राच्या नावावर, येशू ख्रिस्ताच्या नावावर विश्वास ठेवावा आणि त्याने आज्ञा दिल्याप्रमाणे एकमेकांवर प्रेम करावे. आणि जो त्याच्या आज्ञा पाळतो तो त्याच्यामध्ये राहतो आणि तो स्वतः त्याच्यामध्ये. आणि यावरून आपण जाणतो की तो आपल्यामध्ये राहतो, त्या आत्म्यापासून जो त्याने आपल्याला दिला.

४

प्रियजनांनो, प्रत्येक आत्म्यावर विश्वास ठेवू नका, परंतु आत्म्यांची परीक्षा करा की ते देवापासून आहेत का, कारण अनेक खोटे संदेष्टे जगात निघून गेले आहेत. यावरून तुम्ही देवाचा आत्मा ओळखता, प्रत्येक आत्मा जो येशू ख्रिस्त शरीरात आलेला आहे असे कबूल करतो, तो देवापासून आहे, आणि प्रत्येक आत्मा जो येशू ख्रिस्ताला देहात आलेला म्हणून कबूल करत नाही, तो देवापासून नाही आहे, आणि हेच ते अँटीख्रिस्टचे आहे ज्याबद्दल तुम्ही ऐकले आहे की तो येतो, आणि आता तो जगात आधीच आहे. तुम्ही देवापासून आहात, लहान मुलांनो, आणि तुम्ही त्यांच्यावर विजय मिळवला आहे, कारण जो तुमच्यामध्ये आहे तो जगामध्ये असलेल्यापेक्षा मोठा आहे. ते जगाचे आहेत, म्हणून ते जगाच्या दृष्टीने बोलतात आणि जग त्यांचे ऐकते. आम्ही देवापासून आहोत; जो देवाला जाणतो तो आमचे ऐकतो. जो देवापासून नाही तो आमचे ऐकत नाही. यावरून आम्ही सत्याचा आत्मा आणि भ्रमाचा आत्मा ओळखतो.

प्रियजनांनो, आपण एकमेकांवर प्रेम करूया, कारण प्रेम देवापासून आहे, आणि जो कोणी प्रेम करतो तो देवापासून जन्मला आहे आणि देवाला ओळखतो. जो प्रेम करीत नाही त्याने देवाला ओळखले नाही, कारण देव प्रेम आहे. यामध्ये देवाचे प्रेम आमच्यामध्ये प्रकट झाले, कारण देवाने आपला एकुलता एक मुलगा जगामध्ये पाठवला आहे यासाठी की आम्ही त्याच्याद्वारे जगावे. या मध्ये प्रेम आहे, असे नाही कारण आम्ही देवावर प्रेम केले, परंतु कारण त्याने आमच्यावर प्रेम केले आणि आमच्या पापांच्या प्रायश्चित्तासाठी आपला मुलगा पाठवला. प्रिय जनांनो, जर देवाने अशाप्रकारे आमच्यावर प्रेम केले, तर आम्हीही एकमेकांवर प्रेम करायला पाहिजे. देवाला कोणीही कधीही पाहिले नाही; जर आपण एकमेकांवर प्रेम करतो, तर देव आपल्यामध्ये राहतो आणि त्याचे प्रेम आपल्यामध्ये परिपूर्ण झाले आहे. यावरून आपण जाणतो की आपण त्याच्यामध्ये राहतो आणि तो आपल्यामध्ये राहतो, कारण त्याने आपल्याला आपला आत्मा दिला आहे. आणि आम्ही पाहिले आहे आणि साक्ष देतो की पित्याने पुत्राला जगाचा तारणहार म्हणून पाठवले आहे.

जो कोणी कबूल करेल की येशू देवाचा पुत्र आहे, देव त्याच्यामध्ये राहतो आणि तो स्वतः देवामध्ये राहतो. आणि आम्ही ओळखले आहे आणि विश्वास ठेवला आहे त्या प्रेमावर जे देवाला आमच्यामध्ये आहे. देव प्रेम आहे, आणि जो प्रेमामध्ये राहतो तो देवामध्ये राहतो आणि देव त्याच्यामध्ये राहतो. या मध्ये आमच्या सोबत प्रेम पूर्ण झाले आहे, जेणेकरून न्यायाच्या दिवशी आम्हाला धैर्य असेल, कारण जसा तो आहे, तसेच आम्ही या जगात आहोत. प्रेमात भय नाही, परंतु परिपूर्ण प्रेम भयाला बाहेर फेकते, कारण भयात शिक्षा असते, परंतु जो भीत असतो तो प्रेमात परिपूर्ण झालेला नाही. आम्ही त्याच्यावर प्रेम करतो, कारण त्याने प्रथम आमच्यावर प्रेम केले. जर कोणी म्हणे की मी देवावर प्रेम करतो, आणि आपल्या भावाचा द्वेष करतो, तो खोटारडा आहे, कारण जो आपल्या भावावर प्रेम करत नाही ज्याला त्याने पाहिले आहे, तो देवावर ज्याला त्याने पाहिले नाही कसा प्रेम करू शकतो? आणि ही आज्ञा आम्हाला त्याच्याकडून मिळाली आहे की, जो देवावर प्रेम करतो त्याने आपल्या भावावरही प्रेम करावे.

५

प्रत्येक जो विश्वास ठेवतो की येशू ख्रिस्त आहे, तो देवापासून जन्मलेला आहे, आणि प्रत्येक जो ज्याने जन्म दिला त्याच्यावर प्रेम करतो, तो त्याच्यापासून जन्मलेल्यावर देखील प्रेम करतो. यावरून आपल्याला कळते की आपण देवाच्या मुलांवर प्रेम करतो, जेव्हा आपण देवावर प्रेम करतो आणि त्याच्या आज्ञा पाळतो. हेच देवाचे प्रेम आहे, की आपण त्याच्या आज्ञा पाळाव्या, आणि त्याच्या आज्ञा जड नाहीत. कारण देवापासून जन्मलेला प्रत्येक जण संसारावर विजय मिळवतो, आणि हाच तो विजय आहे ज्याने संसारावर विजय मिळवला आहे, म्हणजे आमचा विश्वास. जगावर विजय मिळवणारा कोण आहे, जर तो नाही जो विश्वास ठेवतो की येशू देवाचा पुत्र आहे? हा तो आहे जो पाणी आणि रक्त यांच्याद्वारे आला, येशू ख्रिस्त, केवळ पाण्याद्वारे नाही, परंतु पाणी आणि रक्त यांच्याद्वारे, आणि आत्मा साक्ष देतो, कारण आत्मा सत्य आहे. कारण तीन आहेत जे स्वर्गात साक्ष देतात, पिता, शब्द आणि पवित्र आत्मा, आणि हे तिघे एक

आहेत, आणि तीन आहेत जे पृथ्वीवर साक्ष देतात. आत्मा आणि पाणी आणि रक्त, आणि हे तिन्ही एक आहेत. जर आपण माणसांची साक्ष घेतो, तर देवाची साक्ष मोठी आहे, कारण ही देवाची साक्ष आहे जी त्याने आपल्या पुत्राविषयी दिली आहे. जो देवाच्या पुत्रावर विश्वास ठेवतो त्याच्याजवळ साक्ष त्याच्यात आहे, जो देवावर विश्वास ठेवत नाही त्याने त्याला खोटारडा केले आहे, कारण त्याने त्या साक्षीवर विश्वास ठेवला नाही जी देवाने त्याच्या पुत्राविषयी दिली आहे. आणि ही ती साक्ष आहे, की देवाने आम्हाला सनातन जीवन दिले, आणि हे जीवन त्याच्या पुत्रामध्ये आहे. जो पुत्राला धारण करतो तो जीवन धारण करतो, जो देवाच्या पुत्राला धारण करीत नाही तो जीवन धारण करीत नाही.

या गोष्टी मी तुम्हाला लिहिल्या आहेत, जे देवाच्या पुत्राच्या नावावर विश्वास ठेवता, यासाठी की तुम्हाला कळावे की तुमच्याजवळ सनातन जीवन आहे, आणि यासाठी की तुम्ही देवाच्या पुत्राच्या नावावर विश्वास ठेवावा. आणि हा तो मोकळेपणा आहे जो आम्ही त्याच्याकडे ठेवतो, कारण जर आम्ही त्याच्या इच्छेनुसार काही मागतो, तर तो आमचे ऐकतो. आणि जर आम्हाला माहीत असेल की आम्ही जे काही मागतो ते तो ऐकतो, तर आम्हाला माहीत आहे की आम्ही त्याच्याकडून जे मागितले त्या विनंत्या आमच्याजवळ आहेत. जर कोणी आपल्या भावाला असे पाप करताना पाहील जे मृत्यूकडे नेत नाही, तर तो विचारील, आणि त्याला जीवन देईल, त्यांना जे पाप करीत आहेत मृत्यूकडे नेत नाही. असे पाप आहे जे मृत्यूकडे नेते, त्या विषयी मी असे म्हणत नाही की त्याने विचारावे. सर्व अन्याय हे पाप आहे, आणि असे पाप आहे जे मृत्यूकडे नेत नाही. आम्हाला माहीत आहे की देवापासून जन्मलेला प्रत्येक व्यक्ती पाप करीत नाही, परंतु जो देवापासून जन्मलेला आहे तो स्वतःचे रक्षण करतो, आणि दुष्ट त्याला स्पर्श करीत नाही. आम्हाला माहीत आहे की आम्ही देवापासून आहोत, आणि संपूर्ण जग दुष्टात पडलेले आहे. आम्हाला माहीत आहे की देवाचा पुत्र आला आहे आणि त्याने आम्हाला बुद्धी दिली आहे जेणेकरून आम्ही सत्याला जाणू शकू, आणि आम्ही सत्यामध्ये आहोत, त्याच्या पुत्रामध्ये येशू ख्रिस्तामध्ये. हाच खरा देव आहे आणि सनातन जीवन आहे.

लहान मुलांनो, मूर्तींपासून स्वतःचे रक्षण करा, आमेन.

यहोशवा

१

आणि असे झाले की मोशेच्या मृत्यूनंतर, प्रभूने नूनाचा पुत्र यहोशवा, जो मोशेचा सेवक होता, त्याला म्हणून सांगितले, मोशेस माझा सहाय्यक मरण पावला आहे. आता म्हणून उठून, तू आणि हे सर्व लोक जॉर्डन ओलांडा त्या भूमीत, जी मी त्यांना देतो. प्रत्येक जागा ज्यावर तुम्ी तुमच्या पायांच्या तळव्याने पाऊल ठेवाल, ती मी तुम्हाला देईन, ज्या रीतीने मी मोशेला सांगितले होते. वाळवंट आणि अँटी लेबनॉन पासून, महान नदी युफ्रेटिस नदीपर्यंत, आणि सूर्यास्ताच्या दिशेने शेवटच्या समुद्रापर्यंत, तुमच्या सीमा असतील. तुझ्या आयुष्याच्या सर्व दिवसांत कोणीही माणूस तुझ्यासमोर विरोध करणार नाही, आणि जसा मी मोशेबरोबर होतो, तसा मी तुझ्याबरोबर असेन, आणि मी तुला सोडून देणार नाही किंवा तुझ्याकडे दुर्लक्ष करणार नाही. धैर्यवान आणि शूर असा, कारण तू या लोकांना ती भूमी वाटून देशील, जी मी तुमच्या वडिलांना देण्याची शपथ घेतली होती. म्हणून बलवान हो आणि धैर्यवान हो, पाळण्यासाठी आणि करण्यासाठी जसे माझा सेवक मोशे याने तुला आज्ञा केली, आणि त्यांच्यापासून उजवीकडे किंवा डावीकडे वळणार नाहीस, जेणेकरून तू जे काही करशील त्या सर्वांमध्ये समृद्ध होशील. आणि या कायद्याचे पुस्तक तुझ्या तोंडापासून निघून जाणार नाही, आणि तू त्यावर दिवस आणि रात्र विचार करशील, जेणेकरून तुला सर्व लिहिलेले करायला कळेल, मग तू समृद्ध होशील, आणि तुझे मार्ग समृद्ध करशील,

आणि मग तू समजशील. पाहा, मी तुला आज्ञा केली आहे, बलवान हो आणि धैर्यवान हो, भयभीत होऊ नकोस आणि घाबरू नकोस, कारण तुझा प्रभु देव तुझ्याबरोबर आहे सर्व ठिकाणी जेथे तू जाशील. आणि यहोशवाने लोकांच्या लेखकांना आज्ञा करून म्हटले लोकांच्या छावणीच्या मध्यभागी प्रवेश करा, आणि लोकांना आज्ञा द्या, म्हणत, तरतूद तयार करा, कारण अजून तीन दिवस आहेत आणि तुम्ही हा यार्डन नदी पार करत आहात, प्रवेश करून ती भूमी ताब्यात घेण्यासाठी, जी प्रभु, तुमच्या वडिलांचा देव, तुम्हाला देतो.

आणि रऊबेनला, आणि गादला, आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाला यहोशवाने सांगितले, लक्षात ठेवा तो शब्द जो मोशे, प्रभूचा सेवक, याने तुम्हाला आज्ञा केली होती, म्हणत, प्रभू तुमचा देव याने तुम्हाला विश्रांती दिली आणि तुम्हाला ही भूमी दिली. तुमच्या बायका आणि तुमची मुले आणि तुमची गुरेढोरे त्या भूमीत राहू द्या, जी त्याने तुम्हाला दिली, परंतु तुम्ही सशस्त्र होऊन तुमच्या भावांच्या आधी ओलांडा, प्रत्येक बलवान माणूस, आणि तुम्ही त्यांना मदत करा. जोपर्यंत प्रभु आमचा देव तुमच्या भावांना विश्रांती देणार नाही, जसे तुम्हाला दिली, आणि ते देखील ती भूमी वारसाने मिळवतील, जी प्रभु आमचा देव त्यांना देतो, तोपर्यंत तुम्ही प्रत्येकजण आपापल्या वारसाकडे जाल, जी मोशेने तुम्हाला यार्देनच्या पलीकडे सूर्योदयेच्या दिशेला दिली आहे. आणि यहोशवाला उत्तर देऊन ते म्हणाले, तू आम्हाला जे काही आज्ञा करशील ते सर्व आम्ही करू, आणि तू आम्हाला जेथे कोठे पाठवशील तेथे आम्ही जाऊ. जे सर्व आम्ही मोशेचे ऐकले, त्याप्रमाणे आम्ही तुझे ऐकू, फक्त प्रभु आमचा देव तुझ्याबरोबर असो, ज्या रीतीने तो मोशेबरोबर होता. पण जो माणूस तुझी अवज्ञा करील, आणि जो तुझे शब्द ऐकणार नाही जसे तू त्याला आज्ञा करशील, त्याला मरू दे, पण बलवान हो आणि धैर्यवान हो.

२

आणि नूनचा पुत्र येशूने शित्तीम येथून दोन तरुण पुरुषांना हेरगिरी करण्यासाठी पाठवले, असे

म्हणत, वर जा आणि भूमी व यरीहो पहा. आणि दोन तरुण पुरुष गेल्यावर यरीहो मध्ये शिरले, आणि राहाब नावाच्या वेश्येच्या घरात शिरले, आणि तेथे राहिले.

आणि यरीहोच्या राजाला अहवाल देण्यात आला, असे सांगत की, इस्राएलच्या मुलांपैकी काही माणसे जमिनीची हेरगिरी करण्यासाठी येथे प्रवेश केला आहे. आणि यरीहोच्या राजाने पाठवले आणि राहाबला म्हणाला, त्या पुरुषांना बाहेर काढ जे तुझ्या घरात रात्री आत गेले होते, कारण ते जमिनीची हेरगिरी करण्यासाठी आले आहेत. आणि त्या स्त्रीने त्या दोन पुरुषांना घेऊन त्यांना लपवले, आणि त्यांना म्हणाली, ते पुरुष माझ्याकडे आले आहेत, जसा दरवाजा अंधारात बंद होत होता, आणि ते पुरुष बाहेर गेले, मला माहित नाही ते कुठे गेले आहेत, त्यांचा पाठलाग करा, जर तुम्ही त्यांना पकडाल. तिने त्यांना छप्परावर आणले, आणि त्यांना छप्परावर रचलेल्या जवसाच्या पेंढ्यात लपवले. आणि त्या पुरुषांनी त्यांच्या मागे यार्डनेच्या उतारांकडे जाणाऱ्या मार्गावर पाठलाग केला, आणि दरवाजा बंद झाला.

आणि असे झाले की पाठलाग करणारे त्यांच्या मागे बाहेर गेले, आणि ते स्वतः झोपण्यापूर्वी, ती त्यांच्याकडे छपरावर चढली. आणि ती त्यांना म्हणाली, मला माहित आहे की प्रभूने तुम्हाला ही भूमी दिली आहे, कारण तुमची भीती आमच्यावर पडली आहे. आम्ही ऐकले आहे की प्रभु देवाने तुमच्या चेहऱ्यापासून लाल समुद्र वाळवला, जेव्हा तुम्ही मिसर देशातून बाहेर गेलात, आणि अमोऱ्यांच्या दोन राजांना, जे यार्देन नदीच्या पलीकडे होते, सीहोन आणि ओग यांना तुम्ही काय केले, ज्यांना तुम्ही नष्ट केलेत. आणि हे ऐकून आमची हृदये चकित झाली, आणि तुमच्या तोंडापासून आमच्यापैकी कोणाच्याही मध्ये आत्मा अजून उभा राहिला नाही, कारण प्रभु तुमचा देव, वरच्या स्वर्गात आणि खालच्या पृथ्वीवर देव आहे. आणि आता माझ्यासमोर प्रभु देवाची शपथ घ्या, कारण मी तुमच्यावर दया करतो, आणि तुम्ही सुद्धा माझ्या बापाच्या घरावर दया करा, आणि माझ्या वडिलांचे घर, माझी आई आणि माझे भाऊ यांना जिवंत ठेवा, आणि माझे सर्व घर आणि त्यांच्याजवळ जे काही आहे ते सर्व, आणि माझ्या आत्म्याला मृत्यूपासून सोडवा.

आणि त्या पुरुषांनी तिला म्हटले, तुमच्या ऐवजी आमचा जीव मरणाला जाईल, आणि ती म्हणाली, जेव्हा प्रभु तुम्हाला हे शहर देईल, तेव्हा तुम्ही माझ्यावर दया आणि सत्य दाखवाल. आणि तिने त्यांना खिडकीतून खाली सोडले, आणि त्याने त्यांना सांगितले, डोंगराळ प्रदेशात जा, जेणेकरून पाठलाग करणारे तुम्हाला भेटणार नाहीत, आणि तेथे तीन दिवस लपून राहा, जोपर्यंत पाठलाग करणारे तुमच्या मागून परत फिरत नाहीत, आणि त्यानंतर तुम्ही तुमच्या मार्गाने जाल.

आणि त्या पुरुषांनी तिला सांगितले, आम्ही तुझ्या या शपथेपासून निर्दोष आहोत. पाहा, आम्ही शहराच्या एका भागात प्रवेश करीत आहोत, आणि तू ही किरमिजी रंगाची दोरी ज्या खिडकीतून तू आम्हाला खाली उतरवलेस त्या खिडकीत चिन्ह म्हणून सोडशील, आणि तुझे वडील, तुझी आई, तुझे भाऊ आणि तुझ्या वडिलांचे सर्व घराणे तू आपल्या घरात स्वतःजवळ एकत्र करशील. आणि असे होईल की, जो कोणी तुझ्या घराचे दार सोडून बाहेर जाईल, तो स्वतःच दोषी असेल, आणि आम्ही तुझ्या या शपथेपासून निर्दोष असू; परंतु जितके तुझ्या घरात तुझ्याबरोबर असतील, त्यांच्यासाठी आम्ही दोषी असू. परंतु जर कोणी आम्हाला अन्याय करेल किंवा आमचे हे शब्द उघड करेल, तर आम्ही तुझ्या या शपथेपासून निर्दोष असू. आणि त्यांना म्हणाला, तुमच्या शब्दाप्रमाणे असो, आणि त्यांना रवाना केले, आणि ते गेले. आणि ते डोंगराळ प्रदेशात आले, आणि तेथे तीन दिवस राहिले, आणि पाठलाग करणाऱ्यांनी सर्व मार्ग शोधले, आणि सापडले नाहीत.

आणि ते दोन तरुण पुरुष परत आले, आणि डोंगरावरून खाली उतरले, आणि नूनाचा मुलगा यहोशवा याच्याकडे गेले, आणि त्यांना घडलेल्या सर्व गोष्टी त्याला सांगितल्या. आणि त्यांनी यहोशवाला सांगितले की, प्रभूने सर्व भूमी आमच्या हातात दिली आहे, आणि त्या भूमीत राहणारे सर्व लोक आमच्यामुळे विरघळले आहेत.

३

आणि यहोशवा सकाळी लवकर उठला, आणि शित्तीम पासून निघाला, आणि यार्देन पर्यंत आले, आणि पार करण्याआधी तेथे राहिले. आणि तीन दिवसांनंतर असे झाले की शास्त्री छावणीतून गेले. आणि त्यांनी लोकांना आज्ञा दिली, म्हणत, जेव्हा तुम्ही आमच्या प्रभु देवाच्या कराराचा कोश आणि आमचे याजक आणि लेवी यांना तो वाहताना पाहाल, तेव्हा तुम्ही तुमच्या ठिकाणांहून निघाल आणि तिच्या मागे जाल. पण तुमच्या आणि त्या मध्ये लांब असू दे, सुमारे दोन हजार हात तुम्ही उभे राहाल, तिला जवळ जाऊ नका, जेणेकरून तुम्ही तो मार्ग जाणाल ज्यावरून तुम्ही जाणार आहात, कारण तुम्ही काल आणि परवापासून तो मार्ग गेलेले नाही आहात.

आणि यहोशूने लोकांना सांगितले, उद्यासाठी स्वतःला शुद्ध करा, कारण उद्या प्रभु तुमच्यामध्ये आश्चर्यकारक गोष्टी करील. आणि यहोशवा याजकांना म्हणाला, प्रभूच्या कराराचा कोश उचला आणि लोकांच्या आधी जा, आणि याजकांनी प्रभूच्या कराराचा कोश उचलला आणि लोकांच्या समोर गेले. आणि प्रभु यहोशवाला म्हणाला, या दिवशी मी तुला इस्राएलाच्या सर्व पुत्रांसमोर उंच करण्यास सुरुवात करतो, जेणेकरून त्यांना कळेल की जसा मी मोशेबरोबर होतो, तसाच मी तुझ्याबरोबर असेन. आणि आता यार्देनच्या पाण्याच्या काठावर वाहून नेणाऱ्या कराराच्या कोशाच्या याजकांना आज्ञा करा की, जेव्हा तुम्ही यार्देनच्या पाण्यात प्रवेश कराल तेव्हा यार्देनमध्येच उभे राहा.

आणि यहोशूने इस्राएलच्या पुत्रांना म्हटले, येथे या आणि आमच्या देवा प्रभूचे वचन ऐका. यावरून तुम्हाला कळेल की जिवंत देव तुमच्यामध्ये आहे, आणि तो नाश करणारा आमच्या समोरून कनानी, हित्ती, परिज्जी, हिव्वी, अमोरी, गिर्गाशी आणि यबूसी यांचा नाश करील. पाहा, संपूर्ण पृथ्वीच्या प्रभूच्या कराराचा कोश यार्देन नदी ओलांडत आहे. तुमच्यासाठी इस्राएलच्या मुलांपैकी बारा पुरुष निवडा, प्रत्येक वंशातून एक. आणि असे होईल की, जेव्हा सर्व पृथ्वीच्या प्रभूच्या कराराचा कोश वाहणाऱ्या याजकांचे पाय यार्देनेच्या पाण्यात विश्रांती घेतील, तेव्हा यार्देनेचे पाणी थांबेल, आणि खाली येणारे पाणी उभे राहील.

आणि लोक त्यांच्या तंबूतून यार्डन नदी पार करण्यासाठी निघून गेले, आणि याजकांनी प्रभूच्या कराराचा कोश लोकांच्या पुढे उचलला. जसे याजक करार कोशाला वाहून यार्देनमध्ये प्रवेश करीत होते, आणि प्रभूच्या करार कोशाला वाहणाऱ्या याजकांचे पाय यार्देनच्या पाण्याच्या भागात बुडवले गेले, तो यार्देन त्याच्या संपूर्ण काठापर्यंत भरला होता, जसे गव्हाच्या कापणीचे दिवस असतात, आणि वरून खाली उतरणारे पाणी उभे राहिले, एक गोठलेला समूह करियाथियारीम भागापर्यंत खूप दूर जोराने उभा राहिला, पण खाली उतरणारे अराबा समुद्र म्हणजे मीठाच्या समुद्रात खाली गेले, शेवटपर्यंत ते संपले, आणि लोक यरीहोसमोर उभे होते. आणि प्रभूच्या कराराचा कोश वाहणारे याजक यार्देनच्या मध्यभागी कोरड्या जमिनीवर उभे राहिले, आणि इस्राएलाचे सर्व पुत्र कोरड्यावरून पार करीत होते, जोपर्यंत सर्व लोक यार्देन पार करीत नाहीत तोपर्यंत.

४

आणि जेव्हा सर्व लोकांनी यार्देन नदी पार करणे पूर्ण केले, तेव्हा प्रभूने यहोशवाला म्हणत सांगितले लोकांपैकी प्रत्येक वंशातून एक पुरुष घेऊन, त्यांना आज्ञा कर, आणि यार्डनच्या मधून बारा तयार दगड घ्या, आणि या तुमच्याबरोबर एकत्र नेऊन, त्यांना तुमच्या छावणीत ठेवा, जेथे तुम्ही रात्री तळ ठोकाल तेथे.

आणि येशूने इस्राएलच्या पुत्रांपैकी प्रतिष्ठित बारा पुरुषांना बोलावून, प्रत्येक वंशातून एक, त्याने त्यांना सांगितले, माझ्यासमोर, प्रभूच्या समक्ष, यार्डनच्या मध्यभागी या, आणि तेथून प्रत्येकाने एक दगड घेऊन, इस्राएलच्या बारा वंशांच्या संख्येप्रमाणे, तो आपल्या खांद्यावर उचलावा. जेणेकरून हे तुमच्यासाठी सतत ठेवलेले चिन्ह म्हणून अस्तित्वात असतील, जेणेकरून जेव्हा उद्या तुझा मुलगा तुला विचारेल म्हणून, हे दगड आम्हाला काय आहेत? आणि तू आपल्या मुलाला दाखवशील, म्हणत, की सर्व पृथ्वीच्या प्रभूच्या कराराच्या कोशासमोर यार्देन नदी थांबली, जेव्हा

ती ओलांडत होती, आणि हे दगड इस्राएलच्या मुलांसाठी तुम्हाला सदासर्वकाळ स्मारक असतील.

आणि इस्राएलाच्या मुलांनी असे केले, जसे प्रभूने यहोशवाला आज्ञा केली होती, आणि यार्देनच्या मध्यातून बारा दगड घेऊन, जसे प्रभूने यहोशवाला इस्राएलाच्या मुलांच्या पार जाण्याच्या समाप्तीच्या वेळी आज्ञा केली होती, आणि ते स्वतःसोबत छावणीत नेले, आणि तेथे ठेवले. यहोशवाने यार्देनमध्ये आणखी बारा दगड उभारले, त्या ठिकाणी जे प्रभूच्या कराराचा कोश वाहणाऱ्या याजकांच्या पायाखाली होते, आणि ते आजच्या दिवसापर्यंत तेथे आहेत.

पण ते याजक जे कराराचा कोश वाहत होते ते यार्देनमध्ये उभे होते, जोपर्यंत येशूने प्रभूने लोकांना जाहीर करण्यास आज्ञा केलेल्या सर्व गोष्टी पूर्ण केल्या नाहीत, आणि लोकांनी घाई केली, आणि त्यांनी ओलांडले. आणि असे झाले की सर्व लोकांनी पार जाणे संपवले, आणि प्रभूच्या कराराचा कोश पार गेला, आणि दगड त्यांच्या समोर होते. आणि रऊबेनाचे पुत्र आणि गादाचे पुत्र आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाने इस्राएलाच्या पुत्रांसमोर तयार होऊन पार केले, जसे मोशेने त्यांना आज्ञा केली होती. चाळीस हजार सशस्त्र सैनिकांनी प्रभूसमोर युद्धासाठी जेरिको शहराकडे कूच करण्यासाठी ओलांडले. त्या दिवशी प्रभूने यहोशवाला सर्व इस्राएल वंशासमोर वाढवले, आणि ते त्याला मोशेप्रमाणे भिऊ लागले, जितका काळ तो जगला.

आणि प्रभूने यहोशवाला म्हटले, यार्देनेतून बाहेर येण्याची आज्ञा त्या याजकांना कर जे प्रभूच्या साक्षीच्या कराराचा कोश वाहतात. आणि यहोशवाने याजकांना आज्ञा दिली म्हणाला, यार्देनेतून बाहेर या. आणि असे झाले की जेव्हा प्रभूच्या कराराचा कोश वाहणारे ते याजक यार्देनेतून बाहेर आले, आणि त्यांनी आपले पाय पृथ्वीवर ठेवले, तेव्हा यार्देनेचे पाणी आपल्या जागेवर परत धावले, आणि ते काल आणि परवाच्या प्रमाणे संपूर्ण काठावरून वाहू लागले.

आणि लोक यार्डनमधून पहिल्या महिन्याच्या दहाव्या दिवशी वर गेले, आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी

यरीहोपासून पूर्वेकडे गिलगालमध्ये तळ दिला. आणि हे बारा दगड, जे यार्डनमधून घेतले होते, ते येशूने गिलगालमध्ये उभे केले. म्हणत, जेव्हा तुमचे मुलगे तुम्हाला विचारतील म्हणत, हे दगड काय आहेत? तुमच्या मुलांना घोषित करा की इस्राएलने हा यार्देन कोरड्यावरून पार केला. आमच्या प्रभु देवाने यार्देनचे पाणी त्यांच्या समोरून वाळवून टाकले, जोपर्यंत ते ओलांडले नाहीत, जसे आमच्या प्रभु देवाने लाल समुद्र वाळवला होता, जो त्याने आमच्या समोर वाळवला होता, जोपर्यंत आम्ही पार गेलो नाही. जेणेकरून पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रांना कळावे की प्रभूची शक्ती बलवान आहे, आणि जेणेकरून तुम्ही आमच्या प्रभू देवाची प्रत्येक कार्यात उपासना करा.

५

आणि असे झाले की, जेव्हा अमोऱ्यांचे राजे जे यार्देनच्या पलीकडे होते, आणि फोइनिकेचे राजे जे समुद्राजवळ होते, त्यांनी ऐकले की प्रभु देवाने यार्देन नदी इस्राएलच्या पुत्रांसमोरून वाळवली होती जेव्हा ते पार करीत होते, तेव्हा त्यांची मने वितळली, आणि ते भयभीत झाले, आणि इस्राएलच्या पुत्रांच्या तोंडापासून त्यांच्यात कोणतेही शहाणपण राहिले नाही.

या वेळी प्रभूने यहोशूला सांगितले, तीक्ष्ण धारयुक्त खडकापासून दगडी तलवारी तयार कर आणि बसून इस्राएलाच्या पुत्रांची दुसऱ्यांदा सुंता कर. आणि यहोशवाने धारदार दगडी तलवारी केल्या, आणि त्याने इस्राएलाच्या मुलांची सुंता केली त्या ठिकाणी ज्याला कातडीची टेकडी म्हणतात. ज्या रीतीने यहोशवाने इस्राएलाच्या पुत्रांना शुद्ध केले, जे कधी मार्गात झाले होते, आणि जे कधी बेसुंती होते त्यांच्यापैकी ज्यांनी मिसरमधून बाहेर गेले होते, यहोशवाने या सर्वांची सुंता केली, कारण इस्राएल माबदारितिद्त वाळवंटात चाळीस आणि दोन वर्षे भटकले होते. म्हणून मिसर देशातून बाहेर आलेल्या बहुतेक लढवय्यांची सुंता झाली नव्हती, ज्यांनी देवाच्या आज्ञांची अवज्ञा केली होती, ज्यांना प्रभूने ठरवले होते की ती भूमी त्यांना दिसणार नाही, जी भूमी त्यांच्या वडिलांना देण्याची शपथ प्रभूने घेतली होती, ती दूध आणि मध वाहणारी भूमी. त्यांच्या ऐवजी

त्यांनी त्यांच्या मुलांना नेमले, ज्यांना यहोशवाने सुंता केली, कारण ते वाटेत बेसुंत जन्मले होते. सुंता झाल्यावर त्यांनी तेथे छावणीत बसून शांतता ठेवली, जोपर्यंत ते बरे झाले नाहीत. आणि प्रभूने नूनाचा मुलगा यहोशवा याला म्हटले, आज मी तुमच्यापासून इजिप्तची निंदा काढून घेतली आहे, आणि त्याने त्या ठिकाणाचे नाव गिलगाल ठेवले.

आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी महिन्याच्या चौदाव्या दिवशी संध्याकाळपासून यरीहोच्या पश्चिमेस, यार्देनच्या पलीकडे, मैदानात वल्हांडण केले. आणि त्यांनी पृथ्वीच्या धान्यापासून बेखमीर भाकर आणि नवीन धान्य खाल्ले. या दिवशी मन्ना संपले, त्यांनी पृथ्वीच्या धान्यातून खाल्ल्यानंतर, आणि इस्राएलाच्या मुलांना यापुढे मन्ना मिळाले नाही, पण त्यांनी त्या वर्षी खजुराच्या झाडांच्या प्रदेशाचे उत्पन्न काढले.

आणि असे घडले की यहोशू जेरीको मध्ये होता, आणि त्याने डोळे वर करून एका माणसाला त्याच्या समोर उभे असलेले पाहिले, आणि त्याच्या हातात ओढलेली तलवार होती, आणि यहोशू जवळ जाऊन त्याला म्हणाला, तू आमचा आहेस, की शत्रूंचा? पण त्याने त्याला सांगितले, मी प्रभूच्या सैन्याचा सेनापती आहे, आता मी आलो आहे. आणि यहोशवा जमिनीवर चेहऱ्यावर पडला, आणि त्याने त्याला सांगितले, स्वामी, तुम्ही तुमच्या सेवकाला काय आज्ञा करता? आणि प्रभूचा सेनापती यहोशवाला म्हणतो, तुझ्या पायांतून वहिवाट काढ, कारण ज्या जागेवर तू आता उभा आहेस ती पवित्र आहे.

६

आणि यरीहो बंद करण्यात आले होते आणि मजबूत करण्यात आले होते, आणि कोणीही तिच्यातून बाहेर जात नव्हते, किंवा आत प्रवेश करत नव्हते. आणि प्रभूने यहोशवाला म्हटले, पाहा, मी येरीहो, तिचा राजा जो तिच्यामध्ये आहे, आणि सामर्थ्यात बलवान असणारे तुझ्या हाती

देतो. तू मात्र या भोवती लढाऊ पुरुषांना चोहोबाजूला उभे कर. आणि असे होईल की जेव्हा तुम्ही कर्णा वाजवाल, तेव्हा सर्व लोकांनी एकाच वेळी आरोळी द्यावी, आणि त्यांच्या आरोळ्यानंतर शहराच्या भिंती आपोआप पडतील, आणि प्रत्येक माणूस समोरून धावत जाऊन शहरात प्रवेश करेल.

आणि नूनाचा मुलगा यहोशवा याजकांकडे गेला. आणि त्यांना म्हणाला, लोकांना आज्ञा द्या की त्यांनी फिरून जावे आणि शहराला वेढा घालावा, आणि योद्धे सशस्त्र होऊन प्रभूसमोर कूच करोत. आणि सात याजक सात पवित्र रणशिंगे धारण करून त्याचप्रमाणे प्रभूसमोर जाऊ द्या, आणि त्यांनी जोरदारपणे वाजवू द्या, आणि प्रभूच्या कराराचा कोश त्यांच्या मागे येऊ द्या. पण योद्ध्यांनी पुढे कूच करावे, आणि जे याजक प्रभूच्या कराराच्या कोशाच्या मागे येत आहेत ते कर्णे वाजवीत जावेत. पण येशूने लोकांना आज्ञा दिली म्हणत, ओरडू नका, किंवा कोणीही तुमचा आवाज ऐकू देऊ नका, जोपर्यंत तो स्वतः ओरडण्याचा दिवस जाहीर करेल, आणि तेव्हा तुम्ही ओरडाल. आणि देवाच्या कराराचा कोश फिरून गेल्यावर लगेच छावणीत निघून गेला, आणि तेथे झोपला.

आणि दुसऱ्या दिवशी यहोशवा सकाळी उठला, आणि याजकांनी प्रभूच्या कराराचा कोश उचलला. आणि सात याजक सात रणशिंगे घेऊन जाणारे प्रभूच्या समोर पुढे जात होते, आणि यानंतर लढवय्ये आत जात होते, आणि उरलेली गर्दी प्रभूच्या कराराच्या कोशामागे होती. आणि पुजाऱ्यांनी कर्णे वाजवले, आणि उरलेल्या सर्व जमावाने शहराला सहा वेळा जवळून घेरले, आणि परत छावणीत गेले, अशा प्रकारे सहा दिवस केले.

आणि सातव्या दिवशी ते पहाटे उठले, आणि त्या दिवशी त्यांनी शहराभोवती सात वेळा प्रदक्षिणा केली. आणि सातव्या फेरीला असे झाले की याजकांनी रणशिंगे वाजवली, आणि यहोशवा इस्राएलाच्या लोकांना म्हणाला, ओरडा, कारण प्रभूने तुम्हाला हे शहर दिले आहे. आणि हे शहर शापित असेल, हे आणि त्यात जे काही आहे ते सर्व प्रभु सबाओथला, परंतु राहाब या वेश्येला

वाचवा, आणि तिच्या घरात जे काही आहे ते सर्व. पण तुम्ही समर्पित वस्तूंपासून अत्यंत सावध राहा, नाही तर विचार करून तुम्ही स्वतः समर्पित वस्तूंपासून घ्याल, आणि इस्राएलाच्या मुलांची छावणी शापित कराल, आणि आम्हाला नष्ट कराल. आणि प्रत्येक चांदी किंवा सोने, किंवा पितळ किंवा लोखंड, प्रभूला पवित्र असेल, प्रभूच्या खजिन्यात आणले जाईल.

आणि याजकांनी कर्णे वाजवले, पण जेव्हा लोकांनी कर्ण्यांचा आवाज ऐकला, तेव्हा सर्व लोक एकाच वेळी मोठ्या आणि बलवान युद्धघोषाने ओरडले, आणि सभोवतीची सर्व भिंत पडली, आणि सर्व लोक शहरात चढून गेले. आणि यहोशवाने त्याला समर्पित केले, आणि शहरात जे काही होते ते सर्व, पुरुषापासून ते स्त्रीपर्यंत, तरुणापासून ते वृद्धापर्यंत, आणि वासरापर्यंत आणि ओझे वाहणाऱ्या प्राण्यापर्यंत, तलवारीच्या तोंडाने नष्ट केले.

आणि ज्या दोन तरुण पुरुषांनी हेरगिरी केली होती त्यांना यहोशवाने सांगितले, त्या स्त्रीच्या घरात प्रवेश करा आणि तिला तेथून बाहेर काढा, आणि तिच्याजवळ जे काही आहे ते सुद्धा. आणि दोन तरुण पुरुष ज्यांनी शहराची हेरगिरी केली होती, ते त्या स्त्रीच्या घरात गेले आणि त्यांनी राहाब वेश्या, तिचा बाप, तिची आई, तिचे भाऊ, तिचे नातेवाईक आणि तिचे जे काही होते ते सर्व बाहेर आणले, आणि त्यांनी तिला इस्राएलच्या छावणीच्या बाहेर ठेवले. आणि ते शहर आगीत जाळले गेले त्यातील सर्व गोष्टींसह, फक्त चांदी आणि सोने आणि पितळ आणि लोखंड वगळता, ते त्यांनी प्रभूच्या खजिन्यात आणण्यासाठी दिले.

आणि राहाब या वेश्येला आणि तिचे सर्व पितृक घर यहोशवाने जिवंत वाचवले, आणि तिला इस्राएलमध्ये आजच्या दिवसापर्यंत वसवले, कारण तिने त्या हेरांना लपवले होते, ज्यांना यहोशवाने यरीहोची हेरगिरी करण्यासाठी पाठवले होते. आणि त्या दिवशी यहोशवाने प्रभूसमोर शपथ घातली, म्हणत, शापित असो तो मनुष्य जो ते शहर बांधील; त्याच्या ज्येष्ठ पुत्रामध्ये तो त्याचा पाया घालील, आणि त्याच्या लहान पुत्रामध्ये तो तिचे दरवाजे उभारील. आणि असेच बेथेलचा उज्जनने केले; त्याच्या ज्येष्ठ पुत्र अबीरोनामध्ये त्याने त्याचा पाया घातला, आणि

त्याच्या लहान वाचलेल्या पुत्रामध्ये त्याने तिचे दरवाजे उभारले.

आणि प्रभु यहोशूबरोबर होता, आणि त्याचे नाव सर्व भूमीत प्रसिद्ध होते.

७

आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी मोठा अपराध केला, आणि त्यांनी समर्पित वस्तूंपैकी स्वतःसाठी घेतले, आणि यहूदाच्या वंशातील झाराचा पुत्र झाम्ब्री याचा पुत्र खर्मी याचा पुत्र आखार याने समर्पित वस्तूंपैकी घेतले, आणि प्रभु इस्राएलाच्या पुत्रांवर क्रोधाने रागावला.

आणि येशूने आय येथे माणसे पाठवली, जे बेथेल जवळ आहे, असे म्हणत, आय चे निरीक्षण करा. आणि ते पुरुष वर गेले आणि त्यांनी आयची हेरगिरी केली. आणि ते येहोशवाकडे परत आले, आणि त्याला म्हणाले, सर्व लोकांनी वर जाऊ नये, परंतु सुमारे दोन हजार किंवा तीन हजार पुरुष वर जावेत आणि त्या शहराला वेढा घालावा. तेथे सर्व लोकांना आणू नका, कारण ते थोडे आहेत. आणि सुमारे तीन हजार पुरुष वर गेले, आणि ते आय येथील पुरुषांच्या समोरून पळाले. आणि आय येथील लोकांनी त्यांच्यापैकी सदतीस माणसे मारली, आणि त्यांचा वेशीपासून पाठलाग केला, आणि उतारावर त्यांना चिरडले, आणि लोकांचे हृदय घाबरले, आणि ते पाण्यासारखे झाले.

आणि यहोशवाने आपली वस्त्रे फाडली, आणि यहोशवा प्रभूसमोर संध्याकाळपर्यंत भूमीवर तोंडावर पडला, तो आणि इस्राएलाचे वडील, आणि त्यांनी आपल्या डोक्यांवर धूळ टाकली. आणि यहोशवा म्हणाला, मी विनंती करतो, प्रभु, तुझ्या सेवकाने या लोकांना यार्देन ओलांडून का आणले, त्यांना अमोऱ्यांच्या हाती सोपवायला आणि आम्हाला नाश करायला? आणि जर आम्ही यार्देनेजवळ राहिलो असतो आणि वसलो असतो. आणि मी काय बोलू, कारण इस्राएलने

आपल्या शत्रूसमोर मान फिरवली? आणि कनानी ऐकून आणि भूमीत राहणारे सर्व आम्हाला वेढतील आणि आम्हाला भूमीवरून नष्ट करतील, आणि तुझ्या महान नावाचे काय करशील?

आणि प्रभूने यहोशवाला म्हटले, उठ, तू हे का तुझ्या तोंडावर पडला आहेस? लोकांनी पाप केले आहे आणि त्यांनी कराराचे उल्लंघन केले आहे, जो मी त्यांच्याशी स्थापित केला होता; त्यांनी समर्पित वस्तू चोरून त्या आपल्या भांड्यांमध्ये टाकल्या आहेत. आणि इस्राएलचे पुत्र त्यांच्या शत्रूंच्या तोंडासमोर सामना करण्यास सक्षम होणार नाहीत, ते त्यांच्या शत्रूंसमोर मान फिरवतील, कारण ते शापित झाले आहेत, मी यापुढे तुमच्यासोबत राहणार नाही, जर तुम्ही तुमच्यामधून ती शापित गोष्ट काढून टाकली नाही. उठ आणि लोकांना पवित्र कर, आणि त्यांना सांग की उद्या पवित्र व्हा, प्रभु इस्राएलचा देव असे म्हणतो, शापित वस्तू तुमच्यामध्ये आहे, तुम्ही तुमच्या शत्रूंसमोर विरोध करू शकणार नाही, जोपर्यंत तुम्ही ती शापित वस्तू तुमच्यातून काढून टाकत नाही. आणि तुम्ही सर्व सकाळी वंशांप्रमाणे एकत्रित केले जाल, आणि जो वंश प्रभु दाखवेल तो तुम्ही कुळांप्रमाणे आणाल, आणि जो कुळ प्रभु दाखवेल तो तुम्ही घराप्रमाणे आणाल, आणि जे घर प्रभु घेईल ते तुम्ही माणसाप्रमाणे आणाल. आणि जो कोणी दाखवला जाईल, त्याला आगीत जाळले जाईल, आणि त्याच्याजवळ जे काही आहे ते सर्व, कारण त्याने प्रभूच्या कराराचे उल्लंघन केले, आणि इस्राएलमध्ये अधर्म केला.

आणि यहोशवा पहाटे उठला, आणि त्याने लोकांना वंशाप्रमाणे आणले, आणि यहूदाचा वंश दाखवला गेला. आणि घराण्यांप्रमाणे आणला गेला आणि झराईचे घराणे दाखवले गेले. आणि माणसाप्रमाणे आणला गेला. आणि आखार, जो जंब्रीचा पुत्र होता, जो जाराचा पुत्र होता, तो दाखवला गेला.

आणि यहोशवाने आखारला म्हटले, आज इस्राएलच्या प्रभू देवाला गौरव दे, आणि कबुली दे, आणि मला सांग तू काय केलेस, आणि माझ्यापासून लपवू नकोस. आणि आखारने यहोशवाला उत्तर दिले आणि म्हणाला, खरोखर मी इस्राएलच्या देवा प्रभूसमोर पाप केले आहे, आणि मी असे

आणि असे केले. मी लुटीमध्ये एक बारीक विविधरंगी वस्त्र, दोनशे दिद्राख्मा चांदी, आणि पन्नास दिद्राख्मांची एक सोन्याची जीभ पाहिली, आणि त्यांचा हेवा करून मी ती घेतली, आणि पाहा ती माझ्या तंबूमध्ये लपवलेली आहेत, आणि चांदी त्यांच्या खाली लपवलेली आहे. आणि यहोशवाने दूत पाठवले, आणि ते छावणीतील तंबूत धावले, आणि या गोष्टी त्याच्या तंबूत लपवलेल्या होत्या, आणि चांदी त्यांच्या खाली होती. आणि त्यांनी त्यांना तंबूतून बाहेर आणले आणि यहोशवा व इस्राएलाच्या वडीलांकडे आणले, आणि त्यांना प्रभूसमोर ठेवले.

आणि यहोशवाने जाराचा पुत्र आखार याला घेतले, आणि त्याला आखोर दरीत वर आणले, आणि त्याचे पुत्र, आणि त्याच्या मुली, आणि त्याची वासरे, आणि त्याची ओझे ढोणारी जनावरे, आणि त्याची सर्व मेंढरे, आणि त्याचा तंबू, आणि त्याची सर्व मालमत्ता, आणि सर्व लोक त्याच्यासोबत, आणि त्यांना एमेकाखोर येथे वर आणले. आणि यहोशवाने आखारला म्हटले, तू आम्हाला का नष्ट केलेस? प्रभू तुला आज नष्ट करो. आणि सर्व इस्राएलने त्याला दगडांनी दगडमार केला, आणि त्याच्यावर दगडांचा मोठा ढीग उभा केला, आणि प्रभूचा क्रोध थांबला. यामुळे त्याला आजच्या दिवसापर्यंत एमेकाखोर असे नाव दिले.

८

आणि प्रभूने यहोशवाला म्हटले, भिऊ नकोस, घाबरू नकोस, तुझ्याबरोबर सर्व योद्धा पुरुषांना घे, आणि उठून अय येथे जा, पाहा, मी अय चा राजा आणि त्याची भूमी तुझ्या हातात दिली आहे. आणि तू आय शहराशी जसे यरीहोशी केलेस तसे करशील आणि तिच्या राजाशी, आणि गुरांची लूट तू स्वतःसाठी लुटशील, पण शहराच्या मागे स्वतःसाठी टपली ठेव.

आणि यहोशवा आणि सर्व योद्धा लोक उठले यासाठी की आयला चढून जावे. यहोशवाने तीस हजार शक्तिशाली पुरुष निवडले आणि त्यांना रात्री पाठवले. आणि त्याने त्यांना आज्ञा केली

म्हणत, तुम्ही शहराच्या मागे दबा घालून राहा, शहरापासून दूर जाऊ नका, आणि तुम्ही सर्व तयार असा. आणि मी आणि जे सर्व माझ्यासोबत आहेत आम्ही त्या शहराजवळ जाऊ, आणि असे होईल की जेव्हा आय येथे राहणारे आमच्या भेटीसाठी बाहेर येतील, जसे अलीकडेच झाले होते, तेव्हा आम्ही त्यांच्यापासून पळू. आणि जेव्हा ते आमच्या मागे बाहेर येतील, तेव्हा आम्ही त्यांना शहरापासून दूर ओढू, आणि ते म्हणतील, हे आमच्यापासून पळत आहेत, ज्या रीतीने आधीही. तुम्ही मात्र दबाव्यातून उठाल आणि शहरात जाल. या शब्दानुसार तुम्ही हे कराल; पहा, मी तुम्हाला आज्ञा दिली आहे. आणि यहोशवाने त्यांना पाठवले, आणि ते हल्ल्याच्या टपल्यात गेले, आणि बेथेल व अय यांच्या मध्ये, अय च्या समुद्राच्या बाजूला बसले.

आणि यहोशू सकाळी लवकर उठला, त्याने लोकांची तपासणी केली, आणि तो आणि वडील लोकांच्या पुढे आय येथे गेले. आणि सर्व लोक जे योद्धे होते ते त्याच्यासोबत वर गेले, आणि चालत जात ते शहराच्या समोर पूर्वेकडून आले. आणि शहराचा दबा घात समुद्रापासून आणि असे झाले की जेव्हा आयच्या राजाने पाहिले, तेव्हा त्याने घाई केली आणि त्यांच्या भेटीसाठी सरळ युद्धात गेला, तो स्वतः आणि त्याच्यासोबतचे सर्व लोक, आणि त्याला माहीत नव्हते की शहराच्या मागे त्याच्यासाठी दबा आहे. आणि त्याने पाहिले, आणि यहोशवा व इस्राएल त्यांच्यासमोरून मागे गेले. आणि त्यांनी इस्राएलच्या पुत्रांच्या मागे पाठलाग केला, आणि ते शहरापासून निघून गेले. आयमध्ये कोणीही शिल्लक राहिले नाही, ज्याने इस्राएलाचा पाठलाग केला नाही, आणि त्यांनी शहर उघडे सोडले, आणि त्यांनी इस्राएलाचा पाठलाग केला.

आणि प्रभूने यहोशवाला म्हटले, तुझ्या हातातील भाला शहराकडे पसर, कारण मी ते तुझ्या हातात दिले आहे, आणि घातीचे लोक त्यांच्या जागेतून वेगाने उठतील. आणि यहोशवाने आपला हात भाला शहराकडे पसरला. आणि दबा त्यांच्या ठिकाणाहून वेगाने उठला, आणि जेव्हा त्याने हात पसरला तेव्हा ते बाहेर गेले, आणि त्यांनी शहरात प्रवेश केला आणि ते ताब्यात घेतले, आणि घाई करून त्यांनी शहर आगीत जाळले. आणि आयच्या रहिवाशांनी त्यांच्या मागे वळून पाहिले, आणि त्यांनी शहरातून आकाशात चढणारा धूर पाहिला, आणि त्यांच्याकडे इकडे किंवा तिकडे

पळून जाण्यासाठी आता कोठेही जागा नव्हती. आणि यहोशू आणि सर्व इस्राएल यांनी पाहिले की टपल्यात लपलेल्यांनी शहर घेतले आहे आणि शहराचा धूर आकाशात चढत आहे, आणि मग त्यांनी मागे वळून गाय येथील माणसांवर हल्ला केला. आणि हे शहरातून बाहेर भेटीसाठी गेले, आणि ते छावणीच्या मध्ये रिकामे झाले, हे येथून आणि हे येथून, आणि त्यांनी त्यांना मारले जोपर्यंत त्यांचा एकही वाचलेला किंवा पळून गेलेला शिल्लक राहिला नाही. आणि त्यांनी ऐच्या राजाला जिवंत पकडले आणि त्याला यहोशवाकडे आणले.

आणि जेव्हा इस्राएलाच्या पुत्रांनी आयमधील सर्वांना, मैदानांमधील आणि डोंगरावरील उतरणीवरील त्यांना मारणे थांबवले, जिथे त्यांनी त्यांचा शेवटपर्यंत पाठलाग केला होता, तेव्हा यहोशवा आयला परत आला आणि त्याने तलवारीच्या धारेने तिला मारले. आणि त्या दिवशी पडलेले पुरुषापासून ते स्त्रीपर्यंत बारा हजार होते, आयचे सर्व रहिवासी. शहरातील लुटीच्या मालाचा वगळता, इस्राएलाच्या पुत्रांनी जे काही स्वतःसाठी लुटले ते सर्व प्रभूच्या आज्ञेनुसार होते, ज्या रीतीने प्रभूने यहोशवाला आज्ञा दिली होती.

आणि यहोशवाने शहर आगीत जाळले, त्याने ते कायमचे निर्जन ढिगारा केले आजच्या दिवसापर्यंत. आणि त्याने गाय च्या राजाला दुहेरी झाडावर फाशी दिली, आणि तो संध्याकाळपर्यंत झाडावर होता, आणि सूर्य मावळत असताना यहोशवाने आज्ञा केली, आणि त्यांनी त्याचे शरीर झाडावरून काढून घेतले, आणि ते खड्ड्यात फेकले, आणि त्याच्यावर दगडांचा ढीग उभा केला, आजच्या दिवसापर्यंत.

९

जसे अमोऱ्यांच्या राजांनी ऐकले, ते जे यार्डनाच्या पलीकडे होते, ते जे डोंगराळ प्रदेशात होते, आणि ते जे मैदानात होते, आणि ते जे मोठ्या समुद्राच्या सर्व किनारपट्टीच्या प्रदेशात होते, आणि

ते जे अँटी लेबनॉनाच्या दिशेने होते, आणि हित्ती, आणि कनानी, आणि परिज्जी, आणि हिव्वी, आणि अमोरी, आणि गिर्गाशी, आणि यबूसी,

ते सर्व एकत्र आले यहोशवा आणि इस्राएल यांच्याविरुद्ध एकाच वेळी युद्ध करण्यासाठी.

आणि गिबोनमध्ये राहणाऱ्यांनी प्रभूने जेरीको आणि आय यांचे जे काही केले होते ते सर्व ऐकले. आणि त्यांनी धूर्तपणाने हे केले, आणि खरोखर ते स्वतः आले आणि त्यांनी स्वतःला तरतूद केली आणि स्वतःला तयार केले, आणि त्यांनी आपल्या खांद्यांवर जुने गोणपाट घेतले, आणि द्राक्षरसाच्या जुन्या आणि फाटलेल्या बांधलेल्या मशका घेतल्या. आणि त्यांच्या चपलांचे पोकळ भाग, आणि त्यांच्या चपला जुन्या आणि त्यांच्या पायांवर तुकडे लावलेल्या, आणि त्यांची वस्त्रे त्यांच्यावर जीर्ण झालेली, आणि त्यांच्या तरतुदीची भाकर कोरडी आणि बुरशीयुक्त आणि चुरगळलेली.

आणि ते गिलगाल येथील इस्राएलाच्या छावणीत यहोशवाकडे आले, आणि त्यांनी यहोशवा व इस्राएलाला सांगितले, आम्ही दूरच्या देशातून आलो आहोत, आणि आता आमच्याशी करार करा. आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी हिव्वीला म्हटले, पाहा, तू माझ्यामध्ये राहतोस की नाही, आणि मी तुझ्याशी करार कसा करावा? आणि त्यांनी यहोशवाला म्हटले, आम्ही तुझे सेवक आहोत. आणि यहोशवाने त्यांना विचारले, तुम्ही कोठून आहात आणि कोठून आला आहात? आणि ते म्हणाले, तुझे सेवक अत्यंत दूरच्या पृथ्वीवरून तुझ्या देवा प्रभूच्या नावाने आले आहेत, कारण आम्ही त्याचे नाव ऐकले आहे, आणि त्याने इजिप्तमध्ये जे काही केले ते ऐकले आहे, आणि जितके त्याने अमोऱ्यांच्या राजांना केले, जे यार्देनाच्या पलीकडे होते, सीहोन अमोऱ्यांच्या राजाला आणि ओग बाशानाच्या राजाला, जो अष्टारोथमध्ये आणि एद्राईनमध्ये राहत होता. आणि ऐकल्यावर आमचे वडील आणि आमच्या भूमीत राहणारे सर्व लोक आमच्याकडे म्हणाले, असे म्हणत, तुमच्या प्रवासासाठी स्वतःसाठी तरतूद घ्या, आणि त्यांना भेटण्यासाठी जा, आणि त्यांना म्हणा, आम्ही तुमचे सेवक आहोत, आणि आता आमच्याशी करार करा. या भाकरी गरम होत्या, ज्या दिवशी

आम्ही तुमच्याकडे येण्यासाठी निघालो त्या दिवशी आम्ही त्यांची तरतूद केली, पण आता त्या सुकल्या आहेत आणि खाल्लेल्या झाल्या आहेत. आणि द्राक्षरसाचे हे बुधले, जे आम्ही नवीन भरले होते, ते फाटले आहेत, आणि आमची वस्त्रे व आमच्या चपला अत्यंत लांब प्रवासामुळे जीर्ण झाल्या आहेत.

आणि त्या शासकांनी त्यांच्या तरतुदी घेतल्या, आणि त्यांनी प्रभूला विचारले नाही. आणि यहोशवाने त्यांच्याशी शांती केली, आणि त्यांना वाचवण्यासाठी त्यांच्याशी करार केला, आणि सभेच्या अधिकाऱ्यांनी त्यांना शपथ घेतली.

आणि तीन दिवसांनंतर त्यांच्याशी करार केल्यानंतर असे झाले की, त्यांनी ऐकले की ते त्यांच्या जवळचे आहेत आणि त्यांच्यामध्ये राहतात. आणि इस्राएलाचे पुत्र निघाले आणि ते त्यांच्या नगरांत आले, आणि त्यांची नगरे गिबोन आणि कफीरा आणि बैरोथ आणि यारीनची नगरे होती. आणि इस्राएलच्या पुत्रांनी त्यांच्याशी युद्ध केले नाही, कारण सर्व अधिकाऱ्यांनी इस्राएलाच्या देवा प्रभूची त्यांना शपथ घेतली होती, आणि सर्व मंडळीने अधिकाऱ्यांविरुद्ध कुरकुर केली.

आणि अधिकाऱ्यांनी सर्व मंडळीला म्हटले, आम्ही त्यांना इस्राएलाच्या देवा प्रभूची शपथ घेतली आहे, आणि आता आम्ही त्यांना स्पर्श करू शकणार नाही. हे आम्ही करू, त्यांना जिवंत पकडू, आणि त्यांचे रक्षण करू, आणि आमच्या विरुद्ध क्रोध होणार नाही त्या शपथेमुळे, जी आम्ही त्यांना दिली आहे. ते जगतील, आणि ते सर्व मंडळीसाठी लाकूड तोडणारे आणि पाणी वाहणारे असतील, जसे शासकांनी त्यांना सांगितले होते.

आणि यहोशवाने त्यांना एकत्र बोलावले आणि त्यांना म्हणाला, तुम्ही मला का फसवले, असे म्हणत की आम्ही तुमच्यापासून अत्यंत दूर आहोत, पण तुम्ही आमच्यामध्ये राहणाऱ्यांचे शेजारी आहात? आणि आता तुम्ही शापित आहात, तुमच्यातून गुलाम, लाकूडतोडणारा किंवा पाणीवाहक कधीही थांबणार नाही, मला आणि माझ्या देवाला. आणि त्यांनी यहोशवाला उत्तर

दिले, म्हणत, आम्हाला घोषित केले गेले की प्रभू तुझा देव याने मोशेला, त्याच्या सेवकाला, तुम्हाला ही भूमी देण्यासाठी आणि तुमच्या समोरून आम्हाला व तिच्यावरील सर्व रहिवाशांना नष्ट करण्यासाठी आज्ञा केली, आणि आम्ही तुमच्या समोरून आमच्या जीवांविषयी अत्यंत घाबरलो, आणि आम्ही ही गोष्ट केली. आणि आता पाहा, आम्ही तुमच्या अधीन आहोत; जसे तुम्हाला आवडते आणि जसे तुम्हाला योग्य वाटते, तसे आमच्याशी करा.

आणि त्यांनी त्यांच्याशी असे केले, आणि यहोशवाने त्या दिवशी त्यांना इस्राएलाच्या मुलांच्या हातातून सोडवले, आणि त्यांनी त्यांना मारले नाही. आणि त्या दिवशी यहोशवाने त्यांना सर्व मंडळीसाठी आणि देवाच्या वेदीसाठी लाकूडतोडणारे आणि पाणीवाहक म्हणून नेमले, यामुळे गिबोनमध्ये राहणारे देवाच्या वेदीसाठी लाकूडतोडणारे आणि पाणीवाहक आजच्या दिवसापर्यंत झाले, आणि ज्या ठिकाणी प्रभु निवडेल त्या ठिकाणासाठी.

१०

जेव्हा यरुशलेमचा राजा अदोनिबेझेक याने ऐकले की यहोशवाने आय घेतले आणि त्याचा संपूर्ण नाश केला, ज्या रीतीने त्यांनी यरीहो आणि तिच्या राजाचे केले होते, त्याच रीतीने त्यांनी आय आणि तिच्या राजाचेही केले, आणि गिबोनचे रहिवासी यहोशवा आणि इस्राएल यांच्याकडे पळून गेले होते. आणि त्यांना त्यांच्यापासून अत्यंत भीती वाटली, कारण त्याला माहीत होते की गिबोन हे मोठे शहर होते, राजधानी शहरांपैकी एकासारखे, आणि त्यातील सर्व पुरुष बलवान होते. आणि यरुशलेमचा राजा अदोनिबेझेक याने हेब्रोनचा राजा एलाम याच्याकडे, आणि यरीमोथचा राजा फिदोन याच्याकडे, आणि लाखीशचा राजा येफ्था याच्याकडे आणि ओदोल्लामचा राजा दाबेईन याच्याकडे पाठवले, म्हणत या, माझ्याकडे वर चढून या आणि मला मदत करा, आणि आपण गिबोनशी लढू या, कारण ते यहोशवाकडे आणि इस्राएलाच्या पुत्रांकडे पळून गेले आहेत. आणि यबूसी लोकांचे पाच राजे वर गेले, यरुशलेमचा राजा, आणि हेब्रोनचा राजा, आणि यर्मूथचा

राजा, आणि लाखीशचा राजा, आणि ओदोल्लामचा राजा, ते आणि त्यांचे सर्व लोक. आणि त्यांनी गिबोनला वेढा घातला, आणि त्याला वेढा घातला.

आणि गिबोनमध्ये राहणाऱ्यांनी गिलगाल येथे इस्राएलच्या छावणीत यहोशवाकडे पाठवले, म्हणत, तुझ्या सेवकांपासून तुझे हात सोडून टाकू नकोस, आमच्याकडे लवकर चढून ये आणि आम्हाला मदत कर आणि आम्हाला सोडव, कारण अमोऱ्यांचे सर्व राजे जे डोंगराळ प्रदेशात राहतात ते आमच्यावर एकत्र झाले आहेत. आणि यहोशवा गिलगालहून वर गेला, तो आणि त्याच्या सोबत सर्व योद्धा लोक, प्रत्येकजण शक्तीत सामर्थ्यवान.

आणि प्रभूने यहोशवाला म्हटले, त्यांना भिऊ नकोस, कारण मी त्यांना तुझ्या हातात दिले आहे, त्यांच्यातून कोणीही तुमच्यासमोर शिल्लक राहणार नाही.

आणि यहोशवा अचानक त्यांच्यावर आला, कारण त्याने संपूर्ण रात्र गिलगालहून प्रवास केला होता. आणि प्रभूने इस्राएलाच्या मुलांच्या समोर त्यांना गोंधळात टाकले, आणि प्रभूने गिबोनमध्ये मोठ्या चिरडण्याने त्यांना चिरडले, आणि त्यांनी बेथ होरोनच्या चढणीच्या मार्गाने त्यांचा पाठलाग केला, आणि अजेका पर्यंत आणि मक्केदा पर्यंत त्यांना मारत होते. आणि जेव्हा ते इस्राएलच्या पुत्रांच्या तोंडापासून बेथ होरोनच्या उतारावर पळत होते, तेव्हा प्रभूने त्यांच्यावर आकाशातून अजेकापर्यंत गारांचे दगड टाकले, आणि गारांच्या दगडांमुळे मरण पावलेले अधिक झाले, त्यापेक्षा ज्यांना इस्राएलच्या पुत्रांनी युद्धात तलवारीने मारले.

तेव्हा यहोशवा प्रभूशी बोलला, ज्या दिवशी देवाने अमोरी लोकांना इस्राएलाच्या हाताखाली दिले, जेव्हा त्याने त्यांना गिबोन येथे चिरडले आणि ते इस्राएलाच्या पुत्रांच्या समोरून चिरडले गेले, आणि यहोशवा म्हणाला, सूर्य गिबोनाच्या वर थांब आणि चंद्रा अयालोनाच्या खोऱ्याच्या वर थांब. आणि सूर्य उभा राहिला आणि चंद्र उभा राहिला, जोपर्यंत देवाने त्यांच्या शत्रूंपासून रक्षण केले, आणि सूर्य आकाशाच्या मध्यभागी उभा राहिला, तो एका दिवसाच्या शेवटपर्यंत अस्ताला गेला

नाही. आणि असा दिवस आधी कधी झाला नाही आणि नंतरही नाही, की देवाने माणसाचे ऐकले, कारण प्रभूने इस्राएलबरोबर युद्ध केले.

आणि हे पाच राजे पळून गेले, आणि ते मक्केदा येथील गुहेत लपले. आणि यहोशवाला सांगितले गेले की, मक्केदा येथील गुहेत पाच राजे लपलेले सापडले आहेत. आणि यहोशवा म्हणाला, गुहेच्या तोंडावर दगड गुंडाळा आणि त्यांच्यावर पहारा देण्यासाठी माणसे नेमा. तुम्ही मात्र उभे राहू नका, तुमच्या शत्रूंचा पाठलाग करीत त्यांच्या मागे जा, आणि त्यांचा मागील रक्षक पकडा, आणि त्यांना त्यांच्या नगरांत प्रवेश करू देऊ नका, कारण आमचा प्रभु देव यांनी त्यांना आमच्या हातात सुपूर्द केले आहे. आणि असे झाले की यहोशवा आणि इस्राएलाच्या प्रत्येक पुत्राने त्यांना अत्यंत मोठा संहार करून शेवटापर्यंत विश्रांती घेतली, आणि जे वाचले ते तटबंदीच्या नगरांत वाचवले गेले.

आणि सर्व लोक सुरक्षितपणे मक्केदा येथे यहोशवाकडे परत आले, आणि इस्राएलाच्या पुत्रांपैकी कोणीही आपल्या जिभेने गुरगुरले नाही.

आणि यहोशू म्हणाला, गुहा उघडा, आणि या पाच राजांना गुहेतून बाहेर आणा. आणि त्यांनी त्या पाच राजांना गुहेतून बाहेर आणले, यरुशलेमचा राजा, आणि हेब्रोनचा राजा, आणि इरिमूथचा राजा, आणि लाखीशचा राजा, आणि ओदोल्लामचा राजा. आणि जेव्हा त्यांनी त्यांना यहोशवाकडे बाहेर आणले, तेव्हा यहोशवाने सर्व इस्राएल आणि युद्धाचे नेते जे त्याच्याबरोबर होते त्यांना एकत्र बोलावले, आणि त्यांना म्हणाला, पुढे जा आणि तुमचे पाय त्यांच्या मानेवर ठेवा, आणि जवळ येऊन त्यांनी आपले पाय त्यांच्या मानेवर ठेवले. आणि यहोशू त्यांना म्हणाला, त्यांना घाबरू नका, किंवा भिऊ नका, धैर्यवान व्हा आणि बलवान व्हा, कारण प्रभु तुमच्या सर्व शत्रूंना असेच करील, ज्यांच्याविरुद्ध तुम्ही लढता. आणि यहोशवाने त्यांना मारले आणि त्यांना पाच लाकडांवर टांगले, आणि ते संध्याकाळपर्यंत त्या लाकडांवर टांगलेले होते. आणि सूर्यास्ताच्या वेळी असे झाले की, यहोशवाने आज्ञा दिली, आणि त्यांनी त्यांना लाकडांवरून खाली उतरवले, आणि त्यांना त्या गुहेत

फेकले ज्यामध्ये ते तेथे पळून गेले होते, आणि त्यांनी गुहेवर दगड लोटले आजच्या दिवसापर्यंत.

आणि त्या दिवशी त्यांनी मक्केदा घेतला, आणि त्यांनी तलवारीच्या तोंडाने तिला मारले, आणि तिच्यात असलेल्या प्रत्येक श्वास घेणाऱ्या गोष्टीचा त्यांनी पूर्णपणे नाश केला, आणि तिच्यात कोणीही वाचलेला किंवा पळून गेलेला सोडला गेला नाही, आणि मक्केदाच्या राजाला त्यांनी जशी वागणूक दिली तशीच यरीहोच्या राजाला दिली होती.

आणि यहोशवा आणि त्याच्यासोबत सर्व इस्राएल मक्केदा येथून लिब्ना येथे गेला, आणि त्याने लिब्नाला वेढा घातला. आणि प्रभूने तिला इस्राएलच्या हातात दिले, आणि त्यांनी तिला आणि तिच्या राजाला घेतले, आणि त्यांनी तिला तलवारीच्या धारेने मारले, आणि तिच्यामधील प्रत्येक श्वास घेणाऱ्या गोष्टीला, आणि तिच्यामध्ये कोणीही वाचवलेला किंवा पळून गेलेला शिल्लक राहिला नाही, आणि त्यांनी तिच्या राजाला जशी रीत केली तशीच यरीहोच्या राजाला केली.

आणि यहोशवा आणि त्याच्यासोबत सर्व इस्राएल लिब्ना येथून लाखीश येथे गेला, आणि त्याला वेढा घातला आणि त्याच्यावर हल्ला केला. आणि प्रभूने लाखीश इस्राएलच्या हातात सुपूर्त केले. आणि त्यांनी ते दुसऱ्या दिवशी घेतले, आणि त्यांनी तलवारीच्या धारेने त्याचा वध केला, आणि त्यांनी त्याचा संपूर्ण नाश केला, ज्या रीतीने त्यांनी लिब्ना केले होते. तेव्हा गाझेरचा राजा एलाम लाखीशला मदत करण्यासाठी वर गेला, आणि यहोशवाने त्याला तलवारीच्या धारेने मारले, आणि त्याच्या लोकांना, इतके की त्यांचा कोणी वाचलेला किंवा सुटलेला शिल्लक राहिला नाही.

आणि यहोशू आणि त्याच्या सोबत सर्व इस्राएल लाखीश पासून ओदोल्लाम येथे गेला, आणि त्याने तिला वेढा घातला आणि तिला वेढा घातला. आणि प्रभूने तिला इस्राएलच्या हातात दिले, आणि त्या दिवशी त्यांनी तिला घेतले, आणि तलवारीच्या धारेने त्यांनी तिचा खून केला, आणि त्यात श्वास घेणाऱ्या प्रत्येकाचा त्यांनी खून केला, ज्या रीतीने त्यांनी लाखीशला केले होते.

आणि यहोशवा आणि त्याच्यासोबत सर्व इस्राएल हेब्रोनला गेला, आणि त्यांनी तिला वेढा घातला. आणि त्यांनी तिला तलवारीच्या धारेने मारले, आणि तिच्यामध्ये असलेली प्रत्येक श्वास घेणारी गोष्ट, कोणीही वाचला नाही, ज्या रीतीने त्यांनी ओदोल्लामचा नाश केला होता, त्याचप्रमाणे त्यांनी तिचा संपूर्ण नाश केला आणि तिच्यामध्ये जे काही होते ते सर्व.

आणि यहोशवा आणि सर्व इस्राएल दबीरला परत आले, आणि त्यांनी त्याला वेढा घातला. त्यांनी ते घेतले, आणि तिचा राजा, आणि तिची गावे, आणि त्यांनी त्यांना तलवारीच्या धारेने मारले, आणि त्यांनी त्यांचा संपूर्ण नाश केला, आणि त्यामध्ये श्वास घेणारे प्रत्येक प्राणी, आणि त्यांनी तेथे कोणीही वाचलेला सोडला नाही, ज्या रीतीने त्यांनी हेब्रोन आणि तिच्या राजाला केले होते, त्याच रीतीने त्यांनी दबीर आणि तिच्या राजाला केले.

आणि यहोशवाने डोंगराळ प्रदेशाची सर्व भूमी, आणि नेगेब, आणि सपाट प्रदेश, आणि असेदोथ, आणि तिथले राजे यांना मारले, त्यांच्यातला एकही वाचलेला सोडला नाही, आणि जीवन असलेल्या सर्व श्वास घेणाऱ्यांचा नाश केला, ज्या रीतीने इस्राएलाच्या देवाने प्रभूने आज्ञा दिली होती. कादेश बर्ना पासून गाझा पर्यंत, सर्व गोशेम प्रदेश गिबोन पर्यंत. आणि त्यांच्या सर्व राजांना आणि त्यांची भूमी यहोशवाने एकाच वेळी मारले, कारण इस्राएलाचा देव प्रभु इस्राएलासाठी लढला.

११

जसे पण असोरचा राजा याबीसने ऐकले, त्याने मारोनचा राजा योबाब याच्याकडे, आणि सुमोओनच्या राजाकडे, आणि अझीफच्या राजाकडे पाठवले, आणि सीदोन महान याजवळच्या राजांकडे, डोंगराळ प्रदेशात आणि केनेरोथ समोरील अराबामध्ये, आणि मैदानात, आणि फेनाएद्दोरमध्ये, आणि पूर्वेकडील किनारी कनानी लोकांमध्ये, आणि किनारी अमोरी लोकांमध्ये,

आणि हित्ती लोक, आणि परिज्जी लोक, आणि डोंगरातील यबूसी लोक, आणि हिव्वी लोक, आणि हर्मोनाच्या खाली मस्सीमा भूमीत. आणि ते बाहेर गेले आणि त्यांचे राजे त्यांच्यासोबत, समुद्राच्या वाळूसारखे संख्येने, आणि घोडे आणि रथ अत्यंत पुष्कळ. आणि ते सर्व राजे स्वतः एकत्र आले आणि एकाच ठिकाणी पोहोचले, आणि त्यांनी मारोनच्या पाण्याजवळ इस्राएलाशी लढण्यासाठी तळ दिला.

आणि प्रभूने यहोशवाला म्हटले, त्यांच्या चेहऱ्यापासून भिऊ नकोस, कारण उद्या याच वेळी मी त्यांना इस्राएलसमोर पराभूत करून देईन; तू त्यांच्या घोड्यांच्या कंडरा कापशील आणि त्यांचे रथ अग्नीत जाळशील. आणि यहोशू आणि सर्व योद्धे लोक मारोनच्या पाण्याजवळ अचानक त्यांच्यावर आले, आणि डोंगराळ प्रदेशात त्यांच्यावर तुटून पडले. आणि प्रभूने त्यांना इस्राएलच्या अधिपत्याखाली दिले, आणि त्यांना मारत ते महान सीदोनपर्यंत, आणि मासेरोनपर्यंत, आणि पूर्वेकडील मास्सोखच्या मैदानांपर्यंत त्यांचा पाठलाग करीत गेले, आणि त्यांनी त्यांना असे मारले की त्यांच्यातील एकही वाचलेला शिल्लक राहिला नाही. आणि यहोशवाने त्यांना तसे केले जसे प्रभूने त्याला आज्ञा केली होती, त्यांचे घोडे कंडरा कापले आणि त्यांचे रथ अग्नीने जाळले.

आणि त्या काळी यहोशू परत वळला, आणि त्याने हासोर आणि तिचा राजा पकडला, आणि हासोर पूर्वी या सर्व राज्यांवर राज्य करणारे होते. आणि त्यांनी तलवारीने त्यामध्ये प्रत्येक श्वास घेणाऱ्या गोष्टीला मारले, आणि त्यांनी सर्वांचा पूर्णपणे नाश केला, आणि त्यामध्ये एकही श्वास घेणारी गोष्ट राहिली नाही, आणि त्यांनी हासोरला अग्नीत जाळले. आणि राज्यांची सर्व शहरे आणि त्यांचे राजे यहोशवाने घेतले, आणि त्यांना तलवारीच्या धारेने मारले, आणि त्यांचा नाश केला, ज्या रीतीने प्रभूचा सेवक मोशे याने आज्ञा केली होती. पण इस्राएलने सर्व किल्लेबंद शहरे जाळली नाहीत, फक्त हासोर एकटेच इस्राएलने जाळले. आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी तिची सर्व लूट स्वतःसाठी लुटली, पण त्या सर्वांना तलवारीच्या धारेने नाश केले, जोपर्यंत त्यांनी त्यांचा नाश केला, त्यांनी त्यांच्यातून काहीही श्वास घेणारे सोडले नाही. ज्या रीतीने प्रभूने आपल्या सेवक मोशेला आज्ञा केली, त्याचप्रमाणे मोशेने यहोशवाला आज्ञा केली, आणि अशाप्रकारे यहोशवाने

केले, त्याने मोशेने त्याला दिलेल्या सर्व आज्ञांपैकी कशाचाही उल्लंघन केला नाही.

आणि यहोशवाने सर्व डोंगराळ भूमी, आणि सर्व नेगेब भूमी, आणि सर्व गोशेन भूमी, आणि सपाट प्रदेश, आणि पश्चिमेकडील प्रदेश, आणि इस्राएलचा डोंगर, आणि सखल प्रदेश घेतले. डोंगराकडे चेलखा डोंगरापासून, आणि जे सेईरमध्ये चढते, आणि बालगादपर्यंत, आणि हेर्मोन डोंगराखालील लबानोनाची मैदाने, आणि त्यांचे सर्व राजे घेतले, आणि नष्ट केले, आणि मारले. आणि यहोशवाने या राजांविरुद्ध अनेक दिवस युद्ध केले.

आणि असे कोणतेही शहर नव्हते, जे इस्राएलने घेतले नाही, सर्व त्यांनी युद्धात घेतले. कारण प्रभूच्या द्वारे त्यांचे हृदय मजबूत करून इस्राएलाविरुद्ध युद्धासाठी भेटण्यासाठी हे घडले, यासाठी की ते नष्ट केले जावेत, यासाठी की त्यांना दया दिली जाऊ नये, परंतु यासाठी की ते नष्ट केले जावेत, ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला सांगितले होते.

आणि त्या काळी यहोशवा आला, आणि त्याने अनाकीम लोकांचा डोंगराळ प्रदेशातून, हेब्रोनातून, दबीरातून, अनाबोथातून आणि सर्व यहूदातून त्यांच्या शहरांसह नाश केला, आणि यहोशवाने त्यांचा संपूर्ण नाश केला. इस्राएलच्या मुलांपासून अनाकीम राहिले नाहीत, परंतु फक्त गाझा मध्ये, आणि गथ मध्ये, आणि अशदोद मध्ये राहिले होते.

आणि यहोशवाने सर्व भूमी घेतली, जशी प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती, आणि यहोशवाने ती इस्राएलाला वतन म्हणून त्यांच्या वंशांच्या वाटणीप्रमाणे दिली, आणि ती भूमी युद्धापासून विसावली.

१२

आणि हे पृथ्वीचे राजे, ज्यांना इस्राएलच्या पुत्रांनी मारले, आणि त्यांनी त्यांची भूमी यार्डनच्या पलीकडे सूर्योदयेकडून अर्णोनच्या दरीपासून हर्मोन पर्वतापर्यंत वारसा म्हणून घेतली, आणि पूर्वेकडील सर्व अराबाची भूमी. सीहोन अमोऱ्यांचा राजा, जो हेशबोनमध्ये राहत होता, अर्नोनपासून राज्य करीत होता, जी दरीमध्ये आहे, दरीच्या भागाप्रमाणे, आणि गिलादचा अर्धा भाग याबोकपर्यंत, अम्मोनाच्या पुत्रांच्या सीमेपर्यंत. आणि अराबा खिनेरेथच्या समुद्रापर्यंत पूर्वेकडे, आणि अराबाच्या समुद्रापर्यंत, म्हणजे मीठाचा समुद्र, पूर्वेकडून बेथ-येशिमोथच्या मार्गाने, तेमानपासून असेदोथ फासगाच्या खाली. आणि ओग बाशानचा राजा राक्षसांपैकी उरला होता, जो अष्टारोथ आणि एद्रेई येथे राहत होता. हेर्मोन पर्वतापासून आणि सेक्खाईपासून शासक, आणि गेर्गेसीच्या सीमेपर्यंत सर्व बाशान, आणि माखी, आणि हेशबोनचा राजा सीहोनच्या सीमेचे अर्धे गिलाद. मोशेस प्रभूचा सेवक आणि इस्राएलचे पुत्र यांनी त्यांना मारले, आणि मोशेसने ते रऊबेन, गाद आणि मनस्सेहच्या अर्ध्या वंशाला वतन म्हणून दिले.

आणि हे अमोऱ्यांचे राजे, ज्यांना यहोशवाने आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी यार्देनाच्या पलीकडे, बालगाद समुद्राजवळ लिबानोनाच्या मैदानात, आणि सेईरला चढत जाणाऱ्या खेलखा डोंगरापर्यंत मारले, आणि यहोशवाने ते इस्राएलाच्या वंशांना त्यांच्या वाट्याप्रमाणे वतन म्हणून दिले, डोंगरात, आणि मैदानात, आणि अराबात, आणि असेदोथात, आणि वाळवंटात, आणि नेगेबात, हित्ती, आणि अमोरी, आणि कनानी, आणि परिज्जी, आणि हिव्वी, आणि यबूसी.

यरीहोचा राजा, आणि आयचा राजा, जो बेथेलच्या जवळ आहे, यरुशलेमचा राजा, हेब्रोनचा राजा, यरीमूथचा राजा, लाखीशचा राजा, ऐलामचा राजा, गाझेरचा राजा, दबीरचा राजा, गादेरचा राजा, राजा हेर्माथ, राजा आदेर, लेब्नाचा राजा, ओदोल्लामचा राजा, राजा गेला, राजा तफूत, राजा ओफेर, अरोकचा राजा ओफेक, राजा असोम, राजा सिमोन, राजा मामब्रोथ, राजा अझिफ. काडेशचा राजा, झाहाकचा राजा, राजा मारेदोथ, कार्मेलचा राजा इएकोम, ओदोल्लामचा राजा फेन्नेआदोरचा, गालीलाईयातील गेईचा राजा, थर्साचा राजा, हे सर्व राजे एकोणतीस.

१३

आणि यहोशू वयोवृद्ध होता, दिवसांत प्रगत झालेला, आणि प्रभूने यहोशूला म्हटले, तू दिवसांत प्रगत झाला आहेस, आणि वारसा म्हणून घेण्यासाठी बरीच भूमी शिल्लक राहिली आहे. आणि ही सोडलेली भूमी, पलिश्त्यांच्या सीमा, गेशीरी आणि कनानी. इजिप्तच्या समोरील निर्जन प्रदेशापासून अक्करोनच्या सीमेपर्यंत, कनान्यांच्या डाव्या बाजूला, पलिश्त्यांच्या पाच अधिकारक्षेत्रांमध्ये गणले जाते: गाझाई, अश्दोदी, अश्कलोनी, गित्ती, अक्करोनी आणि युवाई. थैमान पासून आणि कनानच्या सर्व भूमीवर गाझासमोर, आणि सिदोनी लोक अफेकपर्यंत, अमोऱ्यांच्या सीमांपर्यंत, आणि पलिश्तीमच्या गालियाथची सर्व भूमी, आणि गिलगालपासून हेर्मोन पर्वताच्या खाली सूर्योदयेकडील सर्व लिबानोन हमाथच्या प्रवेशद्वारापर्यंत, सर्व जो डोंगराळ प्रदेशात राहतो लबानोनापासून मासेरेथ मेम्फोमाईमपर्यंत, सर्व सीदोनी, मी त्यांना इस्राएलच्या समोरून नष्ट करीन, परंतु तू तो चिठ्ठीद्वारे इस्राएलला वाटून दे, ज्या रीतीने मी तुला आज्ञा केली.

आणि आता ही भूमी नऊ वंशांना आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाला वारसा म्हणून विभाग कर. यार्डनपासून मोठ्या समुद्रापर्यंत सूर्यास्ताच्या दिशेने तू ती देशील, हा मोठा समुद्र सीमा ठरवील. दोन वंशांना आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाला, रऊबेनला आणि गादला मोशेने यार्डनच्या पलीकडे, सूर्याच्या पूर्वेकडे दिले. त्याला प्रभूच्या सेवकाने, मोशेने, दिले आहे. अरोएर पासून, जो अर्नोन नदीच्या काठावर आहे, आणि दरीच्या मध्यभागी असलेले नगर, आणि मेदबा पासून संपूर्ण मिसोर, सीहोन अमोऱ्यांच्या राजाची सर्व शहरे, ज्याने हेशबोनमध्ये राज्य केले, अम्मोनाच्या पुत्रांच्या सीमेपर्यंत आणि गालादितिस, आणि गेसिरीच्या सीमा, आणि माखाती, सर्व हेर्मोन पर्वत, आणि सर्व बासानितिन अखापर्यंत बाशानमधील ओगचे संपूर्ण राज्य, जो अष्टारोथ आणि एद्रेई येथे राज्य करीत होता, हा राक्षसांपैकी शिल्लक राहिला होता, आणि मोशेने त्याला मारले आणि नष्ट केले. आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी गेशीर, माखाती आणि कनानी यांचा पूर्णपणे नाश केला नाही, आणि गेशीरचा राजा आणि माखाती इस्राएलाच्या पुत्रांमध्ये आजच्या दिवसापर्यंत

राहिले.

लेवीच्या वंशाला वगळता वारसा दिला गेला नाही, प्रभु इस्राएलाचा देव, हाच त्यांचा वारसा आहे, जसे प्रभूने त्यांना सांगितले होते, आणि हा तो विभाग आहे, जो मोशेने इस्राएलाच्या पुत्रांना अराबोथ मवाब येथे यार्देनच्या पलीकडे येरीहोजवळ वाटला.

आणि मोशेने रऊबेनच्या वंशाला त्यांच्या कुळांप्रमाणे दिले. आणि त्यांच्या सीमा अरोएर पासून झाल्या, जे अर्णोन दरीच्या समोर आहे, आणि अर्णोन दरीतील ती नगरी, आणि सर्व मिसोर हेशबोनपर्यंत, आणि मिसोरमधील सर्व शहरे, आणि दिबोन, आणि बामोथ बाल, आणि मेएलबोथचे घर आणि बाशान, आणि बामोथ, आणि मेफाअथ, आणि किर्याथाईम. आणि सेबामा, आणि सेराडा, आणि सियोन एनाब डोंगरावर, आणि बेथ पोर, आणि असेदोथ फासगा आणि बैथ्थासेइनोथ, आणि मिसोरची सर्व शहरे, आणि अमोऱ्हाई लोकांचा राजा सिहोन याचे संपूर्ण राज्य, ज्याला मोशेने मारले, त्याला आणि मिद्यानच्या नेत्यांना, आणि एवी, आणि रोबोक, आणि सूर, आणि ऊर, आणि रोबे या सियोनच्या मारलेल्या अधिकाऱ्याला, आणि सियोनच्या रहिवाशांना.

आणि त्यांनी बेओराचा मुलगा बलाम या द्रष्ट्याला त्या वळणाच्या बिंदूवर मारले.

आणि रऊबेनाच्या सीमा झाल्या, यार्डन सीमा, हा रऊबेनाच्या मुलांचा वारसा त्यांच्या कुळांप्रमाणे, त्यांची शहरे आणि त्यांच्या शेतवाड्या.

मोशेने गादच्या पुत्रांना त्यांच्या कुळांप्रमाणे दिले. आणि त्यांच्या सीमा याजेर, गिलादची सर्व नगरे, आणि अम्मोनच्या पुत्रांच्या अर्ध्या भूमीपर्यंत अराबापर्यंत झाल्या, जी अरादच्या समोर आहे. आणि एसेबोनपासून अरबोथपर्यंत मस्सेफाप्रमाणे, आणि बोतनीम, आणि माआन दैबोनच्या सीमेपर्यंत, आणि एनादोम आणि ओथार्गाइ आणि बाइंथानाब्रा आणि सोक्खोथा आणि साफान

आणि हेशबोनचा राजा सीहोनचे उरलेले राज्य, आणि जॉर्डन पूर्वेकडील जॉर्डनच्या पलीकडे खिनेरेथ समुद्राच्या भागापर्यंत सीमा ठरवेल. हा गादच्या पुत्रांचा वारसा त्यांच्या कुळांप्रमाणे आणि त्यांच्या नगरांप्रमाणे होता, त्यांच्या कुळांप्रमाणे ते त्यांच्या शत्रूंच्या समोर मान फिरवतील, कारण त्यांच्या कुळांप्रमाणे त्यांची नगरे आणि त्यांचे वाडे झाले.

आणि मोशेने मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाला त्यांच्या कुळांप्रमाणे दिले. आणि त्यांच्या सीमा मानपासून झाल्या, आणि बाशानचे सर्व राज्य, आणि बाशानचा राजा ओग याचे सर्व राज्य, आणि याईरची सर्व गावे, जी बाशानीतीदीमध्ये आहेत, साठ शहरे. आणि गिलादचा अर्धा भाग, आणि अष्टारोथमधील आणि एद्रईमधील शहरे, बाशानमधील ओगाच्या राज्याची, माखीरच्या मुलांना म्हणजे मनश्शेच्या मुलांना, आणि माखीरच्या अर्ध्या मुलांना म्हणजे मनश्शेच्या मुलांना, त्यांच्या कुळांप्रमाणे. हे ते आहेत ज्यांना मोशेने यार्देनच्या पलीकडे, मवाबच्या अराबोथमध्ये, यार्देनच्या पलीकडे यरीहोच्या पूर्वेकडे वारसा दिला.

१४

आणि हे इस्राएलाच्या पुत्रांना कनान देशात वतन वाटणारे, ज्यांना एलाजार याजक, आणि नूनाचा इयेशू, आणि इस्राएलाच्या पुत्रांच्या वंशांच्या कुटुंबांचे अधिकारी यांनी वतन वाटले. चिठ्ठ्यांप्रमाणे त्यांनी वतन मिळवले, ज्या रीतीने प्रभूने यहोशवाच्या हाताद्वारे नऊ वंशांना आणि अर्ध्या वंशाला आज्ञा केली होती. यार्डनच्या पलीकडून. आणि लेवी लोकांना त्यांच्यामध्ये वाटा दिला नाही, कारण योसेफाचे पुत्र दोन वंश होते, मनश्शे आणि एफ्राईम, आणि लेवी लोकांना भूमीत वाटा दिला गेला नाही, परंतु फक्त राहण्यासाठी नगरे आणि त्यांच्या गुरांसाठी वेगळे केलेली जागा दिली गेली. ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती, त्याप्रमाणे इस्राएलाच्या पुत्रांनी केले आणि त्यांनी भूमी विभागली.

आणि यहूदाचे पुत्र यहोशवाजवळ गिलगाल येथे आले, आणि यफुन्नेचा पुत्र कालेब केनिज्जी त्याला म्हणाला, तुला ते वचन माहीत आहे जे प्रभूने देवाचा मनुष्य मोशेला माझ्याविषयी आणि तुझ्याविषयी कादेश बर्णेआ येथे बोलले. चाळीस वर्षांचा मी होतो जेव्हा मोशे, देवाचा सेवक, याने मला कादेश बर्नेआ येथून भूमीची हेरगिरी करण्यासाठी पाठवले, आणि मी त्याला त्याच्या मनाप्रमाणे उत्तर दिले. माझे भाऊ जे माझ्याबरोबर वर गेले होते त्यांनी लोकांचे हृदय बदलले, पण मी प्रभू माझ्या देवाचे अनुसरण करण्यास पूर्णपणे निश्चित होतो. आणि मोशेने त्या दिवशी शपथ घेतली, म्हणत, ज्या भूमीवर तू पाऊल ठेवलेस, ती तुला आणि तुझ्या मुलांना कायमच्या कालापर्यंत वाटणीत मिळेल, कारण तू आमच्या प्रभू देवाच्या मागे चालण्यास समर्पित झालास. आणि आता प्रभूने मला पोसले आहे ज्या रीतीने त्याने सांगितले होते, हे चाळीसावे आणि पाचवे वर्ष आहे, ज्यापासून प्रभूने हा शब्द मोशेला सांगितला होता, आणि इस्राएल रानात गेला होता, आणि आता पाहा मी आज पंच्याऐंशी वर्षांचा आहे. अजूनही मी आज इतकाच बलवान आहे जसा तेव्हा होतो जेव्हा मोशेने मला पाठवले होते; त्याचप्रमाणे मी आता युद्धात जाण्यासाठी आणि येण्यासाठी बलवान आहे. आणि आता मी तुला हा डोंगर मागतो, जसे प्रभूने त्या दिवशी सांगितले होते, कारण तू त्या दिवशी हे वचन ऐकले होतेस. आता तेथे अनाकीम लोक आहेत, तटबंदीची आणि मोठी शहरे आहेत, परंतु जर प्रभू माझ्याबरोबर असेल, तर मी त्यांना नष्ट करीन, ज्या रीतीने प्रभूने मला सांगितले होते.

आणि यहोशूने त्याला आशीर्वाद दिला, आणि हेब्रोन कालेबाला, यफुन्नेच्या पुत्राला, केनजच्या पुत्राला, वाटणीत दिले. या कारणामुळे हेब्रोन हे येफुन्नेचा मुलगा कालेब केनिज्जी याला वाटा म्हणून मिळाले आजच्या दिवसापर्यंत, कारण त्याने प्रभु इस्राएलाच्या देवाच्या आज्ञेचे पालन केले. हेब्रोनचे नाव पूर्वी अर्गोब शहर होते, हे अनाकीमांचे मुख्य शहर होते, आणि भूमीला युद्धापासून विश्रांती मिळाली.

१५

आणि यहूदा वंशाच्या सीमा त्यांच्या कुळांप्रमाणे इदूमियाच्या सीमेपासून, सीन वाळवंटापासून कादेशपर्यंत दक्षिणेकडे झाल्या.

आणि त्यांच्या सीमा दक्षिणेपासून मीठाच्या समुद्राच्या भागापर्यंत, त्या टेकडीपासून जी दक्षिणेकडे नेते, अशा झाल्या. आणि ती अक्राबीनच्या चढाईसमोरून जाते, आणि सेनाभोवती फिरते, आणि दक्षिणेपासून कादेश बर्नेवर चढते, आणि हेस्रोनला निघते, आणि अद्दारला चढते, आणि पश्चिमेकडील कादेशला निघते. आणि ती सेल्मोनावर जाते, आणि मिसरच्या दरीपर्यंत पार करते, आणि सीमांचे बाहेर जाणे समुद्रावर असेल, ह्या त्यांच्या दक्षिणेकडील सीमा आहेत.

आणि पूर्वेकडील सीमा सर्व खारट समुद्र यार्डनपर्यंत. आणि त्यांच्या उत्तरेकडील सीमा, आणि समुद्राच्या टेकडीपासून आणि यार्डनच्या भागापासून. ती सीमा बेथाग्लामापर्यंत चढते, आणि उत्तरेकडून बेथाराबाच्या बाजूने जाते, आणि ती सीमा रऊबेनाचा मुलगा बोहानाच्या दगडापर्यंत चढते. आणि सीमा आखोर खोऱ्याच्या चौथ्या भागापर्यंत चढते, आणि गिलगालकडे उतरते, जो अदुम्मीमच्या चढणीसमोर आहे, जो खोऱ्याच्या दक्षिणेला आहे, आणि सूर्याच्या झऱ्याच्या पाण्यापर्यंत जाते, आणि त्याचा शेवट रोगेल झरा असेल. आणि सीमा हिन्नोमच्या दरीत वर जाते, यबूसीच्या पाठीवर दक्षिणेकडून, हे जेरुसलेम आहे, आणि सीमा पर्वताच्या शिखरावर पार करते, जे हिन्नोमच्या दरीसमोर समुद्राकडे आहे, जे उत्तरेकडे रेफाईमच्या भूमीच्या भागात आहे. आणि ती सीमा पर्वताच्या शिखरापासून नफ्थोच्या पाण्याच्या झऱ्यापर्यंत वाहून जाते, आणि एफ्रोन पर्वतात वाहून जाते, आणि ती सीमा बाआलकडे नेईल, हे इआरिम शहर आहे. आणि सीमा बाअल पासून समुद्राकडे फिरेल, आणि अस्सार पर्वतात जाईल, यारीन शहराच्या पाठीमागे उत्तरेकडून, हे खास्लोन आहे, आणि सूर्याच्या शहराकडे खाली जाईल, आणि दक्षिणेकडे पुढे जाईल. आणि सीमा एक्रोनच्या मागे उत्तरेकडे वाहून जाते, आणि सीमा सुक्कोथमध्ये बाहेर जाईल, आणि सीमा दक्षिणेकडे जाईल, आणि लिब्नावर बाहेर जाईल, आणि सीमांचे बाहेर जाणे समुद्रावर असेल. आणि त्यांच्या सीमा समुद्रापासून, तो महान समुद्र सीमा ठरवील. या यहूदाच्या पुत्रांच्या सीमा आहेत, त्यांच्या कुळांप्रमाणे सभोवती.

आणि कालेब याला, येफुन्नेहाचा पुत्र, यहूदाच्या पुत्रांमध्ये देवाच्या आज्ञेमुळे भाग दिला, आणि यहोशवाने त्याला अनाकाचे मातृनगर अर्बोक हे शहर दिले, हे हेब्रोन आहे. आणि खालेब, येफुन्नेचा मुलगा, याने तेथून एनाकाच्या तीन मुलांना, शेशाय, थोलामी आणि अहीमान यांना नष्ट केले. आणि खालेब तेथून दाबीरच्या रहिवाशांवर चढून गेला, पण दाबीरचे नाव पूर्वी लेखांचे शहर होते.

आणि खालेब म्हणाला, जो कोणी लिखाणांचे शहर घेईल आणि काबीज करील, त्याला मी माझी मुलगी अक्सा बायको म्हणून देईन. आणि गथनिएलने, जो केनजचा मुलगा आणि कालेबचा भाऊ होता, तिला घेतले, आणि त्याने त्याला आपली मुलगी अक्सा बायको म्हणून दिली. आणि असे झाले की तिच्या बाहेर जाताना तिने त्याला सल्ला दिला, म्हणत, मी माझ्या वडिलांना शेत मागेन, आणि ती गाढवावरून ओरडली, आणि कालेबने तिला म्हटले, तुला काय हवे आहे? आणि ती त्याला म्हणाली, मला आशीर्वाद दे, कारण तू मला नेगेब भूमीत दिले आहेस, मला बोथानीस दे. आणि त्याने तिला वरचा गोनाथला आणि खालचा गोनाथला दिला.

हा यहूदाच्या मुलांच्या कुळाचा वाटा. त्यांची शहरे यहूदाच्या मुलांच्या वंशाकडे, अदोमाच्या सीमांवर वाळवंतावर होती, आणि बैसेलेहेल, आणि आरा, आणि आसोर. आणि इकाम, आणि रेग्मा आणि अरोउएल. आणि कादेश, आणि असोरिओनाइन आणि माइनाम, आणि बालमाना आणि त्यांची गावे आणि ती शहरे आशेरोन, हे हासोर, आणि सीन, आणि सलमा, आणि मोलादा, आणि सेरी आणि बाफलाथ, आणि खोलासेओला, आणि बेरशेबा, आणि त्यांची गावे, आणि त्यांचे शेतवाडे, बेला, आणि बाकोक, आणि असोम, आणि एल्बौदाद, आणि बेथेल आणि हर्मा, आणि झिक्लाग, आणि माखारीम, आणि सेथेन्नाक, आणि लाबोस, आणि साले, आणि एरोमोथ, एकोणतीस शहरे आणि त्यांची गावे.

समतल प्रदेशात अष्टाओल, सरा आणि एष्टाओल. आणि शिवलेले, आणि ताणलेले, आणि इलुथोथ, आणि सुईणबाई, आणि येर्मौथ, आणि ओदोल्लाम, आणि मेंब्रा, आणि साओखो, आणि इआझेका, आणि सकारिम, आणि गादेरा आणि तिच्या शेतवाड्या, चौदा शहरे आणि

त्यांची गावे. सेनेह, अदासान आणि मगदालगाद, आणि दलाद, आणि मासफा, आणि इआखारेएल. आणि बासेदोथ, आणि इदेआदालेआ, आणि चब्रा, माखेस आणि माआखोस, आणि गेद्दोर, आणि बागादिएल, आणि नोमान, आणि माखेदान, सोळा शहरे आणि त्यांची गावे. लेब्ना, इथाक आणि एनोख, आणि इयाना आणि नासिब, आणि केइलाम, आणि अकिएझी, आणि केझिब, आणि बाथेसार, आणि आइलोम, दहा शहरे, आणि त्यांची गावे. एक्रोन, आणि तिची गावे, आणि त्यांच्या वस्त्या, एक्रोनपासून गेम्ना, आणि जितकी सर्व असेदोथच्या शेजारी आहेत आणि त्यांची गावे. असिएदोथ आणि तिची गावे आणि तिच्या शेतवाड्या, गाझा आणि तिची गावे आणि तिच्या शेतवाड्या इजिप्तच्या पूरापर्यंत, आणि मोठा समुद्र विभाजित करतो.

आणि डोंगराळ प्रदेशात शमीर, आणि येथेर, आणि सोखा, आणि रेन्ना, आणि लेखांचे शहर, हा दबीर आहे. आणि अनोन, आणि इंटो, आणि मान्ना, आणि ऐसाम. आणि गोशेन, आणि हालू, आणि हान्ना, आणि गिलोम, अकरा शहरे आणि त्यांची गावे. आयरेम, आणि रेम्ना, आणि सोमा. आणि जेमाइन, आणि बाएथाखू आणि फाकोउआ, आणि युमा, आणि अर्बोक शहर, हे हेब्रोन आहे, आणि सोराथ, नऊ शहरे, आणि त्यांच्या वस्त्या. माओन, आणि कार्मेल, आणि झीफ आणि जुट्टा, आणि यारिएल, आणि अरिकाम आणि झाकानाईम. आणि गिबा आणि तिम्ना, नऊ शहरे आणि त्यांची गावे, ऐलुआ, बेथ सूर आणि गेद्दोन, आणि मागारोथ, आणि बैथानाम, आणि थेकूम, सहा शहरे आणि त्यांची गावे. कीरियथ बाल, हे यारीम शहर, आणि सोथेबा, दोन शहरे, आणि त्यांचे शेतवाडे, आणि बद्दर्गेइस, आणि थराबाम आणि ऐनोन. आणि आयोखिओझा, आणि नाफ्लाझोन, आणि सादोनची शहरे, आणि आर्काडिस, सात शहरे, आणि त्यांची गावे.

आणि यबूसी यरुशलेममध्ये राहत होता, आणि यहूदाचे पुत्र त्यांना नष्ट करण्यास सक्षम झाले नाहीत, आणि यबूसी यरुशलेममध्ये या दिवसापर्यंत राहिले.

१६

आणि योसेफाच्या पुत्रांच्या सीमा यार्डनापासून यरीहोच्या पूर्वेकडून झाल्या, आणि यरीहोपासून डोंगराळ प्रदेशात, वाळवंटात, बेथेल लूझा येथे जाईल. आणि बेथेलमध्ये जाईल आणि अहातरथीच्या सीमांवरून पुढे जाईल. आणि ते समुद्राकडे अप्तालिमच्या सीमेवरून खालच्या बेथोरोनच्या सीमेपर्यंत जाईल, आणि त्यांचा निर्गम समुद्राकडे असेल. आणि योसेफाच्या मुलांनी, एफ्राईम आणि मनश्शे यांनी वारसा मिळवला.

आणि एफ्राईमाच्या पुत्रांच्या सीमा त्यांच्या कुळांप्रमाणे झाल्या, आणि त्यांच्या वतनाच्या सीमा पूर्वेकडून अटारोथ आणि एरोक पासून वरच्या बेथ-होरोन पर्यंत आणि गजारा पर्यंत झाल्या. आणि त्या सीमा समुद्रावर इकासमोन येथे येतील, उत्तरेकडील उष्ण येथून पूर्वेकडे थेनासा येथे फिरेल, आणि सेल्लेस, आणि पूर्वेकडून इयानोका येथे जाईल. आणि माखो, आणि अतारोथ, आणि त्यांची गावे, आणि यरीहोवर येईल, आणि यार्देनवर जाईल. आणि कबरीपासून सीमा समुद्राकडे खेलकानापर्यंत जाईल, आणि त्यांचा निर्गम समुद्राकडे असेल, हा एफ्राईम वंशाचा वारसा त्यांच्या कुळांप्रमाणे आहे.

आणि ती नगरे जी एफ्राईमाच्या मुलांसाठी वेगळी करण्यात आली होती मनश्शेच्या मुलांच्या वतनामध्ये, ती सर्व नगरे आणि त्यांची गावे. आणि एफ्राईमने गेजेरमध्ये राहणाऱ्या कनानी लोकांचा नाश केला नाही, आणि कनानी लोक एफ्राईममध्ये आजच्या दिवसापर्यंत राहिले, जोपर्यंत इजिप्तचा राजा फारो वर गेला नाही, आणि त्याने ते घेतले, आणि त्याने ते आगीत जाळले, आणि कनानी लोकांना आणि पेरिझी लोकांना आणि गेजेरमध्ये राहणाऱ्यांना मारले, आणि फारोने ते आपल्या मुलीला हुंड्यात दिले.

१७

आणि मनश्शेच्या मुलांच्या वंशाच्या सीमा झाल्या, कारण हा योसेफाला प्रथमजात होता,

माखीराला जो मनश्शेचा प्रथमजात आणि गिलादाचा पिता होता, कारण तो योद्धा पुरुष होता, गिलादीत आणि बाशानमध्ये. आणि मनश्शेच्या उरलेल्या मुलांना त्यांच्या कुळांप्रमाणे मिळाले, इएझरच्या मुलांना, आणि केलेझच्या मुलांना, आणि इएझिएलच्या मुलांना, आणि सुखेमच्या मुलांना, आणि सुमारिमच्या मुलांना, आणि ओफेरच्या मुलांना; हे पुरुष त्यांच्या कुळांप्रमाणे होते.

आणि सलपाद, हेफेरचा मुलगा, याला मुलगे नव्हते, पण मुली होत्या, आणि सलपादच्या मुलींची नावे ही होती: माला, नोआ, होग्ला, मिल्का आणि तिर्सा. आणि त्या एलाजार याजकासमोर, आणि यहोशूसमोर, आणि अधिकाऱ्यांसमोर उभ्या राहिल्या, म्हणत, देवाने मोशेच्या हाताद्वारे आम्हाला आमच्या भावांमध्ये वारसा देण्याची आज्ञा केली, आणि प्रभूच्या आज्ञेद्वारे त्यांना त्यांच्या वडिलांच्या भावांमध्ये चिठ्ठी दिली गेली. आणि त्यांची दोरी अनास्सा पासून आणि लाबेक मैदान गिलाद भूमीतून पडली, जी यार्डनच्या पलीकडे आहे. कारण मनश्शेच्या पुत्रांच्या मुली त्यांच्या भाऊंच्या मध्ये वारसा मिळवला, पण गिलादची जमीन मनश्शेच्या उरलेल्या पुत्रांना मिळाली.

आणि मनश्शेच्या पुत्रांची सीमा देलानाथ झाली, जी अनाथच्या पुत्रांच्या समोर आहे, आणि ती यामीन आणि यस्सीब या सीमांवर जाते आणि थाफथोथच्या झऱ्यावर जाते. मनश्शेला असेल, आणि तफेथ मनश्शेच्या सीमांवर एफ्राइमाच्या पुत्रांना असेल. आणि त्या सीमा करान दरीवर दक्षिणेकडे यारिएल दरीच्या दिशेने खाली जातील, एफ्राइमचे तुरुष्क वृक्ष मनश्शेच्या शहरामध्ये, आणि मनश्शेच्या सीमा उत्तरेकडे प्रवाहापर्यंत, आणि त्याचे बाहेर पडणे समुद्र असेल दक्षिणेपासून एफ्राइमला, आणि उत्तरेवर मनश्शेला, आणि समुद्र त्यांची सीमा असेल, आणि उत्तरेवर आशेरशी भेटतील, आणि पूर्वेपासून इस्साखारशी. आणि मनश्शेला इस्साखार आणि आशेर यांच्यामध्ये बैथान आणि त्यांची गावे असतील, आणि दोरमध्ये राहणारे आणि तिची गावे, आणि मगिद्दोमध्ये राहणारे आणि तिची गावे, आणि माफेताचा तिसरा भाग आणि तिची गावे.

आणि मनश्शेचे पुत्र ही शहरे नष्ट करण्यास सक्षम नव्हते, आणि कनानी या भूमीत राहू लागला. आणि असे झाले की जेव्हा इस्राएलाचे पुत्र प्रबल झाले, तेव्हा त्यांनी कनानी लोकांना अधीन

केले, पण त्यांना त्यांनी पूर्णपणे नष्ट केले नाही.

योसेफाच्या पुत्रांनी यहोशवाला उत्तर दिले आणि म्हणाले, तू आम्हाला एकच वाटा आणि एकच मोजलेला भाग का दिलास? मी मोठी संख्येची लोकसंख्या आहे आणि देवाने मला आशीर्वाद दिला आहे. आणि यहोशूने त्यांना सांगितले, जर तुम्ही महान लोक आहात, तर जंगलात जा आणि तुमच्यासाठी जागा साफ करा, जर एफ्राईमचा पर्वत तुम्हाला अडवत असेल. आणि ते म्हणाले, एफ्राईमचा डोंगराळ प्रदेश आम्हाला पुरेसा नाही, आणि कनान्यांकडे निवडक घोडे आणि लोखंडी रथ आहेत, जे बेथ-शान आणि तिच्या गावांमध्ये तसेच इज्रेलच्या खोऱ्यात राहतात. आणि यहोशवा योसेफाच्या मुलांना म्हणाला, जर तू बरेच लोक आहेस आणि तुला मोठी शक्ती आहे, तर तुला एक वाटा असणार नाही, कारण जंगल तुझे असेल, कारण ते जंगल आहे आणि तू ते साफ करशील, आणि ते तुझे असेल, आणि जेव्हा तू कनान्यांचा पूर्णपणे नाश करशील, कारण त्यांच्याकडे निवडलेले घोडे आहेत, तू त्यांच्यावर मात करशील.

१८

आणि इस्राएलाच्या मुलांची सर्व मंडळी शिलो येथे जमली झाली, आणि त्यांनी तेथे साक्षीचा तंबू उभारला, आणि भूमी त्यांच्या द्वारे जिंकली गेली.

आणि इस्राएलाचे पुत्र राहिले, ज्यांनी वारसा घेतला नाही, सात वंश. आणि यहोशवाने इस्राएलच्या पुत्रांना म्हटले, कोठपर्यंत तुम्ही थकाल ती भूमी वारसा घेण्यास, जी आमच्या प्रभु देवाने दिली? तुमच्यातून प्रत्येक वंशातून तीन पुरुष द्या, आणि ते उठून जमिनीतून जावेत, आणि त्यांनी तिचे वर्णन माझ्यासमोर करावे, जसे तिला विभाजित करणे आवश्यक असेल. आणि ते त्याच्याकडे गेले. आणि त्याने त्यांना सात भाग वाटले, यहूदा त्यांच्यासाठी दक्षिणेकडून सीमा ठरवील, आणि योसेफाचे पुत्र त्यांच्यासाठी उत्तरेकडून ठरवतील. तुम्ही पण जमीन सात भागांत

विभाजित करा, आणि ती येथे माझ्याकडे आणा, आणि मी तुमच्यासाठी आमच्या देवा प्रभूसमोर चिठ्ठी काढीन. लेवीच्या मुलांना तुमच्यामध्ये भाग नाही, कारण प्रभूचे याजकपद त्याचा भाग आहे, आणि गाद आणि रऊबेन आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाने यार्देनच्या पूर्वेकडे पलीकडे त्यांचा वारसा घेतला, जो प्रभूचा सेवक मोशे याने त्यांना दिला.

आणि ते पुरुष उठून गेले, आणि यहोशवाने त्या जाणाऱ्या पुरुषांना भूमीचे सर्वेक्षण करण्यास आज्ञा केली, म्हणत, जा आणि भूमीचे सर्वेक्षण करा, आणि माझ्याकडे परत या, आणि येथे मी तुम्हाला शिलो येथे प्रभूसमोर चिठ्ठी काढून देईन. आणि ते गेले आणि त्यांनी भूमी पार केली आणि त्यांनी ती पाहिली, आणि त्यांनी ती शहरांप्रमाणे सात भागांमध्ये पुस्तकात लिहिली, आणि यहोशवाकडे आणली. आणि यहोशवाने शिलो येथे प्रभूसमोर त्यांच्यासाठी चिठ्ठी टाकली.

आणि बन्यामीनच्या वंशाची चिठ्ठी त्यांच्या कुळांप्रमाणे पहिली निघाली, आणि त्यांच्या चिठ्ठीच्या सीमा यहूदाच्या मुलांमध्ये आणि योसेफाच्या मुलांमध्ये निघाल्या.

आणि त्यांच्या सीमा उत्तरेकडून झाल्या, यार्डनापासून त्या सीमा यरीहोच्या पाठीमागे उत्तरेकडून वर जातील, आणि डोंगरावर समुद्राकडे चढतील, आणि त्याचे बाहेर जाणे माबदारीतीस बेथोन असेल. आणि तेथून सीमा लूझाच्या पाठीवरून दक्षिणेकडे जाईल, हेच बेथेल आहे, आणि सीमा माताटारोब ओरेख येथून दक्षिणेकडील डोंगराळ प्रदेशाकडे खाली येईल, जो खालच्या बेथ-होरोनच्या दिशेला आहे.

आणि सीमा ओलांडून जाईल आणि समुद्राकडे पाहणाऱ्या भागावर दक्षिणेकडून, बेथ होरोनच्या समोरील डोंगरापासून दक्षिणेकडे जाईल, आणि त्याचे बाहेर पडणे किर्याथ बाअल म्हणजेच किर्याथ यारीम, यहूदाच्या मुलांचे शहर, येथे असेल, हा समुद्राकडील भाग आहे.

आणि दक्षिणेकडील भाग कर्याथ बालच्या भागापासून, आणि सीमा गासिनमध्ये जाईल,

नफ्थोच्या पाण्याच्या झऱ्यावर. आणि सीमा एका भागावर खाली येईल, हे सोन्नाम दरीच्या समोर आहे, जे उत्तरेकडून रफाईन एमेकच्या भागातून आहे, आणि गाईएन्ना दक्षिणेकडून यबूसाईच्या पाठीवर खाली येईल, रोगेल झऱ्यावर खाली येईल, आणि ते बेथशेमेश झऱ्यावर जाईल, आणि ते गालीलोथवर जाईल, जे एथामच्या चढणीच्या समोर आहे, आणि ते रऊबेनाच्या मुलांच्या बायोनच्या दगडावर खाली येईल. आणि ते उत्तरेकडून बेथाराबाच्या पाठीमागून जाईल, आणि उत्तरेकडून समुद्राच्या पाठीमागील सीमांवर खाली येईल. आणि सीमांचे बाहेर जाणे मिठाच्या समुद्राच्या टेकडीवर उत्तरेकडे यार्डनच्या भागाकडे दक्षिणेपासून असेल, या सीमा दक्षिणेपासून आहेत.

आणि यार्डन पूर्वेकडील भागापासून सीमा ठरवेल, हा बन्यामीनच्या मुलांचा वारसा आहे, तिच्या सभोवतीच्या सीमा कुळांप्रमाणे आहेत.

आणि बन्यामीनच्या मुलांची शहरे त्यांच्या कुळांप्रमाणे झाली: यरीहो, आणि बेथेगाय, आणि अमेकासीस, आणि बैथाबारा, आणि साराय आणि बेसाना, आणि आइएन, आणि फारा आणि एफ्राथा, आणि कराफा, आणि केफिरा, आणि मोनी, आणि गाबा, बारा शहरे, आणि त्यांची गावे. गिबोन, रामा आणि बैरोथ, आणि मास, आणि मिरोन, आणि अमोक, आणि फिरा, आणि कफान, आणि नाकान, आणि झेलेकान आणि थारेएला. आणि येबूस, हे यरुशलेम आहे, आणि गबाओथ, यारीम, तेरा शहरे, आणि त्यांची गावे, हे बन्यामीनच्या मुलांचे त्यांच्या कुळांप्रमाणे वतन आहे.

१९

आणि शिमोनाच्या मुलांची दुसरी चिठ्ठी बाहेर आली, आणि त्यांचा वारसा यहूदाच्या मुलांच्या चिठ्ठ्यांमध्ये झाला. आणि त्यांचा चिठ्ठा बैरशबा, सामा आणि कलादाम असा पडला. आणि

आर्सोला, आणि बोला, आणि जेसन, आणि एर्थोला, आणि योजना, आणि हॉर्मा, आणि सिकेलाक, आणि बैथमाखेरेब, आणि सारसुसिन, आणि बथारोथ आणि त्यांची शेते, शहरे तेरा आणि त्यांची गावे. एरेम्मोन, आणि थालखा, आणि इएथेर, आणि असान, चार शहरे आणि त्यांची गावे, त्यांच्या शहरांच्या सभोवती बालेक पर्यंत जाणाऱ्यांचे बामेथ दक्षिणेकडे, हे शिमोनाच्या पुत्रांच्या वंशाचे वतन त्यांच्या कुळांप्रमाणे होते. यहूदाच्या वाटणीतून शिमोनाच्या पुत्रांच्या वंशाचे वतन मिळाले, कारण यहूदाच्या पुत्रांचा भाग त्यांच्यापेक्षा मोठा झाला होता, आणि शिमोनाच्या पुत्रांनी त्यांच्या वाटणीच्या मध्ये वतन मिळवले.

आणि तिसरी चिठ्ठी झबुलूनला त्यांच्या कुळांप्रमाणे निघाली, त्यांच्या वारसाच्या सीमा एसेदेकगोला असतील, त्यांच्या सीमा, समुद्र आणि मागेल्दा, आणि बेथाराबा येथे खोऱ्यात मिळेल, जी येकमानच्या समोर आहे. आणि सेद्दूकपासून परत आला, पूर्वेच्या विरुद्ध दिशेपासून, बेथशेमेशपासून खासेलोथाइथच्या सीमेवर, आणि दाबिरोथवरून जाईल, आणि फंग्गाईवर चढेल. आणि तेथून तो विरुद्ध दिशेतून पूर्वेकडे गेबेरेकडे, कातासेम शहराकडे फिरेल, आणि रिम्मोना माथाराओझाकडे जाईल. आणि सीमा उत्तरेकडे हमाथच्या दिशेने जाईल, आणि त्यांचे बाहेर पडणे जिफ्रोनवर असेल. आणि कातानाथ, आणि नाबाल, आणि सिमोन, आणि जेरिको, आणि बैथमान. हा झबुलोनाच्या मुलांच्या वंशाचा वारसा त्यांच्या कुळांप्रमाणे आहे, शहरे आणि त्यांची गावे.

आणि इस्साखारला चौथी चिठ्ठी निघाली. आणि त्यांच्या सीमा इयाझेल, खासालोथ आणि सूनाम झाल्या. आणि अगिन, आणि सिओना, आणि रेरोथ, आणि अनाखेरेथ. आणि दाबिरोन, आणि किशोन, आणि रेबेस, आणि रेम्मास, आणि इएओन, आणि तोम्मान, आणि आयमारेक, आणि बेरसाफेस. आणि त्या सीमा गाथबोर येथे आणि सालीम येथे समुद्राच्या दिशेने आणि बेथशेमेश येथे जोडल्या जातील, आणि त्या सीमांचा बाहेर जाणारा मार्ग यार्डन असेल. हा इस्साखाराच्या मुलांच्या वंशाचा वारसा त्यांच्या कुळांप्रमाणे, त्यांची शहरे आणि त्यांची गावे.

आणि पाचवी चिठ्ठी आशेरला त्यांच्या कुळांप्रमाणे निघाली. आणि त्यांच्या सीमा एक्सेलेकेथ, अलेफ, बैथोक आणि केआफ झाल्या. आणि एलिमेलेख, आणि अम्मीएल, आणि माआसा, आणि समुद्राजवळ कार्मेलला जोडेल, आणि सियोनला, आणि लाबानाथला. आणि पूर्वेकडून सूर्याच्या दिशेने परत येईल आणि बैथगेनेथ, आणि झाबुलोन आणि एकगाई यांना जोडेल, आणि फथाईएल उत्तरेकडे, आणि साफथाईबैथमे च्या सीमेत प्रवेश करेल, आणि इनाएल, आणि खोबामासोमेल मध्ये जाईल. आणि येऊन, आणि राहाब, आणि एमेमाओन, आणि कांथान महान सीदोनपर्यंत. आणि सीमा रामाकडे परत वळेल आणि मासफास्सातच्या झऱ्यापर्यंत आणि तुरियांच्या प्रदेशापर्यंत, आणि सीमा यासीफकडे परत वळेल आणि त्याचा शेवट समुद्राकडे असेल आणि अपोलेब आणि एखोझोब. आणि आर्खोब, आणि आफेक आणि रहाऊ. हा आशेर मुलांच्या वंशाचा वारसा त्यांच्या कुळांप्रमाणे, त्यांची शहरे आणि त्यांची गावे.

आणि नेफथालीला सहावा चिठ्ठा निघाला. आणि त्यांच्या सीमा मूलाम, मोला, बेसेमीन, आर्मे, नाबोक आणि इफथामाई पासून दोदाम पर्यंत झाल्या, आणि त्याचे मार्ग यार्देन झाले. आणि सीमा अथ्थाबोर येथे समुद्राकडे परत वळेल, आणि तेथून इयाकाना येथे जाईल, आणि दक्षिणेकडून झबुलोनला जोडेल, आणि आशेर समुद्राकडे जोडेल, आणि यार्देन सूर्योदयेकडून जोडेल.

आणि टायरियन लोकांची तटबंदी असलेली शहरे, टायर, आणि ओमाथादाकेथ, आणि केनेरेथ, आणि अर्माथ, आणि अराएल आणि हासोर, आणि कादेस, आणि अस्सारी, आणि असोराचा झरा, आणि केरोए, आणि मेगालाआरिम, आणि बैथ्थामे आणि थेस्सामुस. हा नफ्थालीच्या मुलांच्या वंशाचा वारसा आहे.

आणि दानाला सातवा चिठ्ठा निघाला. आणि त्यांच्या सीमा सारथ, असा आणि सम्मौस ही शहरे झाल्या. आणि सालामिस, आणि अम्मोन, आणि सिलाथा, आणि घेतल्यावर, आणि तिम्ना, आणि एक्रोन, आणि अल्काथा, आणि बेगेथोन आणि गेबेलान, आणि अझोर, आणि बनाइबकात आणि गेथ्रेम्मोन, आणि हॉक्सच्या समुद्रापासून जोप्पाजवळची सीमा. हा दानाच्या वंशाच्या

मुलांचा वारसा त्यांच्या कुळांप्रमाणे, त्यांची शहरे आणि त्यांची गावे.

आणि दानाचे पुत्र गेले आणि त्यांनी लाखीशवर लढाई केली, आणि त्यांनी ते पकडले, आणि त्यांनी तलवारीच्या धारेने ते मारले, आणि त्यांनी तेथे वस्ती केली आणि त्यांनी तिचे नाव लासेंदान ठेवले.

आणि ते त्यांच्या सीमेप्रमाणे भूमीचा ताबा घेण्यासाठी गेले, आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी नूनाच्या पुत्र यहोशवाला त्यांच्यामध्ये वाटा दिला. देवाच्या आज्ञेमुळे, त्यांनी त्याला ते शहर दिले जे त्याने मागितले होते, थम्नासाराख, जे एफ्राइमच्या डोंगरात आहे, आणि त्याने ते शहर बांधले आणि त्यामध्ये राहिला.

हे विभाग जे एलाजार याजकाने, आणि नूनचा यहोशवाने, आणि इस्राएलच्या वंशांमधील कुळप्रमुखांनी चिठ्ठ्यांनुसार शिलोमध्ये प्रभूसमोर, साक्षीच्या तंबूच्या दरवाजाजवळ वारसा म्हणून दिले, आणि ते जमीन ताब्यात घेण्यासाठी गेले.

२०

आणि प्रभु यहोशवाला म्हणाला, इस्राएलच्या मुलांना बोल, आश्रयाची नगरे द्या, ज्या मी तुम्हाला मोशेद्वारे सांगितली. आश्रयस्थान त्या खुन्याला, त्या मारणाऱ्याला जो आत्मा अनवधानाने मारतो, आणि तुम्हाला ती शहरे आश्रयस्थान असतील, आणि तो खुनी त्या रक्ताच्या सूड घेणाऱ्याद्वारे मरणार नाही, जोपर्यंत तो सभेसमोर न्यायासाठी उभा राहणार नाही.

आणि त्याने गालीलमधील नफतालीच्या डोंगरावरील कादेश, एफ्राईमच्या डोंगरावरील शखेम आणि यहूदाच्या डोंगरावरील अर्बोक शहर, म्हणजे हेब्रोन, ही वेगळी केली.

आणि यार्डनच्या पलीकडे त्याने बोसोर दिले, जे वाळवंटातील मैदानात रऊबेनच्या वंशातून होते, आणि अरेमोथ गिलादमध्ये गादच्या वंशातून, आणि गौलोन बाशानमध्ये मनश्शेच्या वंशातून.

ही शहरे इस्राएलच्या पुत्रांना आणि त्यांच्यामध्ये राहणाऱ्या परदेशीला नियुक्त केलेली आहेत, जेणेकरून अनावधानाने आत्मा मारणारा प्रत्येक व्यक्ती तेथे पळून जाऊ शकेल, यासाठी की रक्ताचा सूड घेणाऱ्याच्या हाताने तो मरणार नाही, जोपर्यंत तो न्यायासाठी मंडळीसमोर उभा राहणार नाही.

२१

आणि लेवीच्या मुलांचे मुख्य वडील एलाजार याजकाकडे, आणि नूनाचा मुलगा यहोशवाकडे, आणि इस्राएलच्या वंशांतील कुटुंबांच्या मुख्य नेत्यांकडे पुढे आले, आणि मी त्यांना कनान देशातील शिलोह येथे म्हणालो, प्रभूने मोशेच्या हाताद्वारे आम्हाला राहण्यासाठी नगरे आणि आमच्या गुरांसाठी चरण्याच्या जागा देण्याची आज्ञा केली. आणि इस्राएलाच्या मुलांनी प्रभूच्या आज्ञेद्वारे वाटणी करताना लेवी लोकांना नगरे आणि त्यांची कुरणे दिली.

आणि कहाथ लोकांसाठी चिठ्ठी निघाली, आणि अहरोनाच्या मुलांना, जे लेवी याजक होते, त्यांना यहूदा वंशापासून आणि शिमोन वंशापासून आणि बन्यामीन वंशापासून चिठ्ठीने तेरा शहरे मिळाली.

आणि काहाथच्या उरलेल्या मुलांना एफ्राइमच्या वंशातून, दानच्या वंशातून आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशातून चिठ्ठ्यांद्वारे दहा शहरे मिळाली.

आणि गेदसोनच्या पुत्रांना इस्साखार वंशापासून, आशेर वंशापासून, नफ्थाली वंशापासून आणि

बाशानातील मनश्शेच्या अर्ध्या वंशापासून तेरा शहरे मिळाली.

आणि मेरारीच्या मुलांना त्यांच्या कुळांप्रमाणे रऊबेनाच्या वंशातून, गादाच्या वंशातून आणि जबुलोनाच्या वंशातून चिठ्ठ्यांद्वारे बारा शहरे मिळाली.

आणि इस्राएलाच्या मुलांनी लेव्यांना नगरे आणि त्यांच्या चरायच्या जमिनी दिल्या, ज्या रीतीने प्रभूने मोशेला आज्ञा केली होती, चिठ्ठ्यांद्वारे.

आणि यहूदाच्या मुलांच्या वंशाने आणि शिमोनच्या मुलांच्या वंशाने आणि बन्यामीनच्या मुलांच्या वंशातून ही शहरे दिली, आणि ती बोलावली गेली अहरोनाच्या मुलांना लेवीच्या मुलांच्या काहाथाच्या लोकांपासून दिले, कारण यांना चिठ्ठी पडली. आणि त्यांना किरियथअर्बोक दिले, अनाकाचे मातृनगर, हेच हेब्रोन आहे यहूदाच्या डोंगरात, आणि त्याच्या सभोवतीची गायराने. आणि नगराची शेते आणि तिची गावे यहोशवाने खालेब याचा मुलगा यफुन्ने याच्या मुलांना ताब्यात दिली.

आणि अहरोनाच्या मुलांना खुन्यासाठी आश्रयाचे शहर हेब्रोन दिले, आणि त्याच्यासोबत वेगळे केलेले, आणि लेम्ना, आणि त्याच्याकडे वेगळे केलेले. आणि ऐलोम, आणि त्याला वेगळे केलेले, आणि तेमा, आणि त्याला वेगळे केलेले, आणि हशा आणि त्याला वेगळे केलेले, आणि दबीर आणि त्याला वेगळे केलेले, आणि आसा आणि त्यास वेगळे केलेली जागा, आणि तानू आणि त्यास वेगळे केलेली जागा, आणि बेथशेमेश आणि त्यास वेगळे केलेली जागा, या दोन वंशांपैकी नऊ शहरे. आणि बन्यामीनच्या वंशापासून गिबोन आणि त्याला वेगळे केलेले, आणि गथेथ आणि त्याला वेगळे केलेले, आणि अनाथोथ व त्याचे विभक्त केलेले भाग, आणि गामाला व त्याचे विभक्त केलेले भाग, ही चार शहरे. अहरोनाच्या पुत्रांची, याजकांची, सर्व शहरे तेरा होती.

आणि काहाथच्या मुलांच्या लोकांना, लेव्यांना, काहाथच्या मुलांपैकी उरलेल्यांना, आणि त्यांच्या

याजकांचे शहर एफ्राइम वंशापासून झाले, आणि त्यांना आश्रयाचे शहर, खुन्याचे शहर, शखेम आणि त्याला वेगळे केलेले क्षेत्र दिले, आणि गाझारा आणि त्याच्या जवळचे क्षेत्र आणि त्याला वेगळे केलेले क्षेत्र दिले. आणि बेथ होरोन आणि त्याला वेगळे केलेली ही शहरे चार. आणि दान वंशातून, एल्कोथाईम आणि त्याचे विभक्त केलेले भाग, आणि गेथेदान आणि त्याचे विभक्त केलेले भाग, आणि अयालोन व त्याच्या वेगळी केलेली जागा, आणि गेथेरेम्मोन व त्याच्या वेगळी केलेली जागा, चार शहरे. आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशापासून, तानाख आणि त्याच्या आसपासची वेगळी केलेली जमीन, आणि इबाथा आणि त्याच्या आसपासची वेगळी केलेली जमीन, ही दोन शहरे. सर्व शहरे दहा, आणि त्यांच्याबरोबर वेगळी केलेली जागा, काहाथच्या मुलांच्या उरलेल्या लोकांना.

आणि गेदसोनच्या पुत्रांना, जे लेवी होते, त्यांना मनश्शेच्या अर्ध्या वंशातून खुनी लोकांसाठी वेगळी केलेली शहरे दिली, म्हणजे बाशानमधील गौलोन आणि त्याच्या आसपासची जमीन, आणि बोसोरान आणि त्याच्या आसपासची जमीन, अशी दोन शहरे. आणि इस्साखारच्या वंशातून किशोन आणि त्याच्या आसपासची जमीन, आणि देब्बा आणि तिच्या आसपासची जमीन, आणि रेम्माथ व त्याच्यासाठी वेगळी केलेली जागा, आणि लिखाणांचा झरा व त्याच्यासाठी वेगळी केलेली जागा, ही चार शहरे. आणि आशेर च्या वंशातून बासेल्लाथ आणि त्याला वेगळे केलेले, आणि दब्बोन आणि त्याला वेगळे केलेले, आणि खेलकात व त्याच्या आसपासची वेगळी केलेली जमीन, आणि राहाब व त्याच्या आसपासची वेगळी केलेली जमीन, ही चार शहरे. आणि नफथालीच्या वंशातून, खून केलेल्यासाठी वेगळे केलेले शहर, गालीलमधील कादेश, आणि त्याच्या वेगळे केलेल्या जागा, आणि नेम्माथ, आणि त्याच्या वेगळे केलेल्या जागा, आणि थेम्मोन, आणि त्याच्या वेगळे केलेल्या जागा, तीन शहरे. गेदसोनाची त्यांच्या कुळांप्रमाणे सर्व शहरे, तेरा शहरे.

आणि मेरारीच्या पुत्रांच्या लोकांना, उरलेल्या लेवींना, जबुलूनच्या वंशातून मान आणि तिची कुरणे, आणि कादेश आणि तिची कुरणे, आणि सेल्ला आणि तिच्या चारागायी जमिनी, तीन

शहरे. आणि यार्डनच्या पलीकडे, जे येरीहोच्या जवळ आहे, रऊबेनच्या वंशातून खुन्याचे आश्रयस्थान म्हणजे शहर बोसोर वाळवंटात, मिसो आणि तिच्या गायरानाची जमीन, आणि याजेर आणि तिच्या गायरानाची जमीन, आणि डेकमोन आणि तिच्या चरायच्या जमिनी, आणि माफा आणि तिच्या चरायच्या जमिनी, चार शहरे. आणि गाद वंशातून, खुन्यासाठी आश्रयाचे शहर, आणि गिलादमधील रामोथ आणि तिची कुरणे, महनाईम आणि तिची कुरणे, आणि हेशबोन व तिची कुरणे, आणि याजेर व तिची कुरणे, सर्व शहरे चार. सर्व नगरे मरारीच्या पुत्रांना त्यांच्या कुळांप्रमाणे लेवीच्या वंशातून उरलेल्यांना दिली गेली, आणि त्या सीमा बारा नगरे झाली.

लेवींची सर्व नगरे इस्राएलाच्या पुत्रांच्या ताब्यामध्ये अठ्ठेचाळीस नगरे आणि त्यांची गायराने होती. या शहरांच्या सभोवती, शहर आणि शहराच्या सभोवतालच्या गायरान जमिनी या सर्व शहरांना,

आणि प्रभूने इस्राएलला सर्व भूमी दिली, जी त्याने त्यांच्या पूर्वजांना देण्याची शपथ घेतली होती, आणि त्यांनी ती वतन म्हणून घेतली, आणि त्यामध्ये वस्ती केली. आणि प्रभूने त्यांना सर्वत्र सभोवती विश्राम दिला, कारण त्यांनी त्यांच्या वडिलांना शपथ घेतली होती, त्यांच्या समोर त्यांच्या सर्व शत्रूंपैकी कोणीही उठला नाही, प्रभूने त्यांच्या सर्व शत्रूंना त्यांच्या हातात दिले. प्रभूने इस्राएलच्या मुलांना सांगितलेल्या सर्व चांगल्या शब्दांपैकी एकही अपयशी झाले नाही, सर्व पूर्ण झाले.

२२

तेव्हा यहोशवाने रऊबेनाच्या मुलांना, आणि गादाच्या मुलांना, आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाला एकत्र बोलावले, आणि त्याने त्यांना म्हटले, तुम्ही सर्व ऐकले आहे जे प्रभूचा सेवक मोशे याने तुम्हाला आज्ञा केली, आणि तुम्ही माझ्या आवाजाचे पालन केले सर्व प्रमाणे जे त्याने तुम्हाला आज्ञा केली. या अनेक दिवसांपासून आजपर्यंत तुम्ही तुमच्या भावांना सोडले नाही, तुम्ही तुमच्या

देवाच्या प्रभूची आज्ञा पाळली आहे. आता पण प्रभू आमच्या देवाने आमच्या भावांना विश्रांती दिली आहे, ज्या रीतीने त्याने त्यांना सांगितले होते. म्हणून आता वळून तुमच्या घरांकडे जा, आणि तुमच्या स्वाधीनतेच्या जमिनीकडे, जी मोशेने तुम्हाला यार्देनच्या पलीकडे दिली होती. पण अत्यंत काळजीपूर्वक पाळा आज्ञा आणि नियम, ज्या आम्हाला पाळण्यासाठी मोशे प्रभूच्या सेवकाने आज्ञा दिल्या, प्रभू आमच्या देवावर प्रेम करण्यासाठी, त्याच्या सर्व मार्गांनी चालण्यासाठी, त्याच्या आज्ञा पाळण्यासाठी, आणि त्याला चिकटून राहण्यासाठी, आणि तुमच्या संपूर्ण मनापासून आणि तुमच्या संपूर्ण आत्म्यापासून त्याची सेवा करण्यासाठी. आणि यहोशवाने त्यांना आशीर्वाद दिला आणि त्यांना पाठवून दिले, आणि ते आपापल्या घरी गेले.

आणि मनश्शेच्या वंशाच्या अर्ध्या भागाला मोशेने बाशानमध्ये दिले, आणि अर्ध्या भागाला यहोशवाने त्याच्या बंधूंसह यार्डनच्या पलीकडे समुद्राजवळ दिले, आणि जेव्हा यहोशवाने त्यांना त्यांच्या घरांकडे पाठवले आणि त्यांना आशीर्वाद दिला. आणि पुष्कळ संपत्तीसह ते आपल्या घरांना गेले, आणि अत्यंत पुष्कळ गुरेढोरे, आणि चांदी, आणि सोने, आणि लोखंड, आणि बरेच वस्त्र, त्यांनी शत्रूंची लूट आपल्या भावांसोबत विभागली.

आणि रऊबेनाचे पुत्र आणि गादाचे पुत्र आणि मनश्शेचा अर्धा वंश इस्राएलाच्या पुत्रांपासून कनान भूमीतील शिलो येथून गिलाद भूमीकडे गेले, त्यांच्या ताब्याच्या भूमीकडे, जी त्यांना मोशेच्या हाताद्वारे प्रभूच्या आज्ञेने वारसा मिळाली होती.

आणि ते यार्डनच्या गिलादमध्ये आले, जी कनान भूमीत आहे, आणि रऊबेनच्या पुत्रांनी, आणि गादच्या पुत्रांनी, आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाने तेथे यार्डनवर एक वेदी बांधली, पाहण्यासाठी एक मोठी वेदी.

आणि इस्राएलाच्या पुत्रांनी ऐकले की, पाहा, रऊबेनाच्या पुत्रांनी, आणि गादाच्या पुत्रांनी, आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाने कनानाच्या भूमीच्या सीमेवर, गिलादाच्या यार्देनेवर, इस्राएलाच्या

पुत्रांच्या पलीकडे वेदी बांधली आहे. आणि इस्राएलाचे सर्व पुत्र शिलो येथे जमले होते, जेणेकरून ते वर जाऊन त्यांच्याविरुद्ध युद्ध करतील.

आणि इस्राएलाच्या मुलांनी रऊबेनाच्या मुलांकडे आणि गादाच्या मुलांकडे आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाच्या मुलांकडे गिलाद देशात पाठवले, आणि फिनहास याला, जो एलाजाराचा मुलगा, जो अहरोन महायाजकाचा मुलगा. आणि दहा शासक त्याच्या सोबत, प्रत्येक वंशातून एक शासक, इस्राएलच्या सर्व वंशांतील वडिलांच्या घराण्यातून, हे वडिलांच्या घराण्यांचे शासक इस्राएलचे हजारांचे सेनापती आहेत. आणि ते रऊबेनाच्या मुलांकडे, गादाच्या मुलांकडे आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाकडे गिलाद देशात आले, आणि त्यांनी त्यांच्याशी बोलून म्हटले, या गोष्टी प्रभूची सर्व मंडळी म्हणते, हा कोणता अपराध आहे जो तुम्ही इस्राएलाच्या देवासमोर केला आहे, आज प्रभूपासून फिरून, तुम्ही स्वतःसाठी वेदी बांधून, प्रभूपासून बंडखोर होण्यासाठी? पौरचे पाप आम्हाला लहान नाही का, कारण आम्ही त्यापासून आजच्या दिवसापर्यंत शुद्ध झालो नाही? आणि प्रभूच्या मंडळीत पीडा झाली. आणि तुम्ही आज प्रभूपासून फिरलात, आणि असे होईल की जर तुम्ही आज प्रभूपासून निघून गेलात, तर उद्या सर्व इस्राएलावर क्रोध असेल. आणि आता जर तुमच्या ताब्याची भूमी लहान असेल, तर तुम्ही प्रभूच्या ताब्याच्या भूमीत ओलांडून या, जेथे प्रभूचा तंबू वास करतो, आणि तुम्ही आमच्यामध्ये वारसा घ्या, आणि देवापासून बंडखोर होऊ नका, आणि तुम्ही प्रभूपासून दूर जाऊ नका, कारण तुम्ही आमच्या देवाच्या प्रभूच्या वेदीच्या बाहेर वेदी बांधता. नाही, पाहा, झेराचा आखारने समर्पित वस्तूविषयी अपराध केला आणि संपूर्ण इस्राएल मंडळीवर क्रोध आला; आणि हा एकच माणूस आपल्या स्वतःच्या पापामुळे मेला.

आणि रऊबेनाच्या पुत्रांनी, गादाच्या पुत्रांनी आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाने उत्तर दिले आणि इस्राएलाच्या सहस्राधिपतींना म्हणत बोलले, देव देव प्रभु आहे, आणि देव देव तो स्वतः जाणतो, आणि इस्राएल तो स्वतः जाणेल, जर बंडखोरीत आम्ही प्रभूच्या समोर पाप केले असेल, तर त्याने आम्हाला या दिवशी वाचवू नये. आणि जर आम्ही आपल्यासाठी वेदी बांधली, जेणेकरून आमच्या देवा प्रभूपासून दूर जावे, जेणेकरून त्यावर होमार्पणांचा यज्ञ चढवावा, जेणेकरून त्यावर तारणाचा

यज्ञ करावा, तर प्रभु शोधून काढील.

पण सावधगिरीच्या कारणाने आम्ही हे केले, असे म्हणत की, उद्या तुमची मुले आमच्या मुलांना म्हणू नयेत, तुम्हाला इस्राएलाचा देव प्रभू याच्याशी काय? आणि प्रभूने आमच्या आणि तुमच्या दरम्यान यार्देन ही सीमा ठेवली आहे, आणि तुम्हाला प्रभूमध्ये वाटा नाही, आणि तुमची मुले आमच्या मुलांना परके करतील, जेणेकरून त्यांनी प्रभूची उपासना करू नये. आणि आम्ही असे करण्यास म्हणालो, ही वेदी बांधणे अर्पणांच्या कारणासाठी नाही किंवा यज्ञांच्या कारणासाठी नाही. पण जेणेकरून हे साक्ष आमच्या आणि तुमच्या मध्ये असो, आणि आमच्या पिढ्यांमध्ये आमच्या नंतर, प्रभूची सेवा त्याच्या समोर करण्यासाठी, आमच्या अर्पणांमध्ये आणि आमच्या यज्ञांमध्ये आणि आमच्या तारणाच्या यज्ञांमध्ये, आणि तुमची मुले उद्या आमच्या मुलांना म्हणणार नाहीत, तुम्हाला प्रभूमध्ये वाटा नाही. आणि आम्ही म्हणालो, जर कधी असे घडले आणि ते आमच्याशी किंवा उद्या आमच्या पिढ्यांशी बोलतील आणि म्हणतील, पहा, प्रभूच्या वेदीचे साम्य जे आमच्या वडिलांनी केले, ते अर्पणांसाठी नाही किंवा यज्ञांसाठी नाही, परंतु तुमच्या आणि आमच्या दरम्यान आणि आमच्या मुलांच्या दरम्यान साक्ष आहे. म्हणून आज आम्ही प्रभूपासून दूर फिरू नये आणि प्रभूपासून निघून जाऊ नये, जेणेकरून आम्ही फळांच्या अर्पणांसाठी, यज्ञांसाठी, सालामीनसाठी आणि तारणाच्या यज्ञासाठी वेदी बांधू, त्याच्या तंबूसमोर असलेल्या प्रभूच्या वेदीशिवाय.

आणि फिनहास याजकाने आणि इस्राएलच्या मंडळीच्या सर्व अधिकाऱ्यांनी जे त्याच्यासोबत होते, ते शब्द ऐकले जे रऊबेनाचे पुत्र आणि गादाचे पुत्र आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाने बोलले, आणि ते त्यांना आवडले. आणि फिनहास याजकाने रऊबेनच्या मुलांना आणि गादच्या मुलांना आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाला म्हटले, आज आम्ही ओळखले की प्रभु आमच्या सोबत आहे, कारण तुम्ही प्रभूसमोर अपराध केला नाही, आणि तुम्ही इस्राएलच्या मुलांना प्रभूच्या हातातून सोडवले. आणि फिनहास याजक आणि अधिकारी रऊबेनाच्या मुलांपासून आणि गादच्या मुलांपासून आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशापासून गिलादमधून कनान भूमीत इस्राएलाच्या मुलांकडे

परत फिरले, आणि त्यांनी त्यांना शब्द उत्तर दिले. आणि इस्राएलच्या पुत्रांना ते आवडले, आणि त्यांनी इस्राएलच्या पुत्रांशी बोलले, आणि त्यांनी इस्राएलच्या पुत्रांच्या देवाला आशीर्वाद दिला, आणि त्यांनी सांगितले की यापुढे त्यांच्याकडे युद्धासाठी जाऊन रऊबेनच्या पुत्रांची आणि गादच्या पुत्रांची आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाची जमीन नष्ट करू नये, आणि ते तिथे राहिले.

आणि यहोशवाने रऊबेन, गाद आणि मनश्शेच्या अर्ध्या वंशाच्या वेदीला नाव दिले, आणि म्हणाला, ही त्यांच्यामध्ये साक्ष आहे की प्रभु त्यांचा देव आहे.

२३

आणि असे झाले की, अनेक दिवसांनंतर प्रभूने इस्राएलला त्याच्या सभोवतीच्या सर्व शत्रूंपासून विश्रांती दिल्यावर, यहोशवा वयोवृद्ध होऊन वयाने प्रगत झाला होता. आणि येशूने सर्व इस्राएलच्या संतानांना आणि त्यांच्या वडीलांची सभा आणि त्यांचे अधिकारी आणि त्यांचे न्यायाधीश आणि त्यांचे शास्त्री यांना एकत्र बोलावले, आणि त्यांना म्हणाला, मी वृद्ध झालो आहे आणि दिवसांत पुढे गेलो आहे, तुम्ही पण पाहिले आहे की आमच्या प्रभु देवाने या सर्व राष्ट्रांना आमच्या समोरून किती काही केले, कारण तुमचा प्रभु देव तोच तुमच्यासाठी लढला आहे. पहा की मी तुम्हाला तुमच्या जमातींच्या वाटण्यांमध्ये ही शिल्लक राहिलेली राष्ट्रे दिली आहेत, यार्डनपासून सर्व राष्ट्रे, आणि मी नष्ट केली, आणि मोठ्या समुद्रापासून सूर्यास्ताकडे सीमा ठरवील.

प्रभु पण आमचा देव हा त्यांना आमच्या समोरून नाश करील, जोपर्यंत ते नाश पावतील, आणि तो त्यांच्याकडे रानटी पशू पाठवील, जोपर्यंत तो त्यांना आणि त्यांच्या राजांना तुमच्या समोरून नाश करील, आणि तुम्ही त्यांची भूमी वतन म्हणून घ्याल, जसे प्रभु आमचा देव तुम्हाला बोलला. म्हणून अत्यंत मजबूत व्हा, मोशेच्या कायद्याच्या पुस्तकात लिहिलेल्या सर्व गोष्टींचे रक्षण

करण्यासाठी आणि त्या करण्यासाठी, जेणेकरून तुम्ही उजवीकडे किंवा डावीकडे वळणार नाही. जेणेकरून तुम्ही या शिल्लक राहिलेल्या राष्ट्रांमध्ये प्रवेश करू नका, आणि त्यांच्या देवांची नावे तुमच्यामध्ये घेतली जाणार नाहीत, किंवा तुम्ही त्यांची सेवा करू नका, किंवा त्यांना नमन करू नका, पण तुम्ही आमच्या प्रभु देवाला चिकटून राहाल, जसे तुम्ही आजपर्यंत केले आहे. आणि प्रभु तुमच्या समोरून मोठ्या आणि बलवान राष्ट्रांना नष्ट करेल, आणि आजच्या दिवसापर्यंत आमच्या समोर कोणीही उभा राहिला नाही. तुमच्यापैकी एकाने हजाराचा पाठलाग केला, कारण आमचा प्रभु देव याने तुमच्यासाठी लढा दिला, जसे त्याने आम्हाला सांगितले होते.

आणि आमच्या देवा प्रभूवर प्रेम करण्याचे अत्यंत रक्षण करा. जर तुम्ही मागे वळाल आणि या उरलेल्या राष्ट्रांना जे तुमच्यासोबत आहेत त्यांच्याशी जोडाल, आणि त्यांच्याशी विवाह कराल, आणि त्यांच्यासोबत मिसळाल आणि ते तुमच्यासोबत, तुम्हाला माहीत आहे की प्रभु तुमच्या चेहऱ्यापासून ही राष्ट्रे नष्ट करण्यासाठी यापुढे जोडणार नाही, आणि ती तुम्हाला सापळे, अडथळे, तुमच्या टाचांमध्ये खिळे आणि तुमच्या डोळ्यांमध्ये बाण असतील, जोपर्यंत तुम्ही या चांगल्या पृथ्वीपासून नष्ट व्हाल, जी तुमचा प्रभु देव याने तुम्हाला दिली.

मी पण तो मार्ग जात आहे जसा पृथ्वीवरील सर्वजण जातात, आणि तुम्ही आपल्या हृदयाने आणि आपल्या आत्म्याने जाणाल की, आमचा प्रभु देव ज्या सर्व गोष्टी आमच्याशी संबंधित आहेत त्याबद्दल बोलला त्या सर्व शब्दांपैकी एकही शब्द खोटा पडला नाही, त्यांच्यातून एकही अयशस्वी झाला नाही. आणि असे होईल की ज्या रीतीने प्रभूने तुमच्यावर बोललेले सर्व चांगले शब्द आमच्याकडे आले आहेत, त्याच प्रकारे प्रभु देव तुमच्यावर सर्व वाईट शब्द आणणे करील, जोपर्यंत तो तुम्हाला या चांगल्या पृथ्वीवरून नाश करणार नाही, जी प्रभूने तुम्हाला दिली आहे. तुम्ही आमच्या प्रभू देवाचा करार, जो त्याने आम्हाला आज्ञा केली होती, तो मोडल्यास आणि जाऊन इतर देवांची सेवा केली आणि त्यांना नमन केले.

२४

आणि यहोशवाने इस्राएलच्या सर्व वंशांना शिलो येथे एकत्र केले, आणि त्यांचे वडील, त्यांचे लेखक आणि त्यांचे न्यायाधीश यांना बोलावून एकत्र केले, आणि त्यांना देवासमोर उभे केले.

आणि यहोशूने सर्व लोकांना म्हटले, प्रभु इस्राएलाचा देव असे म्हणतो: सुरुवातीपासून तुमचे पूर्वज नदीच्या पलीकडे राहत होते, तेरह जो अब्राहामाचा पिता होता, आणि नाहोरचा पिता होता, आणि त्यांनी इतर देवांची सेवा केली. आणि मी तुमचा पिता अब्राहामाला नदीच्या पलीकडून घेतले, आणि त्याला सर्व भूमीत मार्गदर्शन केले, आणि त्याचे वंशज वाढवले, आणि त्याला इसहाक दिला. आणि इसाकला याकोब आणि एसाव दिले, आणि मी एसावला सेईर डोंगर वारसा म्हणून घेण्यासाठी दिला, आणि याकोब आणि त्याचे पुत्र इजिप्तमध्ये गेले, आणि तेथे ते एक मोठे, विपुल आणि बलवान राष्ट्र झाले, आणि इजिप्शियन लोकांनी त्यांच्याशी वाईट वागणूक दिली. आणि मी इजिप्तला त्या चिन्हांनी मारले जी मी त्यांच्यामध्ये केली. आणि यानंतर त्याने आमच्या पूर्वजांना मिसरमधून बाहेर आणले, आणि तुम्ही लाल समुद्रात प्रवेश केला, आणि मिसरच्या लोकांनी आमच्या पूर्वजांचा रथांमध्ये आणि घोड्यांवर लाल समुद्रात पाठलाग केला. आणि आम्ही प्रभूकडे ओरडलो, आणि त्याने आमच्या आणि मिसऱ्यांच्या मध्ये ढग आणि अंधार दिला, आणि त्यांच्यावर समुद्र आणला, आणि त्यांना झाकले, आणि तुमच्या डोळ्यांनी पाहिले जे काही प्रभूने मिसर देशात केले, आणि तुम्ही वाळवंटात अधिक दिवस होता.

आणि त्याने आम्हाला यॉर्डनच्या पलीकडे राहणाऱ्या अमोऱ्हाईयांच्या भूमीत आणले, आणि प्रभूने त्यांना आमच्या हातात दिले, आणि तुम्ही त्यांची भूमी वतन म्हणून घेतली, आणि तुम्ही त्यांना तुमच्या समोरून नाश केले.

आणि बालाक, जो सेप्फोरचा मुलगा होता, मवाबाचा राजा, तो उठला आणि त्याने

इस्राएलाविरुद्ध युद्धाची रचना केली, आणि त्याने बलामाला बोलावण्यासाठी पाठवले की त्याने आम्हाला शाप द्यावा. आणि प्रभु तुझा देव तुला नष्ट करण्यास इच्छुक नव्हता, आणि त्याने आम्हाला आशीर्वादांनी आशीर्वादित केले, आणि त्याने आम्हाला त्यांच्या हातातून सोडवले, आणि त्यांना सोपवले. आणि तुम्ही यार्डन नदी पार केलात आणि तुम्ही यरीहोमध्ये आलात, आणि यरीहोमध्ये राहणाऱ्यांनी आमच्याविरुद्ध युद्ध केले - अमोरी, कनानी, परिज्जी, हिव्वी, यबूसी, हित्ती आणि गिर्गाशी, आणि प्रभूने त्यांना आमच्या हातात दिले. आणि त्याने तुमच्या पुढे भिंगरी पाठवली, आणि त्याने त्यांना आमच्या समोरून बारा राजे अमोऱ्हाईयांचे हाकलले, तुझ्या तलवारीने नाही किंवा तुझ्या धनुष्याने नाही.

आणि त्याने तुम्हाला अशी जमीन दिली जिच्यावर तुम्ही परिश्रम केले नाहीत, आणि अशी शहरे दिली जी तुम्ही बांधली नाहीत, आणि तुम्ही त्यांच्यामध्ये वसलात, आणि अशी द्राक्षमळे आणि जैतूनबागा दिल्या ज्या तुम्ही लावल्या नाहीत, त्या तुम्ही खाल्ल्या.

आणि आता प्रभूचे भय धरा आणि सरळपणाने व न्यायीपणाने त्याची सेवा करा, आणि परके देव ज्यांची आमच्या वडिलांनी नदीच्या पलीकडे आणि इजिप्तमध्ये सेवा केली ते काढून टाका, आणि प्रभूची सेवा करा. जर तुम्हाला प्रभूची सेवा करणे आवडत नसेल, तर आज तुम्ही स्वतःसाठी निवडा की तुम्ही कोणाची सेवा कराल, एकतर तुमच्या वडिलांच्या देवांची, जे नदीच्या पलीकडे होते, किंवा अमोऱ्यांच्या देवांची, ज्यांच्या भूमीवर तुम्ही राहता, परंतु मी आणि माझे घर प्रभूची सेवा करू, कारण तो पवित्र आहे.

आणि लोकांनी उत्तर देत म्हटले, आम्ही प्रभूला सोडून इतर देवांची सेवा करू, असे कधीही होऊ नये. प्रभु आमचा देव, तोच देव आहे, त्यानेच आम्हाला आणि आमच्या वडिलांना मिसरमधून वर आणले, आणि त्याने आम्हाला सर्व मार्गात ज्यात आम्ही गेलो त्यात रक्षण केले, आणि सर्व राष्ट्रांमध्ये ज्यांच्यातून आम्ही गेलो त्यांच्यामध्ये. आणि प्रभूने अमोरी आणि आमच्या समोरून त्या भूमीत राहणाऱ्या सर्व राष्ट्रांना बाहेर काढले, परंतु आम्ही प्रभूची सेवा करू, कारण हा आमचा देव

आहे.

आणि यहोशवा लोकांना म्हणाला, तुम्ही प्रभूची सेवा करण्यास सक्षम नाही, कारण देव पवित्र आहे, आणि हा मत्सरी आहे, तो तुमची पापे आणि तुमचे अधर्म सोडणार नाही. जेव्हा तुम्ही प्रभूला सोडून देऊन इतर देवांची सेवा कराल, तेव्हा तो येऊन तुम्हाला हानी करील आणि तुम्हाला नष्ट करील, त्याऐवजी की त्याने तुम्हाला चांगले केले होते. आणि लोकांनी यहोशवाला म्हटले, नाही, परंतु आम्ही प्रभूची सेवा करू.

आणि यहोशवाने लोकांना म्हटले, तुम्ही तुमच्याविरुद्ध साक्षी आहात की तुम्ही प्रभूची सेवा करण्यासाठी त्याला निवडले आहे. आणि आता तुमच्यामध्ये असलेल्या परक्या देवांना काढून टाका, आणि तुमचे हृदय इस्राएलाच्या प्रभु देवाकडे सरळ करा. आणि लोकांनी यहोशवाला म्हटले, आम्ही प्रभूची सेवा करू आणि त्याचा आवाज ऐकू.

आणि यहोशवाने त्या दिवशी लोकांशी करार केला, आणि त्याला शिलो येथे इस्राएलाच्या देवाच्या तंबूसमोर नियम आणि न्याय दिला. आणि त्याने हे शब्द देवाच्या नियमांच्या पुस्तकात लिहिले, आणि एक मोठा दगड घेतला, आणि यहोशवाने तो प्रभूसमोर एला वृक्षाखाली उभा केला. आणि यहोशवा लोकांना म्हणाला, पाहा, हा दगड तुमच्यामध्ये साक्ष म्हणून असेल, कारण त्याने प्रभूने त्याला सांगितलेल्या सर्व गोष्टी ऐकल्या आहेत, कारण तो आज तुमच्याशी बोलला, आणि हा तुमच्यामध्ये साक्ष म्हणून असेल शेवटच्या दिवसांत, जेव्हा तुम्ही माझ्या देवा प्रभूशी खोटेपणाने वागाल. आणि यहोशवाने लोकांना पाठवले, आणि प्रत्येकजण आपापल्या जागी गेला. आणि इस्राएलने प्रभूची सेवा केली यहोशवाच्या सर्व दिवसात, आणि वडीलांच्या सर्व दिवसात ज्यांनी यहोशवानंतर काळ लांबवला, आणि ज्यांनी प्रभूची सर्व कामे पाहिली जी त्याने इस्राएलला केली.

आणि त्यानंतर असे झाले की यहोशवा, नूनाचा मुलगा, प्रभूचा दास, शंभर दहा वर्षांचा असताना मरण पावला. आणि त्यांनी त्याला त्याच्या वाट्याच्या सीमेजवळ थम्नासाराख येथे पुरले,

एफ्राईमच्या डोंगरावर, गिलादच्या डोंगराच्या उत्तरेस.

आणि योसेफाची हाडे इस्राएलाच्या मुलांनी इजिप्तमधून वर आणली आणि शखेममध्ये पुरली, त्या शेताच्या वाट्यात जो याकोबाने शखेममध्ये राहणाऱ्या अमोऱ्यांकडून शंभर कोकरांना विकत घेतला होता, आणि तो योसेफाला वाट्याने दिला.

आणि या गोष्टींनंतर असे झाले की एलाजार, अहरोनाचा मुलगा, जो मुख्ययाजक होता, तो मरण पावला, आणि त्याला गिबा येथे पुरण्यात आले, जे त्याच्या मुलगा फिनहासला एफ्राइमच्या डोंगरावर दिले होते.